

زن و میردی نیسلامی

بخت‌وهر

وه‌رگیزان و ناماده‌کردن

نهدال محمد عید

چاپی شه‌شهم

2008

زمار کبات‌داه‌علی‌کله‌مخلاق‌کیر
ارزداس‌شکولانی‌وحسن‌بخت‌وهر

www.igra.dilamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

=====

www.iqra.ahlamontada.com

نفا و میزوی نیر لای بیخته و در

سید بس۔ از مخبروں اعزازی و ہمدردی

دہ ولہ منہ مذکر دنی پستخانہ کی کوریہ بہ گرنکترین و کاریکہ ترین دہ قی و کیسانہ

کہ مہ شعلہ فی سہ ریزی ہنوزی ہا وچہ ریسلا مین .

ماشنا کردنی خوینہ رولاوی موسانی کو درودہ بدہ قے کوکسینانی

کہ سہریا وہ ن بوروبوشنیری ئیسلامی وسارتہ ری رابونی ئیسلامین .

⑤ شاره زاکردنی براسته و خوی لاوی کوردیم سچاوانه، مازا کدرینا

لگشت کثرت و بہ ندو بخونی تہ سکی عزایہ تی و تا کبرہ وی و برد و تکراری .

بنام خدا کی بی بنیاد دانی کہ سایہ تیر کی نیلای بہ ہیر بونہر تانگی

موسلمانی کورد، ناتوانای بی‌نجامدانی نه و گویا کارخانه هبانی، که خواهی

یہ روہ رذکارینی سیار دودھ .

ده که ن ریزو ته قديرمان بؤپور و براي نوسه راني نيم زنجيره يه ، مەرجلش نيه

یتمہ پایہ بندی ہم موہیر و یو خونہ کانیاں پن .

باده سوره شیمان له وه رگرتن فرمايشته که ی خوی په روه ردگار بیت:

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

هَدَيْنَهُمُ اللَّهَ وَأُولَئِكَ هُمُ أَوْلُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

القنينة

زکاویں زویٰ شریعہ کی بہ خستہ وەر

نوویسنے

محمود مہدی (الکسٹا بنوی)

وہ رگیزان و نامادہ کردنی

نہر المکر عید

چاپی یہ کہ می وہ رگیزان - ۱۹۹۵

چاپی دووہ می وہ رگیزان - ۱۹۹۷

چاپی سنیہ می وہ رگیزان - ۲۰۰۱

چاپی چوارہ می وہ رگیزان - ۲۰۰۳

چاپی پینجہ می وہ رگیزان - ۲۰۰۵

چاپی شہ شہ می وہ رگیزان - ۲۰۰۸

بنو دکر و زو و رگیزان

ماڻي لمچايدانهوهى پاڙيزاوه بؤ
نوسينگهئى تهفسير

ناوى كتيب به عارهئى: الزواج الإسلامى السعيد
ناوى نوسهر: محمود مهدي الاستانبولي
ناوى كتيب به كوردئى: ژن و ميردى ئىسلامى به ختهوهر
ناوى وهرگيهر: نهوا محمد سعيد
چاپ و بلاو كردهوهئى: نوسينگهئى تهفسير بؤ بلاو كردهوهو راگه يانندن/ ههولير
كؤمپيوتههر: نوسينگهئى تهفسير
خهته: نهوزاد كؤيى
بههرگ: ئەمين مخلص
ديزاينى ناوهوه: عزالدين محمد
نؤره و سالى چاپ: شهشهه ۱۴۲۹ك - ۲۰۰۸ز
تهفسيراز: ۵۰۰۰ دانه
ژمارهئى سپاردن: ۲۶۴ سالى ۲۰۰۳

التفسير
بؤ بلاو كردهوهو و راگه يانندن
ههولير - شىقامى دادگا - ژنر ئونئىلى شيرين بالاص
ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۳۸
مؤبايل: ۲۲ ۵۱ ۴۶۰ ۰۷۵۰ - ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۷۰
tafseeroffice@yahoo.com
tafseeroffice@maktoob.com
altafseer@hotmail.com

پيشكه شه

به و کور و کچه مسوئمانه ی که سوره له سهر ژيانی داوین پاکي و،
 نارمومهندي ژيانیکي شاده و هه ولى پیکه و منانی نه و په کی به هیزی
 پروادار دمدات .

به بونه ی پیشړه وى کردنیان دمرباره ی هاوسهر گرتن، نه م نامه یان
 پیشکesh ده کم.

خواى گه وره له سهر به ختی باش پیروزی بکات.

پیشه کی چاپی شه شه می وه رگیزان

تهنها به ناوی خوی تاك و پاك

سو پاس و ستایشی بی ژمار بو خودای به خشنده میهره بان درود و سلاو
برژئ به سهر پیغه مبهرو نالی بهیت و یارانی.

سهری نهوازش به ملکه چیه وه بو پهروه ردگاری جیهان داددنوینم، که
فهزل و چاکه می ناوازی پی به خشم، که جاریکی تر بو شه شه مین جار کتیبی
(ژن و میزدی ئیسلامی به خسته وه)، جیاکار له چاپه که می پیشوو، به
قه باردی گه ورده به بژارکردنی هه له کان و راستکردنه و دیان، دنیای چاپ
بینیتته وه، خوینهرانی له ناوی سازگاری تینویتیان بشکینن.

دیاره چاپی پینجهم، که له چاپخانه یه کی به غدا به چاپ گه یشت،
هه له می زوری له خو گرتبوو، له مونتازیش هه له کرابوو، که دوو بابته
دوو باره دانرابوو، که نه مهش به در له ویستی ئیمه بوو، چونکه
کارمندان چاپخانه که شاردهای زمانی کوردی نه بوون. هه ر بویه داوی
لیبورتن ده کهین، که به م شیویه که وته به ردهستی خوینهران.

دهمه وی ناماژ به وه بکه م، که له چاپی یه که میشدا ناماژدم پیداده،
که بابته تانی هه بوون، نوسهر به پیی بارو رهوشی ناوچه که می خوی
دایبه زانده وه، بو ته وی مایه می سود لیوه رگرتن بووه، به پیویستم نه زانیوه
ته رجه مه که می بکه م، هه روا پرسیاره جنسیه کانیش، زورینه می پرسیاره کان
له یه که ته وه رده دا ده خولانه وه، بویه ته وانیشم به پیی پیویستی و به
چرکراوه می ته رجه مه کردوود.

هز ده کهم خوینه رانی نازیزم زانیاریان هه بی، که نه م کتیبه هه ر له
 چاپی یه که مه وه (۱۹۹۵) تا چاپی شه شه م (۲۰۰۸)، پازده هه زار دانه ی
 چاپکراوه، نه مه ش مایه ی دلخووشی و ناسوده ییه، گهر خودای میهر دبان له
 بهنده ی گونا هبار و در یگری و، بیکاته مایه ی سرینه و دی گونا هه کانم و له
 نامه ی کرده وه باشه کان بۆم تۆمار بکات.

نه و محمد سعید

۱۰ پده مه زانی ۱۴۲۸

۲۳ / ۹ / ۲۰۰۷ ز

هه ولیتر

پیشه کی چاپی پینجه می و درگیران

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضل فلا هادي له، وأشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمداً عبده ورسوله وبعد:

سو پاس و ستایشی بی پایان بو په روه درگاری جیهانیان، که بواریدا نهم پهرتوکه بو پینجه م جار به زمانی شیرینی کوردی به پوخته کراوی و هه له بژی لسه ر نه رکی نویسنکه ی ته فسیر چاپ بکریته وه، خوی گه وره پاداشتیان بداته وه.

دیاره له چاپدانه وهی نهم کتیبه بو جاری پینجه م مانای زرو به لگه ی به نرخی و زیندویی و واقعی ته تی باب ته کانی و سه رکه وتویی ده به خشی.

هه ر بویه که چوار جار چاپ کراو که وته به ر دیدی خوینه رانیه وه، به هه موو چین و توژیژیکه وه به گه رمی و به په رۆشه وه نامیزیان بو گرته وه، ئه ویش به مه به ستی شاره زابون له چۆنی ته تی مامه له ی هاوسه رایه تی ئیسلامی، که ده می که په رده ی به سه ردا دراوه و خه لک لی غافل بوونه.

سه ره رای نهمه دیاره هیشتا تینویه تی زۆرانی نه شکاندوه و پیوستی به ئاودیرکردنیان هه یه، له بهر ئه وه به پیوستی نه مپو زانرا چاپ بکریته وه و مسولمانانی کوردستان له چۆنی ته تی مامه له کردنی ژن و میرد له گه ل یه کتری له دیدو روانگه ی ئیسلامدا، خۆیانی پی برازیتنه وه و زانیانی پی هه بی. هه روه ها چاویان به و ئایهت و فه رمودانه ی پیغه مبه ر ﷺ تابیهت به هاوسه رگرتن و په یوه ندی نیوانیان رۆشن بیته وه.

خوئىنەرى ئازىز:

ئەۋەدى پىئويىستە ئامازەى پىئ بىكرى ئەۋەدىيە لە چاپە غەرەبىيەكەى ئەم كىتەبە بابەت و پەراۋىزى وا ھەبۇن پىئويىستى خوئىنەرى كورد نەبۇن و نوسەر بەپىئى بارودۆخى ناۋچەى خۆى نوسىۋەدۇ ئەۋان پىئويىست بۇد، بۆيە ئىمە بەچاكان نەزانىۋە ۋەربىگىرپىنە سەر زمانى كوردى و پەراۋى پىئ زىاد بىكەين.

بۇ راقە كوردنى ئايەتەكان ھەۋلەم داۋە بە زۆرىي تەفسىرە ۋەربىگىرپاۋەكەى مامۇستا ھەزار بەكار بىئەم.

بەپىئويىستى دوزانم ئامازە بەۋە بىكەم لە سالى ۱۹۹۹ چاپىكى ئەم كىتەبە بە قەباردى (۱۱۸) لاپەرە، كە لىئى نوسراۋە چاپى سىئەم و بىئىدىارى كوردنى سالى چاپەكە كەۋتە بازار، بىئەۋەدى لىئى ئاگادار ىم و پىرسم پىئ بىكرى، كە ئەمە مافىكى ياساىي بەندەيە.

جا ئەۋەدى ھەلساۋە بە چاپ دانەۋەدى مەبەستى بازىرگانى كوردن و پارە پىئپەيدا كوردن بۇد، نەك كارى خەيرو سود بەخشىن، پىئچەۋانەى ياساى مافى لەچاپ دانەۋەدى ئەنجام داۋەد كارىكى ناشەرى كىردۈە. دىارىشە كە مافى لە چاپ دانەۋە پارىزراۋە بۇ نوسەر، نەك ھەر كەسىك بۆى گونجا چاپى بىكاتەۋە.

جا چاپى ئەم كىتەبە بە مەردەدى كىتەبەكەى شىخ محمد ناسرالدىن البانى چو، كە بەبى پرس و ئاگادارى ئەۋ، كىتەبىكى لەچاپ درايەۋە، ئەۋىش لە (تمام المنّة) دا فەرمودەيەكى پىئغەمبەر ﷺ دەكاتە بەلگەى ناشەرى لەچاپ دانەۋەدى بىئ ئاگادارى نوسەر، كە دەفەرمۇئى: (لا يحل مال إمريء الا بطيب النفس منه).

له بهر نهوه کتیبی (ژن و میږدی ئیسلامی به خسته وەر) که چاپی سیپهه می له سهر نوسراوه و به رهنګی سور نوسراوه وینه کیشی به رهنګی پرته قالی رهنګ کراوه، هه مان چاپی یه که مه و به ناشه رعی له چاپ دراوه و بو بازرګانی پی کردن بوه.

نومیده وارم مسولمانان کتیبی ژن و میږدی ئیسلامی، بکه نه مه نهه جو په یږه و په یوه ندی پرؤزی هاوسه ریتی و، له پاش تیلانه بیکه نه دیاری بو بوک و زاوا له جیاتی بردنی که ل و په ل و پاره یه ک، که به سینګ فراوانیه و نه به خشری.

له خوای په رودردگار داواخوازم چاپی پینجه می شهرعی کتیبی (ژن و میږدی ئیسلامی به خسته وەر) بیته تیگه یشتنی راسته قینه ی ئیسلامیانه له هاوسه رگرتن و رینمایی کردنی مسولمانان.

له خوای به خشنده م داوا یه وەرگیرانی نه م کتیبه م بو بکاته کرده و دی باش و، تویشوی ریگا بو رؤزی سهختی قیامهت و، له تاریکایی یه کانی و گهرمی نه و رؤژه م بیاریزی.

نورالامر عیر

۱۰ / محرم / ۱۴۲۶

۱۹ / ۲ / ۲۰۰۵

پیشه کی چاپی دوه می وهرگیران

سوپاس و ستایش بۆ خوای پهروهردگار، هزاران درود و سلاو برژی به سهر گیانی پیشه‌واو پیشه‌نگمان محمد ﷺ و له سهر یارو یاوه‌رانی و شوینکه‌وتوانی تا رۆژی دواپی.

کۆمه‌لگه‌ی کوردی ده‌میکه دوچار ی ده‌ردی بی ناگاو دوره‌په‌ریژی و که‌نارگیری فه‌رمایشته‌کانی خوای گه‌وره و فه‌رموده شیرینه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو، هه‌روه‌ها دوچار ی بی‌ناگایی بو له یاساو داب و نه‌ریتی په‌سه‌نی ئیسلامی. به‌لّی“ گه‌لی کورد به‌گشتی چهند دروشمیکی ئیسلامی و ده‌ک نوێژو رۆژوو زه‌کات و حه‌جی دامالراو‌پوت و بی‌گیان پیاده ده‌کات، به‌لام به‌بی ته‌واو‌کردنی پیداو‌یستی و ته‌واو‌که‌ره‌کانی و، باقی بنه‌ماو بنه‌ره‌ت و یاسا بنچینه‌یی‌یه‌کانی تری که‌ کاکله‌و ماهیه‌تی ئیسلامن، فه‌رامۆش کراود.

یه‌کێ له‌و بنه‌ما کاریگه‌رو قوله، که‌ کۆمه‌لگه‌که‌مان به‌ دواوه‌ی ناودو پشت گوئی خستوه، هاوسه‌رگرتنی ئیسلامی و په‌یوه‌ستی په‌یوه‌ندییه‌کانی ژن و می‌ردو، چاره‌سه‌ر‌کردنی کیشه‌کانیانه له‌ روانگه‌ی ئیسلامدا.

دیاره‌ خێزان پیکه‌وه‌نان گه‌ر له‌سهر بنه‌ماو بنچینه‌یه‌کی (ضبط)‌کراو بنیات نه‌نری، نه‌وا هه‌رگیز خێزانیکی پته‌و و پیکوپیک و به‌ختیار دروست نابیت، ضبط‌کردنیش ته‌نها له‌ به‌رنامه‌ دارپێژراوه‌که‌ی خوای گه‌وره ده‌سته‌به‌ر ده‌کری، نه‌ک بیرۆکه‌و ریچکه‌ی ده‌ست‌کردی هه‌واو ئاره‌زو‌بازان.

جا بۆ نه‌وه‌ی گه‌نج و لاوی مسوولمان (کچ و کوپ) شاره‌زا و ئاگادار بن به‌ په‌یوه‌ندی مافه‌کانی ژن و می‌ردو هه‌لسوکه‌وت و مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ یه‌کتری

له روانگه ټيسلامه وه، به خه م ټه وه بوم كټيټيكي ټيسلامى چرپرې له مهر ژن و ميړدى ټيسلاميم دهست كه وي، كه به قه له مى يه كيڅ له زانا هاوچهرخه كان نوسرابي بو ټه وي به نده ليى به هرده مند بي و پياده ي بكات، پاشانيش كو مه لگه كه مان له حه قيقه ت و واقيعه تى ټيسلام تى بگات، ټه ته مه ي كه خراو ته سهر چاوه كان لا بري ت، راستيه كاني پي ببيري ت.

ټه م كټيټه ي دانراوى ماموستا (عمود مهدي الاستانبولى) به راي به نده، تاكه كټيټه كه به پاكي و راستگويي و واقع بينانه له ژير تيشكي رټنمايي يه كاني فهرمايشتي خوي گه وره و فهرموده كاني پيغه مبه ر ځي و زانايان و زانست باس له په يوه ندى و ره فتاري ژن و ميړد بكات، چاره سهرى برپر بو كيڅه كانيان دابني ت.

به هو ي گرنگي دان و به ده مه وه هاتنى خوينه راني و نه مانه وه ي له كټيټه خانه كان بو دوو دمين جار چاپ كراو ته وه، جا له به رټه وه ي به ټه ركي سهر شام زاني ټه م كارد پيروزه بجه مه ته ستو و به ناوي خوي تاكي پاك دهست بكه م به ودرگيړاني بو سهر زماني شيريني كوردى، ټه وه بو له سالي ١٩٩٤ دهست كرا به م كاره و له سالي ١٩٩٥ سوپاس بو خوا به هه ولى خيرخوازيك له چاپ درا، بود مايه ي بلاوبونه وه ي روښنيرييه كي گشتي له مهر هاوسه رگرتن و هوښياربونه وه ي مسولمانان له م مه سه له يه داو، كرده وه ي گري كويړه ي زور له گهنچ و لاوي مسولمان. ته نانه ت بابايه ك به خويندنه وه ي كټيټه كه و ده رك كردنى به حه قيقه تى كراو ه يى ټيسلام، مسولمانيه تى خوي ناشكرا كرد.

جي ټي نامازيه خوينه ران ليى ناگاداربن، كه واپيشه كي چاپي يه كه مى ودرگيړانه كه نامازه بو وهرنه گيړاني هه ندى بابه ت و گشتي پرسياړه جنسيه كان كرابو، به لام چاپي ټه مجاره زوربه ي بابه ته بنه ره تييه كان و

پوخته‌یه‌کی گوشراوی پیوښت له پرسپاره‌کانی گرتوته خو. له خواي به‌خشنده خوازیارم به چاپ گه‌یه‌نهرانی چاپی دوهم: (پروژه‌ی چاپی ته‌فسیری قورثانی پروژ) پاداشتی به‌خیریان بداته‌وه، له نیعمه‌ته‌کانی خوشی به‌هشت بی‌بش نه‌کات. هه‌روه‌ها له خواي میهره‌بان ناواته خوازم هم کاره‌م بو بکاته (صدقه جاریه)، که بیته وه‌سیله‌یه‌ک بو لی‌خوش بون له گونا‌هه‌کانم.

وه‌رگټې

۱۹ ی جه‌مادی یه‌که‌م- ۱۴۱۸ ک

۱۹۹۷ / ۹ / ۱۵

**ژیانی ژن و میړدایه تی له نیسلامدا
به خواپه رستی داده نری**

((ژن هیټان و شوکردن له نیعمه ته کانی خوايه))

گوزهران و ژیان به سهر بردن له سهر زدوی، گهر به شی خوشی و شادی و نار ه زوه حه لاله کانی تیدا نه بو، نه و ژیان ه ژیانیکي وشك و ناخوش ده بیټ، له بهر نه وه حیکمه تی خوی میهر دبان گشت غه ریزه کانی مانه وه له سهر زدوی به هوی رابواردنی حه لال و چیژو خوشییه وه راگیر کرده.

بیر کرده و دوش له م حیکمه ته وا له مروث ده کات بزانی مه به سستی نه م خوشی و رابواردنه حه لاله چیه، نه و دوش ته نها نامنجیک نیه بو گه یشتن به م خوشییه، به لکو ریگه یه که.. وه سیله یه که بو گه یشتن به چهند نامنجیکي چاک. دیاریشه که لقی چاک له نه سلنیکي چاک و باش نه بی پیدای نابي، که نه و دوش ژیان ه حه لالی ژن و میړد. خوی گه وره ده فهرموي: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (الروم ۲۱). واته: له به لگه و نیشانه کانی گه وره یی خوا نه و یه که له خوتان هاوسه ری بو به ره م هیټان که پییان به سیټنه وه و خوشه ویستی و نه وینی خستوته ناوتان.^(۱) له مه دا بو که سانی

(۱) ژنیک له شهوی بوکینیدا دوی جوتیونی له گه ل میړده که ی له نامیزی میړده که ی بو، به میړده که ی گوت: من به به خته وهریم قهرزاری تو، نازانم چون هه ندیک چاکه ت بده مه وه، میړده که ش وده لای دایه وه گوتی: (جوانترین شت که یم ده یه وه نه و یه، که نیستا له نامیزم دی!)

که به وردی سهرنج بدهن به لگه زۆرن.

به گویره ی ئەم ئایه ته پیرۆزه ئەوه دەر ده که وی، که بنه ماو بنه رده ت و بناغه ی ژن و میرد له سهر خۆشه ویستی و پڕیلینان و ته بایی و به به زهیی له گه ل یه کتریدا دامه زراوه، نه ک له سهر بنه مای سهیر کردنی ژن به چاوی خزمه تکارو بپڕیزو، مامه له له گه لدا کردنی ئاژده لیا نه، دیاره ئافره ت وه ک پیاو نه فسی هه یه.. ئاره زوی هه یه.. هتد. خوای به خشنده ش ئافره ت ده دات به پیاو وه ک هاوسه ری ژیان، وه ک ئەمانه تی ک.. وه ک پاسپارده یه ک دهیدات به پیاو بۆ پێک هینانی خێزانیکی به خته وه رو سهر فرازو دلشاد.

ئافره ت له کۆندا به چاوی ئاژده لێکی بپگیان سهیر ده کراو، بپه ش ده کرا له گشت مافه رده واکانی. تا له سالی ۵۸۶ دا بیر کراوه، که ئافره ت به چاوی مرۆڤ سهیر بکری و بریاری به مرۆڤ دانانیان داو، بریاریشیان دا، که ئافره ت ئاژده ل نیه... مرۆڤیکه بۆ خزمه تکاری پیاوان دروست کراوه.. به لām ئیسلام چوارده سه ده پێش ئیستا به گویره ی ئایه ته که ی، که باس کرا بریاری داوه ئافره ت به لگه یه که له به لگه کانی خوای گه وره!... که وا ئافره تی له لاشه ی پیاو دروست کردوه، نه ک له قورپکی جیا، هه روه ها دروستیشی کردوه تا هاوسه ری ژیا نی پیاو بی، نه ک خزمه تکار. خوای بالا ده فهرموی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾ (الاعراف - ۱۸۹)، واته: خوای به دیهینه ر ئیوه ی له یه ک که س و ده ی هیناوه "ژنه که شی هه ر له ماکی ئەو پێک هینا، که له ورا بجه سیته وه.

قورئانی پیرۆز به ده قی ئەم ئایه ته، به ردی بناغه ی ژیا نیکی پر له سۆزو عاتیفه و خۆش وه یمن داده نی. ژن شوین تامگه و خۆشی و شادی و

هوانه وهی میړد که یه تی، چونکه کاتیک میړد که ی له دواي هه ول و کوشش و ماندوبونیکي زړو، له پیناو په یدا کردن و داین کردنی ژيانی پوژانه ده گه پته وه لای ژنه کی، که نه ویش دبی به رویه کی خوش و گه ش و به سینه یه کی فراوانه وه به رو روی بی و پیشوازی بکات و سوزو خوشه ویستی بو دهر بری، نا له و کاته دا مهیلی به لادا ده چی و ده گاته نه م خوشیه ... نه م هوانه و دیه .. نه م شوین تامگه یه کی که باسکرا. چونکه به هوی نه م په فتارو هه لئس و که و ته وه ماندویه تی و خه م و په ژاره ی ژیان له بیر میړد که ی د ه باته وه.

((محمود بن الشریف له کتبه کی (الإسلام والحياة الجنسية) دا ده لی: ژن سوکناو شوینی هوانه وه و د لئیا که رو د لئه وایی میړد که یه تی، چونکه نافرت له ژیر سیبه ری خوشه ویستی و ته بایی و به زه یی و داوین پاکیدا، تینویه تی جنسی پیاو ده شکینتی و، له خراپه کاریدا جنس و دل نارام و هیمن ده کاته وه و، نه دمه کانی له ش له کرده و دی به در په فتارو ناشیرین ده پاریزی، هه وده ها له خلیسکان بو ناو لیتاوی گوناوه تاوانکاری دپاریزی!)).

لیره دا پرسیاریک دپته کایه وه: نایا نه و نافرتی له دهره و دی مال بو ماوه ی چند سعاتیک کار ده کات، ده توانی هه لئس به د لئه وایی و پیشاندانی رو خوشی و خنده ی لیو بو میړد که ی؟ یان ده توانی له خه م و په ژاره و ماندوبونی هاوسه رده کی که م بکاته وه؟!

هاندان بو ژن هیئان و شوکردن

خوای گه ورده ده فەرموی: ﴿فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ (النساء - ۳)،
واته: ژن ماره بپرین له وانهی که بوژان حه لاله، دوان یان سیان یان چواریش
بن ههروایه. نه گهر ترسان نه توانن ژنه کانتان وهکو یه که ته ماشا بکهن، نهوا
ده بی یه که ژن بهینن.

بویشهش خوای گه ورده وای باس ده کات، چونکه به یه کسان ته ماشا
نه کردن و به خێو نه کردنیان به یه کسان و ماف نه دانیان وه که یه که، سته م
لی کردنیانهو، وه بهر کاری حه رام ده که وی.

نهم نایه ته پیروژه ئاماژهی (واجب) بونی ژن هیئان و شوکردن ده کات،
جا نهو که سانهی نایانه وی ژن بهینن و داوینیان له خراپه کاری ناپاریژن،
دهست ده کهن به پروپاگنده بو په شیمان بونه وه له ژن هیئان و گالته کردن به
هاوسه رگرتن. نه وانهی نهم کاره ده کهن، له راسته پیتی خواو له م کاره پیروژه
دور ده که ونه وه، که خوای گه ورده له قورئان دایناوه و هانی نه نجامدانی داوه.

خوای میهره بان له بارهی فەزلی ژن هیئان و شوکردن و، دانانی ژن و پیاو
به یه که لاشه له ژیر یه که پۆشاکدا ده فەرموی: ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ
لَهُنَّ﴾^(۱) (البقرة - ۱۸۷) نیمامی طه بهری له ته فسیری نهم نایه ته زۆر به جوانی
بو ی چوه و ده لی: ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ﴾، واته: ژن و پیاو پۆشاک و بهرگی

(۱) خێزانە کانتان پۆشاکن بو نێوه و نێوهش پۆشاکن بو نهوان.

یہ کترین، چونکہ لہ کاتی نوستنو بہ روتی لہ یہک پۆشاک کۆدہ بنہوہ، لہ یہ کتر نزیکبونہوہی ہر یہ کیکیشیان بۆ لای یہ کتری، وەک ئەوہ وایہ یہک پۆشاک، یہک جل و بہرگ بہ یہک لہ شدا دوراوە. تەفسیری دیش ھەییە، کە گوتویانہ ئەم ئایە تە بە واتای: (ژن و میڤرد پۆشاک یی کترین).

یہ کیڭ لہ نوسەرہ گەورەکان لہ تەفسیری ئەم ئایە تەدا ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ باس دەکات دەلێ: ئەم چەند وشە کەمە، وێنە ھێنانەو دیکە زۆرجوانہ بۆ بە دیار خستنی پەییوەستی لہش (الجسد) و گیان (الروح) لہ یەک کاتدا. چونکہ پۆشاک گرنگترین پێویستی مەروڤەو، بۆ ناددەمیزادیش دانراوە.

لہ راستیدا لہ ھەموو شت زیاتر کە پێکەوہ دەنوسین ژن و میڤرد کاتیڭ کە جوت دەبن بە یەک جەستەو یەک گیان پێڭ دەگەن و لہ چرکە ساتیکدا لہ ناو لہ زەتیکی بێ سنوردا بۆ یە کتری دەتوینەوہ.

ژن و میڤرد داپۆشەری یە کترین، لہ بارە ی جەستەیی (جسدی) دا، کە دەبنە پارێزەری داوین و ئەندامی لہشیان لہ گوناھو تاوان. داپۆشەری گیانی و دەروین بۆ یە کتری، ھیچ کەسیکیش وەک ژن و میڤرد داپۆشەری یە کترین، چونکہ ھەردوکیان دەبنە پاسەوانی پاراستنی سومعەو مال و سامان و نەفس و نەینی یە کتری. جا وەک ئەو جل و بہرگ و پۆشاکە پارێزەرە وایە کە ئەو کەسە ی جلە کە لہ بەردەکات لہ گەرمای ھاوین و سەرمای زستان دەپاریزی.

پێغەمبەر ﷺ دەفرموی: ((إذا تزوج العبد فقد استكمل نصف دينه،

چونکه ژن هیتان ده‌بیته بریاردانی نیوه‌ی چاره‌نوسی مسولمانو، ده‌بیته مایه‌ی ئەوه‌ی بانگی بکات بۆ بایه‌خ دان به باش هه‌لبژاردنی هاوسه‌رو، لیکۆلینه‌وه‌ی وردو ئیستیخاردی شه‌رعی، ئیستیخاره‌که‌ش بریتیه‌ له دو رکعات نوێژ پاشان ئەو دوعایه ده‌خوێنرێ، که له پیغه‌مبه‌رده‌ هاتوه، جا ئەوه‌ی دوا‌ی ئەمه روده‌دات ئەوه خه‌یرو چاکه‌یه، دوعای ئیستیخاره‌ش به‌م شێوه‌یه که بوخاری له (صحیح) ده‌که‌یدا گێراویه‌تی‌وه:

ههروهه پيغه مبه عليه السلام دهفه رموي: ((الدنيا متاع، وخير متاعها المرأة الصالحة))^(۲)، واته: ژياني دنيا رابواردن و خوښيه، چاكترين خوښي دنياش ژنتكي (صالحه به.. ژنتكي خاوهن ثيمان و ته قوايه.

(۱) رواه البيهقي-حديث حسن لطرقه .

(۲) رواہ مسلم .

الأداء، والناكح الذي يريد العفاف، والمجاهد في سبيل الله))^(۱)، واته: سئ كهس حەقن، كه خواى گه وره يارمه تيان بدات: ئەو كۆيله يەى، كه دديه وى به پاره خۆى ئازاد بكات، جا نيش و كارو هه ولى بۆ ددها، تا پاره كهى دهستكه وى، ههروه ها ئەو كه سهى ديه وى ژن بهيى تا خۆى داوین پاك راگرى، ئەو كه سهى له پیناوى خوادا جههاد دهكات.^(۲)

زۆربهى ئەو كه سانهى ژن ناهيئن و توانای ژن هيئانيشيان ههيه، دياره ئەوانه بىر له داوین پيسى دهكه نه وه، داوین پيسيش مرۆف له سه رپى نيمان دور ده خاته وه. ئەو مسولمانهش كه ژن ناهيى و شو ناكات، ئەوا له دينه كهى تى نه گه يشته و ناشاره زايه، با باش بزاني ئەو جوړه كه سانه نقومى گوناھو تاوانن. بۆ ناگادار كرده وه شيان ئەم گوته يهى ئين مه سعو د بجهينه رو كه ده لى: ((گه ره له ته مه نم ده رۆژ ميى، ههز ده كه م ژن بهيى بۆ ئەوهى كاتيك، كه مردم بهيى ژنى نه چمه لای خواى بهرزو مه زن)).

جا مسولمانانى پيشين، گه منداله كهى بالغ بو باو توانای هاوسه رگرتنى هه با، قسهى ده بارهى هاوسه رايه تى له گه ل ده كردو، يارمه تى ددهاو هانى ددهاو نافره تى كى ديندار له ماله پاك و پاريزگار ه كانى بۆ دهستنيشان ده كرد. نا ئەمه شيوازيكه بۆ پاك راگرتنى ژيان و پالناني بۆ رپيه كى ساغو راست^(۳).

(۱) رواه الترمذي والنسائي.

(۲) ئەم فرمودهيه چەند بهرزو گه وريه، كه هاوسه رگرتن و جههاد كردن له رپى خواو ئازاد كردنى بهندهى يه كسان كرده.

(۳) (الحياة الزوجية).

دکتور ئەلکسیس کاریل له کتیبه کهیدا به ناوی (الإنسان ذلک المجهول) دا ده‌لێ: (له راستیدا زێده‌پۆیی کردن له کرداری جنسی ده‌بیته هۆی پێگه‌گرتن له چالاکییه‌کانی عه‌قلی، دیاریشه که ژیری (عقل) پێویستی به رژینه جینسییه‌کی باش هه‌یه، تا بتوانی بگاته نه‌وپه‌ری پله‌ی به‌هێزی).

کورتەى تیۆر (نظرية) ى فروید بریتیه له بانگه‌وازیه‌کی جوله‌که‌یى بۆ ئەو‌ه‌ی رینگه نه‌گیرئ له تێرکردنى جنسى به‌هه‌رامى و، نقوم بون له زه‌لکاوى ئاره‌زوبازیدا، به‌مه‌به‌ستى بئ‌هه‌یزى و لاواز کردنى جنسى مرۆڤ. ئەو‌ه‌ش به‌ پێى نه‌خشه‌ى جوله‌که‌ى جیهانی، که له (پروژتۆکۆلات) ى سه‌رانى جوله‌که‌یه، که ده‌لئ: (پییۆسته هه‌ول بدەین کاربکه‌ین بۆ ئەو‌ه‌ی ر‌ه‌وشت له گشت شوئینێک بروخێ، جا ئەو کاته ده‌سه‌لاتمان به‌ سه‌ریاندا ئاسان ده‌بێ، فرویدیش له ئیمه‌ى جوله‌که‌یه، که به‌ به‌رده‌وامى باسى په‌یه‌ه‌ندییه سیکیسی یه‌کان ده‌کات بئ‌ په‌رواو به‌ ئاشکرا، تا هه‌یج شتیکی پیروژ به‌ پیروژى نه‌میئ!! ئەو کاته‌ش ئەو که‌سانه هه‌مو مه‌به‌ستیکیان، ته‌نها گرنگی دان به‌ چۆنیه‌تى تێرکردنى جنسى ده‌یئت، جا به‌ هه‌ر وه‌سیله‌یه‌ک بیئت، جا ر‌ه‌وشت و ئاکارى به‌رز هه‌یجى نامیئ!!).

گه‌رجی تیۆری فروید له زۆربه‌ى ولاتانی دنیا فری‌دراو به‌لاوه‌ نرا، هه‌روه‌ها له یه‌کیئى سوؤفه‌تیش، چونکه ئاسه‌وارو ئاکامه‌ پیسو خراپه‌که‌ى پون بویه‌وه‌و به‌دیار که‌وت، به‌لام له زۆربه‌ى په‌یمانگاگانان وه‌ک راستیه‌کی سه‌لمینراو ده‌خوئندرئ.

ئهمه کورتیه‌ک و پێشه‌کییه‌کی باسه‌که‌مان بو، جا له‌مبارده‌وه‌ با بیینه سه‌ر مه‌سه‌له‌ی راگرتنى جنس به‌ پاکی له‌ژێر تیشکی فه‌رموده‌ی خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلْيَسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ (النور - ۳۳)، واته: با ئەوانه‌ی توانای زه‌ماوه‌ندیان نیه، خو را بگرن هه‌تا خودا له‌چاکه‌ی خو‌ی ده‌روئیکیان لئ ده‌کاته‌وه‌و کاره‌که‌یان مه‌یسه‌ر ده‌کات.

پیغمبر ﷺ ده فرموی: ((یا معشر الشباب! من استطاع منكم الباءة فلیتزوج^(۱)) فإنه أغض للبصر، وأحصن للفرج. ومن لم یستطع فعلیه بالصوم فإنه له وجاء))^(۲)، واته: نهی کومه لئ گهنج و لاوان! هر که سیک له نیود گهر پارهو سامان و پیداو یستییه کانی ژن هیئان و توانای جنسی ههیه با ژن بهیئنی، چونکه بههوی ژن هیئانه وه چاو له ناست حهرام ده پاریزی، ههروه ها ژن هیئان ده بیته قه لای پاراستنی داوین له داوین پیسی. هر که سیکیش توانای ژن هیئانی نه بو با بهر ژو بی، چونکه بهر ژو بون بووی قه لغانه و له خراپه کردن ده پیاریزی.

پیغمبر ﷺ ده فرموی: ((ومن لم یستطع)) لیژدا شتیک ده خهینه رو، نهویش نهو دیه گهر گهنج بیهوی ژن بهیئنی، به لام له بهر نه بونی پاره نه توانی بیهیئنی، نهو نه توانینه له کاتیکدا بو، که نیس لام تازه بناغهی دا کوتابو، به لام که ده ولتهی نیس لامی داده مه زری و سه رمایهی ده بی و (بیت المال) ی ده بی، نهوا نهو کاته هه مو گهنجیکی مسولمان بو هییه و ده بی ژنی بو بهیئنی و، ده بی ده ولته له دارایی پارهی ژن هیئانی بو بدات، گهر نهو گهنج مسولمانه قهرزیشی کرد بو، ده ولته ده بیته دابینکهری قهرزه که ی له بهشی قهرزاران له پارهی زه کاتدا، چونکه زه کات به قهرزاران ده دری. نمونه کی واقعییش ده خهینه رو، که له کتیبی ثین الحکم دا له ژیانامهی عومهری کوری عبدالعزیزدا هاتوته دی، که

(۱) ده قه کانی قورئان و سوننه ناماژ بهوه ده کهن، نهو که سهی ده توانی هاوسه بگری، نهوا پتویسته له سهری، نازام چون هه ندیک پیشهوا ده لئین نه فرمانه بو (استحباب)، یان ری پیدانه؟

(۲) رواه البخاری ومسلم

دەلى: ((كۆپىكى عومەرى كۆپى عبدالعزىز داۋاى لە باۋكى كرد، كه ژنى بۆ بهيئى و لە (بيت المال) دا پارەى ماردى بۆ بدات. عومەر لە كۆرەكەى تورە بو، چونكه كۆرەكەى ژنى ھەبو و دەيوست ژنىكى تر بهيئى. جا نامەيەكى بۆ نوسى و گوتى: نامەكەتم بە دەست گەيشت، كه داۋاى پارەت كرده لە (بيت المال) ى مەسولمانان بۆت كۆ بكەم—ھە، لە كاتىكدا كۆرە موھاجىرەكان يەككىيان ژنيان نيە، لەبەرئەو پارەت لە دارايى مەسولمانان بۆ نادەم، پاشان نامەيەكى ترى بۆ نوسى كه تيايدا نوسىبوى، كه ئەو مەس (مخاس) و كەلۈپەلەى پيشتەر بومانە بيفرۆشە بۆ خۆت))^(۱).

خەلىفە سەرى نەسورماو بە لايەو شتىكى نامۆ نەبو، كه كۆرەكەى داۋاى پارەى لە (بيت المال) ى لى بكات بۆ ژنەينان، بەلام ژنەينانى كۆپى موھاجىرەكانى بەلاو (واجب) ترو پيويست تر بو.

ھەر لەم بارەيەو عومەرى كۆپى عبدالعزىز نوسراۋىكى بۆ كارمەندانى سەرپرەشتى كارانى (بيت المال) نوسى و پيى گوتن: ئەو كەسانەى، كه قەرزەن پارەكەيان بۆ بەدن و قەرزەيان بۆ بەدەنەو. ئەوانيش لە وەلام دا بۆيان نوسى: ئيمە كەسى وا دەبينان خانوى ھەيە... خزمەتكارى ھەيە... مائىنى ھەيە... كەلۈ پەلى مائەو ھەيە، چۆن قەرزى بۆ بەدەين. عومەرىش بۆ نوسين: پياۋى مەسولمان دەبى خانوى ھەيى، كه تىيدا جىگىر بىى.. خزمەتكارى ھەيى ئيش و كارى بۆ بكات.. مائىنىشى^(۲) ھەيى دژى دۆژمنان تا جىھادى پى بكات، دەبى مەسولمان خاۋەنى شتومەكى مائەو بى بۆ خىزان و مائەكانى. لەبەر ئەو گەر خاۋەنى ئەم

(۱) لاپەرە: ۱۲۵.

(۲) كه ئىستا (نۆتۆمبىل) دەگرتەو. وەرگىر

شتانەش بىخ ئەوا ھەر بە قەرزار دەژمىردى و ھەرچى قەرزىكى ھەيە دەبى بۆي بدەنەو^(۱).

دەربارەي ئەمەش فەرمودەيەكى (صحیح) ھاتو، كە لەسەر دەولەت پىويستە، ژن و خانو و خزمەتكار بۆ فەرمانبەرانى خۆي داين بكات. پىغەمبەر ﷺ كە دەفەرموى: ((فعليه بالصوم)) لەم بارەيەو شتىك دەخەينەرۇ: لە ئىسلامدا، كە دەلى مەرۇف دەبى خۆي داوين پاك رابگرى، تا كاتى ئاسان بونى ژن ھىنانى، نوسەر دەلى: بە پىويستم زانى وەلامى لايەنگرانى تيورى (فرۆيدى) تاوانبارى جولەكە بدەمەو، كە خەلك ھان دەدەن بە بەتال كردنى وزەي جىنسى و ئەنجامدانى داوين پىسى بە بىانوى ئەودى داوين پاكي و بەتال نەكردنى جىنس دەبىتە ھۆي مەترسى و كاريگرى لەسەر تەندروستى مەرۇف.

(ھەرى ميلەر) زانا دەلى: باشتىن ھۆ وەسىلە بۆ پاراستنى لەش لە نەخۇشى، بەتال نەكردنى جىنسە پىش ژن ھىنان، جا بەھەر وەسىلەيەك بىت. ھەر وەھا دەلى: ملكەچى و تەسلىم بون بۆ ھەر ھەل (فرصة) يك بۆ كرداری سىكىسى (زىناكردن)، ئەوا ئەو تەسلىم بونە دەبىتە ھۆي دابەزاندنى ئىرادە و شەخسىەتى ئەو كەسە. شەخسىەتیش لەسەر ئىرادە بەھىزى وەستاو! لە ھۆيەكانى بەھىز كردنى كەسايەتى، سنور دانانى غەرىزەي جىنسىيە. ملكەچى و تەسلىم نەبون بۆ ئارەزوە جىنسىيەكان (بە ھەرامى) لە ئەو ئەو، لەوانەيە زەھمەت و سەخت بى، بەلام بە راھىنانى نەفس، وردە وردە ئاسان و مەيسەر دەبى. ئەو كەسەش پەيودەندى لەگەل ئافرەتان دەبەستى و پاشانىش ژن دەھىتى، ئەو جۆرە كەسە ھالەت و نەفسىەتى جىگىر (مستقر) نابى، ھەرگىز لە سۆزو عاتىفەي دلى خىزانەكەي ناگات،

(۱) سيرة عمر عبدالعزيز لابن الحكم ص ۱۶۴.

به لّام كه سانيك كه داوښيان.. جنسيان به پاكي راډه گرن، تا كاتى ژن هينانيان، به پاستى نه وانه پيزى ئافرهت و ژنه كانيان ده گرن، كه به هاوسه رى ژيانيان و.. دايكى مندا له كانيان داده نيتن كه له خو شه ويستى ده بريندا خه لاتيكي هه ميشه يى به دى ده كهن.

له كو تايدا با نه وده بلين، كه راډه دانانو سنور دانان بو جوتبون له گه له خيزاندا شتيكي پيوسته، چونكه زور حالت هيهه پياو ناچار ددكات له گه له خيزانه كهى جوت نه بى وهك: سك پرى و هه زكردن به دريژ كړنه و دى ماو دى مندا له نه بون، هه ندى نه خو شى تايه تى ئافرهت و... هتد. له بهر نه وه كاتيک مروؤ پيش ژن هينانى گهر خو رايه تباو له سهر سنور دانانو قه دهغه كړنى كړدارى جنسى، نه و كاته ده توانى له م حاله تانه دا خو بگرى، و سور بى له سهر بهر ژه و ه ندى خيزانه كهى.

رهنگه پيم بلينى: نه مه شتيكى جوانه، به لّام نايا نه مه ده كرى؟.. به لى! مروؤى ئاسايى ده توانى خو له خليسكان و ره تل بردن بپاريژى، ته نانه ت له كاتى زه و اجيشدا، غونهى نه مه ش زوره!.. رهنكه پيم بلينى: به لّام نايه خو گرته وه له جوتبون زيان به ته ندروستى ناگه يه نى؟ نا ليړه وه به م شيوه يه وه لّامى نه م قسه يه ت ده ده مه وه:

۱/ هه ندى كه س وا گومان ده بن، كه خو گرته وه له جوتبون ده بيته هوى كزى و لاوازى نه ندامى زاوژى (الأعضاء الجنسية)، به لّام له راستيدا پيچه وانه كهى راسته! گهر سهر داني پزيشكان بكه يت، پيت ده لين: نه و باوكانه ي كړدارى جنسى به باشتري شيوه نه نجام ده دن، نه وانه كه بهر له ژن هينان توانيو يانه داوښ پاكي خو يان رابگرن.

۲/ هه ندى كه س ده لين: خو گرته وه له جوتبون نه ندامى زاوژى ده وروژينى؟ راستيه كهى نه و ديه، كه نه نجام داني كړدارى جنسى، ده وروژينى، چونكه

مومارەسە كىردى كىردارى جىنسى ۋا لە ئەندامى زاۋىي دەكەت، كە
 ھەردەم لەبارى ورياييدا بىت، پاشانىش رۆژىك دادى كە ويست و
 بەرگى (مقاومە) ناتوانى خۆى لەبەر راگرى. بەلام خۆگرتنەۋدى
 كىردەيى (فىعلى)، زۆر ئارەزۇ كىردى جوتبون كەم دەكاتەۋە بە مەرجىك
 بىر كىردنەۋە تىروانىنەكان ھىدى ۋ ھىمىن بن.

۳/ كەسانى تر پىت دەلئىن: خۆگرتنەۋە لە جوتبون و كىردارى جىنسى، خەلك
 رادىنى لەسەر دەستپەر كىردن (الاستمنا)، بە دلئايىيەۋە دەلئىم:
 ھاورپىيەتى كىردى خراپەكاران و، تەماشاكىردى وئە وروژىنەرەكان،
 گەنجان كىش دەكا بۆ ئەم كىردارە. ھەر كەسىكىش يەكجار مىلكەچى
 دەستپەر بو، ئەۋا زۆر جارى تىش مىلكەچى دەبى ۋ ئەنجامى دەدات،
 چونكە لەدەستدانى ويست (ارادە) يارمەتى ئەمە دەدات. ھەرۋەھا
 ئەۋانەى لە بەندىخانەكان بەندكاران زۆرىنەيان ئەم كارە ئەنجام دەدەن، بەلام
 شتىك ھەيە، كە لە سەرەتاۋە داۋامان كىردە، ئەۋىش بەھىزى ويست
 (ارادە) ۋ پاك داۋىنى دو شتن، كە ناھىلن ئەم كارە ئەنجام بدرى، ئەۋەشان
 لەبىر نەچى ئەۋانەى بەدۋاى ژنان دەكەۋن، ئەۋانە لە كەسانى تر زۆرتر
 بەرەۋ روى ئەم كارەۋە دەچن، بەتايىيەتى گەر ئافرەتتىكىان دەست
 نەكەۋى، كە ئارەزۇ خۆيان لى تىر بكن، ئا ئەۋانە دەستپەر كىردن بە
 ھۆۋ ۋەسىلەيەكى ئاسانتر دەبىنن بۆ تىركىردى پىۋىستى جەستە.
 كەۋاتە زەرورى ۋ پىۋىستە بەر لە ھەمو شتىك قەناعەت ھەبى بەۋدى،
 كە خۆگرتنەۋە لە كىردارى جىنسى بەسۋدو پىۋىستە.

۴/ دەلئىن: خۆگرتنەۋە لە كىردارى جىنسى سەردەكىشى بۆ دو مەترسى،
 يەكەم: لە دەستدانى ماددى مەنى، درىژە دەدات بە خۆگرتنەۋە، بەلام
 راستىيەكەى ئەۋدەيە، كە ئەمە نەخۆشىيەكە لە ئەنجامى بەردوام

مومارەسە كىردنى كىردارى جىنسىيەۋە دىتتە كايەۋە، كەۋاتە ئەۋ نەخۇشىيە لە ئاكامى خۆگىرتنەۋە نىيە، بەلكە لە ئەنجامى مومارەسە كىردنە. دودەم: شەيتان پىكەنەن، واتە ئەۋ دەرھاوئىژ (افراز) انەى، كە ھاۋدەمى نوستەنە. جا ئەم شەيتان پىكەنەنە گەر يەكەمجار خەۋ بىننى لەگەل بو، ئەۋا ۋەسىلەيەكى سىروشتىيە، كەۋا ئامىرى زاۋزى (چوك) ئەۋدى لىتى زىادەيە دەرى دەچۈننىۋ، ھىچ خراپەيەكى تىدا نىيە، بەلام مەترسىدارە گەر ۋا لە گەنج بگەيەنرى، كە ئەم ۋەسىلەيە زىانبەخشە، چونكە بە ترسان لىتى ملكەچى چەند بىر كىردنەۋەيەكى رەش دەبى، ئەم بىر كىردنەۋە رەشانەش تەنھا لە ھەلەى ئەم تىگەيشتنەۋە دىتتە كايەۋە...

با ورياي شتىك بىن، زۆر بىر كىردنەۋە لەلەينى جىنسى، دەبىتتە ھۆى زۆر شەيتان پىكەنەن (تىحتىلام)، ئەۋ كاتەش دەرچونى ئەم دەرھاوئىژە دەبىتتە كىردەيەكى ۋىستى (ارادى) ناراستەۋخۆ، كەۋاتە كەۋتەۋەى ئەم ئەنجامە، لە خۆگىرتنەۋە لە كىردارى جىنسى نىيە، بەلكە لە ئەنجامى دابەزىنى گيان (روح) ۋەدەيە، كە ئەۋىش بەرپرسيارە... ئەۋ كىزى جىنسىيەش كە لە ھەندى كەسانەۋە رويداۋە، سەرچاۋەكەى خۆگىرتنەۋە لە كىردارى جىنسى نىيە، بەلكە لە ئەنجامى زىدەپروۋى كىردنە لە دەستپەر كىردن (الإستمناء)، يان لە ئەنجامى زىدەپروۋى كىردنە لە كىردارى جىنسى...

لىكۆلىنەۋەۋە باس كىردن لەم بابەتە درىژە دەكىشى، لەبەر ئەۋە خوتنەر رەۋانەى بەناۋبەنگىرتىن پىزىشك و دانراۋەكانيان دەكەين، ئەۋ كاتەش دەبىننى ئىمە لە خۆمانەۋە قسەمان نە كىردە، بەلكە ئەمە ئەزمون و تۆژىنەۋەى واقىيە تەندروستىيە.

ئافرهت خوشتىن خوشى ژيانه

خوای گهوره دهفهرموى: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ (الروم - ۲۱)، له واتای (موده) دا له م نایه ته پېرۆزه دا، مانای بهرزی نه مەى به دەر خستوه و به دهرى ده خات، که په یوه ندى نیوان ژن و میړد تهنه ها په یوه ندى سه رجی یی نیه، به لکو په یوه ندى چاوه دیرى و سه ره رشتى و خوشه ویستى و دلته رمى و ریزو سۆزو عاتیفه ییه. نه وه ش ریزی که سایه تى ئافرهت و بهرزی پله ی ئافرهت دهرده خات.

پېغه مېهر ﷺ دهر باره ی خوشویستنى ئافرهت دهفهرموى: ((حُبِّ اِلَى مِنْ دُنْيَاكُمْ: النِّسَاءُ وَالطَّيِّبُ! وَجَعَلَتْ قُرَّةَ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ)).^(۱) واته: له دنیا دا دو شتم له لا خوشه ویست کراوه: ئافرهت و بۆن خوشى! نویتیش پرون و پۆشنایى چاومه.

پېغه مېهر که دهفهرموى: له لام خوشه ویست کراوه، واته خوای گهوره نه م دو شته ی له هه مو شته کانى دنیا هه لېزاردوه و خوشه ویستى کردوه، که هه ر یه که یان نېعمه تیکه و تایبه تمه ندى و تام و چیتى خوى هه یه. ئافرهت خوشه ویسته چونکه چراو پۆشنایى و دلته واکهرو سوکناى ماله وه یه و، په روه رده کهرو هوى بونى مندا له. بۆن خوشیش بۆیه خوشه ویست کراوه، چونکه دل و دهر وون فیتک ده کات و گوشادى ده کات، هه روه ها دلخوشکهرى فریشته کانه. نویتیش پرونى چارو دلخوشى و پارانه وه و نزاو داوا کردنى

(۱) رواه النسائي، والإمام أحمد في المسند، والحاكم وسنه صحيح.

سهر فرازی و رزگاریه له نیوان بندهو په رود د گاریدا. له م نزاو پارانه وده دا خوښی و شادی ددهات به دلی بنده، نه وهش به ختیارترین و سهر به رز ترین حاله تی مړوځه))^(۱).

نیمام (ابن الجوزي) له کتیبی (نوادر الاذکیاء) باس ده کات، که شاعیریک به لای چند نافره تی کدا تیپه ر بودو جوانیه که یان، سهرنجی راکیشاوه و هم ه لبه سته ی گوتوه:

إن النساء شياطين خلقن لنا
نعوذ بالله من شر الشياطين
واته: نافره تان شهیتان بۆ نیمه دروست بون، په نا به خوا له خراپه ی شهیتانان.

یه کیك له نافره ته کان وهلامی دایه وده و گوتی:
إن النساء رياحين خلقن لكم
وكلکم یشتهي شم الرياحین!!
واته: نافره تان ره یحان بۆ نیوه به دیه ی تران، هم موشتان هز ده که ن بونی ره یحان تان بکه ن.

له سهر نه و قسه یه ی که ده لی: نافره تان ره یحان نه، خاوه نی کتیبی (واجب الآداب) ده گپ رته وه: رږژیک خالیدی کور ی یه زیدی کور ی معاویه باسی عبدالله ی کور ی زوبهیر ده کات که و رده زیله، خیزانه که شی ره مله ی کچی زوبهیر، که خوشکی عبدالله یه دانیشتبو، بی دهن گ بوو قسه ی نه کرد، خالد پی ی گوت: نه وه بۆ قسه ناکه یت! به قسه که م رازی، یان هر هر هز ناکه یت وهلام بدیه ته وه؟! نه ویش گوتی: نه نه میان و نه نه ویان! ژن بۆ نه وه دروست نه بون ده ست بڅه نه کاری پیوان، له راستیدا نیمه ره یحان نه ی بۆ بۆن کردن و له نامیز گرتن! چیمان داوه ده ست بڅه نه کار تانه وه؟! ده لی: به قسه که ی سهر سام بوو نیوچاوانی ماچ کرد!

پەلە كىردىن بۇ پىشەككىش كىردى

خوۋاپەرسىتى چەۋت و لاپى

ئىمامى بوخارى رىۋايەتلىگەن: ((سىڭىپىيا چۈنە مالىيە خىزانە كانى پىغەمبەر ﷺ، لە چۈنەتلى خوۋاپەرسىتى پىغەمبەريان پىرسى، كە چۈن خوۋاپەرسىتى دەكەت، كاتىك چۈنەتلى خوۋاپەرسىتىيەكەيان پى گوترا، ئەۋانىش گوتيان: ئىمە لە كۆيىن لەچاۋ خوۋاپەرسىتى پىغەمبەر، خۋاى گەۋرە لە گوناھەكانى پىش و دۋاىي ئەۋ خۇش بوە!

يەككىك لەۋ پىۋانە گوتى: كەۋاتە مەن ھەمۇ شەۋ نوۋىژ دەكەم.

يەككىكى تىر گوتى: بەدريژاىي سالى ھەمۇ پۇژ بەپۇژ دەبەم.

يەككىكى تىرىش گوتى: ھەرگىز ژن ناھىيەم.

كاتىك پىغەمبەر ﷺ ئەم قىسانەي پى گەيشتەۋە چۈە لايان و فەرمۈي: ئەۋە ئىۋە ئەم جۆرە قىسەيەتان گوتە؟! بەخۋا با پىتان بلىم!! مەن لە ھەموانتان زياتر لەخۋا ئەترىسم و خۇم لە گوناھان پارىز پادەگرم، لەگەل ئەۋەشدا بەپۇژ دەبەم پۇژۋش ئەشكىنەم، نوۋىژىش دەكەم و ئەخەۋم، ژنىش دەھىنەم، ھەر كەسكىش ۋاز لە سۈننەت و رىبازى مەن بەيىنى، ئەۋا لەمەن نىە. ھەرۋەھا ئىمامى بوخارى و تىرمىزى رىۋايەتلىگەن: پىغەمبەر ﷺ، سەلمانى فارسى و ئەبۇ دەردائى كىرد بە برا، كاتىك سەلمان چۈە لاي لە مالىەۋە، ئوم دەردائى بىنى جلى ئىش و كارى لەبەردا بو، ۋازى لە جىلۋبەرگى جوان ھىنابو. سەلمان بە ئوم دەردائى گوت: بۇچى ئەم جۆرە جىلۋبەرگەت لەبەرەۋ خۇت بۇ مىردەكەت جوان ناكەيت؟ ئوم دەردائىش

گوتی: ئەبو دەردائی برات، بە شەو شەونویژ دەکات و بە پۆژ بەرپۆژو دەبێ، ئەو پێویستی بە دنیا نیە وازی لە دنیا هێناوە!.. کاتیکیش ئەبو دەرداء هاتەوێ مالا پێشوازی کردو سەلامی لێ کرد. سەلمان خواردنی بو ئەبو دەرداء هینا، پێی گوت: خواردن بھۆ! ئەبو دەرداء گوتی: بەرپۆژوم. سەلمانیش گوتی: سویندم لەسەرت خواردو، کە دەبێ پۆژو بشکێنی، منیش نان ناخۆم تا تۆ نان نەخۆی. ئەبو دەرداء بەقسە ی کردو نانی لە گەڵ خوارد، پاشان سەلمان لە شەودا لای ئەبو دەرداء مایەو. کاتیکیش شەو داھات ئەبو دەرداء ویستی هەلسی بۆ شەونویژ، بەلام سەلمان نەپهشت و بە ئەبو دەردائی گوت: جەستەو لەشت مافی بەسەرتەو هەبەو خێزانیشت مافی بەسەرتەو هەبە، بەرپۆژو بەو پۆژوش بشکێنە، نوێژیش بکەو سەر جێییش لە گەڵ خێزانە کەت بکە!! بۆ هەموو شتێک مافی خۆی بدەری. کاتیک کە بەیانی داھات سەلمان گوتی: ئیستاکە هەلسە نوێژ بکە، مەبەستی نوێژی پیش بەیانی. ئەبو دەردائیش هەلسا و دەست نوێژی گرت دو رکات نوێژی سوننەتی پیش نوێژی بەیانی کردو پاشان بەیە کەو چون بۆ مزگەوت بۆ کردنی نوێژی بەیانی. ئەبو دەرداء لە پیڤەمبەر نزیک بوو، ئەوێ سەلمان پێی گوتبو بە پیڤەمبەری راگەیاندا، تا بزانی حوکمی ئەو چۆنە. پیڤەمبەر ﷺ پێی فەرما: ئەبو دەرداء! جەستەو لاشەت حەق و مافیان بەسەرتەو هەبە وەک سەلمان گوتی.. (لە ریوایەتێکی تردا پیڤەمبەر ﷺ فەرما: سەلمان راست دەکات).

لێکدانەوێ ((وَأَعْطِ كُلَّ ذِي حَقِّ حَقَّهُ)) هەموو شتێک حەقی خۆی بدەیی، ئەوێش کە سەلمان بە ئەبو دەردائی گوت. ئەوێ: ئیسلام کە بەرنامە ی ژیا، نابێتە بەر بەست و پێگر لە بەردەم ئارەزو و غەریزە ی

جنسی حه‌لال. به‌لکو به پیچه‌وانه‌وه هان ده‌دات و پینگه‌ی بۆ خوش ده‌کات. دیاره نه‌وه‌ش شتیکی سهر سور‌هینه‌ر نیه، چونکه تهنه‌ا ناره‌زوی جنسی حه‌لاله، که ده‌بیته هۆی مانه‌وه‌ی ناده‌میزاد له‌سهر زه‌وی. دژایه‌تی کردن و به‌ریه‌ست کردنی جنس به حه‌لالی، نه‌وپه‌ری ناله‌باری و گه‌وجیه‌تییه. به‌ختیاری و به‌رده‌وامیی ژیان له‌وه دایه، که جنس به ناراسته‌یه‌کی راست و دروست و شه‌ریانه ناراسته بکری، مه‌ننه‌جیشی بۆ دابنری.

با خوینه‌ریش له لای نامۆ و غه‌ریب نه‌بی، گهر وتمان ئیسلام هه‌ول ده‌دات بۆ به‌ده‌ست هیئان و به‌رده‌وامی خوشی و رابواردنی دروست و ژیانی به‌خته‌وه‌ر. کاتیکیش داوین پیسی و زینا و مه‌ی خواردنه‌وه حه‌رام و یاساغ ده‌کات، نامانج نه‌ودیه، که جه‌سته و لاشه‌ی مرۆف به دروستی و ساغی بمینیتته‌وه، تا تام و چیژ له جنسی حه‌لال به به‌رده‌وامی وهرگری. بینیشمان چۆن پیغه‌مبه‌ر ﷺ لهو کۆمه‌له که‌سانه توپه بو، که پینگه‌یه‌کی چه‌وت و لاریان بۆ خۆیان دانابو، بی‌نه‌وه‌ی ناره‌زوی جنسیان تیر بکه‌ن، که نه‌وه‌ش پیچه‌وانه‌و دژی سروشتی ناده‌میزاده، نه‌م کۆمه‌له که‌سه وایان گومان ده‌برد، که به‌هۆی نه‌م کاره‌وه له‌خوای گه‌وره نزیک ده‌بنه‌وه، به‌لام پیغه‌مبه‌ری مه‌زن ﷺ پی‌ی راگه‌یانندن، که به نه‌نجام دانی نه‌م کاره‌تان نی‌وه له ئیسلام و بنه‌ما و بنه‌ره‌ته‌کانی فیه‌رت و سروشتی ساغ دور ده‌که‌ونه‌وه!!

هه‌روا به به به‌رگریکردنی ناره‌زوی جنسی، نازاره‌کانی وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان ده‌نالیئن و خۆیان سه‌رقال ده‌که‌ن، هه‌مو نه‌مانه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌یه، که په‌به‌نی هه‌موی خراپه و شه‌ره، ده‌گمه‌نیک نه‌بیته، نه‌گینا که‌سانی تر له گونا‌هه‌کانی ده‌ربازیان نابێ، گهر سه‌ریش که‌وتن نه‌وا زۆرجار لهو فه‌رزه‌یان ده‌کات، که خوای گه‌وره فه‌رزی کردوه.

ئىبن عەباس گوتىيەتى: ئۇ بىننىن چۈنكى رۇژىك لى گەل ھاوسەرگرتندا
باشترە لى خواپەرسىتى ئەۋەندە سالە!

ئىبن مەسعود لى كاتىكدا كە پىكراۋە برىندار كراۋە گوتىيەتى: ئۇم
لى ماربەكەن، چۈنكى ھەزناكەم بە رەبەنى بە خىزمەت خوا بگەم!
گوتراۋە ئەھمەدى كۆپى ھەنبەل لى رۇژى دودەمى مردنى ئىنەكە، كە
دايكى عبداللە بو، ئۇنى ھىنايەۋە گوتى: ھەزناكەم بە رەبەنى بىنمەۋە!

هه لېږاردنی هاوسه ری چاک

زۆربه ی زوری نه و گړوگرفتانه ی دینه پیښ ژن هیټان و شوکردن، هه لېږاردنی هاوسه ری ژینه به یی لیکولینه و به دواډا چون و سوراغ کردن، چهند کورپو کچی لاو هه بون په لیه یان له هه لېږاردنی هاوسه ره که یان کرده ، تنه ها له بهر نه و هی شهیدای جوانیه که ی بوه، که به هوییه و توشی نه گبه تی و مال ویرانی بوه.

نیسلام هانی نه و هی داوه و گړنگیشی پی دده دات، که نه و که سه ی هاوسه ره هه لډه پزیری خاوه ن په وشت و دین و داوین پاک و خاوه ن نیمانیکی پته و بی و ملکه چی یاساکانی قورثان بی.

خوا ی گه وړه ده فهرموی: ﴿إِنْ أَكْرَمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاكُمْ﴾ (الحجرات- ۱۳)، واته: بهر پزرترو نزیکترو پایه بهر ز ترینتان لای خوا نه و که سه یه، که زیاتر له خوا ده ترسی و خوی پاریز دده کات له ناست گوناوه تاواندا.^(۱)

هده وده ها خوا ده فهرموی: ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (النور: ۳۲)، واته: ماره یی برین که نه و به بانگه وازه بۆ (وه لی نه مر) هکان، بۆ نه و که سانه ی که ژنیان نیه یان شویان نه کرده و میړدیان نیه. له و که سانه ماره یی برین، که له خوتانن و (صالحن) له و عهده پیاو ژنانه ی، که له لاتان کار ده که ن. نه گهر له بهر فه قیری و هه ژاری، ژنیان بۆ نه هیتنن،

(۱) نه فهرموی بهر پزرتان لای خوا نه و که سه یه، که خاوه ن خانو سامان و خاوه ن نوتومیل و شهاده و ناو شوره تی بی. به لکو پیوه لای خوا زیاتر پایه ندبونه به یاساکانی خواو خۆ نزیک کردنه و هیه به کرداری جوان. (وهر گیتی)

یان به شویان نه دهن، نه وا خوی به خشنده به میهره بانی خوی ده و له مه ندیان ده کات و خوی بالاش سۆزو ره حمه تی فراوان و زانایه به حالی به نده کانی.

له م ئایه ته دا که ده فهرموئ ﴿وَالصَّالِحِينَ﴾ بۆمان ده رده که وئ، که هاوشانی (کفاءة) ی هاوسهر هه لێژاردن ته نها مهرجی (الصلاح) ی داناوه. (الصلاح) یش دین و ره وشت و ته قوا و توانای ماره یی دان ده گرته و د.

خوی گه و ره به لێنی به و که سانه داوه، که ژن دینن و ژنیان هیناوه، گهر فه قیری روی تی کردن ده و له مه ندیان ده کات. هاوشانی (کفاءة) یش مانای پابه ندنه بون و ته و اوکاری بنه ماکانی ئیسلام ده گه یه نئ. هه و هه بۆ هاوشانی زانیاریشی وه گه ل ده که وئ. مه به ست له زانیاری دیراسه کردن کرده و هه پی کردنی قورئان و سوننه ته.

له ئیسلامدا که فائه تی مال و سامان و ناو و شوهرت و شه هاده و ره چه له ک و ده سه لاتداریی هه چ کیشیک ی بۆ دانانری، نمونه شان له مباره یه وه پیغه مبه ره ﷺ، نه وه بو که کچی پوری به شودا به زهیدی کوری حاریسه، له سه حابه کانیش (عبدالرحمن) ی کوری عه وف خوشکی خۆیدا به بیلالی حه به شی، نه بو حوذه یفه هیندی کچی عوتبه ی کوری ره بیعه ی له سالم ماره بر کرد، که به نده ی نازاد کراوی ژنیکی نه نصاری بو.

نونه ی ده قی فهرموده ی پیغه مبه ره ﷺ هه یه ده رباره ی ره چاو نه کردنی هه چ پله و پایه یه ک، ته نها دین و ئاکاری و ره فتاری جوان نه بی، وه ک ده فهرموئ: ((إِذَا خُطِبَ إِلَيْكُمْ مِنْ تَرْضُونِ دِينَ وَخَلْقَهُ فَرُوجُوهُ!! إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ...!! وَفَسَادٌ عَرِيضٌ!!))^(۱)، واته: گهر یه کیئک خوازیبنی کچه که تانی کردو نیوه ش له ئایین و خو ره وشتی رازی بون، نه وا

بیده نی، گهر نهیده نی، تها فیتنه و خراپه کاری له سهر زهوی بلاود ده بیته وه.. ههروه ها ده فرموی: ((تنکح المرأة لأربع: لملها، ولحسبها، ولدينها، ولجمالها، فاظفر بذات الدين تربت يداك))^(۱)، واته: ئافره ت له بهر چوار شت ماره ده کریت و ده هینری: له بهر مال و سامانه که یان سامانی باوکی، یان له بهر ره چه لک و ناوداریه که ی، یان له بهر دین و ره وشتی ئافره ته که، یان له بهر جوانی و شوخ و شهنگی ئافره ته که. تها ژنه بیته که خاوه ن دین و ره وشته، ته گهر وانه که یت ده ست به قوردا ده چی^(۲).

گهر سه رنجیک بدهینه تهم فرموده یه، ده بینن بۆ هاوسه ریه تی، دین و ره وشتی هه لباردوه، له بهر ته وه ی (دین) گرن گترین مه رجه بۆ هاوشانی. تها پیاوه ی پابه ندی فره مانه کانی ئیسلام ده بی و شتیک که قه ده غه کرابی خوی لی دور ده خاته وه، تها تها پیاوه هه لئس و که وت و مامه ل و ره فتاری به رامبه ر خیزانه که ی چاک و باش ده بیته و، ریزی ده گری و خۆشی ده وئ و ده بیته پارێزگاری خیزانه که ی له هه مو بواره کان دا. ئافره تیکیش خاوه ن دین و ره وشت بی، ئاره زوی نه فس کاری تی ناکات و چه واشه ی ناکات و خۆشی به رامبه ر به نه فس به سوک دانانی و کاروباری ناوما ل فره امۆش ناکات و، له پهروه ده کردنی منداله کانیدا و له مافه کانی میرده که ی بی ناگا نابی.

با تها وهش بزانی کاتیک که پیغه مبه ر ده فره موی: ژن بۆ جوانی ماره

(۱) رواه البخاري ومسلم وأبو داود والنسائي.

(۲) (تربت يداك) واته: ده ست به قوردا چی، تها وهش کینایه یه بۆ هه ژاری، تهم قسه یه به مانای دوعا لیکردنه، به لام مه به ست پی دوعا لیکردنی راسته قینه نه، به لکه مه به ست تهم قسه یه تها وهیه که پیاو ئافره تی دیندار بکاته هاوسه ری خۆی.. بڕوانه (المفصل في أحكام المرأة والبيت المسلم) ی عبدالکریم زیدان، بهرگی شه شه م، ل ۴۳.. (وهه رگیتی)

دہ کړئ، لیرہ دا مہ بہ ست لہ مہ تہوہ نیہ، کہ ہیچ پدچاوی جوانی نہ کړئ، بدلکو مہ بہ ست تہوہ یہ، کہ نابیٰ تہنہا جوانی بکړئ بہ مہ رج. نہ گینا جوانیش نیعتباری خوی ہ یہ، وہک لہ فہرمودہی: ((أَنْظُرْ إِلَيْهَا، فَإِنَّهُ أُخْرَى أَنْ يُؤْذِمَ بَيْنَكُمَا)) بہ دہردہ کہوئ. کاتیټک ژنیټک خوی پیشکەش بہ پیغہ مہر ﷺ دہ کات، پیغہ مہریش دواي رامن لیو سہر نچدانی، نہرئ دہ کات.

تہنہس دہ لئ: تہبو طہلحہ نوم سولہ می مارہ کردو مارہ بیہ کہشی نیسلام بونی تہبو طہلحہ بو!

چونکہ نوم سولہ می لہ پیټش تہبو طہلحہ مسولمان ببوو، کاتیټک تہبو طہلحہ داخوازی نوم سولہ می کرد، نوم سولہ می گوتی: من مسولمان بوم، گہر توش مسولمان ببیت، شوت پی دہ کہم. تہبو طہلحہش مسولمان بو، مسولمانیہ تیہ کہی بو بہ مارہ می نوم سولہ می^(۱).

بۆ ھەڵبژاردنی ھاوسەر، ئەم ئامۆژگاری یانە ی خوارەوہ دہ خەینہ رو، کہ لہ لایہن ھەندئ شارەزاوہ دانراوہ:

۱- لہو قوتابخانہ یہ بپرسہ، کہ تہو کچہی تیدا فیتر بوہو دەرچوہ، پیټش تہوہی لہو مالہ بپرسی، کہ تیایدا پەرورددہ بوہ.

۲- کچی دایکیټکی چاک و پروادارو چاک (صالحة) بخوازہ.

۳- ھاوسہریہ تی ژنو پیاو، ھاوبہ شییہ کی ژیانو و گوزہ رانییہ، ئافرہ تیټک ھەڵبژیرد، کہ لہ گەل سروشت (طبیعة) و خواردنہوہو خوړه و شتت دا دہ گونجی و یہک دہ گریټتہوہ.

خواي گەورە دەفەرموي: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ

(۱) رواہ النسائي (حديث صحيح).

لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿النور- ۳﴾،
 واته: پیاوی زیناکهر ئافرهتیکێ زیناکهری وهک خۆی نهبی ماره ناکات و
 ناشبی ماره بکات، چاویشی له ئافرهتی داوین پاک نیه بۆ ماره کردنی،
 ههروهها چاوی له ئافرهتیکێ موشریکهیه که شوی پی بکات. به هه مان
 شیوه ئافرهتی زیناکهرو داوین پیس پیاویکی داوین پیس نهبی ماره
 ناکات و نابی پیاوی داوین پاک ئافرهتی داوین پیس ماره بکات. جا
 ماره کردنی پیاوی بروادار بۆ ئافرهتی داوین پیس و موشریکهو ماره کردنی
 ئافرهتی داوین پاک بۆ پیاوی داوین پیس و موشریک هه رهامه.

نیمام تههمه دی کورپی ههنبهل دهلی: نابی پیاوی مسولمان و داوین پاک،
 ئافرهتی داوین پیس ماره بکات، له بهر نهوهی مارهیی یه کهی دروست نیه،
 تا نهو کاتهی ئافرهته که تهوبه دهکات. گهر تهوبه ی کرد نهو کاته مارهیی
 ئافرهته که دروسته، نهگینا دروست نیه. ههروهها نابی و دروست نیه
 ئافرهتیکێ مسولمان و داوین پاک و به رهوشت به شو بدیتته پیاویکی
 خراپه کار و فاسق و فاجر. مارهپرینی دروست نیه تا نهو پیاوه نهگه ریتته وه
 لای خوا و تهوبه نهکات، دروست نیه ئافرهتی مسولمانی به شو بدیتتی،
 چونکه خوی گه وه ده فهرموی: ﴿وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ نه مه
 له سه ر برواداران هه رام کراوه.

جیگه ی داخ و دل گرانی یه که نه م پیوان (قیاس) ه له لای زۆریه ی
 خیزاناندا هیچ نرخ و بایه خی نیه. گهر پییان بلتی: نهو که سه ی هاتهو بۆ
 داخوازی که چه که تان نویژ ناکات، پیت ته لێن: نیستا ماویه تی نه قام و
 گه نهج. گهر بلتی: عه ره ق و شتی تری سه رخۆشکه ر نه خوات، ده لێن: خوا
 گونا هه کانی ته سپیتته وه و لێ خۆش ته بی. گهر بلتی: عه قیده و بیرو با وه ری
 نه م کورپه پیس و خراپه و له گه ل نیسلامدا ناگو نهجی، نهوا به شتیکی به چوکی

دادەنێن. بەلام کە پیت گوتن: ئەم کۆرە حالتی ماددی مام ناوەندییەو پارە زۆری نیە، یە کسەر هاواریان لێ هەلنەستی و نەری دەکەن، گەرچی کۆرپکی مسولمان و باش و پێک و پێک و خاوەن پەشتیکی باش بیت. بەلام مالا وێرانی و بەدبەختی و ژیان تالی بۆ ئەو کچەی کە شو بەو جۆرە پیاو دەکات، کە ئەم سیفەتە جوانانەیی ئیسلامی تیدا نیە. چونکە ژبانی کچەکە دەکەوێتە مەترسی و کارەسات و ناشوب و ئاژاوە و خراپە کاریەو، ئەویش بەهۆی پەییوەستی بەو پیاو داوین پیسو زیناکەرەو یە. جا گەر نافرەتە کە دیندار بی، یا بەهۆی ئەجمادانی شتە حەرامەکانەو دینەکی لە دەست دەدات، یان ژبانیکی کۆلەمەرگی و ناخۆش بەسەر دەبات.

زانیمو کچیک شوی بە کۆرپکی عەرەق خۆر کرد، کاتیک کۆرە کە ئەم کچەی گواستەو، بۆ بەسەربردنی مانگی هەنگوین (شهر العسل) لە یەکیک لە نوێلەکانی لوبناندا دابەزین، کۆرە کە زۆری لە کچەکە کرد تا عەرەق بخواتەو، کچەکەش کە عەرەقی خواردەو و هەردوکیان سەرخۆش بون، جا پیش ئەو بەجێتە لای بەنیازی جوتبون، کچەکە لە ژورەکی خۆیان چوێ دەروەو بۆ سەرناو، کە گەرایەو و یستی بچێ بۆ ژورەکی خۆیان، بەلام لەبەر ئەو سەرخۆش بوو، چوێ ژورپکی تر، کە پیاویکی بە تەنهای تیدا بوو، جا پیاو کە پەلاماری داو داوین پیسی لە گەلدا کردو، تا بەیانی نافرەتە تازە بوکە کە لە لای مایەو، مێردە کەشی لەبەر سەرخۆشی خەوی لێ کەوتبوو ئاگای لە ژنەکی نەمابو.

(ابو نعیم) لە (الحلیة) دا گێڕاویەتیەو، کە گوتیەتی: (أبو طلحة) بەر لەوێ مسولمان ببی خوازیبێنی (أم سلیم) ی کرد ، (أم سلیم) گوتی: لەراستیدا حەز دەکەم، پیاوی وەک تۆ پەت ناکرێتەو. بەلام تۆ پیاویکی

بی پروای، منیش ژنیکی مسولمانم، بۆم دروست نیه شوت پی بکه م.
 (أبو طلحة) گوتی: ئەی چاو بە ریقنە، ئەو چیتە؟! (أُم سُلَیْم) گوتی:
 چیمە؟ گوتی: تۆ لە کوێی لە زەردو سپیان (مەبەستی ئەو بو بە زێڕو زیو
 لە خستە ی بیات). (أُم سُلَیْم) گوتی: نە زەردم دەوێ نە سپی، تۆ مەوێکی
 شتێک دەپەرستی، کە نە دەبیستی و نە دەبینی و هیچ سودت پی
 نابەخشی.. ئەو تۆ شەرم ناکەیت داریکی زەوی دەپەرستی، کە
 حەبەشەکی کۆری فلان دایاشیو؟! گەر مسولمان ببی ئەو دەبیته
 ماردیی من، جگە لەمە ماردیی ترم ناوی! گوتی: ئەی چاو بە ریقنە! کێ
 هەیه ئیسلامم فێر بکات؟ (أُم سُلَیْم) گوتی: پێغەمبەری خوا ﷺ ئیسلامت
 فێر دەکات.. جا چوێ خزمەت پێغەمبەرو مسولمان بو.

له کاتی داخوازی پیوښته

کوږو کچ یه کتری ببینن

ته بو هوردهیره خوا لیلی رازی بی ده لسی: له گهل پیغه مبهه بوم ﷺ
 پیاوړیک هاته لای و هه والی پیدا، که نافرته ټکی نه نصاری خوازته.
 پیغه مبهه ﷺ پی فرمو: نایا سهیری نافرته کت کرده؟! پیاوه کهش
 گوتی: نه خیر!

پیغه مبهه ریش فرموی: برؤ ته ماشای بکه! چونکه شتیک له چاری
 نافرته نه نصاریه کان ههیه، به واتای چاویان بچوکه))^(۱).

بؤ پاساودانی ثم مهسه لهیه فرموددی (صحیح) هاتوه که ده فرموی:
 ((أنظر إليها، فإنه أحرى أن يؤدم بينكما))^(۲)، واته: ته ماشای نافرته که
 بکه چونکه به هوئی ثم ببیننه وه خو شه ویستی و به زهیی له نیوانتاندای زیاتر
 بهرده وام ده بی.

همروه ها ده فرموی: ((إذا خطب أحدكم المرأة، فإن استطاع أن ينظر
 إلى ما يدعوها إلى نكاحها فليفعل))^(۳)، واته: گهر داخوازی نافرته ټکتان
 کردو توانیتان نهو شویتان ته ماشا بکهن که بؤ ماردی ده گونجی ته ماشا
 بکری با ته ماشای بکات.

هر له هه مان باب ته وه ده فرموی: ((إذا خطب أحدكم امرأة فلا
 جناح عليه أن ينظر إليها إذا كان، إنما ينظر إليها لخطبتها، وإن كانت لا

(۱) رواه مسلم والنسائي والطبراني (حديث صحيح).

(۲) رواه ترمذي والنسائي وابن ماجه (حديث صحيح)

(۳) رواه أبوداود والطحاوي وأحمد في المسند وابن ماجه (حديث صحيح).

تعلّم))^(۱)، واته: گهر یه کینک له نئوه نافرته تیککی داخوازی کرد، گوناھی ناگا گهر ته ماشای نهو نافرته بکات، چونکه ته ماشا کردنه که ی بۆ داخوازی یه، با کچه کهش پیتی نه زانی و ناگای لیتی نه بی.

یه کینک لهو که سانهی کاری بهم فەرموده یه کرد (محمد کوپی مهسله مهی نه نصاری) بو. سه هلی کوپی نه بی حه شه ده لئی: محمدی کوپی مهسله مهی بینى زۆر به وردی ته ماشای بو شهینهی کچی زوحاکی ده کرد، منیش پیّم گوت: نهوه تۆ شتی ناوا ده که ی، تۆ له هاوه لانی پیغه مبهری خوا ی؟ محمدی کوپی مهسله مهش گوتی: گویم له پیغه مبهری خوا بو ده یفه رمو: ((إذا ألقى في قلب امرئ خطبة امرأة فلا بأس أن ينظر إليها))^(۲)، واته: گهر نافرته تیک که و ته دلی پیاو تیک بۆ داخوازی کردنی، هیچی تیدا نیه گهر ته ماشای بکات.

له نئو شهرع ناساندا راو بۆچونی جیاواز ههیه له باره ی ته ماشا کردنی داخوازی کراو. هه ندیک مه زهه ب ده لئین ده بی ته نها ده م و چاو و هه ردو ده ست ته ماشا بکری. نه م پا به ند (تقیید) هه شیج به لگه یه کی نیه و، له کار خستنی تیگه یشتنی هاوه لانه بۆی.

لیره دا پرسیار تیک به میتشک دا دئ" گهر خوا ی یاسا دانهری کار به جئ رینگه ی دا بی به پیاو که بهر له گر ئ به ست (عقد) ی هاوسه رگرتن ته ماشای نافرته بکات، نایا وه لی نافرته که مافی نه وه ی هه یه نافرته که به بی حیجابی شهرعی پیشانی پیاو که بدات؟! به دیدی من — خواش زاناته — نه مه دروسته، مادام خوا ی یاسا دانهر رینگه ی داوه به خوازیتیکه ر

(۱) رواه الطحاوي وأحمد في المسند (حديث صحيح).

(۲) رواه ابن ماجه والطحاوي وأحمد في المسند وغيرهم (حديث صحيح).

ته ماشای نافرته ټی خوازیښکراو بکات نه وې، که ده توانی ته ماشای بکات، با نافرته که ش نه زانی.

نیمام ابن القيم له کتیبې (تهذیب السنن) دا (۲۵/۳-۲۶) گوته وې: داود گوته وې: ده توانی ته ماشای همو له شی نافرته که بکړی! نیمام نه حمده ش سې ریوایه وې هیه، که یه کیکیان ده لې: دروسته ته ماشای دهم و چاوو همدو ده ستی نافرته که بکړی، ریوایه ته که ی تر ده لې: نو نه دمانه ی که به زوری به دیاره ویه وه گهردن و همدو قاچ دروسته ته ماشا بکړی. سې یه می ش ده لې: دروسته ته ماشای همو له شی نافرته که بکړی.

نه وې شایانی و تنه له باره ی بینینی داخوازیکه رو داخوازیکراو (الخاطب والمخطوبه)، سهرنج بو نه وه راده کی شین، که نه ریتیکي پیس و خراب هیه له ناو زوری ی خیزانه به ناو مسولمانه کان بلا و بوته وه، نه ویش تیکه ل بونی کورو کچه پیش ماره برینیان، که له دهره و داو له شوی نی چول به یه کتری ده گن به بیانوی نه وې، له ژیر نه زمون دان تا له یه کتری بگن. نه و ه ش دابو نه ریتی شارستانیه تی چه واشو فیلبازه، که بونه ته کویل و بهنده ی نه م شارستانیه ته، که دین و رهوشیان له لا نه هیشتین.

به لې، نیسلام ریگه ی داوه به داخوازیکاری کچ ته ماشای ده ست و رو خساری بکات، گهر به راستی نیازی هینانی هبه ی و نافرته تی دل سو ز بنی ری، تا له ره وشت و ره فتاری کچه که ناشنا بن بوی هیه زور لی نی بکولیت ته وه و نوظفی خوی هه لبریزی، به لام کار بگاته نه وې که حرامی تیدا به کار بهی ری، نه وه ری سوا یی و شهرمه زاری یه. خه لکیش سهر فراز نابی، تا نه گهرینه وه سر ری بازو یاسای دینه که یان و کورو کچیان له کاری حرامی دور نه خه نه وه.

پشکینینی پزیشکی پیش هاوسهر گرتن

(الفحص الطبي قبل الزواج)

پیغه مبهرد ﷺ ده فهرموی: ((فَرَّ مِنَ الْمَجْذُومِ فَرَارُكَ مِنَ الْأَسَدِ))^(١).
 واته: پاگردنت له توش بو به گولی، پاگردنته له شیر.
 ههروه ها ده فهرموی: ((لَا يُوْرَدَنَّ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحٍّ))^(٢)، واته:
 نه خوش نه بردریته لای که سانیک، که ساغن و نه خوش نین.
 ((لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ))^(٣)، واته: نه زیان بگه یه نهو، نه بهیلتی زیانت
 پی بگات.

نهم فهرموده پیروژه ناماژهی هه زهرو ناگادار بون ده کهن له نه خوشی
 گرتنه وه! زۆر له حکومه ته کانی نیستا چهند یاسایه کیان ده رکردوه
 سه بارهت به پیویست بونی پشکینینی پزیشکی (فحص طبي)، بهر له
 به هاوسهر بونی کوپو کچه که، دیاره نیسلام پیشینهی ههیه سه بارهت بهم
 ناراسته یه.

جیی داخه که بلیم نهو تاقیکردنه وه پزیشکییه زۆر له پزیشکه کان
 ئاسانکاری تیدا ده کهن، ژنو میردیش لهم پشکینینه هه لیدین، که
 ئاکامه کهی به خراپ ده که ویتته سهر خویان و منداله کانیان.
 له سهر ههر ژنو میردیکی نیسلامی پیویسته گهر ههر یه کیتکیان

(١) رواه البخاري

(٢) رواه البخاري

(٣) رواه أحمد في المسند وابن ماجه، حديث صحيح.

توشی نه خوښی په کی درم بون، نه بڼه هاوسه ری په کتری. له فەرموده ی (صحيح) ی پتغه مېر عليه السلام هاتوه، که ده فەرموي: ((لا يؤمن أحدکم حتی يحب لأخيه ما يحب لنفسه من الخير)).

دکتور وجیه زین العابدین له رساله کې (الإسلام والتربية الجنسية) دا گوټویه تی: نه وهی له لم فەرموده یه ټیده گم (لا ضرر ولا ضرار) نه مه بو به دوا گه رانه بو نافرته تی چاک و لادانی زه رهرو زیان له خوئی و له پیاو، دروسته به لکه پټویسته له نیزامی نیسلامیدا، کوړو کچ پټش به هاوسه ری بونیان فه حس بکرتین، به تاییه تی بو زانینی نافرته ته که، که نایا مندالی ده بی؟ هه روه ها فه حسی پیاوه که بکری نه با دا نه خوښییه کی درمی، یان نامیر نه رمی یان نه زوکی یان شیتی ه بیټ... به لام گرنګترین مه رج بو پیاو نه وهی، که ته ندروستی باش بیټ و توانای جوتبونی ه بیټ وه که له فەرموده هاتوه: ((من استطاع منكم الباءة فليتزوج... هر یه کیک له نیوه توانای هاوسه رگیری هیه با هاوسه رگیری بکات الحدیث)).

الباءة: مانای توانای دایینکړدنې خانو و پیداو یستییه کانی ژن هینانی ه بیټ، هه روه ها مانای توانای جنسی ده گه یه نی... وه که له کتیبی (المحیط للفیروز آبادي) هاتوه.

لیړه دا چند شیکړنه وه (تحلیل) ټکی پټویست هیه، که پټویسته له سه ر داخوازیکارو داخوازیکارو (کچ و کوړ) بهر له به هاوسه ر بونیان نه م ته حلیله بکن، دیاره نامانجه که شی ناشکراو پونه: که نه ویش دلنیا بونه... ته نکید کړنه له هه مو شتیګ، تا بزانی نه وه که سه که م و کورتی هیه؟ گه ر هیه، ده بی چاره سه ر بکری.

پشکینینی گروپه کانی خوینی ژن و میرد

مه به ستمان لیږه گروپی (البریزیز یان ار آتش) ه، جا لیږه دا چوار
شیمانه (احتمال) هیه په ننگه رو بدات:
شیمانه یی که م: له وانه یی گروپی خوینی هه ریه که له ژن و میرد نیجایی
بیټ.

شیمانه یی دوه م: له وانه یی گروپی خوینی هه ریه که له ژن و میرد سلبي بیټ.
شیمانه یی سی یه م: له وانه یی گروپی خوینی ژنه که نیجایی بیټ و میږده که یی
سلبي بیټ.

له م سی شیمانه (احتمال) ه دا، گروپه کانی خوینی له گه ل یه که گونجاو و
پټکن.

به لām له شیمانه یی چواره م: له و کاته یی گروپی خوینی ژنه که سلبي بیټ،
هی میږده که یی نیجایی بیټ، نه و کاته گروپه کانی ژن و میږد رټک نابیت و
جیاواز ده بیټ. خوښه ختانه نه م جوړه شیمانه یی زور که م رو ده دات، له م
حاله ته دا په ننگه مندا له که گروپی نیجایی باوکی هه لېگری و، له لای دایک
دژه مژادی خوینه که یی، که سلبي گروپه دروست ده بیټ، نه مهش له
ناکامی سک پرېون به مندال ټکی نیجایی گروپ خوینه وه یی، جا یه که م
له دایک بون هه رده م به شیوه یی کی سروشتی ده بیټ سه باره ت به یه که م
مندال، به لām له سکی دوه م و سی یه م و دواي نه وانه، کوږپه له (جنین)
دو چاری نه و دژه مژاده ده بیټ، که له ناکامی دوو گیانی یه که م له خوینی
دایکی پټک هاتوه.

ریژہی ئالۆزکاری (مضاعفات) له مندالی سێیهم زیاتر دهبیئت له مندالی دوهم، چوارهم زیاتر دهبیئت له سێیهم. نه مجۆره موزاعهفاتانه زۆر به کهمی پرو ددهات، چونکه له حیکمهتی خوای گهورهیه، که خویینی کۆریه له تیکهڵ به خویینی دایک نابیی، تهنها له ههندی حالهتی تایبعت نهبیئت، که به کهمی پرو ددهات.

شیمانهی رودانی ته موزاعهفاتانه له (١٠٪) زیاتر نابیی. گهر پوشی دا له یه کهم کاتی دواي له دایک بون، ناتوانین به کردی گۆرینی خویینی منداله که ههستین، گهر پتیوستی کرد.

شیکردنه وه (تحلیل) ی ئاوی مهنی پیاوړه کړه دلنیا بون له ژماره و زیندویه تی تووی پیاو

پیویسته ژماره ی سروشتی توو له چل ملیون ملیتر که متر نه بیټ، ریژه ی زینده یی له هر پهرین (قذف) یکدا له ٦٥٪ که متر نه بیټ، جا گهر پاش شیکردنه وه که، نهم هاوکیشانه له لای تایبه تمندان نه گه یشته شیوه ی ئاوی مهنی، نهو کاته ده توانی پنا بریته بهر چاره سهری پزیشکیی بو چالا کردنی توو زیاد کردنی ژماره که ی، که نیستا نهم کاره ئاسان کراوه.

شیکردنه وه ی دهر هاویژی پروستات

نهم شیکردنه وه یه ش بو دلنیا بونه له توش نه بون به هه وکردنی که فناری (مزمین)، چونکه هه بونی نه مجوره هه وکردن (التهاب) انه، ده بیته هو ی هه وکردنی ملی مندالذانی ژنه که.^(١)

پیشبرکی نه کردن له خوازیینی^(۱)

خوای گهوره ده فهرموی: ﴿وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾
(البقرة - ۱۹۰)، واته: ده ستریزی مه کن، خوا ده ست دریزی که رانی خوش ناوی.

(۱) (بهي الخولي) له کتیبه کی (المرأة بين البيت والمجتمع) دا ده لئ: ((بابايهك جواميرو مهردبی ناچیته خوازیینی نافره تیک، که ده زانی له لایمن یه کی که وه خوازیینی کراوه، چونکه نم کاره ده بیته هژی پچرانی په یوهندی و، نانه وهی دوژمنایه تی و بوغزو قینه، ههروه ها له ناکار خرابی و بی عه قلیه.

نم که سدی ده زانی خوازیینی نافره تیک کراوه نه ویش خوازیینی ده کات لهو حاله ته دا مه دحی خوی ده کات و بهرام بهره کی زهم ده کات.. ههروه ها هه ندی سیغه تی چاک ده داته پال خوی، خو گهر راست نه کات ته نها نه ونده گونا هه ی به سه، که نهو غه ییبه تی کردوه...))

به لام گهر خوازیینی که ری یه کم وازی هینا، نهوا بو نه وستر هه یه خوازیینی بکات. ههروه ها گهر خوازیینی که ری یه کم فاسق بو، بابای دوهم بوی هه یه خوازیینی بکات، چونکه نهوکاته مافی خوی ته کی که ده ست کابرایه کی بی دین ده رباز بکات!

بابای مسولمان گهر راویژی پی کرا، بوی هه یه کی به باشر بزانی پیشیار بکات.

له کتیبی (جماع العلم) ی پیشه وا شافعی به ته حقیقی (أحمد حمد شاکر) هاتوه: (فاطمة بنت قیس) ده لئ: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه و آله پی فهرموم: گهر عیده ت تهواو بو ناگادارم که وه، جا که عیده کی تهواو بو به پیغه مبه ری راگه یاند، که (معاویه) و (ابا جهم) هاتونه ته خوازیینی، پیغه مبه ری صلی الله علیه و آله فهرموی: ((معاویه هه ژاره و مال و دارایی نیسه، نه بوجه همیش گوجان له سفر شانی ناهینیته خواره وه (واته زور له ژن ده دات)، به لام تو شو به نوسامه ی کوری زهید بکه))، فاطمة ده لئ: حمزم پی نه کرد شوی پی بکه، جا پیغه مبه ری فهرموی: شو به نوسامه بکه، منیش شوم پیکردو خوی گه وره ش خترو به ره که تیکی زوری خسته نم زهواجه و پی دلخوش بوم. شافعی له (رسالة الأم) و نه حمده و خاوه نی هه ر شه ش کتیبه که جگه له بوخاری گپړاویانه ته وه.

ده فەرموی: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ (الأحزاب - ۵۸)، واتە: ئەوانەى نازارى پیاوانى نىماندارو ئافرەتانی نىماندار دەدەن بىئەوێ تاوانىکیان ئەنجام داویت، ئەوانە بوختان و گوناھو تاوانىکی ئاشکرا دەگرە ئەستۆ.

پێغەمبەریش ﷺ فەرمویەتی: ((لا یخطب الرجل علی خطبة أخیه حتی ینکح أو یتک))^(۱)، واتە: کەسێک داخوای کچێک ئەکات کە براى مسوڵمانى داخوای کردو، هەتا براکەى ماری دەکات یان وازی لى دینى.

حه زهر کردن له ماره برینی کچی ته مه ن بچوک

خوای گه وره ده فمرموی: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾
(البقرة - ۲۲۸).

واته: نافرتهان هه روهك ئهركی ژنانه یان له سدر شانه، ژنه کانیش مافی ره وای خوایان ههیه.

پیغه مبهرد علیه السلام فمرمویه تی: ((لا یؤمن أحدکم حتی یحب لأخیه ما یحب لنفسه من الخیر))^(۱).

واته: نیمانی ههچ کامیکتان ته وای نابیئت، ههتا ئه وادی بۆ خوای له چاکه پیی خوشه، بۆ برای مسولمانیشی پیی خوش نه بیئت.
ههروهها ده فمرموی: ((لا ضرر ولا ضرار))^(۲).

واته: نه زیان به خه لك بگهیه ننو، نه بهیلتن زیانتان پیی بگات.
سه بارهت بهم مهسه لهیه رهنگه ژن هینانی پیغه مبهردت علیه السلام به خه یالدا بی، ئه ویش ماره برینی خاتو عائیشهیه - رهزای خوای لسی بی - که جیاوازی بهکی زۆر ههیه له ته مه نیان دا. دیاره ئه م حاله ته له بهر چه ند هۆیهك له رپسا (قاعیده) ده ره چيئت وهك:

۱ - که سایه تی پیغه مبهرد علیه السلام، که ناتوانی به راوردی له گه ل که سایه تی تری پیی بکریت، له بهر ئه وه خاتو عائیشه بهم هاوسه ریه تیه به ختیار بو و خاتو عائیشه سه رپشك (مخیر) کراوه خوای پیغه مبهردی خوای هه لبارد.

(۱) رواه أحمد في المسند والترمذي والنسائي وابن ماجه وغيرهم والزيادة لغيرهم، حديث صحيح.

(۲) رواه أحمد في المسند وابن ماجه (حديث صحيح).

۲- مەبەستى سىياسى لەم ژنەيتانە بۆ زيادکردنى پەيوەندى نىوان پىغەمبەر ﷺ و ئەبويەكر (رەزاي خواي لى بى) بوە، كە يەكيتك بوە لە سەردارانى عەرەب و، بۆ ئاسانکردنى بەرژەوہندى نىوان پىغەمبەر و ھاوړپەكەي بوە، ئەبويەكر يش بۆ بەرژەوہندى بانگەوازي ئىسلامى زۆر ھاموشۆي پىغەمبەرى دەکرد.

۳- بەھىزى دىندارى خاتو عائىشەو، غونەي ئەو ھەمو ئافرەتە صەحابىەكانو داوین پاكي و عىفەتيان، ناكړى لەم زەواجەدا رەچاوى كارو كاردانەوہى خراپەيان لى بكرى.

۴- ھىزى پىغەمبەر ﷺ وەك لە فەرمودەي (صحيح) ھاتوہ كە ھىزى چل پياوى دراوہتى.

من به يەكسانى ئامۆزگارى پياو ئافرەتان دەكەم، بە ھەزەرکردن لە ھەبونى جىاوازي تەمەنيان، كە دەبىتە ھۆي كاردانەوہى زۆر خراپ بە تايبەتى لەم كاتەي ئىستادا، كە رىكخەرو قەدەغەي ئايىنى تىدا كز بوە.

نيمام (ابن الجوزي) لە كتيبەكەي (صيد الخاطر) (۴/۴۶۶) گوتويەتى: گىل ترين پياو ئەو پياوہ بەتەمەنە (پىرە)يە، كە داواي كچىكى تەمەن بچوك دەكات.. بەراستى تەواوى چىژو خوشى، لە كاتى كوراپىەتى يە، ھەر كاتىك كچ بالغ نەببو، ئەوا خوشى وەرگرتنى كامل نىە! جا گەر بالغ بو زۆر جوتبون دەخوازى. پياوى پىريش ناتوانى زۆر جوت ببى! گەر زۆر لە خوشى بكات، ناگاتە مەرامى كچەكە، جا پياوہكە بەزويى بە ھىلاك دەچى!

پياوى پىر بە ئارەزوى بۆ جوتبون، نابى لەخۆ بايى بىت، چونكە ئارەزوەكەي وەك سپىدەي درۆ (فجر الكاذب)ە! پياوى پىرمان بينىوہ،

جاریه ی کپیوه و شهو له گه لئی جوتبوه، که چی به مردویی سه ری ناوه ته وه!..
 راستیه که هیه ده بی بگوتری، با پیای پیریش رازی بیّت له گه لئی
 جوت نه بیّت و ته نه لئی رابویری، به لام خو کچه که رازی نابیّت له گه لئی
 جوت نه بیّت، نه و کاتهش کچه که ده بیته دوژمنیکی مامه پیره، رهنگه
 نارهزو به سه ریدا زال بی و داوین پیسی بکات! یان ههول بدا خوئی له کۆل
 پیره پیاوه که بکاته وه و بیکوژی، به تایبه تی نافرته تانی نه وروپی، که
 له مباره وه دل ره قن.

به مهرج دانانی وهلی له ماره‌پریندا

خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (النور: ۳۲) ، واته: بۆ پیاوانی بی‌ژن، ژن بخوازن و ژنانی بی‌مێرد به‌مێرد بده‌و هه‌روا بۆ کۆیله‌و که‌نیزانی خو چاکیش ژن بی‌سن و بیانده‌ن به‌شو، بیر له‌ ده‌ست ته‌نگی مه‌که‌نه‌وه چونکه‌ گهر فه‌قیرو ده‌سته‌نگ بن، خوا له‌ فه‌زلی خۆی بی‌نیازیان ده‌کات، خوا فراوانگرو زانایه‌.

رافه‌کارانی قورنان ئه‌م ئایه‌ته‌یان کردۆته‌ به‌لگه‌، که‌ نا‌کرێ ئافره‌ت خۆی ماره‌ بر بکات، ته‌نها به‌وه‌لی نه‌بی‌ت. چونکه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ ئاراسته‌ی وه‌لیه‌کان (سه‌ره‌رشته‌یارانی ئافره‌ته‌که‌) ده‌کات... له‌به‌ر ئه‌وه‌ وه‌لی پی‌ویسته‌ له‌ ماره‌بری با‌لغ و نا‌با‌لغ دا ناماده‌بی.

به‌ مهرج دانانی وه‌لی بۆ په‌زنامه‌ندی به‌شودان، له‌گه‌ڵ سه‌روشت و زه‌وقی دروستدا یه‌ك ده‌گرێته‌وه‌، وه‌ك هه‌مو فه‌رمانه‌کانی شه‌ریعه‌تی خراو نه‌هیه‌کانی.

چهند شتیکی نا‌کاوی ترسناکه‌ کاتی‌ك وه‌لی ئافره‌ته‌که‌ ده‌بینی کچه‌که‌ی دیته‌وه‌ ماله‌وه‌و ئه‌و که‌سه‌ی له‌گه‌ڵه‌، که‌ پیتی ده‌لێن مێرد، که‌چی خۆی پی‌ی نا‌گادار نیه‌!! دیاره‌ هه‌یج خاوه‌ن عه‌قل و جوامی‌رێک ئه‌مه‌ قبو‌ل نا‌کات! حه‌نه‌فیه‌کان بۆ به‌شودانی کچی با‌لغ به‌بی وه‌لی، ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ ده‌که‌نه‌ به‌لگه‌: ((الطيب أحق بنفسها من وليها)) واته‌: بی‌وه‌ژن خۆی له‌ وه‌لیه‌که‌ی له‌پێش‌ترو به‌ حه‌ق تهره‌ بۆ شو‌کردنه‌وه‌.

به لّام نهمه به به لّگه دانانرئ، (مناوی) له (شرح الجامع الصغير) له تهفسیره کهیدا ده لّئ: به واتای وهلیه کهی به شوی نادات، تاوه کو کچه که به قسه نیزنی پی ددهات، چونکه کچه که له وهلیه کهی شایهن تره بؤ عهده که. لیکدانه وهی حنه فییه کانیش بؤ نهم فهرموده یه، فهرموده ی صحیحی به سودتر رتهی ده کاته وه بؤ به مهرج دانانی وهلی!.

پیغه مبه ر علیه السلام ده فهرموی: ((لا نکاح الا بولي وشاهدي عدل))^(۱) واته: ماره بری دروست نیه، مه گهر به ناماده بونی وهلی و دو شایهت. ((ایما امرأة نکحت بغیر إذن ولیها فنکاحها باطل، فنکاحها باطل، فنکاحها باطل))^(۲)، واته: ههر ئافره تیک به بی نیزنی وهلیه کهی ماره بری کرابی ئهوا ماره بریه کهی به تالّه، ماره بریه کهی به تالّه، ماره بریه کهی به تالّه.

چهند جار هه بوه له بهر په له کردنی ئافرهت له به شودانی خۆی بهو که سه ی، که هیچ رهوشتی نه بوه وه بهر کهم شاره زایی خۆی، به زمان شیرینی هه لّی خه له تاندوه به هۆی فهراموش کردنی وهلی له ماره بریدا، بوته مایه ی کاری خراپ و ترسناک، بوته مایه ی نانه وهی به دبه ختی، رهنگه دوا ی جی به جی کردنی پیویستی خۆی گه یشتبیتته راده ی ته لّاق دان. جا هه رچهنده ره زامه ندی وهلی له به شودانی ئافره ته که به پیویست (واجب) داد نرئ، به لّام ئیسلام نهمه ی به سنوری بهر ژه وه ندی ئافره ته که وه به ند کردوه، گهر له م حقه ی که شرع داویه تی، وهلیه که لای داو سته می کرد، ئه و کاته ئافره ته که بۆی هه یه بجیتته لای قازی و سکالاً پیشکesh

(۱) صحیح .

(۲) رواه أحمد في المسند والترمذي وابن ماجه . حدیث حسن .

بکات، جا گهر دهرکهوت وهلیه که به ههواو نارهزو رهفزی کردۆتهوه، نهوا بهشو دهدری بهو کهسهی که نافرتهکه نارهزوی لییدیتهی، نهمهش پاش دلنیا بون له چاکی نهو کهسه دهییت.

چهند جار گوی بیستی جهورو ستهمی ههندی له وهلیهکانی نافرتهتان دهبین، که نهه حهقه بو نارهزوی خویان بهکار دینن، که کچهکیان لهلای خویان بو خزمهت کردنیان، یان خزمهتکردنی ژنهکهی دههیلنهوه. نهمهش چ نهفامی و کورت بینی و کهم فیکری نهو کهسه دهردهخات!

رای نیسلام دهرباره ی خوشه ویستی

چاره ی خوشه ویستان ته نه ا هوسه رگرتنه

نبن عه باس (ره زای خویان لسی بی) گیراویه تیه وه، پیاوړک گوتویه تی: ((یا رسول الله! فی حجری یتیمه قد خطبها رجل موسر ورجل معدم، فنحن نحب الموسر وهي تحب المعدم؟)) واته: نه ی پیغه مبهری خوا! کچیکی هه تیوم له لایه، پیاوړکی پاره دارو پیاوړکی ده ست کورت هاتونه ته خوازیبئی، نیمه هه زده کین بیده یین به پیاوه پاره داره که و، کچه که ش هه ز ده کات شو به ده ست کورته که بکات؟

جا پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموی: ((لَمْ يُرَ لِلْمُتَحَابِّينِ مِثْلَ النِّكَاحِ!))^(۱) واته: جگه له ماره برین بو خوشه ویستان وا نابینرئ هیچ چاره ی تر هه بی.

(۱) أخرجه ابن ماجه والحاكم والبيهقي والطبراني وغيرهم.. وقال الحاكم صحيح على شرط مسلم ولم يخرجاه. والحديث حسن بمجموع طرقه.

خۆشه‌ویستی زه‌حمه‌ته

خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَلَا تُحْمَلْنَ مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ (البقرة- ۲۸۶)، واته: په‌روه‌ردگارا شتیک مه‌خه‌ره سه‌رمان، که توانامان به سه‌ری یه‌وه نیه.

هه‌روه‌ها ده‌فرموی: ﴿وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا﴾ (النساء- ۲۸)، واته: ئاده‌میزاد وا دروست کراوه، نه‌فسیه‌تی به‌رامبه‌ر زۆر شت بی‌هیزه‌و خۆپانه‌گره.

ده‌فرموی: ﴿فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْتَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ (یوسف- ۳۱)، واته: کاتی‌ک ئافره‌ته‌کان ته‌ماشای یوسفیان کرد، له‌به‌ر جوانیه‌که‌ی ئاگیان له‌خۆ نه‌ماو ده‌ستیان به‌چه‌قۆ بری، وتیان: به‌راستی نه‌مه ئاده‌میزاد نیه، به‌لکو نه‌مه فریشته‌یه‌کی به‌رێزه.

((عه‌مری کوری عاص گوتی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ سوپایه‌کی ناردم که ئه‌بویه‌کرو عومه‌ری کوری خه‌تتایی تیدا بو، کاتی‌ک گه‌رامه‌وه گوتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! خۆشه‌ویست ترین که‌س له‌لات کییه؟

پیغه‌مبه‌ر فهرموی: بۆچی وا ده‌لێی؟

ئه‌ویش گوتی: پیم خۆشه‌بزانم.

پیغه‌مبه‌ر فهرموی: عاتیشه.

عه‌مریش گوتی: مه‌به‌ستم له‌ پیاوانه، کیت خۆشته‌ ده‌وی؟

پيغه مبهري فەرموى: باوكى عائيشه)) (١).

خاتوو عائيشه فەرمويهتى: خيژانه كانى پيغه مبهري ﷺ فاطيمه كچى پيغه مبهريان ناردە لاي پيغه مبهري، كه پيغه مبهري ﷺ له گەل من لەسەر پۆشاكە كەم ڕاكشا بو، فاطيمه هاته ژورەو گوتهى: ئەي پيغه مبهري خوا خيژانه كانت داوات لى دەكەن دادگەرى بكەيت دەربارهى كچى ئەبو قوحافه (مەبهستى پى عائيشه بو)، منيش بى دەنگ بوم.

جا پيغه مبهري ﷺ فەرموى: تۆ ئەو كەسەت خۆش ناوى كه من خۆشم دەوى؟!

فاطيمه گوتهى: بەلى.

پيغه مبهريش فەرموى: كه واتە ئەمەت خۆش بو، واتە عائيشه)) (٢).

ئەم گيژاڤە وەيه ئەو دەگەيه نى، كه خۆشه ويستى شتيكه له دەستى

مرۆڤدا نى يەو، ناتوانى بەسەريدا زال بى.

بوخارى دەگيژي تهوه كه: ((موغيث بەدواى بوره يردا دەپۆيى، كه پيشتر خيژانى بو، ته لاقى دابو پاشان بەدوايدا دەپۆيى و فرميسك بەسەر ڤومە ته كانيدا دەهاته خوارهو (٣) چونكه زۆرى خۆش دەويست. پيغه مبهري ﷺ فەرموى: ئيبىن عەبباس! تۆسەرت ناسورمى له خۆشه ويستى

(١) رواه البخاري ومسلم.

(٢) رواه مسلم والنسائي.

(٣) نافع له (ابن عمر) هوه ﷺ له فەرموده يەكى دريژدا هيناويهتى، كه ((پيغه مبهري خوا ﷺ فەرمانيدا بە بەردباران كردنى ژن و پياويك، جا بەردباران کران)) (ابن عمر) گوتهى: ديتم پياوه كەى دلى بە ئافره ته كه دەسوتاو لەبەر ده كانى دەپاراست و لى لادەدا!! ئەبو داود گيژاويه تهوه، فەرموده يەكى (حسن) ه.

موغىث بۇ بورەيرەو لەرق بونەوہى بورەيرە بۇ موغىث؟!
 ئىنجا پىڭمبەر بورەيرەى بانگ کردو پىي گوت: بەلکو بگەرپىيەوہ لای
 موغىث. بورەيرەش گوتى: ئايا ئەمرم پىدەكەى؟! پىڭمبەر فەرموى:
 بەلکو من تىكاكارم بۇ پىك گەياندنتان.
 ئەویش گوتى: من پىويستىم بە موغىث نىہ)).

(ناسان کردنی هاوسه رگرتن و به ره که تیه که ی)

پیش به شودانی کچ پیویسته ئیزنی لی وهر بگیری

پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: ((لا تُنْكَحِ الْأَيِّمُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ وَلَا تُنْكَحِ الْبُكَرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَكَيْفَ إِذْهَاهَا؟ قَالَ: أَنْ تَسْكُتَ))^(۱)، واته: نهو نافره تهی که بیوه ژنه ماره ی نابپردری، تا خوی بریار نه دات، کچیش ماره یی دروست نیه و ماره ی نابپردری، تا ئیزنو ره نی لی وهر نه گیری. گو تی ان: نه ی پیغه مبه ری خوا! ئیزنی چۆن لی وهر ده گیری؟ پیغه مبه ر ﷺ فرموی: بی ده نگیه که ی نیشانه ی پازی بونیه تی. ((عَنْ خَنْسَاءِ بِنِ خُذَامَ: أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا بِدُونِ إِذْنِهَا - وَهِيَ تُسَيِّبُ - فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَارَدَّ نِكَاحَهَا))^(۲)، واته: له خه نسای کچی خوزامه وه، کهوا باوکی به بی نه وه ی ئیزنی وهر گرتبی به شوی داوه، که بیوه ژن بو، جا هاته لای پیغه مبه ر، تا سکا لای له لا بکات و نار هزایی ده ربیری، پیغه مبه ریش ماره یی که ی رت کرده وه و به تالی کرده وه.

له عبدالله ی کوری به ریده وه نه ویش له باوکی یه وه، گو تی: ((كَچِيْكَ له هاته لای پیغه مبه ر ﷺ و به پیغه مبه ری وت: باو کم به شوی داوم بۆ کوری برا که ی، تا به هو ی نه م به شودانه م ده نائت و سوکایه تی له سه ر خوی نه هیل ی. پیغه مبه ریش ﷺ کچه که ی سه ریشک کرد، که نه و بۆ خوی خاوه ن ره ئییه و به بی ره نی کچه که ماره یی به تاله. به لام کچه که گو تی: نه و

(۱) رواه البخاري ومسلم.

(۲) رواه الجماعة إلا مسلم.

مۆلّه تم به باوکم دا، ویستم بۆ ئافره تان دهر که وئو بزنانن باوکان شتیان به ده ست نیه))^(١). (حافظ العراقی) گێژاویه تیه وه و پیاوه کانی پیاوی (صحیح)ن.

(١) نیسلام که مافی ئافره تی داوه به هه لێژاردنی پیاوه که ی، تا هاوسهرگرته که له سهر بناغه ی خۆشه ویستی دا به زری، نێمه نامۆژگاری کچ ده که ی نهم مافه به جوانی به کاربێتی و ملکه چی سۆزی هاروهاج و شیتانه نه بیتر، ته نه ها به جوانی پیاو فریو نه خۆن، چونکه جوانی - وه ک ده لێن- شتیکی خواستراوه نامیتی، به لکه له گه ل کات دا به ره وه نه مان ده چی. که واته له سهر کچ پێویسته هاوسهری چاک و رازاوه به ره وشتی پاک و هه لئس و که وتی چاک و گوزه رانی ساغ و خۆشه ویستی و کاری جیدی و کارکردن هه لێژێری، چونکه ره وشتی جوان فەزیله یه کی چه سپاوه، که له گه ل رۆژگاردا خۆشه ویستی دروست ده کات و به خته وه ری به رده وام ده ره خسیتی.

ده گێژنه وه گه نچیک هاته خوازیبێتی کچیک ده شته کی کچه که به جوانی کوره که سه رسام بو، بیری له ره وشت و ره فتاری نه کرده وه، باوکیشی نامۆژگاری کرد که به که لکی نه و نایه ت، به لām کچه که رازی نه بو، دیسان باوکی دوپاتی کرده وه، که به م کوره رازی نیه، به لām کچه که به بریاری باوکی رازی نه بو، نه وه بو شوی پێ کرد... دوا ی تیپه ربونی مانگیك به سهر هاوسه رایه تیان، باوکی سه ردانی کرد، باوکه که چه ند نیشانه یه کی لێدان له سهر جهسته ی کچه که ی بین ی، که له لایه ن میترده که یه وه لیتی درابو، باوکه که ش خۆی لێ بێ تاگا کرد و لیتی پرسی: کچه که م حالته چۆنه؟ نه ویش خۆی وا پیشان دا، که باشه، باوکی پیتی گوت: نه ی نهم شوینی لێدانانه چه به سهر جهسته ته وه؟! ئینجا کچه که ی ده ستی کرد به گریان، گریانیک ی زۆرو به ده نگ، پاشان گرتی: باوکه گیان چیت پێ بلێم؟ من سه ربێچیم کردیت و نه وم هه لێژارد، بێ نه وه ی بیر له بایه خ دان به ره وشت و مامه له و هه لئس و که وت باشی بکه مه وه.

پيشگيرى له به شودانه وى بيوه زن

خوای گه و ره ده فەر موئ: ﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبِنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة - ۲۳۲)، واته: گەر ئافره تان ته لاق داو پاش به سەر چونی ماوه ی عیده ی، گەر میردی نهو ئافره ته ته لاق دراوه، ویستی ماره ی بکاته وهو، به ر زامه ندی هه ردوکیان بیو له سەر نه ساسی چاکه بی، نهوا قه ده غه ی نهو ئافره ته مه که نو مه بنه به ره به ست له ریگیاندا، یان گەر میرده کهیشی ماره ی نه کرده وهو به کیکی تر ویستی ماره ی بکاته وه ئیوه مه بنه ریگر له بهر ده میانا. نه و دش ئاموزگارییه بو نهو که سه ی، که له ئیوه باوه ری به خواو رۆژی دوایی هه یه. نه م ماره کردنه وه ش به سودترو پاکترو به ده سه تهینه ری به ره که ته، هه روه ها بو پاکی سومعه ی ئافره ته که ش باشته تا خه لک گومانى خراپی پی نه بهن و، خوای گه و ره باشته ده زانیو ئیوه نازانن، که چ شتیك به سودترو قازانجته بو مسولمانان.

حه سه ن ده گێر پیته وه ده لئ: ((موعقه لی کوری یه سار خوشکه که ی دا به شو به پیاویکی مسولمان، ماوه یه که له لای مایه وهو پاشان یه که ته لاقی دا. کاتیك (عدة) ی ئافره ته که ته واو بو. ویستی بیگه ری پیته وه ژیر نیکاحی خوی، نه وه بو داوای کرده وه، ژنه که ی پازی بو بگه ری پیته وه لای، جا داوای له موعقه ل کرد، به لام موعقه ل لیی توره بو، گوتی: من ریژم گرتی و خوشکی خۆم پيشکesh کردیت: که چی تو ته لاق ت دا، نا به خوا

ناگه پرتیه لات. حهسهن ده لئی: به پراستی خوای گه وره زور چاک ده زانی که پیاو چهنده پتویستی به نافرته هیه، ههروه ها ژنیش به هه مان شیوه پتویستی به میژده که یه تی، له به رنه وه خوای گه وره ئه م ئایه ته ی نارد ه خواره وه ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ...﴾، کاتیک موعقل گوئی له ئایه ته که بو یه کسه ر گوتی: گو پرایه له وه فرمان به ری خوام! جا بانگی میژدی خوشکه که ی کردو گوتی: خوشکه که مت ده ده مه وه تا شوت پی بکاته وه و ریژیشت ده گرم))^(۱).

پاش گیرانه وه ی ئه م رودا وه ترمذی ده لئی: له م فرموده یه دا به ده رده که وی و به لگه یه له سه ر دروست نه بونی ماره یی به بی (وه لی)، چونکه گه ر خوشکی موعقل که بیوه ژن بو، ئه مر به ده ست خزی با، نه وا پتویستی به وه نه ده کرد موعقل به شوی بدابوایه. له به ر نه وه ئایه ته که به (وه لی نه مره کان) ی راگه یاندو فرموی: ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ﴾، واته: له شوکرنه وه دا قه ده غه یان مه که نو مه بنه به ربه ستیان.

شه ریعه تی نیسلام چا وه دیژری و ره چاوی بارودوخی ئافره ت و ریژری ئاره زوه که ی گرتوه. ریژری ویست و ئیراده ی گرتوه. نه و که سه ی وه لی ئافره ته که یه له سه ری حه رام کراوه، کاتیک پیاویک دیت بو داخوازی ئافره ته که، به شودانه که ی دوا بخات، چونکه بیبه شکردنی ئافره ته که له به شودانه وه ی، تاوان و خراپه و کاریکه پتویسته خوی لی پاریژری. رونا دیاریشه که ئافره ت خاوه ن غه ریزه ی جنسیه، ئه م ئاه زوه ش ده بی به حه لالی تیژ بکری، سه رکوتکردنی ئاره زوش، کارده کاته سه ر ته ندروستی

ئافرهته كه و زيان به سۆزو عاتيفه و عهقل و مېشكى ئافرهته كه ده گه يهنى. له رېنگاي شوكر دنه و هوش نه بى له م زيان و مه ترسيانه پاريزرا و نابى، له بهر نه وه ده بى هه مو هۆيه كانى شوكر دنى بۆ ئاسان و مه يسهر بكرى، پيويستيشه ئاره زو و حهزه كانى ره چاو بكهين. گهر ئافرهته كه مه يلى له سهر پياويك نه بو به شوى نه دهين، چونكه ژيانى ژنو ميږدايه تى، گهر خوشه ويستى و به زه يى تيدا نه بو، نه و ژيانه هيچ نرخ و بايه خيكي نيه، چونكه نه و كاته نه و ژيانه ده بيتته ده روازه يه كى خراپه و، هۆيه ك له هۆيه كانى دل راوكى و شله ژان، ده بيتته مايه ي تورپه يى و سو كايه تى.

نه وه ي پيويسته له ژنو ميږدايه تى بيتته دى برى تيه له دل نه وايى و سۆزو خوشه ويستى، به لام به هۆى نه وه وه ده بيتته ليك دور كه وتنه وه و دل ره قى و ئاشوب، نه و كاته ش ژن كه هيچ ده رفه تيك نادۆزيتته وه بۆ ده ربا زبون له و ميږده ي، كه خوشى ناوى، هه تا هه ليك ده قۆزيتته وه، جا به حه لالى بى يان به حه رامى، ئا به م جۆره ده گه پى و زۆر هه ول ده دات بۆ نه و شته ي، كه مه به ستيه تى و رېنگاي جيا بونه وه ي بۆ ده سازيتنى، ژنو ميږديش له دواى نه م په يوه ندييه ليك هه لوه شاوه يه، جگه له خراپه و سه ره نجام خراپى و بريندار كردنى هه ستى ژنه كه ي و سومعه ي ژنه كه، هيچى تر ناچننه وه و، جگه له ده ستدانى هه لى گونجاو، كه ده بيتته مايه ي دروستبوني گرى ي ده روني له لايه ن ژنه كه وه و، به دريژايى ژيانى كارى تى ده كات.

پىياوى صالح بوى ھىيە كچەكەى بۇ پىياوى صالح بخاتە پو

﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ
امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا
شَيْخٌ كَبِيرٌ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ
خَيْرٍ فَقِيرٌ فَجَاءَهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ
لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ
الْقَوِيَّ الْأَمِينُ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَكْحَلَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي
ثَمَانِيَةَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ
سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ قَالَ ذَلِكَ بَنِي وَيَتَنِكَ أَيْمًا الْأَجَلَيْنِ
قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾ (القصص: ٢٣-٢٨)، واتە:

موسا كە ھاتە سەر ئاوى مەدەين، كۆمەلنى لە خەلكەكەى دىت ئاوا
ھەلدىنجان، لەولای ئەوان دو ژنى دىت مەپەكانى خۆيان دور دەخەنەو،
گوتى: ئىوھ خەرىكى چىن؟ گوتيان: ھەتا شوانەكان مەپەكانيان لە ئاودانى
نەھىننەو، ئىمە مەپى خۆمان ئاوا نادەين، باوكى ئىمەش ئىختىيارىكى
لەكاركەوتەيە.. ئەوسا ئاوى بۆ ھەلدىنجان، پاشان خۆى گەيانە سىبەر،
گوتى: ئەى پەرورەدگارم! من پىويستىم بەو خىرە ھەيە كە تۆ دەنيىرى..
جا يەك لەو دوانە - كە بە شەرمەو دەپۆيسى - ھاتە لای و گوتى: باوكم
بانگت دەكا تا بۆ ئاوى كە بۆ ئىمەت ھەلدىنجاوھ كرىت بداتى.. وەختى

هات و روداو دهکمی بۆ گێڤراوه، گوتی: ترست نه بێ، له کۆمهڵی ستهمکاران رزگار بوی.. یه کۆ لهوان گوتی: باوه! به کرێی بگره، چاکترین رهنجبهه نهوهیه، که به تاقهت و جیباوه پ بێ.. گوتی: من خهیاڵم وایه یه کۆ لهو دو کیژانهی خۆم بدهم به تو، بهو مهرجهی ههتا ههشت سالان رهنجبهه بێ، نه گهر دهسالت برده سههه که یفی خۆته و نامهوی زۆریت بۆ بێنم، گهر خوا ههزکا زو دهزانی، که له پیاو باشه کانم.. گوتی: نه مه بریارێک بێ له نیوانی من و تو دا“ هه رکام لهو دو ماوه یهه پهراند، نابێ ناهه قیم لێ بکری” خوداش له سهه هه رچی ده لێن بریکاره.

ئا بهو شیوه یه ئهه پیاوه به رزه، که چه که ی خۆی خسته روی موسا علیه السلام و له که شیکی ساده دا شو کرد نه که ته و او بو. ئه و عاده ت و نه ریته جی ماوه ناشیرینه ی، که ئیستا ده یکه ن بۆیان ساز نه داو پاره یه کی هه ره زۆری تی نه چو، که ببیت به ره به ست و به ره رچی ژن هینان. کاتی که ئهه باو که به رتزه زانی موسا خاوه ن ده ست پاکی و داوین پاکی و جوامیری و خاوه ن هیزی جهسته یه له گه ل نه وه ی، که فه قیریش بو، یه کسه ر که چه که ی خۆی خسته روو پیشکه شی کرد.

ژن هینانی پیغه مبه رو هاوه له به رتزه کانی، گشتیان به ئاسانی و به بێ بارگرانی نه نجام درا، ئه و دابو نه ریت و رتوره سمه ی ئیستا که خه لک پیوه ی سه رگه رمن، له راستیدا هه موی دابو نه ریتی فیره و نه یه کانه بۆ رو خاندنی بنه مای خیزان و به ره به ست دانان له به رده م ژن هینان دا.

کاتی که که چه که م به شودا به یه کی که له پیاو چاکان ماره یه که یان ته نها به نوسین نوسی، به بێ وه رگرانی ماره یی جگه له که میکی نه بیت، یه که م مه رجو دوا مه رجیشم نه وه بو، که نابێ نه زیرو نه شتی تری بۆ بکه ن.

به بۆنهى نه وهى، كه ده شى پياو كچه كهى خوى بۆ پياوى چاك و به ته قوا
بخاته رو، نه م چيرۆكه واقعييه باس ده كهين، كه له كتيبه كانى ميژو تو مار
كراوه:

((له عبداللهى كورى ئه بى وداعه وه، كه گوتويه تى: من له كۆرو
دانىشتنه كانى سه عىدى كورى موسه يه ب ئاماده بوم، به لام چه ند رۆژيك له
دانىشتنه كان ئاماده نه بوم، كاتيكيش چومه لاي بۆ ئاماده بونى وانه كان
پى گوتم: له كوى بوى؟ منيش گوتم: خيزانه كه م ئه مرى خواى به جى
هيناهو وه فاتى كردوه، منيش سه رقالي نه مه بوم. نه وىش گوتى: ده بوايه
پيت گوتباين، تا يارمه تيمان بدايتايه؟! عبدالله ده لى: پاشان ويستم
هه لسم برۆم، سه عىد پى گوتم: به نيازى ژن هينان نى؟ منيش پىم گوت:
ره همه تى خوات لى بى! كى كچ به من ده دا، من خاوه نى دو يان سى
دره هم!

سه عىد گوتى: من كچى خۆمت نه ده مى.

منيش گوتم: نه وه به راسته؟!

سه عىد گوتى: به لى.

ئىجا گوتى: الحمد الله تعالى و صلى الله على سيدنا محمد وعلى آله
وصحبه، له سه ر دو دره م يان سى دره م كچه كهى لى ماره كردم.
عبدالله ده لى: له خو شيا نه مده زانى چى بكه م، گه رامه وه ماله وه بىرم
له وه ده كردوه له كى شت وه رگرم.. له كى قهرز كه م. پاشان نوژى ئىوارم
كردو چرا كه م داگيرساندو به ريانگم كرده وه ويستم نان بخۆم، كه نان و رۆنى
(زه يت) بو. ئا له و كاته دا له ده رگا درا، گوتم: كى يه؟
گوتى: سه عىد.

ده لئې: بیرم له هه مو که سیک کرده وه که ناوی سعید بی، تهنه ساعیدی کورې موسه یه ب نه بی. چونکه بو ماوه ی چل سال، رینگای ساعید نیوان مزگهوت و ماله وه بو، کاتیک چومه دهره وه بینیم ساعیدی کورې موسه یه به، گومانم برد که په شیمان بویته وه، پیم گوت: باوکی محمد! به دوامت بنار دایه، خوم ده هاتم بو لات.

نه ویش گوتی: نا! تو شایسته تری که بیینه لات.

گوتم: چ ده فهرموی؟ ساعید گوتی: تو پیاوکی بی ژنی و تازه ژنت ماره کرده، له بهرنه وه پیم باش نه بو به تهنه یی شو بکه یته وه، نه وه ش خیزانه که ت، که له دواوه ی ساعید وه ستا بو. کاتیک که هیئایه ژوره وه بوم دهرکهوت، که جوانترین نافرته وه له هه مو که سیک زیاتر قورنانی له بهر وه شاره زاترین که سه له سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ، هدره ها له هه مو که س زانتر بو بهرام بهر به مافه کانی پیاو..

عبدالملکی کورې مهروان داخوازی نه م کچه ی ساعیدی کورې موسه یه بی کرد بو کوره که ی، که ناوی وه لید بو، کورې خلیفه بو. به لام ساعید رازی نه بو کچه که ی خوی به شو بدات به کورې خلیفه!!

لیره دا شتیک هیه که ده بی بگوتی، نه ویش نه وه یه بویه ساعید یه کسر به بی پرسی کچه که ی به عبدالله ی گوت کچه که مت پیشکش ده کم، چونکه کچه مسولمانه که ی کچیکی قورنان له بهر و شاره زا بو، باوکی سهرشک (مخیر) کردبو بو به شودانی، به مهرجی نه و که سه ی داخوازی ده کات ده بی به ته قواو صالح بی و خوی بو خوا یه ک لایمی کرد بیته وه، با سهروه ت و سامانیشی نه بی. به لگه ی راستی نه وه ش، ره تکرده وه ی داخوازیه که ی عبدالملک بو بو کوره که ی کاتیک که به

سه عیدی گوت: کورده کم به قه د کیشی کچه که ت خشل و زیړی بۆ ده کات. به لام کچه که ی پتی رازی نه بو، چونکه نه ی دوه یست به هوئی فیل و چه واشه یی خشل و زیړو مال و سامان و کۆشک و تهلارو خزمه تچیه وه، خوای گه وره ی له بیر بچیتته وه و له خوا پرستی که مته رخه می بکات. له بهر نه وه خستنه پوی کچ بۆ پیاوی صالح ته نها پیشه ی (سلف الصالح) نه بو، به لکو له هه مو چاخ و سهرده می کدا پیاوی صالح کچی خۆی بۆ پیاوی به ته قواو به ره وشت خستوته رو.

یه کیتک له برادران بۆی باسکردم، که نیمامی مزگه وتی (حي میدان) له دیمه شق رۆژیک له کاتی خوتبه دا هانی گه نجانی ده دا بۆ ژن هینان و، هانی باوکانی ده دا مارهیی سوک و ناسان بکه ن. نیمامه که گوتی: من چه ند کچی کم هیه، هه ر که سی دیه وئ بیاغوازی، من ناماده م پیشکه شیان کم به بی هیچ مه رجیک، ته نها مه رجی دین و ره وشت نه بی. ده لئ: مانگیك تیپه ری نه کرد، تاوه کو هه مو کچه کانی به شودا.

بوخاری و نه سانی ده گێر نه وه که عومهری کورپ خه تتاب ره زای خوای لی بی گوتیه تی: کاتیك میردی حه فسه مرد، به عوسمانی کورپ عه فان گه یشتم و حه فسه م خسته رو بۆ نه وه ی خوازیینی بکات و مارهی بکاته وه، پیم گوت: گه ر حه ز ده که ی، تا حه فسه ی کچی عومهرت لی ماره بکه م، عوسمانیش گوتی: با بزائم چۆن ده بی.

چه ند شه ویکی پی چو، عوسانم بینیه وه به هه مان شیوه پییم گوتیه وه، نه ویش گوتی: ژن نا هیتم. پاشان توشی نه بو یه کر بوم و پیمگوت: گه ر حه ز ده که ی تا حه فسه ی کچی عومهرت لی ماره بکه م، نه ویش بی ده نگ بو و بۆی نه گه راپیه وه، ئا به و شیوه یه مایه وه، پاشان پیغه مبه ر

خوازیبئی کردو له پیغه مبهرم ماره کرد.

نه بویه کر توشم بو و گوتی: رهنگه له دلت گران بویی کاتیک هه فصهت
 بو خسته رو، من نه گه پامه وه. عومهر گوتی: به لئی. نه بویه کر گوتی:
 هیچ شتیک نه بوه بهر به ست بو نه گه پانه وه بو وه لایمی ماره برینی هه فصه.
 به لام من ده مزانی که پیغه مبهرم نیازی نه و خوازیبئی یه، بویه
 نه گه پامه وه. هه زیشم نه کرد نه یی پیغه مبهرم بدرکینم. به لام گه
 پیغه مبهرم وازی لهم خوازیبئی یه بهینا بایه نه و ماره کردنی هه فصه م
 قبول ده کرد.

داوانه کردنی مارهیی زۆر

پێغه مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ((إِنْ مِنْ يُمْنِ الْمَرْأَةِ تَيْسِيرُ خَطْبَتِهَا، وَتَيْسِيرُ صَدَاقِهَا، وَتَيْسِيرُ رَحِمِهَا))^(۱)، واته: له‌ خێرو به‌ره‌که‌تی ئافره‌ت نه‌وه‌یه، که‌ خوازی بێنیه‌که‌ی ئاسان بکری و ماره‌یی به‌که‌ی سوک و ئاسان بێ و زۆر نه‌بی. بوخاری و موسلیم ده‌گێڕنه‌وه: ((تافره‌تیک هاته‌ لای پێغه‌مبه‌ری خوا و گوتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! مِنْ خَوْمَتِ پَيْشْكَه‌ش ده‌که‌م. پێغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌یریکی کردو پاشان سه‌ری به‌ نیازی رازی نه‌بون راوه‌شاند، ئنجا ئافره‌ته‌که‌ هه‌لساو به‌ که‌سه‌ر پیاویک هه‌لسایه‌ سه‌رپی و گوتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا گه‌ر تو نایه‌یتنی، له‌ منی ماره‌ بکه‌. پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: چیت هه‌یه‌ تا بیکه‌ی به‌ ماره‌یی، یان ماردیی پی بده‌ی؟ پیاوه‌ که‌ش گوتی: ته‌نھا نه‌و کراسه‌م هه‌یه‌!

پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: هه‌ولده‌ نه‌موستیله‌یه‌کی ئاسن بو ماردیی په‌یدا بکه‌.

به‌لام پیاوه‌که‌ بۆی په‌یدا نه‌بو، پێغه‌مبه‌ر ﷺ پیتی فرمو: چ شتیکت له‌ قورئان له‌ به‌ره‌؟ نه‌ه‌یش گوتی: به‌لێ، ئه‌م سوورته‌ و نه‌و سوورته‌. پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: نه‌وا ئیوه‌م له‌ به‌کتری ماره‌ کرد به‌وه‌نده‌ نایه‌ته‌ی له‌ به‌رته‌.

له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی تردا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: برۆ نه‌وا له‌ به‌کتریم ماره‌کردن و، قورئانی فی‌ر بکه‌)) بوخاری و موسلیم ریوایه‌تیان کردوه‌.

(۱) رواه أحمد في المسند والنسائي (حديث حسن).

نه نه س ده لئی: ((نه بو طه لحه نوم سوله یی ماره کردو ماره یی یه که شی
مسولمان بونی نه بو طه لحه بو! چونکه نوم سوله ییم له پیش نه بو طه لحه
مسولمان ببو، جا داخوازی کرد، نوم سوله ییم گوتی: من رسولمان بوم،
گهر تۆش رسولمان بییت نهوا شوت پی ده کهم. نه ویش رسولمان بو،
مسولمان بونه که ی بوه ماره یی یان))^(۱).

((نه بی سله گوتویه تی: له عایشه م پرسى: ماره یی دانى پیغه مبه ر ﷺ
چهند بو. نه ویش گوتی: ماره یی دانى بو خیزانه کانى دوازده تۆقیه و
(نهش) بو.

عایشه گوتی: ده زانی (نهش) چیه؟

گوتم: نه خیر.

عایشه گوتی: نیو تۆقیه یه.

گوتم: که واته پینج سهد دره مه^(۲)))^(۳).

نین عه باس ره زای خوی لئى بئى گوتویه تی: (له وکاته ی که عه لى
کورى نه بو تالیب فاطیمه ی کچی پیغه مبه رى ماره کرد، پیغه مبه ر ﷺ به
عه لى فهرمو: شتیک بده به فاطیمه! عه لى گوتی: هیچ شتیکم نیه!
پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: نه دى زرئیه که ت له کوئیه؟ بیده به فاطیمه^(۴)).

ئا نه وه بو ماره یی کچی پیغه مبه ر ﷺ، که به هیچ شیوه یه که به پاره
مه زهنده ناکرئ، باوکی به زرئیه که به شوی ده دات که سودی لئى وه رناگیرئ،

(۱) رواه النسائي (صحیح).

(۲) تۆقیه چل دره مه، که واته ماره یی یه که پینج سهد دره مه، دره میتیکش ده کاته چل
قرشى سورى، که واته کوئى ماره یی یه که دوسه لیره سوریه!!

(۳) رواه مسلم.

(۴) رواه النسائي والحاكم، (حدیث صحیح).

به لکو تنهها وهك په مزك دادهنرئ بؤ په يوه سترکردنی په يوه ندى ژنو ميړد. گهر سهرنج بدهين، جياوازيه كى زور هديه له نيوان ناسانکردنى ژن هينان له نيسلامو دابو نهريته نه قامى و جاهيليه كافمان لهم سهرده مه دا، تنانست ژن هينان بؤته مايه نه گبه تى و سهر نيشه و مهينه تى.

عومهرى كورى خه تتاب گوتويه تى: (ألا لا تغالوا^(۱)) بصادق الناس!! فإنها لو كانت مكرمة في الدنيا وتقوى عند الله لكان أولاكم بها نبي الله ﷺ!

ما علمت رسول الله ﷺ نكح شيئاً من نساائه ولا أنكح شيئاً من بناته على أكثر من اثنتي عشرة أوقية^(۲)، واته: ناگادارن نه كهن مارهى نافره تان زور بكهن!! چونكه گهر له دنيا دا مارهى زور، جيگه ي ريزو چاكى و ته قواى خوا بوايه پيغه مبهري ﷺ له هه موانتان شايسه تر بو بؤ

(۱) چيرؤكى نهو ژنه ي به نايه تى (وَأَتَيْتُمْ إِحْذَاهُنَّ قِنطَارًا) وه لامي عومهرى كورى خه تتابى دايه وه كه بانگيشه ي نه وه ي ده كرد له مارهي داواى شتى زور نه كرى، راست (صحيح) نيه له دو لايه نه وه:

په كيكيان له لايه نى فهرموده يه: چيرؤكه كه له چهند گيړانه وه يه كه هاتوه كه هه نديكى پچران (انقطاع) ي تيډايه، هه نديكى ترش لاواز (ضعيف) ن به وى مجالدى كورى سمعيد، يان قه يسي كورى ره بيع، كه هه ردوكيشيان نيين حه جهرى عه سقه لاني به لاوازي داناون. لايه نه كه ي دى فقهيه: چونكه زور داواكردنى مارهى حه راصو خراپه كارى لى پديداده بى، نايه ته كه ش نه وه ده گه يه نى، كه پيار به خوږه خشينه وه ده توانى نه وه نده ي بداتى گهر زوريش بى. به لآم گهر كچه كه، يان وه لى كچه كه داواى زور بكهن نه وه يان قه ده غه ليكراره، ژريرش قبول ناكات نهم ژنه ره خنه له خليفه بگريو خليفه ش لى بى ده نگ بى، سهرراى نه وه ش بلئ: عومهر هه لى كردو ژنه كه پيكاى! به تايه تى له پيشتر باسى مارهييمان كرد، كه پيغه مبهري خوا ﷺ فېرو بده كه تى ژنى به ناسانى و كه مى مارهييه كه يه وه به سته.

(۲) رواه أحمد في المسند والترمذي والنسائي (حديث صحيح).

زۆردانی مارەیی. پێغه مبه‌ر ﷺ بۆ مارەیی خێزانەکانی لە دوازدە ئوقیه زیاتری نه‌داوه، هه‌روه‌ها بۆ کچه‌کانیشی به‌هه‌مان شیوه.

عه‌لی کو‌ری ئه‌بو‌تالیب گوتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دۆشه‌گ و بالیفیککی کرده جیازی فاطیمه، که ناواخنه‌که‌ی پوش بو.

جابر ده‌لی: له‌ رۆژی گواستنه‌وه‌ی فاطیمه‌دا ئاماده‌ی زه‌ماوه‌نده‌که‌ بوین، که هیچ بوکینی یه‌ک له‌و باشرمان نه‌دیو. ئه‌و شته‌ی که له‌سه‌ری دانیشتبوین لیغه‌ بو، خورماو میوژیان بۆ هینان، ئیمه‌ش خواردمان نه‌و پیخه‌فه‌ی شه‌وی بوکینه‌که‌ی له‌سه‌ری ده‌نوستن پیستی به‌ران بو.

پروژهی ژن هیئان

نیمامی نه حمده له مه سنهددا به (صحیح)ی گپراویه تیهوه: یه کیک له هاوه له به ریزه کانی پیغه مبهه ﷺ خوی یه کلا کردبۆوه بۆ خزمه تکردنی پیغه مبهه ﷺ، له لای پیغه مبهه ده مایه وه بۆ جی به جی کردنی پیویستی یه کانی. پیغه مبهه ﷺ پیتی فرمو: بۆ ژن ناهیننی؟ نه ویش گوتی: نهی پیغه مبهه ری خوا من نه دارم و هیچ شتی کم نهی، له بهر نه وه خۆم یه کلا ده که مه وه بۆ خزمه تکردنی جه نابت. جا بی ده نگ بو پاشان دوباره هه مان پرسیماری لی کرده وه نه ویش هه مان وه لامی دایه وه، پاشان نهم هاوه له به ریزه بیرى کرده وه گوتی: به خوا پیغه مبهه ری خوا بۆ به رژه وه ندی دنیاو ئاخیره تم چاکتر ده زانی، گهر نه مجاره پیم بلایته وه به قسه ی ده که م. جا نه مجاره پیغه مبهه ﷺ پیتی فرمو: بۆ ژن ناهیننی؟ نه ویش یه کسه ر گوتی: ده ی ژم بۆ بیته. پیغه مبهه ﷺ فرموی: برۆ لای به نی فلان، بلای پیغه مبهه ری خوا فرماتان پی ده کات که کچه که تانم به نه ی و لیم ماره بکه ن...

هاوه له به ریزه که ش گوتی: نهی پیغه مبهه ری خوا من هیچ شتی کم نهی. پیغه مبهه ریش به هاوه له کانی فرمو: ((به قه ده کیشی ده نکه خورمایه ک له زیر بۆ برا که تان کۆبکه نه وه))^(۱) نه وانیش بۆیان کۆ کرده وه زیره که یان بۆ

(۱) له دیرینه وه له هه ندی ولاتدا وا باربوه، گهر گه ییک پیویستی بایه ژن بهیننی و عه قدی ماره یی بری، گه یه که به م بۆ نه یه وه ناههنگیکی ساده ی ساز ده کردو، هاوړی و خزمو که سوکاری و دراوسێکانی ده هاتن، نه ویش به دانیشتنه وه پيشوازی لی ده کردن و کلاوه که ی به وه رگه رایى به ده سته وه ده گرت، جا هه رکه سه وه گوێزه ی توانای خوی وه ک دیاریه ک شتیکی داده نا، گه یه که ش هه ر نه وه نه دی ده زانی کلاوه که ی پر بوه، جا بۆ ماره یی و وه لیمه ی خه رج ده کرد.

قەومەكە بردو كچه كەيان لى ماره كرد، ھەروەھا ھاوئەكان بۆ پۆژى بۆك
گواستنەو بە ھەمويان مەرتەكیان بۆ برد. ^(۱)

(۱) رواه أحمد في المسند (حديث صحيح).

مارهیی و سوربون له سهر به جی هیئانی

خوای گه وره ده فەرموی: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾ (النساء - ۴)، واتە: مارهیی تهواو بدن به خێزانه کانتان، نه گهر رازی بون و پر به دل پێیان خوش بو، به شیک نه مارهیی به که یان بخۆن یان پیتان بده نه وه، نهوا به نووشی گیانی بیخۆن یان ودری گرن.

بەم بۆنه یه وه پێویسته نه وه بزانی مارهیی مافی ئافره ته وه هی خۆیه تی و میرده که ی هیچ مافیکی به سه ره وه نه، چ هه موی بی یان نیوه ی ماره یی به که. به هیچ جوړیکیش پیاو بۆی نه زۆر له ژنه که ی بکات ماره یی به که ی لی بسین و لی گیل داته وه، یان له ماره یی به که که له وه له و شتومه کی ناو مالی پی بکری و پی ئاماده بکات. چونکه نیسلام له سه ر پیاوی دانه وه نه رک ی سه رشانیه تی، که که له وه له و شتومه کی ناو مال و پۆشاک ی خێزانه که ی دابین بکات و بژیویشی بدات. به لام گهر ئافره ته که به گهر دن نازی و به نه فسیکی بی گهر ده وه پاره ی ماره یی به که بدات به میرده که ی، نهوا میرده که ی بۆی هیه وه ریگری و بیخوات، به لگه ش نه م نایه ته پیروزی سه ره وه یه.

هه ر له م باره یه وه خوای بالاده ست ده فەرموی:

﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِذَا مُمِيتًا ۖ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (النساء: ۲۰-۲۱)،

واته: نه گهر ويستان واز له ژنه کانتان بښن و ئافره تىکى تر بخوازن له کاتيکدا مالتىکى زورتان پى به خشى بون، نابى هيچى لى وهر بگرنه وه. جا وهک پرسيارىکى سهر سورمان ليمان نه کات و، دهر موى: تاياد دتانه وى به زور پارده که يان لى وهر بگرنه وه، که شه وهش تاوان و گونا هيتىکى ړون و ناشکرايه. چو ودریده گرنه وه له دواى شه وى، که له يهک داپراون و ليک جيا بوينه وه په يمانىکى پته وو تونديشيان لى وهر گرتون به زياده پى به خشينيان، نهک لى گرته وه يان، ئيوهش په يمانتان پيداون به جوانى و ريک و پيکى پيکه وه بژين له گوزهرانى ژيانى ژن و ميړدايه تى، کاتيکيش ليک جياواز دهنه وه به هه مان شيوه به جوانى و به ريک و پيکى و بى ستم له يه کترى کردن جيا ببنه وه.

پيغه مبر ﷺ دهر موى: ((أحق الشروط أن توفوا به ما استحللتم به من الفروج))^(۱)، واته: شاينه ترين مهرج، که وه فای پى بکرى نه وه يه، که به هويه وه داوینى هاوسه رى پى هلال کراوه.

هه له باره ي ماره يى دان پيغه مبر دهر موى: ((أَيُّما رجل تزوج امرأة على ما قل من المهر، أو كثر، وليس في نفسه أن يؤدي إليها حقها خدعها، فمات ولم يؤدي إليها حقها، لقي الله يوم القيامة وهو زان!))^(۲)، واته: هه پياوئىک ژن ماره بکات، جا ماره يى يه که ي زور بى يان که، له دل و دهر ونيدا و نه بى، که حقه ي ماره يى يه که ي به ژنه که ي بدات، شه و فیلې له ژنه که ي کرده. کاتيکيش مردو حقه ي ماره يى يه که ي نه دا بو، روژى قيامت به زينا که ر به خوا ده گات.

(۱) رواه البخاري ومسلم.

(۲) رواه الطبراني (حديث صحيح).

داخواری و دوعاکه‌ی

له کاتی گری بهستی ماره کردندا، پیویسته وتاریک بخویندریتهوه، که به سوپاس و ستایشی خواو درود دان له سهر پیغه مبهرد علیه السلام دهست پی بکات بهم شیوه‌یهی خواریده:

(إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) .. ، (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ) (يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا) (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا).

پاش کۆتایی هاتنی نه‌م وتاره ئنجا نه‌و که سه باسی داخواری ده‌کاو ده‌لی: (هاتوم بو داخواری کچه که تان بو کوری فلان).

پیغه مبهرد علیه السلام فەرمویه‌تی: ((کل خطبة ليس فيها تشهد فهي كاليد الجذماء))^(۱) واته: هەر وتاریک شایه تمانی تیدا نه‌گوتری نه‌وا وه‌ک ده‌ستی برآو وایه.

نامۆزگاری و پاسپارده بهر له هاوسه رگرتن

نامۆزگاری دایک و باوک بۆ کچی تازه بهشودراو

ئەنەس دەلی: هاوێله بهرێزه کانی پێغه مبهری خوا ﷺ کاتیك كه بوکیکیان بۆ زاوا دهگواستهوه، فرمانیان به بوکه که دهکرد که خزمهتی میرده کهی بکات و چاودێری مافی ژن و میردایهتی بکات.

نامۆزگاری باوک له کاتی بهشودانی کچه کهی

عبداللہی کۆری جه عفهری کۆری نه بوتالیب نامۆزگاری کچه کهی کردو پیتی گوت:

نه کهی (غیره)ت بهرام بهر میرده کهت هه بی، واته لیتی بترسی له وهی که دلی به نافره تیکی تره وه بیته. چونکه ئەم (غیره)یه کیلی ده رگای ته لاق دانه! نه کهی زۆر گلهیی و گازانده و ناره زایی ده ربهری، چونکه ده بیته هۆی توره بونی.

پێویسته چاوه کانت به کل^(۱) برازینیته وه، چونکه جوانترین پازانه وهیه، خوشترین و باشتین بۆن ناوه.

(۱) لهو کاتهی (قرافصة بن الأحوص) نانیهی کچی خۆی له میری براداران عوسمان رضی اللہ عنہ ماره کردو بۆی برد، باوکی نامۆزگاری کردو گوتی: کچه شیرینه کم! تۆ ده چیته لای نافره تانی له نافره تانی قوریهشی، که نهوان له تۆ زیاتر ده توانن خۆیان بۆغۆشکهن، که واته دو خهسلهت ههیه لیمی وەرگره “کل له چاوت بدهو، یان به ناو خۆت بۆغۆش

بکه، هه تا بۆنت وهک بۆنی نهو کونده ناوه بیت، که باران لیتی ده دات. (الأغاني لأبي الفرج الأصفهاني)

عه مری کوری حجر پاشای کنده داخوازی (أم أیاس بنت عوف بن مسلم الشیبانی) کرد، کاتی وهختی گواستنه وهی هات، دایکی کچه که به تنیا له گهل کچه کهی دانیشته و چند ناموژگاریه کی کرد، ناموژگاریه کان بنه ماکانی به خسته وهی ژبانی ژنو میړدایه تی و، نه وهی پیوسته له سهری به رامبه به میړده کهی بیکات، به دیار ده خست که ده کری بکریته ده ستور بۆ گشت نافر هاتان. ناموژگاریه کان بریتی بون له:

یه که و دوهم: به قه ناعت بهو به باشی گوپرایه ل و فرمان بهری به. سیهم و چوارهم: نه کهی به پتلی شتیکی ناشیرینت پیوه ببینی، یان بۆنی ناخوشت بکات، به لکو با خوشتین بۆنت هه لموئ. پینجهم و ششم: ناگاداری کاته کانی خواردن و نوستنی به، چونکه برسیستی گر له پیار بهرده دات، تیرخه و نه بون مایه ی تور به بونه.

هه و ته و هه شتم: مال و سامانی پیاریزه و چاودیری مندا له کانی بکه. نۆیم و دهیم: سهر پینچی فرمانی مه که، نه پینی ناشکرا مه که، چونکه گهر سهر پینچی فرمانی بکهیت، یان دلیت شکاند، نه پینیت ناشکرا کرد، نهوا له غه درو توره یی نهو پاریزراو نابی، گهر میړده کهت خه مبار بو، نه کهی خۆت به دلخۆش و شادمان پیشان به دیت، گهر دلخۆش بو نه کهی خۆت به خه مبار پیشان به دیت! (أبو أسود) به کچه کهی گوت: نه کهی غیرهت هه بی، چونکه غیره کلیلی ته لاقدانه، پیوسته خۆت بۆ میړده کهت جوان بکهیت، جوانترین رازا وهش کله، پیوسته خۆت بۆغۆش بکهیت، باشتین بۆغۆش ده ستوئیه هه لگرتنه ..

یه کیك له نافرته جوانه کانی نه وروپی ناموژگاری نافر هاتان ده کات، که روژانه چند جار یک دهم و چاویان به تاوی سارد بشون! که واته ده ستوئیه هه لگرتن حیکمه تی گه و ره ی تیدایه.

ئامۇزگارى خەزور بۇ زاواكەى

لەو كاتەى ئىمامى عەلى داخوازى فاطىمەى لە پىغەمبەر ﷺ كەرد،
 پىغەمبەر پىتى فەرمو: ((هې لك أن تُحسن صُحبتَهَا))، واتە: فاطىمە بۇ
 تۆيە، بە مەرچى بە باشى و بە چاكى ھەلس و كەوت و رەفتارى لەگەل
 بىكەيت))^(۱).

عوسمانى كورپى عەنبەسەى كورپى ئەبو سوفيەن داخوازى كچە مامەكەى
 كەرد، كە عوتبە مامى بو. عوتبەش عوسمانى لەلای خۆى دانىشانىدو
 دەستى بەسەرى دادەھىناو، پاشان گوتى: نىزىكتىن خىزم داخوازى
 خۆشەويستىن خۆشەويستى كەردە، كە ناتوانم رەتى بىكەمەو. ئەوا پارى
 بوم بىنە ھاوسەرى يەكتى، تۆ لەو بەرىزىتى لە كاتىكدا كە كچەكەم بە
 دلمەو نوساوە، لەبەرئەو رىزى بگرە، تا بەزمانى شىرىنەو باست بىكەم.
 ھەرگىز قسەى ناشىرىنى پى نەلىت و بە كەمى نەزانى، ئەگىنا رىزىت لەلام
 كەم دەبىتەو بە بچوكى دىيە بەر چاوم. لەگەل ئەوئى نىزىكى بەلام
 نىزىكترم كەردىيەو، لەبەرئەو خۆت لە دلم دور مەخەرەو.

(۱) رواه الطبراني (صحيح).

دايىكىك ئامۇڭگارى كچەكەي دەكات

پىش شەوى گواستنه وهى

دايىكىكى ھاۋچەرخ ئامۇڭگارى كچەكەي بىم ئامۇڭگارىانە كرد، لە كاتىكدا خەندەو فرمىسك تىكەل بە يەكتى بىون گوتى:
(كچە شىرىنەكەم! تۆ بەرەو ژيانىكى نوئ بەرپ دەكەوى.. ژيانىك كە جىنگەي باوك و دايكتى تىدا نابىتەو ۋە جىنگەي خوشكەكانتى تىدا نابىتەو... لەبەر ئەو تۆ دەبىيە ھاۋرپ ۋە ھاۋسەرى پىاۋىك، كە نايەوئ كەسىكى تر بەشدارى لەگەل دا بكات، با ئەو كەسەش لە خوئىن و گۆشتىشت بى...)

كچەكەم! تۆ ببە ئەو ھاۋسەرە، كە مافى ھاۋسەرىتەي خۆي بدەيتى، لە سۆزو خۆشەويستىدا بۆي ببە بەدايك، تۆ ۋا بكە ئەو ھەست بكات تۆ ھەمو شتىكى ژيانى ئەوى. ئەو ھەش بزانەو ھەردەم لەبىرت بى، كە پىاۋ جا ھەرچ پىاۋىك بى - مىندالىكى گەورەيە - كەوا بچوكتىن و كەمترىن وتەي شىرىن و خۆش، بەختىارى و شادى پى دەبەخشىت. بەو شىۋە پەفتار نەكەي، كەوا ھەست بكات بەھۆي شوكردى تۆۋە لە كەس و كارو خزمىت كىردە، چونكە ئەۋىش بەھەمان شىۋە لەپىناو تۆ، ۋازى لە مالى دايك و باوكى ھىناۋە. بەلام ئەو جىاۋازىيەي نىۋان تۆۋ ئەو ئەۋەيە، كە لەنىۋان ژن و پىاۋ دايە.. ئافرەت ھەردەم سۆزى بەلاي دايك و باوكى و براۋ خوشكەكانىدا دەجولتى. ھەروەھا سۆزو بىرى بەلاي ئەو مالا دەجولتى، كە تىيدا پەرۋەردە بودە پىگەيۋەو گەورە بۋەو فىرى خوئىندىن بۋە.. بەلام ئافرەت دەبى خۆي لەسەر ئەم ژيانە نوئىيە رابەيتى، دەبى ژيانى خۆي

بگوئینتی له گهل نهو پیاوهی، که بوته هاوسه ری ژیانوی، بوته باوک و چاودپرو سه ره رشتیاری مندا له کانی... نا نه مه یه دنیا نو یه که ت.
کچه که م! نا نه مه نیستاو ناینده ته، نا نه وه یه نهو خیزانه ی، که توو
هاوسه ره که ت به شداری دروست کردنیتان کردوه. به لام دایک و باوک ت
به رابردو داده نرین..

خۆشه ویسته که م! من داوای له بیر کردنی دایک و باوک و خوشک و براكانت
ناکه م، چونکه نهوان هه رگیز تو یان له بیر ناچئ، دایک چۆن جگه رگۆشه که ی
له بیر نه چیتته وه. داوات لئ ده که م هاوسه ره که ت خۆشبوئ و بو ی بژی و،
له گهلیدا به به ختیاری ژیان بگوزهرینه^(۱).

(۱) نا نه وه یه دایکی موسولمانی عاقل و تیگه یشتو و رۆشن بیر، که کچه که ی هان ده دات
میرده که ی خۆشبوئ و نه بیته کو ت و به ره ره ج له سه ر پئگای ژنو میردایه تی. نا نه وه یه
نامۆژگاری، نه ک وه ک دایکه به ناو موسولمانه کاغان، که جارئ کچه که نه چۆته مالی
میردیه وه هانی نه وه ی ده دات، که بارگرانایی و بیان و گله یی له میرده که ی بکات، که
نه وه ش ناشوب گئیری یه، ده بیته مایه ی ژیان تالی کچه که ی . (وه رگیز)

خوشی و شادیه‌کانی ژن گواستنه‌وه

گۆرانی و ده‌فه لیدان

روبه‌یعه‌ی کچی موعه‌وه‌ز ده‌لێت: ((کاتێک به‌ بوکی بۆ مالتی زاوا گواستراوه‌وه، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ها‌ته‌ سه‌ردانمان، رایه‌خێکمان بۆ پا‌خست و دانێشت، وه‌ک چۆن تۆ ناوا دانێشتویت -مه‌به‌ست پێی گێڕه‌وه‌وه‌که‌یه‌تی-، کۆمه‌لێک که‌نیزه‌ک ده‌ستیان کرد به‌ ده‌ف لیدان، هۆنراوه‌یان به‌سه‌ر نه‌و که‌س و کارانه‌ماندا هه‌ل‌ده‌دا، که‌ له‌ پۆژی به‌دردا شه‌هید بوبون، ده‌یان‌لاناوه‌وه، کتوپر یه‌کیکیان گوتی: (وفینا نبی یعلم ما فی الغد)، واته‌: پێغه‌مبه‌ریکمان له‌ناودا دانێشته‌وه، ده‌زانێ سبه‌ی چی روده‌دات.

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: ((دَعِيَ هَذِهِ وَقَوْلِي الَّذِي كُنْتَ تَقُولِينَ...))، واته‌: واز له‌و قسانه‌ بێنه‌و بپۆره‌وه‌ سه‌ر قسه‌کانی ئێستات))^(۱). له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی راست دا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: ((لا یعلم ما فی غد إلا الله))، واته‌: جگه‌ له‌ خوای مه‌زن، که‌سی تر نازانێ سبه‌ینێ چ روده‌دات))^(۲).

((خاتو عاتیشه‌ گوتویه‌تی: ئافره‌تێک درابو به‌شو به‌ پیاویکی نه‌نصاری، له‌کاتی گواستنه‌وه‌یدا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموی: عاتیشه‌! نایا هیچ ئاهه‌نگێکتان ئاماده‌ نه‌کردوه‌؟ چونکه‌ نه‌نصاری یه‌کان هه‌زیان له‌

(۱) رواه البخاري والبيهقي وأحمد في المسند.

(۲) رواه الطبراني (صحيح).

يارى و ناههنگه))^(۱).

پيغه مېر ﷺ ده فرموي: ((فصل ما بين الحلال والحرام الصوت والدف))^(۲)، واته: جياوازي نيوان نيكاحى حه لال و حه رام، ناشكر اكر دنيه تي به ده ف و گوراني.

نه و گورانيه ش كه دروسته له كاتي ژن گواستنه وده ا بگوتري و هك، كه له فرموده كده ا هاتوه نه وديه، كه گورانيه كه ماناو مه به سته كه ي ساغو دروست بې و دور بې له قسه ي بې پره و شتيه وده، نابې موسيقاي حه رامي له گهل دابي ته نها ده ف نه بې.. چونكه نه و موسيqa جنس بزوين و نه و گورانيه روتانه دېنه هوي بلا و بونه وې به درې و شتي و خراپه كاري و بزواندني جنس به حه رامي.

با باوك و دايكان و هاوسه ران ناگادارېن له مه ترسي گويگر تني نه م جوړه گورانيه حه رام و موسيqa نارزو بزوين و له خوا غافل كارانه دا.

نيمام صديق حه سهن خان گوتويه تي:

گويگر تني گوراني به بې موسيqa جياوازي و خيلافيكي زوري له سهره، له نيوان (سه له ف و خه له ف) دا. به گويړه ي گوتو به لگه كانيان درده كه وي، كه گويگر تن له گوراني به ته نها به بې زورپا نه مه كروهه و نه حه رامه، زانايان له سهر حه رامي گوراني كورا نين و هك هه نديكيان وايان گوتوه.

نه و شمان گوت: نه و گورانيه حه لال، كه وشه كاني باسي شيرك و به سهر دا گوتن به له شو لارو سيما و قه دو بالاي نافره تيك پيك نه هاتيبي.

پيغه مېر ﷺ گويي سستي چهند كه سيك بو له ژن گواستنه وديه كدا

(۱) رواه البخاري وغيره.

(۲) رواه النسائي والترمذي وابن ماجه وغيرهم (حديث صحيح).

گورانين ده گوت که بهو شيوه ده يانگوت:
 (وزوجك في النادي ويعلم ما في غد)، واته: ميړده كمت له ناو كورو
 كومه لهو، ده زاننې به يانې چ پرده دات.
 پيغه مېهر ﷺ فرموي: ((لا يعلم ما في الغد إلا الله سبحانه))^(۱)، واته:
 كه س نازاننې به يانې چ پرده دات، تنها خواي پاك و بيگه رد نه بڼ.
 له عامري كورې سعه ده وه، كه گوتويه تي: چومه لاي قرظه كورې
 كه عبو نه بي مه سعو، جا سى جار دوباره ي كرده وه، كه وا جاريديان له لا
 بو و ده فديان لى ده داو گورانين ده گوت. ده لى: منيش گوتم: نيوه هاوه لى
 پيغه مېهر ن و گوى له م گورانيه ده گرن؟!
 نه وانيش گوتيان: پيغه مېهر ﷺ له ناههنگي ژن گواستنه وه دا ريگه ي
 داوه بو نيحه داوه))^(۲).

(۱) رواه الطبراني والحاكم والبيهقي (صحيح).

(۲) رواه الحاكم والبيهقي والنسائي والطيالسي (صحيح).

خوت بؤ خيزانه كهت جوان بكهو با ئه و يش خوى بؤت جوان بكات^(۱)

خوای گه و ره ده فەر موئ: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ (البقرة- ۲۲۸)، واته: نافرەتان هەروەك ئەرکی ژنانەیان لەسەر شانە، هەروەها مافی رەوای خۆیان هەبێ.

((پرسیار لە خاتو عائیشە کرا، رەزای خوای لای بێ، کە پێغەمبەر ﷺ دیتە مالهۆه یە کەم شت چ دە کات؟ گوتی: سیواک دە کات!))^(۲) (۳).

ئێبە عەباس دە ئی: من خۆم بؤ خیزانه کەم جوان دە کەم هەروەك ئەو خۆی بۆم جوان دە کات،^(۴) حەزیش ناکەم هەمو مافە کانم بؤ جی به جی بکات، چونکە هەمو ئەو مافانە ی ئەو، کە لەسەر مە پێویست دە بێ و ناتوانم هەمو ی جی به جی بکەم، چونکە خوای گه و ره ده فەر موئ: ﴿وَلَهُنَّ

(۱) لە هەندێک (آثار) دا هاتو، کە دە فەر موئ: جله کانتان بشۆن، قژتان کورت بکەن و هەو سیواک بکەن، خۆتان جوان بکەن و خۆتان پاک راگرن، چونکە بەنی ئیسرائیل نەمانەیان نە دە کرد، بۆیە نافرەتەکانیان توشی زیناکردن بون.

(۲) رەنگە پێغەمبەر ﷺ بۆیە سیواکی کرد بێت، تاوێ کو به ماچکردن پێشوازی خیزانه کانی بکات!.. چەند جوانە ژن و میترد به یانیا ن به ماچکردن یە کتری به جی بیلن و، ئیوارانیش به ماچکردن به یە کتری بگەن و هە، تاوێ کو یاده و ریه کەیان بەردەوام بیت.

(۳) رواه مسلم .

(۴) بە ئی، پێویستە لەسەر ژن خۆی بؤ تۆ جوان بکات نەك بؤ پیاوانی سەر شە قام و نا هەنگە کان.

مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَ بِالْمَعْرُوفِ (۱).

پیاوړتیا کې قوۍ تېکه شوې دانه هاتو و تېوژاوی له گڼل ژنه کې به نیازی سکا لا کړدن، چونه لای خلیفه عومهری کورې خه تتاب، ژنی پیاوه که به خلیفه عومهری وت: گموره ی پرواداران! من و نهو پیاوه یان نه گوتوه، به مانای له ده ست نهو پیاوه م رزگار که. (۲) خلیفه ش زانی ژنه که حه ز به

(۱) قورتوبی له راشی نه مه له نین عه باس ده گیریتوه، که نه مه پوخته یه تی: (بویه پیاو کاری وا گونجاو ده کات، بویه نه وه له به رده م ژنه کې جوان بیت و ژنه کې دلې پی بکریته وه و دلخوش پی، یا ژنه کې داوین پاک بی له ناست پیاوان)، گوتویه تی: (بوغوشی و سیواک و لایردنی بونی پیسی له شو لایردنی موی له شو خو پاک کړدنه وه و نینو کړدن، شتیکی دیاره و گونجاوه له گڼل نایندا.)

پاشان ده لی: پیویسته پیاو نه و کاتانه ی ژن بزانی، که پیویستی به پیاو هیه، تا داوین پاک بی و چا و نه گیرې بویه پیاو تر، هه رکاتیکش پیاو بیسی ناتوانی مانی خوی له سه رجی بی کړدن بداته ژنه کې، نه و بویه هیه نه و دهرمانانه به کار بهی تی، که ناره زوی جنسی به هیژ بکات، تا ژنه کې داوین پاک بی.

(۲) له کتیبی (تحفة العروس) دا هاتوه: (نافره تان یاری پیاوان، که واته با پیاو به پیی توانای یاریه کې جوان بکات!)

خو جوان کړدن مایه ی وروژاندنی ناره زوی پیاوه و، مایه ی چاوتیر کړدنه تی و دیارترین جوانی ژنه و مایه ی به رده وامی نولفت و خوشه ویستی به!

(أبو الفرج) له کتیبی (النساء) گوتویه تی: که نه مه مانا که یه تی: ژن کاتیک له لای میړده کې خوشه خت ده پی، دواي ته و او جوان ناکاری و ته و او جوان بونی، گهر له سه ر خو جوان کړدن و خویاک راگرتن به رده وام بی، هه ول بدات هه رچی خشل و جل و به رگ هیه به هه مو شتیه کانی هه به کاری بی تی، که جوانیه کې زیاتر ده کات و به دلې میړده کې یه تی و هه زی پی ده کا، با ژور وریا و ناگادار بی نه هیلی میړده کې به شتیه که بی بی تی، که هه زی پی ناکات وک پیس و پوخلی و بون ناخوشی.

مه ترسی له ده ستجونې پیاویش ده گیریتوه بویه ژن، چونکه نه و بویه مایه ی که مه ترخه می نواندن و، نه ویش چا و به ریته نافره تی تر.. هه وروها با ژن خو جوان کړدن زیاتر بکات له و کاتانه ی، که خوی گموره له قورشان باسی کړدون و قه ده غه ی کړدوه

هاوسره که ی ناکات، له بهرته وه میردی ژنه که ی نارد، تا خوئی بشوات و خوئی رېک بخت و قژی کورت بکاته وه و نینوکی په بجه کانی کورت بکاته وه، جا کاتیک پیاوه که هاته وه لای خه لیفه، نیمام عومهریش فهرمانیدا به ژنه که ی لئی بجیته پی شه وه، کاتیک که چوه پی شه وه ژنه که ی نه ی ناسیه وه به لایه وه غه ریب بو، یه کسه ر له لای لاکه وت، پاشان که میرده که ی ناسیه وه پی رازی بو و، نه و داوا یه ش که کردبوی بۆ رزگار بون له ده ست میرده که ی لئی پاشگه ز بو وه. تیمامی عومهریش فهرموی: خو تان بۆ خیزانه کانتان ناوا لئی بکه ن، به خوا چو ن ئی وه پی تان خو شه ژنه کانتان خو یان بو تان جوان بکه ن، به هه مان شی وه نه وانیش به و شی وه یه پی یان خو شه و ده بی خو تانیان بۆ جوان بکه ن.

پیغه مبه ر ﷺ له باره ی نه چونه لای خیزان له کاتیکدا، که خوئی نه رازاندو ته وه و ناگاداری میرده که ی نه ده فهرموی: ((إِذَا دَخَلْتَ لَيْلًا فَلَا تَدْخُلْ^(۱) عَلَى أَهْلِكَ حَتَّى تَسْتَحِدَّ الْمَغِيْبَةَ وَتَمْسُطَ الشَّعْشَعَةَ: الْكَيْسَ

بهنده و مندالان بیته ژوره وه ی ژنو میرد، مه گه ر به مۆله ت وه رگرتن بی، خوای گه وره ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَسْتَأْذِنُكُمُ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ﴾ (النور - ۵۸)، واته: نه ی برواداران! با نه وانیه ی خولامو که نه یه ی ئی وه، نه و که سانه ش له ئی وه بالغ نه بون، سئ جار ئیزنو لئی بخوازن: له پی ش نو ئی زی به یانیدا و نی وه رۆیان. کاتئ شه کان داده ئیز و له پاش نو ئی زی خه وتنانیش که نه م سئ کاته وه ختی ته نیایی ئی وه یه.

(۱) له کتیبی (فیض القدیر) هاته، که نه مه پوخته که یه تی: (گه ر پیاو له سه فهردا بو نزیك بو بگه ریتته وه، ژنه که ش به گه رانه وه ی ده زانی و ناگادار بو، نه و کاته ژنه که خوئی بۆ ناماده ده کات نه و که راهه تی نه .. چونکه نه و هۆیه لادراوه که مایه ی که راهه ته، هۆیه که شی بریتیه له خو ناماده نه کردنی ژنه که بۆ پیاوه که ی.

الکيس؟^(۱)، واته: گهر به شهو چويه ژوره وه يان ماله وه بو لای خيزانه كهت، يه كسهر مه چوه لای له كاتيكدات تو له سه فهر بوی و لیس دور كه وتويته وه، تا نهو كاته ی به هه والی ناماده بونت ده زانی و نهو موانه ی نهشی لاده دات، كه پتويستن لا بدرين و قژی دابهينی و پيسی لهشی لادات. له بهر نه وه ناگادار به و تينگه يشتو بهو، ژیری و خوگری و ئارامی به كار بهينه، تا نه كهويه ناو حه رامه وه، وهك جوتبون له كاتيكدات، كه خيزانه كهت له حه يز دايه.

له م فهر مووده يه دا ئاراسته يه كي جوان و پر بايه خي بو ژنان تيدايه، كهوا گرنگي به لهش و لارو سينگو به روكي بدات بو ميترده كه ی و، به جوان ترين شيوه، خو ی بو ميترده كه ی نمايش بكات و خو ی به ده ريخت، وهك له شهوی گواستنه وه يدا بيت ناوا بكات، به لام به داخه وه زرينه ی ژنه ميترده اره كان خويان له م مه سه له هه ستيارو گرنگه بي ناگا كردوه، كهوا خو ی به جلوشه كي پيسه وه، پيشانی ميترده كه ی دده دات، كه ده بيته هو ی قي ز نی بوونه وه ی و خو لی دور خستنه وه ی .

پتغه مبه ر ﷺ ده فهر موی: ((عشرة من الفطرة: قص الشارب^(۲)،

(۱) رواه مسلم.

(۲) سمیل قرتاندن و كورت كردنه وه ی: به گویره ی نه م فهر مووده يه (واجب) ه: سمیل تا سه ر لیو كورت بكریتنه وه و نابی دریژ ببی، هه روه ها نابی سمیل بتاشری وهك كه هه ندیک كهس ريشان ده هیلنه وه و سمیلان ده تاشن له راستیدا نه وه بی ناگایی و نه زانینه له مانای نه م فهر مووده يه دا. پرسیار له نیام مالیک كرا ده رباره ی نهو كه سه ی سمیلی روت ده كات و ده تاشی، نه ویش گوتی: وا نه بینم لیی بدری، لیدانیکی به نیش. بهیه قی گیراویه تیه وه (۳۵۳/۱).

واعفاء اللحية^(۱) والسواك^(۲) واستنشاق الماء^(۳)، وقصص^(۴) الأظافر... وغسل البراجم^(۵)، ونتف الإبط^(۶)، وحلق

(۱) ریش هیشتنه‌وه: ریش هیشتنه‌وه یه کی‌که له هۆیه‌کانی جوانی پیاو، نایه نه‌تبینیوه نیرینه‌ی شیر له‌م‌یه‌که‌ی جوان‌تره، که‌له‌شیر له مریشک جوان‌تره، نیرینه‌ی بالدار له مینینه‌که‌ی جوان‌تره، هه‌مو نه‌و جوانیه به‌هۆی هه‌بونی مو له ده‌م‌و‌چاویدا. ریش به‌هیزترین هۆیه‌کانی چالاکی جنسی‌یه، که یارمه‌تی فریدانی هۆرمۆناتی نیرینه له خوتیدا ده‌دات، به‌پێچه‌وانه‌ش‌ه‌وه ریش تاشین یارمه‌تی فریدانی هۆرمۆناتی مینینه له خوتین دا ده‌دات، چونکه به‌هۆی نه‌وه‌وه ریشه‌ی خۆ‌چواندن به‌ ناره‌تانی تیدا زۆر ده‌بیت! له‌ناو خه‌لکیش نه‌وه‌وه باوه‌و ناویانگی هه‌یه، که نه‌و که‌سانه‌ی ریشیان هه‌یه له‌و که‌سانه‌ی، که ریشیان نیه هیزی جنسیان به‌هیزتره.

دکتۆر صبري القبانى له کیتێبه‌که‌یدا باسی نه‌وه‌ی کردوه، که بونی ریش ده‌بیت هۆی بزواندن و جولاندنی ناره‌زوی جنسی ناره‌ت، له‌کاتی کرداری جنسی دا واته له‌کاتی جوتبوندا.

(۲) سیواک کردن: پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هۆی سیواکه‌وه گرنگی داوه به‌ پاک‌کردنه‌وه‌ی ددان، تا ددانی پاک راگرێ و به‌جوانی بمینینه‌وه. له‌ فهرموده‌ی (صحیح) دا هاته‌وه که فهرموده‌تی: ((لولا أن أشق على أمتي لأمرتهم بالسواك))، واته: گهر له‌سه‌ر نومه‌ته‌که‌م به‌زه‌حه‌مت و ناخۆشی نه‌بوايه، فهرمانم بێ‌ده‌کردن، که سیواک به‌کار به‌یتن.

(۳) ئاو له ده‌م و لوت وهردان.

(۴) نینۆک کردن: نه‌وه‌ی جینگه‌ی داخه‌ زۆریه‌ی ناره‌تانه‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی سروشتی مرو‌ف په‌فتار ده‌که‌ن، نه‌ویش به‌ درێژ‌کردنی نینۆکیان، که وه‌ک درنده‌ خۆیان ده‌نۆین و نینۆکیشیان بۆیه‌ ده‌که‌ن، له‌راستیدا نه‌مه‌ هه‌رامه‌، چونکه خۆ‌چواندنه‌ به‌ کافران. هه‌روه‌ها له‌کاتی ده‌ست‌نویژ گرتن ئاوی به‌رناکه‌وێ و ده‌ست‌نویژه‌که‌ی پێ دروست نابێ. نه‌وه‌ی نامۆ و غه‌ریبه‌ نه‌و جۆره‌ ناره‌تانه‌ خۆیان به‌ نوێ‌خوازو پێشکه‌وتنه‌خواز له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن، که‌چی پێچه‌وانه‌ی سروشت و زه‌وقی ساغی ناده‌میزاد ده‌که‌ن، که وه‌ک پشيله‌ نینۆکیان درێژ ده‌که‌ن.

(۵) شتن و پاک‌کردنه‌وه‌ی نێوان په‌نجه‌کان.

(۶) هه‌لکه‌ندنی موی بن هه‌نگل: هه‌لکه‌ندنی مو باشتره‌ له‌ تاشینی چونکه تاشینی مو ده‌بیت هۆی بریندارکردن. هه‌لکه‌ندنی مو له‌ کاتی‌کا به‌سوک و ئاسانی هه‌لده‌که‌نری که‌ کاتی خۆشتن بێ‌ یان دوا‌ی خۆشتن بێ.

العانة^(۱)، وانتقاص الماء^(۲)))^(۳)، واته: (ده) شت ههیه که له فیرهت و سروشتی ناده میزادن: سمیل قرتاندن و پیش هیشتنه وه و سیواک کردن و ناو له ده و لوت و هردان و نینۆک کردن و شوشتنی نیوان په نجه کان و بن ههنگل کردن و بهر کردن و خۆپاک کردن وه له میزو پیسایی.

(۱) لابر دنی موی بهر (العانة).

(۲) خۆپاک کردن وه له پیسایی.

(۳) رواه مسلم وغیره.

قه دهغه كړدنې هه لگرتنې موى برؤو

روخسارو قژى دهستكرد

بوخارى و موسليم گيړاويه تيانه وه، كه ((لعن رسول الله ﷺ الواشحات والمستوشحات والنامصات والتمنصات والمتفلجات للحسن المغيرات خلق الله))، واته: پيغه مېر ﷺ نه فرته تى لهو كه سانه كړدوه، كه دهست و چه ناگه و سهرى لوتيان به ده رزى ده كوتن، نه فرته كه ش هه رد و كه س ده گريته وه نه وهى داواى ده كات و، نه وه يش وهك پيشه به كارى دينى، نه فرته تى لهو كه سانه ش كړدوه كه برؤ باريك ده كه نه وه و نه و نافره تانه ش، كه داوا ده كمن برؤيان بؤ باريك بكرتته وه^(۱). هه روه ها نه فرته تى لهو كه سانه

(۱) له كتيبى (مفصل أحكام المرأة والبيت المسلم) دا، سېاره ت به برؤو دهم و چاوكردن، جياراى زانايانى هيناوه و هندیكيان ريگه يان پيداوه به مهرج و، هندیكى تر به حه راميان داناوه، راي په سهند (ارجح) يشى له مباره وه هيناوه و ده لئ: نه و رايه لای من په سهند (ارجح) ه نه وه به كه حوكمى برؤ باريك كړدنه وه و دهم و چاوكردن حه رامه، نه وه ش نه و بنچينه يه به، كه رواله تى فېرموده كه ده ريده خات، كه بريتيه له له عسته تكردن له نافره تى برؤ كه رو برؤ باريك كړاو. كه واته بؤ نافره تى شونه كړدو دروست نيه برؤو دهم و چاوى بكات، به تاييه تى نه گهر خوازيښتى كړا، چونكه گهر نه م كاره بكات لهو حالته دا ده بيته فريودان و چه واشه كړدنې خوازيښتيكه ر. به لام ژنى ميړددار، نه گهر ميړده كې حه زى پې كړدو داواى له ژنه كې كړد برؤو دهم و چاوى بكات، وا ده بېنم بؤى دروسته بيكات، چونكه له جوغزى خؤ جوان كړدن و پاژاندنه وه به بؤ ميړده كې، نه وه ش له شه ريعة تا كارتيكى خوازاوه و (مرغوب فيه) بؤ به رده وام بونى سؤزو خؤ شه ويستی نيتوان ژن و ميړده و بؤ چه واشى ميړده كې نيه، نه گهر ژنه كه حه زى پې ده كړد به بې داوا كړدنې ميړده كې، به لام گهر به مؤله تى ميړده كې بيت، نه و هه دروسته، چونكه مؤله تدانى

کردوه، که کهلین و بۆشایی له ددانه کانیان بۆ جوانی دروست ده کهن، که نه وهش ده بیته هۆی گۆرینی دروستکراوی خوا.

بوخاری و موسلیم گێڕاویه تیانه وه که ((لعن الله الواصلة والمستوصلة))، واته: خوی گه وره نه فره تی لهو که سه کردوه، که قژی دستکرد (بارۆکه) له سه ره ده کهن و نهو که سه ش، که داوای ده کات.

وهك داوا کردنیه تی بۆ ئهم کاره. ئه گهر پیاویش داوای له ژنه کهی بکات برۆو ده و چاوی بکات یان مۆله تی پێ بدات، وا ده بینم هه ره دروسته، چونکه ناکه ویتته به ره حوکمی برۆکراو (متنصه)، دیاره خۆ جوان کردنی ژن بۆ مێرده کهی، خۆ شه ویستی مێرده کهی زیاد ده کات، که واته دروسته.

بۆ زیاتر قولا بونه وه له م مه سه له یه بگه رپۆه بۆ کتیبی (الفصل في أحكام المرأة) د. عبدالکریم زیدان، بهرگی سییم، لاپه ره ۳۸۳، چاپی دوهم- ۱۴۱۵هـ- ۱۹۹۴ز. (وه رگێر)

قه دهغه کردنی برینی قژی ئافرهت و ئوتودانی به مه بهستی لاسایی کردنه وهی بیگانه

((لعن رسول الله ﷺ المتشبهين من الرجال بالنساء والمتشبهات من النساء بالرجال))^(۱)، واته: پیغه مبهەر ﷺ نه فرهتی لهو پیاوانه کردوه، که له هه مو ره فتاریاندا وهک ئافرهت هه ئس و کهوت ده کهن و خویان به ئافرهتان ده چوینن. نه فرهتیش لهو ئافرهتانه کردوه، که وهک پیاوان ره فتار ده کهن و لاساییان ده که نه وهو، خویان به پیاوان ده چوینن.

هه ره ها ده فرموی: ((من تشبه بقوم فهو منهم))^(۲)، واته: هه ره کهس خۆی به هه ره گهل و کهسانئ به چوینن، نهوا نهو کهسه وهک نهوانه. له م فرموده پیروژه دا ده رده کهوئ، که چهند حه رامه گهر ئافرهت به مه بهستی لاسایی کردنه وهی پیاوو ئافرهتی بیگانه (رۆژناوا) قژی بهیرو کورت بکاته وه.

به لām گهر ئافرهت قژی بهیرو، بهی نه وهی مه بهستی لاسایی کردنه وه بیته، نهوا حه رام نیه، وهک که ئیمام موسلیم گێراویه تیه وه (۱/۱۷۶) نه بی سه لمه ی کوری عبدالرحمن ده لئ: له گهل برای شیر عایشه چومه لای خاتو عایشه، جا پرسیری چۆنیه تی خۆشتنی جه نابه تی پیغه مبه ری کرد... عایشه (له درێژه ی قسه کانیدا) گوته: خێزانه کانی پیغه مبه ر قژیان کورت ده کرده وه، که له گوئی یه کانیان تی په ری نه ده کرد.

ئوتودانی قژو چا کردنی، نه وه به رۆن و ناشکرایی و به دلنیا ییه وه خۆچواندنه به بیگانه، له بهر نه وه حه رامه.

(۱) رواه البخاري وأبو داود وأحمد في المسند.

(۲) رواه أبو داود وأحمد في المسند والطحاوي (حديث صحيح).

موسٲیلە ی زیڤ بۆ ڤیاوان ھەرامە

ڤیڤە مەبر ﷺ ڤیاویکی بینی موسٲیلە ی زیڤی لە دەستدا بو، ڤیڤە مەبر
یە کسەر موسٲیلە کە ی لە دەست دامالئی و فرڤئی داو فەرموی: کەس ھە یە لە
ئێو ڤشکۆ ناگرتک لە دەست بکات!!

دوا ی ئەو ی ڤیڤە مەبر ڤۆشٲ، بە ڤیاو ە کە یان گوت: موسٲیلە کە ت
ھە لگرو ە بۆ ئەو ی سودی لئی وەرگری! ڤیاو ە کە ش گوتی: نا بە خوا!
ھەرگیز ھە لئی ناگرمەو ە، چونکە ڤیڤە مەبر فرڤئی داو ە).^(۱)

ھەرو ە ھا ڤیڤە مەبر ﷺ فەرموی ە تی: ((من كان يؤمن بالله واليوم الآخر
فلا يلبس حريراً ولا ذهباً)).^(۲) واتە: ھەر کە سٲک ە ڤروای بە خوا و ڤۆژی
دوا یی ھە یە با ناو ریشم و زیڤ نە ڤۆشی. (لٲرە مەبەستی ڤیاو ە).

(۱) رواه مسلم والنسائي.

(۲) رواه أحمد في المسند (حديث حسن).

بۇنخۇشى خۇشەويستى دروست دهكات

پېغەمبەر ﷺ فەرمويەتى: ((حُبِّبَ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ النِّسَاءُ وَالطِّيبُ! وَجَعَلْتُ قُرَّةَ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ))^(۱)، واتە: لە دىياكەتاندا دو شت لەلام خۇشەويست كراوە، ئافرەت و بۇنخۇشى، لە نوێژدا چاوو دڵم رۆشن دەبنەو. لەبارەى بۇنخۇشەويستە هەندىك لە شارەزاىان دەلەين: رازاندنەو و خۆ جوانکردنى ژن بۆ مێردەكەى و خۆ بۇنخۇشکردنى، لە بەهێزترین ھۆيەكانى خۇشەويستى و تەبابى و بەزەبى دادەنرى. ھەروەھا بۇنخۇشکردن دەبێتە ھۆى نزيكى لە يەكترى و رِق لى نەبونەو. چونكە چا و لوت سەرى دڵن، جا گەر ديمەنيكى باش و جوانى بينى يەكسەر بۆ دلى دەگەيەنى و خۇشەويستى دروست دەبى، ئەگەر ديمەنيكى ناخوشتە بەرچاوى وەك جل و بەرگ، ئەوا يەكسەر ئەم شتەى، كە پىي ناخۇشە بە دلى دەگات، ئەو كاتە رقى لى دەبێتەو و لى دور دەكەوتەو. لەبەر ئەو و بۆن كارىگەريى و مەترسى لەسەر دڵ و دەرون ھەيە. بەلام پېغەمبەر ﷺ قەدەغەى ئەو وى كردو، كە ئافرەت بە بۇنخۇشى يەو^(۲) بچیتە سەر

(۱) رواه أحمد في المسند والنسائي والبيهقي (صحيح)

(۲) سەبارەت بە بەكارھێنانى بۆن بۆ ئافرەتان، كاتى لە مال دەچیتە دەرەو، پىويستە ھەلۆستەيەك بەكەين و زۆر گرنگيشە بە پوختى لەسەرى بدوین:

مەسەلەى بەكارھێنان و بەكارنەھێنانى بۆن و عەتر بۆ ئافرەتان، كاتى لە مال دەچیتە دەرەو، وەك مەسەلەى درێژکردنى پانتۆل و شەروال بە ھۆ (علە)و ھە پەيوەست و بەندە، بۆ نمونە: كاتى پېغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ((ما أسفل الكعبين من الأزار ففي النار... ئەو كەسەى پانتۆلەكەى يان شەروالەكەى لە خوار گۆزىنگەو بێت ئەوا لە ناگرى دۆزەخ)).

(صحيح البخاري بشرح العسقلاني ج ٢٥٦ و رواه النسائي في سننه ج ٨ ص ١٨٣) بەلام لە فەرموودەيەكى

شەقام و بازار، چونکه دەرچونی ئافرەت بۆ بە بۆغخۆشی دەبیته هۆی سەرنج راکێشان و بزواندنی ئارەزوی پیاو و هاندان بۆ ئەنجامدانی کاری بەدرەوشتی و زیناکردن.

((خاتەر عائیشە رەزای خۆی لێ بێ گوتویەتی: ئافرەتێک هاتە لای پیغەمبەر ﷺ پرسیاری دەربارە ی پاک بونەوهی لە خوێنی حەیز لێ کرد، پیغەمبەریش فەرمانی پێدا، کە چۆن خۆی پاک بکاتەوه و خۆی بشوات، فەرمووی: کەمێک لە (مسك) کە جوهرە بۆنێکە، بێنە و خۆتی پێ پاک

تردا هۆ (علّة) کە دیار دەکات، کە گەر بە مەبەستی فیزو لووتبەرز و شانازی کردنەوه پانتۆل و شەروال درێژ بکریت هەر شەکە دەگریتەوه، ئەوەتا دەفەرمووی: ((لا ينظر الله الى من جر ثوبه خيلاء...)) خوا تەماشای کەسێک ناکات، کە پۆشاکێ بە مەبەستی شانازی و فیزو لەخۆبایەوه بە دواي خۆی راکێشێ. (هەمان سەرچاوەی پێشو، ص ۲۵۲)، وەک لە فەرموودە کە پیغەمبەر ﷺ ئاماژە ی بۆ کراوه، کە دەفەرمووی: ((أما امرأة استعطرت فمّرت على قوم ليجدوا من ريحها زانية)).

شیخ ئەلبانی لە (جلباب المرأة المسلمة) د. عبدالکریم زیدان لە (مفصل أحكام المرأة) دا دەربارە ی ئەم فەرموودە یە دەلێن: ((بۆیە دروست نیە ئافرەت لە دەرەوهی مال خۆی بۆندار بکات، لەبەر ئەوە ی بۆنی عەترە کە سەرنجی پیاوان راده کێشێ و ئارەزوو (شهوة) یان دەبزوێنێ)).

ئەدی ئەگەر هۆیە کە ئەماو، تەنھا ئافرەتە کە خۆی هەست بە بۆنە کە ی بکات وەک ئەو عەتـرو بۆن (معطر) انە ی لە بازارە کاندای هەنە، کە بە تاییبەتی بۆ بن هەنگـل بە کار دەهێنرێ و بۆنی ناخۆش و ئارەقە دەبێ، ئەوا دروست (جائیز) ه ئافرەت بۆ دەرەوه بە کاری بێنێ. بەلام بۆن و عەتری کشمیر و هاوای و ئەمریکا و هاویشوێ ئەوانە، کە بۆنیان تیژ و لەلایەن پیاوانەوه هەست بە بۆنیان دەکری، دروست نیە و نابێ ئافرەت خۆی پێ بۆندار بکات لە دەرەوه ی مال.

ئەو جوهرە بۆنانە ی باسـمان کردن، کە بۆنیان تیژ وەک هاوای و کشمیر زۆر دروستەو، ئافرەت بۆ میژدە کە ی خۆی پێ بۆغخۆش بکات و سەرنجی میژدە کە ی بۆ لای خۆی پێ راکێشێ، کە خۆشەویستی زیاتر دەکات. (وەرگێڕ)

بکەرەوه. ئافرهتەكەش گوتى: چۆن خۆمى پى پاك بکەرەوه.
 پىغەمبەر فەرموى: خۆتى پى پاك بکەرەوه. ئافرهتەكە گوتى: چۆن؟
 پىغەمبەر فەرموى: سبحان الله، خۆت پاك بکەرەوه!
 خاتوو عائىشه دەلى: دەستى ئافرهتەكەم گرت و پىم گوت: شوپنى
 خويتهكەى پى پاك بکەرەوه^(۱).

بە ماناى: ئافرهت پاش ئەوهى، كە پاك دەبىتەوه لە حەيزدا، تۆزىك
 بۆنى مسك، يان هەر بۆنىكى تری خوش بە پارچە لۆكەيەك يان پارچە
 قوماشىك بە (فەرجى) يەوه بنى بۆ ئەوهى شوپنى خويتهكە بۆنى خوش
 بى و بۆنى پىس و ناخوشى لى لادى.
 ئەبو داود دەلى: ((كانت لرسول الله ﷺ سكة: يتطيب منها))^(۲)،
 واتە: پىغەمبەر ﷺ گول و پىزىنىكى هەبو، كە خۆى پى بۆن خوش دەکرد.
 پىغەمبەر ﷺ فەرمويهتى: ((أطيب الطيب المسك))^(۳)، واتە: خوشترىن
 بۆن، بۆنى مىسكە.

هەر وهه فەرمويهتى: ((طيب الرجال ما ظهر ريحه وخفي لونه،
 وطيب النساء ما ظهر لونه وخفي ريحه))^(۴)، واتە: بۆنى پىاوان ئەوهيه كە
 بۆن بکرى و رەنگەكەى بشاردريتەوه، بۆخوشى ئافرهتەتەيش ئەوهيه، كە
 رەنگەكەى بەدەر بکەوى و بۆنى نەكرى.
 هەر وهه فەرموى: ((من عرض عليه ريحان فلا یرده، فانه طيب

(۱) رواه البخاري ومسلم.

(۲) حديث حسن.

(۳) رواه أبو داود (حديث حسن وصحيح).

(۴) رواه الترمذي والنسائي (صحيح).

الريح، خفيف الحمل))^(۱)، واتہ: گہر یہ کیٹک رہیحانی پیشکش کرا، با ودریگری و رہتی نہ کاتہ وہ۔ چونکہ بونی خوشہو، ہلگرتنیشی سوکہ۔
 ہر بہو بونہیہ وہ بوخاری و نہ سانی گپراویہ تیانہ وہ کہ پیغہ مبہر ﷺ لہ
 کاتیڈا گہر یہ کیٹک بونی پیشکش کردبا، رہتی نہ دہ کردہ وہو لیسی
 ودرہ گرت۔

له سه ره جیگای بوکینی

لاواندنه وهی ئافرته له کاتی دخول پی کردنی

له نه سهای کچی یه زیدی کوری سه که نه وه ده لئ: ((له شهوی گواستنه وه دا، عائیشه بۆ پیغه مبه ر جوان کردو رازانده وه، پاشان چومه لای پیغه مبه رو بانگم کرد بۆ نه وهی بیته لای عائیشه. پیغه مبه ریش ﷺ چوه ته نیشته عائیشه دانیشته و په رداختی شیری هینا و هیندیکی خوارده وه، پاشان بۆ عائیشه ی راگرت، که نه ویش بیخواته وه. عائیشه ش له شه رمان سه ری نه وی کرد.

ئه سماء ده لئ: منیش سه رزه نشتی عائیشه م کردو پیتم گوت: له دهستی پیغه مبه ری وه رگه.

ئه سماء ده لئ: عائیشه له پیغه مبه ری وه رگرت و که میکی لی خوارده وه. پاشان پیی فهرمو: بیده به هاوړیکانت^(۱) ((^(۲).

(۱) نا بهم جوړه ئاهه نگی بوک گواستنه وه ته واو بو به بی ته کلیف و به ساده بی کوتایی پی هات. گۆرانی هاوسه نگ و دهف لیدان بۆ ناشکراکردنی ماره کردن و په رداختیکی گه وره له شیر، نه وه ش نه وه ندهیه که له توانادا بو! نه وه له کوئ له بهرامبه ر نه وانه ی نه مپۆ دهیکه ن، که وا مال و سامانیکی زۆر خه رج ده که ن، په نگه به سو (ربا) قه رزیان کرد بی و بۆ ریا بازی و شانازی کرد نه وه بی، که باری کابرا هیته ده گران ده که ن به خه رجکردنی نه م پاړه زۆره که وای لیدئ بۆ چند سال قه رز بداته وه و ئایینه دهی خوئی و خیزانی له ناو بیات. سه ره پای نه وه ش نه وه همو حه رامیه ی لی نه بجام ده درئ، وه ک تیکه ل بونی پی او و ئافره تانی نیمچه روت، چه نده ها ئافه تی بی په وشتی گۆرانی بیژی لی ئاماده ده بیته و مه ی تیدا ده خوریته وه، همو نه مانه بۆ رازیکردنی دلئ خه لکه، نه گه ر به خه شم و توره یی خواش ته واو بیته.

(۲) رواه أحمد فی المسند وغیره (صحیح).

لێره‌دا له‌باره‌ی ئه‌وه‌ی، که عاتیشه ئهم هه‌لوێسته و په‌فتاره‌ی نواند، که بریتی بو له‌سه‌ر نه‌وی کردن و شهرم کردن، ئه‌وه جوړیك له نازو شهرم ده‌گه‌یه‌نی.

نازکردن و لاواندنه‌وه‌ش شتیکی پێویسته! که سۆزو عاتیفه‌ی پیاو ده‌بزوێنی و هێزو چالاکی زیاتر ده‌کات، به‌لام ئهم نازکردن نه‌گاته پاده‌ی زۆر له پاده‌به‌هر، کهوا له پیاوه‌که بکات دور بکه‌وێته‌وه‌و، وا گومان ببات ژنه‌که‌ی خۆشی ناوی. ئه‌و په‌فتاره‌ی که پینغه‌مبه‌ر له یه‌که‌م شه‌وی زاوایدا نواندی، که به‌لوتفو نه‌رمی له‌گه‌ڵ عاتیشه‌دا جولا‌یه‌وه، جیگه‌ی ئه‌وه‌یه، په‌ندو نامۆژگاری لێ‌وه‌ربگیرێ، به‌تایبه‌تی بۆ گه‌نجان، که هه‌ندیکیان له یه‌که‌م شه‌وی زاوایدا به‌خراپی له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌یان په‌فتار ده‌که‌ن، ده‌یان‌ه‌وی به‌ په‌له‌ جوت بن، بێ‌ئه‌وه‌ی هیچ پێشه‌که‌یه‌ک دابنێن بۆ لاواندنه‌وه‌ی (بوك)، تا به‌هێمنی و له‌سه‌رخۆیی شهرمی بوکه‌که نه‌هێلرێ.

له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌بێ ئه‌وه‌ بزانرێ، یه‌که‌م شه‌وی زاوایی به‌ده‌رخه‌ری خۆشه‌ویستی و رق لێ‌بونه‌وه‌یه. چونکه له‌و شه‌وه‌دا به‌ ده‌رده‌که‌وی، که ئهم بوك و زاوایه چۆن په‌فتار له‌گه‌ڵ یه‌که‌تری ده‌که‌ن.

دانه‌ری کتیبی (تحفة العروس) ده‌لێ: (وا باشتره ئافه‌رت له شه‌وی بوکینیدا له داوای زاوا زۆر ریگری نه‌کات. هه‌روه‌ها هه‌یچیشی تێدا نه‌یه، گه‌ر ئافه‌رت که‌میك قه‌ده‌غه‌ی هاوسه‌ره‌که‌ی بکات بۆ ئه‌وه‌ی جارێ جوت نه‌بێ، به‌لام زۆر قه‌ده‌غه‌کردن ده‌بیته هۆی شکاندنی ئاره‌زوی جنسی پیاوه‌که، له‌وانه‌یه ئه‌و شکاندنی ئاره‌زوه له یه‌که‌م شه‌ودا بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ، ببێته هۆی شکاندنی ئاره‌زوی جنسی ئه‌و پیاوه، له‌به‌ر ئه‌وه پێویسته له‌سه‌ر ئافه‌رتان زۆر ناگاداری ئهم کاره بن!!).

خاوهنی کتیبی (نشر الدر) نه بو فهره ج له کتیبی (الأغانی) دا ده لئی:
 کاتیک بوکیکیان بۆ زاوایه ک گواسته وه، که زاوا خهلیفه یه ک بو، له
 ژوره که دا قهره ویله که ی له ته نیشت قهره ویله که ی داناو له سه ری دانیشته،
 پاشان به ژنه تازه بوکه که ی گوت: یان تۆ بۆ من و هره پیشه وه، یان من بۆ
 تۆ دیمه پیشه وه! جا ژنه که ی هاته لای و له گه لئی دانیشته، جا پیاوه که نه و
 کلاوه ی له سه ری بو دایناو گوتی: پیته خویش نیسه به سه ری روت و بی مو
 (أصلع) من بیینی؟ نه ویش گوتی: من له و نافرته تانه م، که پیتم خویشه
 ته مه نی میرد له سی سالی تیپه ریپی و سه ر روت بی!! نه م پیاوه به
 ژنه که ی گوت که جله کانی یه که یه که دانئ؟ پاشان پیی گوت: نه وه ی
 عه وهره تی داپۆشیوی نه ویش دا که نه. نه ویش گوتی: نه و یان خۆت نه غجای
 بده، چونکه نه وه کاری تویه. پیاوه که ش گوتی: راست ده که ی، جا له گه لئی
 جوت بو و پیک شاد بون.

به بۆنه ی باسکردنی روت کردنه وه ی نافرته بۆ جوتبون، یه کیک له زانا
 ده رونا سه نافرته که کان ناوی (ماری ستۆب) ه ده یه وئ ناره زوی کچانی
 هاونه ژادی خۆی ده ربهری و ده لئی: (... پیویسته له سه ر پیاویش له کاتی
 جوتبوندا خۆی روت بکاته وه و جلی له بهر نه بی، نه وه ش شتیکی
 سه رسورما و نیو ناساییه، که به شیوه یه کی ناسایی ورده ورده نه غجام
 بدری، بۆ نه وه ی ژنه که ی له لای شتیکی غه رب و نا کاو (مفاجاً) نه بی!!
 چونکه به هیچ جوړیک دروست نیه، ژنه که روت بی و میرده که شی جلو
 بهرگی له بهر دا بی، نه وه ش بۆ نه وه ی تاوه کو نافرته که به شتیکی خراب
 لیکی نه داته وه (...).

له وانه یه که سی هه بی و بلئ: چۆن ده بی نافرته خۆی روت بکاته وه؟ له

منیش وه لآمی نهو کهسه دهده مه وه ده لّیتم: نهف فرموده یه به زمانی پیغه مبر ﷺ هه لبه ستراو (موضوع) ه وه ک نیما نیبن المجوزی له کتیبی (الموضوعات) دا گوتیه تی نهف هه دیسه موضوعه. بیرو بچونی راست و دروستیش ناراستی و به تالی نهف فرموده (موضوع) ه به درده خات. چونکه گمر خوی گه وره ریگهی به پیاو دابی له گهل خیزانه کی جوت بی، نایا زیری و عقل قبول ده کات، که ته ماشا کردنی فرج قه دهغه بی؟! ده لّیتم: نه خیر! نه وی نهف قسه یه مان بو به راست ده گیرئی و پشتگیری ده کات، فرموده کی عائشه یه، که ده فرموی:

((من و پیغمبر ﷺ پیکهوه خویمان شتوه له یهک مه نجل دا، که همدروکمان دهستان بو دهرد، پیغمبر زوتر دهستی بو دهرد بو شهودی نو زوتر ناو به خویدا بکات، تا من دهم گوت: بو منی لیگه ری... بو منی لیگه ری، له کاتی کدا همدروکیان له شیان پیس (جنب) به))^(۱).

نه‌وی به ظاهری لهو فرموده‌یه دهرده‌که‌وئ نه‌ویه، دروسته پیاو ته‌ماشای عه‌ورته‌تی ژنه‌که‌ی بکات. نه‌وی پالپشتی دروستی ته‌ماشاکردنی عموره‌تی نافره‌ت ده‌کات گپړانه‌وه‌که‌ی نین حبانه، که له ریځای سلیمانی کوږی موساود وهریگرته‌وه، که دهرباره‌ی ته‌ماشاکردنی پیاو بو فره‌جی ژنه‌که‌ی پرسویه‌تی و گوتویه‌تی: له عظام پرسې، نه‌ویش گوتی: له

(۱) رواه البخاری وغیره.

عائیشم پرسى، عائیشهش ئەم فەرمودەيەى باسکرد بە ماناکەى. حافظ
لە کتیبى الفتاح (۲۹۰/۱) گوتویەتى: (دروسته پیاو تەماشای عەورەتى
خێزانەکەى بکات، بە پێچەوانەشەو ژیانەش بۆى دروستە تەماشای
عەورەتى پیاو کەى بکات).

لەو هەو دەردەکەوئ تەماشاکردنى عەورەت هیچ جیاوازی یەکی نیە، چ
لە کاتى خۆشتن بێ، یان لە کاتى جوتبوندا، ئەو فەرمودەيەش، کە دەلێ
نابێ تەماشای عەورەت بکری بە دەرکەوت، کە بە تالەو راست نیە. ئەم
جۆرە فەرمودە لە کتیبى (الوضع) دا نوێیە، کە دەلێ: ((لا تکثروا الکلام
عند مجامعة النساء، فإن منه يكون الخرس والفأفة)). واتە: لە کاتى
جوتبوندا لە گەڵ خێزانە کانتان زۆر قسە مەکەن، چونکە ئەو مندالەى کە
لە دایک دەبێ، کەو لال دەبێ.

ئەم فەرمودەيە زۆر لاواز (ضعیف جداً) کە لە کتیبى (الأحاديث
الضعيفة والموضوعة) (ج ۱ ج ۲ ص ۹۸) دا هاتووە. فەرمودەى زۆر لاوازی
کارى پێ ناکرێ تەنانت لە (فضائل الأعمال) یشدا.

هەر و هە فەرمودەيەکی تری لاواز (ضعیف) هەیه، کە دەلێ: ((إذا أتى
أحدكم أهله فليستتر ولا يتجردا تجردا البعيرين)). واتە: گەر کەسێ لە
نیوێ چوێ لای خێزانەکەى، با خۆى داپۆشی و خۆیان لە جێو بەرگ
دانە مالت و وەك حوشتەر خۆیان روت نەکەنەو.

ئەم فەرمودەيە بەیەهقی و نەسانی و غەیری ئەوانیش بە لا زیان داناو
دەلێن: حەدیسێکی (منکر) خراپە. حەدیسى منکریش کارى پێ ناکرێ
وەرناگیرێ.

له شهوی زاوایی دا چی ده لئی؟

پیغمبر ﷺ ده فرموی: ((إذا تزوج أحدكم امرأة فليأخذ بناصيتها
 (أي بمقدم رأسها) وَيُسَمِّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ، وَلِيَدْعُ بِالْبِرْكَهْ وَلِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا وَخَيْرِ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا
 جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ))^(۱)، واته: گهر که سیك له نیوه ژنی هیئاو گواستییه وه، با
 نیوچاوانی بگری و ناوی خوا بهیئی و بلئی: (بسم الله)، با دوعای خیرو
 بهر ده که تی بو بکات و بلئی: خواجه من داوای خیرو خوشی نهو ژن هیئانه ت
 لی ده که م و داوای چاکه و خیری خوره و شت و ره فتاری نهو نافرته ت لی
 ده که م. خواجه په نا ده گرم به تو له خراپی نهو نافرته و خراپی خوره و شت و
 ره فتاری.

(۱) رواه البخاري وأحمد وأبوداود والبيهقي وغيرهم.

بەر له جوتبون بوك و زاوا پيکهوه نويز دهکهن

عبداللہی کوری مەسعود نامۆزگاری پیاویکی کرد، که کچیکی ماره کردبوو، پیتی گوت: ((گەر شەوی زاوایی هاته لات پیتی بلتی با دو رکات نويزت له گەڵ بکات و بلتی: خوايه بهره کەت بخهيه خيزانه کەم و منو، ئەوانيش بۆ من بکەى به خيرو بهره کەت. خوايه پيکهوه مان کوپکهوه گەر بهو کوپونهوه مان خیری تیدايه، له يه کتريمان جياکه ره وه، کاتیک ئەم ليک جياپونهوه خیری تیدابێ))^(۱).

گومانی تیدا نيه ئەم جوړه ناراسته کردنه، هەرچەندە دوعاو نويزو دوعا بۆ مندالی صالحه، به لām له راستیدا ئەمە ئەوه دهگهيه نێ، که لەم شەوه دا مەبهستی سەرەکی هاوسەریتی تەنها رابواردن نيه، به لکو به جیهێنانی ئەركيکی نايینی يه بۆ مندال بون، که هەر له بچوکیانهوه مال ئاوه دان دهکهنه وه له تەمەنی گەورهيشياندا خزمەتی دین و میلله ته کهيان دهکهن، که ئەوهش به هۆی پەروەردە کردنیکی ئیسلامیانهوه ئەنجام دهدری.

ئا بهم شێوهیه ئیسلام لەم شەوه دا وره ی ژن و میترد بهرز دهکاته وهو، چه مکی کرده ی جنسی له سەروی ئیعتباری له زەتی ئازەلی داده نێ، که هۆیه، ئەک مەبهست!

(۱) رواه أبوداود (حدیث حسن).

له کاتی جوتبون پیاوچ دهلی

کاتیک پیاو دهچته لای خیزانه کهی پیویسته بلی:

((بسم الله، اللهم جنبنا الشيطان، وجنب الشيطان ما رزقنا))^(۱)،
 واته: بهناوی خوا، خوابه شهیتانمان لی دور خهروهو، شهیتان دورخهروهو
 لهودی، که پیمان ده به خشی.

هروهه ها دهفرموی: ((فإن قضی الله بینهما ولداً، لم یضره الشيطان
 أبداً))^(۲)، واته: گهر نه دو عایه سهرهوه له کاتی جوتبوندا بخویندری،
 گهر مندالیان ببی، ههرگیز شهیتان ناتوانی زهره ری پی بگه یه نی.

نهم تهوجیهی پیغه مبهرد چهند جوان و ریکه داوای شهوه دهکات،
 له کاتی جوتبون دهست بکری به ناوهینانی خوا، تا ده رکهوی که نامانج له
 کرداری جنسی نامانجیکی بهرزو داوین پاکیه، به پیچهوانه ی هندی
 نایینی تر، که نهم کرداره به پیس و قیزهون داده نی، نهمهش له گهل
 فیتره تی ساغ تیک ده گیریت.

(۱) رواه البخاري.

(۲) رواه البخاري وغيره.

باسکردنی نهیانی یه کانی جوتبون و پابواردن

بو خه لکی حه رامه

خوای گه وره ده فهرموی: ﴿فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ (النساء - ۳۴)، واته: نهو ئافره تانه ی صالحه ن، به راستی نهوانه گویرایه لی فهرمانی خوان، نهوانه نهو نهیانی یانه ی له کاتی جوتبونی ژنو میردا رو ده دات، ده پیاریژنو و لای کهس ناید رکیننو، باسی ناکهن، که چون له گهل هاوسهره کانیا ن جوت ده بن.

له نه سمای کچی زهیده وه، که خو ی له لای پیغه مبه ر ﷺ دانیشته وه پیوان و ئافره تانیش دانیشتون، پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: ((لهوانه یه پیوا هه بی، چی له گهل خیزانه کهیدا ده کات باسی بکات! لهوانه شه ئافره تی وا هه بی، چی له گهل پیوا هه کی ده کات لای ئافره تان باسی بکات! نهوانه ی لهو ی بون بی ده نگ بون و، وه لامیان نه دایه وه، نه سما ده لی: منیش وتم: به خوا راسته نه ی پیغه مبه ری خوا، ئافره ت و پیوا باسی نه وه ده کهن.

پیغه مبه ر فهرموی: نه مه نه کهن! نه مه وه ک نه وه وایه شهیتانی نیره له ریگادا به شهیتانی می بگات و له گهل جوت بی و خه لک سهیری بکهن))^(۱).

بابزانری نهو جوړه که سانه ی باسی سه رجیی له لای خه لک ده کهن، پیغه مبه ر ﷺ به خراپترین خه لک (شر الناس) ی داناون.

نهوه ی جیگه ی داخه هه ندیک پیوا بوته نه ریتیان لای هاوړیکانیا ن باسی

(۱) رواه أحمد في المسند وله شواهد أخرى (حديث حسن).

جوانی ژنه کانیان ده کهن، نه وهش ده بیته هۆی نه وهی نه وه کسانه ی باسی جوانی ژنه کانیان له لا ده کړی، هه ز له ژنی باس که ده که بکه نه، ئافره تیش هه یه باسی چۆنیه تی سه رجییی کردنی له گه ل میړده که ی بۆ ئافره تانی تر باس ده کات. به پراستی نه وه کاریکی دور له په وشتی ئیسلامی یه و مایه ی خه شم و تور په یی خواجه.

له کتیبی: (المدخل للإمام أبي عبدالله محمد الشهير بابن الحاج) به ناوی ((آداب الرجل في الاجتماع بأهله)) دا هاتوه و ده لئ: گهر پیاو بیه وئ له گه ل ژنه که ی جوت ببی، نابی له ماله وه یان له ژوره که دا که سی تری، جگه له ژنه که ی لیبی.

باس کراوه عبداللهی کوری عومهر په زای خویان لی بی گهر بیویستایه له گه ل ژنه که ی جوت ببی، نه وه ئافره ته ی شیر ی دده به منداله که ی پیی ده گوت به چیتته ده ره وه.

نه وه که سه ی ده یه وئ له گه ل ژنه که ی جوت ببی، به ئاره زوی خۆیه تی چ کاتیك هه لده بژیری، له سه ره تای شه و بی، یان کۆتایی شه و، به لام بۆ جوتبون سه ره تای شه و باشتره، له به ره نه وه ی له وکاته دا ماوه ی خۆ شوشتن زۆره، به پیچه وانه ی کۆتایی شه و، که کاته که ی که م ده مینی، بۆ نه بجامدانی نوژی به یانی به کۆمه ل، یان دواکه وتن یان له ده ست چونی نوژی به یانی.

له پویه کی تره وه له مه ر باش نه بونی جوتبون له کۆتایی شه و، له به ره نه وه یه، که دوا ی خه وتن هه ردوکیان ده میان بۆن ده کا یان لوت بۆن ده کا، نه م بۆن کردنه ش ده بیته هۆی لیك دور که وتنه و یان له یه کتری.

ئایا نه ت بیستوه پیغه مبه ر ﷺ نه هی کردوه که پیاو له نا کاو به چیتته وه

لای ژنه که ی، پیش نه وهی ژنه که ی خوی بۆ ناماده بکات. له بهر نه وه نه هی کردوه هه تا ژنه که ی خوی بۆن خوش کات و قژی شانه بکات و ناماده ببی، بۆ نه وهی تا خوشه ویستی و به زهیی له نیوان یه کتری بهرده وام بی.

پیغه مبهه ﷺ کاتیك كه له سه فهر ده گه راپه وه، راسته وخۆ ده چو بۆ مزگه وت و نوێژی تیدا ده کرد، نه وهش له بهر چهند هۆیه کی به سود له وانه:

۱- سهردانی که عبهی پیرۆز، که مائی خواجه تا ملکه چی به روکعه و سوجه بردن بۆ خوای گه و ره بنوینی.

۲- تا هاوه له به ریزه کانی به شیان هه بی له بینینی پیغه مبهه و سه لام کردنیان لیتی.

۳- بۆ نه وهی خیزانه کانی بۆ پیشوازی کردنی پیغه مبهه ﷺ ناماده بی خویان وه رگرن.

۴- زۆرجار به هۆی نه وهی، که یه کیک له سه فهدا بوبی، یان لیتی دور بکه و یته وه، پاشان له ناکاو بچیته وه ماله وه له وانه یه له خوشی و شادیان ژنه که ی له هۆش خۆی بچی و ببوریته وه، یان له خوشیا بمی.

له بهر نه وه پێویسته نه وه که سه ی ده یه وی له گه ل خیزانه که ی جوت ببی ده بی خۆی له و شتانه بپاریزی، که خه لکی ره شوکی (عه وام) ده یکن، له کاتی کدا که نه هی لی کراوه، نه ویش جوتبون له گه ل خیزانه، که هیشتا خۆی ناماده نه کردوه. به لکو ده بی گه مه و گالتی له گه ل بکات و ماچی بکات، هه ر که بیی ژنه که ی ناماده بی جوتبونی هه یه نه وه کاته جوت ببی. حیکمه تی شه رعی خوا گه ورهش له وه دا دیاره، نه ویش نه وه یه، که پیاو چی له ئافره ت پێ خوشه، ئافره تیش به هه مان شیوه حه ز به هه مان شتی پیاوه که ی ده کات. کاتیك پیاو به بی هیچ پێشه کی یه ک ده چیته لای

ژنه کهي، وهك ماچو لاواندنه وهو قسه ی خوڅ، نهو کاته پیاوه که جنسی خو ی تیر ده کات و نافرته که شی به جنس تیر نه بوی ده مینیتته وهو به (معلق) نه مینیتته وهو، ناتوانی ثابینه که ی به چاکی بیاریزی و له وانه یه سر بۆ خراپه بکیشی.

پیویست (واجب) ه گهر پیاو کاری جنسی خو ی به جی هینا په له له وه نه کات، که له سهری هه لسی و به جی بهیللی، چونکه نه هه لسانه سر له نافرته که تیک ده دات و دلپراوکی تو ش ده کات. به لکو ده بی پیاوه که هه لنه ستی، تا نهو کاته ی، که دلنیا ده بی ژنه که ی پیویستی جنسی تیر بودو، گه یشتوته چیژو خو شی. له بهر نه وه ههر که سیك لم مه سه له یه که مته رخه می بکات نهوا له لای خوی گه وره بهر پر سیار (مسؤول) ده بی و تاوانبار ده بی.

له کاتی جوتبوندا پیویسته مسولمان نیازو مه به ستی پی نه وه بی، که مندالیان بی بۆ زیاد کردنی مسولمانانو، بییته یه کي له زانا چا که کان. نهو که سه ش ده یه وئ جوتبونه که ی دوباره بکاته وهو، خو شی نه شور دبی، بهر له ودی دوباره جوت بییته وه با (زه که ری) بشوات.

قاضی عیاض ره جه تی خوی لی بی ده لئ: (بویه با شتره پیاوه، زه که ری بشوات، چونکه شوشتنی زه که ر، نهو نه دنامه به هیژو چالاك ده کات...) (۱). وای به باش ده زانم کاتی جوتبون به که میك پاش نویژی به یانی نه نجام بدری، چونکه لهو کاته دا ژن و میرد هه ردوکیان له شو فکریان هه ساو ده یه، پاش جوتبونه که یان چی تی دا نیه گهر که میکی ش بخه ونه وه، چونکه خو شیه کی زوری تی دایه!

دوای مانگی هەنگوین

كچىك تازە شوى كرده، نامەيەك بۆ دايكى دەنیرى، زۆر نامۆزگارى و
وتەى خۆشى لەخۆ گرتووە دەلى:

{دایەگیان... دوای ئەوەى مانگی هەنگوینمان بەسەر برد ئەمپۆ
گەرپامەووە مالهەمان، بۆ ئەو خانووە بچوکی، کە مێردەكەم دروستى
كرده.. دايكە گیان! ناواتەخواز بوم لەلام باى، تا هەمو شتىك لە ژيانى
ئەزمونى نويم لەگەڵ ھاوسەرەكەمدا بۆت باس بكەم..

ھاوسەرەكەم پیاویكى باشەو منى خۆش دەوى، منیش ئەوم خۆش
دەوى، بەلام هیشتا لە سروشتى ئەو رانەهاتوم، هەندىك جار وا هەست
دەكەم چەندەها سالە دەیناسم.. هەندى جارى دیش وا هەست دەكەم لەمن
نامۆیە.. ئەوەى لەتوانام دایە بۆ رازى كردنى دەيكەم.

دایەگیان! دلنیا بە هەمو نامۆزگاریەكانت جى بەجى دەكەم.. بەتایبەتى
ئەو نامۆزگاریەى، كە خەندەو فرمیسكەكانت ئاویتە ببون، بەردەوام هەر
لەیادەم.. هەر وشەيەكت بە گویمدا چرپاندبى لەیادەم، بەتایبەتى، كە لە
شەوى گواستنەووەمدا منت بە سینگى سۆز نامیژتەووە گوشیبو.

گشت وشەيەكم لەیادەو لەیادەم نەچووە.. من لە روانگەى تۆو تەماشای
ژيان دەكەم.. تۆ نمونەى بەرزى منى.. منیش دەمەوى وەك تۆم، تۆ چۆن
بوى بۆ باوكە باشەكەم و بۆ ئیمەى رۆلەت منیش وادەكەم.. بەراستى هەمو
سۆزو خۆشەويستیت بە ئیمە بەخشیبو، مانا و چۆنیەتى پێكەو ژيانى
فێركردین.. تۆوى خۆشەويستیت تیدا چاندين..

دوینى پیرۆزبایسەكەى بەرێزتم پێگەشت، كە بە بۆنەى گواستنەووەمت

ناردبو.

دايەگيان! كاتىك دەخوئندەۋە فرمىسكە كانم ھۆن ھۆن دەھاتنە خوار،
لە خوئندەۋە ھەر وشەيەك گوئىيىستى دەنگەكەت دەبوم، شتىك ھەيە
كە لىتى بىيەش بوم، ئەۋىش ماچە سۆز نامىزەكەتە، كە لەسەرى راھاتبوين،
ئەۋە تازە لە چىشت نامادەكردن بومەۋە، ھاوسەرەكەم ھىندەى نەماۋە
بگەرپتەۋە.

دايەگيان! ھىچ خەمت نەبى، ئەۋە من بومەتە چىشت لىنەرىكى
كارامەۋ بەباشى دەزانم چىشت دروست بىكەم، كاتىك دەبىنم مىردەكەم
خواردن بە ھەزو ئارەزوۋەۋە دەخوات، ئەۋ خواردنەى كە خۆم بە دەستەكانم
بۆيم لىناۋە، ھەست بە بەختەۋەرى و شادى دەكەم، كە لە خواردنەكە
دەبىتەۋە، سىپاسم دەكات لەسەر ئەۋ خواردنە خۆشەى، كە خواردۋىتەتى.
دايەگيان! لەبىرت نەچى من قوتابى تۆم، تۆ فىرى چىشت لىنانت كردم،
تۆ فىرت كردم، كە كورتىرىن رىگا، كە لىيەۋە بىچىتە ناۋ دلى پىاۋەۋە“
گەدەيەتى.. ئەۋە گويم لە دەنگى كردنەۋەى دەرگايە، بەلى، ئەۋە
ھاوسەرەكەمە ھاتەۋە.. ئەۋە دەيەۋى ئەۋ نامەيەى، كە بۆ تۆى دەنوسم
بخوئىتەۋە.. دەيەۋى بزانی چ بۆ دايكەم دەنوسم.. دەيەۋى ھاۋبەشى ئەۋ
ساتە خۆشانە بىكات، كە من بە گيان و فىكرەم لەگەڭ تۆى بەسەر دەبەم..
داۋام لى دەكات لە نامەكە شوئىنىكى بۆ بەجى بهىلم، تاشتكىت بۆ بنوسى.
دايەگيان! دەستەكانت ماچ دەكەم.. دەستى باۋكە ماچ دەكەم.. چاۋى
براۋ خوشكەكانم ماچ دەكەم.. خوا حافىز.

{ كچى خۆشەۋىستت }^(۱)

(۱) لە گۆڭارى (العربى) ۋە رگىراۋە.

کاتی بهیانی زاوا چ دهکات

لهسه زوا پیویسته، که بهیانی داهات سهلام لهو خزمانه بکات که له ماله کهیدان سلاویان لی بکات، دهبی نهوانیش بههمان شیوه رهفتار بکن.

((أَوَّلَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِذْ بَنَى بَزِيبَ فَأَشْبَعَ الْمُسْلِمِينَ خَبْزاً وَلَحْماً، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى أُمّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِنَّ، وَدَعَا لَهُنَّ وَسَلَّمْنَ عَلَيْهِ وَدَعَوْنَ لَهُ، فَكَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ صَبِيحَةَ بَنَائِهِ))^(۱)، واته: لهوکاته پیغه مبه ر زهینه بی گواسته وه دهعه ته مسولمانانی کرد، که چیشته که نان و گوشت بو، جا مسولمانانی تیّر نان و گوشت کرد. که بهیانی داهات چوه لای خیزانه کانی تری و سهلامی لی کردن و دوعای بو کردن، نهوانیش سهلامیان لی کرد و دوعای به خیریان بو کرد.

(۱) رواه النسائي (صحيح).

چۆن پیاو دەچیتە لای خیزانه کە ی؟

خوای گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفْتُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ (البقرة - ۱۸۷)، واتە: له‌ شه‌وی ڕه‌مه‌زان دا هه‌ڵاله‌ بۆ ئیوه‌ له‌ گه‌ڵ ژنه‌ کانتان جوت ببن. ژنه‌ کانتان بۆ ئیوه‌ وه‌ك پۆشاك وان^(۱)، ئیوه‌ش بۆ ئافره‌تان وه‌ك پۆشاك وان. هه‌روه‌ها ده‌فهرموی: ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَثُوا حَرْثَكُمْ أَلَى شَيْئِكُمْ﴾

(۱) کینایه‌یه‌ بۆ پێکه‌وه‌نوسان و تیکه‌ڵ بون، نین عه‌باس ده‌رباره‌ی ڕاڤه‌ی ئەمه‌ گوتیه‌تی: واته‌ ئافره‌تان سوکناپی دلتان و ئیوه‌ش سوکناپی دلێ ته‌وانن.. که‌سانی تریش گوتیانه‌: ژن و مێرد وه‌ك پۆشاك وان بۆ یه‌کتری، که‌ به‌ پێستیانه‌وه‌ ده‌نوسی، بۆیه‌ جوتبونیان به‌ روتی به‌ پۆشاك ناوزده‌ کراوه‌.

زه‌ حاج گوتیه‌تی: عه‌ره‌ب به‌ ژن ده‌لێن پۆشاک و کراس.. گوتراویشه‌: پۆشاک یی‌او نه‌ویه‌، که‌ داپیۆشی، به‌پێی ئەم مانایه‌ هه‌ندێ له‌ شرع ناسان رایان وایه‌، که‌ بار (وضعیه‌)ی راست بۆ جوتبون پالڤستنی ژنه‌!

ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نێ هه‌ر ئەم باره‌ به‌کاربه‌یتێ! به‌لکه‌ قورئان چهند بارێکی تری باس کردوه‌، که‌ پێویسته‌ له‌سه‌ر ژن و مێرد کامه‌ باریان هه‌ز لێیه‌ راشکاوانه‌ به‌ یه‌کتری بلێن، چونکه‌ نوێکاری له‌ جوله‌ و باره‌کان، خۆشی خۆی هه‌یه‌.

بزیشکێک گوتی: (ژنێک بۆی باس کردم که‌ له‌ ژێر قورسایی مێرده‌ کە ی هه‌ره‌یتنده‌ نافلیقیته‌وه‌، هه‌ر ده‌لێی فیه‌له‌، هه‌ر هێنده‌ی نامینێ بڤنکێ!! ئەم دێوه‌زمه‌ هه‌راسانکه‌ره‌ی له‌ کۆل نابێته‌وه‌، مه‌گه‌ر دواي چهند کاتێک له‌ هه‌ر جوتبونی کدا! ئەمه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مێرده‌ کە ی باری خۆی ناگۆڕێ، واده‌زانی ئەمه‌ ئه‌و باره‌ سروشتیه‌یه‌، که‌ شرع ڕێی پێداوه‌.. ئه‌وه‌ی که‌ قوهره‌ کە ی خه‌ستێر کردوه‌ ئه‌وه‌یه‌، که‌ نازانی پێویسته‌ له‌سه‌ر قورسای خۆی بڤاتنه‌ سه‌ر هه‌ردو ده‌سته‌کانی، نه‌ك له‌سه‌ر جه‌سته‌ی خیزانه‌ کە ی!! ئا له‌م حاله‌ته‌دا که‌ پیاو قه‌له‌و بێ، پێویسته‌ ژنه‌ که‌ بچیته‌ سه‌ر پیاوه‌ که‌، نه‌مچۆره‌ باره‌ش هه‌یج هه‌رام نه‌یه‌.

(البقرة- ۲۲۳)، واتە: ژنە کانتان وەك كینگەوان بۆ ئۆد، ئۆدەش بە نارەزوی خۆتانە، چۆن دەچنە ئەو كینگەيە، جا لەپیش بى يان لەپاش، بەلام لە شويىنى منداڵ بون واتە (فەرەج).

جابر رەزاي خواي لى بى دەلى: جوله كه كان دەيانگوت: گەر پياو بۆ جوتبون لەپاشەودە بچیتە لای ژنەكەي لە پى پىشەودە (فەرەج) یدا، ئەوا ئەو منداڵەي لەدايك دەبى خىل و شەل دەبى. بەلام خواي گەورە دەفەرەموى: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَلَىٰ شَيْئُمْ﴾. پىغەمبەر ﷺ لە تەفسىرى ئەم نايەتەدا فەرەموى: گەر جوتبون لە پىشەودە بى يان لە پاشەودە بى بە مەرەجى لە پىگەي (فەرەج) دەو بىت دروست و حەلالە.

ئافرەتەك لە ئوم سەملە دەربارەي ئەو پياوە پرسىارى كرد، كە دەچیتە لای ژنەكەي بۆ جوتبون، كە لە حالەتي داھاتنەودە (ركوع)، يان لەسەر ئەژنۆ دانىشى و سەري لە زەوي بدات. ئوم سەملە ئەم پرسىارەي لە پىغەمبەر كرد، كە نايە ئەو گوناھە؟ پىغەمبەر ﷺ فەرەموى: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَلَىٰ شَيْئُمْ﴾^(۱).

ئىبن عەباس گوتىيەتي: ئەم ئەنصارانەي كە بت پەرست بون لەگەڵ ئەو جوله كانەي، كە خاوەن كتيبن، وايان دەبينى كە بەھۆي زانستەودە فەزلىيان بەسەرياندا ھەيە، ئەوانىش زۆر بە كەردەودەي ئەوانيان دەكرد، خاوەن كتيبيش كاريان وابو گەر لەگەڵ ئافرەتەكانيان جوت بىيان، تەنھا لەسەر لاتەنىشت لەگەڵيان جوت دەبون، ئەم قورەيشيانەش ئافرەتەكانيان پال دەخست، ئىنجا چىژيان لى وەردەگرتن، لەپىشەودە با يان لە دواوہ با. كاتى موھاجىرەكان ھاتنە مەدينە، پياويكيان ژنيكى ئەنصاري

ماره کردو گواستیه وه، جا بهم شیویه له گه لئی جوت بو، نه ویش ناره زایی
 ده بریری و گوتی: ئیمه له سهر باری لاتە نیشته له گه لمان جوت ده بون، یا ناوا
 ده که ی، یان لیم دور که وه!

هه واله که یان گه یشته وه پیغه مبهری خوا ع، خوای گه ورهش نایه تی
 ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَلَىٰ شِئْتُمْ﴾ دابه زاند، واته بچه لای
 خیزانه کانتان له پیشه وه یان له دواوه به پالکه و تنه وه، واته له بریی
 شوینی مندا لینه وه..^(۱)

(۱) رواه أبوداود والحاكم وصححه، و وافقه الذهبي وهو كما قالا.

دهست که وتنی خیر و پاداشت له کاتی جوتبوندا

له وکاتهی پیاو له گهله خیزانه کهی جوت ده بی خیر و پاداشتی بو
دهنوسری بهو مهرجهی ههردوکیان نیازی داوین پاکی و خواراستن له
خرابهیان هه بی.

ئه بو زهری غه فاری ده لئ: ((إن ناساً من أصحاب النبي ﷺ قالوا
للنبي: يا رسول الله ذهب أهل الدثور بالأجور، يُصلُّون كما نُصلي،
وَيَصُومُونَ كما نَصوم، ويتصدقون بفضول أموالهم. قال: أو ليس قد
جعل الله ما تَصَدَّقُونَ؟ إن بكل تسبيحة صدقة، وبكل تكبيرة صدقة،
وبكل هليلجة صدقة، ونَهَى عن المنكر صدقة، وفي بضع أحدكم صدقة.
قالوا يا رسول الله أيأتي أحدنا شهوته ويكون له فيها أجر؟!
قال: أرأيتم لو وضعها في حرام، أكان عليه وزر؟ قالوا: بلى. قال:
وكذلك إذا وضعها في الحلال كان له فيها أجر، وذكر أشياء... صدقة،
صدقة.

ثم قال: وَيُجْزَى من هذا كله: ركعتا الصلوة^(۱).

واته: ئه بو زهر ده لئ: هه نديك له هاوه له بهر تزه كانی پیتغه مبهه ر ﷺ به
پیتغه مبهه ریان فهرمو: ئه ی پیتغه مبهه ری خوا دهوله مهنده كان بههوی ئه وهی
پاره دارن بو خویان بر دویه تیان هوه و پاداشتیان بو دهنوسری، له گهله ئه وهی
ئیمه نویت ده کهین، ئه وانیش نویت ده کهن، ئیمه بهر وژو ده بین، ئه وانیش
بهر وژو ده بین، بههوی مال و سامانیان خیر و سه ده ده کهن.

(۱) رواه مسلم والنسائي.

پیغه مېرمنه ښه فرموی: نه دی خوی گه وره شتی وای بو دانه ناوڼ، که به سه ده دقه و خیر بو تان بنوسری؟ هر (سبحان الله) ټک ده خوینن به خیر بو تان دهنوسری، هر (الله اکبر) ټک ده خوینن به خیر بو تان دهنوسری، هر ته هلیله یه که واته (لا اله الا الله) به خیر و سه ده دقه بو تان دهنوسری، هر ودها رپنګری کردن له خراپه کاریه که به خیر و سه ده دقه دهنوسری. کاتیک نه گهل خیرانه کانتان جوت دهن خیر و پاداشتان بو دهنوسری.

هاو له کانیش وتیان: نهی پیغه مېرمنه خوا گهر نیمه له گهل خیرانه کانتان جوت بین به خیر و پاداشت داده نری؟ پیغه مېرمنه ښه فرموی: گهر نهو شه هوت و ناروزه له شتیکی حرام سرف بکری، نیا بوی به تاوان و گوناو نهنوسری؟ نهوانیش کوتیان: به لی وایه. فرموی: که واته گهر له شتیکی هلال سرف بکری به خیر و پاداشت بوی دهنوسری. باسی چند شتیکی کرد... که به خیر و سه ده دقه داده نری.

پاشان پیغه مېرمنه ښه فرموی: له هه مو نهوانه زیاتر پاداشتی بو دهنوسری دو رکات نویژی جیشته نگو (الضحی) یه.

جا نهو ته وجیهه به رزو گه وره یه، که هانی مسولمانان ده دات بو ژن هینان و شو کردن و ریزگرتن و سوز نواندن له گهل نافرته له کوئو، نهو ناینه ده ست لی دراوه له کوئو، که نافرته به خراپه کار داده نی و ژن هینان به شتیکی پیس له قه لیم ده دات و، هانی خه لکی ده دات بو خه ساندن و وازهینان له ژن هینان!!

نهم رپیازه به رزه له کوئو له چاو هندی شه ریعتی تر، که مه سه لهی جنس به گوناو تاوان و قیزه ونی ته نانه شهیتانیش داده نین! نه نجامی نه مهش - له بهرامبر هیزی غه ریزه ی جنسی هه لچو - نه ویه یا به

ته‌واوی لیتی دوربکه‌وته‌وه قه‌ده‌غه بکری که ده‌بیته مایه‌ی ږتپه‌ږی (شدوذ) و خفه‌کردن، یان توانه‌وه و نقوم بون له لیتاوی جنس به‌ږتی حرام، هه‌روه‌ک ته‌مړږ له ږوژتاوا ږوده‌دات.

کاره‌که هه‌ر به‌وه‌نده کورت هه‌لنه‌هاتوه، به‌لکه ږوژتاوا ییسه‌کان به‌پی‌ی بیروپایان، نافرته به‌شهر ږ خراپه‌ داده‌نیتن، له‌به‌رته‌وه‌ی دایکه‌ حه‌وا هاوکاری شه‌یتانی کرده له‌ فریودانی ناده‌م، تا دره‌خته قه‌ده‌غه‌کراوه‌که بخوات، که بوه مایه‌ی ږودانی یه‌که‌م گوناهو تاوانو، بو کچه‌کانی به‌ میرات مایه‌وه.

که‌چی قورثان راده‌گه‌یه‌نن شه‌یتان خوخته‌ی ناده‌مو حه‌وا ی به‌یه‌که‌وه‌دا، خوای گه‌وره‌ش ته‌وبه‌ی لی قبول‌ کردن و لیان خوش‌بو، رایگه‌یانند که گوناهو تاوان به‌ بوماوه به‌جی نامیتنی! خوای گه‌وره‌ ده‌فرموی: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ که‌س تاوانی که‌س هه‌لناگری، له‌ ته‌وراتیش هاتوه: (باوکان به‌هوی تاوانی ږوله‌کانیان ناکوژرین، هه‌روه‌ها ږوله‌کانیش به‌هوی تاوانی باوکان ناکوژرین، هه‌رکه‌سه‌و به‌هوی تاوانی خوی ده‌کوژری!).

نیمام (ابن قیم) ره‌جه‌تی خوای لی‌بی گوتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ هانی داوه‌ ته‌م ده‌رمانه‌ سه‌رجیتی (جوتبون) به‌کار به‌یئرئو، هانیشی داوه‌ پیاده‌ بکری و پاداشتی له‌سه‌ر په‌یوه‌ست کرده‌و کردویه‌تی به‌ خیرو سه‌ده‌قه‌ی بکه‌ره‌که‌ی!!

له‌وه‌ی که‌ باسکرا بومان ده‌رده‌که‌وی خواپه‌رستی و به‌ندایه‌تی له‌ نیسلام هه‌ر له‌ نویژو ږوژو کورت هه‌لنه‌هاتوه، وه‌ک ماموستا (محمد أسد) گوتویه‌تی، هه‌روه‌ها نیسلام له‌ هه‌مو بواره‌کانی ژیانی مړوژ به‌ عه‌مه‌لی ده‌کوژیته‌وه.

ئەو کەسەى لە پوژى هەینى لەگەڵ هاوسەرەکەى
جوت بێى، پاداشتى بۆ دەنوسرى

پێغه مبه‌ر ﷺ دەفرموى: ((من اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غُسْلَ الْجَنَابَةِ، ثُمَّ رَاحَ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بُدْنَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ: فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقَرَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّلَاثَةِ: فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنُ وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ: فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ: فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمْعُونَ الذِّكْرَ))^(١)، واتە: هەر کەسێک لە پوژى هەینى دا خۆى بشوات و خۆشتنە کەشى لە بەرئەوه بێى، کە لە گەڵ خێزانە کەى جوت بوو پاشان بۆ نوێژى هەینى بچیتە مزگەوت، ئەو وەك ئەو وایە، کە حوشتریکی کردبیتە قوربانى، هەر کەسێک لە سەعاتى دوهم بۆ نوێژى هەینى بچیتە مزگەوت وەك ئەو وایە، چیلکی کردبیتە قوربانى، هەر کەسێک لە سەعاتى سێیەم بۆ نوێژى هەینى بچیتە مزگەوت وەك ئەو وایە، کە مەریکی کردبیتە قوربانى، هەر کەسێک لە سەعاتى چوارەم بچیتە مزگەوت، وەك ئەو وایە مریشکیکی کردبیتە قوربانى، هەر کەسێک لە سەعاتى پێنجەم بچیتە مزگەوت وەك ئەو وایە هیلکەیه کی کردبیتە قوربانى. کاتیکیش ئیمام دەستى کرد بە وتاردان، فریشتەکان نامادەى یادی خوا دەبن.

هەروەها پێغه مبه‌ر ﷺ دەفرموى: ((من غَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاغْتَسَلَ،

(١) رواه حافظ العراقي وغيره.

وَبُكَّرٌ وَابْتِغَرٌّ، وَمَشَى لَمْ يَرْكَبْ، وَدَنَا مِنَ الْإِمَامِ، وَاسْتَمَعَ وَلَمْ يَلْغُ، كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ عَمَلٌ سَنَةٍ، أَجْرُ صِيَامِهَا، وَقِيَامِهَا))^(۱)، واته: هەر كهسیك له پۆژی ههینی خۆی بشوات و زو بهیته مزگهوت بۆ نوێژی ههینی و به پیاده بروات و بهبێ سواری و، له ئیمام نزیک بیتهوه، گوێ له وتاری ههینی بگریو قسه نهکات، نهوا بۆ هەر ههنگاوێکی دهیهاوێژی بهقهه کردهدی باشی سالتیکی پۆژو و شهونوێژی بۆ دهنوسری.

که مترین سنوری جوتبون له گهڵ خێزاندا یهك جاره له ههفتهیه کدا، نهوهش به گوێرهی کهسو تهمن له یهکیکهوه بۆ یهکیکی تر دهگۆردری، نابێ له ههفتهیه کدا دو جار زیاتر بێ -جگه له ماوهی مانگی ههنگوینی (شهر العسل)! پیوسته له تهمنی شهست سالتی جوتبون کهم بکریتهوه، زۆر جیماع کردنیش دهیته هۆی زهرهرو زیانی جهسته و داتهپینی عهقل و لهکارخستنی عهقل و ژیری.

ههروهها زۆر کهمکردنی جوتبون دهیته هۆی خهفه و لهکارخستنی غهریزهی جنسی، سههرهپای نهمهش دهیته هۆی سههرنهکهوتنی ژیانی هاوسهرایهتی و پچرانی شیرازهی تهم پهیههندی.

له راستیدا نافرهتی لیژان و شارهزا بههۆی کارامهیی و روخۆشی و جوانی و پازاوهیی، دهتوانێ تهرازی مام ناوهندی جوتبون پاگری و ههولێ پاراستنی گهنجیهتی خۆیی و میردهکهی بدات بهبێ زیادهپۆیی کردن. تهم ناراستهکردنه بهرزو جوانهیی ئین الجوزی چهند جوانه، که دهلی: پیویسته لهسهر کۆری پێگهیشتهو (گهنج) ناگاداری نهوهبی، که زۆر جوتبون

(۱) رواه أبو داود والنسائي والبيهقي (صحيح).

نەکات، تا ناوەرۆک و کرۆکی بێنیتەوه چونکە سودی بۆ کاتێک ھەیە، کە تەمەنی گەورە دەبێ و بەسالا دەچێ.

نەو کەسە تێگەشتوو دیندارە، با بزانی چێژ و خۆشی بە نزیک بونەوه نە ھاوسەر بەدی دێت، نزیکبونەوهش بە ماچکردن و ئامیزگرتن ئەنجام دەدرێ و خۆشەویستی بەھێزتر دەکات، بەلام جوتبون خۆشەویستی کەم دەکاتەوه و چێژ و خۆشی و شادی ناھێلێ. ئەوێ لە مەبەستی جوتبون تێگەشتبم، بۆم دەرکەوتووە مانایەکی سەرسوڕھێنەری ھەیە کە لە زۆر خەڵک شاراوەییە، ئەویش ئەوێ گەر نەفس عەشقی ئافرەتێک بو پێی خۆشە لێی نزیک بێتەوه، ئینجا لە ئامیزی دەگرێ، ئەمەش ئەوپەری نزیک بونەوییە، پاشان پومەتی ماچ دەکا، پاشان داوای نزیک بونەوهی پۆخ دەکات، جا ئەو کاتە دەم ماچ دەکا. پێغەمبەر ﷺ عانیشەیی خێزانی لە ئامیز دەگرت و ماچی دەکردو زمانی دەمژی (فەرمودەیی زمان مژین بە سەند - صحیح - نیە، بەلام لە مانا و اتادا وارد بوە). گەر نەفس داوای نەتەرکردنی نزیک بونەوه بکات ئەوا جوتبون ئەنجام دەدرێ^(۱).

نیمام نین القیم دەلێ: زۆر جوتبون دەبێتە ھۆی کەم بونەوهی ھێز، ھەروەھا زیان بە دەمارەکان دەگەینێ و مرۆف دوچاری لەرزۆکی و گرژبون (تشنج) دەکات، ھەروەھا دەبێتە ھۆی بێ ھیزی و لاوازی چا، ھێزەکانی نەش و گەرمایی غەریزەکان کەم دەکاتەوه.

لەبارترین و بەسودترین کات بۆ جوتبون داوی ھەرسکردنی خواردنە. نابێ لەکاتی برسێتیدا جوتبون ئەنجام بدرێ، چونکە دەبێتە ھۆی بێ ھیزی و لاوازی گرو تینی ئارەزوی جنسی، ھەروەھا نابێ لەسەر تێربوندا

(۱) صید الخاطر للإمام ابن الجوزي .

جوتبون بکړئ، چونکه ده بیته هوی دوچاربون به نه خوښی. نابې کاتی ماندوبون و نائارامی د هرون، وهك هه بونی خه م و دل توندی و زویری و، هه روه ها له کاتی نه و په پری خوښی و شادی، جوتبون نه نجام بدرئ.

له بهر نه وه باشتړین کاتی جوتبون نه وه یه، که ماو هیه کی زور تیپه پریبې، نه گهر پیکه وتی هه رسکردنی خواردن بکات، تنجا خوی بشوات یان ده ستونوژ بگری پاشان بڅه وئ، نه و کاته هیزو توانای له ش ده گه پریته وه دؤخی جاران. ده بی ناگاداری نه وه ش بی له دواي نه نجامدانی جوتبون وهرزش نه کا، چونکه زهره رو زیانی زوری هیه.

جوتبون له ری کۆمه وه هه رامه

خوای گه وه ده فهرمویت: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَلَىٰ شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة- ۲۲۳)، واته: ژنه کانتان کینگهی خۆتانن، له ههر کۆتیه ده تانهوی بچنه کینگهی خۆتانیه ده^(۱) تویشویه کیش وه پیش خۆ خه ن، ده بی له خوا بترسن، بیشزانن له گه ل خوا رویه رو ده بن، مژدهش بده به برواداران. پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: ((لا ينظر الله الى رجلٍ يأتي امرأته في دُبُرِها))^(۲)، واته: خوای گه وه ته ماشای نه و پیاوه ناکات، له ری کۆمه وه له گه ل ژنه که ی جوت بی.

هه وه ها ده فهرمویت: ((مَنْ أَتَىٰ حَائِضًا أَوْ امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا، أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ: فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ))^(۳)، واته: هه ر پیاویک

(۱) یه کۆ له رافه کاران گوتویه تی: مانای نه م نایه ته نه وه یه، که ژنه کانی ئیه، نه ک ژنانی که سانی تر، که ته نها بۆ ئیه، که واته په یوه ندی که له باز نه یه کی شه رع ی ریگه پیدراوو وه رگیاو له په یوه ندی رۆحی و گری به ندی شه رع ی نیوان پیاو ژن ده سورپته وه، جا پیوسته نه مه له چوارچیه ی نه م سنوره شه رع یه مه شروعه بیته کایه وه، له بهر نه مه قورنان بانگیشته ی هاوسه رگرتن ده کات و، بانگیشته ی وه دورخستنه وه ی زینا ده کات.

پاشان قورنان وه سفی ژن ده کات، که کینگهی میرده که یه تی و شوینی مندا ل بونه و زهویه کی به پیته بۆ شین بون.. نه م وه سفه قورنانه ی وینه ی زهویه کی ناماده کراو پیشان ده دات، که جوتیار ده یکتلی، پاشان تۆوی پیدا ده کات بۆ وه به رهتینان، که بژاری ده کات و پوش و په لاشی لئ لا ده دات، هه تا به رو بومیکی جوان بیته کایه وه.

(۲) رواه النسائي (صحيح).

(۳) رواه أبوداود والنسائي والترمذي والبيهقي (حديث صحيح).

له کاتى حەيزى ژنه کەى بچیتە لای به نیازى جوتبون، یان به پیتی کۆمەوه جوت ببی، یان هەرکەسێک بچیتە لای فال گرهوهیهک^(۱) یان قاوه گرهوهیهک و برۆای پێ بکات، ئەوا ئەو کەسه برۆای بهو قورئانه نیه که بۆ پیغه مبهەر هاتۆته خوارهوه، واتە پیتی کافر دهبی.

((جاء عمر بن الخطاب الى رسول الله ﷺ فقال: يا رسول الله هلك! قال: وما الذي أهلكك؟! قال: حوَّلتُ رَحلي الليلة! فلم يرد عليه فأوحى الله الى رسول الله ﷺ هذه الآية: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ﴾، يقول أقبل وأدبر، واتقِ الدبر والحیضة))^(۲)، واتە: عومەری کۆری خەتتاب هاتە لای پیغه مبهەر ﷺ و فەرموی: ئەى پیغه مبهەرى خوا به هيلاك چوم!

پیغه مبهەر ﷺ فەرموی: چ شتیکت کردوه، به هیلکت ببات؟ عومەریش گوتی: ئەمشەو شیوهی چونه لای خێزانە کەم گۆریوه! واتە: له دواوه چۆته لای خێزانە کەى بۆ جوتبون به لām به ریگای (فەرچ) وه (شوینی مندال بون).

پیغه مبهەر ﷺ وه لāmى نه دایه وه، خۆای گه ورهش راسته وخۆ وه حى بۆ پیغه مبهەرى خوا ناردو ئەم نایه تهى ناردە خواره وه ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ﴾، فەرموی: له پاش بى یان له پیشه وه جوت

(۱) ئەم فەرمودهیه ئەو کەلو (أبراج) انەش دەگریتە وه، که له گۆژارو روژنامەو کتیبەکان بڵاوه کړیتە وه و ده فرۆشړی، جا ئەو کەسهى برۆا بهو کەلو (أبراج) انە بکات و قەناعەتى به راستیى پێشها ته کانی بکات، وه بهر حوکمی ئەم فەرمودهیه ده کهوئ، با ئەو کەسه خۆى به نوێ کە ریش بزائى. چونکه زانینى پێشها ته کازو سبهینى چ پوو ده دات، ته نها خوا ده یزانى و کارى ئەوه (لا يعلم الغیب الا الله). (وه رگیت)

(۲) رواه النسائي والترمذي والطبراني (حديث حسن).

بیه، به لّام خوّت بیاریزه له جوتبون به پریگای دواوه، له کاتی حه یزیشدا.
 ((سأل رجل النبي ﷺ عن اتيان النساء في أدبارهنّ، أو إتيان الرجل امرأته في دبرها؟ فقال النبي ﷺ: حلال! فلما ولّى الرجل دعاه، أو أمر به فدعي، فقال: كيف قلت؟ في أي الخرزتين؟ أمن دبرها في قبلها؟ فنعم، أم من دبرها في دبرها؟ فلا! فإن الله لا يستحي من الحق فلا تأتوا النساء في أدبارهنّ))^(۱)، واته: پیاوێک ده باره دی چونه لای ژن له دواوه، یان گهر پیاو له دواوه له گهل خیزانه که ی جوت ببی پرسیاری له پیغه مبه ر ﷺ کرد ؟

پیغه مبه ر ﷺ فرموی: حه لاله.

کاتی که پیاوه که پری، پیغه مبه ر بانگی کرد، یان فرمانی کرد بانگی بکه ن، پیغه مبه ر ﷺ فرموی: چونت گوت؟ مه به ست له کام له و دو کونه یه؟ واته: پیش و پاش. نه گهر له دواوه له پری فره جیه وه به چیه لای، به لای حه لاله. نه گهر له دواوه به چیه لای به پری کۆم، نه خیر حه لال نیه. خوی گه وره له ناست حق و راستیدا شهرم ناکات، له به رنه وه له پری کۆمه وه له گهل هاوسه ره کانتان جوت مبه ن^(۲).

سه عیدی کوری یه سار گوتویه تی: به ئین عومه رم گوت: ئیمه که نیزه ک ددکری و له دواوه ده چینه لایان..

(۱) رواه النسائي والطحاوي (حدیث صحیح).

(۲) نه وه ی مایه ی سه رسو پرمانه به لای جوله که - وه که له تلمود هاتوه - دروسته پیاو له پری کۆمه وه له گهل ژنه که ی جوت ببی، چونکه وه که خویان ده لین: ژن بو چیژ و ده رگرتن و رابواردنه وه که پارچه گوشتیکه، که له گوشت فروش ده کردری، پیاو به ناره زوی خویه تی به کولای بیخوات، یان به سور وه کراوی!!

ئین عومەر گوتی: ئۆف! یه کیک خۆی به مسولمان بزانی چۆن شتی وا ده کات؟! نه سائی و کهسی تر گێراویه تیهوه و سه نه ده کهی راسته.

ئیمام ابن القیم له کتیبی (زاد المعاد) دا له سه ر فهرموده ی پیغه مبه ر ده باره ی جوتبون، ده لێ:

جوتبون له دواوه به رپی کۆم، له سه ر زمانی هیچ پیغه مبه ریک له پیغه مبه ره کان رینگه ی پی نه دراوه، هه ر که سیك رینگه پیدان و دروستی و ده لالی جوتبون له دواوه له رپی کۆم بداته پال هه ندیک پیشین (السلف)، ئه وا هه له ی کردوه، پاشان هه وال دان به حه رام بونی به توندی نه می لێ کراوه، هه روه ها ده لێ: ئه م ئایه ته پیروژه له دو روه ده جوتبون له دواوه ی ژن حه رام ده کات، یه کیکیان: ئه وه ی رپی پیدراوه بو چونه لای ژن شوینی منداڵ بونه، نه ک شوینی کۆم، که پیساییه. شوینی (فه رج) ئه وه یه که خوای گه وره ده فهرموێ: ﴿مَنْ حَيْثُ أَمَرَكَ اللهُ...﴾ ﴿فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَغْنَىٰ شَيْئُكُمْ﴾ چونه لای ژن له دواوه به رپی فه رجه وه، له و ئایه ته سود و درگیراوه، چونکه ده فهرموێ: ﴿أَغْنَىٰ شَيْئُكُمْ﴾ به مانای فه رج هاتوه.

راستییه کیش هه یه ئه ویش ئه وه یه، گه ر خوای گه وره جوتبونی ئافه رته ی له رینگای فه رجه وه له ماوه ی هه یزدا حه رام کردبی، چۆن ئه و شوینه ی که جینگه ی پیسایه ی و ئازاره، که ده بیته هۆی برینی وه چه و منداڵ بون، جوتبونی تیدا ده لال ده کات.

له جوتبونا ئافه رت مافی به سه ر پیاوه که ی هه یه، جوتبونیش له رپی کۆمه وه ئه م مافه ی ئه فه وتینی و ئاره زوی سیکی ژنه که تیر نا کرێ، لێ بی به ش ده بیته و به مه به ست و مه رامی خۆی نا گات. هه روه ها پاشه وه ی

نەفەرت بۆ ئەو کارە دروست نەکراوە، بەلام (فەرەج) بۆ جوتبەون دروست کراوە. ھەرودھا جوتبەون لە دواوە زیان بە پیاوێکەش دەگەیەنێ، لەبەرئەوە پزیشکە ژێرو پیتۆلەکان و غەیری ئەوانیش، قەدەغەئە ئەم کارەیان کردووە، چونکە فەرەجی ئافەت تاییبە ئەندییەکی ھەبە بۆ راکێشانی ئاوی پیاو، کە نە کاتیکە ئەو ئاوەی دەچیتە ژۆرەو ھەموو نایەتە دەروە... ھەرودھا پاشەوێد شۆینی شتی پێسو پاشەوێد و پێسایە، کە زیان بە پیاو بە ژنەکەش دەگەیەنێ. ئەم کارە بە سروشتی ساغ و راست، شتیکی نامۆ و غەریبە. جوتبەون بە پێی پاشەوێد سروشت (طبیعة) تێک ئەداو دەبیتە ھۆی دڵ توندی و غەم و پەژارەیی بۆ ھەردوکیان، ھەرودھا پۆشنایی دڵان ناھێلێ و دڵ ڕەش دەکات، لە نێوان ژن و مێرد، تورپەیی زۆر دەکات و پەيوەندیان تێک دەچێ و خۆشەویستییان نامینێ، وای لێ دێ نەفەرت لە یەکتەری بکەن، لە ھەروێ ئەم ھەموو زیانانەش، دەبیتە ھۆی تورپەبونی خۆی گەورەو تەماشای نەکردنی بەچاوی ڕەحەت و بەزەیی. لە گەورەترین ھۆیەکانی نەمانی نێعمەتەکانی خواوە، بەسەردا رزانی نەگبەتی و ناخۆشیە.

جوتبون له گهل ژنی چه یزدار چه رامة

خوای گه وره ده فەر موی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدَىٰ فَأَعْتَزَلُوا النَّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ (البقرة- ۲۲۲)، واته: له کاتی کدا ژن له چه یزدا به دهر باره ی جوتبون پر سیارت لی ده کمن، بلی: جوتبون له ماوه ی چه یزدا مایه ی نیش و نازارو نه خو شی به، به مبهستی جوتبون لیان نزیک مبه نه وه، تا نه و کاته ی له خوینی چه یز پاک ده بنه وه. گهر له خوینه که پاک بونه وه، نهوا له گهل لیان جوت بن بهو شیوه یه ی، که خوای گه وره فەرمانی کردوه. خوای بالا نهو که سانه ی خوش ده ی، که توبه کارنو نهوانه ش که خو یان پاک راده گرن.

پیغه مبه ر ﷺ فەر مویه تی: ((من أتى حائضاً، أو امرأةً في دبرها، أو كاهناً فصدقه بما يقول: فقد كفر بما أنزل على محمد))^(۱)، واته: هر که سیک له کاتی چه یزدا له گهل خیزانه که ی جوت ببی، یان له دواوه بجیتته لای، یان بجیتته لای پیشبینیک و باوه ری به قسه که ی بکات، نهوا بی پروایه به وه ی، که بو محمد دابه زیوه.

((كان رسول الله ﷺ إذا أراد من الحائض شيئاً ألقى على فرجها ثوباً ثم صنع ما أراد))^(۲)، واته: پیغه مبه ر ﷺ گهر ویستبای بجیتته لای به کئی له خیزانه کانی، له کاتی کدا له ماوه ی چه یزدا بوا به، نهوا پارچه قوماشیکی

۱) رواه أبوداود والنسائي والترمذي والحاكم (حديث صحيح).

۲) رواه أبوداود والبيهقي (حديث صحيح).

بەسەر داوینی خێزانەکەى دادەداو، پاشان چى بویستبوايه دەیکرد.
له تەفسیری (المراغی) دا هاتوه، که پزیشکی نوێی ئیستا بە دەری
خستوه، که جوتبون له ماوهى حەیزدا ئەم زیانانەى هەیه:

۱- دەبیته هۆى نازار گەياندن به ئەندامەکانى زاوژى له ئافرەت، لەوانەیه
ببیته هۆى هەوکردنى (التهاب) مندال دان و هیلکەدان، یان زیان گەياندن
به حەوزى ئافرەت که زیانیکی زۆر به تەندروستی ژنەکه دەگەیهێنێو،
لەوانەیه ببیته هۆى له کەلک کەوتنى هیلکەدان و مندال نەبون.

۲- چونه ژۆرهوێ مادەکانى خوینی حەیز بۆ زەکەر، که دوچاری
هەوکردنیکی کیمیایى دەکات، که به (سەیلان) دەچێو لەوانەیه هەردو
هیلکەى گون بگرتتەوه و نازاریان بدات. جا لەوهوه نەزۆکی پیاو دروست
دەبێ، لەوانەشه دوچاری نەخۆشى (زۆهەرى) ببێ، که میکروبهکەى له
خوینی ژنەکهوه هەبیته. لەبەر ئەم زیانانەى باس کرا، پزیشکەکانى
ئیستا لەسەر ئەوه یەك دەنگن، که پتویسته پیاو له ماوهى حەیزدا به
مەبەستى جوتبون نزیک نەکەویتتەوه، وهك قورئانى پیرۆز باسی کردوه.
لەبەرئەوه کاتێک خۆای گەوره دەفەرموێ ئەم کارە مەکەن، بێ
حیکمەت نیه.

ئای موعجیزەى قورئان چەندە بەرزو مەزنه!
له ئیبن عەباسهوه رەزای خۆای لى بێ دەلی: ئەو کەسەى له ماوهى
حەیزدا بۆ جوتبون دەچیتە لای خێزانەکەى، ئەوا ((دەبێ دیناریک یان نیو
دینار بکاته خێر))^(۱). که دەکاته نیو جونەیهى زێرى ئینگلیزى یان به
نزیکی چاره گێک.

(۱) رواه البخاري ومسلم والترمذي والنسائي وأبو داود.

کاتی خۆی جوله که کان عاده تیان وابو له گهڵ ئافرهتی حهیزداردا نانیان نه ده خواردو له گهڵیان نه ته خهوتن و، عه ره به کانیشت له سه رده می نه فامییان دا، به و شیوه یه لاسایی یان ده کردنه وه، به لām که ئیسلام هات ئه وه ی قه دهغه کرد، ته نها جوتبونی له گهڵ ئافرهتی حهیزداردا حه رام کردو ریځگه ی به وه دا، که جگه له فهرجی ئافره ته که به شوینی تر چیژ وه رگری^(۱)، وه ک له فهرموده که دا هاتبو، جا به م شیوه یه ئیسلام میان ه پره و ی یه له نیوان زیاده پره و ی جوله که و زیاده پره و ی کردنی ئه و که سانه ی، که ریځگه به جوتبونی حهیزدار ده دن.

به بۆنه ی قسه کردن ده رباره ی حهیز به باشی ده زانین باسی ئه وه بکهین چون ئافرهت خۆی له حهیز پاک ده کاته وه:

له عائیشه وه ره زای خوای لی بی که وا: نه سمای کچی یه زید ده رباره ی خوشتنی ئافرهت پرسیاری له پیغه مبه ر کرد، پیغه مبه ر ﷺ فهرموی:

((تأخذ إحداکن ماءها وسدرها فتطهر فتحسن الطهور (او تتوضأ جيداً) ثم تصبُّ علی رأسها الماء فتدلكه دلکاً شديداً حتی يبلغ شؤون رأسها، ثم تأخذ مسکةً (أي قطعة قطن أو صوف مطيبة بالمسک أو أي طيب آخر) فتطهر بها))، واته: یه کیلک له ئیوه ناو ده هینی و خۆی پی

(۱) لهو حاله ته دا ده کری پیاو له نیوان دوو رانی ئافره ته که، چیژ وه رگری و بکاته نه شنه و خۆشی. دیاریشه پیاو بهر له وه ی بگاته خۆشی هۆیه کانی به کار دیتی، وه ک: ده م ماچ کردن و مه مک مژین و شتی تر، به لām لهو حاله ته دا جنسی ئافره ته که ش ده و روژی و وه ک پیاو ه که ی پیو یستی به دامرکاندنه وه هیه، دامرکاندنه وه شی به وه ده بیست، که هاوسه ره که ی ده ست به میتکه ی ژنه که ی دابینی و بیجولیتی، نه مه ش ده بی له سه ره و قوماشه وه بکری، که به سه ر داوینی دادراوه، یان مایۆی له بهر کردوه. (وه رگری)

پاك ده كاته وه، به چاكی خوئی پاك ده كاته وه (یان ده ست نوێژ به چاكی ده گری) پاشان ئاوه كهی به سه ری داده كاو به چاكی ده ستی پی داده هیئی، تا ئاوه كه ده گاته سه ر پیستی سه ری، پاشان پارچه قوماشێك یان پارچه نۆكه یه ك یان پارچه سوفێك به بۆنی مسك، یان به هه ر بۆنیکی تر به بۆن بكاو خوئی پی پاك بكاته وه.

ئه سما گوتی: چۆن خۆمی پی پاك بكه مه وه.

(قال: سبحان الله تطهري لها!) سبحان الله! خۆتی پی پاك بكه رده وه.

فَقَالَتْ عَائِشَةُ: كَأَنَّمَا تَخْفِي ذَلِكَ (أَي تَسْرِبُهُ إِلَيْهَا) تَتَّبِعِي أَثَرِ الدَّمِ^(۱).

عائشه گوتی: بیهێنه به شوینی خوینه كه دا.

ئه وهش بۆ ئه وهیه تا شوینی خوینه كه بۆنی خوئی لی بیو، ئه وه بۆنه ناخۆشه ی خوینه كهی لی نه میئی.

به بۆنه ی خۆپاكر د نه وه ی ژن له خوینی بی نوێژی (حیض)، پیویسته ناماژه به وه بكه ی، كاتی ژن ماوه ی خوینی بی نوێژه كهی ته واو ده بیست، پیاو بۆی دروسته یه ك سه ر له گه لی جوت ببی، باژنه كهش خوئی نه شوشتبی، چونكه وشه ی (الطهر) له ئایه تی ﴿وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ﴾ به مانای شوشتنی خوینی هه یزه كه دی.. درێژه ی ئه م باب تهش له كتیبی (آداب الزفاف) باس كراوه.

(۱) رواه البخاري ومسلم والنسائي وأبو داود وابن ماجه.

دایووشینی عه وره تی پیاو له هه مو که سیك

جگه له ژنه که ی

(معاویه بن حیده) گوتویه تی: ((قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، عَوْرَاتُنَا مَا نَأْتِي مِنْهَا وَمَا نَذُرُ؟ قَالَ: احْفَظْ عَوْرَتَكَ إِلَّا مِنْ زَوْجَتِكَ أَوْ مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ...)).^(۱)، واته: گوتم: ئه ی پیغه مبه ری خوا! کئی بهیلتین عه وره تمان بیینی و، له کئی بشارینه وده نه هیلتین بیینی؟

فه رموی: عه وره تی خوټ له هه مو که سیك داپوشه، جگه له هاوسه ره که ت.

پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: ((لا ينظر الرجل الى عورة الرجل، ولا المرأة الى عورة المرأة، ولا يفضي الرجل الى الرجل في الثوب الواحد، ولا تفضي المرأة الى المرأة في الثوب الواحد))^(۲)، واته: نابی پیاو ته ماشای عه وره تی پیاو بکات، جا هه ر که سیك بی، نابی ئافره تیش سهیری عه وره تی ئافره ت بکات، جا هه رچ ئافره تیك بی. نابی دو پیاو له ژیر یه ک پیخه ف دا بخه ون که له شیان به له شی یه کتر بکه وئی و ږوت بن. با ئافره ت له گه ل ئافره تیکی تر له یه ک پیخه ف دا نه خه وئی، که له شیان پیکه وه بنوسی به روتی.

(۱) رواه أبوداود والترمذي والنسائي.

(۲) رواه مسلم وغيره.

واباشه له نیوان دو جوتبوندا خویشوری

پیغه مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ((إِذَا أَتَى^(۱) أَحَدُكُمْ أَهْلَهُ ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ، فَلْيَتَوَضَّأْ بَيْنَهُمَا وَضُوءًا)) (وفي رواية وضوءه للصلاة)^(۲)، واته: گهر یه کیك له ئیوه له گهل خیزانه‌که‌ی جوت بو، پاشان ویستی دوباره له‌گه‌لی جوت بیته‌وه، با له‌نیوان نه‌و دو جوتبونه‌دا ده‌ست نویژ بگری. له ریوایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ده‌ست نویژ بگری.

نهبی رافع گوتویه‌تی: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ طَافَ ذَاتَ يَوْمٍ عَلَى نِسَائِهِ، يَغْتَسِلُ عِنْدَ هَذِهِ، وَعِنْدَ هَذِهِ. قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تَجْعَلُهُ غُسْلًا وَاحِدًا؟ قَالَ: هَذَا أَزْكَى وَأَطْيَبُ وَأَطْهَرُ))^(۳)، واته: رۆژێك پیغه مبه‌ر ﷺ به‌سه‌ر خیزانه‌کانیدا گه‌راو چوه لایان به‌مه‌به‌ستی جوتبون، نه‌لای هه‌ر یه‌کیکیان دا خۆی ده‌شوست، نهبی رافع ده‌لی: به‌ پیغه‌مبه‌رم فرموو: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! بۆ بۆ هه‌موان نایکه‌ی به‌یه‌ك خۆشتن؟

(۱) نیمام (ابن قیم) وای به‌باشتر ده‌زانی، که جوتبون به‌رۆژ بگری، تا هه‌سته‌کان به‌شی خۆیان وه‌ر بگرن، له‌به‌ر هۆیه‌کی دی که سروشتیه، نه‌ویش له‌به‌رنه‌وه‌ی به‌شه‌و، هه‌سته‌کان تییدا سارد ده‌بنه‌وه‌و پێویستیان به‌هه‌ساره‌وه‌ هه‌یه، رۆژیش جێی جوله‌جول و بزواندن، هه‌روه‌ك خوا ده‌فرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا﴾ (الفرقان - ۴۷). به‌لام هه‌ندیکی دی بۆ جوتبون شه‌و له‌ رۆژ به‌باشتر داده‌نین.

کورتی قسه‌ نه‌وه‌یه: جوتبون به‌رۆژ بۆ بابای کریکار ناگرنجی، مه‌گه‌ر شه‌و نه‌بیته، هه‌روه‌ك هه‌ندیك له‌و که‌سانه‌ بۆیان باسکردوم، نامۆزگاری نه‌وانی دیش ده‌که‌م له‌دوای نویژی به‌یانی جوتبون نه‌جم بده‌ن، ئینجا بجه‌رنه‌وه‌.

(۲) رواه مسلم وأبو داود وغيرهما.

(۳) رواه أبو داود والنسائي والطبراني (حديث صحيح).

پیغمبر ﷺ فرمودی: تا بهو شیوهیه پاکترو باشترو خاوتنتره. واته: بو ههر جوتبونیک خوی بشوات.

نیستاش لهم سهردهمه‌دا پزیشکی نیستا دهریخستوه، که خوشتن چالاکی و هیژو توانا به لهش و جهسته ده‌داته‌وه.

خاتو عائیشه گوتویه‌تی: ((کان رسول الله ﷺ إذا أراد أن يأكل أو ينام وهو جُنْبٌ، غسل فرجه وتوضأ وضوءه للصلاة))^(۱)، واته: کاتیک پیغمبر خوا ﷺ لهشی پیس بویه‌و، ویستبای نان بخوا یان بخه‌وتبا داوینی ده‌شوست و ده‌ست نویژی ده‌گرت.

هه‌روه‌ها گوتویه‌تی: ((کان رسول الله ﷺ ينام وهو جُنْبٌ من غير أن يمَسَّ ماءً حتى يقوم بعد ذلك فيغتسل))^(۲)، واته: کاتیک پیغمبر خوا ﷺ لهشی پیس بویه‌و کاته ده‌نوست، بی‌ئه‌وه‌ی ده‌ست بداته ناو بو خوشوشتن، تا ئه‌و کاته‌ی له خه‌و هه‌لنه‌ستایه، پاشان که هه‌لده‌ستا ننجا خوی ده‌شوست.

یان گوتویه‌تی: ((کان رسول الله ﷺ إذا أُجْنِبَ فأراد أن ينام توضأ أو تیمم))^(۳)، واته: پیغمبر خوا گهر لهشی پیس بویه‌و، ویستبای بخه‌وی ئه‌وا ده‌ست نویژی ده‌گرت، یان ته‌یه‌مومی ده‌کرد^(۴).

(۱) رواه البخاري ومسلم وغيرهما.

(۲) رواه ابو داود والترمذي وابن ابي شيبة وغيرهم (صحيح).

(۳) رواه البيهقي وابن ابي شيبة (صحيح).

(۴) به‌گویره‌ی نه‌و فرمودانه‌ی باسکران بزمان ده‌رده‌که‌وی باشتر وایه دوا جوتبون به‌ر له‌خه‌وتن خۆ بشورئ، دروستیشه له‌جیاتى خوشوشتن ده‌ستنویژ هه‌لبگیرئ و ته‌یه‌موم بکری تا کاتی پیش نویژی به‌یانى، هه‌رزه‌ها دروسته به‌بی خوشوشتن و بی‌ده‌ستنویژو ته‌یه‌موم کردن بخه‌وی.

خوشوشتنی روژی ههینی پیویسته^(۱)

پیغه مبهرد ﷺ ده فەرموی: ((غُسْلُ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ، وَالسَّوَاكِ، وَأَنْ يَمْسَ مِنَ الطَّيِّبِ مَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ))^(۲)، واتە: خوشتن له روژی ههینی له سەر هه مو که سێک که بالغ بوو و ئیحتلامی بوو پیویسته. ههروهها سیواک کردن و خۆ بوغخۆش کردن به گوێرهی توانا. ههروهها ده فەرموی: ((حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ يَوْمًا يَغْسِلُ فِيهِ رَأْسَهُ وَجَسَدَهُ))^(۳)، واتە: پیویسته له سەر هه مو مسوڵمانێک له هه مو هه فتهیه کدا روژێک سهر و جهسته و له شی تیدا بشوات. ههروهها ده فەرموی: ((إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْجُمُعَةِ فَلْيَغْتَسِلْ))^(۴)، واتە: گەر یه کیك له ئیوه چوه نوژی ههینی، با خۆی بشوات .

(۱) ده باره ی خوشوشتنی ههینی، شەرع ناسان جیاپان، ههیه ده لێ فەرزە، هه شه ده لێ سوننه ته، نیمام شه وکانی له کتیبه کهیدا (نیل الأوطار ۱/ ۲۵۳-۲۵۴) به لگهی ههردو کۆمه لێ هیناوه، ئینجا حوکمی فەرزبونی خوشوشتنی روژی ههینی داوه.

(۲) رواه البخاري ومسلم.

(۳) رواه البخاري ومسلم.

(۴) رواه البخاري .

پیویسته له مال چهمام هه‌بی

پێغه‌مبەر ﷺ ده‌فرموی: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُدْخِلُ حَلِيلَتَهُ الْحَمَّامَ،^(۱) مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَدْخُلُ الْحَمَّامَ إِلَّا بِمَنْزَرٍ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَجْلِسُ عَلَى مَائِدَةٍ يَدَارُ عَلَيْهَا الْخَمْرُ!))^(۲)، واتە: هەر کەسێک ب‌پ‌روای به‌ خوا و پ‌ۆژی د‌وایی هه‌یه، با نه‌هێنێ خێزانه‌که‌ی ب‌چێته گه‌رم‌وای بازار، هه‌ر کەسێک ب‌پ‌روای به‌ خوا و پ‌ۆژی د‌وایی هه‌یه به‌بی خ‌اولی نه‌چێته گه‌رم‌وای بازار، هه‌ر کەسێک ب‌پ‌روای به‌ خوا و پ‌ۆژی د‌وایی هه‌یه با له‌سه‌ر خ‌وانی‌ک دان‌ه‌نیشی، که مه‌ی له‌سه‌ر نه‌خورێته‌وه.

نوم ده‌رداء ده‌لێ: ((خَرَجْتَ مِنَ الْحَمَّامِ فَلَقِينِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

(۱) سوپاس بۆ خوا نێستا گشت شاره‌کان، خانوه‌کانی گه‌رم‌وای تێدا دروست کراوه، دیاره پێشتر که خانو گه‌رم‌وای تێدا نه‌بوه، نه‌وه له‌به‌ر بێ‌تاگایی به‌وه. زۆریش له‌ گونده‌کان گه‌رم‌وای تێدا نه‌یه، ره‌نگه‌ نه‌م فەرمودانه‌ بینه هانده‌ری پیاوان، که به‌ زویی گه‌رم‌او له‌ ماله‌کانیان دروست بکه‌ن، شاره‌وه‌ش نه‌یه ئافره‌ت، که ده‌چێته گه‌رم‌وای بازار چه‌ند خراپه‌کاری لێده‌که‌وتته‌وه، ره‌نگه‌ هه‌ندێ ژنه‌ فاسق و بێ‌پ‌ه‌وشت چونه گه‌رم‌او بکه‌نه هۆیه‌ک بۆ مه‌رامی تاوانی خ‌ویان!

گێڕاویه‌تیانه‌وه که یه‌کێ له ژنه‌ می‌ردداره‌ زیناکه‌ره‌کان هه‌ندێ جارو د‌وای ته‌واوبونی ماوه‌ی چه‌یزه‌که‌ی به‌ می‌رده‌که‌ی ده‌گوت: نه‌وا توشی خ‌وینی چه‌یز بومه‌ته‌وه، رێگه‌م بده بچمه گه‌رم‌او، نه‌ویش رێی ده‌داو ده‌جو خراپه‌کاری ده‌کرد.

گه‌ر نه‌و پیاوه‌ شاره‌زای چه‌یز بایه، ده‌یزانی نه‌و خ‌وینه‌ی د‌وای چه‌یز دێ نه‌وه خ‌وینی (استحاضه‌) یه‌و پێویست به‌ خ‌وش‌وشتن ناکات.

(۲) رواه الحاكم والترمذي والحافظ العراقي وأحمد في المسند (حديث صحيح).

فقال: من أين يا أم الدرداء؟ قالت: من الحمام. فقال: والذي نفسي بيده ما من امرأة تضع ثيابها في غير بيت أحد من أمهاتها^(۱) إلا وهي هاتكة ستر بينها وبين الرحمن!!^(۲)، واته: له گهرماوى بازار هاتمه ددره وه له ريگا توشى پيغه مبه ر بوم. پيغه مبه ر ﷺ فرموى: ثوم ددره داء نه كوى بوى؟ ثوم ددره داء گوتى: له گهرماو بوم. پيغه مبه ر ﷺ فرموى: سويندم بهو كه سهى نه فسى منى به ده سته، ههر چ ئافره تيك له غه يري مالى خوى جلو بهرگى دابنى، نهوا نهو ئافره ته په رده ي شهرمى نيوان خوى و خواى نه تك كرده و دراندوده.

(۱) زانيومه هه ندى ئافره ت و پياوى بهرگدروى بى دين كاتى هه ندى ئافره ت دینه لايانو جله كانى دهره وه يان داده كه نن به مبه ستي تايكه رده وه قياس گرتن، به هه ر فيتليك بيت وينه يان ده گرنو پاشان به هوى نه م وينانه وه هه ره شه يان لى ده كه نن، تا ده ست دريژى بكه نه سه ر ناموسيان، نه ريتى ئيسلامى ديزينيش وابوه كه بهرگ درو بانگ كراوه ته ماله وه!

(۲) رواه أحمد في المسند بسند صحيح.

ئەدەبی پیاو لە گەڵ کەس و کاری خێزانه کە ی

قال علي بن أبي طالب عليه السلام: ((كنت رجلاً مَذَّاءً فاستحييتُ أن أسأل رسول الله صلى الله عليه وسلم لمكان ابنته مني فأمرت المقداد فسأله)).
واته: عەلی کۆری ئەبو تالیب گوتی: ئاوی مەزیم زۆر دەهاتهوه، ^(۱) جا لەبەر ئەوەی کچی پێغه مبەر خێزانم بو، شەرمم کرد لە پێغه مبەر بپرسم، کە حوکمی ئەوە چیه، لەبەر ئەوە بە میقدادم گوت کە ئەو لێی بپرسی ^(۲).

۱) ئاوی مەزی: ئاریکی سپی ڕەنگ ئاوی لێقه، کاتیك له زه کەر دەر ده چێ، کە پیاو یاری و گالته لە گەڵ خێزانه کە ی ده کات، یان ماچی ده کات. هاتنه دهری ئەم ئاوه نابێته هۆی خۆشوشتن، بە لکو دەبێ تەنھا شوێنه کە ی بشۆردرێ و دەستنوێژ بگێڕێته وه.
۲) پێشهوا ئەوە ی گوتویه تی: لەم قسە یه ی نیمام عەلی ئەره دەر ده کە ی، کە بۆ پیاو وا باشتره له کاتی وجودی یه کێك له خزمی خێزانه کە ی باسی ئەو شتانه نه کات، کە په یوه ندی به کاری شەرعی ئافره تانه وه هیه وه ک شە ی زاوایی و ماچ کردن و له نامیژگرتن و هیز. چونکه ده بێت به به شهرم داکه و تني خزمی خێزانه کە ی.

ترساندن ئه وانه ی ژن هه لده خه له تینن و

له میرده که ی ده که ن

پیغه مبهەر ﷺ فەر مویه تی: ((لِیسَ مِنَّا مَنْ حَلَفَ بِالْأَمَانَةِ، وَمَنْ حَبَبَ امْرَأَةً عَلَى زَوْجِهَا)) (رواه أحمد فی المسند وابن حبان (حدیث صحیح))، واته: ئه و که سه له ئیمه نیه، که سویند به ئه مانه ت ده خوات، هه روا ئه و که سه ش ژنیک هه لده خه له تینن و له میرده که ی بکات.

ده گێر نه وه خوا به رستیکی نه وه ی ئیسرائیل کاری جوتیاری ده کرد، ژنیک ی زۆر جوانی هه بوو، که جوانترین ژنی نه وه ی ئیسرائیل بوو. کاتی یه کێ له سه ته مکاره کانی نه وه ی ئیسرائیل جوانی ئه و نافرته ی پێ راگه یاندره، یه کسه ر پیره ژنیک ی نارد ه لای ژنه جوانه که و پێ ی گوت هه لێ خه له تینن و له میرده که ی بکه، جا پێ ی بلێ: بۆ رازی له لای ئه و جوتیاره بیت؟ وه ره لای من به زیرو خشل ده ترا زینمه وه و جل و به رگی ئاوریشم ده که مه به رت و خزمه تکار ت بۆ داده نیم.

کاتی ژنه جوانه که، ئه م قسانه ی بیست هه لده خه له تا، جا که شه و داها ت و میرده که ی گه رابه وه مانی، که پیشتر خواردنی بۆ ده هینا، نه مجاره خواردنی بۆ نه هینا، پیشتر نوینی بۆ راده خست، نه مجاره نوینی بۆ رانه خست و، ره فتاری به رامبه ر میرده که ی گۆر ابوو، میرده که ی پێ ی گوت: ئه وه چیه! ئه وه بۆچی وات لیهاتووه؟

ژنه که ی گوتی: ئه وه یه که ده یبینی!

میرده که ی گوتی: ته لاقت ده ده م؟!

ژنه که گوتی: به لئی، ته لاقم بده.

ئه ویش ته لاقی داو، سته مکاره که ی به نی ئیسرا ئیل، ژنی جوتیاره که ی هیناو کردیه هاوسه ری خو ی، جا شهوی گواستنه وه، په رده کان شو پر کرانه وه، جا پیا وه که ی دهستی در یژ کرد، تا دهست له ژنه که ی بدا، دهستی ره قو وشک بوو، ههروه ها ژنه که ش دهستی در یژ کرد، تا دهستی لئی بدات، ئه ویش دهستی ره قو وشک بوو، جا هه ردو کیان که پرو لال بون و جنسو ئاره زویان لئی سه ندرایه وه.

که به یانیان کرده وه په رده کان هه لدرانه وه، بینران کو یرو که پرو لال ئن، جا هه والیان دایه پیغه مبه ری نه وه ی ئیسرا ئیل ئه ویش هه واله که یانی بو لای خوای گه وره به رز کرده وه، خوا فهرمووی: وایانزانی نه وه ی به و جوتیاره یان کرد، من نایان بینم!

- نه بو موسلیمی خه ولانی، گهر بچوبا مال ئی، ژنه که ی عه با که ی و پیلاره کانی لئی وه رده گرت، ئنجا خو اردنی بو ده هینا، جار یکیان چود مال ئی، بیننی چرای تیدانیسه و، ژنه که ی به کزول دانیشتو وه دار یکی به دهسته وه یه و زهویه که کون کون ده کات. پی ی گوت: نه وه چیه؟

ژنه که ی گوتی: توله لای معاویه پله و پایه ت هه یه، ئیمه ش خزمه تکارمان نیه، به لکو داوات لئی بکرد بایه خزمه تکارو پاره ی بی بیه خشیباین! نه بو موسلیم گوتی: خواجه هه ر که سیك ژنه که می تیکدا وه، توله ی لئی بستینی وه.

دیاره پیشت ژنیك هاتوته لای ژنی نه بو موسلیم و پی ی گوتو وه: می رده که ت له لای معاویه پله و پایه ی هه یه و ری زی هه یه: به لکو به می رده که ت بل ئی داوا له معاویه بکات خزمه تکارو سامانی بداتی.

كاتى ئەو ژنە لە مالى خۆى دانىشتىبوو چاوى هيچى نەدەدەيت و گوتى:
بۆچى چراكهتان كوزاوتەو: جا به گوناھەكەى خۆى زانىو، چوہ لای ئەبو
موسلىم، تا داواى لى بىكات، لەخوا بپارپتەوہ چاوى بۆ بگەرپىتتەوہ، ئەبو
موسلىمىش بەزەيى پىداھاتەوہو، لەخوا پاراپتەوہو، چاوى بۆ گەراپتەوہ.

شتىكى جوانىش دەربارەى جوامىرى ژن دەگىرنەوہ، كە (عتبى)
گوتىيەتى: لە يەكئ لە شەقامەكانى بەسرا دەرويشت، بينى جوانترين و
شۆخترين ژن، گەمەو گالتە لەگەل پىرىكى ناشىرين دەكات و ھەركە
دەيدوینى بە روپكى گەش و خەندەوہ دەيدوینى، جا دەلى: لە ژنەكە نزيك
كەوتەوہو پىم گوت: ئەم پىرە چى تۆيە؟!

گوتى: مىردمە.

پىم گوت: ئەوہ چۆن ئارام لەسەر ناشىرىنى ئەو پىاوہ دەگرى، لە
حالىكدا تۆ جوان و شۆخى؟ بەراستى ئەمە جىى سەرسورمانە!

ژنەكە گوتى: ئەي فلان! بەلكو سوپاسى خوا دەكات، كە منى پى
بەخشاوہ، منىش ئارام بگرم، كە ئەوم پىدراوہ، ديارە زۆر ئارامگرو زۆر
سوپاسگوزارىش بەھەشتين. ئەدى نابى بە قىسمەتى خوا رازى يم؟!

دەلى وەلامەكەى دەمكوتى كردم، نەمتوانى قسەى دى بكەم،
منىش رویشتم.

هونه ری لاواندنه و ده سستبازی کردن

(یاری کردنی پیاو له گه ل خیزانه که ی)

جابر ده لئ: ((کنا مع النبّی ﷺ فی غزوة، فلما رجعنا - وکنا قریباً من المدینة - قلت: یا رسول الله! انی حدیثُ عهد بعُرس! قال: أتزوجت؟! قلت: نعم. قال أبکرٌ أم ثیبٌ؟ قلت: بل ثیب. قال: فهلاً بکراً تلاعبها؟! وفي رواية: هلاً بکراً تلاعبك وتلاعبها...))^(۱)، واته: له جهنگیکدا له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ بوین، کاتیک گه پراینه و ده له مه دینه نزیک بوینه و ده، گوتم: نهی پیغه مبهری خوا ﷺ ژنم تازه هیناوه.

پیغه مبهری ﷺ فهرموی: ژنت هیناوه:

جابر ده لئ: گوتم: به لئ.

پیغه مبهری ﷺ فهرموی: کچه یان بیوه ژنه؟

گوتم: بیوه ژنه.

پیغه مبهری ﷺ فهرموی: کچت هینا بوایه، بۆ نه و دی گه مهت له گه لدا بکات و یاری و گه مهی له گه ل بکهی...)).

له گیرانه ویه کی تر دا جابر ده لئ: ((قال لي رسول الله من تزوجت؟ فقلت: ثیباً. فقال: مالك وللعذارى ولعابها؟! قلت: يا رسول الله، إن عبد الله مات وترك سبع بنات أو تسعاً، فجئت بمن يقوم عليهن،

و یصلحن.. قال: فدعا لى))^(۱)، واته: پیغه مبه رﷺ فهرموى: چ نافرده تیکت کردو تهوه هاوسهرى خوٚت، واته کچه یان بیوه ژنه. گوتم: بیوه ژنه.

پیغه مبه ر فهرموى: بۆ کچت نه هیئاوه تا گهمه و یاری له گهل دا بکهی و لیکی بمژی!

گوتم: نهی پیغه مبه رى خوا، عبدالله (واته: باوکی جابر) مردوه و چهوت، یان نو کچی له دواى خوێ به جی هیشتوه، جا له بهر نه وهیه، که بیوه ژنم هیئاوه تا سه ره رشتی و پهروه دهی نه م کچانه بکه م. جابر ده لئ: پیغه مبه ر رﷺ دوعای خیری بۆ کردم.

له گیرانه وهیه کی تر دا که موسلیم گیراویه تیه و د: ((قال رسول الله ﷺ لجابر: فهلا جارية تلاعبها وتلاعبك! - أو قال تضاحكها وتضاحكك-))، واته: پیغه مبه رى خوا به جابری فهرمو: کچیکت ماره کردبایه، تا یاری له گهل بکهی و یاریت له گهل دا بکات، یان به پیکه نینی بیئى و به پیکه نینت بیئى.

خاتو عانیشه ره زای خواى لى بی گو تویه تی:

یازده ژن دانیشن عه هه و په یانیان دا، که حالى میرده کانیان نه شارنه وه و هه موى باس بکه ن.. زۆربه یان سکا لای که م بژیوی (نقسه) و به خراپی هه لئس و کهوت کردن و ده ستبازی نه کردن و که م جوتبونیان ده کرد، دیاره نه مانه گشتی له تامانجه کانی شو کردنه لای نافرته!

یازدهمین ژن، که نه مه کورته کهیه تی گو تی:

ئەبو زەرعی میژدم، چ ئەبو زەرعی که؟ منی له ژیانیکی تەنگ و دەستکورتیهوه گواستهوه، بۆ سهروهت و سامانیکی زۆرو فرهوان، خزمهتکاری بۆ داناوم، بهتیژی دهخهوم..

ئنجای ئوم زەرعی گوتی: ئەبو زەرعی بۆ سهفهڕی چوه دهرده، توشی ژنی بو، که دو کورپی له گهڵدا بو، که به دو ههنا له ژیر که فەل (خسر)یدا یاریان ده کرد، منی تهلاق داو نهوی هینا..

خاتو عایشه گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ پیی فهرموم: ((كنت بك كأبي زرع لأم زرع)) واته: عایشه! من بۆ تو وه كه ئەبو زەرعی وامه بۆ ئوم زەرعی^(۱).

ئین القیم گوتیهتی: بۆچی پیغه مبهری ﷺ کچی ههلبژاردوهو به باشتی داناوه له ژنیک که شوی کردییت، له کاتی کدا ئهم کچینی یه به یه کهم جوتبون ده بیته به ژن؟

وهلامی ئهم پرسیاره له دو روانهوه وهلام دهریتهوه:

یه که میان: مبهست له جوتبونی کچ نهو هیه، پیش نهو کهس نه چۆته لای نهو کچهو، تامی نه چهشتهوه، له بهر نهو خۆشهویستی پیاو ده که له دلی کچه که ده روی، نهو دهش ده بیته هۆی بهردهوامی گوزهرانی یه کتری. سه بارهت به پیاو ده کهش نهو هیه، که ئاگاداری و چاودیری ئهم کچه ده کات، که هیچ که سینک وهك نهو چاودیری ناکات. خوای گهوره ئاماژهی بهم مانایه کردوه، که ده فهرموی: ﴿لَمْ يَطْمِئْنِ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ (الرحمن- ۷۴)، دواي ئهمه به لای بردنی پهردهی کچینی، پیاو به بهردهوامی چیژی جوتبون بهدی ده کات.

(۱) واته: له خۆشهویستی و ئولفهت و بژیوی، نهك له تهلاق و جیا بونهوه.

دوهميان: وهك له پيغه مبهروه هاتوه، كه فهرمويه تى: ((إن أهل الجنة كلما وطئ أحدُهم امرأةً عادتِ بكراً كما كانت))^(۱)، واته: خه لكى به هه شتى ههركاتى له گهل ئافرهت جوت بون، ئافرهته كه يه كسه و هك كچينى لى ديتته وه.

عائشه نازى له سهر پيغه مبهره ﷺ ده كرد، چونكه تنها عائشه ي به كچينى هينابو. له بهر ئه وه خاتو عائشه به پيغه مبهري ده فهرمو: ((لو نزلت وادياً فيه شجرٌ أُكَل منها، وشجرٌ لم يؤكل منها، في أيهما ترتع بعيرك؟! وكان يرد عليها: في التي لم يؤكل منها!))^(۲)، واته: گهر بچيته دۆلتيكه وه دارو دره ختى لى بئو له ودرى لى كرابئو، دارو دره ختى وای لى بئو له ودرى لى نه كرابئو، له كاميان حوشتره كهت ده له وه پيښى؟ پيغه مبهره ﷺ وه لامى ده دايه وه ده فهرمو: (له وهى دارو دره خته كهى له ودرى لى نه كراوه).

له هه ندى (آثار) دا هاتوه: (عليكم بالإبكار، فإنهنَّ أعذب أفواهاً وأنتق أرحاماً وأسخن إقبلاً وأقل خبأ وأرضى باليسير من النفقة)، واته: كچ بئينن، چونكه زمان شيرينن و منداليان زور ده بئو به گهرمى دينه پيشه وه، فيليان كه مهو به كه م رازين.

هه رچه ندى به شان و بالى كچ دا هه لده گوتري، به لام بيوه ژنيش تازيار (مزاي) ي خوى ههيه، كهوا موماسه ره نه زمون و شاره زايى ههيه، له باش هه لسو كهوت كردن له گهل مي ردد، خواى گه ورهش به پيغه مبهره كهى

۱ رواه الطبراني في معجمه (روضة المحبين ص/ ۲۴۲).

۲ رواه البخاري.

راډه گه يه نې که ده فهرموي: ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِن طَلَّقَكُنْ أَن يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَ مُّسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثِيَابٍ وَأَبْكَارًا﴾ (الحریم- ۵)، واته: گهر ئیوه ته لاق بدا، شایه تا پوره ردگاری نه و ژناني له نگو باشتري- له باتي ئیوه- بداتي: ژنانیکي گهر دنکه چي به باوړي بهر فرماني له خراپه په ژيواني خوا په رستاني روژوگر، له بیوه ژنانو کيژان. (ابن کثیر) له رافهي نایه ته که ده لی: واته: تیا ياندايه بیوه ژنه و تیا ياندايه کچه، بۆ نه وې نارو مهندي نه فس بی، چونکه هه مه چه شني نه فس فراوان و گوشاد ده کات، جا له بهر نه وېه که فهرموي ﴿ثِيَابٍ وَأَبْكَارًا﴾. به پونه ی قسه کردن دهر باره ی کچ، وای به باش ده زانم ناموژگاري و هه ندیک سود له باره ی پوره ی کچینی و چونیته ی لابر دنی هم پوره یه له لایه ن زاو او د باس بکه ی، چونکه زور کهس به هو ی نه فامی و تی نه گه یشتن دهر باره ی هم پوره یه یه کسر خیزانه کی ته لاق داوه.

له یه کیك له و کتیبانه ی باسی جنس ده کات هاتو و ده لی: هه ستیارتین و وردترین ماوه ی جیهانی ژنو میړد، بریتیه له و چند کاته ی شهوی یه که می بوک و زاوا، که پره له ئاوات و نامانچ، له بهر نه و د هه لئس و که و ت و ر هفتار کردن له م شه و د ا ده بی زور به ناگایی و هیمنی و له سه رخویی بیت چونکه:

له م شه و د ا نه و نافرته هه ست به ترسیکی زور له م پیاوه نامو و غه ریه ده کات و، هه ست به ترسیش ده کات له م ژیا نه نوییه ی، که بوی ده چی.. له بهر نه و د پیاوی لیزان نه و پیاوه یه به باشی پیشوازی هم ناده میزاده هیمن و له سه رخو و خو شه ویسته شه ژاو و دل ترساوه ده کات.

زور به ی زوری پیاوان توشی دو هه لئ ی زور ناشیرین ده بن:

۱- له یه کهم شهوی زاواییدا، هه مو خه مو گرنگییه کی بریتی ده بی له لابرندی پهردهی کچیئی، جا به ههر چ ریگا و وه سیله و شیوه یه ک بیت.

۲- له نافرته تازه یه ی، که بوته خیزانی، نومیدو چاوه پئی نه وه ی لی ده کات، به حوکمی واقعیعه وه نه م کاره قبول بکات و پئی رازی بیت، به بی بونی هیچ پیشه کی یه ک بو لابرندی پهردهی کچیئی، گهر هه ندیک کهس نه م جوړه توندو تیژییه یان پئی پیاوه تی بیت، نه وایسلام حوکمی نه وه ده دات، که نه رم و نیانی و به نه رمی جولانه وه له گهل مروژ دا، ته نانه ت له گهل نازله لیش به پیاوه تی (رجوله) داده نی! له بهر نه وه خو شه ویست ترین و به نرخ ترین شت له لای نافرته پهردهی کچیئییه، که به لای نه وانه وه ده بی به بی هیچ بهرگریه ک ده بی قبولی لابرندی بکات، نه مهش له بهین بردن و روخاندنی فیه ته تی نافرته ته که یه و، شهرکردنه له گهل سروشتی نه م نافرته ته..

له م شه وده دا، شه وی زاوایی، چهنده به سودو چاک و باشه باسی خیزانی به اختیار بکه تی و باسی نه و ناوات و نامانجان به کی، که له دواړوژدا دینه دی. هه روه ها باسی مندا ل بکری که له مه و دوا خوا پئی یان ده به خشی، که مایه ی خو شی و به خته وه ری و شادی ناو ماله کهن، ههر له م شه وده دا باسی خو شه ویستی خو ت بو نافرته ته که بکه، که نه وت له لا خو شه ویسته، باسی جوانی و شوخ و شهنگی نه و بکه. هه روه ها باسی نه وه ی بو بکه به هوی به دیارخستنی جوانی و رازاوه یی بو پیاوی بیگانه توشی گونا هو تاوان ده بیت.. نه که ی به بی پیشه کی قسه کردن و دلنیا یی په له له جوتبون بکه ی، نه که ی ده ست بو هیچ شوینی کی ببه ی، یان یه کسه ر ماچی بکه ی یان یه کسه ر شوینی خو ت بگوړی و به جیته ته نیشتیه وه.

ئىمامى شەرع زان (ابن الحزم) لە كتيّبه كەيدا بەناوى (طوق الحمامة) دا دەگێرپێتتەو دەلى: ئەبوبەكرى محمدى كورى حەجەرى بۆى باس كردم، كە يەكێك لە پیاوێ گەورەكاغان لە بەغدا، كچێكى بىنى و خوشەويستى كەوتە دليەو داخوای كردو هينای.. لە يەكەم شەوى زاوايدا بەبى هېچ پيشەكى و قسەكردن و لاواندنەو، چوێ لای بە نيازی جوتبون، كاتێك كچەكە (زەكەر)ى پیاوێ كەى بىنى لەبەر گەورەبى لەبەر دەستى هەلاتو، نەويست بچیتەو لای پیاوێ كە تا مردن. تا بەم شێوێ پەلەكردن لە جوتبون لە يەكەم شەوى زاوايى، بوە هۆى پچرانی پەيوەندى دو كەسو لێك جىابونەويان. گەر ئەم پیاوێ چاوەرپى ئەوێ كردبايە، تا ئافەرەتەكە دەهاتە ژێر بارو هيدى و هيمن دەبۆو، ئەو كاتە حالى باشترو بەختيارتر دەبو.

دكتور فريدريك كهن لە كتيّبه كەيدا بەناوى (حياتنا الجنسية) دا دەلى: نەزانی و كەم شارەزايى پیاو لەم حالەتە نەستەمانەدا، رەنگە ببيتە هۆى كارەساتى ئازاردەر، كە ئاكامەكەى گواستەنەو بى لەسەر جىى هاوسەرى بۆ نەخوشخانەى شيتان، دريژەى ئەم مەسەلەيە ئەوێ كچێكى هەستدار لەبەر رەوشت جوانيەكەى، خەلك خوشيان دەويست، بەرەزامەندى خۆى شوى كرد، بەلام هېچ شتێ دەربارەى ژيانى ژنو مێردايەتى نەدەزانى، كەسو كارى و دەستگيرانەكەشى بايەخيان بەم مەسەلەيە نەدابو. لە شەوى گواستەنەو دا زاوا داواى لێكرد، كە بيتە ژێر بارو ئامادەبى بۆ جوتبون، كچەكەش نەيهيشت ئەم كارە بكات، بەلام پیاوێ درندەكە پەلامارى دا تا ئەو شتەى كە بە مافێكى شەرعى خۆى دەزانى دەستەبەرى بكات! لەبەرئەو كچەكە توپە بو دەستى كرد بە شكاندنى كەلو پەلەكانى ناو ژورەكە، گەيشتە رادەيەك، كە ئەو پیاوانەى

له ئوتىله كەدا بون شلەژان، له جياتى ئەوئى پزىشكى بۆ بانگ بكنە، تەلەفۇنيان بۆ پياوانى پۆليس كىردو ئەوانىش پەل بەستيان كىردو، بىردىانە نەخۇشخانەى شىتەن..

لەبەرئەو ترسان لە كىردارى جنسى (جوتبون) چەند ھۆكارىكى ھەيە، گىنگىرىنيان لاي پياو ئەوئەيە، كە لە ھەرئەتى گەنجىتى لەبەر نەشارەزايى ناتوانى كارەكە بكات، ھەرئەوئە لەبەر ئەو بىرئەوئە ھەلەيەى، كە دەربارەى جنسى ھەرگىرئەو، كچىش لەم دو ھۆكارە بەشدارە، كە لە كىردارى جنسى دەترسى.

بە بۆئەى قسە كىردن دەربارەى لادانى پەردەى كچىنى، پىويستە ئەم نامازەيە بكى، ئەوئەى ئەوئەى كەوا زۆربەى پياوان لە چەند شەوانى يەكەمى زاوايەتەدا، ناتوانن ئەم پەردەيە لادەن لە ئەنجامى تامەزىرئەى، يان لەبەر توندو رەقى پەردەى ئافرەتەكە، ئەمەش شىتىكى سىروشتەى. لەبەر ئەو پىويستە لەسەر ھاوئەى خزمەكانى ھەردولا زۆر گىنگى نەدەن و گوى نەدەن بە لانەدانى ئەم پەردەيە لە يەكەم شەودا. ھەرئەوئە گوى بە قسەو قسەلۆك نەدەن و گالتە بە زاوا نەكەن، چونكە رەنگە بەھۆى ئەم سەرزەنشكردنە، دوچارى ئامىر ئاوبونەوئە بىى كە شىتىكى ترساناكەو ھەرئەشە لە ژيانى ژنو مىرد دەكات، ئاوبونەوئەش دو جۆرى ھەيە نەندامىى و دەرونى (عضوي و نەفسى)، نەفسىيەكەى دەگەرپتەوئە بۆ ھالەتى مىشك.

ئاشكراو رۆنە، دەتوانم بلىم ئەو كەسە سەركەوتو و زال دەبى، گەر خۆى لە ناخەوئە باوئەرى وا بى كە لەم كارەدا سەردەكەوى!!

ھەندىك كەس باسى دابو نەرىتىكى خراپيان بۆ كىردم كە لە ھەندى لە

لادیکاندا رو دہدات، تہویش تہوہیہ گہر تہو گہجہ لہ یہ کم شہودا نہیتوانی تہم پەردہیہ لادات واتہ بہ زاوا نہبی، تہوا ہاورپیکانی گالتہو یاری پی دہکەن و تاوانی خاوی و شلی زہکەری دہدەنہ پال! بہ لام گہر بہ زاوا بی و پەردہی کچینی کچہکە لاببات، تہوا ہاورپ و نزیکہکانی بوکہکە ہاواریان لی ہلہستہ و، تاوانی نارہ زوی جنسی دہدەنہ پال، گواہ نارہ زوی ہلہساوہ بویہ لہ یہ کم شہودا ملکہچو تہسلیم بوہ بو زاوا، کہ بہزاوا بی!

لہبەر تہوہ بہووی تہم بیروبوچونہ ہلہیہی ہاورپ و نزیکہکانی، نایہ لی زاوا جوت بی، زاواش ناچار دہبی دہست بکات بہ لیدانی بوکہکە بو تہوہی تہویش لہ دہست گالتہ جاری ہاورپیکانی دہرباز بی.

وا لہ خواروہ باسی چونیہتی لابردنی پەردہی کچینی دہکەن:

۱- قسہی خۆش و وتہی شیرین و لاواندەوہو پیا ہلہدان و بہ نەرمی رەفتار کردن لہ گەل ئافرەتہ کە، کۆسپ و تەگەرد ناهیللی. چونکہ بەرگریکردنی ئافرەت بو لابردنی پەردہی کچینی بہم وتہ شیرین و قسہ خۆش و لاواندەوہیہ، ہیچی نامیننی و پەردہکە بہ ئاسانی لادەدری و رەقایی نامیننی.

۲- گہر لہ دوا ی لابردنی پەردہی کچینی بہ ربونی خوین (نزیف الدم) بہردہوام بو، تہوکاتہ پیویستہ ئافرەتہ کە بہ حەساوہیی بمینیتہوہو، ہەردو رانی بو ماوہیہک پیکہوہ بنوسیئنی. پیویستیشہ لہ سەر پیاوہکە چاوہروان بکاو نارام بگری و نہچیتہوہ لای، تا خوینہکە دہوہستی.

۳- لہ سەر ئافرەتہ کە پیویستہ دوا ی نہمانی پەردہی کچینی گرنگی بہ پاک و خاوینی بدات و مەواد ی پاک کەرہوہ بہ کاریہیتنی، تا برینہکە ی

چاك ده‌بیته‌وه، پیویسته پیاوه‌که‌ش تا خوینه‌که راده‌هستی له‌گه‌لی جوت نه‌بیته‌وه.

۴- پیویسته له‌سه‌ر پیاو به‌ر له جوتبون، به وه‌زه‌لین زه‌که‌ری چه‌ور بکات، نه‌وه‌ش بۆ نه‌وه‌ی ئافره‌ته‌که هه‌ست به ئازار نه‌کات و نه‌بادا دوچارى به‌رنونی خوین (نزيف الدم) بیټ.

۵- گهر لهو چهند رۆژانه‌ی یه‌که‌م و هه‌فته‌ی یه‌که‌م، ئهم په‌رده‌یه لانه‌دراو به زه‌حمه‌ت لاده‌درا، نه‌وا ده‌بی بچه‌ لای پزیشك و نه‌وا خواردن و خواردنه‌وانه بخۆن و مه‌وادى به‌هێزكه‌ر به‌کاربینن، كه پزیشكه‌كان ئاماژه‌ی بۆ ده‌که‌ن وه‌ك: گوشت و قه‌رنابیت و هیلکه‌و برنج و ماسی و گێزه‌رو ببه‌رو لیمۆ و پیازو که‌ره‌زو مه‌عه‌ده‌نۆس و نه‌عناو سلق و قاچی گوێره‌که‌و گوشتی بالنده.

نه‌و هۆیانه‌ی ده‌بنه‌ هۆی کزی ناره‌زوی جنسی بریتین له‌ هه‌بونی ئازارو نه‌خۆشی توندو زۆر ماندوبون له‌ نیش و کارداو و هه‌رش نه‌کردن.

نه‌وه‌ی یارمه‌تی لادان و لابردنی په‌رده‌ی کچینی ده‌داو ئاسانی ده‌کات جوتبونی کاتی به‌یانی‌یه، چونکه زه‌که‌ری پیاو پێش میزکردن چالاک و به‌هێز ده‌بی.

له‌ عومه‌ری کورپی خه‌تتا به‌وه ﷺ هاتوه‌ که‌وا بریاری دا نه‌و پیاوه‌ی دوچارى نه‌رم و شلی زه‌که‌ر بوه‌ ماوه‌ی سالتیک ژنه‌که نه‌گوازیتته‌وه، تا خۆی چاره‌سه‌ر ده‌کات، جا گهر ئهم خاوی و شلی‌یه له‌ سالتیک زیاتر درێژه‌ی کێشا، نه‌وا قازی له‌ یه‌کتریان جیا ده‌کاته‌وه، گهر ژنه‌که‌ی داوای کرد لینی جیا بیته‌وه.

جوانترین شت که له‌ ته‌فسیره‌کان به‌دیم کردوه راڤه‌ی فهرموده‌ی خوايه

که ده فرمود: ﴿اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ﴾ (هود - ۵۲).

لهم ثابته پیروزه‌دا نه‌وه وهرده‌گیری که داوای لی‌خوشبون کردن له‌خوا
رزق و رُوزی زیاد ده‌کات و یارمه‌تی توانای جوتبون ده‌دات، به به‌لگهی نهم
ثابته ﴿وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ﴾ و فرموده‌ی ﴿وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ
وَبَيْنَ﴾، نه‌مه‌و جگه له پاداشتی رُوزی دوا‌یی ﴿وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَاتٍ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا﴾.

له‌وه‌ی باسکرا نه‌وه‌ی لی ده‌فامریت‌ه‌وه که یارمه‌تیدهری به‌هی‌زکردنی
پیاو بریتیه له دوعاو پارانه‌وه له‌خوا‌ی گه‌وره، هه‌روه‌ک له فرموده‌ی
(صحیح) هاتوه که ده‌فرمود: ((اللَّهُمَّ مَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا
أَحْيَيْنَا وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا)).

جا گهر پیاو نه‌یتوانی په‌رده‌ی کچی‌نی، له‌به‌ر توندو ره‌قی لایبات،
نه‌وکاته پیویسته سهردانی پزیشکی خوی بکات، تا به نه‌شته‌رگه‌ریه‌کی
ناسان لای ببات..

به‌هه‌ر حال پیویسته به‌رله‌وه‌ی پیاو ژن بگوازیته‌وه، پیش‌کنری و فه‌حس
بکری، نه‌بادا دوچاری خاو و شلی زه‌که‌ر بوبی، که به‌رده‌وام بی و چاره‌سه‌ر
نه‌کری.

له‌به‌رته‌وه گه‌مه‌و یاری کردن و لاواندنه‌وه، له‌گه‌ل خیزان هونه‌ریکی
گرنگه، که به‌رده‌وامی خوشی و شادی و ژبانی ژن و می‌ردی له‌سه‌ر به‌ند
ده‌بی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیش‌چوارده سده‌ه به راشکاوی ناگاداری کردوین،
وه‌ک له‌و چه‌ند ریوایه‌تانه‌ی باس کران، زانستی ده‌رونناسیش لهم سه‌دانه‌ی

دواييدا، هات و گړنگي گهمه و ياري و به نهرمي جولانه وه له گهل خيزاندا به ديار خست.

يه كيڅك له زانايان دهلي: ژن و ميړدى نمونه يي نه وديه، كه ههر دو كيان پيكيه وه ناره زوى جوتبونيان بېي. له پيويستي يه كاني به شداري ههر دو كيان: يه كسان بونه له مافه كاني يه كترى و وډك يه ك چيژ له جوتبون وهرگرن. پيويسته له يه كه م كاتي دهسپيكردنې جوتبون، گهمه و ياري له نيوانياندا بېي، چونكه نه بوني و ته ي شيرين و گهمه و ياري ده بيتته هوې دلته ننگي نافرده ته كه و ره شپيني له لا دروست ده بېي، تنگ به ژن هه لده چني و نازاري د دروني ده دات.

گوې نه دان به قسه ي خوښ و گهمه و ياري، نيشانه ي گيژي و گيلى يه، چونكه ياري كردن له گهل خيزان هونه ريكي پر له خوښي و له زدت وهرگرته. له زه تي گهمه و ياري كردنيش له له زدت و تامي جوتبون كه متر نيه!

قسه و ته ماشا كردن بو سهره تاي جوتبون گړنگي خوې هيه، چونكه له م قوناغه نو يه دا دهر بري هه ست و نه سته. له و كاته دا نه فس له جهسته زياتر ناماده يي هيه بو كارت ي كردن و وروژاندين، نه گهر چي نه م كارانه به بچوكي دپته بهر چاو، به لام زور گړنگه. دياره هه ستي بو نكردن په يوه ندي به لايه ني جنسيه وه هيه. (روسو) ش گوتويه تي: بو ن و عه تر له ژوري نوستن كاريگه ري خوې هيه.

ياري كردن و ده سته بزي، جي به جي كه ري نه و كار ه پيويستانه يه بو سهره تاي په يوه ندي جنسيه كاني هاوسه را يه تي، ده سته بزي له نيوان ژن و ميړد شتيكي خوښ و جوانه، هه سته جنسيه كان نو ي ده كاته وه..

پىۋىستە لە ھاوسەرگرتنى غونەيى، لايەنى ھونەرى كىردەيى تىدا
بنوئىرى. پىۋىستە گرنگى بە دەستبازى و ئىعجاب بون بە ژن بە ئەندازەي
پىۋىست و لەكاتى گونجاو بدرى.

زانايەكى دەروناسى پىسپۆر بە كىشەكانى جنس لەژىر ناوئىشانى
(المغازلة والمداعبة) گوتويەتى:

(بزانە تەنھا ئەوئەندە بەس نىھ پىاو ئارەزومەندى ھاوسەرەكەي بىت و
بەسۆز بىت بۆ ئەوئەي يەكجار بۆي بىتە ژىربارو بۆي تەسلىم بى، بەلكە
دەبى لەكاتى ھەر پىكگەيشتىنىك، ئارەزومەندى بىت و بىلاوئىتتەوئە
قسەي خۆشى لەگەلدا بكات، چونكە ھەر پىك گەيشتىنىك غونەي
زەواجىكى نوئىيە!)

دەربارەي بەباشتر دانانى ئەو مېردە ناشىرىنەي دەستبازى و يارىكردن
بەباشى دەزانى، لەو مېردە جوانەي كە وشكە و دەستبازى ناكات، پەندى
كۆمەلەيەتى لەسەر ھاتوئە كە دەلى: (پىاوئەكە دېندەيە، بەلام بە جۆلەجۆل و
ئارەزومەندە!!)

ئادەمىزاد دو پىۋىستى جوتىنەي لەسەرە، لەسەريەتى خۆشەويستى
بخاتە دلى خۆشەويستەكەي، كە پەرەي دلى ئافرەتەكە دابگرى و پىۋەي
شەيدا بى، ھەتا واى لىدەي بەرادەيەك سۆزى دەبزوئ، كە نامادەيى
تەواوى دەبى بۆ جوتبون!

دىارە غەرام و خۆشەويستى ئافرەت بەھۆي دلى و عەقلىەوئە گەرم دادى،
لەبەرئەوئە مېردى بەرپىزو فامىدە خۆشەويستى خۆي و سۆزو عاتىفەي خۆي
فەرامۆش و پشت گوئ ناخات، ھەتا خۆشەويستى لە ئاسمانى عەقلى
ھەردوكيان ھەلدەفرى.

ژن نامادەکردن بۆ پێك گەیشتن (جوتبون) تەنھا کرداریکی مەرووبی نیه، که مەبەست پێی نەهێشتنی نازاردانی بێ، بەلکو کاریکی سودبەخشی گەورەیه بۆ خودی پیاو، چونکه بەهۆی گۆڕینهوهی هەست و ئیحساسی ژن و میژد بۆ یەکتەری، پیاو نەوێهری چیژو لەزەت وەردەگرێ.

لە کتێبی (تحفة العروس ونزهة النفوس) ی (أبنا عبدالله بن احمد التيجاني) (أبو الريحان) لە کتێبهکهی (بالحواهر) هاتوه که دەڵێ:

(پاشایەك شیت و شهیدای ئافەرەت بو، که جوت دەبو حەزی دەکرد دوبارە کاتەوه، جا بینێ زەکهەری لە جولەو چالاکیدا کزو بێهێز بو، جا حەوزیکی پرکرد لە جیوهو رایەخی لەسەر راخست بۆ ئەوهی لەسەری جوت بێ، جیوه کهش دەبجولاندهوه بێ ئەوهی خۆی بچولیتەوه، بەمەش لەزەت و چیژی وەردەگرت).

پۆلیسیك پێی راگەیاندم ژنیکی گەنجی میژداری بینێ زینای دەکرد، ئەو ژنە میژدیکی جوانی هەبو، پۆلیسه که سەری سورمابو لەوهی چۆن زینا دەکاو ئەو میژدە جوانی هەیه؟ که پرسیماری لیکرد بۆچی زینا دەکهی، گوتی: میژدە کهم تا ئیستا نازانی رانم چۆنە، ئەو عادیەتی وایه هەر دەیهوێ تەنھا جوت بێ و ئارەزوی خۆی تێر بکات، بێ ئەوهی دەستبازی و یاری بکات!

هەندێ لە شارەزاو ئامۆژگاریکاران گوتیانە: ناشیرینترین و خراپترین نەزانی و دەستەپاچهیی ئەوهیه، پیاو لە گەڵ ژنە کهی جوت بێ بەرلەوهی قسە لە گەڵ بکات و بیلاوینیتەوهو دەستبازی لە گەڵدا بکات.

دەبێ پیاو ئاگاداربێ نەکا، که خۆی گەیشته نەشنەو خۆشی، واز لە ژنە کهی بینێ تا ئەویش دەگاتە خۆشی..

(مارى ستۆپ) كه ئافره تىكى دهر و ناسه ده لى:

(ئەوانەى دەر بارەى جنس دەنوسنو ئەزمونە كانیان بە گوێرەى
پیشکەوتنى دهر و ناسى پياده ده کهن دیدیان وایه" باشتري شت بوك
بيكات ئەوهيه، كه له کردارى جنسى به شدارى مێرده کەى بکات، چونکه
بوكه که ریتمايى ده کات که چۆن پەرده که لا ببات، به وهش ههست به
که ميک تازار ده کات (گەر پەرده که رهق بێت).

به لām ئەو پياوهى که به تهنها دهيهوێ پەرده که لا ببات، به دلتيایى
يهوه ده لێم ئەو پياوه له و پەرى چيژو خوشى دايه، ئەو خوشيه وای لیده کات
کوێر بێ و ههست به و تازاره نه کات، که کچه که دوچارى ده بێت.. به م
کرده وهيه بوك وا به خه يالیدا دیت، که مێرده کەى تهنها بايه خ به
ئاره زوه کانی ده دات، با له سەر حيسابى هه راسان کردن و تازاردانى
خيزانه که شى بێت).

گەر ژن به کردو کوشى خۆى به شدارى مێرده کەى بکات کهوا لێک
تيگه يشتينيان هه بێ و ئەو شيوازه به کار بێتن، که هه ردولا پى پازين،
ئەوکاته تازاره که کهم ده بێته وه، ژنه کهش ئەوکاته خۆى له مێرده کەى دور
ناخاته وه.

ههروه ها بۆ ئەوهى جوتبون به سروشتى و به خوشى نه نجام بدریت،
پتيويسته ژن به شدارى مێردى بکات بۆ گه يشتن به و پەرى چيژو خوشى، که
هه ردولا ده بخوازن.

له جوتبوندا نابێ تهنها يه کهس وه لāmى هه بێ و ئەوى تر نه ييې،
به لکه ده بێ هه ردوکیان به پۆحو جهسته و دهر و نه وه ناو يتهى يه کترى بن،
جا ئەم ناو يته بونهى هه ريه کيک له ژن و مێرد به شه وق و سۆزو تاره زو و

ته فاهوم بۆ یه کتری، په نگینکی زۆر جوان و سهرنج راکیش به چیژو له زه تی جوتبون ده به خشی.

به لām لهو حالته تی ژن به سلبیانه رهفتار بکات، ههروهک هندی نافرته نهم حالته و شویانه بیر لهوه دهکه نهوه، که به سلبیانه رهفتار بکه، گهر ژن لهم کاردا پیاوی به ته نیا هیشته وه، که ته نها پیاو وه لāmی هه بی، نهوا زۆر له ئیعتباره کان به فیرو به هه ده ده چی، ده برینی خوشه ویستیش که م و کورتی ده بی، گهر به شداری هه ردو کیانی تییدا نه بی و به ناره زوی هه ردولا نه بی. ههروهه خودی جوتبونیش چیژو خوشی تهواو له ده ست ددات، چونکه وه لām نه دانه وه و شکی ژن جوانترین و خوشترین کاتی جوتبون له ناو ده بات. کاتی که نه وه پری چیژو خوشی له جوتبون ورده گیر، که ژن و میرد به یه که وه تییدا به شدار بن.

گرنگترین شت پیوسته پیاو له شوی زاواییدا په چاوی بکات، راگرتهی سۆزی ژنه که یه تی. چونکه نهم نافرته مālلی خۆی واز هیناوه و هاتۆته مālلیکی نو، که پیشتر تیایدا نه ژیاوه و لیتی پانه هاتوه و هه ست به شهرم ده کات. له سه روی نه وانه شه وه پیاو ده بی لهم شه ودا زۆر لیزان بی و نهم شه وه بکاته به هیژکردنی په یه وندی خوشه ویستی و هاوړی یه تی، نه یکاته شوی هه راسان و به دیار خستنی توانا و هیژو پیاوه تی و، له ناکا و نه چیته لای. پیوستیش به کسه ده ست به جوتبون نه کات تا نه وکاته ی ده زانی خیزانه که ی ناماده یی هه یه، نه گینا گهر ناماده یی جوتبونی نه بو، ده بی بۆ کاتیکی تر دوا ی بخت.

پیش نه وه ی کۆتایی به باسی هونه ری گه مه و ده ستبازی خیزان بیین، که پیغه مبه ر ﷺ نه مری له سه ر کردود، ده مه وی سهرنج بۆ ماوه ی یاری کردن

له پاش جوتبون رابكيشم. يه كى له زانا پسپوره كانى جنس ده لى: گهمه و يارى كردنى نيوان ژنو و ميړد گرنكى يه كى گه وره ي له په يوه ندى يه كانى هه يه جنسى، كه پشتگوئ خراوه. زوره ي پياوان كردويانه ته خو له دواى جوتبون له ژنه كه يان دور ده كه ونه وه، نه وهش نيشانه ي نه فامى و گيلى يه، روى وهرنه گيړي و له خه ودا نقوم ده بى. نافرده ته كesh نه و كاته هه ست به دابه زينى جنس ده كات و بى بهش ده بيت له گه وره ترين ماوه ي سوزو عاتيفه و خوشى و له زهت وهر گرتن.

نيستاش با بيينه وه سهر فرموده كه ي سهره تا هينامان: له كتيبي (التاج الجامع للاصول في احاديث الرسول) ته عليقيك له سهر هم فرموده يه هاتوه كه نه وهش كورته ي باسه كه يه و ده لى: له و كاته ي پيغه مبه ر زانى جابر بيوه ژنيكي هيناوه، پي فرمو: ((ما لك وللعداري ولعابها؟!)) ، به واتاي: گهر كچ بوايه باشر بو، تا گهمه و يارى له گهل بكه ي يان ليكي زمانى بمژى. نه مهش ناماژه يه بو مژيني ليوو زمان كه له كاتى گهمه و يارى له گهل خيزان نه نجام ده درى!!

دهرباره ي يه كه م كاري هاتنه ژوره و ي پيغه مبه ر ﷺ، له خاتو عاتيشه ره زاي خوى لى بى پرسيار كرا، نه و يش گوتى: پيغه مبه ر سيواك ده كات! رهنكه نه م سيواك كردنهش بو پاك كردنه و ي ددانه كانى بوبى، تا به ماچى گهرم پيشوازي له خيزانه كه ي بكات. نه م جوړه ماچ كردنهش به ختيارى و كامه رانى به ده ست دينى و هه مو خه مو په ژاره يه كى ژيان لا ده دات! له بهرته وه وا باش و چا كه كاتيک پياو ده چيته ماله و دو ديته ددره وه خيزانه كه ي ماچ بكات، تا خوشه ويستى يان زياتر بيت و، هه رده م نه وه يان له بير بيت كه له سهر په يمانى خوشويستنى يه كترين.

نهم فەرموده يه تيشك ده خاته سهر پړول و گړنگي (دهم) له کاتي گهمه و ياري کړدني پياو له گهل ژنه که ي. زانسته د هرونه کان (العلوم النفسية) کاريگهري ليکي زمانيان به ديار خستوه، (ماری ستوب) که پسرپورتيکي د هروني تافره تانه و د هرياره ي ثاره زوي جنسي تافره تان به راشکاوي و بي پهرده و به تاشکرا د هره د هري و ده لي:

له سهر پياوي ژندار پيوسته ده مي ژنه که ي ماچ بکات، کاتيک ژنه که ي بوي ملکه چ بو و هاته ژير بارو وه لامی به ده مي دايه وه، واته نه ویش ماچي ده مي پياوه که ي کرد، نه و کاته نابي به تهنه ليوي ماچ بکات، به لکو ده بي زمان و ليکي بمژي^(۱). نه مانه ش هه موي ده بيته هو ي بزواندن و چالاک کړدني هه ستي جنسي، هه روه ها ده بي جگه له ماچ کړدني ده مي خيزانه که ي، ده بي شويني تري هه ستيار (حساس) ماچ بکات وه ک گوئو کوردن و سينگ.

(۱) له کتيبي (مصاييح السنة) ي البغوي بهرگي دوه م هاتوه، که پتغه مبهري خواص بهر ژو بو هه خاتو عائيشه ي ماچ کړدوه، زمانى مژتوه (عن عائشة رضي الله عنها أن النبي كان يقبلها وهو صائم، ويمص لسانها) أخرجه أحمد في المسند وأبو داود في السنن وأخرجه البيهقي في السنن الكبرى. - وهرگير -

یاری و دهستبازی کردن له ماوهی حهیزدا

له باره‌ی چونه لای خیزان له کاتی حهیزدا پیغه مبهرد علیه السلام ده فرموی:
 ((اصنعوا کل شیء الا النکاح، - وفي لفظ - الجماع))^(۱)، واته:
 له ماوهی حهیزدا له گهل خیزان هه مو شتی بکهن تهنها جوتبون نه بی.
 ((ورد عن أزواج النبی أنه علیه السلام کان اذا أراد من الحائض شیئاً، ألقى
 علی فرجها شیئاً، ثم صنع ما أراد))^(۲)، واته: له خیزانه کانی
 پیغه مبهرد علیه السلام هاتوه کهوا پیغه مبهرد علیه السلام گهر بیویستایه بچیته لای به کیك
 له خیزانه کانی، که له ماوهی حهیزدا بوبان، شتیکی به سهر فهرجی
 خیزانه کهیدا ددها، ننجا نهوهی بیویستایه له گهل ده کرد^(۳).

(۱) رواه الجماعة الآ البخاري.

(۲) رواه أبوداود والحافظ العراقي.

(۳) حیکمه‌تی نیسلام چهند جوانه، که میانپه‌وه له نیتوان نهوهی که جوله که بیروباوه‌ریان
 وایه حه‌رامه له گهل نافرته‌تی حه‌یزدار له یهک ژوردا بجه‌ون، بیروباوه‌ری گاوره‌کانیش
 نه‌ویه، که به‌لایانه‌وه حه‌لاله له گهل نافرته‌تی حه‌یزدار جوت بین.

گه‌مه‌و یاریکردن له‌گه‌ل خیزان له‌کاتی خوشتندا

خاتو عایشه ره‌زای خوای لی‌بی گوتویه‌تی: ((کنت أغتسل أنا و رسول الله من إنياء بيني وبينه، تختلف أيدينا عليه: فيأدرني حتى أقول: دع لي دع لي!)^(۱) قالت وهما

(۱) له نه‌نجام گیری نهم فهرموده راسته‌دا دو حوکم وهرده‌گرین: یه‌که‌م: ده‌ست که‌وتن به نافرته ده‌ست‌نوئژ ناشکینن، سه‌ره‌پای فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که خیزانی خۆی ماچ کرده‌و چوه بۆ نوئژو ده‌ست‌نوئژی نه‌گرتوته‌وه، نهم بابه‌ت‌ه‌ش له شوئنی تر باسکراوه.

به‌هۆی نه‌زانینی نهم حوکمه‌وه، چه‌نده‌ها ژنو می‌رد کیشم ناکۆکیان که‌وتوته به‌ینه‌وه، گوايه تنها به ده‌ست لی‌دان ده‌ست‌نوئژ ده‌شکین! دیاره نه‌وه‌ش هیچ به‌لگه‌یه‌کی نیه، (ملاسه)ش که له نایه‌ته‌که‌دا هاتوه مانای جوتبونه هه‌روه‌ک نین عه‌بیاس و که‌سانی تر ناوایان گوتوه. هه‌ندیک پیشه‌واش هه‌مان رایان هه‌یه! که‌وايه با ژنو می‌رد نهم هه‌له له‌ده‌ست نه‌ده‌ن!!

ره‌حه‌تی خوا له پیشه‌وا شافیه‌ی بی‌ت، که گوتویه‌تی -هه‌روه‌ک گشت پیشه‌واکانیش هه‌مان قسه‌یان گوتوه-: (مسولمانان کۆپان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی گهر که‌سیک له پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ سونه‌تیک بۆ ده‌رکه‌وت، بۆی دروست نیه نهم سونه‌ته بۆ قسه‌ی هیچ که‌سیک لی‌گه‌پئ و به‌لاوه‌ نه‌!)، پیشه‌وا نه‌حه‌دی کوری حه‌نبه‌ل (ره‌حه‌تی خوای لی‌بی) گوتویه‌تی: (هه‌رکه‌سیک فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ری خواوه ﷺ په‌ت بکاته‌وه نه‌و که‌سه له‌سه‌ر لی‌واری تیاچونه!!).

گهر نه‌مپۆ مسولمانان ریک بکه‌ون له‌سه‌ر نه‌وه‌ی، که‌وا فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر فهرمان‌په‌وا بئ، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ و گشت پیشه‌وايان فهرمانیان کرده‌، نه‌وا نه‌و کاته ده‌بونه یه‌ک مه‌زه‌ب، هه‌روه‌ک یارانی پیغه‌مبه‌ر له‌سه‌ر یه‌ک مه‌زه‌ب بون. نه‌مه‌ش به‌هۆی نه‌وه‌ی که‌ دوا پیشه‌واکان فهرموده‌کان کۆکراونه‌ته‌وه.. شه‌عرانی له‌ کتیبی (المیزان)دا گوتویه‌تی، که ماناکه‌ی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نن: گهر نه‌مپۆ نه‌بوچه‌نیغه بی‌ت، هه‌روه‌ها پیشه‌واکانی تریش-، نه‌وا له زۆر رایه‌کانی په‌شیان ده‌بۆوه له‌به‌ر نه‌وه‌ی دواي نه‌و، فهرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ر کۆکراونه‌وه.

جنسان))^(۱)، واته: من و پیغه مبهری خوا له شمان گران بو و بئ نویتز بوین و پیکه وه خو مان ده شوت له یه که مه بجهل دا، جا ههردو کمان ده ستمان نه برد بو ئاوه که و پیغه مبهر زوترو له پیش من دهستی بو ئاوه که ده برد بو نه وهی ئاوه که به خویدا بکات و منیش پیم نهوت بو منیش لسی گهری بو منیش لسی گهری تا ئاوه که به خویم دا بکه م.

دوهم: حافظ له کتیبی (الفتح) ۱-۲۹۰ دا گوتویه تی: داودی نهم فرموده یه ی کردۆته به لگه بو نه وهی، که دروسته پیار ته ماشای داوینی ژنه که ی بکات، به پیچه وانه وش ژنه که ی دروسته ته ماشای زه که ری پیاره که ی بکات.

له کتیبی (آداب الزفاف) ی شیخ محمد ناصر الدین الألبانی هاتوه، که نه مه کورته که یه تی: نهم فرموده یه نه وه پوجهل ده کاته وه، که خاتو عانیشه گپراویه تیه وه که گوتویه تی: ((ما رأیت عورة رسول الله ﷺ قط)) هه رگیز عه ورتیه پیغه مبهری خوام نه بینیه .. نهم ریوایه ته راست نیه، چونکه یه کئ له راویه کانی درۆزنیکی فرموده هه لبه سته ره، نه وهی تریش نه ناسراو (مجهول) ه!

بۆیه (العراقی) له کتیبی (تخریج الأحياء) ۲-۴۶ پراندویه تیه وه، که سه نه ده که ی لاواز (ضعیف) ه، نه سانش گوتویه تی: فرموده یه کی (منکر) ه، نه و به ناو فرموده یه ش که ده لئ: ((إذا جامع أحدكم زوجته أو جاريته، فلا ينظر الى فرجها، فإنه يورث العمی ... گهر یه کئ له نیوه له گهل هاوسه ره که ی، یان که نیه ره که ی جوتبو، با ته ماشای داوینی نه کات، چونکه کویری بۆ ماوه به جی دئ))، نه وش هه لبه ستر او (موضوع) ه ههروه که أبو حاتم الرازی و (ابن حبان) و (ابن الجوزی) و که سانی تریش هه مان رایان هه یه.

ههروه ها نه فرموده یه ش (ضعیف) ه که ده لئ: ((إذا أتى أحدكم أهله، فليستر ولا يتجرأ تجرد البعيرين! ... گهر یه کئ له نیوه له گهل خیزانی جوتبو، با خۆی داپۆشی و خۆیان وه که حوشتی نپرو مئ روت نه که نه وه)).

ده کری ئایه تی ﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ بکه یه به لگه بو به باش دانانی خۆ روتکردنه وهی ژن و میرد بۆ یه کتری له کاتی جوتبونا، که نه و کاته دوا ی نه وهی جله کانی داده که نئ و میرده که ی له نامیزی ده گری، هه ریه که ده بیته پۆشاک بو نه وی تر.

(۱) رواه البخاري ومسلم وغيرهم.

خۆشه‌ویستی یه‌کی پیغه‌مبهر و گه‌مه‌کردنیکى خوش

خاتو عایشه ره‌زای خوای لیّ بیّ گوتویه‌تی: ((کنت أشرب وأنا حائض - أي من إناء النبي ﷺ - فيضع فاه على موضع فيّ، فيشرب! وأتعرّق العرق، وأنا حائض ثم أناوله النبي ﷺ فيضع فاه على موضع فيّ!))^(۱)، واته: من له حه‌یزدا بوم له جامی پیغه‌مبهر ئاوم ده‌خواردوه. جا پیغه‌مبهر ﷺ ده‌می خسته سهر ئه‌و شوینه‌ی که ده‌مم پیوه‌نابو، ئاوده‌کی خواردوه‌و ئیسکه‌ گۆشتم ده‌کرانده‌وه‌و له حه‌یزدا بوم، پاشان نم دا به پیغه‌مبهر ده‌می ده‌خسته سهر ئه‌و شوینه‌ی، که کرانده‌بومه‌وه. گهر سهرنجی ئهم فهرموده بده‌ین، خۆشه‌ویستی ژن و می‌ردی مسوّلان به‌ددر ده‌خات، ئه‌ویش گه‌مه‌و یاری کردنه. جا ئه‌و خۆشه‌ویستی یه‌ له‌کوی و نه‌ودی له خواره‌وه باسی ده‌که‌ین له‌کوی؟

ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که پیاویک سیۆیکى دا به ژنه‌که‌ی بیخوات، که خۆی پارچه‌یه‌کی لیّ خواردبو، جا ژنه‌که‌ی چه‌قۆیه‌کی هینا، می‌رده‌که‌ی پیی گوت: ئه‌وه چ ده‌که‌ی؟! ژنه‌که‌ی گوتی: ده‌مه‌وئ شوینه‌واری ددانه‌کانت له‌سهر سیۆه‌که‌ لابه‌ده‌م، که لیّت خواردوه. یه‌کسهر پیاوه‌که‌ش له‌سهر ئه‌و کاره ته‌لاقی دا.

پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فهرموی: ((إذا أكل أحدكم طعاماً، فلا يمسح يده

حتى يُلْعَقْهَا أَوْ يُلْعَقْهَا))^(۱)، واتە: گەر يەككەك لە ئىۋە خواردنىكى خوارد،
با دەستى نەسپىتەۋە تا پەنجەكانى بە زمان دەلىسىتەۋە يان بۆى
دەلىسنەۋە. واتا خىزانەكەى بۆى بلىسىتەۋە.

مەبەستى ئەم فەرمودە پىرۆزە ئاراستەدەرە ئەۋەيە كە پىياۋ داۋا لە
خىزانەكەى بىكات لەدۋاى خواردن پەنجەكانى دەستى بۆ بلىسىتەۋە، گەر بۆ
خۆى نەيلىسايەۋە. گومانى تىدا نىە لىستەۋەى پەنجەكانى پىياۋ لە لايەن
خىزانەكەى گەمەۋ يارى و جنس بزواندىكى زۆر جوان و چاكە، كە زۆر جار
بە سەلامەتى كۆتايى نايەت، واتە جوتبون ئەنجام دەدرى.

يارى كردن له گه‌ل خيزان به كورت كردنه وهى ناوه كهى

بوخارى و موسليم گيڤاويه تيانه وه كه پيغه مبهرد عليه السلام به خاتو عائيشه
فرمرد: ((يا عائش! هذا جبريل يقرئك السلام، قالت عائشة: وعليه
السلام ورحمة الله وبركاته، وهو يرى ما لا أرى)).
واته: نهى عهيشوك! نه مه جو برائيله سلاوت لى ده كات، خاتو
عائيشه ش گوتى: سلاو و په جمه تى خوا له وىش بى، نهو شتى نه بينى كه
من ناتوانم ببينم^(۱).

(۱) لهم فرموده يدا نه وه به ده ده كه روى لى و ده ده گيرى، كهوا به باش ده زانرى پياو
خيزانه كهى خوى به كورت كردنه وهى ناوه كهى بانگ بكات وه بلى: (شنه) له جياتى شنو
يان (نافه) ناڤان يان (به نه) له جياتى به ناز (سوزه) له جياتى سوزان... هتد. گهر وشه
(خان) له گه‌ل به كار به ينى نهوا باشتر خوشه ويستى ژنو ميږد زياتر ده بيت. ((به لام
به داخه وه نيتمه له كوئى نه فرموده يه جوانه له كوئى، نيتمه له جياتى ده رپىنى سوزو
خوشه ويستى بى خيزانه كاڤان، نيتمه به چاويكى سوكو به ناويكى سوكه وه بانگى نافره ت
ده كه ين و به چاوى خزمه تكارو كويله و ژيرده سته سه يرى ده كه ين كه نهوانه هه موى
نيسلام لى به ريه. -وه رگير-

به رز راگرتنی یاری له گهل خیزان

پینغه مبه ر ښه ده فرموی: ((كل شيء ليس من ذكر الله، لهو ولعب إلا أن يكون أربعة:

۱- ملاعبة الرجل امرأته.

۲- وتأديب الرجل فرسه.

۳- ومشى الرجل بين الغرضين.

۴- وتعليم الرجل السباحة))^(۱).

واته: همو شتيك كه ده كړئ و نه نجام ددري، گهر يادی خواي له گهل نه بو تهوا بي ماناو بي هوديه ته نها چوار شت نه بي:

۱- کاتيک پياو گه مهو ياري له گهل خيزانه کهي ده کات.

۲- کاتيک پياو مه شق و راهينان به نه سپه کهي ده کات.

۳- کاتيک پياو له نيوان دو نيشانه ي تير هاويشتن دي و ده چي. نه وهش پيشبر کي ده گريته وه.

۴- کاتيک پياو فيري مه له واني ده بي و خو فير ده کات.

نهم جوړه (له هو) ه حه لانه زور کاري گهرو گه وره، که ميلله تي نيسلام له سر به هيږي و ناماده کړني نه وه (جيل) يکي وهرزشي سرکه وتو راده هيږي.

له مه سه له ي ياري و گه مه کړني خيزان چه نده ها ناکارو نادابي زور هيه وه خاوه ني کتيبي (التاج الجامع للاصول) ده لي: (به هيمني و

(۱) رواه النسائي (حديث صحيح).

نەسەر خۆیی پەفتارکردن لە گەڵ ژن و، ئارام گرتن لە کاتی جوتبون، تا نەویش دەگاتە نەشئە و خۆشی بە پتۆیست دادەنرێ، هەروەها گالته و گەمەو یاری کردنیش لە گەڵیدا، پتۆیستی یە کە بۆ بەردەوام بونی خۆشویستنی یە کتری، وەك لە فەرمودە یە کدا هاتو، کە سەنە دە کە (صحیح) نیە، بە لām ماناکە (صحیح) ه، کە دە فەرموێ: ((لا يقع أحدكم على أهله كما تقع البهيمة. وَلْيَكُنْ بَيْنَهُمَا رَسُولٌ: القبله والکلام!))، واتە: کاتێک یە کێک لە ئێوە دە چیتە لای خێزانە کە بۆ جوتبون یە کسەر راستە و خۆ وەك ناژەل نە چیتە سەری و جوت نە بێ، بە لکو دە بێ لە نێوان یە کتریدا نێردراو (رسول) هە بێ واتە: ماچ و قسە ی خۆش.

پتۆستە لە سەر ئەو کە سەنە ی بە زوی و خێرا ئاویان دیتەو، با بۆ جوتبون پە لە نە کەن، با خۆیان دوا بخەن و لە سەر خۆ بن، تا ئەو کاتە ی خێزانە کە بۆ جوتبون ئامادە دە بێ، پتۆیستە خێزانە کە شی خۆی لە مێردە کە ی کە مێک دور خاتەو، تا ئەو کاتە ی ئامادە دە بێ.

من نامۆژگاری پیاو دە کەم لە کاتی گەمەو یاری و قسە ی خۆش و ئارەزو بزواندن نێوانیان، ناوێ ناو (زە کەری) بە ئاوی سارد بشوات، بۆ ئەو ی بە خێرای ئاوی نە یە تەو.

هەروەها نامۆژگاری بۆ ئافەرە تان ئەو یە کە داوین (فەر ج) بیان بە باشی بە پارچە قوماشێکی خاوین لە ناوێو بە سێر نەو، چونکە لەم کاتە دا دەر هاوێژ (افرازات) ی ئاوی ئافەرە تە کە دیتە دەرەو.

ئەو ی باسکرا زۆر گرنگە پە یڕەو بکری، کە زۆر لە پیاو و ژن نایزان و شارە زاییان نیە. تەنانەت هەندێ پیاو دور دە کە ویتەو لە ژنە کە ی وازی لێ دە هێنێ لە بەر ئەو ی ئەم نامۆژگاری یە بە نرخی و گرنگە واز دە هێنێ و

کەمەتر خەمی دەکات، بێ ئەوەی چارەسەری بۆ دابنێن!
 غەزالی لە کتێبی (الإحياء) دا گوتویەتی: لە نادابی جوتبەون ئەوەیە:
 گەر پیاو لە گەڵ ژنە کەمی جوت بو، گەیشته خۆشی و ناوی هاتەوه، با لەسەر
 ژنە کەمی هەلنەستێ، تا ئەویش دەگاتە چێژ و خۆشی، چونکە هەلسان
 لەسەری دەبیته هۆی نازاردانی.
 ھەروەھا دەڵێ: ھەبونی جیاوازی لە ئاوەهاتنەوه و چێژ و خۆشی، دەبیته
 مایەیی لێک دورکەوتنەوه، گەر ژن پێش پیاو بگاتە چێژ و خۆشی، ئەوا بۆ
 مێردە کەمی زیانی نیە.
 ئنجا دەڵێ: گەر لە یەک کاتدا ژن و مێرد بگەنە چێژ و خۆشی، ئەوا
 ژنە کە زیاتر لەزەت و خۆشی وەر دەگرێ.

چه ند هۆيه كى نوئ بۆ چاره سه ركردى ئاو زو هاتنه وه (سرعة القذف):

له گوڤارى (طبيبك/ ۱۲۰۴س ۱۱) هاتوه، كه پوخته كهى ئه مهيه:
(رهنگه راست و دروست بئ بلىين، زو ئاو هاتنه وه زۆرترين گرفته كانى
جنسيه، كه له نيو پياوان بهربلاوه، گه ورتين هۆى به دبەختى ژيانى ژنو
ميردايه تيه، زۆرينهى ئه و حاله تانهى ئاو زو هاتنه وهى تيدا پوده دات، له
ئه نجامى ئه وه به ئه و كه سهى ئاوى زو ديتنه وه زۆر ههستياره ..

رهنگه ههستياره كه جهسته يى بئ، كه وا ته نها به بهيه ك گه يشتن،
له رزهى چيژو خۆشى پوده دات. رهنگه سۆزدارى (عاطفي) بيت، ئه و پياو دى
زۆر عاتيفى بيت و، ئه و پياو ههش كه ميك ترسى له كارى جنسى هه بئ،
ئه وا ههريه ك له و دو جوړه پياوه، ناتوانئ خۆى له بهردهم وروژاندنى جنسى
بگرئ، مه گهر ته نها كه ميك خۆى بگرئت.

ئه و گه نجه نه و ته مه نانهى به هۆى وروژانى جنسى به هيزه وه به زويى
ئاويان ديتنه وه، ئه وانه توشى گرفتى راسته قينه نه بون، چونكه ده توانن
دواى ماوهيه كى كه م، هيزى جوتبونيان بۆ بگه رپته وه، جوتبونى دوه ميش
به شيويه كى گشتى بۆ ماوهيه كى دريژتر بهرده وام ده بئ.

بۆ دۆزينه وهى چاره سه رى ئه و جوړه كه سانه، هه وئو كووش بهرده وامه،
جا به كئ له و چاره سه رانه هه توان (مرهم)ى سركه ره، كه بۆ ئه م جوړه
پياوانه شتيكى سودبه خشه، كه وا بهر له جوتبون پياو زه كه رى به م هه توانه
چه و ده كات، تاوه كو ههستياره كهى كه م كاته وه و ماوهى ليخشاندن دريژه
بكيشئ.

زۆر پياو توانيويى تى چەند فيلىك بۆ خۆى بدۆزىتەو، بۆ ئەوئى
بىروھۆشى لەكارى جنسى دورىخاتەو، تاوئەكو زو نەگاتە لەرزەى چىژو
خۆشى.

كەسك دەناسم لەكاتى جوتبون، مەسەلەى ماتماتىك بەكاردينىو،
ئەوئى كە زەحمەت و گرانە لە بىرو زەينىدا شى دەكاتەو، وەك ھۆيەك
بەكارى دينى، تا زو نەگاتە چىژو خۆشى!!

يەككىكى تر ھەيە پىتەكانى نەبجەدى بە وەرگەراوئى دەخوينىتەو!
دكتۆر (جيمس)، كە يەككىكە لە مامۆستاكانى پزىشكى لە زانكۆى
(ديوك)، رىگەچارەيەكى بۆ چارەسەرکردنى زو ئاو ھاتنەو دۆزىو،
ئەويش برىتيە لەوئى پياو داوا لە ژنەكەى بكات دەست بە زەكەريدا بىنى
ھەتا وای لىدى ئاوى بىتەو، جا ئەوكاتە داوا لە ژنەكەى بكات دەست
ھەلگى، لەو كاتەش كە ھەست كردن بە ئاو ھاتنەو نامىنى، دوبارە
ژنەكە دەست بكاتەو بە ھەمان كردار.. دوبارە كەرنەوئى ئەم كردارە
دەرونى پياو رادى، تا وای لىدى دەتوانى خۆى رابگرى، جا بەمەش پياو
بە زويى ئاوى نايەتەو ھەست دەكات دەتوانى نەھىلى زو ئاوى بىتەو.

ديارە بە تەربونى زەكەر، بە درەنگى ئاوى دىتەو، بە وشكى بەزويى
ئاوى دىتەو، جا ئەم مامۆستاي زانكۆيە نامۆژگارى دەكات لەكاتى
جى بەجى كردنى كەدەكەدا، ھەستيارى كزو لاواز بكريت.

دوا وتە ئەوئەيە، رىگەچارەى زو ئاو ھاتنەو ھىچ سودى نى، مەگەر
لەو ھالەتەنە بىت، كە زو ئاو ھاتنەو كە سروشتى بىتو لە نەنجامى
خراپى تەندروستى پياو نەبىت، بە چارەسەرکردنى ئەو نەخۆشە "گرفتەكە
ھەموى چارەسەر دەبى.

ھەندى پىزىشك رېنمايى ئەۋە دەكەن، كە چوك (زەكەر) بە ھەتۋانى
(لېدۆكايىن، يان زايلىۋكايىن) چەۋر بىكرىت، تاۋەكو ھەسەسىيەتەكە كىزو لاۋاز
بىكرىت، ماۋەي جوتبۇن درىۋە بىكىشى.

بەبۇنەي قىسەكردن دەربارەي زو ئاۋ ھاتنەۋە، رېنمايى و ئامۇزگارى ئەۋ
كەسانە دەكەين، كە دوچارى زو ئاۋ ھاتنەۋە ھاتون، نەھىلن ژنەكانيان زۆر
خۇيان بۇيان جوان بىكەن، تاۋەكو ھەزى زو جوتبۇنيان كەم بېيىتەۋە.
گۇڭقارى (طبيبك) لىكۆلىنەۋەيەكى دەرھىناۋە لەۋزىر ناۋىشەنى
(بەلەپىتەكى لەرزەي چىژ لاي ژن: زناد الأرتعاش عند المرأة) مەبەستى
مىتەكەيە.

مىتەكە: ئەۋ پارچە گۆشتەيە، كە لە سەرەۋەي ھەردو شەفرە گەۋرەي
فەرچى ئافرەتەۋەيە، كە ئافرەت بەھۇي ئەۋەۋە لەزەت و خۇشى جىنسى پىئ
ۋەردەگىۋ بۆ لەزەت و خۇشى ۋەك زەكەرى پىياۋ ۋايە. ئەم پارچە گۆشتەي
كە بە فەرچى ئافرەتەۋەيە دەمارى زۆرى تىدايەۋ، تۆرىك لە دەمارى وردو
مولولەي خۇيىن پىكەھاتەۋە، كە بەدەست لىدان (لمس) لەم مىتەكەيە ئارەزۋى
جىنسى ھەلدەستىۋ، ئەۋىش پىر دەبىئ لە خۇيىن قەبارەكەي گەۋرە دەبىئ...
لەبەر ئەۋە مىتەكە خالى مىرەكەزىيە بۆ بزۋاندنى جىنسى ئافرەت،
گەياندنى بە لەزەت و خۇشى جوتبۇن. كاتى مىتەكە ئەم گرنگىيەي لە
ژيانى ئافرەت ھەبى، دەبىئ و پىۋىستە لەسەر ھەمو پىاۋىك زانىارى و
شارەزايىيەكى تەۋاۋى ھەبى دەربارەي ئەۋ رۆلە گرنگەي مىتەكە دەيىنى
لە بزۋاندنى جىنسى ئافرەتدا. ھەروەھا پىۋىستە پىياۋ ئەمچۆرە زانىارىيەنە
بزانى، كە لەكاتى گەمەۋ يارى قىسەي خۇشى پىش جوتبۇن، دەبنە ھۇي
بزۋاندن و ورۇژاندنى ئەم مىتەكەيە. لەبەرئەۋە پىۋىستە گرنگى بە مىتەكە
بدرى تا ئافرەت ئارەزۋە جىنسىيە ھەللەكەي تىر بىي.

وروزاندىنى مېتكە پىتويىستە بە لەسەرەخۆيى بىكرىت، چونكى زۆر
 ھەستىيارە بەرادەيەك، كە عەقلى باۋەر ناكات ھەستىيارەكەي چۆنە.
 زۆربەي زۆرى ئەو ئافرەتەنەي، كە لەسەر سىروشتىكى ساغن پىش
 جوتبون، گەمەو يارى كىرەن بە مېتكەيان بەلاۋە خۆشە. ھەروەھا دۋاي
 جوتبونىش، ۋا چاكە مېتكە يارى پى بىكرى بۆ ئەوئى ئافرەتەكە لەزەت و
 خۆشى يەكەي تەۋاۋو كامىل بى. ھەندى جار ۋا پو دەدات، پىاۋەكە زوتىر
 دەگاتە خۆشى ۋاۋى دىتەۋە، ئافرەتەكەش نىستا ئارەزۋە جىنسى يەكەي
 دانەمىركاۋە تىر نەبۋە، مىردەكەشى ۋازى لى دەھىنى ۋاۋى لى
 ۋەردەگىر، ئەو كاتەش ئافرەتەكە توشى ئانارامى مېشك دەبى، چونكى
 جىنس پەيۋەندى بە مېشكەۋە ھەيە. ئەو جۆرە پەفتار ۋەلەس ۋەكەۋتەنە
 زۆربەي پىاۋە دل پەق ۋە نەفامەكان بەو شىۋەيە لەگەل ئنەكانيان پەفتار
 دەكەن.

كەۋاتە لەسەر مىرد پىتويىستە، مېتكەي ئنەكەي بوروزىنى ۋاۋى بىجولنى
 تا ئەو كاتەي ئنەكەي دەگاتە ئەۋپەرى لەزەتى جىنسى ۋە ھەست بە لەرزەي
 خۆشى دەكات، ئا لەۋكاتەدا مىردەكەي لەگەلى جوت بى.

ماچ کردنى ژن له لايه ن ميړديه وه ده ستونويز ناشکينى

خاتو عايشه ره زای خواى لى بى ده لى:
((إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَبْلَ بَعْضِ نَسَائِهِ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الْمَصَلَّى وَلَمْ
يَتَوَضَّأْ))^(۱)، واته: پيغه مېهر ﷺ هه نديک له خيژانه کاني ماچ کړدوه و
پاشان چوه يو نويزو ده ست نويزى نه گرتوته وه.

(۱) رواه أحمد في المسند والترمذي والنسائي وابن ماجه وأبو داود (حديث حسن).

ماچ کردن له کاتی به پوژو بوندا

((قبل رجل امرأته، وهو صائم، فوجد من ذلك وجداً شديداً، فأرسل امرأته تسأل عن ذلك، فدخلت على أم سلمة أم المؤمنين فأخبرتها، فقالت أم سلمة: إن رسول الله يُقبل وهو صائم. فرجعت المرأة الى زوجها فأخبرته، فزاده ذلك شراً، وقال لسنا مثل رسول الله ﷺ، يُحلّ الله لرسوله ما شاء. فرجعت الى أم سلمة، فوجدت رسول الله عندها، فقال رسول الله: ما بال هذه المرأة؟ فأخبرته أم سلمة، فقال: ألا أخبرتها أني أفعل ذلك؟ فقالت أم سلمة قد أخبرتها، فذهبت الى زوجها، فأخبرته، فزاده ذلك شراً، فقال لسنا مثل رسول الله، يُحلّ الله لرسوله ما شاء، فغضب رسول الله ثم قال: والله إني أتقاكم لله وأعلمكم بحدوده))، واته: پیاویک به پوژو بو و ژنه که ی خوی ماچ کرد، له نه نجامی نهو ماچ کردنه ههستی به نازارو تاوانیکی زور کرد! له بهر نهو ژنه که ی نارد، تا ددرباردی نه م ماچ کردنه بپرسی، که نایا گونا نه یان نا، جا چوه لای نوم سهله ی دایکی مسولمانان و پیی گوت شتیکی ناوا رویداوه. نوم سهله ییش گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ به پوژو بووه ماچی خیزانیشی کردوه. جا ژنه که چوده لای میرده که ی وه لآمه که ی پی راگه یاند: کاتیک وه لآمه که ی بیست هینددی تر خراپتر بو و، گوتی: نیمه وک پیغه مبهری خوا نین، خوای گه وره به ویستی خوی شتی بو پیغه مبهره که ی هه لآل ده کات، ژنه که گه رایه وه لای نوم سهله. نهو کاته پیغه مبهری خوا ﷺ له لای نوم سهله بو. پیغه مبهری

خواهه فرموى: نهم ژنه چى دهوئیت؟ نوم سهلمهش پرسیاره کهى به پیغه مبهه راگه یاند. پیغه مبهه ریش فرموى: پئی بلئ من ناوا ده کهم، واته: ماچی ژنم ده کهم له کاتی کدا که بهر ژوممه. ژنه که گه پایه وه لای میرده کهى و ناواى پئ راگه یاند. بهه مان شیوه پیاوه که هیندى تر پئی خراپتر بو و، گوتى: ئیمه وهك پیغه مبهه رى خوا نین، خواى گه ورده به ویستی خوئ شت بو پیغه مبهه رى کهى هه لال ده کات. پیغه مبهه رى خواش توپه بوو پاشان فرموى: به خوا من له هه موانتان زیاتر له خوا ده ترسم و ددربارى سنوره کانى شهرعى خوا له هه موانتان شاره زاترم^(۱).

ئیمام موسلیم گپراویه تیه وه، ((کان رسول الله ﷺ یقبل وهو صائم، ویبشر وهو صائم... پیغه مبهه رى بهر ژوو بوه خیزانى ماچ کردود، هه روا بهر ژوو بوه پیستى به پیستى خیزانى که وتوه))^(۲).

(۱) ئیسلام چهند جوان و ناسانکاره، نهم فرموده یه له کوئیه له ناست نهو ژنو میردانى ده ستونوئیان هه یه ده ستیان بهر یهك ده کهوئ، که به خوئیه وه کیشه و ناکوکیان له نیتواندا دروست ده بئ.

(۲) به بۆنه ی مه سه له ی ماچ کردن و رینگه پیدانى شهرع له کاتى پوژودا، ئیمه ناگادارى نهو پیاوه ده کهینه وه، که ناتوانئ له کاتى ماچ کردندا خوئ بگریئ و یه کسه ر له گه ل خیزانه کهى جوت ده بئ، نهوا نهو کاته پوژوه کهى به تال ده بیته وهو ده بئ که فاره ت بدات، که دو مانگ بهر ژوو بونه یهك له دواى یهك، گهر نه ییتوانئ بهر ژوو ببئ نهوا ده بئ (شهست) هه ژارو فقیر نان بدات.

له بهر نهوه گهر که سیک له خوئ ترسا، که له کاتى ماچ کردندا خوئ بو ناگریئ، نابئ خیزانه کهى ماچ بکات.

پنویسته میرد کاریگه ریی و شی کردنه وه ی ماچ کردن بزانی، تاکو نهم کارى له بهر چار پون بئ، گهر ویست و نیراده ی کزو بئ هیژ بو، با له ماوه ی بهر ژوو بوندا واز له ژنه کهى بیئ و ماچی نه کات.

دکتور (أرنو) ده‌ئێ: له‌وکاته‌ی گهنج ژنه‌که‌ی ماچ ده‌کات، چهند گۆزانه‌کاریه‌کی خێرای به‌سهردا دێت، هه‌ندیکی کیمیاویه‌و هه‌ندیکی دی نه‌ندامی (عضوی)یه‌.

دیاره‌ له‌کاتی ماچ کردندا پیاو که‌ هه‌ست به‌ سه‌رو چاو سوڤان ده‌کات، نه‌و دیارده‌یه‌ نیشانه‌ی نه‌و گۆزانه‌کاریه‌یه‌، به‌لگه‌ی نه‌وه‌شه‌ که‌ چهند کارلێکه‌ردنێکی جیا‌جیا هه‌یه‌ له‌کیانی خۆیدا کارده‌کات.

یه‌که‌م شت که‌ رووده‌دات گلاندی مێشکی ماده‌یه‌که‌ ده‌رده‌دات، که‌ کار له‌ گلاندی (أدرنالی) ده‌کات، که‌ که‌وتۆته‌ هه‌ردو گورچيله‌، جا چالاکی ده‌کات و کۆمه‌لێک له‌ توخمی کیمیاوی ده‌رده‌دات و ده‌یه‌اوێته‌ ناو خوێن، له‌به‌ر به‌هێزی کارتی‌کردنی ماچ نه‌و دیارده‌یه‌ به‌ خێرای بروسکه‌ ناسا رووده‌دات و سه‌رجه‌م نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ ده‌گرێته‌وه‌. جا گوشاری خوێن به‌رز ده‌بیته‌وه‌و لێدانی دڵ خێراتر ده‌بێ و سوڤی خوێن زیاتر چالاک ده‌بیته‌، خرۆکه‌ی سوڤ له‌خوێندا که‌م ده‌کات و خانه‌کانی پێست ده‌کرێنه‌وه‌و ئاره‌قه‌ی لێ‌ده‌رده‌چێ.

له‌وه‌ی باسکرا بۆمان ده‌رده‌که‌وێ له‌به‌ر نه‌و هۆیانه‌یه‌ خوای گه‌وره‌ قه‌ده‌غه‌ی کردوه‌ له‌کاتی به‌یه‌که‌ گه‌یشته‌و خواحافیزی، هاوڤێیان یه‌کتری ماچ بکه‌ن، یان ئافه‌رت هاوڤێی خۆی ماچ بکات- که‌ به‌داخه‌وه‌- نه‌مه‌ له‌ناویاندا زۆر بلاوه‌و هه‌رامیشه‌. نه‌وه‌ی ڤێی پێدراوه‌ ته‌نیا ته‌وقه‌کردنه‌، که‌ به‌هۆیه‌وه‌ گوناچه‌کانی پێ هه‌لده‌وه‌ڤێ.

پزیشه‌که‌کان سه‌لماندوایه‌ ماچ، زۆر نه‌خۆشی ده‌گوازیته‌وه‌ وه‌ک (سیل) و (سفلس) که‌ نه‌خۆشیه‌کی فه‌ره‌نگی یه‌، میکروبه‌که‌ش له‌ڤێی ده‌مه‌ره‌ ده‌چێته‌ ناو خوێن و له‌وێشه‌وه‌ بۆ هه‌مو جه‌سته‌و ده‌بیته‌ هۆی شێت بوون و مردن.

جوتبون له پوڅي پدمه زان

((جاء رجل الى النبي ﷺ فقال: يا رسول الله، هلكت. قال: وما أهلكك؟ قال: وقعت على أهلي وأنا صائم، فقال رسول الله: هل تجد رقبة تُعتقها؟ قال: لا! قال: فهل تستطيع أن تصوم شهرين متتابعين؟ قال: لا؟ قال: هل تجد إطعامَ ستين مسكيناً؟ قال: لا؟ قال: فأجلس! فبينما نحن على ذلك إذ أتى ﷺ بعرق فيه تمر، فقال: أين السائل. قال: أنا. قال: خذ هذا فتصدق به. قال: أعلى الأرض أفقر مني؟ فوالله ما بين لا بئنها أهل بيت أفقر منا! فضحك رسول الله ﷺ وقال أطعمه أهلك!))^(۱)، واته: پياوړې هاته لای پيغه مېرو گوتی: نهی پيغه مېری خوا، به هیلاک چوم.

پيغه مېر فېرموی: چ شتیک به هیلاکی بردوی؟

گوتی: به پوڅو بومو له گهڼ څیزانه کم جوت بوم.

پيغه مېری خوا فېرموی: چ شتیکت هدی به عېدیکې پې پرگارکې؟

گوتی: نه څیر!

پيغه مېر فېرموی: نایا ده توانی دو مانگ به له دواي به به پوڅو بې؟

گوتی: نه څیر.

پيغه مېر فېرموی: نایا هیچت هدی به شست فېقېری پې نان بدهی؟

گوتی: نه څیر.

(۱) رواه البخاري ومسلم وغيرهما.

پیغمبهر فرموی: دانیشه!

دهلی: نیمه بهو حالته ماینه وه، تا زه نبیله خورمایهك هینرا، پیغمبهر

ﷺ فرموی: نهو کسهی پرسیری کرد له کوی یه.

دهلی گوتم: نهو تام لیږه.

پیغمبهر فرموی: لهبری نهو کاردی کردوته نه مه ودرگرو بیکه به خیر.

نهویش گوتی: له سهر نه م نهرزد کس له من هه ژارتر ههیه؟!

پیغمبهری خوا ﷺ پیکه نی و فرموی: کهواته نه م خورمایه دهر خواردی

خیزانه کهت بده!

پیغهمبهر هاوسهری پوخوش^(۱)

خاتو عانیشه (رهزای خوی لئی بی) گوتی: ((به خوا پیغهمبهرم ﷺ له لای دهرگای ژوره کهم بینو، حه به شیه کانیش له مزگه و تدا پرمبازنیان ددکرد، جا منی به عه باکهی خوی داپوشی، تا له نیوان گوی و شانی ته ماشای حه به شیه کان بکه، پاشان له بهر من راده و دستا هه تا وهرز ده بوم و ده پویشتم، که واته ریزی کچی نه و ته مهن بگرن، که ههزی له گه موه یاریه))^(۲). ههروه ها گوتیه تی: ((قال لی رسول الله ﷺ: إني لأعلم اذا كنت عني راضية، واذا كنت علي غضبي.

فقلت: من أين تعرف ذلك؟!)

فقال: اذا كنت راضية: فَإِنَّكَ تقولين: لا ورب محمد... واذا كنت علي غضبي، قلت: لا ورب إبراهيم...))^(۳)، واته: پیغهمبهری خوا پیی فهرموم: من ده زانم چ کاتیك تو له من رازی و، چ کاتیكیش له من تورهدی. ده لئی: منیش گوتم: چۆن نه وه ده زانی؟

پیغهمبهر فهرموی: کاتی له من رازی، به من ده لئی: نه خیر به پهروه ردگاری محمد... کاتیكیش له من تورهدی، ده لئی: نه خیر به

(۱) پیویسته پیار له ماله وه له گهل خیزانه کهی پوخوش و دهم به پیکه نین و سوعبه ت چی بی و، خوشی و شادی بخاته دلی خیزانه که به وه، تا بارگرانایی و ناخوشی به کانی ژیان و نیش و کار سوک بکات، نه وهش یاریدهی به هیزکردنی په یوه ندی و خوشه ویستی ژنو میرد ده دات.

(۲) رواه البخاري ومسلم.

(۳) رواه مسلم.

په روډدگارى ټيبراهيم.

خاتو عائشه ده فرموي: ((قدم رسول الله ﷺ عن غزوة تبوك أو حنين، وفي صهوتي ستر، فهبت ريح فكشفت ناحية الستر عن بنات لعائشة لعب. فقال: ما هذه يا عائشة؟ قالت بناتي! ورأى بينهن فرساً له جناحان من رفاع. فقال: ما هذا الذي أرى وسطهن؟! قالت: فرسي! قال: وما الذي عليه؟! قالت جناحان. قال: فرس له جناحان؟! قالت: أما سمعت أن لسليمان خيلاً لها أجنحة؟ قالت: فضحك حتى رأيت نواجذه))^(۱)، واته: پيغه مېر ښه له جېنگي تېبوك يان حونهين گهرايه وه. لهو خانوه بچکولې هم بو په رده يه کي پيو هه لواسرابو. کاتيک بایهک هه لې کرد، يه کسر په رده که لادراو هه نديک بوکي ياري کردنی عائشه به ديار کهوت.

پيغه مېر فرموي: عائشه نه وه چيه؟

گوتی: کچه کانن!

پيغه مېر له نيوان نهو له عابانه ماينيکي بيني، که له قوماش دروست کرابو دو بالي هېبو.

پيغه مېر فرموي: نه دی نه وهی له ناوډراستييان دايه چيه؟!

خاتو عائشه ش گوتی: ماینه که مه!

پيغه مېر فرموي: نه دی نه وه چيه له سهری؟!

نه ویش گوتی: دو باله.

پيغه مېر فرموي: ماینو بالي هېبی؟!

(۱) رواه أبوداود (صحيح).

عائيشه گوتې: نه دې نه تبېستوه سوله يمان ته سپېکې هه بوهو بالې بوه. ده لې: پيغه مېهر پيکه نې تا ددانه کاني به ديار کهوت.

خاتو عائيشه (ره زای خواي لې بې) گوتويه تي: ((له گه شتي کدا له گه ل پيغه مېهرې خوا دا بوم، ده لې: نه وکاته من لاواز بوم، پيغه مېهر به ياراني فرمو: تيوه پيشکه ون، نه وانش پيشکه و تن، پاشان فرموي: وهره پيشپرکيت له گه لدا بکه م! منيش پيشپرکيم له گه لدا کردو ليم برده وه... دواي نه مه - له گيرانه وه بيه کدا - ده لې: خوي لې بې ددنگ کردم، هه تا قه له و بومو من نه و پيشپرکييم له بير کرد، جا له گه لدا چوم بو سه فر، پيغه مېهر به ياراني فرمو: پيشکه ون، نه وانش پيشکه و تن، پاشان گوتې: وهره پيشپرکيت له گه لدا بکه م، به لام من نه وه ي پيشانم له بير کردبو، نيستاش قه له و بوم. گوتم: نه ي پيغه مېهرې خوا! چون من بهو حاله وه پيشپرکيت له گه لدا بکه م؟! پيغه مېهر فرموي: هه رده بې بيکه ي، جا پيشپرکيمان^(١) کردو پيغه مېهر لې برده وه دهستي کرد به پيکه نې و فرموي: نه مه بهرامېهر نه وه ي تره (پاک له پاک))^(٢).

((كان رسول الله أفكه الناس))^(٣).

مېناوې له (فيض القدیر) دا له راقې نه م فرموده يه دا ده لې: واته: پيغه مېهرې خوا، که بکه رابا بيه وه لاي خيزانه کاني له هه مو خه لکيتک زياتر

(١) په ننگه پيغه مېهر به نه غامداني نه م پيشپرکي به ژنو ميتردان فيره نه وه بکات، که هر يه که يان به باشي بتوانې له گه ل يه کتري، چيژ له ژيانيان وهرگرن، که پيکه وه به هندی شيوازي گه مو له هو و چالاکی هستن، تاوه کو هه موو کات ژيانې ژنو ميتردايه تي له سر جديدت به رده وام نه بې، نه بادا نه و جديده ته بيته مايه ي بيزاري!

(٢) نيمام نه محمد له مسنده نه بوداودو نه ساني گيړاويه تيانه وه، فرموده يه کي (صحيح) ه.

(٣) رواه الحافظ العراقي.

گالتو و گه پو سوعبه تی ده کرد.

خاتو عائیشه فهرموی: ((إني لطخت وجه سودة بحريرة ولطخت سودة وجه عائشة، فجعل رسول الله ﷺ يضحك))، واته: من (حريره)^(۱) م له ده و وچاوی سهوده هه لّسوی، سهوده ش ده و وچاوی عائیشه هه لّسوی، جا پیغه مبه ریش به م کرد و دیان پیکه نی.

((كان أصحاب رسول الله ﷺ يتباحون بالبطيخ، فإذا كانت الحقائق كانوا هم الرجال))^(۲)، واته: یاران پیغه مبه ر شه ره کاله کیان ده کرد، له راستیدا خو ئه و انیش پیاو بون.

(۱) نارد به شیر یان به چهوری ده کریتته چیشت.

(۲) رواه البخاري في الأدب المفرد.

شادیه‌کانی ژن هینان و داووت کردن

(داووت و نان دروست کردن پیویسته)

✽ بوریددهی کورپی حصیب گوتویه‌تی: لهو کاته‌ی عه‌لی خوازبینی فاطیمه‌ی کرد ره‌زای خویان لئی بی، پیغه‌مبهر خواجّه فهرموی: ((أنه لابد للعرس (وفي رواية للعروس) من وليمة))^(۱)، واته: بۆ ژن هینان پیویسته وه‌لیمه هه‌بیّت، واته خه‌لک ده‌عوته کردن بۆ نان خواردنی ژن هینان.

✽ ((رأى رسول الله ﷺ على عبدالرحمن بن عوف أثر صفرة، فقال: ما هذا؟ فقال: تزوجت امرأة على وزن نواة من ذهب، فقال: بارك الله لك! أولم ولو بشاة))^(۲)، واته: پیغه‌مبهری خواجّه شوینه‌واری زه‌ردایی به عبدالرحمن ی کورپی عه‌وف بینی، فهرموی: ئەمه چیه؟ گوتی: ژنی‌کم له‌سه‌ر کی‌شی یه‌ک ناوکه زی‌ر ماره بر‌کردوه. پیغه‌مبهر فهرموی: خوای گه‌وره لیت پی‌رۆز بکات! وه‌لیمه و داووت بکه، با به مه‌ری‌کیش بیّت.

(۱) رواه أحمد في المسند والطبراني والطحاوي. حديث صحيح.

(۲) رواه الجماعة.

پیوستی به ده مه وه چونی وه لیمه (نانی زه ما وه ند)^(۱)

خوای گه وره ده فهرموی: ﴿وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا﴾ (الأحزاب - ۵۳)، واته: به لام گهر داواتان لی کرا بۆ نان خواردن نهوا بچون، گهر خواردتتان خوارد بلاوهی لی بکهن.
پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: ((فكوا العاني، وأجيبوا الداعي، وعودوا المريض))^(۲)، واته: گریی گرفتاران بکه نه وه، به ده مه نه وه که سه وه بچون که بانگتان ده کات. سهر دانی نه خوش بکهن.

ههروه ها ده فهرموی: ((إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى طَعَامٍ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ مَفْطَرًا فَلْيَطْعَمْ، وَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيَدْعُ))^(۳)، واته: گهر یه کیتک له ئیه

(۱) له گرنگترین مه به سه کانی وه لیمه (نانی شایی) به دیار خستنی میرو، کۆبونه وهی خزمو که سو هارپی یانه به بۆنه ی بۆک گواسته وه، بۆ خستنه ناوه وهی خوشی و شادی بۆ دلی گشتی و، موصامه له کردنی زاوا و پیروزیایی لیکردنیسه تی، که به مهش هۆگری و خوشه ویستی زیاد ده کات، که چند مانایه کن خوای گه وره زۆر مکوره له سه به جی هینانی.

له بهر نه وه نابیی هیچ که سیک، که بۆ وه لیمه بانگ کرا دوا بکه ویت. (عبداللهی کوری عومهر پیاویکی بۆ نان خواردن بانگ کرد، پیاویک له قه ومه که گوتی: من بیه خشه نایم، ابن عمر گوتی: له مه دا به خشین نیه، هه لسه! وه لیمه به هه رج خواردنیک بیت جائیزه، با گوشت و نانی له گه ل نه بیت، ههروه ها گهر مه ریشی تیدا نه بو. پیغه مبه ری خوا ﷺ له و کاته ی (صفیه)ی گواسته وه، خه لکی به خورما و رون و که شکک بانگ کرد، نه وه بو خه لکه که تیریان خوارد.) بوخاری گێراویه تیه وه.

(۲) رواه البخاري.

(۳) رواه مسلم وأحمد في المسند.

نان خواردن بانگ کړا با بچیت. گهر بهر ژو نه بو با نان بخوات، گهر بهر ژو بو با نه بخوات^(۱).

(پتغمبهري خواږه صفيه کچی حیي گواستهود، لهو پرژدهدا خواردنیکيان دروست کرد، که بریتی بو له خورماو رونو کهشکهک)، پتغمبهري خواږه فرموی: ((نهو کهسانه ی دهو روبه رت بانگ بکه)).
 نا ئمه بو زه ماو دندو وه لیمه ی پتغمبهري له پرژي گواستنه وه ی صفيه دا^(۲).

حرامه تهنه دهوله مهندان

بو نانی زه ماو دند بانگ بکړین

پتغمبهري فرمویه تی: ((شر الطعام طعام الوليمة يدعى إليها الأغنياء، ويمنعها الفقراء))^(۳)!! ، واته: خراپترین خواردن، خواردنی داوه ت و وه لیمه ی که، که دهوله مندی تیدا بانگ کړاییت و هه ژاران ی تیدا بانگ نه کړاییت.

۱) له کتیبی (المفصل فی أحكام المرأة) بهرگی شه شم دا هاتوود، که عبداللهی کوری عومهر گهر بو نانی زه ماو دند بانگ کړایا، به دم بانگ کړنه که وه ده چور، جا نه گهر بهر ژو نه با خواردنه که ی ده خوارد، گهر بهر ژو بو دا دوعای بو ده کړدن و پیروزیایی له خاوه ن زه ماو دنده که ده کړدو ده یگوت: (بارك الله لكم وعليکم)، پاشان دهو یشته. -وهر گتیر-

۲) رواه البخاري ومسلم.

۳) رواه البخاري ومسلم.

تهنها پیاوی چاک بو نانی زما و هند بانگ بکړی

پیغه مېهر عليه السلام فرمویه تی: ((لا تصاحب الا مؤمناً، ولا يأكل طعامك الا تقي))^(۱)، واته: جگه له باوه پردار هاوړې یه تی کهس مه که، تنهها مروؤی پاریز کارو له خوا ترسیش خواردنت بخوات.

با دهوله مه ند کو مه کی نانی زما و هندی هه ژاران بکات

نه نه س دهرباره ی ژن گواستنه وه ی پیغه مېهر عليه السلام که (صفیة) ی هیناوه ده لئ: ((نوم سوله یم صه فی ه ی بو پیغه مېهر ناماده کردو به شهو بو ی گواسته وه، جا پیغه مېهر عليه السلام به یانیه که ی بو به زاوا فرموی: هه رکه سی شتیکی هه یه با بیه ینی (له گیرانه وه یه کی تر دا: هه رکه سی شتیکی له خو ی زیاده یه، با بو مان بی نی)).

نه نه س گوتی: رایه ختیکی له پیست دروست کراوم راخست، جا پیاوی وا هه بو که شک و په نیری ده ینا، هه بو رو نی ده ینا، هه بو خورمای ده ینا، جا هه مو نه مانه یان تیکه ل کردو کردیانه خو راکیک، ننجا ده ستیان کردو به خواردنی و له ناوی باران ناویان ده خوارد وه، که له و هه زانه دابو، که له ته نیشتیان بوو نه مه ش و دلیمه ی پیغه مېهر بو عليه السلام))^(۲).

۱ رواه ابوداود والترمذي وأحمد في المسند والحاكم حديث صحيح.

۲ رواه البخاري ومسلم وأحمد في المسند والبيهقي، مع اختلاف الروايات.

ئەو كەسەي ئامادەي ناني زەماوەند دەيیت

تھو کہ سہی نامادہی نانی زہ ماوہند دہیئت، پیویستہ بہ زاوا بلیت:
(بارک اللہ لک، وبارک علیک، وجمع بینکما فی خیر)^(۱).

پاشان دوعا بۆ خاودن وہلیمہ کہ دہکات، بہ یہ کیٹک لہم دوعایانہ:

۱- (اللہم اغفر لہم، وارحمہم وبارک لہم فیما رزقتہم)^(۲).

۲- (اللہم أطعم من أطعمني واسق من سقاني)^(۳).

۳- (أکل طعامکم الأبرار، وصلّت علیکم الملائکۃ، وأفطر عندکم الصائمون)^(۴).

(١) رواه ابو داود والترمذي حديث صحيح.
(٢) رواه مسلم وابوداود وابن ابي شيبة.
(٣) رواه مسلم والحاكم (حديث صحيح).
(٤) رواه الحاكم والطحاوي (صحيح).

به هیوای بهیه که وه گونجان و کوری به دوا دابی ئه مه پیروزیایی جاهیلانه

(عن الحسن بن عقیل بن أبی طالب أنه تزوج امرأة، فدخل عليه القوم فقالوا: بالرفاء والبنین^(۱)، فقالك لا تفعلوا ذلك! فإن رسول الله ﷺ هی عن ذلك)^(۲).

له حهسه نی کوری عقیل ی کوری نه بو طالبه وه، که ژنیکی مارده بر کردوه، جا قه ومه که هاتونه ته لای و گوتیانه: به هیوای بهیه که وه گونجان و نانه وه ی کور، نه ویش گوتی: نه وه مه لئین، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ نه هی له مه کردوه.

(۱) (ابن القيم) له کتیبه کهیدا (تحفة المودود بأحكام المولود) گوتیه تی: له سه رده می نه فامی له پیروزیایی کردنی ژنه یان ده یانگوت: (بالرفاء والبنین)، به و هیوای بهیه نه م زهواجه بیته مایه ی به کگرتن و بهیه که وه گونجان و کوری به دوا دابی.. نابی پیاو پیروزیایی ژنه یان به وه بکات، بلئی کورت ببی و کچی له گه ل نه بی، به لکه ده بی بلئی به هیوای بونی کور و کچ، یان هه ر واز له و جوړه پیروزیایی کردنه بیتنی، تا خو ی له م نه ریته نه فامیه ده رباز بکات، چونکه زوړ به ی نه فامه کان پیروزیایی نانه وه ی کوریان ده کردو، هیوای مردنی کچیان ده خواست، که هیتشتا له دایک نه بوه.

(ابوبکر بن المنذر) له کتیبی (الأوسط) دا ده لئ: (له حهسه نی به صری گتیاویانه ته وه: پیاو یتک هاتوته لای، پیاو یتکیش له لای بو، که کور یتکی له دایک بو، جا پی ی گوت: سوارچاکت پیروزیی، حهسه نی به صری پی ی گوت: تو به چ ده زانی سوارچاکه یان که ره؟! کابرا گوتی: نه دی چو ن بلئین؟ گوتی: بلئین: (بورک لك في الموهوب، وشكرت الواهب، وبلغ أشده، ورزقت برّه والله أعلم..).

(۲) رواه ابن أبي شيبة والنسائي وابن ماجة وغيرهم (صحيح).

به باشی رهفتار کردن له گهل خیزان

پیغه مبهرد علیه السلام ده فهرموی: ((خیرکم خیرکم لأهلـه^(۱)، وأنا خیرکم لأهلـی))^(۲)، واته: باشتین کهستان نهو کهسهیه، که له گهل خیزانه کهی به باشی ههلس و کهوت و رهفتار دهکات، منیش له ههموانتان زیاتر له گهل خیزانه کهم باشم.

ههروهها ده فهرموی: ((أکمل المؤمنین ایماناً احسنهم خلقاً وخیارهم خیارهم لنسائهم))^(۳)، واته: ته و اوترین باوه پری باوه پردار نهو کهسهیه، که رهوشتی له ههموان باشت بیو، باشتینیشیان نهو کهسانه، که له گهل ژنهکانیان به باشی ههلس و کهوت دهکن و جوان رهفتارن.

نه نهس رهزای خوی لی بی دهلی: ((قدم رسول الله صلی الله علیه و آله من خیر فلما فتح الله علیه الحصن ذکر له جمال صفیة بنت حبی، وقد قتل زوجها، وكانت عروساً. فاصطفاه رسول الله صلی الله علیه و آله لنفسه، فخرج بها حتى بلغنا سدّ الصهباء حلّت، فبني بها، ثم صنع حيساً في نطع صغير، ثم قال رسول الله صلی الله علیه و آله: (آذن من حولك). فكانت وليمة رسول الله صلی الله علیه و آله على صفیة.. ثم خرجنا الى المدينة، فرأيت رسول الله صلی الله علیه و آله يُحَوِّي لَهَا وراءه بعباءة، ثم يجلس عند بعيره فيضع ركبته، فتضع صفیة رجلها على ركبته

(۱) یه کی له زانایان دهلی: گهر باشتین کهس نهو کهسانه بی، که له گهل خیزانیان باش رهفتارن، ههروه که له فهرموده دا هاتوه، که واته هه کهسی پیچه وانهی نه مه بی، نهو کهسه خراپترین کهسه.

(۲) رواه الطبرانی (صحيح).

(۳) رواه الترمذی وحسنه وهو كما قال.

حقی ترکب!) (۱)، واته: پیغمبهر ﷺ له خهیبهر هاتهوه لهو کاتهی، که خوای گهوره فتهی خهیبهری پی به خشی. جا باسی ریک و پیکی و جوانی کردهوهی صهفیهی کچی حهیی کرا، که میرده کهی کوژرا بو و تازدهوک بو. پیغمبهر ﷺ صهفیهی ههلبژارد بو ئهوهی بیته خیزانی. پیغمبهر صهفیهی له گهل خوی برده دهرهوه تا گهیشتنه (سد الصهباء) و لهوی گواستیهوه. پاشان خواردنیکی له سهر رایه خیکی بچوکی له پیست دروست کراو ناماده کرد، که له خورماو (کەشکەک) و رۆن پیک هاتبو. پیغمبهر ﷺ فرموی: (ئهوانه ی له دهروربه رتن بانگیان بکه).. ئا ئهوه بو خواردنی رۆژی ژن گواستنهوهی پیغمبهر.

ئهنهس دهلی: له دوایدا رۆشتین بو مه دینه، پیغمبهرم بیانی به عهبایه کهی پهنا ی لێ کردو له لای حوشره کهی دانیشته و چوکی دادهنا، صهفیهش پیی له سهر چوکی پیغمبهر دادهنا، تا سواری حوشره که بیی.

کاتیك نیمامی عهلی داخوازی فاطیمه ی کچی

پیغمبهری کرد، پیغمبهر پیی فرمو: ((هي لك علي أن تُحسن صُحْبَتَهَا)) (۲)، واته: فاطیمه بو تۆیه، به لام به مهرجی له سهرت پیویسته به چاکی و به باشی له گهلیدا زیان بههیته سهرو مامهلهی له گهل دا بکهی. خاتو عایشه فرمویهتی: ((كان رسول الله يکون في مهنة أهله، (۳)

۱ رواه البخاري ومسلم.

۲ رواه الطبراني (حديث صحيح).

۳ چهند شتیکی جوانه پیاوان پیغمبهر بکهنه سهرمه شقی خویانو له کاتی به تالیدا یارمهتی ژنه کهیان بدن له کاروباری مالهوه دا، پیغمبهری خوا مندا له کانی ههله گرت و گهمه له گهلدا ده کردن.

فاذا حضرت الصلاة خرج الى الصلاة^(۱)، واته: پىغەمبەر ﷺ له خزمەتى خىزانە كەيدا بوە خۇي پىلاۋە كانى پىنە كىردوۋە بو خۇي خزمەتى خۇي كىردوۋە مەپە كەشى دۆشيوە.^(۲)، لەو كاتەش كە كاتى نوئىز بەھاتايە دەچو بو نوئىز.

(۱) رواه البخاري ومسلم.

(۲) ئەبو نەعمەن لە كىتەبى (الدلائل) و (الواحدى) بە سەنەدىك دەرىيەتەنەۋە لە خاتىرە عانىشەۋە، كە گوتىيەتى: ((ما كان أحد أحسن خلقاً من رسول الله ﷺ ما دعاه أحد من أصحابه ولا من أهل بيته إلا قال: لبيك، لذلك أنزل الله ﴿وَأَلْكَ لَعْلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾))، واتە: ھېچ كەسنىك ۋەك پىغەمبەر ﷺ پەۋشىتى جۋان نەبۇە. لە كاتىكىدا ھەر يەكەنك لە ھارەلە كانى، يان لە خىزانە كانى بانگيان بىكردايە، لە ۋەلام دا دەيفەرمۇ: لە خزمەت دام. لەبەر نەۋەش بو خۇي گەۋرە نەم نايەتەي ناردە خوارەۋە كە دەفەرمۇ: بەراستى نەي محمد تۆ لەسەر ناكارو پەۋشىتى ھەرەبەرزو گەۋرەي. بىرۋانە (تفسير وبيان مع أسباب النزول) للسيوطي لاپەرە (۵۰۱). (ۋەرگىي)

چون مامه له له گه ل نهو خیزانه ده که ی

که خوشت ناوی^(۱)

خوای گه وره دده فرموی: ﴿فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾
(النساء - ۳۴)، واته: گهر ژن گوئی پرایه لی می رده که ی بو له هه مو نهو شتانه ی
دیه وی ت، که خوای گه وره بو ی حه لال کردوه، نهو کاته پیاو بو ی نیه لی ی
بداو سهر جییی له گه ل نه کات.

ته واوی ثایه ته که ش هه ره شه یه بو پیاوان گهر به بی هۆ زوریان له سهر
بکه ن.

﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء - ۱).

واته: خوا هه می شه چاودیره به سهر تانه وه.

﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ (البقرة - ۲۱۶).

واته: رهنگه له شتیك هه ز نه که ن، به لام بو تان وه خیر گهر ی.

پیغه مبه ر ﷺ دده فرموی: ((لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً! إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا
رَضِيَ مِنْهَا آخَرًا))^(۲).

واته: پیاوی پروادار با رقو کینه ی به رامبه ر به ئافره تی پروادار نه بی ت!
گهر له ره وشتیکی نارازی بی و شتیکی پی ناخوش بی، نه وه ره وشتیکی

(۱) هه سه نی به سه ری ده تی: که جه که ت به شو بده به دینداریک، گهر خوشی ویست ریزی
ده گری، گهر هه زی پی نه کرد سته می لی ناکات.

(۲) رواه مسلم وغیره.

(۱) نهم فرموده گه ورهيه ناماژه بۆ کارتيكى گرنگ دهکات، که پتويسته پساو (ميرد) بيزانتي، ههروهه ها ژنيش. ههر يه کيک له ژنو ميرد برپاي به پتويستی داواکردنی ژيانتيكى به ختياري و تيروتواو له يه کتری ههبي هويه که بۆ سه رکيش کردنى زۆربه ي کيشه و گرفت.

نهوهي غهرييه، نهوهيه که زۆر ژنو ميرد ههيه خۆپه رسته، داواي به ختياري بۆ خۆي دهکات، بۆ بيرکردنه وه له به ختياري هاوژينه کهي، نهوه له بير کراوه، که له به خشيندا به خته وهريه که ههيه که ههچي که متر نيه له وه رگرتن! نهوه ژنه يان نهوه ميرده چهند به خته وهره، که خۆي به خۆراگري و ئارامگري دهرازينيته وه. چونکه له ژيانى ژنو ميردايه تيدا به ريه ست و له مپهر دينه سه ر پتي ههريه که له ژنو ميرد، جا خۆراگريه که دهبيتته هۆي زهليل کردنى هه مو نهو شتانه. به لām هه له شه يي زو هه لچون ترسناکى زۆري تيدايه، که زۆر به ختياري خيژان به ره و ليک هه لوه شاندن دهبات.

پتغه مبهري خوا ﷺ له م فرموده يه دا ناراسته ي ههر يه کيک له ژنو ميرد دهکات، به ته سا هول و ئاسان کردن مادام له توانا دايه بکري، گهر ههر يه کيکيان رقيان له سيفه تتيكى يه کتريان دهبيتته وه، نهوه سيفاتي جواني تر ههيه، که دهبيتته تکاکار بۆ نهوه که سه. به مەش گوڤانندن و يه کتری ويستن دروست دهبيت و خيژان پاريزراو دهبيت، بير کردنه وه له چاره نوسي مندا له کان و نازاري ليک جيا بونه وه، هه مو نهوانه دهبيتته مايه ي ته نازول کردنى ههر يه کيک له ژنو ميرد له شتيک له وه به خته وهري يه، که دهيه وييت، نه مەش له پتئاوي به رده وام بوني ژيانى هاوسه ريه تي يه، نه وهش نه رکتيكى ئاييني يه نه که تمنها رابواردن!!

له کتيبي (صيد الخاطر) ي نيمام (نينب الجوزي) (۵۴۲/۳) چاپي (دار الفکر) ده رباره ي نهم مه سه له يه شتيک نوسراوه، له ژير سه رد پري (چۆن مامه له له گه ل خيژانتيک ده که يت که خوشت ناويت) که گوڤوژيريکي لي بās ده که ين:

پياويک هاوسه ره که ي خوشت نه ده ويست و سکا لای ده کرد، گو تي: له بهر چهند شتيک ناتوانم ليتي جيا بيمه وه وه: قه رزي زۆري به سه رمه وه ههيه، من ئاراميم که مه، زمائم له سکا لاکردن پانا وه ستی، له بهر چهند وشه يه که خۆي ده زانتي نهوم خوشت ناويت. پيتم گوت: نه مه بهر شيويه سودي نيه، دهبي له رپي ده رگاود به چيته ماله وه، پتويسته

نوم که لثومی کچی عوقبه گوتویه تی: ((ما سمعتُ رسولَ الله ﷺ رخص في شيء من الكذب الا في ثلاث: الرجل يقول القول يريد به الإصلاح، والرجل يقول القول في الحرب، والرجل يحدث امرأته، والمرأة تحدث زوجها))^(۱)، واته: گویم له پیغه مبهری خوا نه بوه له هیچ شتیک ریگه به درو بدات، مه گهر له سی کات نه بی: ۱- پیاو قسه یه ک ده کات به مه بهستی چا کردنه وی نیوان دو که س، ۲- له کاتی جهنگ دا،

به خوت دابییه وه بزانیته نهو نافره ته به هوی گونا هه کانه ته به سهرتا زال کراوه (زور جار ناواش نیه چونکه خیزانی زور له پیاو چاکان خرابن!) جا زور عوزر بیتسه وه ته به بکه، به لام ناره زایی ده پرین و نازاردان هیچ سودیکی نیه، وه که هسه نی کوری حجاج گوتویه تی: نهو سزایه کی خوی گهره یه بۆتان ده نیتر، نیوه به شمشیر به رامبه ر به م سزایه مه وه ست، به لکو به داوای لیخوشبون پیشوازی لی بکه ن.

نهو به زانه تو له شوینی نهو که سهدای، که توشی به لا بوه، به خوراگریت پاداشت وه رده گریت ﴿وَعَمِي أَنْ تُكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ نارام بگره له سهر نه وه، که خوی گهره ده نیتر، داوای ده روی ره جهتی لی بکه.

گهر داوای لیخوشبون و تهویه کردن له گونا هه تاوان و نارام گرتن، خوا به سهرت دینی، کۆبکه یه وه، نهوا سی جوره هونه ر له خوا به رستی ده سته به ر ده که یته، که ههر یه کیکیان پاداشتی له سهر وه رده گیر، رۆژگار به شتیک به سهر نه به یته، که بی سود بیت، واش گومان نابیه ته که نه وه له قهدهر نوسراوه، ده بی ترخه کی به یته: ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ (الانعام- ۱۷).

به لام سه باره ته به نازاردانت بۆ ژنه که ته وه هیچ پاسای بۆ نیه، چونکه نهو زال کراوه، با سه رقالتیت به شتی تره وه بیت.

پیاوه که گوتی: نه م ژنه منی له راده به ده ر خوش ده وی، له خزمهت کردم زیاده رویی ده کات، که چی بوغزو قینم بۆی له سروشتمدا جیگیر بوه.

پیم گوت: داوا له خوا بکه خوراگریته، که به هوی وه پاداشت به ده ست دینی.
(۱) رواه مسلم.

۳- كاتى پىياو قىسە بۇ خىزانە كەي دەكات و، ژنىش قىسە بۇ مىردە كەي دەكات.

وا دەبىنم كە درۆ لە نىوان ژنو مىرددا جائىزە، گەر مەيليان بەلای يەكتى يەو نەبىت، كە ھەر يەكەيان خۆشەويستى بۇ ئەوى تر دەربىر پىت. نەمەش لەپىناو لەنگەرگرتنى كەشتى مال و پەرورەردەي مىندالانە. رەنگە ئەو مەيلە لە ئەنجامى مومارەسەو سۆزى دەستكرده وە بگۆرپ بۇ خۆشەويستى يەكەي راستەقىنە.

(پىاويك بە خەلىفە عومەرى كۆرپى خەتتابى گوت: من ھاسەرە كەم خۆش ناوېت! ئەوېش گوتى: مال بە تەنھا لەسەر خۆشەويستى بىيات نانرى!).

كەواتە پىويستە لەسەر پىياو واز لە مىنگەرايى (أنايىة)ى خۆى بىنى، ئەوەش لەپىناو ئايىندەي مىندالەكانىەتى، بەتايىبەتى ئەگەر ئەم بوغزو خۆش نەويستە لەدواي زەواجەو دەروست بوېو، خىزانە كەي خۆشى بوو بە ھەمو مافەكانى ھەلبىستى.

وا چا كه پياو له گه‌ل هاوسه ره كه‌ى نه‌رم و نيا ن بئ

((كان أزواج النبي ﷺ يراجعنهُ الكلامَ، وتَجُرُّه إِحْداهن إِلَى اللَّيْلِ! وجرى بينه وبين عائشة كلام، حتى دخل أبو بكر حكماً بينه ﷺ وبينها، فقال لها رسول الله ﷺ: تكلمي أو أتكلم؟ فقالت: تكلم أنت. ولا تقل إلاَّ حقاً! فلطمها أبو بكر ﷺ حتى أدمى فاهما وقال: أو يقول غير الحق يا عدوة نفسيها؟! فاستجارت برسول الله ﷺ وقعدت خلف ظهره!! فقال النبي ﷺ: إنا لم ندْعُكَ لهذا، ولم نُرِدْ منك هذا))^(۱)، واته: خيزانه كانى پيغه مبهرو ﷺ گله‌يى و گازانده و نارده زايى يان دهرده‌برى، هه‌ر به كيټك له خيزانه كانى تا شه و قسه‌ى له گه‌ل نه‌ده‌كرد.

پوژيټك له نيوان پيغه مبهرو خاتو عايشه دهمه‌قاليه‌ك پرويدا، كه بوه هوئى ناكوكيه‌ك، جا بانگى نه‌بو به كر كراو، بوه ناويزيوان له نيوانياندا. پيغه مبهرو ﷺ به عايشه‌ى فهرمو: تو به كه‌م جار قسه‌ى ده‌كه‌ى يان من قسه بكه‌م؟

عايشه گوتى: تو قسه بكه‌و به‌لام نه‌وه‌ى راست نه‌بئ نه‌يلئى! نه‌بو به كر به‌هوئى نه‌و قسه‌يه زلله‌يه‌كى له عايشه داو دهمى به‌خوين هات، گوتى: نه‌دى له حه‌ق و راستى زياتر شتى تر ده‌لئى؟! جا عايشه خوئى په‌نادايه پال پيغه مبهرو له پشتيه‌وه دانىشت. پيغه مبهريش به نه‌بو به كرى فهرمو: (ئيمه تو‌مان بو نه‌وه بانگ نه‌كردوه‌و، نه‌وه‌شان له تو نه‌ده‌ويست)).

خاتو عایشه گوتی: ((مره، وقد غضبت فقلت: أنت الذي تزعم أنك نبي؟! فتبسم رسول الله ﷺ واحتمل^(۱) ذلك حملاً^(۲))

(۱) له کتیبی (الاسلام والحياة الجنسية)ی دکتور محمود بن الشریف که ماموستای ته فیرو علمی قورثانه له زانکوی نه زهه ره نه عا داو نویویه تی: (جاء رجل الى عمر بن الخطاب يشكو اليه خلق زوجته فسمع امرأة عمر تستطيل عليه بلسانها - وهو ساكت - وراه عمر متصرفاً فناداه: ما حاجتك يا أخي؟ قال: جئت أشكو إليك استطالة زوجتي علي، فسمعت زوجتك تستطيل عليك كذلك!! فأجاب عمر: تحملتها لحقوق لها علي: فإنها طبخة لطعامي، خبازة لحبزي غسالة لثيابي، مرضعة لولدي. وليس ذلك واجب عليها، ويسكن قلبي بها عن الحرام. قال الرجل: وكذلك زوجتي، فقال عمر له: تحملها اذن يا أخي فإنما هي مدة يسيرة والعهد قريب)، واته: پیاوئک هاته لای عومه ری کوری خه تتاب، تا سکا لای له لا بکات سه باره ت به هه لئس وکوتی خرابی خیزانه که ی. پیاو که گوتی له خیزانه که ی عومه ری بو، که له سه ر نیمامی عومه ری زمانی دریزده کرد، نیمامی عومه ریش بی ده نگ بو. کاتیک پیاو ده که ی بینی ده روات، بانگی کردو پیی گوت: برا که م! چیت ده وی؟ نه ویش گوتی: هاتوم زمان دریزوی خیزانه که مت له لا باس بکه م، که چی گوئیم له خیزانه که ی توش بو زمان دریزوی له سه ر تۆ ده کرد!!

عومه ریش فه رموی: بۆیه تهحه موم کردوه له بهر نهو مافانه ی، که به سه رمه وه ی هه یه: بۆته چیش ت لینه ر (طباخ) بۆ خواردنم، بوه ته نانه وا بۆ نانم، بۆته جل شۆر بۆ جل ه کا نم، بۆته دایه ن بۆ شیردانی منداللم، له کاتیکدا که نه وانه ی له سه ر پئویست نیه بیانکات. هه روه ها بۆته سوکنایی دللم له حه رام واته ده م پاریزوی له داوین پیسی. پیاو که گوتی: خیزانه که ی منیش به هه مان شیوه وایه.

عومه ر فه رموی: مادام وایه تهحه مولی بکه چونکه نه وه ماوه یه کی که مه و به سه ر ده چی. (وه رگیز)

(۲) نه م ته و جیهه ی پیغه مبه ر ﷺ چند جوانه، که به هوی نه رم و نیانیه وه مالتی کرده به هه شت، که ناشتی بالی به سه ردا کیشا، تا ژیا نی ژن و میژدایه تی به رده وام بیئت. جا گه ره ره کیک له ژن و میژد تورده بو، پئویسته یه کیکیان خوی را گری و نه رم و نیانی بنوینن، چونکه حاله تی تورده وه سه رخۆش وایه، نازانی چ ده لئو چ ده کات، شه یان به سه ریدا زال به. له بهر نه وه نابی بیینه یاریده ده ری نه م نه فره ت لیکراوه بۆ که سی تورده بو، چونکه دوژمنایه تی و رقه به رایه تی زیاتر ده کات، که ره نگه ببیته مایه ی پچرانی شیراز ی خیزان!

و كرم!)^(۱)، واتە: جارىك تورە بوم بە پىغەمبەرم گوت، ئەود تۆ خۆت بە پىغەمبەر دادەنتى؟!

پىغەمبەرىش خەندەيەكى كردو بە نارامى و نەرمو نيانى و رېزەودە خۆى راگرت و تەخەمولى قسەكەى كرد.

ديارە نەرمو نيانى و نارام گرتن لەسەر ژن، وەرزشىكى دەرونيەو شكاندننى تورەيى و رەوشت جوان كردنە، چونكە ئەوكەسى بە تەنها خۆيەتى، ناتوانى نارامگرى خۆى تاقى بكاتەووە عەيبەكانى خۆى بزانى و بە ئاشكرا بيسيى، كەواتە ئەوكەسى رىگەى رۆژى دوايى گرتىتە بەر، گەر رۆبەرپروى هەندىك لەمە بىتەووە زيانى پىناگات، چونكە بە نارام گرتن لەسەرى، فىرى خۆسازاندن و بەباشى مشورگىرى و رۆبەرپرونەو دەى حالەتەكان دەبىتەووە، كە دەرونى پىى رازى و بىگەرد دەبى، ئەمەش لە سودەكانى ھاوسەرگرتن (زواج)ە.

جا ھەرچەندە پىويستە پياو دەرھەق بە ھاوسەردەكەى نەرمو نيانى بى، بەلام ئەمە ئەو ناگەيەننى مەرۆف بە دەست بەستراوى بوەستى و ژنەكەى بەئارەزوى خۆى خراپەكارى بكات، پياويش لە دلى خۆيدا بلى: ھەر نارام دەگرم.. نەخىر.. ئەمە مەبەست نى، بەلكو مەبەست ئەو دەيە بە نەرمى و بەھىدى شتى پى بلى، چونكە خراپە بە خراپە چارەسەر ناكرى لە كاتىك، كە ھەردوكتان لە حالەتى ھەلچوندان.

ئاليرەدا دەبى نارام بگرى و ھىمن بى، پاشان گەر خەفەت و ناخۆشيبەكە نەما، لە چركەساتى بىگەرديدا ھەل بقۆزەووە بە ھىكمەتەو بە ناسانى و سانايى پىى دەلى، كە دەبوايە ئاوات رەفتار بگردايە.. جا

له م چرکه ساتانه دا نابیی سزای بدهی، نابیی توندوتیژ بی، به لکه به نهرم و
 نیانی وله سهرخویی یه وه سهرزده نشتی بکهی.. گهر ناوا بکهی نه انجام گیریه کی
 باشی ده بیی، چونکه نه م جوړه ره فتارانه تا قی کراوده وه وه هه رواشه.

پایه‌به‌رزی نافرته^(۱)

﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ (البقرة- ۲۲۸)، واته: نافرته‌تان مافیان هه‌یه‌و به‌شیان هه‌یه، وه‌ک که مافیان

(۱) نیسلام جاری دا... پتیوسته که‌رامه‌تی نافرته بیاریزی، که خۆی دایکه، هاوسه‌ره، هاوبه‌شی ژیان، له‌به‌ر نه‌وه نافرته به‌ پیاو نابه‌خشری بۆ هه‌ندئ کات پتی رابیویزی، پاشان فری بداته ئه‌م لاوه، ریگه نادری له‌یه‌ک کاتدا بۆ چه‌ند پیاویک بیت! پتیوسته ریزی گه‌وره‌یی‌یه‌که‌ی بگری، نابئ بکریته هاوسه‌ری یه‌کێک، که خۆی پتی رازی نه‌بیت، که له‌گه‌لیدا به‌ هاوبه‌شی ده‌می‌نیتته‌وه، نه‌ک ته‌نها بۆ خۆشی لی وه‌رگرتنی بیت..

(محمد رسول الحریة) ی شه‌رقای.

ئه‌م جوړه سوکایه‌تیه پیش نیسلام هه‌بو.

ماموستا محمد غه‌زالی له‌ کتیه‌که‌ی (رکائز الإیمان بین العقل و القلب) گوته‌یه‌تی: ﴿نیسلامی به‌رزو گه‌وره، هات و میه‌ره‌بانی یه‌که‌ی ژیا‌نی نافرته‌ی گرت‌ه‌وه، سه‌می پیاوه دل ره‌قه‌کانی له‌سه‌ر هه‌لگرت. مرۆفایه‌تی نافرته‌ی به‌ گیان و جه‌سته‌وه رزگار کرد، له‌وکاته‌ی ریگه‌ی له‌به‌رده‌مدا خۆش کرد، که زانیاری به‌ ناره‌زوی خۆی زیاد بکات، مافه‌کانی دارایی پاراست، نافرته‌ی په‌یوه‌ست کرد به‌ په‌یامی ئومه‌ی گه‌وره‌و بانگه‌وازه گشتی یه‌که‌ی، نافرته له‌ ناشتی و جه‌نگدا، ره‌گه‌زێکی کاریگه‌ره‌و پشتیکی به‌هێزه. له‌ جوارچی‌وه‌ی یاساکانی نیسلامدا هۆشیاری نافرته هیچی که‌مه‌تر نه‌یه له‌ هۆشیاری پیاو به‌ کیشه‌کانی دین و دنیا.

نافرته‌کانی سه‌حابه‌و تابعین به‌ تیکۆشانی نیسلام له‌ خاکی دورگه (جزیره) دا دژی بت په‌رستی نه‌زان نه‌بون، یان به‌ تیکۆشان دژی فارس و رۆمه‌کان نه‌زان نه‌بون.

به‌لام دابه‌شبو‌نی بارگرانیی به‌سه‌ر هه‌ردو ره‌گه‌ز، به‌شیان له‌ کوله‌ مه‌رگی وه‌رگرت به‌بئ جه‌ورو سه‌تم.

نیسلام پیش هه‌مو شتیک نافرته وه‌ک نافرته‌ی ماله‌وه، وه‌ک خێزانی پاله‌وان و دایکی شه‌هید ده‌ناسی!... ئه‌وه ره‌ت ده‌کاته‌وه نافرته بکاته سه‌رباز بۆ رابواردن وه‌ک له‌ نه‌وروپا له‌ جه‌نگه‌ دوایی یه‌که‌ی کردی، وه‌ک که له‌کاتی ناشتی ده‌یکات.

به سهرده هه يه به چاکه، پياوایش به پله يه ک مافيان به سهر نافرته تانه وه هه يه.

پيغه مېهر ﷺ فرموده تی: ((إِنَّمَا النِّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ))^(۱)، واته: نافرته تان له ت و نیوه ی پیاوانن^(۲).

(عومه ری کورې خه تتاب گوتی: به خوا نیمه له جاهیلیه تدا هیچ شتی کمان بو نافرته دانه دنا، هه تا نهو کاته ی خوی گه وره نایه تی ددرباریان نارده خواره وه و نه وه له ماف هه یه بو دابه شکردن. ددرباری کاریک قسم و ورده گرت، خیزانه کمه پی ی گوتم: گهر ناوا بکه ی ناوا باشه! منیش پیم گوت: تو چ په یو دندیت به مه وه هه یه؟ له باره ی دینه وه ته کلیف کراوی؟!

نه ویش گوتی: کورې خه تتاب! جی ی سهرسورمانه تو ناتهو ی قسه له

(۱) رواه أحمد في المسند وأبو داود والترمذي حديث صحيح.

(۲) لهو کاته ی که نیسلام پایه ی نافرته تانی بهرز کرده وه کردنی به نیوه ی پیاوان. کونگره یه که به ستر له فره نسا له سالی (۵۸۱) به واتای له سهرده می کونجی پیغه مېهر دا، که نه ندامانی نهو کونگره یه جیاوازیان هبو سه باره ت به وه ی، که نایا نافرته ناده میزاده، یان نا. له کوتاییدا کونگره که بریاری دا نافرته ناده میزاده، به لام بو خزمه تی پیاوان دروست بو! که چی نیسلام نافرته تی کرده پاشای ماله وه بو هه لسان به نه رکی په روره ده کردنی منال، که ترسناکی پیروزه!

پیاو فره هم هینراوه بو خزمه تکردنی له ژیان دا.. که واته با کویر بن نهوانه ی به بیانوی داواکردنی مافه کانی نافرته داوای دهرچونی له ماله وه ده کن، بو نه وه ی بییته گالته جاپی ناره زوی خوی و ناره زوی نهوانو، بییته هه مالزو پیلوسپه وه و ناوده ست پاکه رده، که نه مه حالی زور له نافرته تانی روژتاوایه! دهرکردنی نافرته له ماله وه روخاندنی گه وره ترین کارخانه ی پیگه یاندنی پیاوانه. نافرته دروستکهری پیاو و دامه زرنه ری پاله وانانی جه نکه!

كارت بىرئ؟! خۇ كچە كەت قسە لە قسەى پىغەمبەرى خوا ﷺ دەكەت،
هەتا ئەو كاتەى كە رۆژەكەى بە تورەىى دەباتە سەر.

نیمامى عومەر فەرموى: عەبايەكەم ھەلگرت و چومە لای ھەفصە و
پىم گوت: كچەكەم! ئايا تۆ قسە لە قسەى پىغەمبەرى خوا ﷺ دەكەيت
هەتا وای لىدەى كە رۆژەكەى بە تورەىى بباتە سەر؟!
گوتى: ئىمە بە خوا قسە لە قسەى دەكەين^(۱).

(۱) بوخارى گىراۋىيەتتە

بڼه ماکانی وهرگرتنی ئا فرهت له ئیسلامدا

خوای گوره ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(۱) (الممتحنة - ۱۲)، واته:

(۱) په کي له نوسه ران له میانې راقې ئم نایه تدا به کورتی ده لی: (ئم بناغانه به راستی بڼه ما گوره کانی بیرو پروان، هرودک که بڼه ماکانی ژبانی نوی کومه لایه تیه، که بریتیه له بهر هائی هاو بهش بریار نه دان بو خوای گوره ... هر ورا نزیک سنوره کانی شهرعی خوا نه کون وه، دزی و زینا، کچ زینده به چال نه کردن وه که له سه رده می نه فامی ئمه باو به ... هر ورا له نیو نه بردنی ناو اته کان ... ئه ویش ناو اته کانی ناخیا نه ﴿وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ﴾.

دوا صرح: ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ﴾، ئه مهش به لئین به گو یایه لی پیغه مبه ر ﷺ ده گریته وه له همر نهو شتانه ی، که فرمانیان پی ده کات ... پیغه مبه ریش ﷺ ته نها فرمان به چاکه کردن ده کات.

جا گهر په میانیان له سر ئم چند بڼه ما گشتگیری به پیدایت، ئه ورا په یانه که یان قبول کراوه - به واتای پیش هاتنی ئه و نافرته تانه بو ناو ئیسلام - جا پیغه مبه ر ﷺ داوای لیخو شبونی بو کردن له و کرده وانه ی پیشویان ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ خوای گوره لیخو شبو و لیبورده یه.

نه وې له پیشو باسکرا، که قورثان له سر په یمان (بیعه) ئا فرده تی دوپات کرده وه، ده رک به گرنگو بایه خو چاودیزی و ناراسته کردنی ئیسلام ده که ین بو ئا فرده ت و کوشش کردنی بو بهر ز کرده وې، ئه مهش جی سهر سوړمان نیه، چونکه ئا فرده ت وه یه کینک له سر کرده کان گو تویه تی: بیشکه به دهستی چه پی راده وئینس، جیهانیش به دهستی راستی، جا گهر ئا فرده ت فراموش کراو، به بی راسپارده وازی لی هیئرا، ئه مه مترسیه له سر خو ی و له سر نومه ته که ی، شاعیریش ده لی:

نهی پیغه مېبه نه گهر نافرته بروداره کان هاتن په یمانته بده ننی^(۱) که
 هاوبه ش بو خوا بریار نه دهن و دزی نه کهن و داوین پیسی نه کهن و
 منداله کانیان نه کوژن، واته کچه کانیان زینده به چال نه کهن و، کرده و دی
 پیس و زور ناشیرین نه کهن و هک جاردانی ژن به و دی که نه و منداله ی بویه تی
 له میړده که یه تی که چی له راستیدا له میړده که ی نیه و درو ده کهن که نه و
 منداله هی میړدیه تی. هه روا نه و دی فرمانت پی کردون به چاکه کردن و
 نه هی کردن له خراپه، نه و په یمانیان لسی و هر گرد و داوی لیخو شېونیان له
 خوی گه ورد بو بکه، خوی گه وړه به خشنده و میهره بانه.

خاتو عایشه په زای خوی لسی بی گوتویه تی: پیغه مېبه ری خوا ﷺ هر

الأم مدرسة إذا أعددتها أعددت شعباً طيب الأعراق

نافرته پیش نیسلام هیچ کیان و بونیکې نه بوه، که باس بکړی و هک له پیښه و له سر
 زمانی عومهری کوری خه تتاب په زای خوی لسی بی باسکرا.

نم بئ موبالاتی به تنه ها له چه رخه کوڼه کان کورت هه لته هاتبو، تنانته له
 سرده می نیستاش -نوی-، که هندیك ناوی دهنن چه رخی شارستانی و روناکی،
 نافرته و هک بوکه شوشه بو یاری پی کردنی به کارده هیتریت، تنانته هندیك گهل و
 میلله ت هه رگیز نایینی فیر ناکهن!!

(۱) سبادت بهم مه سه لیه نه وه ده لئین، که نه و حدیسه هیچ (اصل) ی نیه که ده لئ:
 (شاورهن و خالفوهن) واته: راورژ به نافرته بکهن به لام به قسه یان مه کهن، و هک
 (سخاوی و مناوی) نه و راستی یه یان به دیار خسته و. هه ودها حدیسی (طاعة المرأة
 ندامة) به قسه کردنی نافرته په شیمانی له دوايه، نه مه حدیسیکی هه لبه سترا و
 (موضوع) و هک (نبن عدی و أبوحاتم) گوتویانه: له پیغه مېبه ری خواوه به (صحیح) ی
 هاتوه، که پیچوه وانه ی قسه ی (أم سلمة) ی خیزانی ره فتاری نه کرد، له و کاته ی که له
 (صلح الحدیسیه) به پیغه مېبه ری گوت: برو له به رده م صه حابه کان قوریانی خوت سهر بیره
 تاره کو صه حابه کان چاوت لسی بکهن و کاره که چی به چی بکهن.

نافره تیکی برودار کوچی بکردایه بۆ لای نهو، بهم نایه ته تا قی ده کرده و ده: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ - تَا... غُفُورٌ رَحِيمٌ﴾.

جا هەر کامی له نافره ته بروداره کان بهم مه رجه رازی بوايه، نهوا پیغه مبهه خوا ﷺ پیی ده فرمو: (قد بايعتك كلاماً) نهوا به قسه په یانه که تم لی وەرگرتی.

خاتو عائشه گوتویه تی: ((ولا-والله- ما مست يده يد إمراة في المبايعه قط، ما يبایعهن إلا بقوله: قد بايعتك على ذلك))^(۱)، واته: به خوا له په یان وەرگرتندا پیغه مبهه دهستی به دهستی هیچ نافره تی که نه که وتوه، په یانی لی وەر نه گرتون مه گهر به قسه نه بیئت، که فرمویه تی: له سه ره نه مه په یانم لی وەرگرتی.

له گیرانه وده کی تر دا پیغه مبهه ری خوا ﷺ فرمویه تی: ((فيما استطعن وأطقتن)) په یان تان لی وەر ده گرم له وهی که له توانانان دایه و ده توانن هه لی گرن.

(قلن: الله ورسوله أرحم بنا من أنفسنا) گوتیان: خواو پیغه مبهه ده کی له خودی خو مان به به زه یی تره.

(قلن: يا رسول الله ألا تصافحنا؟ قال: إني لا أصافح النساء))^(۲)، واته: گوتیان: نهی پیغه مبهه ری خوا ته وقه مان له گهل ناکه ییت؟ فرموی:

(۱) رواه البخاري.

(۲) رواه أحمد في المسند حديث صحيح.

من تموقه له گهل نافرته تان ناکهم.^(۱)

له گێڕانهوهیهکی تردا ئەمەشی له گهله: ((ولا تغشّن أزواجک، فقال امرأة: ما غش أزواجنا؟ قال: تأخذ ماله فتحاسبی به غیره))، واتە: گزی له میرده کانتان مه کهن، نافرەتێک گوئی: گزی له میرده کانتان چیه؟

۱) سەبارەت بە تموقەکردنی نافرەت هەندێک کەس سەریان لەووە دەسووچێ و بە نامۆی دادەنێن، کە نێسڵام تموقەکردنی پیاوی بێگانە له گهله نافرەتی نامەحرەم بە حەرەم دادەنێ. ئەو کەسانە ئەودیان له بیر چووە کە زۆربەی زۆری هەلگیرسانی ئاگر بە هۆی پریشکێک ئاگرهوه دروست دەبێ.

شاعیریش دەلێ: نظرة فابتسامة فسلام فکلام فموعد فلقاء!!

واتە: زەمینه خۆش کەری داوێن پیسی لەووە دەست پێ دەکات یەکەجار له بینینهوه، پاشان یەکسەر خەندەدی بەدوادا دێ و سلاو له یەکتری کردن و دواپی قسه پێکەوه کردن و پاشان بەلێن دانه بۆ کاتی بەیەکگەیشتن بەحرەرامی.

له بەر ئەوە بە هۆی گوشتینی دەستەوه له رێگای تموقەکردندا ئەفسی بەدکار رادهکێشی، کە بێتته نێچیرێکی چەور بۆ ئەنجامدانی کاری بەدکاری.

بەم بۆنەیهوه رۆداویک دەگێڕینهوه، کە یەکیک له زانا صالحەکان بۆ ناهەنگێک بانگ کرابو. له ناکاو توشی نافرەتێک بو له بەردەم دەرگا پێشوازی له خەلک دەکرد. نافرەته که دەستی تموقەدی بۆ زانا صالحەکه درێژ کرد، بەلام زاناکه داواي لیبوردنی لێ کرد که تموقەدی له گهله ناکات.

نافرەته که بەمە دلتاخۆش بو و زویری به پوهوه دیار بو، پاش کەمێک زاناکه نافرەته که ی بانگ کردو پێی گوێ: دەمەوێ بە راشکاوی شتیکت پێی بلێم، ئایا رێگه دەدهی؟ نافرەته که گوئی: باشه چیت دەوێ بلێیت؟ ئەویش گوئی: بە راشکاوی پیت دەلێم: گەر بهاتایه تموقەم له گهله تۆ بکردایه لهوانه بو هەستم بکردایه، کە دەستت له دەستی خێزانەکم نەرمتر و جوانتره، ئەو کاتەش خێزانەکم له بەرچاو دەکەوت، تۆش به هەمان شیوه گەر وا هەستت کرد، کە دەستی من له دەستی میرده کهت جوانتر و نەرمتره، ئەوا میرده کهت له بەرچاو دەکەوت. بەلام گەر هەردو کمان تموقەمان نەکرد، ئەوا هەر یەکە ی به هاوسەرە که ی خۆی رازی دەبێ و ئەو هوش بۆ هەموان وا باشتره، تا داوێن پاکی بپاریزین.

فهرموی: ماله که ی بهی و کهسانی تر سودی لی و هرگرن.
 له گیرانه ویه کی تر دا نوم عطیه گوتویه تی: ((بايعنا رسول الله ﷺ
 فقراً: ﴿لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئاً﴾، ومانا عن النياحة، فقبضت امرأة يدها
 قالت: أسعدتني فلانة، فأريد أن أجزئها، فما قال لها رسول الله ﷺ شيئاً،
 فانطلقت ورجعت فبايعها^(۱)، واته: په یمانان دا به پیغه مبهری خوا ﷺ
 نه ویش ثایه تی ﴿لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئاً﴾ خوینده وه، قه ده غه ی شیوه ن و
 رپړویی کردنی لی کردین، نافرته ټیک دهستی کی شایه وه و گوتی: فلانه
 نافرته دلی خوش کردم، دهموی پاداشتی بدهمه وه، پیغه مبهری خوا هیچ
 شتیکی پی نه گوت، جا نافرته که رویشته و گه رایه وه په یمانی لی و هرگرت.
 ههروه ها له گیرانه ویه کی تری بوخاری له نوم عطیه وه، که گوتویه تی:
 پیغه مبهری خوا ﷺ په یمانی لی و هرگرتین که شیوه ن و رپړویی بو مردو
 نه کهین!

له گیرانه ویه کی تر دا: شیوه ن نه کهیت و وه که له سه رده می جاهیلیه تی
 یه کهم زینه ت و جوانی خوت به دهر نه خهیت.
 له گیرانه ویه کی (ابن أبي حاتم) دا هاتوه، که پیغه مبهری خوا دواي
 خویندنه و دی ثایه ته که، فهرموی: ((فإن وفيتم فلکم الجنة)) گه ر نه م
 مه رجانته تان له به یعه که دا به جی هیئا، نه وا به هه شتان بو هیه.
 ده فهرموی: ((لأن يطعن في رأس رجلٍ بمخيطٍ من حديدٍ خيرٌ من أن

يَمَسُّ امْرَأَةً لَا تَحِلُّ لَهٗ) (۱)، واته: گهر به دهرزی (شوژن) يَكْ له سهري پياويك بدری له دهست كهوتنی به نافرەتيك باشته، كه بوی حەلال نیه. له گیرانه وهیه کیش كه لاوازی (ضعف) ی تیدایه دهلی: کاتی پیغه مبهري خوا ﷺ وَلَا يَزْنِيَنَّی خوینده وه، (هند) ی خیزانی (ابوسفیان) گوتی: بۆ نافرەتی نازاد زینا دهکات؟! گوتی: نه خیر به خوا نافرەتی نازاد زینا ناکات.

جوانی نافره ته کانی به هه شت وهك كه قورئان وینای دهكات

خوای گه وره ده فهرموی: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿۳۱﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿۳۲﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا﴾ (النبا: ۳۱-۳۳)، واته: بۆ مروڤه له خواترس و پارێزکاره کان جی پیرۆزو به هه رهمه ندی هه یه له باخات و هه مو جوړه تری یهك و کچانی تازه مه مەك کردوی هاو ته مه ن، كه وهك هه نار وایه و شوڤ نه بو ته وه و قیت وه ستاوه.

ده فهرموی: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً ﴿۳۵﴾ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ﴿۳۶﴾ غُرُبًا أَتْرَابًا﴾ (الواقعة: ۳۵-۳۷)، واته: به راستی ئیمه نهو نافره تانه مان دروست کردوه به بچ باوک و دایک، نهك له ریگای زاوژیوه. واته نهو خوڤیانه ی كه نافره تی نه م جیهانه نین بهو جوړد دروستمان کردون و ناماده مان کردون، هه رو ده ها نافره ته مسوولمانه کانی نه م جیهانه ش هه ر بهو جوړه دروست ده کهین و دوباره یان ده کهینه وه. ئینجا نهو نافره تانه مان کردوه و دیانکهین به نافره تانی هه می شه هاو ته مه ن و یه کسانن له گه ل میرده کانیان له ته مه ن و گه غییدا. خو شه ویستن له لای میرده کانیان و گوپرایه لی میرده کانیان.

ده فهرموی: ﴿فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿۵۵﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۵۶﴾ كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾ (الرحمن: ۵۵-۵۸).

خوای گه وره وه سفی نهو نافره تانه دهكات كه لهو به هه شتانه دا چه ند

نافرہتی حەلال و ھاوسەر ھەبە، کە چاویان بریووتە مێردەکانیان و، جگە لەوان کەسی تریان ناوی و، ھەمویان کچن و ھیچ کەسی تر نە ئادەمی و نە (جن) لە پێش مێردەکانیان لێیان نەکووتن و نەچونەتە لایان، ھەمویان لە ساف و لوسی و بی گەردیدا، دەلێی یاقوتن، لە سپێتی پێستدا دەلێی مەرجان، یان ساف و لوس و کۆلم سورن وەکو مرواری، پێست سپین وەکو مەرجان.

دەفەرموی: ﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَنَاتٌ﴾ (الرحمن - ۷۰)، واتە: لەو بەھەشتانەدا نافرەتی حەلال و ھاوسەر ھەبە، کە خوڕەوشت چاک و شیرین و جوانن.

دەفەرموی: ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْغِيَامِ﴾ (الرحمن - ۷۲)، واتە: لەو بەھەشتە ئەو نافرەتانە چاو گەورەو چاوڕەشیکی وان، کە رەشینەکی زۆر ڕەشەو سپێنەکی سپیەکی بی گەردە، کە ئەوپەری جوانی چاودە و راگیرکراون بە ریزو حورمەت لە خێوەتەکانا.

دەفەرموی: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ، فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ، يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ، كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ﴾ (الدخان: ۵۱-۵۴)، واتە: تەقواداران لە بەھەشتدا، لە پلەوپایەکی ئەمین دان، لە چەند باخێک و کانیایێک، کە پۆشاکیان بریتیە لە ئاوریشمی تەنک و ئەستور، ھەروەھا ئەو حۆریانەیان دەدریتێ کە چاو گەشو سپی و ڕەشو چاو گەورەن.

دەفەرموی: ﴿فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ﴾ (الروم - ۱۵)، واتە: ئەوانە لە زەوی یە کدا، کە دارو درەخت و کانیای وای تێدا یە دەژین و تێیدا

دلخوش و شاد دهن، که شوینه واری نهو نیعمه تیهان به سه رده دیار ده بیت.

ده فہ رموی: ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عَيْنٌ، كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ﴾
(الصفات: ۴۸، ۴۹)، واتہ: حوریان لہ لایہ کہ لہ غیری می رده کانیاں چاو نابرنہ کسی تر، نهو نافرہ تانہ - وہك نین عباس رہزای خوی لئی بی گوتیہ تی-: وہك مرواری شاراوہ وان..

حسہن دہ لئی: ﴿كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ﴾ مانای پاریزراون و دهستیان پی نہ کہ وتوہ، وہك نهو ہیلکہیہی بہرلہ وہی کہ تویکلہ کہی لئی بکریتہ وہ.^(۱)
گومانی تیدا نیہ کہ خوتنہر-ہر وہا نوسہ ریش- لہ باسکردنی حوریہ کانی بہہ شتدا، لیکی بہ دہم دا دیتہ خوارہ وہ، لہ خوی گہورہ داواکارین کہ پیمان بیہ خشئی، ہمو نمہش ناسانہ، نہوہ تا پیغہ مبہری خوا ﷺ فرمویہ تی: ((كُلُّ أُمَّيْ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مِنْ أَبِي، مِنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى))^(۲)، واتہ: ہمو نومہ تم دہ چیتہ بہہشت مہ گہر کہ سیك بؤ خوی نہیہ وی، ہر کہ سیك گوپراپہ لیم بکات دہ چیتہ بہہشت، ہر کہ سیك سہریچی من بکات، نهو کہ سہ نایہ وی بجیتہ بہہشت.

(۱) تفسیر ابن کثیر.

۲ رواہ البخاری.

سیف ته‌کانی نافر هتانی به هه‌شت وهک که فەر مووده‌کانی پیغه مبه‌ر ﷺ وینای ده‌کات

پیغه مبه‌ر ﷺ ده‌فر مووی: (إن أزواج أهل الجنة ليُغْنينَ أزواجهن بأحسن أصوات، ما سمعها أحد قط، إن مما يُغْنين به: نحن الحشرات الحسان، أزواج قوم كرام، ينطرن بقرّة أعيان وإن مما يغنين به: نحن الخالدات فلا تُمُتن، نحن الآمَناتُ فلا نُخَفَن، نحن المقيمات فلا نَظَعُن) (رواه الطبراني - صحيح)، واته: ژنانی به هه‌شت بۆ می‌ره‌کانیان به خۆشترین دهنگ گۆرانی ده‌چرن، که هه‌ر گیز هیچ که سی‌ک گوی لای نه‌بووه، گۆرانی که بریتیه له: ئیمه نافر هتانیکی خوورده‌شت چاک و شیرین، هاوسه‌ری که سانیکی به‌پێژین که به چاوپرونی ده‌روانن، ئیمه‌ین، که هه‌میشه‌ین نامرین، ئیمه‌ین د‌ل‌نیا که‌رو ناسوده‌کار، ئیمه‌ین، که ده‌می‌نینه‌وه‌و نارۆین.

هه‌روه‌ها فەر مویه‌تی: (إن الحور العين ليُغْنين في الجنة، يَقُلْنَ: نحن الحور الحسان، خُبُنَّا لأزواج كرام) (رواه الطبراني - صحيح).

هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی سیفه‌ته‌کانی پیاو له به‌هه‌شتا فەر مویه‌تی: (إنَّ الرَّجُلَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ لَيُعْطَى قُوَّةُ مِئَةِ رَجُلٍ فِي الْأَكْلِ، وَالشَّرْبِ، وَالشَّهْوَةِ، وَالْجَمَاعِ، حَاجَةً أَحَدِهِمْ عَرَقَ يَفِيزُ مِنْ جِلْدِهِ...) (رواه الطبراني - صحيح)، واته: پیاوی به‌هه‌شتی له خواردن و خواردنه‌ودی ئاره‌زوو جوتبوندا، هی‌زی سه‌د پیاوی پێ‌ده‌به‌خشی.

له سیفه ته کانی ئافره تی چاک (صالحه)

خوای گه وره دده رموی: ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرَفِ عَيْنٌ﴾
(الصفات - ۴۸)، واته: ژنانی چاو که ژالو چاودرشت و جوانیان له لایه، که
ته نیا نهوینداری میرده کانی خوینان.

نهم نایه ته که دو نایه ته که ی به دوا دین باسی حوریه کانی به ههشت
دهکات، دده توانی بۆ ناسینی هه ندی سیفاتی ئافره تی چاک سودی لی
وهربگری، که بریتین له:

یه که م: ژن ته نها چاوی بهریته میرده که ی، له بهر خوشه ویستی
میرده که ی و رازی بون بهو، جا با چاوی بۆ لای که سی تر نه گیری.

دوهم: ﴿مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ واته لیان قه ده غه یه، که جوانی و
پازاوه یی یان بۆ غه یری میرده کانیان بیت، جا ده بی نهم پازاوه یی ته نها بۆ
میرده کانیان بیت و له ماله وه یان دهر نه چن، ته نها نه وانیان بو.

سی یه م: له سیفه ته کانی ژنی به ههشتی نه وه یه، که پاک کراوده وه له
وه سه سه ی شه یتان و ناخیان پاک کرد و ته وه له غه ره و ئازاردانی
میرده کانیان، خوای گه وره له چهند نایه تیکدا باسی نه و ئافره ته چاکانه
دهکات:

﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ (الرحمن - ۷۱)، ﴿وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ
مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقرة - ۲۵)، واته: ژنه کانیان له وی زور پاک و
خاوینن، هه تاهه تاهه ش هه ره له به ههشت ده میئن.

﴿فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ (النساء - ۳۴)،

واته: نافرته چاکه کان و دهک ثین عه بیاس و غه میری نهو گوتویه تی: نهوانه ن، که گوپراهی لی میزده کانیا ن و له کاتی ناماده نه بونی میرد له مال هوه پاریزگاری له مال و نه فسی خوی ده کات و مافه کانی ده پاریزی.

﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيَّابٍ وَأَبْكَارًا﴾ (التحریم - ۵)

نهم نایه ته له سهر خیزانه کانی پیغه مبه ر دابه زی، که ده فهر موی: گهر نیوه ته لاق بدات، تکا وایه که خوی گه وره به ژنی تر تو له ی بو بکاته وه، که له نیوه باشر بن، که نهم سیفه تانه یان هه بیته: (که مسولمان و پروادارو گوپراهی و ته و به کارو خوا به رست و به رزو بن، جا چ بیوه ژن بن یان کچ).

﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ (الاحزاب: ۳۵)، واته: پیاوو ژنی مسولمان و پیاوو ژنی پروادارو پیاوو ژنی فهرمان به رو پیاوو ژنی قسه راست و پیاوو ژنی خوراکرو پیاوو ژنی بی فیزو خو به زل نه زان و پیاوو ژنی سه ده قه ده رو پیاوو ژنی رزو وه وان و پیاوو ژنی ناموس پاریزو پیاوو ژنی، که زور یادی خوا ده کهن، له خودا وه لیخو شبون و پاداشیکی گه وره یان بو دانراوه.

پیغه مبه ر ﷺ فهر مویه تی: ((أَلَا أَخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ نِسَاءِكُمْ فِي الْجَنَّةِ؟ قلنا: بلى يا رسول الله، قال: كل ودود ولود، إذا غضب زوجها قالت:

هذه يدي في يدك لا أكتحلُ بِغُمْضٍ حتى ترضى!!^(۱)، واتە: پىتان رابگەيەنم باشتىن ئافرەتانتان لە بەهەشتدا كىيە؟ گوتان: بەلى ئەي پىتەمبەرى خوا، فەرمى: ھەمو ئافرەتتىكى كە خۆشەويست بىت و مندالى بىت، گەر مېردەكەي تورد بو بلى: ئەو دەستەم لە دەستە دايە، كل لە چاوم ناكەم بە نوقاوى (واتە ناخەوم) ھەتا رازى نەبىت.^(۲)

(۱) رواه الطبراني وهو (حديث صحيح).

(۲) پياويك نامەيەكى بۆ خەزورى نوسى، كە تيايدا سوپاسى دەكات لەسەر چاك پەرۋەردەكردنى كچەكەي، جا ھەندى سىفاتی باشى كچەكەي بۆ باس دەكات و دەلى: مامەي بەرپىزىم، ئەي بارىك و ھاورپىم:

من سوپاستان دەكەم، كە ئىو كچە بەبەھاو بەرپىزەكەتان بەمن بەخشى، ھەرچەندە من لەسەرى توندىم سكالاً ناكات، بەراستى ئەو دىلۆزە ھەلدەستى بە خزمەتكردىم، من لە ميانەي ئەو چەند سالە درپىزەدا، كە دور بوم لە كەس و كارم و نىشتام، ھەستەم بە ناخۆشى و دورە ولاتى نەكردە، ئەمەش بە ھۆى ئەو، كە واى لە ژيانم كەردە نوپكارى بەردەوامى تىدا بىت. بەراستى ئەو يارمەتەم دەدات كە دروشەكانى ناين بەجى بەيىنم. گەر من دانەرى كىتبى (تحفة العروس) أو (الزواج الإسلامي السعيد) م نەناسىبايە ئەوا دەمگوت خىزانەكەم ئەم كىتبەي دانارە! چونكە ھەمو ئەو لە و كىتبەدا ھاتە پىادەي دەكات.

لەبەرئەو پەرۋەزبايستان لى دەكەم لەسەر چاك پەرۋەردە كردنى. ئەو ھى جى سەرسورمانە، كە مەدھىكراو ھەرچىيەك بىت واى لى ناكات ھەست بە لەخۆيى بىكات. ئەو لەگەل مندالەكانى ھەمان پەفتارى گرتە، بۆ ئەو بىنە پىارى چاك و سەربازو سەركردە لە داھاتودا. ئەو كارى دىناو شاخپەتەي پىكەو گرىداو، لەسەر ھىسابى ھىچيان زىادەپۆيى ناكات، بەراستى من بە ھاوسەرتى ئەو دىلۆشم، ئەو ىش دىلشادە، داواكارم ئىو ىش دىلشاد بن. ئەو زۆر بايەخ بە مندالەكانى دەدات و چاودىرى تەندروستى و خواردن و پۆشاك و خەوتىيان دەكات، بە بۆنەي سەركەوتىيان لە تاقىكردنەوكانى قوتابخانە، دىباريان پىشكەش دەكات. دراوسىكان زۆريان خۆشەو، چونكە ھاوئەشى خۆشى و ناخۆشىان دەكات، لە بۆنەكان (مناسبات) دا دىباريان پىشكەش دەكات.

سوپاس بۆ خوا پىشتىوانم بو، كە ئەم ئافرەتەي كەردە ھاوسەرم. ئەم روداوتە بۆ باس دەكەم: پياويك ھاتە مائەو، كە موغامەلەكى لەلام بو، جا بەرتىلى پىدام گوتى ئەمە

ههروا دهفرموی: ((ما إستفاد المؤمن بعد تقوى الله، خيراً له من زوجة صالحة، إن أمرها أطاعته، وإن نظر إليها سرته، وإن أقسم عليها أبرته، وإن غاب عنها نصحتة في نفسها وماله))^(۱)، واته: مرۆڤی پروادار له پاش ترسان له خوا، هیچ خیریکى وەك ههوسهريكى چاك به دهست نههیناوه، گهر فهرمانی پيكره گوی رایه لای دهكاته، گهر ته ماشای كرد دلی خووش دهكاته، گهر سویندی له سهه خوارد دهیگهیه نیتته جی، گهر لیی دوركهوته ووهو چوه سهه فريک نامۆزگاری دهكاته به پاريزگار يکردنی مالى و نهفسی.

به پيغه مبهري خوا ﷺ گوته: كام ئافرهت خهيرو چاكه؟ فهرموی: ((التي تسره إذا نظر، وتطيعه إذا أمر^(۲)، ولا تخالفه في نفسها ولا ماله بما يكره))^(۳)، واته: ئهوه ئافرهتهی به بينینی دلت خووش دهكاته، گهر

دیارییه. جا خیزانه کم گوته: گهر موعامه لهت له لای نهبا، ئانهم دیاریهت پي دهه خشی؟ پیاوه که له وهلامی خیزانه کم وای ورمه، ئاواتی خواست، که سههردانی خوشکه کهی بکاته و ریتماهی بکاته. جا پاش سالتیک ئهم پیاوه داوی لسی کردم که له لای کار بکهه. خیزانه کم ههردهم هانی ده دام له سهه زهكاته دان و زیادکردنی به سهه دهقه و خیر. من ئهم چهند دیره ده نوسم له کاتیکدا که فرمیسکه کان له چاومدا تنۆك تنۆك دهكاته، وەك نرخى خۆشه وستی، ئهمه حهقه بۆ ئیوهو بۆ دایکی و بۆ هه مو ئهوانه ی به شداری پهروه ده کردنیان کردوه.

لیره دا من بهم نه ندازه نویسه واز دینم، گهر بهوێ مافی خۆی بدهمێ له وهسف کردنی سیفته چاکهکانی، ئهوا پيویستی به چهند کتیبیک و کاتیکى زۆر دهكاته، له بهر ئهوه وستم بهم چهند پارچه نویسه وینهیه کی بچوک کراوهی ژيانی ئهم مرۆقه چاکه و هه سههه پرواداره تان بجهمه بهرچاو.

(۱) رواه ابن ماجه.

(۲) به مه رجیک فهرمانهکانی میرد پيچهوانه ی ئیسلام نه بیته وەك پيغه مبهري ﷺ دهفرموی: ((لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق)).

(۳) رواه أبو داود والنسائي باسناد حسن.

فهرمانی پی کرا گوپرایه ل بیت، به پیچه وانهی شهو نه کات و دهست له مالّه کهی نه دات، که شهو پی ناخوشه.

پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((علیکم بشواب النساء، فبأنهنّ أطيب أفواها، وأنتق أرحاماً، وأسخرن إقبالاً))^(۱)، واته: نافره تی گهنج بکه نه هاوسه ری خوتان، چونکه زمان شیرن و مندالیان زور ده بی و، به گهر می دینه پیشوازی.

پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((خیر نساء رکن الإبل صالح نساء قریش، أحناء علی ولد فی صغره، وأرعاه علی زوج فی ذات یده))^(۲)، واته: چاکترین شهو نافره تانه ی سواری حوشر بون نافره ته چاکه کانی قورپه یشن، زور به سوزن بو منداله کانیا ن له کاتی ساوایی دا، زور چاودیرن له سهر مالی میرده کانیا ن.

قاسمی کوری عبدالرحمن گوتویه تی: ((کان عبدالله بن مسعود یقرأ القرآن، فإذا فرغ قال: أين الغزأب؟ فيقول: أدنوا مني ثم قولوا: اللهم ارزقني امرأة إذا نظرتُ إليها سرّتي، وإذا أمرتها أطاعتني، وإذا غبتُ عنها حفظتُ غيبي في نفسها ومالي!))، واته: عبدالله ی کوری مه سعود قورثانی ده خوینده وه، جا گهر له خویندنه وه که ی بوبایه وه ده یگوت: بی ژنه کان له کوین؟ ده یگوت: لیم نزیك ببنه وه پاشان بلین: خواجه ژنیکم پی ببه خشه گهر ته ماشام کرد دلم خوش بکات. گهر فهرمانم پی کرد گوپرایه لیم بکات، گهر دور بوم لسی خوی و مالّم له خراپه پیاریزی.

(۱) الشیرازی فی (الألقاب) وسنده صحیح کما قال محقق صحیح الجامع الصغیر.

(۲) رواه البخاری.

(۱) رواه البخاری.

نیمه سوتهمه نی ناگری دۆزه خین؟!

پیغه مبهەر ﷺ فهرموی: ((چونکه زۆر سکالاو گلهیی ده که نو ناسوپاس گوزارنو چاکه و پیاوه تی پیاوه کانتان له بهرچاو نیه!!))
کاتی که نافره ته کان نه وه یان بیست یه کسه ر خشل و زیړه کانیان فریدایه ناو کراسی بیلال. واته کردیان به خیر.

ههروه ها ده فهرموی: ((چوار شت مایه ی به ختیاریه: نافره تی چاک، خانوی گه و ره، دراوسی ی چاک، سواری یه ک سواری بی، چوار شتیش مایه ی به دبه ختیه: دراوسی ی خراب، نافره تی خراب، سواری ی خراب، خانوی ته سک و گچکه))^(۱).

پیغه مبهەر ﷺ ده فهرموی: ((لا ينظر الله تبارك وتعالى إلى امرأة لا تشکر لزوجها! وهي لا تستغنى عنه))^(۲)، واته: خوی گه و ره ته ماشای نافره تی که ناکات سوپاسی میړده که ی نه کات! له کاتی که دا نه وه نافره ته ناتوانی ده سته برداری بیت.

ههروه ها ده فهرموی: ((إثنان لا تجاوز صلاحهما رؤسهما: عبدٌ أبق من موالیه، وإمرأة عصت زوجها، حتى ترجع))^(۳)، واته: دو کهس نوژیان له سنوری سهریان تیپه ر ناکات: نه وه عهده ی که له ده ست گه و ره که ی هه لدی به بی نازاد کردنی، نه وه نافره ته ی که سه ریچی فرمانه کانی میړده که ی ده کات، تا نه وه کاته ی ده گه ریته وه ژیر فرمانی میړده که ی.

۱) رواه ابن حبان (حدیث صحیح).

۲) رواه النسائي والبخاري (جید).

۳) رواه الطبراني و الحاكم (صحیح).

پیغمبر ﷺ ده فرموی: ((الشُّومُ فِي الدَّارِ، وَالْمَرْأَةُ وَالْفَرْسُ))^(۱)،
واته: رهشبینی و شومی له خانو و نافرهت و سواری ههیه، جا چ نه سڀ بئ
یان ماین یان نیستر.

بۆ رونکردنه وهی نهم فرمودهیه شیخ علی محفوظ له کتیبی (الأبداع فی
مضار الأبتداع) دا ده لئ: لهو شتانهی به (بیدعه) داده نرئ نه وهیه، که
مرؤف بیروباوه ری وابئ خانوو ژنهیتان و میوان، مایه ی شوم و نه گبه تی و
هیتانی خووشی و بهرده که تن. وه ک کاتیک خانویه که ده کدرئ، لهو کاته دا
روداوئیک رودهدات و ابزانئ به هوئ کرینی نهم خانوه توشی به لا بو، به
هه مان شیوه گهر یه کیک ژن بهیتئ یان نۆتۆمبیل یان مالآتیک بکری، یان
میوانیک بیته لای و ابزانئ به هوئ نهم شتانه وه توشی به لا و موسیبه ت
بو. نهو خه لکهش که بهم جوړه بیر ده که نه وه به پراستی شی ده زانن، نهم
فرمودهیه ی پیغمبر ﷺ ده که نه به لگه، که پیشر باسمان کرد که
بوخاری ریوایه تی کردوه.

به پراستی به هه له لهم فرمودهیه تیگه یشتون، چونکه ریوایه تیکی تر
ههیه، که نهم فرمودهیه ی پیشه وه شی ده کاته وه: ((من حدیث أسماء
بنت عمیس قالت: قلت يا رسول الله ما شؤم الدار؟ قال: ضيق مساحتها
وخبث جيرانها. قيل فما شؤم الدابة؟ قال: منعها ظهرها وسوء خلقها.
قيل فما شؤم المرأة؟ قال: عقم رحمها وسوء خلقها))^(۲)، واته: نه سمای
کچی عومده یس گوتی: گوتم نه ی پیغمبره ری خواشوم و نه گبه تی خانو چیه؟
پیغمبر فرموی: شوم و نه گبه تی خانو نه وهیه روبر (مساحة) ه که ی

(۱) رواه البخاري.

(۲) رواه الطبراني.

بچوک و تهسک بی و دراوسینکه ی خراپ و پیس بی.

ههرودها به پیغه مبهه ر گوترا: شومی و نه گبه تی چوارپی چیه؟

فهرموی: ولاغینک که نه هیللی سواری بسی و به خراپی ههلس و کهوت بکات و بچولیتته وه.

گوترا: شومی و نه گبه تی نافر دت چیه؟

فهرموی: نافره ته که مندالی نه بی و کرداری خراپ بی و به خراپی رهفتار بکات.

هاوسه‌ری نمونه‌یی

ئەبو ھوردەرە گوتویەتی: ((أَتَى جَبْرِيلُ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذِهِ خَدِيجَةٌ قَدْ أَتَتْكَ مَعَهَا إِنَاءٌ فِيهِ إِدَامٌ (أَوْ طَعَامٌ أَوْ شَرَابٌ)، فَإِذَا هِيَ أَتَتْكَ فَاقْرَأْ عَلَيْهَا السَّلَامَ مِنْ رَبِّهَا عَزَّوَجَلَّ وَمَنِّي، وَبَشِّرْهَا بَيْتٍ فِي الْجَنَّةِ مِنْ قَصَبٍ - أَيِ جَوْهَرٍ - لَا صَخَبَ فِيهِ وَلَا نَصَبَ))^(۱)، واتە: جبریل ھاتە لای پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: ئەو پیڤەمبەری خوا، ئەمە خەدیجە یە دیتە لات قاپیڤکی پێیە، پێخۆریان خواردن یان خواردنەوێ تێدایە، جا کە ھاتە لات سەلامی خوای گەورەو منی پێی بگەییەنەو مژدە ی خانوویکی پێیدە لە بەھەشت، کە لە گەوھەر و مرواری دروست کراوە، ھەراو چریکەو ماندوبون و نارەحەتی تێدا نیە.

خەدیجە، ڕەزای خوای لێ بێ، یە کەم خێزانی پیڤەمبەر بو، ژیرترین ئافرەتی قورەیش و بە ڕەوشتین ئافرەتیان بو، پیش بونی بە پیڤەمبەر لەبەر دەست پاک و ڕەوشت بەرز یە کە ی پیڤەمبەری ھەلبێژارد بێتە ھاوسەری، جا بەسەر ھەمو ئەو گەورە پیاو و عەرەبانە ی، کە خاویاری بون ھەلبێژاردو بە گەورە ی دانا.

خاتو خەدیجە لە کاتی دابەزینی سروش (وحی) پالپشتی پیڤەمبەری دەکرد، ھانی لەسەر جیڤگیری و بەردەوام بون لە بلاوکردنەوێ ئایینی ئیسلامی دەداو ھەمو سەرود و سامانە کە ی خستە بەردەستی پیڤەمبەر، پێویستە ھەمو ھاوسەریکی چاک ئەمە لە گەڵ میژدی چاک ئەمە ڕەفتاری

بئ. له هه‌لۆیسته پالەوانی یه گه‌وره‌که‌ی خاتو خه‌دیجه قسه‌که‌ی بو بو پێغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌وکاته‌ی بۆ یه‌که‌مجار وه‌حی بۆ هاته‌ خوارو شله‌ژاو گه‌راپه‌وه‌ ماله‌وه‌ به‌ خه‌زانه‌که‌ی گوت: دامپۆشن دامپۆشن، جا هه‌واله‌که‌ی بۆ گه‌راپه‌وه‌ نه‌ویش هانیداو پێی گوت: ((والله لا یخزیک الله أبداً إنک تصل الرحم، وتحمل الكل، وتکسب المعدوم وتعين علی نوائب الزمان))^(۱)، واته: به‌خوای خوا ریسوات ناکات، تۆ سیله‌ی ره‌حم به‌جێ دینی و بارگرانایی خه‌لک هه‌لده‌گری و یارمه‌تی نه‌دار ده‌دی.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: ((خیر نساءکم الولود، والمواسیه، إذا اتقین الله. و شر نساءکم المتبرجات المتخیلات، و هُنَّ المنافقات، لا یدخل الجنة منهن إلا مثل الغراب الأعصم...))، واته: باشت‌ترین ئافره‌تتان نه‌وانه‌ن که‌ مندالیان ده‌بی و خۆشه‌ویستن و دلنه‌وایی که‌رن، گهر له‌خوا بترسن، خراپ‌ترین ئافره‌تتان نه‌وانه‌ن که‌ جوانی خۆیان بۆ بێگانه‌ به‌ده‌رده‌خه‌ن و شانازی به‌خۆ ده‌که‌ن، ئا نه‌وانه‌ دو‌رون و که‌سیکیان ناچیتته‌ به‌هه‌شت مه‌گه‌ر به‌ شیوه‌ی قه‌له‌ره‌شی به‌لکه‌^(۲).

میژو بۆمان ده‌گه‌ڕێتته‌وه‌ که‌ شوره‌یجی قاضی پۆژێک له‌گه‌ڵ شه‌عبی به‌یه‌که‌ گه‌یشتن، شه‌عبی سه‌باره‌ت به‌ ماله‌وه‌ی پرسیا‌ری نه‌حوالی لێ کرد، نه‌ویش گوتی:

له‌وه‌ته‌ی بیست ساله‌، خه‌زانه‌که‌م تو‌ره‌ی نه‌کردوم، گوتی ئه‌مه‌ چۆن وایه‌؟ شوره‌یج گوتی: له‌ یه‌که‌م شه‌ودا چومه‌ لای خه‌زانه‌که‌م بینیم زۆر جوانه‌، جوانی یه‌کی بێ‌هاوتا، له‌ دلی خۆمدا گوتم: باده‌ستنویژ هه‌لگرم و دو رکعات

(۱) رواه البخاري و مسلم.

(۲) رواه البيهقي (صحيح).

نوږي سوباسگوزاري بو خوا بکه، کاتیک سه لام دایه وه بینیم خیزانه کم
 نوږي له گهل مندا دامه زرانده وه له گهل من سه لام ده داته وه، جا که ماله که
 چول بو له خزمو کهس و هاورې، چومه نزيکی یه وه دهستم بوې برد،
 نهویش گوتی: نه بو نومه یه له سر خوت به جارې بوسته، پاشان گوتی:

الحمد لله أحمدہ وأستعینہ، وأصلي على محمد وآله، من نافره تیکم نامو
 (غریب) م هیچ زانیاریم دهرباره ی رده شت نیه، جا چیت پی خوښه پیم بلې،
 تاوه کو بوت جیبه جی بکه، چیت پی ناخوښه تاوه کو نهیکه، گوتی: له
 قه ومه که تۆ نافره تان هه بوه، که بیکه یه هاوسهر، منیش له قه ومه که ی
 خوم پیاو هه بوه که هاوشانم بیت، به لام که خوی گه وره کاریکی هینا یه
 پیش ده بی بی، نهوا بوم به هی تۆ و چی خوی گه وره فرمانی پی کردوی
 نهوه بکه، جا یان هیشتنه وه به چاکه، یان دهست بهردان به چاکه، اقول
 قولي هذا وأستغفر الله لي و لك.

شورده ی گوتی: به خوا شه عی! له شوینه دا ناچاری کردم، که وتار
 بخوینم!!

جا گوتم: أحمد الله وأستعینہ، وأصلي على النبي وآله وأسلم، وبعد،
 به راستی تۆ قسه یه کت گوت گهر له سهری بمینی هوه و جیگیربی نه مه بهشت
 ده بیت، گهر وازی لی بینی نه وه ده بیت به لگه له سهرت. من حز به وه
 به وه ده که م، حز به م به وه ناکه م، گهر چاکه یه کت بینی بلاوی بکه وه،
 که خراپه یه کت بینی داپوښه!

نهویش گوتی: حزت له سهردان و هاموشوی کهس و کارم هیه؟
 گوتم: حز ناکه م خه زورانم بیزارم کهن، گوتی: حز به کام دراوسی
 ده که یت، که بیت ماله که ت بو نه وه ی ریگه ی پی بده م بیت ماله، حز به

کامه یان ناکه ییت، تا نه هیلم بۆ مال بیت.

گوتم: بهنی فلان قه و میکی چاکن، بهنی فلانیش قه و میکی خراپن.
شوره یح گوئی: نهم شهو خۆشترین شهو بو، که له گه لای مامه وه،
ماوه ی یه ک سال له گه لای ژیا م هیچ شتی کم لای نه بیینی که پیم ناخۆش بای،
که سه ری سال هات له (مجلس القضاء) هاتمه وه، بینیم فلانه نافره ت له
ماله وه یه.

گوتم: نهم نافره ته کی یه؟ گوئی: نهمه دایکی خنزانه که ته.

نهویش ناوړی داوه لیم و پرسیاری لای کردم: خنزانه که ت چۆنه؟
گوتم باشتترین هاوسهره؟ گوئی: نه بو نومه یه، نافره ت له دو حالت
باری خراپ نابای: گهر کوړی ببی، یان بهختی له لای میړده که ی هه بییت،
بهخوا پیاو له ماله وه خراپترین شت، که دهستی که وتبییت نافره تی به نازو
نوزه، جا که وای به ناره زوی خۆت په روه رده ی بکه.

نهوا بیست ساله له گه لم ماوه ته وه تانیستا گله ییم له هیچ شتیکی نیه
جگه له جارتیک نه بییت که سته م لای کرد!!

جا نافره تان با بهو شیوه یه بن!!

پېغەمبەر ھاسەرى بەۋەفایە

خاتو عائىشە دەگىرېتەۋە، كە پىرەژنىك ھاتە لای پېغەمبەر ﷺ و
پىي فەرمو: تۆ كىي؟

گوتى: جىئامەى موزنى.

پېغەمبەر فەرموى: تۆ ھەسانەى! ئىۋە چۆن؟ ئە ھوالتان چۆنە؟ پاش
ئىمە، ئىۋە ئە ھوالتان چۆن بو؟

گوتى: دايك و باوكم قورىانت بى، باشىن!

كاتىك رۆيشت خاتو عائىشە فەرموى: ئەى پېغەمبەرى خوا! ئەۋە چۆنە
بەمچۆرە پىشۋازىيە، پىشۋازىت لەم پىرەژنە كرد؟! فەرموى: لەسەردەمى
خەدىجەدا ھاموشۆى دەكردىن!

باش بەجىھىننى عەھدو پەيمان لە بىراۋدە (۱).

خاتو عائىشە گوتىيەتى: ((ما غرتُ على أحد من نساء النبي ﷺ ما
غرت من خديجة، وما رأيتها قط! ولكن كان الرسولُ يُكسرُ ذكراها،
وربما ذبح شاةً ثم يقطعها أعضاءً، ثم يبعثها إلى صدياتق خديجة!
وربما قلت له: كأن لم يكن في الدنيا امرأة إلا خديجة! فيقول: إن
كانت وكانت، وكان لي منها ولد! "خير نسائها مريم بنت عمران،
وخير نسائها خديجة" وأشار إلى السماء والأرض)) (۲)، واتە: غىرەم
بەرامبەر ھىچ خىزانىكى پېغەمبەر نەبۋە، ۋەك ئەۋەندەى بەرامبەر بە

(۱) رواه الحاكم و صححه و وافقه الذهبي.

(۲) رواه البخاري و مسلم و الترمذي.

خه‌دیجهم هه‌بو، که هه‌رگیز نهم بینیه! به‌لام پیغه‌مبه‌ر زور باسی ده‌کرد، کاتی مه‌ری سه‌رده‌بری و له‌ت له‌تی ده‌کرد، بۆ هاو‌پیکانی خه‌دیجی ده‌نارد! به پیغه‌مبه‌رم فهرموو: وه‌ک بلی‌ی له دنیا که‌سی تیدا نه‌بو‌ی ته‌نها خه‌دیجی نه‌بی‌ت!

ئه‌ویش فهرمو‌ی: که‌وا بی هه‌ر ئاواشه، چونکه مندا‌لم لسی هه‌بو! جا به په‌نجی ئامار‌دی بۆ ئاسمان و زه‌وی کرد، که باشت‌رین نافرته مه‌ریه‌می کچی عومرانه‌و باشت‌رین نافرته‌ی زه‌وی خه‌دیجیه.

هه‌روه‌ها گوتویه‌تی: ((ما غرت علی امرأة قط ما غرت علی خدیجة من کثرة ذکر النبی ﷺ یاها، ولقد ذکرها يوماً فقلت: ما تصنع بعجوز حمراء الشّدقین؟! قد أبدلك الله خیراً منها؟! فقال والله ما أبدلني الله خیراً^(۱) منها: آمنت بی حین کفر الناس، وصدّقتنی إذ کذّبتني

(۱) دکتۆر نظم‌ی لۆق‌ای مه‌سیحی له‌مه‌ر وه‌فای پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له رساله‌که‌ی (محمد فی حیات‌ه‌ الخاصة) لاپه‌ره ۵۴-۵۵ ده‌لتی: ((ئه‌مه‌ چ کرده‌یه‌که، وا له پیاو ده‌کات دا‌وی مردنی هاوسه‌ره‌که‌ی به‌ چنده‌ها سال به‌وه‌فا بی‌ت بۆ‌ی، به‌ دل نه‌رمی و به‌به‌زه‌یی و ستایش کرده‌وه باسی ده‌کات.

نایا مرۆقی به‌ وێژدان نه‌وه له‌ بیر ده‌کات، که له‌ جه‌نگی (به‌در)دا رویدا، که (عاص بن ربیع) می‌ردی زه‌ینه‌بی کچی پیغه‌مبه‌ر به‌ دیل گیرا، که نه‌و کاته له‌سه‌ر ئایینی باوکی بو بی‌پروا بو، دا‌وا له‌ نه‌بو العاص کرا فدییه‌ بدات، جا زه‌ینه‌بی خێزان‌ی عاص هات، ملوانکه‌یه‌کی دایکی پێ بو، هی خه‌دیجی کچی خوه‌یلید، وه‌ک بلی‌ی بۆ نه‌ودی هیتنا، تا چاکه‌ی خه‌دیجی به‌ی‌تیته‌وه به‌رچاو که چهند له‌سه‌ر نه‌وه شیوه‌نی به‌رکه‌وته‌وه، چهند نیعمه‌تی هه‌سانه‌ودی پێ به‌خه‌راوه له‌ ناخۆشی یه‌کانی جیهاد و کوله‌مه‌رگی و بانگه‌وازی، که توشی توندی و زه‌حمه‌ت و ناخۆشی ده‌بی‌ت.

جا پیغه‌مبه‌ر ئاو‌ری دایه‌وه به‌لای هاوه‌له‌کانی و دا‌وی لسی‌کردن، که ملوانکه‌که‌ به‌گه‌ریتنه‌وه بۆ زه‌ینه‌بو می‌رده دیله‌که‌ی ئازاد بکه‌ن، له‌به‌ر رێزی نه‌و بیره‌وه‌ری یه‌ خۆشه‌..

الناس، و واستني بما لها إذ حرمني الناس، ورزقني منها الله الولد دون غيرها من النساء))^(۱)، واته: غیروم بهرامبهر هیچ نافره تیک نه بو، و هک نهو غیره یه ی بهرامبهر خه دیجه م هه بو، نه مهش له بهر زور باس کردنی پیغه مبهه و علیه السلام بو، روژیک باسی کرد، منیش گوتم: نه ری نهو چ نیشت بهو پیره ژنه لوت لالفاوه سوره ددان له ده ما نه ماوه یه، هیئنده باسی ده که یت! خوی گه و ره به یه کیکی باشتی بۆ گوری یه و ده؟!

پیغه مبهه فهرموی: به خوا به باشتی بۆ نه گوری یه ته و ده، نهو بر وای پی

نه بو العاص کوری ربیع کی یه؟ نایا کوری خوشکی خه دیجه نه بو؟ که خه دیجه و هک کوری خوی داده ناو، به میرده که ی گوت پیش نهو ی بیئت به پیغه مبهه زینه ب بدات پی، نه م نیعجابه گه و ره یه ی پیغه مبهه ری خوا و علیه السلام بهرامبهر به خه دیجه به لگه ی جوامیری و خانه دانی و په وشت به رزیه تی و، ریز گرتنی یه تی بۆ عه قلی راست و جوامیری خه دیجه و یرای گه و ره یی ته مهنی، که له ته مهنی چل سالی دا بهو پیغه مبهه ریش له ته مهنی بیست و پینج سالی، جا جوانی و شاره زایی عایشه هه مو نه وانه ی له بیر نه برده و ده که به دریزایی ته مهنی به و ه فایی مایه و ده، و یرای ته مهن گه و ره ییشی ژنی به سه ر نه هیتنا، تا نهو کاته ی گیانی سپارد.

دکتور نظمی له هه مان کتیبدا لاپه ره ۵۶ ده لی: پاش نه م کیشیه عایشه نه یو یرا باسی خه دیجه به زمانی داییت، له کاتیکدا عایشه ژنیکی گه نچ و جحیل به و ده خاوه ن به ش و به ختدار به و ده.

کی و هک عه مد و علیه السلام ده توانی نه م کرده و ده یه بنو یتنی، ئارا به م جو ره و ه فایی یه بهرامبهر خه دیجه به و ده فا بیئت، جا حق وایه پیغه مبهه بکریته غونه ی پیاو (میرد) و غونه ی پی به ینریته و ده به پیار و نافره ته و ده!

ده بیینی نهو په فتاره ی بۆ نهو که سه نو اند، که مرده و ده، نهو که سه ش که له گه لی ده ژیی و خوشی ده و ی، تو ره ده کات؟!

سه به رت به م به و ه فایی یه چ ده گوتی، که دنیا پره له غونه ی دل نازارده رو سه لیه ی و نپاکی کردن له عه هدو په یان؟!

(۱) رواه البخاري مختصراً و أحمد والطبراني كما أشار اليه ابن حجر في (الفتح).

هينام له كاتيك خه لك بى بپوا بون، به پراستگوى دانام كه خه لك به درويان
 ده خستمه وده، به مالو سامانه كه يارمه تيدام كه خه لك بى به شيان كردم،
 خواي گه وره تهنه له و مندالي پى به خشم نهك له ژنه كاني تر.

ماڧ و نەركەكان

ماڧى ژن لەسەر مېردەكەي^(۱)

۱) لەوكاتەى ئىسلام بە تەواى ماڧى ئافرەتى دا، بۆ يەكەمجار لە مېژو كۆمەلگەى (ماكۆن) كۆبونەو، بۆ توپۆئىنەو لەوەى ئايا ئافرەت تەنھا جەستەىو گيانى تېدا نې؟! يان گيانى ھەي؟ ئەو بو لە دوايىدا بېرياندا، كە ئافرەت لە سزاي دۆزەخ پزگارى نابى، جگە لە مەريەم، لەوكاتەى نەتەوەكانى رۆژئاوا ھاتنە ئا و نەصرانىەت، پىساوانى ئايىنى رۈانگەيان سەبارەت بە ئافرەت گۆزى، ئەو بو فەرەنسىەكان لە سالى ۵۸۶ى زايىنى (واتە لەسەردەمى پېتغەمبەر) كۆنگرەيەكيان گرېدا، بۆ لېكۆلېنەو لەوەى: ئايا ئافرەت ئادەمىزادە يان نا؟ ئەو بو لە دوايىدا بېرياندا ئافرەت ئادەمىزادە، تەنھا بۆ خزمەتى پىاو بەدېھىتەرەو.

شياوى گوتنە ياساى ئىنگلىزى تا سالى ۱۸۰۵ رېي بە پىاو دەدا ژنەكەى بفرۆشى، نرەكەشى ديارى كوردبو، كە شەش بنس (نيو لىرەى سورى) بو، چەند سالىك بەر لە ئىستا، پىاويكى ئىتالى ژنەكەى بە قىست فرۆشت، جا كە كرپار قىستەكەى كۆتايى نەدا، مېردى يەكەمى ژنەكە پىاوى كرپارى كوشت (المراة بين الفقه والقانون باختصار ۲۰-۲۱). لە كتيبى (الحجاب)ى مەودودى لاپەرە (۲۵) ھاتو: ديدى باوكەكانى مەسىحى يەكەم ئەوەيە، ئافرەت كانگا و سەرچاوە و بنەرەتى گوناھو تاوانە، بۆ پىاو وەك دەرەزەيەكى دۆزەخە، چونكە ئافرەت پالئەرو سەرچاوەى گوناھى پىاوە، ھەر ئافرەتە، سەرچاوەى بەلا و كارەساتى گشت خەلكى، لەبەر ئەو ئافرەت دەبى لە جوانى و قەشەنگى شەرم بکەيت، چونكە چەكىكى كوشندەيە، پتويستە لەسەرى بەبەردەوامى و بى پچران كەفارەت بدات، چونكە ئەو بۆتە ھۆى خەگبەتى و ناخۆشى بۆ خەلك.

رەنگە كەسيك بلى: ئيمە چيمان داووتە رابردوى رۆژئاوايى يەكان؟ خۆ ئىستا و نين، ئەمىرۆ نرخی ئافرەت دەزانن و ماڧيان بە تەواى داووتى و، پلەو پاىەيان بەرزكردۆتەو و ريزيان گرتو!!

منيش دەلیم: رۆژئاوايى يەكان پاليان بە ئافرەتەو نا يیتە مەيدانى كارکردن، تا لە بۆيوى دانى پزگار بن، منداليان لە چاودۆرى و سۆزو خۆشەويستى داىكى بى بەش کرد، لە نەجمى ئەو ش ئەو يەكى روخینەر دروست بو، كە بۆە مايەى ھەرەشى لەناوبردى

خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَىٰ هُنَّ دَرَجَةٌ﴾ (البقرة: ۲۲۸)، واته: ئافره تان حق و مافیان ههیه، کهوا چۆن له سه ریا نه مافه کانی پیاو به جی بهینن به لام به چاکه، پیاوانیش پلهیه کیان به سه ر ئافره تانه وه ههیه نه وهش به هۆی نه فقه دان و کۆشش کردنیان.

ههروه ها ده فهرموئ: ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ۱۹)، واته: له گه له ژنه کانتان به چاکه گوزهران بکه نه وه لئس و که وتیان له گه له دا بکه نه.^(۱) کاتیکی شتیکتان لئ بینی، که به دلتان نه بو چاوپۆشی لئ

شارستانی هتی رۆژئاوایی، به هۆی بلا و کردنه وهی تاوان و خراپه کاری و نه خۆشی و ده رده داری، ئافرهت به هۆی - به ناو - پیدانی مافی خۆی، کرایه هۆ و وه سیلهیه که تا له سه ر شه قام و کۆگا کان و سه ماگه و باره کان بۆ پیاوان رابنویترئ و بخریته رو، له پیتنا و به ده سه تینانی پاره و پول، فلیمی بئ پره وشتی و لهش فروشیان پئ ده رکرد.. تا نه و کاته ئافره تیان ویست که گهنج بو، به لام که گهنجی له ده ست دار جوانی نه ما، ئینجا فری یان داو کردیانه پیتلا و سه ره وه پاککه ره وهی ریگا و ناوده سه ته کان، ئایا نه وه مافی ئافره ته، یان خیانهت و ناپاکیه! یه کئ له و مامۆستا به پترانه ی سه ردانی رۆژئاواییان کردبو بۆ گترامه وه، که له کۆریکی ئافره تاندا ده رباره ی مافی ئافرهت له نیسلام دا قسه ی کردبو، که نیسلام چ بایه ختیکی گه وره ی به ئافرهت داوه، ئافرهتی کردوه به گه وره ی مال و شازنی خیزان و جلهوی په ره ره دی پیتداوه، جا هه ندئ له ئافره ته کان ده ستیان کردوه به گریان و ناواخواز بون له رۆژه لات له ناو مسولمانان بژیابان و، له دۆزه خی شارستانی هتی رۆژئاوا ده رباز بویان!

(۱) ئه م ئایه ته به لگهیه بۆ نه وه که ئافرهت مافی زۆری ههیه به رامبه ر به و مافانه ی پیاو به سه ر خیزانی ههیه، جا هه رچه ندی مافی پیاو زۆر بئ به رامبه ر به وهش مافی ژن به سه ر میترده که ی زۆر ده بئ، به لام جگه له پله داری (درجه). په نگه یه کتیک بلی: گه ر وایه نه دی بۆچی له میراتدا فه زلی پیاو به سه ر ژندا دراوه، که وا نیرینه دوه شی میینه ده بات؟

بەكەن بە ئومىدى ئەۋەدى، كە زۆر شت ھەيە مەۋق پىي ناخۆشە، بەلام خۇي گەۋرە بە ھۆيەۋە خىرىكى زۆر دەنئەۋە.

((قال رجل من الصحابة: يا رسول الله! ما حق زوجة أحدنا عليه؟ قال: أن تطعمها إذا طعمت، وتكسوها إذا اكتسيت ولا تضرب الوجه، ولا تقبح^(۱) ولا تهجر إلا في

منش دەلئىم: ئەم جۆرە بەش بىردنە ماناي ئەۋە نىيە پىياۋ فەزلى زۆرتەرە بەسەر ژن، بەلكە ئەمە بەرەنجامى رۆلى ھەر يەككىيانە لە ژياندا، چونكە پىياۋ كار دەكات و زەھەت دەكىشى، كەۋاتە پىيۋىستى بە مالىۋ دارايى ھەيە، پىياۋ ئەركبار (مكلف) كراۋە مارەيى بدات بە ژنەكەي و بۆيۋى بدات و بۆيۋى دايك و خوشكى بدات گەر ھەژار بن، بەلام ئافرەت وانيە، بۆ ھىچ لەمانە ئەركبار نىيە داۋاي لىتەكراۋە، بەلكە ئافرەت سەرەپاي مىرات وەرگرتن مارەيىش وەرەگى، ئەو كاتە مالىكەي لە مالى براكەي زۆرتەر دەبى! بەر لە نىسلام ئافرەتى رۆژناۋايى ھەرگىز مىراتى نەگرتە، لە نىنگلەرا لە سەدەي يازدەم ئافرەت دەفرۇشرا، لە سالى ۱۵۶۷ لە نەدەي نىايى (لاسلىندا) بىرپارىك دەرجو، نابى ئافرەت دەسلەتتى بەسەر ھىچ شىتەكدا ھەيى، لە نىسلام دا لە ھەندىيى حالتدا ئافرەت چەند جارەي پىياۋ دەبات، ۋەكو لە حالتى پىياۋىك بىرى كچىك دە كۆرى لەدوا بەجى بىتىنى، نا لەۋكاتەدا كچەكە نىۋە دەبات ۋە ھەمو براكانى تىرى نىۋەكەي تر دەبەن!!

(۱) لاتقىج: واتە گوتەي ئاشىرىنى پىي نەلىي و جىئوي پىي نەدەي، قەيەكى ۋاي بە گۆيى دامەدە، كە پىي ناخۆ بى.

لەم ئاراستەۋ تەۋجىھاتانەي پىشۋى پىغەمبەر ﷺ ئەۋەي دەفامىتەۋە، كە پىيۋىستە رىزى كەسايەتى ژن بگىرىۋ بە ۋتەي ئاشىرىن سوكايەتى پىي نەكرى.

لە راستىدا پىغەمبەرى ﷺ خۇا ﷺ غونەي ھاۋسەرى چاك بوۋە لە رىزگرتنى خىزانەكانى و گۆيگرتن لە رايەكانى سان و ئارام گرتن لەسەر ھەلەكانىيان. پىيۋىستە نەۋەش بىزانىن، كە سوكايەتى كىردن بەژن سەرەنجامى خرابى لىتەكەۋىتەۋە!

(مارى ستۆپ) دەرەبارەي ھەزەكانى ھاۋرەگەزى خۆي دەلى: ((رىزگرتنى ژن لە گىرگىزىن كارەكانە، چونكە ئەو ژنەي ھەست بەۋە بىكات لاۋازو بىدەسلەتە، جۆرەھا كارى خراب فىرەبىت، ۋەك درۆۋ ناپاكى و دورۋويى و شتى تىرىش.

البيت))^(۱)، واته: پیاویك له هاوه له كانی پیغه مبهەر گوتی: نهی پیغه مبهری خوا مافی خیزانی هەر یه کیكمان به سهر ئیمه وه چیه؟ پیغه مبهەر ﷺ فهرموی: مافه كه نه وهیه، كه خواردنی بد دیتی و جلو بهرگی بۆ بكهی و نابێ له دهم و چاوی بدی^(۲) و نابێ قسهی ناشیرینی پێ بلی، ته نانهت له سهر جیگای خهوتن پشته تێ مه كه و جیگهت مه گۆزه و نه چیه ژورێكی تر بجهوی.

پیغه مبهەر ﷺ دفرموی: ((المقسطون يوم القيامة على منابر من نور على يمين الرحمن (وكلنا يديه يمين) الذين يعدلون في حكمهم وأهليهم وما ولوا))^(۳)، واته: دادگه ران له پۆژی قیامه تدا له سهر چهند چرایه كن له لای دهسته راستی خوا (ههردو دهستی خوا راستیه) جا نهو كه سانه نهوانه، كه له فرمانه وای و خیزانیان و نه وهی ده كه ویتته بهردهستیان دادگه ری ده كه ن.

ئیهن عه باس گوتیه تی: ((إني أحب أن أترين للمرأة كما أحب أن

به لام گهر ریزی كه سایه تی نهومان له دهرونیدا چاندو، ریزی نهم كه سایه تیه مان گرتو بارێزگاری كه رامه تیمان كرد، نهوا به هۆی نه مه وه كه سایه تی ژنه كه به هیز ده كه یه و ده كه یه نه هیزگای تو انا دار كه به روی ته و ژمه تونده كان بهوستی و خۆی رابگری، كه له ژیانیدا روه روی ده بیته وه، جا بهم ریزگرتنه ی پیاوی بۆی داده نی، به سهر لاوازی خۆی زال ده بن و سهرده كه وی، كه ناتوانی ئیلى لى بكری و نه ریش ناكه ویتته زه لكای گوناو كارى ناپه سنده وه.

(۱) رواه أحمد في المسند و أبو داود (حديث حسن).

(۲) نابێ له دهم و چا و بدری چونكه شوینی ههستیاره، كه گوێ و چاوه، رهنگه بیته هۆی زیان پێگه یاندنی، ههروه ها دهم و چا و شوینی جوانی و ریزداریه.

(۳) رواه مسلم و غيره.

تترین لسي))، واته: پیم خوښه خوم بو ژنه کهم جوان بکه م و پراژینمه وده، هه روه که پیم خوښه خوی بوم جوان بکاو پراژینیتته وده.

(زانایان ده لئین: چوڼ پټویسته پیاو پاره بو خیزانه که ی خه رج بکاو جل و بهرگی بو بکات، به هه مان شیوه له سهری پټویسته به باشی له گهل ژنه که ی جوت ببی و به باشی هه لئس و که وتی له گهل دا بکات به چاکی جوتبون و مافدان به م جوتبون، به کولله گهی گوزهران باشی و هه لئس و که وت چاکی له گهل خیزان داده نری!

خوا ی گهوره ش فهرمانی کردوه که ده بی پیاو له گهل ژنه که ی به باشی ژیان بباته سهر و گوزهرانی له گهل دا بکات و رهفتاری چاکی له گهل دا بکات، جوتبونیش له م خوښگوزهرانی و هه لئس و که وت چاکی به یه!)

(هه روه ها زانایان ده لئین: پټویسته له سهر پیاو چوڼ پټویسته له سهری ژنه که ی تیر نان بکات به هه مان شیوه له سهریه تی له جوتبون تیری بکات)^(۱).

له خېزانه کې به دور بیت !

تَطَاوَلَ هَذَا اللَّيْلُ وَازْوَرَّ جَانِبُهُ
أَلْعَبُهُ طَوْرًا وَطَوْرًا كَأَنَّمَا
يُسْرُّ بِهِ مَنْ كَانَ يَلْهُو بِقَرْبِهِ
فَوَاللَّهِ لَوْلَا اللَّهُ لَا شَيْءَ غَيْرُهُ
وَلَكِنِّي أَخْشَى رَقِيبًا مُوَكَّلًا
مَخَافَةُ رَبِّي وَالْحَيَاءُ يَصْدَنِي
وَأَرْقَنِي أَنْ لَا ضَجِيعَ أَلْعَبُهُ
بَدَأَ قَمْرًا فِي ظُلْمَةِ اللَّيْلِ حَاجِبُهُ
لَطِيفَ الْحِشَاءِ لَا يَحْتَوِيهِ أَقَارِبُهُ
لَحَرَّكَ مِنْ هَذَا السَّرِيرِ جَوَانِبُهُ
بَأَنْفُسِنَا لَا يَقْتَرِ الدَّهْرُ كَاتِبُهُ
وَإِكْرَامُ بَغْلِي أَنْ تُنَالَ مَوَاتِبُهُ^(١)

ئىمامى عومەر دەربارى ئەم ۋە پەرسىيە، پەيگان گوت: ئەمە
فەلانە ئافەتە، مېردەكەي لەلەي نېھو لە جېھادە، ئەوئش بە دواي مېردى
ۋەنەكەيدا نارد، تا بگەرېتەوھ لەي ھاوسەرەكەي، پاشان ئىمام عومەر چوھ
لەي ھەفصە گوتى: كچەكەم!... ۋەن تا چەند دەتوانى ئارام لەسەر
مېردەكەي بگري؟..

۱) کورتی مانای شیعره که نهودیہ، کہ نم نافرته میترده کی ماوہیہ کی زورہ لیتی دورہ، نهویش خوئی گرتود له توش بون به خراپه کاری. جا ده لئی گهر له ترسی خوا نه بایه شهوا نیستا له سهر نم قهر و پلایه یه کیکی تری له سهر دهبو یاریم له گهل دا ده کرد، به لام له ترسی خواو شهرود شکوو له بر ریژی میترده کم نارام ده گرم. (وه رگیت)

نهویش گوتی: سبحان الله، پیاوی وهك تۆ ددرباردی ئەمه پرسیار له
من دهكا؟

گوتی: بۆیه پرسیار ت لێ دهكهم دهمهوی بۆ مسوڵمانان دهرکهوی.
ههفصه گوتی: پینج مانگ.. شەش مانگ.

جا بۆ ئەو کهسهی دهچوه غهزا ماودی شەش مانگیان بۆ دادهنا.. که
یهك مانگ بهرپۆه دهبنو، چوار مانگیش دهمیننهوه، مانگیکیش بهرپۆه
دهبن بۆ گهرانهوه!^(۱)

(۱) نيمام مالك له (الموطأ) ئەم چیرۆکەى له عبدالله بن دينار گێڕاوهتهوه.

ژن هاوړې و هاوسره

خوای گه ورده ده فرموي: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ (البقرة - ۲۲۸).

ده فرموي: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾^(۱) (الروم - ۲۱).

(۱) همدېکې کس تهنېا به چاوپکې جنسي دهروانيتته هاوسره کې، بهمهش ژيانې خوې و ژيانې هاوسره کې تنگو ناخوش دهکات.

بهراستي ميړدې بهخته وهر نهو کهسېه، که خيترانه کې به همو مانايه کهوه دهکاته هاوړې، نه م نايه تهش دوپاتي هاوړې ته ژن وميړدې کردو ته وه، که به (موده) ناوې بردوه! بهراستي نهو کهسېه باشي گوته، که ده لې: (نهو هاوسره پيښې يې تهنېا بې رابواردنې جنسي يه، حق نيه پيښې بگوتري هاوسره پيښې (زواج). بهخته وهرې ژيانې هاوسره، به ژورې بهر د دوام ده پيښې و گهر تهنېا بريښي نه پيښې له پيوهندي جنسي.

گهر هاوسره پيښې زياتر له سر پيوهندي جهسته يې دانه مزرابې، نهوا نهو هاوسره يه سرچاوه ي نازارو نيشه. له بهر نه وه هر دې هاوسره يې له سر بناغې قول ترو پته و ترو دورتر له مده دا دامه مزرابې، بې نهوې گيان لپې تيږ بېښ، پيښ تيږبونې جهسته.

يه کيکې تر گوته يه تي: (پيويست بهو قسه يه ناکات که ده گوتري نافرته ناميږيک نيه به ده ست پياووه، بې نهوې تهنېا چيږي لې وهر گري، چونکه هر له سره تاي روژانې خوازيښتي يوه خوښه ويستي نافرته کې له سر عدرشي دلې ميړدې داده نيشي، جا پياووه که ريږي ده گري.

نهو چي ده لپې لهوکاته ي که ده پيښه هاوسره ي و هاوړې ژيانې و هاوړې له پيکې تنانې و ده چي کاني. نهو ميړدې که بهخته وهرې هاوسره کې به لاوه گرنگه، پيگومان بهخته وهرې نهو پش به ويې وه بنده، پيويسته هست بهو بکات که نهو بهخته وهرې يه له چيږي هستياره کان تيږ دهکات بې يه کگرتني دلته کان و سوز گورپنه وه، له سره پيښې که سوزو همدان بداته هاوسره کې تاوه کو متسانه ي زياتري هاوسره کې ده ست بهر بکات).

نای چهند جوانه ژن و ميړد هاوړې يه کتر بن، چهند ناشيرينه ژيانې نهو ژن و ميړدې، که له سر شانوي ماله وده ژيانې ناژه لې ده نو پيښ!

مافی پیانو له سهه رنه کهی

پیغه مبهه ﷺ ده فهرموی: ((لو کنت آمراً أحداً أن يسجد لأحد، لأمرت المرأة أن تسجد لزوجها))^(۱)، واته: گهر فهرمانم بکردایه به که سیک که سوجه^(۲) بۆ یه کیکی تر بیات، فهرمانم به ئافرهت ده کرد سوجه بۆ میرده کهی بیات.

((جاءت امرأة الى النبي ﷺ فقالت: يا رسول الله! أنا وافدة النساء إليك، هذا الجهاد كتبه الله على الرجال، فإن يصيوا أجروا، وإن قتلوا كانوا أحياءً عند ربهم يُرزقون، ونحن معاشر النساء نقوم عليهم فما لنا من ذلك؟! فقال رسول الله ﷺ: أبلغني من لقيت من النساء: أن طاعة المرأة الزوج وإعترافها بحقه^(۳) يعدل ذلك، وقليل منكن من يفعله!))،

(۱) رواه الترمذي (حديث حسن).

(۲) سوجهی ریزو پیزانین.

(۳) مافی میژد به سهه هاوسه ره کهی نهوهیه، که ریزی دایکو باوکی نهو بگری، رده تارو مامه له یان له گهل باش بکات و هانی بدات له سهه زیاده چاودیری کردنیان، ههروه ها له سهه ریه تی خوراگری خراپه کانیان بیت به رامبهه بهو، به تایبه تی دایکو باوک، چونکه ناگر به ناگر دانامرکیتهه، به لکو به ئاو ده کوژیتهه!

له سهه رن پیویسته زال بیت به سهه خویه رستی خوی و زه بتی عاطیفهی خوی بکات، به مهش ره زامه ندی خوی گه و ره پاداشتی باش به ده ست دینن، له بهه رچاوی میرده کهی گه و ره ده بیت و، ریزو خۆشه ویستی نهو به ده ست دینن.

با هه ردهم نهودی له بیر بیت، که دایکو باوکی میرده کهی، میرده کهی نهویان به خیتو کردوه گه و ردیان کردوه و فیری خویندنیان کردوه، نهویش وه که ئه رکیک ده بی قه رزه که یان

بداتىمەن، جا ئافرىقە تەكەش بە دەۋرى خۇي ھەستى بە يارىدەدانى مېردەكەي بۆ
جى بەجى كىردى ئىم ئىر كە پىرۆزە.

با ژن بزانى خۇي گەرە نامى، لەگەل خەلگ چۆن بى بە ھەمان شت تۆش پەقتارت
لەگەل دەكرىتە، جا گەر مامەلەي لەگەل دايك و باوكى مېردەكەي باش بىت، ئەوا
ئەو كاتە خىزانى كۆرەكانى بە ھەمان شىۋە لە تەمەنى پىرى دا مامەلەي باش لەگەل
نەودا دەكەن، خۇي گەرەش پاداشتى چاكەكاران بە فېر نادات.

نەم نامۆزگارىانە زېر ئاسان، كە فەرامۆش كىردىيان چۆن بۆتە مايەي روخاندنى
خىزانو غەقدى ھاۋسەرىي، يان پىاو ھەلساۋە بە تورەكردنى دايك و باوكى، كە دەبىتە
مايەي بەدبەختى دىناۋ ئاخىرەتى، ھۆي يەكەمى تورەكردنەكەش ژنە!!

ھەرودەھا لە مافى پىاو بەسەر ھاۋسەرەكەيەۋە ئەۋەيە، كە مىندالەكانى پەرودە
بكات، بۆ ئىم پەرودەيەش لەسەر ژن پىويست دەكات كە ھەۋلىكى زۆر بدات بۆ
چاۋدىر كىردىكى زۆر لىكۆلىنەۋەيەكى فراۋانو پىادەكردنى ھۆشيارى، بەتايىبەتى لەم
سەردەمەي ئىستادا، كە زانستە پەرودەيەي يەكان و دەرونى يەكان بەرەۋپىش چۆن و
فراۋانبون دەچن. بەرامبەر بەۋەش بە ھەمان شىۋە ئىر كى مېردە، كە رىزى خىزم
كەس و كارى ھاۋسەرەكەي بگرى، بە تايىبەتى دايك و باوكى، چۆنكە جۋانترىن و باشترىن
دىارى، كە جەرگىانە پىشكەشى ئەۋيان كىردە، لەبەر ئەۋە لەسەرىيەتى بە بەرەۋامى
مامەلەي چاكيان لەگەل بكات و خۆشەۋىستىيان بۆ بنۆتىن و بەشداريان بكات لە كارە
گرنگەكانى، كە بە ھۆي بى ئاگابون لەمەدا، زۆر قەيرانى دروست كىردە!

بەم بۆنەۋە نامەيەكى ناسك نەقل دەكەين، كە زاۋا بۆ خەسۋەكەي دەنېرى، ئەمەش
دەقەكەيەتى:

{دايكەم... ئەي خۆشەۋىستىر دايك... چۆن بانگت ناكەم دايكەم، كە تۆ خۆشەۋىستىر
مىرۆقت پىشكەش بە دلم كىردە...!}

چۆن بە دايكەم بانگت ناكەم، كە تۆ ئىم ئافرىقە تە ھىناۋەتە بون... ئەو ھارپىيەي، كە
ژيانى داگرتوم... مىن بەختىارتىر مىرۆقى دىنام... ئەۋەندە بەختەۋەرىيەم بەسە، كە
ھەمو ژيانم لەگەل ئىم كچە دەبەمەسەر كە چەندەھا سالە لىتى دەگەرىم... لەگەل ئەو
كچەي تۆ، كە بوە بە ھاۋسەردى دايكى مىندالەكانم بەم نىزىكانە... تۆ كچەكەت داۋەتە
مىن... بەلام مىن دلۆ گىيانم داۋەتە... { كۆرت

لە وتارى مامۆستا مىن نىصىف لە گۆقارى العربى ۋەرگىراۋە.

واته: نافرەتێك هاته لای بَیغَمبَر گوتی: ئەو بَیغَمبەری خوا من نوێنەری نافرەتنام و هاتومە لای جەنابت، ئەو جیهادهی خوای گەورە لەسەر پیاوانی فەرز کردووە پاداشتیان بۆ دەنوسری، گەر بکوژرێن ئەوا شەهیدن و زیندوون و لەلای خوای بەخشندە روژیان دەدریت. ئێمە بۆ ئەو ئەو نافرەتانیشت هەڵدەستین بە خزمەت کردنیان، جا ئێمە لەویدا چیمان بۆ هەیە؟! بَیغَمبەری خوا فەرموی: گەر بە هەر نافرەتێك گەیشتی ئەودی پێ رابگەیهنە، کە گوێرایەڵی کردنی ژن بۆ مێردەکە و داننان بە مافی مێردەکە، وەک ئەو جیهاده خێرو پاداشتی بۆ دەنوسری. کەم کەس لە ئێوەش گوێرایەڵی مێردەکانیان دەکەن!

هەروەها بَیغَمبەری خوا ﷺ دەفەرموی: ((لا ينظر الله تبارك وتعالى الى امرأة لا تشكر لزوجها وهي لا تستغنى عنه))^(۱).
هەروەها ((اتنان لا تجاوز صلاحهما رؤوسهما :...، وامرأة عصت زوجها حتى ترجع))^(۲).

حەصینی کوری محسن گوتی: ((حدثني عمي قالت: أتيت رسول الله ﷺ في بعض الحاجة، فقال لي: أي هذه! أذات بعل؟ قالت: نعم، قال: كيف أنت له؟ قالت: لا ألوهُ إلا ما عجزتُ عنه، قال: فانظري أين أنت منه، فإنه هو جنتك ونارك!!))^(۳)، واتە: پورم بۆی باسکردم و گوتی: چومە خزمەت بَیغَمبَر ﷺ بۆ هەندێ پێویستی.

(۱) رواه النسائي والبخاري (حديث صحيح). (پێشتر لێکدراوەتەوە).

(۲) رواه الطبراني و الحاكم. حديث جيد، (پێشتر لێکدراوەتەوە).

(۳) رواه الترمذي بسند صحيح.

پیغه مبهەر ﷺ پی ی گوتم: فلان! میردت ههیه؟
گوتم: به لئی.

پیغه مبهەر فهرموی: تو بۆ ئه و چۆنی؟
نافرته که گوئی: که متهرخه می ناکه م له گوێرایه لئی و خزمه تکردنی
تهنها ئه وه نه بی که له توانامدا نه بی.
پیغه مبهەر ﷺ فهرموی: که واته ته ماشا که تو له کوئی ئه ویت،
میرده که ت به ههشت و دۆزه خته^(۱)

(۱) (مه بهست له به ههشت و دۆزه خته ئه ویه گهر نافرته گوێرایه لئی میرده که ی بی، نه و
ده چیته به ههشت، به پیچه وانه وهش گهر سه ریچی فرمانه کانی میرده که ی له چاکه
بکات نه و ده چیته دۆزه خ. (وهر گێر).

ثَن بے بی ئیزنی میردہ کھی نابی پوڑوی سوننہت بگری

پیغہ مبر ﷺ دہ فرموی: ((لا یحل لإمرأة أن تصوم (وفي رواية: لا تَصُم المرأة) وزوجها شاهداً إلا بإذنه (أي غير رمضان)، ولا تأذن في بيته إلا بإذنه))^(۱)، واتہ: ژن بوی حلال نیہ بے بی ئیزنی میردہ کھی بہ پوڑو بیی، پوڑوی سوننہت، بے بی ئیزنی تہو نہیلتی کہ سیک بیته مالی.

تہو سہ عید گوتیہ تی: ((جاءت امرأة إلى رسول الله ﷺ ونحن عنده فقالت: زوجي صفوان بن المعطل يضربني إذا صليت ويفطرنني إذا صمت، ولا يصلي الفجر حتى تطلع الشمس!

قال: وصفوان عنده. فسأله عما قالت؟

قال: يا رسول الله: أما قولها: يضربني إذا صليت، فإنها تقرأ بسورتين! وقد نهيتها.

فقال لها رسول الله ﷺ: ولو كانت سورة واحدة، لكفت الناس. قال: وأما قولها: يفطرنني إذا صمت: فإنها تنطلق تصوم، وأنا رجل شاب! فلا أصبر!!

فقال رسول الله ﷺ: لا تصوم امرأة إلا بإذن زوجها! وأما قولها: إني لا أصلي حتى تطلع الشمس؟ فإننا أهل بيت قد عرفنا عنك، لا نكاد نستيقظ حتى تطلع الشمس.

(۱) رواه البخاري ومسلم وابوداود.

قال: فإذا استيقظت يا صفوان فصل! (۱)، واته: نافرته تيك هاته خزمهت پیغه مبهري خواو ئیمهش له خزمهت پیغه مبهري ﷺ بوین. نافرته که گوتی: کاتیک نویژ ده کهم صفوانی کوری مهعتله میردم لیم ددها، گهر بهر پوژو بم پیم ده شکینتی، ههروه ها نویژی به یانی ناکات تا خور هه لئی!

ئەبی سعید دەلی: صفوانیش ئەوکاتە لە خزمەت پیغه مبهري بو. پیغه مبهري ﷺ پرسیاری لە صفوان کرد سەبارەت بەو هی، که خیزانه کهی باسی ده کات؟

صفوان گوتی: ئەی پیغه مبهري خوا که دەلی: کاتیک نویژ ئە کهم لیم ددهات، لەبەر ئەو هی، چونکه ئەو لە نویژ ده که دو سوردەت ده خوینتی! منیش پیم گوتوه ئەو نه کات.

پیغه مبهري خوا به نافرته کهی گوت: گهر یه که سوره تیش بی دروسته. ههروه ها صفوان گوتی: که دەلی: گهر بهر پوژو بم پیم ده شکینتی. ئەو ههش لەبەر ئەو هیه من پیاویکی گه نجم! ناتوانم له سهر جوتبون نارام بگرم! پیغه مبهري خوا فهرموی: (ژن به بی ئیزنی میرده کهی نابی بهر پوژو بی) مه بهست له پوژوی سوننه ته.

صفوان گوتی: که دەلی: تا ئەو کاتهی خور هه لئه بی نویژی به یانی ناکات، ئیمه له ئەهلی بهیتین، ئەو ههش ده زانی که ئیمه تا خور هه لئه بی له خه و هه لئاستین.

پیغه مبهري ﷺ فهرموی: (صفوان! گهر له خه و هه لئاسی نویژ ده که یه کسهر نه نجام بده!).

(۱) رواه أبو داود و ابن ماجه (صحيح).

نه به خشینی مال به بی ئیزنی میرد

پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ده فرموی: ((لا تنفق إمراً شیئاً من بیت زوجها إلا بإذنه، قيل: یا رسول الله ولا الطعام؟! قال: ذلك أفضل أموالنا))^(۱)،
 واته: نابی ژن هیچ شتیك له مالى میرده که ی به خشی، تنه ا به ئیزنی
 نه و نه بی، گوتیان: نه ی پیغه مبه ری خوا خوارده مه نیش به بی رهامه ندی
 میرد نابی به خشی؟!

پیغه مبه ر فرموی: خوراک باشتین سهرمایه مانه.
 ههروه ا ده فرموی: ((إذا تصدقت المرأة من بیت زوجها؛ كان لها أجر ولزوجها أجر، لا ينقص كل واحد منهما عن أجر صاحبه شیئاً. له بما كسب ولها بما أنفقت)) (أي إذا كان برضائه)^(۲)، واته: گهر ژن به
 رهامه ندی میرده که ی شتیك بکاته خیرو سه ده قه، نه و بو ژنه که پاداشت
 دهنوسری و بو میرده که شی پاداشت دهنوسری، پاداشتی هیچ کامیکیشیان
 که م ناکات. جا بو پیاهه که پاداشت هه یه له وه ی، که په یدای ده کات و بو
 ژنه که ش پاداشت هه یه له وه ی، که ده یبه خشی.

(۱) رواه الترمذي (حديث جيد).

(۲) رواه الترمذي (صحيح).

به خشینی مال و سامانی زن بو میردی هه ژار

زهینه بی سهقه فی خیزانی عبداللهی کوری مهسعود ردهزای خویان لئی
 بی، گوتویه تی: ((قال رسول الله ﷺ: تصدقن یا معشر النساء ولو من
 حلیکن، قالت: فرجعت الی عبدالله بن مسعود، فقلت: إنک رجل خفیف
 ذات الید، وإن رسول الله ﷺ قد أمرنا بالصدقة، فأتیہ فاسأله، فإن کان
 ذلك یجزی عني وإلا صرفتها الی غیرکم. فقال عبدالله: أتیه أنت.
 فانطلقت، فإذا امرأة من الأنصار بیاب رسول الله ﷺ حاجتها حاجتی.
 وكان رسول الله ﷺ قد ألقیت علیه المهابة، فخرج علینا بلال ؓ فقلنا
 له: أنت رسول الله ﷺ فأخبره أن امرأتین بالباب تسألانک: أتجزئ
 الصدقة عنهما علی أزواجهما، وعلی أیتام حجورهما، ولا تخبره من نحن.
 قالت: فدخل بلال علی رسول الله ﷺ فسأله، فقال له رسول الله
 ﷺ! ((من هما))؟

فقال: امرأة من الأنصار و زینب.

فقال رسول الله ﷺ: ((أي الزیانیب؟))

قال: امرأة عبدالله بن مسعود.

فقال رسول الله ﷺ: ((لهما أجران، أجر القرابة، وأجر الصدقة))^(۱)،

واته: پیغه مبهه روه مویه تی: نهی کومه لی نافرده تان خیره چاکه بکهن،
 گهرچی خشل و زیړه کانیش تان بیت.

زهینه ب گوتی: گهرامه وه لای عبداللهی کوری مهسعودو گوتم: تو

دهست کورتهو پیغه مبه ریش فهرمانی پی کردوین خیرو سه ده قه بکهین.
توش برۆ خزمهت پیغه مبه رو لی پی برسه، گهر بیتو خیره که بو تو شیاو
بی، نهوا له سهرمه خیره که بدهم به تو، نه گینا نه بیبه خشمه یه کیکی تر.

عبدالله گوتی: تو بچۆ خزمهت پیغه مبه.

زهینه ب چوه خزمهت پیغه مبه رو بیینی ئافره تیکی نه نصاری له بهر
دهرگای پیغه مبه ری خوا وهستا بو، که نه ویش هه مان پرسیاری هه بو.

بیلال هاته دهره وهو پیمان گوت: بچۆ خزمهت پیغه مبه ری خواو هه والی
پی بده دو ژن له بهر دهرگا وهستا و پرسیارت لی ده کهن، ئایا ده بی و
دروسته خیرو سه ده قه بدهینه میرده کائمان و نه هه تیوانه ی، که له
ماله کانی شمان دان؟ به لام به پیغه مبه ره مه لی ئیمه کین.

زهینه ب ده لی: بیلال چوه خزمهت پیغه مبه ری خواو لی پرسی،

پیغه مبه ریش به بیلالی فهرمو: نه م دو ژنه کین؟

بیلال گوتی: ژنیکی نه نصاری و زهینه به.

پیغه مبه ری خوا فهرمو: کامه زهینه ب؟

بیلال گوتی: ژنی عبدالله ی کوری مه سعود.

پیغه مبه ری خوا بو وه لامی پرسیاره که یان فهرمو: دو پاداشتیان هه یه:

پاداشتی خزمایه تی، که ژن و میرده یه و پاداشتی خیرو سه ده قه که یان
بو هه یه.

ترساندنې ته وژنانه ی داوای ته لاق به ناحق ده کهن

پیغه مبهړ ﷺ فرمویه تی: ((أیما امرأة طلبت من زوجها الطلاق من غیر بأس، فحرام علیها رائحة الجنة!))^(۱)، واته: هه ژنیک داوای ته لاق به بی هیچ هویه کی حدق دار له میړده که ی بکات، نه و بونی به هه شتی له سهه حرامه. واته ناچیت به هه شت.

به رگری کردنې له پیاوې چاک (صالح)

پیغه مبهړ ﷺ فرمویه تی: ((لا تؤذین امرأة زوجها في الدنيا إلا قالت زوجته من الحور العين:))^(۲) لا تؤذیه قاتلك الله: هو عندك دخیل یوشک أن یفارقک إلینا!))^(۳)، واته: له و کاته ی ژن له دنیا دا نازاری میړده که ی ددات نه و حوری به هه شت که بؤ نه و پیاو دانه و هوسه ریه تی ده لی: خوا بت کوژی! نازاری نه ده ی! نه م پیاو لای تو میوانه و هینده ی نه ماو تو به جی بهی لی و، بیت له لای نیمه.

(۱) رواه احمد في المسند والترمذي (حديث صحيح).

(۲) سه بارت به حوری به هه شتی، پرسیاریک دیت بهیرو زه نی زور که س شه ویش نه وه یه: پیغه مبهړ ﷺ به لیتنی به پیاوې پروادار داو، که چهن حوری که ی پی ده به خشی، به لام نافره تان نه وه یان بؤ نیه؟

وه لام: سروشتی پیاو وایه ده توانی سوزو عاتیفه و دلی دابه ش بکات و، بیبه خشیته زور نافره تان، به لام ژن ناتوانی ناوا بکات مه گه نه و ژنه ریزه ر(شاذ) و لاری (منحرف) بیت! له بهر نه وه چوژن له دنیا ته نیا چاری له میړده که یه تی و ناره زوی که سی تر ناکات له به هه شتیش به هه مان شیوه.

(۳) رواه الترمذي وحسنه.

پاداشتی گویِ پرایه لی ژن بو میرده که ی

پیغه مبهَر ﷺ فرمویه تی: ((المرأة إذا صلتَ حَسَهَا، وصامت شهرها، وأحصنت فرجها، وأطاعت زوجها، فلتدخل من أي أبواب الجنة شاءت))^(۱)، واته: گهر ژن پینج نویژده فرهزه کانی به جی هیناو، مانگی رده مه زان به روژو بو، داوینی خوی له خراپه کاری پاراست و فرمانبهری میرده که ی بکات له چاکه، نهوا با له هر درگاهیه کی به هشت ده چیتته ژور، که خوی ناره زوی لی یه تی، با بجیت.

هروه ها ده فرموی: ((أیما امرأة ماتت وزوجها عنها راض، دخلت الجنة))^(۲)، واته: هر ژنیک بری و میرده که ی لی رازی بی نهوا ده چیتته به هشت. (به لام به مهرجی میرده که ی دروشه کانی نیسلام به جی بهیئی و له خوا ترس بی).

((عن حصین بن محسن أن أمت النبی ﷺ فقال لها: أذات زوج أنت؟ قالت: نعم!))

قال: فأین انت منه؟! قالت: ما آله، إلا ما عجزت عنه!
قال: کیف كنت له! فإنه جنتك ونارك!))^(۳)، واته حصین کوری
محسن گوتویه تی: پورم بوی باس کردم گوتی: چومه لای پیغه مبهَر بو
هه ندی پیویستی.

(۱) رواه أبو نعیم فی الحلیة وله شواهد یرقی بها الی درجة الحسن والصحة.

(۲) رواه الترمذی بدرجة صحیح.

(۳) رواه أحمد فی المسند والنسائی و غیرهما وهو حسن الإسناد.

پیغه مبهەر ﷺ پئی گوتم: ئه‌ی فلانه می‌ردت هه‌یه؟
گوئی: به‌ئێ.

پیغه مبهەر فهرموی: تۆ بۆ نه‌و چۆنی؟
گوئی: که‌مه‌رخه‌می له‌ گوێرایه‌لێ و خزمه‌تکردنی ناکه‌م مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی
که‌ له‌ توانام نه‌بی.

پیغه مبهەر فهرموی: ده‌ که‌واته‌: بزانه‌ تۆ له‌ کوێی ئه‌وێت، می‌رده‌که‌ت
به‌هه‌شت و دۆزه‌خته‌.

پاسپارده سه بارهت به نافرته

((من خطبة النبي ﷺ في حجة الوداع: ((... ألا واستوصوا بالنساء خيراً!))

اتقوا الله في النساء فإنكم أخذتموهن بأمان الله واستحللتم فروجهن بكلمة الله ولكم عليهن أن لا يوطئن فرشكم أحداً تكرهونه، فإن فعلن ذلك فاضربوهن ضرباً غير مبرح ولهن عليكم رزقهن وكسوتهن بالمعروف. وقد تركت فيكم ما لن تضلوا بعده إن اعتصمتم به: كتاب الله: وأنتم تسألون عني، فما أنتم قائلون؟

قالوا: نشهد أنك قد بلغت وأديت ونصحت.

فأشار بأصبعه السبابة يرفعها الى السماء وينكسها الى الناس ويقول: اللهم اشهد! اللهم اشهد ثلاث مرات))^(۱)، واته: له حجی مال ناوایی پیغمبر ﷺ له وتارده کی نهوی فهرمو:

((... پیتان راده سپیرم، که له گهل نافرتهان به چاکه رده فتاریان له گهل دا

بکهن!

ده رهق نافرتهان له خوا بترسن (زولمیان لی نه کهن)! چونکه نافرتهان نه مانه تی خوان له لای نیوهو به هوئی وشه ی خوای گه وره فهرجیان بو تان حه لال کراوه. نیوهش مافتان له سه ریان نهو دیه، که کهس نهیه ته مالتانه وهو له شوینی خو تان دابنیشی، که خو تان پیتان ناخوشه بین بو مالتان. گهر به فهرمانیان نه کردن نهو کاته به لیدانیکی سوك لی یان

بدن نه ودهش پاش ناموژگارى كردنيان به گوتهى شيرين يان سه رجى يى نه كردن، ژنه كانىستان مافيان له سهرتان ههيه كه روژيان بو پيدا بكنه و به باشى پوشته يان بكنه. كىتابى خوا كه قورئانه بوم به جى هيشتون، گهر دهستى پيوه بگرن هيچ كاتيك گومراو سهرليشيواو نابن، نيودهش دهر باره دهر برسن، نيوه چى ده لين؟!

نهوانه لوهوى نامادهى وتاره كه بون گو تيان: گهواهى و شايه تى دده دين نهوهى كه له سهرت بو گهيانددت و به جيت هيئاو ناموژگار يشت كرد. جا په نجهى شايه تماني بهرز كرده وه بهره و ناسمان و به لاي خه لكه كه لى لاددهاو دهيفهرمو: خوايه شايه ت به، خوايه شايه ت به سى جار نه مهى فهرمو.

له بارهى حهز نه كردنى پياو به دانىشتنى يه كيكي تر له شوينه كه لى نهودا، دكتور نظمى لوقا له كتيبه كهيدا لاپه ره ٣٦ دا ده لى كه نه مه كورته كه يه تى:

(...ميژو ههرگيز نهوهى له بير ناچيته وه، كه نه بو سوفيانى سه روكى قوردهش چوه لاي نوم حه بيبه لى كچى، كه خيزانى پيغه مبه ربو، به نه ينى يه وه چوه لاي، تا له كاتى فه تحى مه كه كه دا له خه شم و تورهبى پيغه مبه رب بياريزى، نه بو سوفيان له بهر لوت به رزى، چاوه پروانى ئيزنى كچه كه لى نه كردو يه كسهر چوه سهر جيگه و شوينى دانىشتنى پيغه مبه رب، تاله وى دابنيشى و قسه له گه ل كچه كه لى بكات، وه كو قسه كردنى باوكيكي خو بهزل زانو لوت به رز.

نوم حه بيبه كه بو ماوهى چهند ساليك بو باوكى نه بينىبو، هيچ نه رمى بو نه نواند، به لكو يه كسهر نه و فهرشه لى، كه پيغه مبه رب له سهرى داد نه يشت

له بهر دهستی لای دا، تا له سهری دانه نیشی. جا نه بو سوفیان پیی گوت:
 نه مه له بهر من فدرشه کت لادا، یان له بهر فدرشه کت بو؟
 نوم حه بیه وه لامیکی توندی دایه وه گوتی: نه مه فدرشی پیغه مبهری
 خواجه له سهری داد نه نیشی، تو ش پیاویکی هاویه ش په رستی! نامه وی
 له سهری دابنیشی!).

خوینهری خو شه ویست: ده بینی په یوه ندی تیمان چهند بهرزه، که له
 سهری هه مو په یوه ندی په کانه وه یه وه له سهری سوزو عاتیفه یه. کرده وه که ی
 نوم حه بیه نه م راستی په ده سه لمینتی و راستی په تی نه م فرموده یه ش
 ده سه لمینتی:

((لایؤمن أحدکم حتی اکون أحب إلیه من ولده ووالده، والناس
 اجمعین))، واته: نیمانی هیچ که سیکتان ته و او نابی، تا منی له مندالو
 دایک و باوکی خو شتر نه وی، هه روه ها له هه مو خه لکیش.

پیغه مبهر ﷺ ده فرمو وی: ((إن للإسلام صوی و مناراً کمنا ر
 الطریق، منها: أن تؤمن بالله ولا اشرك به شیئاً، وإقام الصلاة وإیتاء
 الزکاة، وصوم رمضان، وحج البيت، والأمر بالمعروف، والنهي عن
 المنکر، وأن تُسلّم على أهلک إذا دخلت علیهم (و کذلک إذا خرجت)
 وأن تُسلّم على القوم إذا مررت بهم، فمن ترک من ذلك شیئاً فقد ترک
 سهماً من الإسلام، ومن ترکهن کلهن فقد ولى الإسلام ظهراً)) (رواه
 الحاکم و غیره، و سنده صحیح، واته: نیسلام چهند نیشان هه روناکی
 به خشیکی هه یه وه ک ری روناک که روه، له وانه: بپروات به خوا هه بی و
 هاویه شی بو بپیار نه ده وی، به رپا کردنی نویژو زه کات دانو، گرتنی رۆژوی

ڕەمەزانو، حەج کردنو، فەرمان بە چاکەو، ڕێگری لە خراپە، ھەروا گەر
 چوێه مائەوہ سەلام لە خاوو خێزانێت بکەیت (ھەرودھا کە لە مال
 دەردەچێ) و سەلام لەو کەسانە بکەیت، کە بەلایاندا تێپەر دەبێت، جا
 ھەرکەسێ شتێ لەمانە وازیینێ، ئەوا بەشێک لە ئیسلامی وازھێناوہ، ھەر
 کەسێکیش ھەموو ئەمانە وازیینێ، ئەوا پشتی لە ئیسلام کردووە.
 ھەرودھا پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: ((إستأمرُوا النساءِ في أبضاعهنَّ.
 قيل: فإن البكر تستحي أن تتكلم، قال: سكوتهنَّ إذهبنَّ)) (رواه النسائي
 وأحمد في المسند (صحيح)، واته: بۆ بەشودانی ئافرەتان قسەیان لێ وەرگیرن،
 گوتیان: کچ شەرم دەکات قسە بکات، فەرمووی: کە بێ دەنگ بوو، ئەوہ
 ئیزنو مۆلەتی کچەکەییە، کە ڕازیە.

خيزانه كەت بە پارە مەزەندە ناكړئ

ايا روژتيك نه ووت به دلدا نه هاتو، كاغزو قهله ميك بيښي و بزاني خيزانه كەت مانگي به چەند مەزەندە دەكړئ، چەندى پارەو خەرجي شايه ستهيه بهرامبەر بهو كارانهى، كه روژانه نه نجامى ده دات. نه و هس له كاتيكا گهر بتهوئ مافي خوئ بهرچاو بگري و مافي خوئ بدهيتي؟ نه و هى راستى بئ نه خير، جا مادام وايه نه م سەرو تارده بخوينه روه: له وهلامى پرسیارى يه كه م، كه خيزانه كەت مانگي چەندى خەرجي دهوئ، نه و ديان بو ويژدان و مەزەندەت لى گهړئ، به مەرچي ژنه كەت برودارو به بيرو هوش بئ، نه كه نه خوئ بئ به نه خوئى خوچواندن به نافرتهى بيگانه و چاولي كهرى و حەز به هەبونى جل و بهرگى زور. بيگومان خەرجيى نه و جوړه ژنه زور زوره.

با سەيركهين ژن مانگي چەندى شايستهيه بيدهيتي له برى نه و كارانهى كه هەلدهستى به نه نجامداني. گهر يه كيك بيښي و به كړي بگري، تا خزمهتي خوئ و منداله كانت بكات وه، كه خيزانه كەت نه نجامى ده دات، پيوسته چەندى خەرجي بدهيتي؟ ليړه دا پشت به سەرژميړي و نامار دهبهستين: پاسه واني منداله كان له هەر كاتژميړي (۳۰۰۰) دينارى دهوئ، جا گهر وامان دانا خيزانه كەت هەلدهستى به پاسه واني منداله كانت به دريژاى (۲۴) كاتژميړ له روژتيكدا دهبي (۷۶۰۰۰) دينارى بدهيتي. نه گهر چيست ليڼه مانگي (۲۵۰۰۰۰) دينار وەر بگري، نه و خيزانه كەت نه م پارەيهى شايستهيه، جگه لهو كارانهى كه پي هەلدهستى،

ۋەك پاك ۋە خاۋىنى مال، كە ھەر پۇژەي (۵۰۰۰) دىنارى دەۋى، شتىنى
 جىل ۋە بەرگ ۋە ئوتۇر كۆرۈن ۋە درونە ۋە چا كۆرۈن جىل ۋە بەرگ ھەر پۇژەي
 (۱۰۰۰۰) دىنارى دەۋى. جا بۇ ئەۋەي سەرت بەم حىسابە نەيە شى ئەۋە
 كۆرتە كەي ئەم سەرت مۆرى يەت دەۋەينى كە ھەفتەي (۵۰۰۰۰۰) دىنارى
 دەۋى بەۋاتاكەي مانگى (۲,۰۰۰,۰۰۰) دىنار. ئەۋەش شايستەي
 خىزانە كەتە، گەر لەبرى ئەۋە كارانە بىدەيتى.

لە راستىدا ئەم پەردە پارەيە، كە بەزۇر دىتە پىش چاۋ كەمە لە ئاست
 ئەۋە ئافرەتە بەرپۇز نەرم نىانەي كە ھەلدەستى بە ئەنجامدانى دەيەھا كار
 لە مائە كەمان، كە ھىچ پەروەردىارنىك يان چىشت لىنەرنىك، يان
 سكرتېرەيەك ناتوانى ئەنجامى بدات،... ھەروەھا لە زۇر ھالەتدا بە كارى
 پزىشكى ۋە پارىژەرى ھەلدەستى ۋە لە سەروى ھەمۇ ئەۋانە شەۋە ئەركى
 پەروەردە ۋە پىنگە ياندنى مىندال.

خىزانە كەت ئەۋە كەسەيە، كە بە دەستى راستى بىشكە رانە ژىنى ۋە
 جىھانىش بە دەستى چەپەيەۋە، ۋەك كە يەكىك لە بىرىاران ۋەي گوتە.
 كاتىك ئىۋاران بە خەم ۋە پەژارەيە كەۋە دەگەرپىتەۋە مائەۋە، كە خۇشت
 نازانى ھۆكەي چىيە، ئەۋە سكالات لە لاي خىزانە كەت دەكەي، ئەۋىش كە
 دەزانى تۇ پەژارە ۋە گىرۈگرفت ھەيە، يەكسەر ھەلدەستى بە خىستەنە روى
 پىشنىار كۆرۈن دەست پىشخەرى كارىكى خەم رەۋىنەۋە (تەرفىھى) ۋەك:
 گەمەۋ يارى كۆرۈن لەسەر جىگەي سەرجى بىداۋ يادخستەنەۋەي ئەۋە شتانەي،
 كە دەبىتە ھۆي لادانى خەم ۋە ماندو بون، يان چۈنە دەروە بۇ يەككى لە
 باخەكانى نىزىكى مالتان ۋە پىشېركى تيا دەكەن، يان سەردانى كۆرۈن
 خزمانى ھەردولا، يان گىرپانەۋەي چىرۈكى پىغەمبەران ۋە ھاۋەلە بەرپۇزەكانى

پيغه مېر ﷺ، که چوڼ ناراميان گرتودو خوږاگر بون، يان باسکردنی به هه شت بهو شتانه ی که لى به تی. نه مانه هه موی ده بیته هوی لادان و نه هیشتنی خه م و په ژاردو، که مکړدنه وهی ناخوشی په کان و ماندوبونی دنیا. هر لهو کاته ی دلته تنگه په کسهر پيال له چایه کت بو ناماده ده کات، تا میشتک هیدی و هیور بیته وه، هر له هه مان کاتیشدا له وانه په شتیکی خوش، يان نوکته په کت بو باس بکات.

له هه مو نه م حاله تانه دا، گهر هر په کیک لهو بهر نامانه هه لېږتړی، هیندې پې ناچې هه ست به باش بونی روحي معنیه ویت و نه مانی خه م و خه فته ده کیت.

نه وهش به هوی چیه وهیه؟ به هوی لیزانینی نهو هاوړی په خو شه ویسته وهیه، که ده زانی چوڼ دل و دهر و نت نارام ده کات و په ژاردو ماندو بونت لى دور ده خاته وه.

پیاو به پړتړ! که واته نیستاکه پیم بلې، پزیشک له بری چاک بونه وهو یارمه تی دانت، بو چاره کردنی نه خوشی، چهند وهرده گری، که هیندې خیزانه که شت هه ول و کوشش نادات؟

هه روه ها ژن بو میترد زور جار، رولې پاریزه ری ده بینى له کاتی بونی گېروگرفتیکى دهر وهی مال، که بهرگری له پیاوه که ی ده کات و له سه ری به وه لام دیت، له وانه په به میترده که ی نه کړی.

هه روا لهو نه رکانه ی تر، که ژن به بی تیچونی پاره پې یوه هه لده ستی، نه رکی راویژکاری دارایی (المستشار المالي) په که له وانه په چهند جار توشی قهیرانی دارایی بوبی و نه تتوانیوه لى یوه دهر چی، گهر خیزانه که ت به په له به هاناته وه نه هاتایه و نه یگوتبایه: چهندت پاره پې ده وى، من نهو پره

پارەيە لە خەرجىيەكانى مالىھە ھەلئە گەرم و لىئى ئەگىر مەوہ. ئىمەي پىاو، با دان بەوہ دابىئىن ژنى چاك و دلسۆز بەپارە مەزەندە ناكرى، بەر لە ھەموشتىك گەرژن نەبىت، سەدان جاز زياتر بارگران دەبىن و خەرجىمان دەكەوئىتە سەر، كە ئەو شايستەيەتى بىدرىتتى، با ئەوہ لەلەي خۆمان ھەلگىر، با ھەولەدەين لە برى پارە بژاردن بۆي، بە سۆزو خۆشەويستى و رېزىلېنان قەرەبوى بۆ بكەينەوہ، با لە كاروبارى مالىھەي ھارىكارى و بەشداريان بكەين، لە يەكئى لە خىزانەكانى پىغەمبەر ﷺ دەربارەي ژيانى مالىھەي پىغەمبەر ﷺ پىرسىار كرا، خىزانەكەي گوتى: ((پىغەمبەر لە خزمەتى خىزانەكەيدايە، كراسى خۆي بۆ خۆي پىنە دەكات و بۆ خۆي مەرەكەي دەدۆشى)).

زۆر جار ژن دەبىتە راوئۆكارىكى چاك، پىغەمبەر ﷺ ھەندى كات بە راى خىزانەكانى كردوہ. ئەو ھەدىسانەش كە پىچەوانەي پىادەكردنى راى ژنە، راست نىو ھىچ نەصلى نىە كە دەلى: (راوئۆيان پىئى بكەن و بە قسەيان مەكەن)، (بە قسەكردنى ژن پەشىمانى بە دوايە). بەراى من لە زۆر ھالەتدا نافەرەت ئىلھامى بۆ دى و بىروپراى راست و پىكاو دەخاتە بەرچاو، من دان بەوہ دادەنئىم لە لايەنى مادەو مەعنەويەوہ، كە بە ھەندى راى خىزانەكەم نەكردوہ، زيانم لىكەوتوہ، ئەو كردو كۆشەي ژن دەيكات، تەنھا بۆ مێردەكەي نىە، بەلكە بۆ خىزانە، بۆ نەتەوہيە، لەپىناو خۆي گەورەيە، بە مەرجى مەبەستى بەمە فەرمانبەرىيى بىت، ديارە پىاويش كردو كۆش دەكات، بەلكە لەويش زياتر نەنجام دەدات و بە ئەركى زۆرتر ھەلئەستى، لە مەيدانى ژياندا زەھمەتى زۆر دەبينى، كەواتە با ھارىكارى ھەبىت، دلراستى ھەبىت، قوربانيدان ھەبىت... بەھەشتىش بۆ خۆيارىزانە چ ژن چ پىاو، بۆ كاركارانە، بۆ خەباتكارو كۆششكارانە، ئەو بەھەشتەي ئەو

ستانەي تىدایە كە نەفس ئارەزومەندىتى، بەدلى ھىچ كەسكىدا نەھاتود.
﴿وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ...﴾.

دىارە ژن دەيەوى چەند ھەلىك بەدەست بىنى بۇ دىراسە كىردنى لاپەرەي
پەرورەدەيى، تا بىتتە يارمەتيدەرى بۆ رىنمايى كىردن و پەرورەدە كىردنى
مىندالەكانى.. ھەرورەھا سەربردەو بەسەرھاتى پىغەمبەرەن و يارانى
پىغەمبەر ﷺ دەخوئىتتەو، تا لەكاتى گونجاودا بە تايبەتى بەر لە نوستن
بۆيان بگىرپىتتەو.

بەم بۆنەيەو پىويستە وەبىر ژن بىننەو، كە پىاو لە ژياندا زەھمەتى
ژيان دەكىشى، ئەو گىفتانەي دىتە رى، لە كۆشى ئەو كەمتر نى، گەر
زىاتر نەبىت.

ھەموو ئەمانە لەسەرى ناسان دەبى، گەر بزانى، بەر لە ھەموو شتىك
كە ھاوسەرگىرى (الزواج) نەركىكى مەوىي و ئايىنىيە.

به رپرسيټى ژن و ميرد

خوای گوره دده رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (التحریم- ۶)، واته: ئه ی نهو که سانه ی باو دپرتان هیناوه، خوتانو خیزانتان بیاریژن لهو ناگردي که سوتهمه نی به که ی خه لک و به ردد، نهوانه ی سه ربه رشتی نهو ناگره ده که ن چهنه د فریشته به کی توندو تیزن، که سه رپیچی خوا ناکه ن لهو فرمانانه ی، که پیان ددری و لهودی فرمانیان پی دده کری نه نجامی دده دن.

پیغه مبه رﷺ فرمویه تی: ((ألا کلکم راع، وکل راع مسؤول عن رعيته^(۱)، فالأمر الذي على الناس راع وهو مسؤول عن رعيته،

(۱) به رپرسيټی پیاو دیاره، لهم کتیبه دا له زور بونه دا باسان کردوه. که واته ده بی به رپرسيټی ژن چ بی؟! ژن به رپرسيټی گوره ی له سه ره، وپرای په روه رده کردنی منداله کانی به په روه رده به کی نیسلامی پته و-وه که یه کی له نافرته په روه دیاره کان- گوتویه تی: ژن سه رچاوه ی خو شه ویستی به، کانگای سوزو نازه له مالدا، به راستی ژن مایه ی سوزو خو شه ویستی و نازی میرده که یه تی، ژن چراو پوناکی و به خته وه ری خیزانه، پیاو کاتی به خته وه رو شادمانه، که شادی و به ختیاربی له سه ر لیوی ژنه که ی به دی ده کات، کاتی کیش ته ماشای چاره کانی ده کات، پوانینیکی گهرم و سوزدار له هردو چاوی به دی ده کات، نه وه ش نه رکیکی گوره به که وتوته سه ر شانی ژن، به شیوه به کی گشتی ژن لهم جوړه کاروباره دا له پیاوی بر دوتوه، له گشت حالته کاند ژن (هاوسه ر) کوله گه و پالپشتی خیزانه، چنده ها به رپرسياريتی که وتوته سه ر شانی. به رپرسيټی ده ره ق به میرده که ی نه وه به، که به رپر سه له چا کردنی هله کانی، پاشانیش رینمایي کردنی، چا کردنی په فتاره خراپه کانی، په نگه له هندی حالته دا زده مت بی ژن پیاو به ییته سه ر پیی راست، چونکه پیاو له پیناو چیژو له زده تی خو ی شت خه رج ده کات، کاتی ژن به

والرجل راع على أهل بيته، وهو مسؤول عنهم، والمرأة راعية على بيت
 بعلمها وولده^(۱) وهي مسؤولة عنهم، والعبد راع على مال سيده، وهو
 مسؤول عن رعيته^(۲)، واته: هموتان بهرپرسيارن، هممو بهرپرسيك نهو
 كهسانه، كه له ژير دهستی دايه لىيان بهرپرسياره، نهو نه مېردي بهسهر
 كومه ليك خه لكانه وهيه، بهرپرسياره لىيان، پياو بهسهر خيزانه كهى
 بهرپرسياره له باره چونه تى په روه رده كړدنيان لىي ده پر سر رته وه، ژن
 بهرپرسياره بهسهر مالى مېرده كهى و بهسهر منداله كاني و مافداني و
 په روه ردهى منداله كاني بهرپرسياره. نهو عېدهى له لاي گوره كه يه تى
 بهرپرسياره لهسهر مالى گوره كهى و لىي ده پر سر رته وه.

هه روه ها ده فرموي: ((إن الله تعالى سائل كل راع عما استرعاه، أحفظ

مرد دايه تى و به عه زمه وه بهر و پوى نه م جوړه هه لوسته ده وه ستى و، هه ول ده دات
 مېرده كهى پيښته وه سهر ربي راستو، ټينجا هه ولدان بؤ به رده وام بوني پاراستنى
 خيزانه كهى له به لاو كارساتى رږځگار، نا لهو كاته دا كه سايه تى ژن به دهرده كهوى، به لام
 گهر نه كهش گياني توله سه ندنه وه غيرهى هېي، نهوكاته هه ردولا ژيانيان تال ده بى و
 كهرو له كارول بون ده كات.

(۱) هه ندى خه لكى ساده گومان ده بهن كه نهركى ژن و كار كړدنى ماله وهى ناسانه و،
 پتويستى به يه كلا بونه وه (تفرغ) د ريتايى رږځ نيه... نه م گومانه نهو په پى نه فامى يه،
 مادام گوره ترين بارگرانايى په روه ردهى مندال كهوتوته سهر نافرته، كه پتويستى به
 چنده ها ليكولنه وه و تيبينى زور هيه، بؤ سهر كهوتن له نه غامداني نهركه كهى و
 هه لسان به بهرپرسياره ته كهى، كه فرموده پېرژه كهى پيغه مېر ناماژهى پى كړدوه،
 سهره پراى نه وهى پتويستى به مانوه به دلتيابى و حسانه وهى ميشك هيه، كه دور بيت
 له هممو هه لچونيك، كه به په له ده گويزر رته وه بؤ كور په له و مندالى شيره خور، نه م هه
 ده بيتته هوى خراپ ترين شت وه كه نه زمونه كاني دهر و نناسي ناماژه يان پى كړدوه.

(۲) رواه البخاري و مسلم.

ذلك أم ضيعه؟ حتى يسأل الرجل عن أهل بيته))^(۱)، واته: خواى بالا له هممو ليپرسراوئىك دپرسيتتهوه، له بارهى نهو كهسانهى كه له ژئير دهستيدا كار دهكهن، نايا مافى نهو كهسانهى پاراستوه، يان مافه كانيانى پيشيئل كردوه و خواردويه تى؟ ته نانه ت پياو سه باره ت به مال و مندا و ژنى لى تى دپرسريتتهوه، كه نايا و دهك ئيسلام دهيه وى ناوا پهرو ددهى كردونه يان نا؟
 ((كلكم راع، و كلكم مسؤول عن رعيته))^(۲)، واته: هم موتان بهرپرسيارو شوانن، هر بهرپرسيارو شوانئىك بهرپرسه له بهركاره كهى.

(۱) رواه النسائي وابن حبان.

(۲) رواه البخاري و مسلم.

مه به سته کانی ژن هیئان

له باره ی سیاسی و عه سکه ری یه وه

خوای گه ورده دده فرموی: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ (الأنفال - ۶۰) واته: نه وه ندی هیژو تواناتان هه یه، بۆ دوژمنانتان ناماده ی بکه ن. پیغه مبه ر ﷺ دده فرموی: ((تزوجوا الولود الودود، فإني مكاتر بكم الأمم))^(۱)، واته: نافرته ی وا بخوازن که مندالی بیی و خوشه ویست بی، چونکه من به زوړیتان له ناو نوممه ته کانی تر شانازی دده کمه. ((جاءت امرأة الى النبي ﷺ فقالت: يا رسول الله ذهب الرجال بحديثك، فاجعل لنا من نفسك يوماً نأتيك. فتعلمنا مما علمك الله، قال النبي ﷺ: إجتمعن يوم كذا وكذا في موضع كذا وكذا. فاجتمعن فأتاهن فعلمهن مما علمه الله، ثم قال: (ما منكن من امرأة تقدم ثلاثة من الولد إلا كانوا لها حجاباً من النار!) فقالت امرأة: وإثنين؟ قال رسول الله ﷺ وإثنين!))^(۲)، واته: ژنیک هاته لای پیغه مبه ری خواو گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا پیاوان فرمودی تویان گوی لای بو رویشتن، توش روژیکمان بۆ دیاری که، تا نه وه ی خوای گه وره فیتری کردویت فیرمان بکه یت.

پیغه مبه ر فرموی: فلانه روژ کوپینه وه له فلانه شوین. جا نافرته کان کوپونه وه و پیغه مبه ر چوه لایان و نه وه ی خوای گه وره

(۱) رواه أبو داود والنسائي وابن حبان (حديث صحيح).

(۲) رواه البخاري و مسلم.

فېرى كىرەبۇ فېرى كىرەن.

باشان فەرمۇي: ھەر ئافرىتىك لە ئىۋە سى مىندالى بىرىت ئەۋا
مىندالەكان بۇي دەبن بە پەردە لە ئاگرى دۆزدەخ.
ئافرىتىك گوتى: ئەدى گەر دو مىندال بىت؟
پىغەمبەرى خوا فەرمۇي: گەر دوانىش بىت.

لە راستىدا بەرزى و عىزەتى مىللەتانو نەتەۋە لەسەرزۆرى دانىشتوانى و
چەكدارى كىردىيان بە ھىزى ماددى و مەعنەۋى و ھىستەۋە. ئىسلام ھانى
ھەمۇئەۋانەۋى داۋە ھانى زۆر كىردى و دەچەۋى داۋە. چۈنكە زۆرى دانىشتوان
بە ھىزە دادەنرى، كە خۋاى گەۋرە فەرمىانى بە ئامادە كىردىيانى كىردەۋە بۆ
تىرسەندىنى دۆزەمنان، كە لە ئايەتەكەۋى سەردەۋە ئامازەۋى بۆ كىرا.

پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەپەشە لەۋ كەسانە دەكات كە نەخشە دادەنەن
تا ژن نەھىنن ۋەك دەفەرمۇي: ((من رغب عن سنتي فليس مني!)).
ۋاتە: ھەر كەسەك ۋاز لە رېۋ و رېياز و شوپىنكەۋەنم بىننى لە مىنى يە.

ھەروەھا ئىسلام ھانى ئەۋەدى داۋە، كە ئومەت خۇي بە باۋەپ بە خۋاۋ بە
ئارام گىرى و خۇپراگرى و ئازايەتى و دەستگىرتن بە پەۋشە بەرزەكان
پىرايىنەتەۋە، تا مىللەت و نەتەۋە نەۋە (جىل) يىكى بەھىزى بۆ بەدەست
بەھىنرى، كە سىفەتەكانى چەندى و چۆنەتە بەيەكەۋە تىدەبىت، چۈنكە زۆرى
(الكثرة) بە بىۋاۋەرى راست و دروست و پەۋشە بەرزى، ھىچ سودو ئاكامىكى
نابىت. لە فەرمۇدە (صحیح) دا ھاتەۋە، كە باسى خراپى و ناشىرىنى زۆرى و
گەرەلاۋزەۋى دەكات، كە لە ھىزى مەعنەۋى دامالراۋە ۋەك خۇشەۋىستى
مىردن و بايەخ نەدانە بە خۇشى و رابۋاردىنى دىنا ۋەك دەفەرمۇي:

((يوشك ان تداعى عليكم الأمم من كل جانب تداعى الأكلة على

قصعتها. قالوا: أو من قلة نحن يومئذ يا رسول الله؟ قال لا ولكنكم غشاء كغشاء السيل وليترعن الله من صدور عدوكم المهابة منكم وليقذفن في قلوبكم الوهن. قال قائل: يا رسول الله! وما الوهن؟ قال: حب الدنيا وكرهية الموت^(۱)، واته: هيندهى نه ماوه كه نومته كان له هه مو لايه كه وه بۆتان بۆتن، وهك چۆن چهند كه سانيك له يهك قاپ خواردن كۆده بنه وه له هه مو لايه كه وه دهستى بۆ نه بهن بۆ خواردن. گوتيان: نهى پيغهمبهري خوا تايا نهو رۆژه نيتمه له بهر كه مى تاوامان لى دى؟

فهرموى: نه خير: بهلكو نيوه زۆرن وهك كه فى سهر دهريا! خواى گه وره سامو هه بيه تى نيوه له دلى دوژمنان ناهيلى و، دايدده مالى و (ودهن) ده خاته دلى نيوه.

يه كيك گوتى: نهى پيغهمبهري خوا: (ودهن) چيه؟ نه ويش فهرموى: وهن بريتييه له خۆشه ويستى دنياو رق بونه وه له مردن.

(۱) رواه أبو داود و البيهقي وهو صحيح.

ژیانی ژنو میړدایه تی^(۱) ته‌ها رابواردن نی‌یه

خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنَّ أَتَقَاتْنَ فَلَآ تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾ ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ ﴿وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ (الاحزاب: ۳۲-۳۴).
 واته: نه‌ی هاوسه‌رانی پی‌غه‌مبه‌ر! نی‌وه وه‌ک ژنانی تر نین "ته‌گه‌ر خو‌تان ته‌پاریزن، زور به‌ناسکی و خاوی قسه‌مه‌کن" نه‌وه‌ک که‌سی غه‌ره‌زیکی له

(۱) پی‌ویسته ژنو می‌ردي پرواداری چاک، ناس‌ویه‌کی فراوانیان ه‌بی‌ت، که له میانه‌ی ده‌ست به‌تالیاندا، زور بخو‌تنه‌وه‌و دیراسه‌یه‌کی قولی نی‌سلام ب‌کنه‌و، کو‌شش ب‌کنه‌و ب‌و بلاو‌کرده‌وه‌ی له‌نی‌و مسولمانان به‌پیا‌و نافرته‌وه‌! ه‌روه‌ها پی‌ویسته له‌س‌ریان منداله‌کانیان به‌رو‌شنیری‌یه‌کی نی‌سلامی نو‌ی رو‌شنیر ب‌کنه‌و، با به‌به‌رده‌وامی له‌حسانه‌وه‌و یاری له‌هو‌کردن نه‌بن، با قه‌ناعه‌تیا‌ن به‌خو‌تندنی منداله‌کانیان ه‌بی‌ت، که له‌قوتاب‌خانه‌کان ده‌خو‌تندری.

چه‌نده به‌هو‌ی به‌زایه‌دانی رو‌شنیرکردنی منداله‌کان به‌نی‌سلام، بو‌ته مایه‌ی نه‌گه‌تی‌و هو‌ی ه‌لگه‌رپانه‌وه‌ی منداله‌کانیان و ده‌رچونیا‌ن له‌نی‌سلام، به‌داخه‌وه‌! نه‌و جو‌ره باو‌کانه چه‌ند به‌دبه‌ختن.

خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَلِكُتُبْ مَا قَدَّمُوا وَآكَاَرَهُمْ﴾، واته: نی‌مه نه‌و کرده‌وانه‌ی کردویانه ده‌ینوسین و شو‌ینه‌واریشیا‌ن ده‌نوسین. مندال له‌گه‌وره‌ترین شو‌ینه‌واری دایک‌و باو‌که، که له‌ژیا‌ن و مردندا پی‌یان ده‌گن.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ((إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٌ يَنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ)).

دلدا بې و نارەزوي خوشکا، هرچون په سنده ناواقسه بکهن، له مالنې خوتان درمه کون و وک د دوراني زه مانې نه زاني پيشو، خه مل و خشلي خوتان نشان مه دن. نوږ بکهن وزه کات بدن، له فرمانې خوداو پيغه مېهر درمه چن. نيوه که خه لکي نه م مالهن، خوا گهره کيه چه په ليتان له سره لباو پاک و خاويتان راگرې، هرچي له نيشاناني خواو له کارزاني له مالتاندا بو نيوه ده خوښه ووه فيري بن و بيلينه ووه. خوا هه مو شتي لي دياره و ناگاداره.

نه م نايه ته پيرو زانه ناماژي نه ووه ده کهن که ده بي نافره ت خوي به ناداب و چند سيفاتيک پرازيني ته ووه وک قسه کردن به جدي و به رهي له گهل پياوي بېگانه گهر ناچار بو قسه له گهل پياوان بکات. يه کيکي تر له ناداب و سيفاتانه ي ده بي نافره ت پيو دي پابند بي جينگر بونيه تي له مال ووه نه چونه دروه به بي پيوستي. چونکه مال ووه (ولاتي نافره ته) که به ده ستي چه بي پيشکه ده هژيني، به ده ستي راستيشي جيهان ده هژيني. جا به مه به سر چاره نوسي ميلله تدا زال ده بي. هه روه ها زال ده بي به سر چاره نوسي هه مو ناده ميزاد به گشتي، به لام به مهر جيک گهر په روه ردي کچ و کورده کاني به په روه رديه کي نيسلامي به هيز په روه رده بکات و پتيان بگه يه ني.

يه کي له په روه ردياران ده لي: (جله وي په روه رده م بدني و بوم مه يسه ر کهن، من دېم به که فيل و ده سته بهر، که روي جيهانتان بو بگورم!)

له گرنگ ترين نه رک و پيوستي يه کاني نافره ت، که له نايه ته کاني پيشه وود باسکران نه ويه، که نافره ت ده بي و پيوسته يارمه تي مي رده بانگه واز کار ده کي بدات و، بيرو راو گهياندي به خه لکي پياري زي. نا به م شيويه نافره ت بو پياو تنها هاوسه رو تنها بو سه رجی بي ني يه، به لکو پاريزه ري

نهیننی پیاوه، وهك (سكرتیری) پیاوه یارمه تی ددهات و هانی ددهات له سه ر نه و كار دی دهیكات.

پیغه مبه ر ﷺ فەرمویه تی: ((رحم الله رجلاً قام من الليل فصلی وأيقظ امرأته، فإن أبتْ نضح في وجهها الماء، ورحم الله امرأة قامت من الليل، فصلت وأيقظت زوجها، فإن أبى نضحت في وجهه))^(۱)، واته: رهحه تی خوا له پیاویك بی، كه شهو هه لدهستی بۆ نویژو ژنه كه شی هه لدهستی، گهر ژنه كه ی هه لدهستا ئا و به روی خیزانه كه ی ده پرژینی. رهحه تی خوا له و ژنه بیت كه به شهو هه لدهستی بۆ نویژو میرده كه شی هه لدهستی، كه میرده كه ی هه لدهستا ئا و به روی میرده كه ی ده پرژینی.

ههروه ها پیغه مبه ر ﷺ ده فەرموئ: ((إذا أيقظ الرجل امرأته من الليل فصليا ركعتين، كانا تلك الليلة من الذاکرين الله كثيراً والذاکرات))^(۲)، واته: گهر پیاو به شهو ژنه كه ی له شهو هه لدهستی و هه ردوکیان پیکه وه دو رکات نویژیان کرد، نهوا نهو شهو له وه كه سانه داده نرین، كه یادی خوا زۆر ده کهن.

(تیمام ابن القیم ده لی: شهو نویژو پوخساری مسولمان جوان ده کات و روشنایی پی ددهات. هه ندیک نافره ت شهو نویژیان زۆر ده کرد، له مباره وه پرسیار له نافره تیك کرا. نهویش گوتی: بۆیه شهو نویژو ده کهم، چونکه پوخسار جوان ده کات. منیش دهمه وئ پوخسارم جوان بی)^(۳).

نه مه شتیکی نامۆ و غه رب نییه، چونکه شهو هه لستان له شهو، ده بیته

(۱) رواه أبو داود و النسائي (صحيح).

(۲) رواه أبو داود والنسائي والبيهقي.

(۳) روضة المحبين ص: ۲۲۰

له‌سه‌ر جیڤه‌ی زاوایی به‌ره‌و مه‌یدانی جیهاد

تا بهم جوړه دل و دېرونه گېل سېردد که وئ و ميللله تې پئ به عيزه و نه نفس به رز ده پئ.

(۱) رواه الترمذی وابن حبان (حدیث صحیح).

له به لگه کانی پیغه مبه رایه تی

پیغه مبه ر ﷺ فەرمویه تی: ((یکون فی آخر أمتی رجال، یرکبون علی سُرَج کأشباه الرجال! ویترلون علی أبواب المساجد، نساؤهم کاسیات عاریات علی رؤسهن کأسنمة البُخْتِ العجاف، إلغوهن! فإلھن ملعونات!))^(١)، واتە: له کۆتایی ئومەتە کەم پیاوانێک پەیدا دەبن، سواری جۆرە سواریەک (تۆتۆمبیل) دەبن کە لەبەر دەرگای مزگەوتەکان دادەبەزن، ئافەرەتەکانیشیان پۆشتەن و پوتیشن، قژیان تۆپەلە دەکەن، وەک بەرزایی پشتی حوشتی لاواز، ئیوە لەعنەت لەو ئافەرەتانە بکەن، چونکە ئەوانە بەر لەعنەت کەوتون.

ئەم فەرمودەی پیغه مبه ر چەند جوانەو موعجیزەکەی چەند گەورەیه، هەوالتی ئەوە دەدات، کە زۆر لە دەولەمەندانێ ئیستا، ئەوانە ئۆتۆمبیلە گەورەکانیان لە بەردەمی مزگەوتەکان دەوەستێنن، جا پیغه مبه ری خوا ناوی لەو ئۆتۆمبیلانە ناوە (أشباه السرج) کە بریتی یە لە (زین) ئەوەی کە دەخستریتە سەر ئەسپ و ماین بۆ دانیشن.

پاشان ئەمانە دەچنە مزگەوت بۆ نوێژکردن، کەچی ئافەرەتەکانیان پوتن و جوانی و رازاوەیی یان بۆ خەڵکی دەخەنەرۆ، قژیان لەسەر سەریان کۆدەکەنەو وەک پشتی حوشت، کە ئیستا ئەمە باوە.

ئەم فەرمودەیە گلەیی و گازاندەیە بۆ ئەو دەولەمەندانە، کە کەسایەتییان لە دەست داوە و دەسەلاتیان نەماوە، نوێژەکان ئەنجام دەدەن، کەچی

(١) رواه ابن حبان والحاكم حديث صحيح.

ئافرده ته کانیاں له ریگا به پۆشتهیی و به پوتی ده پۆن به پتوه. گهنج و لاوان
 توشی فیتنه ده کهن و، ئوممهت و نیشتمان کهیان توشی کاره ناشیرین و
 خراپه کان و فیتنه ییه کان ده کهن.

ئىسلام بە پەرۋەردەي بەھيىز ئافرەت پەرۋەردە دەكات

لە سىرەي ئىبن ھىشام ھاتوۋە: ((ئوم سەعدى كچى سەعدى كوپرى رەببىع گوتوبەتتى: ئوم عەمارە ھاتە لام و پىنم گوت: پورى (خوشكى دايكى) باسى ھالى خۆتم لە جەنگى ئوحدو بۆ بىكە.

ئەۋىش گوتى: لە بەيانىيەۋە دەرچوم كوندە ئاۋىكم پى بو دەمروانىيە پىاۋان جەنگيان دەكرد، جا چومە لاي پىغەمبەر ﷺ كە لەناۋ ھاۋەلەكانى بو، ئەو كاتە ھىزو سەر كەۋتن بەدەست مەسولمانان بو، كاتىك مەسولمانان بەزىن، پالدا بەلای پىغەمبەر خواۋ دەستم كەرد بە جەنگ كەردن، شىشىرم لەسەر پىغەمبەر لادەدا، تىرم دەھاۋىشت ھەتا ئەو كاتەي، كە برىندار بوم. ئوم سەعد گوتى: برىنىكى وشكم لەسەر شانى بىنى، گوتم كى برىندارى كەردى؟

گوتى: ابن قەمىئە، خواي گەۋرە زەبۇنى بىكات. لەو كاتەي، كە خەلگ پىشتيان لە پىغەمبەرى خوا كەرد، ھاتە پىشەۋە دەيگوت: مەمد پىشان بەدن لە كۆيە، رزگار نەبم گەر رزگارى بىي، من و موصەبى كوپرى عومەيرو چەند كەسكى تر، كە لەگەل پىغەمبەرى خوا ﷺ بوين و بەرەنگارى بوينەۋە، جا لىي دام، منىش چەند جارىكم لىي دا بەلام ئەم دوزمىنى خوايە دو كراسى ئاسىنى لەبەربو.

((ئەبو موساي ئەشعەرى-ھاۋەلى بەرپىزى پىغەمبەر- فەرمانى بە كچەكانى كەرد، كە بە دەستى خۆيان قوربانى سەر بىرن و قاچيان بىخەنە

نڀين هشام گوتويه تي: نڀين نيسحاق گوتويه تي.. صفيه ي کچي عبدال مطلب له ناو قه لای حه سانی کوری سابت بو - حه سان نه خوځ کهوت - صفيه گوتی: پیاوړکی جوله که به ده وری قه لا که ده سوړا یه وده، نه وکاته به نو قور دیظه جه نگیان له گه ل پیغه مبر هه بو، پیغه مبرو هاو ده لکانی له نيمه دوربون که سیلک نه بو، که بیت لیمان لادات، چونکه نه وان سهر قالی دوژمن بونو بواری هاتنیان نه بو بو لامان بښ.

دهلّی گوتم: حسان! دہینی تہو جولہ کہیہ دہوری قہ لاکہ دہدات، بہ
خو دلنیا نیم و تہمین نیم لسی لہ دواوہ جولہ کہ بینیت و ہمانگرن، تہوہ
پیغہ مہبری خوا ﷺ و ہاوہ لہ کانی سہر قائلن برو بیکوڑہ!

حهسانیش عوزری هیئایه وه به وهی، که نه خو شه ناتوانی. پاشان صفیه گوتی: جا کاتیڤ نه مهی گوت، خو توند کردو شیشه یه کی ناسنم هه لگرت، پاشان له قه لاکه وه بۆی دابه زیمو به شیشه که لییم داو کوشتم!...

(به کورتی وکه میڤ ددسکاریه وه).

(١) أخرجه ابن رزین و علقه البخاری.

سوربونى ئافرهت له سهر زانپاری و پاداشت و هرگرتن

پيغمبر ﷺ ده فرموي: ((نساء الأنصار لم يمنعهن الحياء في أن
يتفقهن في الدين))^(۱)، واته: باشتړين ئافرهت، ئافره ته نه نصاريه کائن،
شهرم کردنيان نه بوته هوۍ نه ودي له تايين شاره زان نه بن.

(۱) رواه البخاري.

سیفہ تی نافرہ تی سہر کردہ کان

خوای گہورہ دہ فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُمْ وَأَسْرَحْكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا، وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (الأحزاب: ۲۸-۲۹)، واتہ: نہی پیغمبر ﷺ بہ خیزانہ کانت بلی، گہر ژبانی دنیاو پازاویہی و جوانی دنیا تان دہوی، و درن با مافہ کانی خوتانتان بدہمی و بہ چاکی و بہ بی زدرہ و زیان، تہ لاقتان دہ دہم و دہستان لی بہر دہ دہم. گہر نیوہ خواو پیغمبرہی خواو دواروژتان دہوی، نہوا خوای گہورہ بۆ ہر یہ کیٹک لہ نیوہ، گہر کردہوی باش بکا، پاداشتیکی گہورہی نامادہ کردہ.

لہ ہمان سورہ تدا دہ فرموی: ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُمُ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ يُصَافَّ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا، وَمَن يَفْعَلْ مَعَكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا﴾ (الأحزاب: ۳۰-۳۱)، واتہ: نہی نافرہ تانی پیغمبر ﷺ: ہر یہ کیٹک لہ نیوہ تاوانیکی گہورہ بہ ناشکرا بکات، نہوا نازارو تہ شکہ نجہی دو ہیئندہ نہ درئ، تہودش لہ لای خوا ناسانہ. ہر یہ کیٹک لہ نیوہ بہر دہوام بی لہ سہر گوپراہی لہی و فرمانبہری خواو پیغمبرہی خواو کردہوی باش بکات، نہوا پاداشتی دو ہیئندہ دہ دہینہ و رزق و رزوی یہ کی زوری بۆ نامادہ کراوہ.

ههروه ها خودا دهه رموی: ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ (الأحزاب: ۳۲)، واته: نهی نافرده تانی پیغه مبهه، ههروه ها نهو تهوجیهه خیزانی مسولمانه کانیش ده گریته وه، ئیوه وهك نافرده تانی تری بیگانه و دور له ئیسلام نین گهر قسه تان له گهل پیاوان کرد، نهوا با قسه کانتان نه رمی و ناسکی و نازی تیدا نه بی، چونکه له وانه یه نهو پیاوه دل و نیازی پیسو خراب بی بهرامبهه به نافرده توه، مهیلی بهلاتانه وه بی. قسهی وا بکهه به جوریک، که نه زور رهق بی، نه زور نهرمو نیانی و ناسک بی.

خوای گه و ره دهه رموی: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (الأحزاب: ۳۳)، واته: نهی نافرده ته مسولمانه کان! به بی پتویستی له مال مهچنه دهه وه.

نین کثیر دهلی: واته خو تان به ماله وه بگرنو به بی پتویستی مهچنه دهه وه. دهلی: لهو شتانهی که پتویستی شهرعین، نوژ کردن له مزگه وته. له ریوایه تیکی ترده (ویوهن خیرهن) واته: مال بۆ نافرده ت باشرده، که تیایا بمینیتته وه چونکه ده توانی زانیاری به سود وهر بگری، وهك قورئانو فهرموده کانی پیغه مبهه و بنچینه کانی پهروهردهی ئیسلامی، تا نه و دیه کی گه و ره بهرز به دی بهیئی.

خوای گه و ره له م نایه ته ده دهه رموی: نافرده تان پازاوهیی و جوانی خویان به دیار نه خهن، وهك که نافرده تانی سهرده می نه فامی یه که م خویان

به دهرده خست، نویژ بکن و زه کات بدن گوپرایه لی و به فرمانی خواو پیغه مبر بکن.

هروه ها ده فرموی: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ﴿الاحزاب: ۳۳-۳۴﴾، واته: نهی خیزانه کانی پیغه مبر، به راستی خوای گهوره دهیه وی پیسی خراپه کاری و تاوانی نه فامیتیان له سهر لابتات، دهیه وی به پاک کردنه دهیه کی چاک پاکتان بکاته وه له گونا هو تاوان، نایه ته کانی خوا له ماله کانتان بخویننه وه و باسی بکن و حکمهت و لیزانی به کارینن. خوای گهوره به لوتف و ناگاداره به همو شتیک.

خوای مه زن ده فرموی: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأةَ نُوحٍ وَامْرَأةَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأةَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَكُنْجِي مِّنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَكُنْجِي مِّنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿التحریم: ۱۰-۱۱﴾، واته: خوای گهوره نمونهی نافره تی کافر دهییتیه وه، که ژنی نوح و ژنی لوطه، نه دو ژنه له په نای دو عه بدی من بون له عه بده چاکه کان. نه دو نافره ته ناپاکی کوفرو دژایه تی میرده کانیان ده کرد، جا میرده کانیان نه یانتوانی هیچ شتیکیان بو بکن له لای خواو، پییان گوترا هه ردوکتان بچنه نیو ناگر له گهل نه و که سانهی، که ده چنه نیو دوزه خه وه.

هروه ها خوای گهوره نمونهی نافره تی برودار دهییتیه وه که ژنی

فیرعه ونه، که گوتی: خواجه خانویکم له به ههشت له لای خۆت بۆ دروست بکهو له فیرعه ونو کرده وه که ی رزگارم بکه.

له ته فسیری (ابن الجوزی) دا ده لئی: له وشه ی (وعمله) دوو قسه هه یه: یه کیکیان: واته له جوتبون له گه لیدا!! قسه ی دوه میش: واته: له شیرک و کوفری فیرعه ون!! هه روا له قهومی سته مکاران رزگارم بکه.

((لما نزل الوحي على رسول الله ﷺ في غار حراء رجع يرجع فؤاده حتى دخل على خديجة بنت خويلد فقال: زملوني! زملوني! فرملوه حتى ذهب عنه الروع، ثم قال لخديجة: أي خديجة! مالي؟! وأخبرها الخبر، ثم قال لقد خشيتُ على نفسي.

قالت خديجة (تشجعه وتطمئنه): كلا! أبشر فوالله لا يُخزيك الله أبداً! إنك لتصل الرحم، وتصدق الحديث، وتحمل الكل، وتكسب المعدوم، وتقري الضيف، وتعين على نوائب الحق))^(۱)، واته: لهو کاته ی سروش (وحی) له نه شکه وتی (هه را) بۆ سه ر پیغه مبه ر ﷺ دابه زی یه کسه ر پیغه مبه ر به دلێکی له رزیو بۆ لای خه دیجه ی خیزانی گه رایه وه ماله وه، فه رموی: دام پۆشن دام پۆشن. جا دایانپۆشت تا نه و ترسه له دلێ دا نه ما. پاشان به خه دیجه ی فه رمو: خه دیجه! ده زانی چیمه؟!

جا رودا وه که ی بۆ گیت رایه وه. پاشان فه رموی له خۆم ترسام، که شتی کم توش بی، وه ک بلێی جنۆکه ده ستیان لێ وه شان دبێ.

خه دیجه ش بۆ دلته وایی کردنی و هاندانی گوتی: نه خیر! مژده ت لێ بی، به خوا هه رگیز خوی گه وه ره تو ریسواو زه بون ناکات! چونکه تو سیله ی

ره هم به جی ددهینی و راستگویی له قسه کردندا، بارگرانایی خه لک هه لده گری، یارمه تی نه بو ددهدی و پریزی میوان دده گری و، پشتگیری حق دده کی^(۱).

((هاجت في نفوس المسلمين خيبة الأمل، وعراهم وجومٌ ثقيل
للتفاسق الذي تم بين الرسول والمشرکين في صلح حادثة الحديبية
المذكورة في السيرة النبوية، فلما فرغ الرسول من قضية الكتاب قال
لأصحابه: قوموا فانحروا ثم احلقوا- ليتحللوا من عمرتهم ويعودوا الى

۱) خاتو خه دیمه نهم هه لویسته ی چند گه وره و به رزه، نه که هر نهم هه لویسته، به لکه
گشت هه لویسته کانی له گه ل پیغه مبر ﷺ به رزو گه وره بو، که وا خوراگرو قوربانیده رو
هاندهری پیغه مبر بو، به وینهی خاتو خه دیمه، پیاو سهر فرازی و گه وره یی به ده ست
دینئ، به بونهی قسه کردنان دهر باره ی سهر وک و سهر کرده کان، کاتئ که له لای زوری
نافرته کانان باس دهر کئین، به داخوه یه کسه ر پاره ی زورو ناو و شورته و خوشگوزهرانی و
خزمه تکاری زورو زیرو و جل و به رگی نوئی دیته خه یال، نهم هه مو گه وره یی و که ش و
فشه چیه، له راستیدا به زوری به دزی و ناپاکی به ده ست هینراوه، گه وره یی راسته قینه،
خه باتکردن له پیتناو خواو، چاکسازي و نویتخوازی به قوربانیدان و نازایه تیه و، روبه ر و بونه و ی
کاره سات و ناخوشیه کان و، خوراگرتن له به رده م قسه و قسه ل وک و نازاردانی نه فام و گه مژه و
گیژانه، گه وره یی راسته قینه خوراگرتن له به رده م چه وسانه و نه نشکه نه دانی سته مکار و
زالمانه، وته یه که هیه ده لن: له دوا ی هر پیاویکی گه وره ژنیکی گه وره هیه، به راستی
نهم قسه یه راسته، چونکه ژن هانی پیاو دده ات و کاره نه سته م و کوسپه کانی له به رده م
سوک دده کات و، له هه مو باریکه وه هیمنی دده کاته وه، له به رامبه ریشدا دهر کئ و راسته
بلین هر پیاویکی فاشیل و سهر نه که وتو، ژنیکی له دوا وه یه ... ژنیکی نه فام و نه زان، یان
ژنیکی خوینده واری به دره فتار، گهر له کوندا کاره سات و به لا به هو ی نه فامی ژن بوسی،
نه وای نیستا به هو ی ژنی خوینده واره وه یه، که به لاری ژانستی وهر گرتوه، گهر له
سهرده مه کانی دوا که وتو ژن خورافات و شتی و هه مو خه یال له میشکی چه سپی بو، نه مریژ
ژنی خوینده وار له خزیایی و نه فامی ناوینته ی بو، توشی دله را وکئ و مژده و مژده کاری
جل و به رگ و رق و قینه هه لگرتن، دهره ق به هه مو داب و نهریته ره سه نه کانی نیسلامی
بو، وه که بلینی دهره یی ببینته پارچه کانزایه که له ناو رورژنا و بتوینته وه.

المدينة- فلم یقم منهم رجل! حتی قالها ثلاث مرات!

فلما لم یقم منهم أحد، دخل علی زوجته أم سلمة، فذكر لها ما لقي من الناس، فقالت أم سلمة! یا رسول الله أتحب ذلك، أخرج، ثم لا تكلم أحداً منهم كلمةً حتی تنحر بُدنك -أي ضحيتك- وتدعوا حالقك فيحلقك، فخرج فلم یکلم أحداً منهم حتی فعل ذلك، فلما رأى المسلمون ما صنع النبی، قاموا -عجلین- ينحرون هديهم ويحلقون^(۱)، واته: لهو کاتهی ریکه و تنه کهی نیوان پیغه مبهرو موشریکه کان له ریکه و تنی حوده بییه نه نجام درا، که له ژیان نامه ی پیغه مبهر باس کراوه، مسولمانه کان دلیان زور پیی گران بو و پییان ناخوش بو. کاتیک پیغه مبهر له نویسی ریکه و تنه که ته و او بو، به هاو دله کانی فهرمو: هه لسن قوربانیه کانتان سهر برن و سهرتان بتاشن - نه مهش بۆ نه وه بو تا عومره نه کهن و بگه رینه وه بۆ مه دینه - به لام کهس به قسه ی پیغه مبهری نه کردو هه لنهستان بۆ نه نجامدانی نهو کاره! تا پیغه مبهر سی جار نه م قسه یه ی دوباره کرده وه.

جا که کهس هه لنهستا، پیغه مبهر چوه لای نوم سلمه ی خیزانی و روداوه که ی بۆ گپرایه وه، که له گه ل خه لکه که چی رویداوه، نوم سلمه گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا پیت خو شه نه م کاره پهیره و بکری، تۆ بچۆ بۆ دهره وه قسه له گه ل کهس مه که، تا قوربانی یه کهت سهر دهری و سهرتاشه کهت بانگ بکه سهرت بتاشن. پیغه مبهر ﷺ به قسه ی نوم سه له مه ی کردو چی پی گوترا نه وه ی نه نجامدا. که مسولمانه کان بینی یان وا پیغه مبهر قوربانی یه که ی خوی سهر دهری و سهری ده تاشن، نه وانیش

(۱) رواه البخاري بنحوه.

به په له ههستان قوربانۍ په کهیان سه ربړی و سه ریان تاشی..^(۱)
 له کتیبی (الأستیعاب) ی ابن عبدالبر (۱۸۲۷/۴) دا هاتوه که نه وه
 کورته که یه تی و ده لئ: له جهنگی قادسیه دا خه نسو چوار کورپه که ی
 ناماده ی جهنگه که بون. شهوی ده سته پې کردنی پیکدادان، هه ر چوار
 کورپه که ی کۆکرده وه و پئی گوتن^(۲): کورپه کانم! نیوه به ملکه چی یه وه

(۱) نعم فرموده راست (صحیح) ه له کوئ، که پیغه مبه ر به ره نی خیزانه که ی کرد، له گهل
 نه و فرموده هه لبه ستروانه ی، که هیچ راستی یه کی نیه، وهك (شاورهن و خالفوهن)
 واته: پرس و را به ژنان بکن، به لام به قسه یان مه کن. (نه وه قسه ی پیغه مبه ر نیه).
 ههروه ها (طاعة المرأة ندامة) واته: به قسه کردن و به فرمان کردنی ژن په شیمانی یه.
 ههروه ها چنده ها فرموده ی هه لبه سترای تر، که پیغه مبه ر نه یفه رموه. به لکو به
 زمانی پیغه مبه ر گوتراوه، که دوژمنانی نیسلام کردویانه وه سیله یهك، تا نافرته هان
 بدهن دژۍ دینه که ی بوه ستن!

(۲) نه مه ش نمونه کی تری ژبانی نافرته ټیکی صه حابی یه ټیکۆشه رو مواهیده کانه باسی
 ده که ی، تا وه کو بیته په ندو ناموژگاری بۆ نافرته ی سه رکرده کافان: نه سمای کچی
 نه بویه کر یه کیکه له و که سانه ی، که له سه ره تاوه مسولمان بو، باوکی له میانه ی
 کۆچکردنی له گهل پیغه مبه ری خوا ﷺ به نه ینی بۆ مه دینه بۆ مه ترسیترین کاری
 هه لېژارد، نه سماء روژنیکی گرنکی تیدا بینی، که وا خواردن و ناوی بۆ پیغه مبه رو
 هاوه له که ی دهرېد، له کاتی خوشاردنه و یان له نه شکوته که دا، نه ینی هه لو یستی
 سه رکرده ی قوره یشی یه کانی بۆ ده یتنان، که به نیازی کوشتیان به دوا یاندا بون.

جاریک نه و سه رکرده، پاش ده رچونی بارکی له گهل پیغه مبه ر له مه که هاتن
 پرساریان دهر باره ی باوکی لئ کرد، گوتی: نازام! جا نه بوجهل زلله یه کی لئ دا، که
 گواره که ی له گوئ که وت، نه سماء له سه ر نعم نازاره له پیناوی خوا دا نارامی گرت...

به راستی میژو هه لو یسته ترسناکه که ی تو مار کرده، که له ژبانی دایکان نمونه ی نیه،
 نه ویش نه ویه کاتیک عبدالله ی کورې، که ده کاته عبدالله ی کورې زییر هاته لای، له
 میانه ی شوړشه که ی له دژۍ نه مویه کان له حجاز نه وانه ی که حه حاج به سوپایه کی
 گه وروه ناردی بۆ جهنگ کردنی، جا چوه لای نه سمای دایکی پاش نه ویه لایه نگره کانی
 دوا ی جهنگی تالو درېژخایان وازیان لئ هیئنا بو راوړیژۍ به دایکی کردو پئی گوت:

مسولمان بون به ویستی خۆتان کۆچتان کردوه. ئێوه کورانی یهك پیاون. وهك كه كورانی یهك ئافرهتن، باوكتان ناپاکی نه کردوه و نه خالیشتان شتیکی وای کردوه، مایه ی ریسوایی بیست. ناوبانگتان ناشیرین نه بووه و په چه له کیشتان نه گۆراوه.

جا خه نسا ئایه ته کانی خوای بۆ خویندنه وه، که باسی به ئێنی پاداشت دانه وه بۆ نه و که سانه ی، که خۆ راگرو ئارامگرن له سهنگه ری جهنگ دا،

نه ی دایه گیان! خه لک ریسوایان کردم ته نانه ت کور و نه هله که شم، چه ند که سانیکی که مم له گه ل ماوه، که نه وانیشت توانای یه ک کاتژمیر به رگری یان هه یه، نه وه ی له دنیا دا هه یه گه ر به وێ نه مه ره کان ده مه نه ئێ تۆ رات چی یه؟
نه سمای دایکی گوتی: به خوا کور که مم تۆ خۆت باشت ده زانی، گه ر ده زانی تۆ له و بانگه وازه ی که بۆی ده که یت له سه ر حه قی، نه و به رده وام به، هاوڕیکانیشت له سه ری کورژاون... گه ر تۆش دنیا ویستی، نه و تۆ خراپترین به نه دی! خۆت به هیلک برده و، نه وانه ش له گه لته ن به هیلکت داو! گه ر گوت له سه ر حه ق بوم، نه مه یان نه کرده وه ی شوڕشگێڕانه وه نه نه هلی دینه! له دنیا چه ندت ماوه بۆ؟! کوشتن باشت ره، به خوا به شمشیر لیت بدری له حاله تی سه ره ره زی و به غیره تی به لامه وه باشت ره له لیدانی قامچی له حاله تی زه بونیدا.

گوتی ده ترسم که منیان کوشت له شم بشیوین و نه تکم بکه ن!
دایکی گوتی: کور که مم! مه ر که سه ره را به که وێ کردنی زیانی پێ ناگات!
جا عبدالله چو بۆ جهنگ و جهنگی کرد، تا کورژا، و پاش چه ند رۆژیک دایکیشی مرد.
دایک ده بیست ناوا بیست!

نه مه ده لیم له کاتی که دا که ده زانم عبدالله ی کور ی زویر ره حه ته ی خوای لێ پێ بۆ جهنگ کردنی له دژی به نی ئومه یه ئیجتیهادی کردبو، وه پاداشتی موجه ته هیدی بۆ هه یه. به لām نایا له مه دا پینکاریه تی؟ گومان نابم: والله أعلم.

نوسه ر ده لێ پروانه ته حقیقه که مم له سه ر کتیبی (العواصم من القواصم) که کتیبیکه شایسته ی نه وه یه له هه مو مانیکی مسولمان هه بیست، که به درۆ خه ره وه ی نه و درۆیانیه، که ده رباره ی هاره له به رێزه کان گوتراوه!

پیی گوتن: خوا پشتیوان بی گهر به یانی داهات و ساغو سه لامهت بون،
یه کسه برۆن بۆ کوشتنی دوژمنه که تان به چاویکی کراوده. کاتیڤ توشی
شهر بون خو گورج و گۆل بکهن و، تهیه موم بکهن سه رکه وتو دهن و ده گهنه
به هشت، له لانهی ههتا ههتایی ریتان لی ده گیرئ.

کاتی به یانیان به سه داهات، چونه شوینی خویانه وه ددستیان کرد به
جنگ کردن، تا هه چواریان شهید کران. کاتیڤ ههوالی شهید بونیان
به خه نسای دایکیان درا، خه نسای گوتی: سوپاس بۆ نهو خویایه، که به
هوی شهید بونیانه وه منی بهرزو گهره کرد، داوا له خوی خۆم ده کهم
له گهڵ نهوان دا، له به هشت کۆم بکاته وه.

سەرپەرشتىيار (قوامە) ى پياو بەسەر ئافرەت

خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ (النساء - ۳۴)، واتە: پياوان بەسەر ژناندا دەسەلاتیان ھەيەو سەرپەرشتىيارن بە سەریاندا، کە خوا ھێندیکى لە ھێندى ھێژاتر بەدى ھێناوە، دیارە پياوان نەركى بەرپى چونی مالتیان لەسەر شانە^(۱).

۱) وا بەباش زانرا ھەندى بەوردی باسى سەرپەرشتىيارى پياو بەسەر ئافرەت بکرى، چونکە شارەزابون و پێزانینی سەرپەرشتىيارى دان بە پياو، زۆربەى زۆرى گيروگرفتى نیتوان پياو ژن چارەسەر دەکات، ھەندى پياو نەو سەرپەرشتىيارى یە (القوامە) بەو تێگەشتو، کە دەبى پياو سالارى و کوێخایى و دەسەلات نواندن و بەراى خو کردن و چاو سورکردنەو خو بە گەورەزانى بەسەر ژنەکیدە بەسەپتێ، بەجۆرە تێگەشتنە ھەلەو خراپە رەفتار دەکەن. بە ھەمان شێوە ھەندى ژنیش بى ناگاوا ناشارەزایانە، سەبارەت بە مافی سەرپەرشتىيارى پياو ھىچ حسابێک بۆ مێردەکەى ناکات، ئەو ھەش دەبیتە ھۆى نانەوہى ناژاوە و ناکۆکى و دژایەتى و لێک جیاپونەو...

گەر ھەر یەکیک لە پياو و ژن، سنورو مافو نەركەکانى یەکترى بزانن ئەوکاتە بە بەختیاری و ناسودەبى و بەبى ناژاوە و ناکۆکى، ژیان دەبنە سەر.

زانایەکی کۆمەڵناسى گوتوبەتى:

ژيانى ژن و مێردایەتى بە ئۆتۆمبیلێک دەچى کە دوو کەس تێیدا سەرنشین یەک نامانجیان ھەبە: ھەر دەبى یەکیکیان سوکانى ئۆتۆمبیلەکە بگریتە دەست، خو ناکرى ھەردوکیان پێکەوہ لێى بجورن.

جا گەر پياو ئەم نەركەى گرتە ئەستۆ - کە ئەمەش بارى سروشتیە - ژن دەتوانى بە رۆلى سروشتى خو ھەلبستى، لە بلاوکردنەوہى متمانە بەخۆبونى مێردەکەى و ھاندانى کەمکردنەوہى بارگرانى ژیان، بەلام گەر ژن نەركى سەرپەرشتىيارى گرتە ئەستۆ، ئەوا پياو ھەلویستى رەخنەگرى و سەیرکردن وەردەگرى، جا ئەو کاتە ھێندەى پىناچى لەبەر

بارگرانی ژيان، که به تنها خوۍ پيۍ هه‌لده‌ستی به‌بی هاندان، می‌شکی توشی داروخان ده‌بی و داده‌می.

خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿الرَّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ (النساء - ۳۴)، واته: پیاوان سه‌ره‌رشتیار ترن به‌سه‌ر نافرته‌تان بۆ به‌پیره‌بردنی کاروباری خیزان، به‌وهی که خوای گه‌وره به‌چند شتیک به‌سه‌ر یه‌کتری دا‌فهلۆ چاکه‌ی پی به‌خشین، که پیاو توانای ناماده‌یی جی‌به‌جی‌کردنی کاروباری قورس و گرنگیان هه‌یه. هه‌روه‌ها پیاو سه‌ره‌رشتیار به‌سه‌ر نافرته‌تان، چونکه نه‌فه‌قه‌و پاره‌ پیدا‌کردن و مندال به‌ختی‌کردن له‌سه‌ر پیاوه له‌و ماله‌ی که هه‌یه‌تی. نه‌م نایه‌ته‌ پیروزه‌ ناماژه بۆ یاسایه‌ک له‌ یاسا نه‌گۆزه‌کانی خوای گه‌وره ده‌کات، که سه‌ره‌رشتیاری پیاوه به‌سه‌ر ژن. خوای په‌خشنده که به‌مجۆره‌ باسی پیاده‌کات له‌به‌ر دو هۆی وون و دیار:

یه‌که‌میان: نه‌وه‌یه خوای بالا‌ سروشتی پیاری وا دروست کردوه، که جیاوازی له‌گه‌ل سروشتی نافرته‌ هه‌بی. نافرته‌ فهلۆ چاکه‌و گه‌وره‌یی هه‌یه به‌رامبه‌ر به‌ پیار، له‌ به‌پیره‌بردنی کاروباری ناو ماله‌وه‌و په‌روه‌رده‌کردنی مندالان و هه‌لسان به‌کاره‌ پیوستی یه‌کانیان، که له‌سه‌ر نه‌و سۆزو نه‌رم نیانه‌ دروست بوه. جه‌سته‌ی نافرته‌ به‌ شیه‌یه‌کی لاواز دروست بوه له‌ روی نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌یدا، وه‌ک لاوازی کۆنه‌ندامی ده‌ماره‌کان، که به‌ هۆی نازاره‌کانی سک پری و مندال بونه‌وه (هه‌ست کردنی به‌شت) که‌م ده‌بیته‌وه‌و وای له‌ده‌کات له‌ هه‌مان کاتدا له‌وانه‌یه‌ دوچار ی نه‌خۆشی بی‌و زو هه‌لجی و توره‌ بی، که کار ده‌کاته‌ سه‌ر سه‌لامه‌تی ته‌قدیر و دروستی تیگه‌یشتن. نافرته‌ توانای له‌ پیاو که‌متره‌ له‌سه‌ر روه‌روونه‌وه‌ی نه‌بونی و نه‌داری و خۆگرتن له‌به‌رده‌م کۆسپ و ته‌گه‌ره‌کانی ژیان. به‌لام پیاو فهلۆ چاکه‌ی به‌سه‌ر نافرته‌وه‌ هه‌یه، که له‌ پی‌شه‌وه‌ باسکرا.

پیاو هیزو جه‌سته‌ی له‌شی پته‌وترو بیرو فیکری تیژترو، ته‌قدیرکردنی شتی له‌ لا باشترو، له‌به‌ر نه‌وه‌ پیاو داده‌نری بۆ هه‌ول و تیگۆشان و چاره‌سه‌رکردنی جیاوازی و دژایه‌تی کردن، هه‌ول دان بۆ نان په‌یدا‌کردن بۆ گۆزه‌رانی خیزانی. هه‌روه‌ها توانای پاراستنی قه‌واره‌ی خیزان و دورخستنه‌وه‌یان له‌ مه‌ترسیدا هه‌یه.

هۆی دوهم: کاتیک نه‌م سه‌ره‌رشتیاری یه‌ دراوته‌ پیار، که ده‌بی پیاو نان په‌یدا بکات و خیزانه‌که‌ی به‌ختی بکات، نه‌مه‌ نه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی له‌ بواره‌کانی دین و دنیا دا پیاو

باشتره له ژن. به لکو خوی گه وره همدروکیانی له کرده و هی چاک دا وک یهک داناون، وک ده فرموی: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ (آل عمران - ۱۹۵)، واته: پوره ردگار وه لای دانوه، که من کرده و هی هیچ کامیکتان له نیر یان له من ون ناکم، هندیکتان له هندیک. هروه ها خوی بالا ده فرموی: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (البقرة - ۲۲۸)، واته: نافرهت چیان له سهره، که مانی پیوا به جی بهینن، به هه مان شیوه نهوانیش مانیان هیهو بهشیان هیه به سهر پیوا له چاکه دا. پیواش پله یه کی به سهر نافره تانه وه هیه له بهر نه وه زیاتر ماندوترو هه ول و کوشش ترو، نان پهیدا ده کات.

نهم سهر بهرشتیاری (قوامه) یه قاعیده یه کی ریکخستنه، که پتیوستی به نه ندازیاری کومه لگه و جیگیری بارودوخه له ژیانی دنیادا، ژیانیش بی زیان نابن، گهر پیوه و پابه ند نه بیت. که به قیوامه ی سهر داره کان و نه میره کان ده جیت. (له کتیبی حصوننا مهددة من داخلها، نوسره که ی دکتور محمد محمد حسین لاپه ره ۱۳۹-۱۴۲ به کورتی گواستراوه ته وه).

(قوامه) یه که م داواکردنی یه کسان یه

بۆچی نیسلام سهر بهرشتیاری خیزان ده داته پیوا، له و کاته ی قورنان ده فرموی: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النَّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾، وه لایمه که ی نه وه یه: نیسلام له م بابه ته دا، شتیکی نویی فهرز نه کرده و شتیکی هوگری نه گوړیوه.

سروشتی نافرهت ههر له سهر دتای میژوه نه وه بو، که له ته نیشت پیوا نه بی، هه ست به هیمنی و ناسایش ناکات، هه رده م پاراستنی خوی و پاراستنی مندا له کان ده خاته سهر نه ستوی پیوا، هه ولی تیکوشان و کوشش و هه لگرتنی بارگرانایی بۆ پیوا به جی دیلی، هه تا کو نیستاش نافرهت ههر نه مای له پیوا ده ویت، چونکه سروشتی شته کان به م شیوه یه... پیوا به جهسته به هیژو ماسولکه به هیژی دروست کراوه، تاوه کو زالا بی به سهر هه مو کاره زه جهته و ناخوشه کان، نافره تیش به جهسته لاوازو هه ست ناسک و

خونه گری دروست کراوه. کهواته نیسلام گوناھی چیه له وکاتهی دان به واقع دابنئی و، حقیقهت بیټنه کایه وه و دابنیت، که پیاوان سهرپرشتیار ترن به سهر نافرته تانه وه؟
 نایا لهم سهرده مهی نیستادا، نافرته دهیه وی نهو بیټنه سهرپرشتیار...!
 سهرپرشتیاری (القوامه) مانای بهرپرسی یه تی یه، ماناکه ی زال بونه به سهر هه لگرتنی زه حمت و ههستان به نه رکی بارگرانی، به راستی نه مه ته کلیفه نه که به رزدانان و گه و رایه تی.

سه ماکه رانی نافرته ده لټین سهرپرشتیاری پیاو به سهر نافرته کاتیک بو، که پیاو له بهرهم هیناندا ده سلاتدار بو، که به که سابه ته که یه وه سته می ده کرد، به لام نیستا نافرته خوی شت به ده ست دټنی و وه پیاو بهرهم دټنی، هیچ مانایه کی نی یه پیاو سهرپرشتیاری بیټ.

به لام واقعی جیهانی روژناوا نه م گومانیه به دروخسته وه، نافرته له وی کاری کردو شتی بهرهم هینا و سهر به خو بو، به لام له گه ل نه وه شدا پیویستی به ذاتی پیاو و سهرپرشتیاری یه ته که یه هیه، کار ده کات له سهر نه وهی، که بیټه وه ژیر نه م سهرپرشتیاری یه، له ژیر سیبه ری پیاو نه بیټ هه ست به دلنیایی و ناسایش ناکات.. به راستی خوی گه و ره راستی فهرمو و دروژنان دروژیان کرد.

(الاسلام و المشكلة الجنسية ۱۹۶-۱۹۸)

مه ترسی کاته کانی دهست به تالی^(۱)

خوای گه وره دهه رموی: ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ (الانشراح - ۷)، واته: که له کاریک بویته وه خوټ ماندو بکه به خه ریک بون به کاریکی تره وه.

(۱) کاتی به تال چمن ترسناکه، شاعیریش گوتویه تی:

إن الشباب و الفراغ و الجد مفسدة للمرء أي مفسده!

زوربهی سهره تالی داروخانی خیزان به به سهربردنې کاته به تاله کانه وه دروست ده بی، نهویش به روانینی فلیحه روتو تاوانکاریه کان، که همر به کیک له ژنو میترد به رهو فجور ده باتو، منداله کان فیری تاوانکاری ده کات!

خیزان نهو کاتانه به شهوانه (سهرات) ی تیکه لای، که پیی ده لاین: (خیزانی) ده به نه سهر، که به راستی پاچی روخینه ری کیانی خیزانه، چمند رودای دلته زین له ناکامی نهو سهراتانه رو ده دات، ته نانه ت بۆته مایه ی ژه هراوی کردنی میترد، بۆ نهو دی له گه ل عاشقه که ی رابیری، واته: هاوړی خیزان، جا نایا په ند ورده گری!!

یان کات به سهر بردن له چاپخانه کان، له نیو زریکه ی گهرسون ژاوه ژاوی زاری طاولو دوکلی نه رگیلهو جگهره ی زیان به خش به تندرستی نهو که سه ش، که نایکیشی، به لام له ریگه ی هه ناسه دانو مؤینی پیسته وه زیانی پی ده گات. یان کات به سهر بردن لهو پیشوازی به بی ماناو پوچانه ی، که ته نها قسه ی بی سودو باسی جلو به رگی نافرته تیکه ره کانی بیگانه ی تیدایه.

له نیو چاپخانه نهو جوړه مه جلیسه بی هوډانه، مندالان په رته وازه ده بنو له جاده و سینه ماکاندا فیری تاوانکاری و خراپه ده بن. (منکرات الأفراح)

نافرته ی هویشار، نهو نافرته زیره که یه، که به ژیری ته وادو گیان به رزی خو ی، ماله که ی ده کاته به هه شت، که میترده که ی و منداله کانی راده کیشی و وایان لسی ده کات جار ناجار بچن بۆ ره زو باخه کانی ده ورو به ریان، بۆ هه لمزینی هه وای پاک و نه نجامدانی هه ندیک و هه رزش. هه ورو ها له ماله که یدا په رتو کخانه یه کی جوانو به سود دروست ده کات، بۆ نهو دی کاته به تاله کانی خیزان به شتی به سودو چاک به نه سهر.

(کتاب نحو أسرة إسلامية) (نوسر)

ههروا ده فرموى: ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ (الفرقان - ۷۲)،
 واته: ههه كه به لای كاری ناله باردا رابوردن، مهردانه خوی لی لاددهدن.
 پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمویه تی: ((دونکم یا بنی أرفدة لتعلم اليهود أن
 في ديننا فسحة))^(۱)، واته: نهی به بنی نه رفده ده! وه ریگرن با جوله كه بزائن
 دینه كه مان كراوه بی تی دایه^(۲).

ههروا فرمویه تی: ((كل شيء ليس من ذكر الله فهو لغو ولعب إلا
 أن يكون أربعة: مشي الرجل بين الغرضين وتأديبه فرسه، وملاعبته
 أهله، وتعلم الرجل السباحة))^(۳)، واته: جگه له چوار شت، گهر یادی
 خوی له گهل نه بی، نهوا پوچ و بی مانا و بی هوده یه: یه کیك له نیوان دو

(۱) رواه البخاري ومسلم وغيرهما.

(۲) لهو کاتهی حبه شهیه کان له روژی جه ژندا له ناو مزگهوت به نیزه کانیاں یاریان ده کرد،
 پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوا پی تی فرمون: ((دونکم یا بنی أرفدة لتعلم اليهود أن في ديننا
 فسحة)).

نهم فرموده یه له کوئی له بهرامبهه نهو فرموده (ضعیف) و (موضوع) انه ی، كه
 چونی مندال بژ مزگهوت حه رام ده کات، وه كه قسه ی موباحی حه رام کردوه، ته نانهت
 نه فام و نه زانان، مزگهوت به گرتوخانه دیته پیش چاویان، به لکو نه مه له گرتوخانه ش
 ناخو شتره، چونكه به ندرکراو له گرتوخانه دا نازادی قسه ی پی دراوه.

به راستی پیویسته مزگهوت ته کاغان له ژیر تیشکی فرموده ی یاریکردنی حبه شهی یه کان
 له مزگهوتدا هیلکی نوی بگریته بهر!!

گهر شتیکم به ده ست بایه، له سهه تیشکی ده قی نهم فرموده یه، له نهومی دوه می
 مزگهوتدا مه له وانگه و یانه ی تیرهاویژی و وه رزشه جوړاو جوړه کاتم دروست ده کرد،
 سهه رای نو ترکردن تییدا، مزگهوتم ده کرده ناوه ندیکی رو شنبیری و کو مه لایه تی و
 وه رزشی، كه له چهند نهومیك پیك بیت، نهك یهك نهومی، دیاره كه نه مه نه کراوه
 زیانیکی گه وره یو نیشانه ی كه م هوشیاری یه!!

(۳) رواه النسائي (حديث صحيح).

نیشان بی و پروا، یه کیڅک مه شق به ماینه که ی بکات، پیاو که یاری و دهستبازی له گهل خیزانی دهکات، پیاو خوئی فیتری مهله وانی بکات.

ههروا ده فهرموئ: ((لا تزول قدما عبد يوم القيامة حتى يسأل عن أربع: عن عمره فيما أفناه، وعن جسمه فيما أبلاه، وعن علمه ماذا عمل به، وعن ماله أين اكتسبه، وكيف أنفقه!))^(۱)، واته: له روژی قیامت ههردو قاچی عهبد تی ناپه ری، تاوه کو چوار پرسیری لی نه کری: ده باره ی نهو ته مه نه ی که به سه ری برد، ده باره ی جهسته ی، که بوچی به کاری هیناود، ده باره ی زانیاری یه که ی، که چون کاری پی کردوه، ده باره ی مال و سامانه که ی له کوئی به دهست که وتوه، چونی سه رف کردوه.

(۱) حدیث صحیح لشواهد.

پیغمبر و هك هاوسه ریکی توند

خوای گهوره به پیغمبر ﷺ دهنه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزُوجَكُمْ إِن كُنْتُمْ تُرْذِنُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا فَعَالَيْنَ أُمْتَعْنُ وَأَسْرَحُكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝ وَإِن كُنْتُمْ تُرْذِنُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْأَرْحَامَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُخْسِنَاتِ مِنْكُمُ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (الأحزاب: ۲۸-۲۹)، واته: نهی پیغمبر! زنه کانی خوت بدوینه: نه گهر ژین و خشی دنیاتان دهوی، دها وهرن تا ههقی خوتان بدهمی و بهبی گازنده و به خوشی راهیتان کهم. نه گهریش خواو پیغمبر و مالی دواړوژتان گهره که، خودا بو کار چاکه کانتان پاداشی گهوره ی داناهه^(۱).

(۱) قهیرانیک له مالی پیغمبر ﷺ

نم نایه ته ده باره ی خیزانه کانی پیغمبر ﷺ دابه زی، کاتې داوای زیاد کردنی بژیوی (نفقه) یان لیکرد، نه ریش نهیده توانی بویان زیاد بکات، له بهر نه وه ساوه ی مانگیکی ته و او به توندی خوی لی دابراندن، ننجا خوای گهوره نهو نایه تانه ی بو دابه زاند، که خیزانه کانی پیغمبر ی تیدا سریشک کردن، نایا له گهل پیغمبر به و جزره ژیا نه ده گوزهرینن و نارام ده گرن، ههتا خوا دهر و ده کاته وه، یان ده چنه وه لای که س و کاریان.. خیزانه کانی پیغمبر ی خواو پیغمبر و روژی دوا یان هه لېوار د، ژیا نیان له گهل پیغمبر ﷺ برده سر، بو نه وه ی روژی گرنکیان له دایین کردنی به خته وه یی و دنیایی بو پیغمبر به جی بینن و، هاوکاری بن له گه یان دنی نیسلام به خه لکی. رودا وه کهش بهم شیوه یه بو:

موسلم له کتیبی (صحیح) ی خویدا (۱۱۰۴/۲) گیزاویه تیه وه، جابری کوری عبدالله گوتویه تی: له بهر ده می مالی پیغمبر ﷺ، خه لک دانیشتبون، ریگه به هیچیان نه درابو بچنه ژوره وه، نه بویه کر هاتر موله تی خواست بجیته خزمهت پیغمبر ی

خواجه (ع)، جا مؤلّه تی پندراو چوه ژوره وه، پاشان عومهر حات و شهویش داوای مؤلّه تی چونه ژوره وهی کرد، مؤلّه ت بهویش درا، جا بیینی پیغه مبهدر (ع) دانیشته و خیزانه کانی به کش و مات و بیدهنگی به دهوریه وهن، عومهر گوتی: ئیستا قسه یه ک ده لیم تا پیغه مبهدر پی بکه نی! جا گوتی: نهی ۱۹۰، ۱۸۲، ۱۰۱، ۸۳، ۷۳، ۲۳ پیغه مبهدری خوا! گهر کچی زهید - ژنی عومهر - داوای برژیوم لی بکات له ملی ده دم... پیغه مبهدریش پیکه نی و ددانه کانی به ده رکته، فهرموی: ((نه وه ده یانبینی داوای برژیوم لی ده که ن)).

ننجا نه بویه کر هستا ملی عانی شهی گرت و، عومهریش هستا ملی حه فسه ی گرت، همدوکیان ده یانگوت: پیغه مبهدری خوا که نیه تی، نیوهش داوای برژیوی لی ده که ن؟! پاشان پیغه مبهدر ماوهی مانگیتک، یان بیست و نو روز خوی لییان که نارگیر کرد. ننجا نه م نایه ته دابه زی: ﴿بَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُمْ وَأَسْرَحْكُمْ سَرَاحًا جَمِيلًا﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُمْ أَجْرًا عَظِيمًا (الأحزاب - ۲۹، ۲۸).

سهرنجيک له سادهي ژيانى پيغه مبهري ﷺ

ئيبن مهسعود دهلي: ((دخلت على رسول الله ﷺ وقد نام على حصير، وقد أثر في جنبه فقلت: يا رسول الله لو اتخذنا لك وطاء، تجعله بينك وبين الحصير، يقيك منه! فقال: ما لي وللدنيا! ما أنا والدنيا إلا كراكب استظل تحت شجرة ثم راح وتركها))^(۱)، واته: چومه خزمهت پيغه مبهري خوا، بينيم له سهر حه سيريک خه وتوه، که شوينه واري حه سيره که به له شي پيغه مبهري دوه ديار بو. ئيبن مهسعود دهلي گوتم: نهی پيغه مبهري خوا، با شتيک دابنيين له نيوان حه سيرو خوتدا، تا له ره قايي حه سيره که بتپاري زي. پيغه مبهري فهرموي: چ کارم به دنيايه! من و دنيا و ده ريبواريک و ايه، له کاتي ماندوبون خو د خاته ژير سي بهري دارتيک، پاشان ده روات و به جي ده هيلي.

نه بو نومامه ئه نصاري گوتويه تي: ((ذکروا عند النبي ﷺ الدنيا فقال: ألا تسمعون؟ ألا تسمعون! إن البذاذة من الإيمان، إن البذاذة من الإيمان!))^(۲)، واته: له لاي پيغه مبهري باسي دنيا کرا نه ويش فهرموي: ناي گويتان لى ني يه؟! ناي گويتان لى ني يه! خو به کهم گرتن له جلو بهرگو وازهينان له رازاودي دنيا له باوه رده وديه، خو به کهم گرتن له جلو بهرگو وازهينان له رازاودي دنيا له باوه رده وديه.

ئيبن عه عباس گوتويه تي: ((دخل رسول الله ﷺ يوم فتح مكة على أم

(۱) رواه الترمذي و ابن ماجه والحاكم وأحمد في المسند وغيرهم بسند صحيح.

(۲) رواه أحمد في المسند والنسائي حديث صحيح.

هانیه و کان جائعاً فقال لها: أعندك طعام آكله؟ فقالت إن عندي لكسراً يابسة، وإنني لأستحي أن أقدمها إليك! فقال: هلمها فكسرهما في ماء، وجاءته بملح، فقال: ما من إدام؟ فقالت: ما عندي إلا شيء من خل! فقال: هلمي. فلما جاءت به صبه على طعامه. فأكل منه، ثم حمد الله وأثنى عليه، ثم قال: نِعَمَ الإدام الخل يا أم هانیه، لا يُقْفَرُ بيتٌ فيه خلٌّ)، واته: له روژی رزگارکردنی شاری مه ککه دا پیغه مبه ری خوا برسی بو، چوه لای (نوم هانی) و پی پی فرمو: هیچ خواردنیکت له لا هیه تا بیخوم؟ نوم هانی گوتی: پارچه نانیکی رده قمان هیه، به لام له روم نایی بوت بیتم بیخوی. فرموی: بیهینه، جا نانه که ی له ناو ناودا ورد کردو نوم هانی خویی بو هیئا، فرموی: پیخورت له لا نیه؟ نه ویش گوتی: هیچی ترم نیه، ته نها که میک سرکه نه بی. فرموی: بیهینه، که بوی هیئا سرکه که ی به سر نانه که دا کردو لسی خوارد، پاشان سوپاس و ستایشی خوی گهوردی له سر نه م خواردنه کرد. پاشان فرموی: نوم هانی! باشتین پیخور له گهل خواردن سرکه یه، هر مالیک سرکه ی تیدا بی نهو مالّه بی خواردن نیه.

تا نه مه بو خواردنی پیغه مبه ر وَعَلَى اللَّهِ له روژیکی ئاوا، که روژی رزگارکردنی شاری مه ککه بو، که موشریکه کان له م رزگارکردنه دا شکان و به زینیان به سهردا هات.

له راستیدا هیچ شتیکیش نه بو ریگری پیغه مبه بکات بو سهربرینی سه ده ها، به لکو هه زاره ها مهر، که ده عوه تیکی گهوردی پی ساز بدات.

که چی نیستا سه روکه کان بو ساده ترین بونه (مناسبة) به پاره و سامانی میلله ت، ده عوه ت و ده عوه تکاری نه نجام ده دن، که چی میلله ته که له برسانا هاوار هاواریه تی!

پیوستہ ژن لہ سہر ہہ ژاریی

میردہ کھی ئارام بگری

خاتو عائشہ بہ عورودہی گوت: ((یا ابن أخي! إنا كنا ننظر الى الهلال ثم الهلال، ثلاثة أهلة في شهرين، وما أوقدت في أبيات رسول الله ناراً! فقلت: يا خالة ما كان عيشكم؟! قالت: الأسودان التمر والماء! أنه كان لرسول الله ﷺ حيران من الأنصار لهم منائح وكانوا يمنحون رسول الله ﷺ من ألبانها فيسقين))^(۱)، واتہ: کورہ براکہم! لہ ماوہی سئی مانگ لہ مالہ کانی پیغہ مہبری خوا، ناگر بو چیشت لیٹان نہ کراوہ تہوہ! عورودہ گوتی: پوری خواردنتان چی بو؟! نہویش گوتی: خورماو ناو! بہ لام نہوہ نہ بی کہ پیغہ مہبر ﷺ دراوسی بہ کی نہ نصاری ہبو مہریان ہبو دہیاندہ بو خواستن (الاستعارة)، تا سود لہ شیردکھی ودرگرن. جا لہ شیری مہردکان بہشی پیغہ مہریان نہدا، پیغہ مہریش شیری بہ نیمہ دہدا.

خاتو عائشہ گوتیہ تی: ((ما شبع آل محمد من خبز الشعير يومين متتابعين حتى قبض))، واتہ: مالو خیزانی پیغہ مہبر، تا نہو کاتہش، کہ پیغہ مہبر گیانی سپارد، دو رۆژ بہ دوا یہک لہ نانئ جو تیر نہبون.

((سئل سهل بن سعد: هل أكل النبي النقي؟ فقال: ما رأى رسول الله النقي منذ ابتعثه الله حتى قبضه))^(۲)، واتہ: پرسیار لہ سہہلی کوری سہعد کرا: نایا پیغہ مہبر نانئکی وای خواردوہ، کہ ناردہکھی شتیکی

(۱) رواہ البخاری.

(۲) رواہ البخاری.

تری تیا نه بی، واته وه گه غمی پوت بی. گوتی: لهو کاتهی بو به پیغه مبهرو، تا گیان سپاردنی، نانیککی ناوای نه بینی.

نه نه سی کوری مالک، خزمه تکاری پیغه مبهرو ﷺ گوتویه تی: ((ما أعلم النبی ﷺ رأی رغیفاً مرفقاً حتی لحق بالله! ولا رأی شاة سمیطاً بعینه قط))^(۱)، واته: نه مزانیوه نه مبینیوه، پیغه مبهرو ﷺ نانی نه رمی بینیبی و خوارد بی تی، تا نه و کاتهی به خوای خوای گه یشت، هه روده ها هه رگیز مه ری سورکراودی نه بینیوه نه خواردوه.

پیغه مبهرو ﷺ ده یفه رمو: ((اللهم اجعل رزق آل محمد کفافاً، وقیل قوتاً))^(۲)، واته: خواجه رزق و رزوی مالی خیزانه کانی محمد هه نه و دنده بی، نه زیاد له پیو یستی بی و نه که میش، هه روده ها گوتراوه فهرمو یه تی: خواردنی مالی محمد نه زیادو نه کم بی.

فاطمه چووه خزمه ت پیغه مبهرو ﷺ، تا سکا لای نه وهی له لا بکات، که به هو ی ده ستاره وه دهستی تلوقاوه، پیشی گه یشته، که پیغه مبهرو ﷺ کویله ی بو هاتوه، تا کویله یه کی بداتی ئیشی بو بکات، به لام پیغه مبهرو ﷺ له وی نه بو، نه مه ی له لای خاتو عانی شه باسکرد، خاتو عانی شه ش نه م هه والهی به پیغه مبهرو ﷺ را گه یاند.. ئیمام عه لی ﷺ ده لی: پیغه مبهرو ﷺ هاته مالمان، ئیمه ش راکشابوین، جا که هات هه ستاین، پیغه مبهرو ﷺ فهرموی: هه لمه ستن هه ره له شوینی خوتان بن، ئینجا له نیوان من و فاطمه دانیش ت، هه تا ساردایی پییه کانی له سه ر سکم هه ست پی کرد، پیغه مبهرو ﷺ

(۱) رواه البخاري

(۲) رواه البخاري ومسلم.

فهرموی: شتیکتان لهوه چاکتر پی بلیتم؟ ئەگەر چونه سەر جینگهی خهوتن و راکشان (۳۳) جار بلیتن سبحان الله، (۳۳) جار بلیتن الحمدلله، (۳۳) جار بلیتن الله اکبر، ئا ئەم ویردانه بۆ ئیوه له خزمهتکار باشتره!!

لیردها پرسیارێک لهوانهیه بکری و بلیتن: باشه بۆچی ژیان بهم شیوه رهق و ههژاری به بریته سهر؟ وهلامهکهی نهوهیه: گهر ئوممهتیک بیهوی به نهمری و سهربهززی بژی، بیهوی لاپهردهکانی له میژودا پرشنگدار و روناک بیت، دهبی سهرکردهکانی ژیانیکهی وایان نهبی، که خهڵک برسی بن و خۆشیا تیر. نه مه فیتری سهرکردهکان و لیپرسراوهکان دهکات که بهرامبهه مال و سامانی گهل، خۆیان پاک رابگرن، که وا راهاتون به ناحق نهو مال و سامانهی گهل بخۆن. چۆن دهبی پیغه مبههرو خیزانهکانی له وهپهری خوشی و تیری دابن، ههژارانی مسوڵمانانیش به برسی یهتی ژیان بهته سهر. خۆ پیغه مبههرو دهیتوانی به هۆی مالی مسوڵمانانهوه له غه نيمه تدا خۆی دهوله مه نه د بکات، به لام ئەمه سیهتی پیغه مبههرو نه بو.

دهبا کویر بن نهو سهرکردهی خوشی و بهختیاری ژیانیا، له سهر حیسابی نه بونی و نه داری و برسی یهتی و خراپی گوزهرانی گه له که یان به دهست دینن.

ههروهها نه مجۆره ژیا نهی پیغه مبههرو، مسوڵمانانی فیتری ژیا نی سادهو ساکار کرد، تا دور بن له زیاده رویی و دهستبلاوی.

پیغه مبههرو ﷺ زۆر جار، که دهچوه مالهوه داوای خواردنی له خیزانهکانی دهکرد، گهر خواردنیا نه بوايه پیغه مبههرو دهیفرمو: من بهرۆژوم! بهرۆژی (تطوع). بهرۆژی فهرز دهبی له پیش فهجرا نهی دلی له گهل دابی.

عومهری کوری خه تتاب ره زای خوی لئی بی، چوه مائهوه داوای له خیزانه کهی کرد خواردنی بو بیننی، خیزانه کهی گوتی: هیچ شتی کمان نی یه تهنهها چهند پارچه نانیککی رهق نه بی. جا عومهر که میك ناوو سرکهی به سهر پارچه نانه کاندای کردو خواردی تا تیر بو، پاشان گوتی: ((لا بارک الله بمن ادخله جوفه الی النار))، واته: به ره که تیی خوا لهو که سه نه بی، که به هوی گه دهیه وه ده چیتته ناگری دۆزه خه وه. واته: به پهیدا کردنی پارهی حه رام گه دهی تیر ده کات.

که باسی ژنو میردی ئیسلامی ده کهین، چهنده پتویستیمان به وه ههیه، که نه وهی باسکرا وه بیر ژن بینینه وه، که چهنده پتویسته ژبانی ساده و ساکارو، پلان دانان بو به پتوه بردنی دارایی مال، چونکه زید و پرهوی له خه رج کردن بۆته هوی مال ویرانی خیزان له ژیر قهرزیککی زۆره وه، که بۆته هوی جیابونه وهی ژنو میرد، له نه نجامی ده ست بلاویی له راده به دهرو بو ره زامه ندی خه لک و ده کردنی ناوو شور و شانازی کردن.

هاندان بۆ نهفه قه دانى ژن

پيغهمبەر ﷺ فرمويه تی: ((دينار أنفقته في سبيل الله، ودينار أنفقته في رقة، ودينار تصدقت به على مسكين، ودينار أنفقته على أهلك، أعظمها أجراً الذي أنفقته على أهلك!!))^(۱)، واته: ديناريك له پيتا و خوا بيه خشی، ديناريك بيه خشی بۆ رزگار کردنی بهنده يه ك، ديناريك بيه خشی به هه ژاريك، ديناريك بيه خشی و بيكه يه بژيوي بۆ خيزانه كەت، نهوه ي له هه مويان پاداشته كه ي گه ورده تره نهوه يه، كه بۆ خيزانه كەت ده كه يه بژيوي. ههروهه ده فرموي: ((إذا أنفق الرجل على أهله نفقة، وهو يحتسبها كانت له صدقة))^(۲)، واته: گه ر پياو شتيك بيه خشي و بۆ خيزانه كه ي خه رج بكات و بزاني له سه ري پاداشت و رده گري، نهوا بۆي به خيرو چا كه و سه ده قه ده نوسري.

هه روا ده فرموي: ((ما أطعمت نفسك فهو لك صدقة، وما أطعمت ولدك فهو لك صدقة، وما أطعمت زوجتك فهو لك صدقة))^(۳)، واته: هه ر خواردنيك ده ر خواردی خۆت بده ي، بۆت به خيرو چا كه ده نوسري، هه ر خواردنيك ده ر خواردی مندا له كه ت بده ي، بۆت به خيرو چا كه ده نوسري، هه ر خواردنيك ده ر خواردی خيزانه كه ت بده ي، بۆت به خيرو چا كه ده نوسري.^(۴)

(۱) رواه مسلم

(۲) رواه البخاري ومسلم والترمذي والنسائي.

(۳) رواه أحمد في المسند حديث صحيح

(۴) لهم فرمودانه دا بۆمان به ده رده كه وي كه پيغهمبەر ﷺ چەند بايه خ و گرنگی داوه به چاك به خيتو کردنی مال و مندال و خيزان، كه به هۆيانه وه پاداشتی خوی پستی و رده گيري، نهك رژدي و ره زيلى بكري بۆ مال و مندال و منه تيان له سه ر بكري. (وه رگيري)

هه پره شه کردن لهو که سانه ی ده ره هق به خیزانیان پره زیلن

خوای گه ورده له مه دحکردنی عه بده کانیدا ده فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ (الفرقان - ۶۷)،
واته: نه وانه شن که له کاتی مال به خشینا، نه به کجاری ده دست بلآون، نه
ته وایش ده دست قوچاون، هه ره لهو ناوهنده ماون.
پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام فهرمویه تی: ((كفى بالمرء إثماً أن يضيع من يقوت))^(۱)،
واته: مروه نه وهنده گونا هه ی به سه، که به ژتوی نه وانه نه دات، که
له سه ریه تی بیان ژتینی.

هه روه ها ده فهرموی: ((إن الله سائل كل راع عما استرعاه، حفظ أم ضيع، حتى يسأل الرجل عن أهل بيته))^(۲)، واته: خوای گه ورده له هه مو
لیسر سراویک دپرسیته وه ده باره ی نهو که سانه ی که له ژیر دهستی کار
ده که ن، که نایا مافی نه وانی پاراستوه، یان مافه کانی خواردوه به فیرو ی
داوه، ته نانه ت پیاو ده باره ی خیزانه که ی لی دپرسیته وه، نایا چونی
په روه رده کرده وه به ختوی کرده و؟.

(۱) رواه مسلم

(۲) رواه ابن حبان في صحيحه

پاداشت وەرگرتن له سهر به خێوکردنی مندال

كه عبي كورى عوجره گوتويه تى: ((مَرَّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ رَجُلٌ، فَرَأَى أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنْ جَلْدِهِ وَنَشَاطِهِ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَوْ كَانَ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى عَلَى وَلَدِهِ صَغَارًا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَإِنْ كَانَ خَرَجَ يَسْعَى عَلَى أَبِي بْنِ شَيْخَيْنِ كَبِيرَيْنِ، فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَإِنْ خَرَجَ يَسْعَى رِيَاءً وَتَفَاخُرًا فَهُوَ فِي سَبِيلِ الشَّيْطَانِ))^(۱)، واتە: پیاویك به لای پیغه مبهردا تپه پری، هاوه له كانی پیغه مبهری خوا نهو پیاوه یان بینى چوست و چالاک و به هیژو توانایه، گوتیان: نهی پیغه مبهری خوا! نه گهر نهوه له پیناوی خوا بوایه! پیغه مبهر فهرموی: گهر نهو پیاوه له ماله وه دەرچوبی، تا منداله بچوکه کانی به خێو بکات، نهوا نهوه له پیناوی خوایه، نه گهر له ماله وه دەرچوبی، بۆ ههولدان بۆ به خێوکردنی دایک و باوکی پیری به سالآچو، نهوا نهوه له پیناوی خوایه، گهر له ماله وه دەرچوبی، بۆ نهوه ی پوینى (ریاء) بکات و شانازی به سهر خه لکدا بکات، نهوا له پیناوی شهیتانه.

ههروا ده فهرموی: ((إِنَّ الْمَعُونَةَ تَأْتِي مِنَ اللَّهِ عَلَى قَدَرِ الْمُؤْنَةِ، وَإِنْ الصَّبْرُ عَلَى قَدَرِ الْبَلَاءِ))^(۲)، واتە: کۆمه کی و یارمه تی خوا به نه ندازه ی تویشوو بژیوی دیت، خۆراگریش به نه ندازه ی به لآو موسیبه ته وهیه. ههروها ده فهرموی: ((مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانُ يَنْزِلَانِ

(۱) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح .

(۲) رواه البزار وسنده حسن.

فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا: اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلَفًا! وَيَقُولُ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ أَعْطِ
 مُمْسِكًا تَلْفًا^(۱)، واته: هه مو رُوژِيَك كه بهنده كان رُوژِي تيا ده كه نه وه، دو
 فريشته ي خوا بانگ ده كن، يه كيكيان ده لي: خوايه به و كه سه بيه خشه،
 كه مالى به خشيود به هه ژاران، زيادى پي بيه خشه. ئه وي تريان ده لي ت:
 خوايه له و كه سه بگره وه، كه نه بيه خشيود تا ماله كه ي تيا بچي.

(۱) رواه البخاري ومسلم وغيرهما.

حوکمی میردی په زیل

((قالت هند امرأة أبي سفيان: يا رسول الله إن أبا سفيان رجل شحيح ليس يعطيني ما يكفيني وولدي إلا ما أخذت منه وهو لا يعلم. فقال: خذي ما يكفيك وولدك بالمعروف))^(۱)، واته: هندی ژنی نه بوسوفیان گوتی: نهی پیغه مبهری خوا! نه بوسوفیان پیاو ده کی په زیله^(۲)،

(۱) رواه البخاري وغيره .

(۲) به بونهی قسه کردن دهربارهی پیاوی په زیل نه م شته خوښه باس ده کهین: ژنتیک له بهر په زیلی میړده کهی کیښه که وته نیوانیانه وه.

ژنه گوتی: به خوا له بهر خوښه ویستی نیشتمان نه بی، مشکیش له مالت نامیتیتسه وه، که له مالی دراوسیکان بژیوی خوی پمیدا ده کات!!

ههروها هر سه باره به میړدی په زیل و زور لیپرسینه وهی ژنه کهی نیمام ثبین جهوزی له کتیبه کهی (الأذکاء) باس ده کات:

موغیره ی کوری شو عبه و لاویکی عه ره ب داخوازی ژنتیک ده کهن، لاوه که جوان ده بیټ، جا ژنه که به دواي هه ردوکیاندا ده نیړی.

پی ی گوتن: هه ردوکتان داخوازی منتان کردووه، به لام من وه لامی هیچ کامیکتان ناده موه، به بی نه وهی نه بیینم و گویم له قسه ی نه بی، گهر ویستان ناماده بن، نه وانیش ناماده بوون به شیوه یه که نه وانی ده بیینی و گوئی له قسه کانی نه وان ده بوو.

کاتی موغیره ته ماشای جوانی و لاویتی و قه دو بالای گه غه کهی کرد، له ژنه ناو میږد بوو، زانی که ژنه که نه و به سر نه و گه غه هه لئا بژیوی.

به گه غه کهی گوت: جوانی و شوخ و شهنګینت پندراوه، نایا جگه له مه شتی ترت هه یه؟ گوتی: به لی، چاکه کانی خوی ژماردو پیډه نګ بوو.

موغیره پی ی گوت: حسابت چونه؟

گوتی هیچ شتی کم لی هه لئا وه ری، تو زقالتی کی لی ده گرمه وه! (واته په زیله).

ئەو ەندەم ناداتى بەشى خۆم و مندالەكەم بىكات، تەنھا ئەو ە نەبى كە بۆ
 مەسەرفى مالدەو، بەبى ئاگادارى ئەو پارەى لى دەبەم.
 پىغەمبەر فەرموى: ئەو ەندەى بەشى خۆت و مندالەكەت دەكات، پارەى
 لى ببە، بەلام بە پى پىو پىو پىو بى و بۆ مەسەرفى مالدەو بى.

موغىرە پى گوت: تورەگەى پارەكەم لە سوچىكى مالدەكەم دادەنىم، كە خىزانەكەم بە
 پى پىو پىو خۆيان لى خەرج دەكەن، ئەو كاتە دەزانم پارەكە تەواو بوو، كە داوام
 لى دەكەن.
 ژنەكە (لە دلى خۆيدا) گوتى: بەخوا ئەم پىرەم بە لاوە باشترە، كە موخاسەبەم ناكات،
 لەو گەنجەى كە لەسەر تۆزقالتىك لىم دەپرسىتتەو. جا ژنەكە شوى بە موغىرە كرد.

ھاندانى زۆرکردنى مندال

خوای گه وره ده فەرموئ: ﴿وَكُتِبَ مَا قَدُمُوا وَأَنَارَهُمْ﴾ (یس- ۱۲)،
 واتە: ھەر کاریکی بە زیندویی کردویانە، شوینە واریان گشت دەنوسین.
 ﴿وَقَدُمُوا لَأَنفُسِكُمْ﴾ (البقرة- ۲۲۳)، واتە: تیشویه کیش و دپیش خۆخەن.
 پیتە مەبەر ﷺ فەرموئەتی: ((تزوجو الودود الولود، فإني مكاثر بكم
 الأمم))^(۱)، واتە: ئافەرەتی وا مارە بکەن، کە پوڤخۆش بێ و مندالی بیی،
 چونکە من بە زۆریتان شانازی دەکەم.^(۲)

(۱) رواه أبوداود والترمذي (صحيح) .

(۲) ئەم ئاراستەیی پیتە مەبەر لە کۆی، سەبارەت بە ھاندانی زۆرکردنی مندال و ژمارە
 دانیشتان، کە سودی ئابوری و سەربازی و سیاسی ھەیە، بەرامبەر بە جاردانی
 سنوردارکردنی مندال (تحدید النسل) لەناو گەلە تازە پیتە یشتوکان، کە لە لایەن
 زورپاژەنانی داگیرکەران جاردەدرئ؟! بیانیی جاردانەکیان بریتییە لەوەی، ئەو گەلە
 خۆراکیان کە مەو نەبادا توشی برسێتی بێ..

بەراستی ئەمە وشەییکی گەورەییە کە لە دەمیانەو بە درۆ دەردەچێ، چونکە زۆربە
 زەوی و لاتە تازە پیتە یشتوکان بەرھەم نەھێنراون، گەر ئەو داگیرکەرانیە یاری دە
 خەلکەکیان لەسەر چاککردنی زەوی یە کەو بەرھەم ھێنانی بدایە، وێرایی چەندانە ژمارە
 زۆریان، بەشی ھەموانی دەکرد، وەک چۆن ھاوکاری (جولەکە)یان کرد لە چاک کردنی زەوی
 یەکانی فەلەستین و، ھەستان بە ناردنی زۆرینە بەرھەمەکانی بۆ جیھان، سەرەڕای زۆری
 دانیشوانەکی، ئەوەش لە رینگە کۆچی جولەکەو بو، کە لە سەرتاپای جیھانەو، بە
 تاییەتی لە یەکییتی سۆڤیەتەو کۆچیان بۆ دەکرد!

کۆماری مصری عەرەبی بە نمونە دەھێننەو، گۆیە بەھۆی زۆریونی دانیشوانەو
 توشی برسێتی بون، میصر ۹۸٪ی روبەرەکی بۆ کشتوکال سازو لەبارە، ئیستاکە تەنھا

۴. ئى بەرھەم دەھىنرى، ھەرۈەك جمال عبدالناصر بۇ ئاۋانسى (ئسۇشتد برس) ى راگەيانند، نەو زەوئەى ماوئەتەو وازيان لى ھىئاوئەو بەكارىان نەخستەو.

(صوت الإسلام عدد/ ۸۴/ ربیع الثاني/ ۱۳۷۸) (تشرین أول-اكتوبر ۱۹۵۹)

نەوئى نامۆو جىئى شەرمەزارى ىە نەوئە، كە دائىرەكانى داگىر كەران كاتىك جارى مىسر دەدەن بۇ سنوردار كەردنى مندال بون (تحدید النسل)، كە چرى دانىشتوان لە ھەر كىلۆمەتر چوارگۆشە ىە كىدا لە (۱۱) كەس زىاتر نايتتو، كۆى دانىشتوانە كەى ۳۷ مىلۆن كەسە.. كەچى لە ولاتە ىە كگرتوئەكان كە ژمارەى دانىشتوانى زىاتر لە ۲۰۰ مىلۆنەو چرى دانىشتوان لە ھەر كىلۆمەتر چوارگۆشە ىە كىدا (۲۵) كەسە، ىان لە نىنگلئەرا، ژمارەى دانىشتوانى (۵۵) مىلۆن كەسەو چرى ىە كەى (۲۲۵) كەسە لە ىەك كىلۆمەتر چوارگۆشەدا، ىان لە روسىا ئەرورپى، كە دانىشتوانە كەى (۱۸۰) مىلۆن كەسەو چرى ىە كەى (۳۵) كەسە لە ىەك كىلۆمەتر چوارگۆشەدا، جارى سنوردار كەردنى مندال بون نادەن؟!

بۇ زانىارى، نەو دەولەتەنەو ھاوئىنە ىان، كە ھانى زىاد كەردنى مندال دەدەن پاداشتى دارابى بۇ نەمە تەرخان كراود، كە بوار نىە بە درىژى باس بكرىت، جا بۇ شارەزابى دەربارەى نەمە بىروانە كىتئى (أهداف الأسرة في الإسلام والتيارات المضادة) ى مامۇستا حىئىن مۇھد ىوسف، كە نەو زانىارىانە مان لەو وەرگرت.

لە راستىدا نەوئى لە دواوئى جارى مندال نەبون، ىان سنوردار كەردنىەتتى، كەمى خۇراك نىە، بەلكو ترسانى داگىر كەرانە لە زىاد بونى دانىشتوانى ولاتە تازە پىنگە ىشتوئەكان، كە مەرامەكانىان پوچەل دەكاتەو، جا نەوان تەنھا بە پروپاگەندەى مەبەستدار واز ناھىتن، بەلكە بۇ دەستەبەر كەردنى نەمە، دەست دەكەن بە بەكارھىئاننى ھىژو ھۆئەكانى ناچار كەردن و زۆر لىكەردن ھەستان بە كەردارى كوشتنى بە كۆمەل، وەك داگىر كەران لە خواروى ئەفرىقىا لە دژى دانىشتوانە رەسەنەكانى نەوئى نەنجامى دەدەن، ھەرەشەى برىنى ھارىكارى ئابورى دەكەن، گەر زۆربونى دانىشتوان نەوئەستىنى.. ئاى لەو خىانەتە.

راپەكى تر ھە ىە كە (ولسىم شوكلى) مامۇستائى زانكۆى (استانفۇرد) لە شىكاگۇ ئاشكرائى كەرد، كە تىئى دا بەراشكاوى داواى نەزۆك كەردنى رەش پىستەكانى كەرد، بەرامبەر بە پىدانى پاداشتى دارابى لە لایەن مىرى ىەوئە. نەزۆك كەردنىش مانا واقىعى ىە كەى ھوكمى ئىعدامە لەسەر رەگەزى رەش پىست لە ئەمرىكادا.

گھر ہمدرد نہ مریکا ٹینسافیان ہمبواہ - بہ لآم لہ کوئی بیان ہو -، دہبواہ حوکمی بہندکردنی ہمیشہیی، یان ٹیعدام بہسہر ٹہو ماموستانیہدا بدن، لہبہر نہبونی سۆزی مروّقایہتی و نہمانہتی زانستی.

ولآتہ یہ کگرتوہکان بہ بہلایین دۆلاری خہرج کردہ بۆ سنوردارکردنی مندالبون لہ ولآتہ تازہپینگہیشتوہکان، وەك دابہشکردنی نامیرو داودہرمسانی مندال نہبون بہ خوڑاییو، نہبامدانی نوژداری لہبارچواندن (عملیات الإجهاض) بہ نہیئنی یہکی تہواو.

دہولتہ داگیرکەرہکان، سەرہرای ترسناکی حەبی مندال نہبون لہسەر تہندروستی و بونی مندال بہ شیواوی، ئەم کارە ہەر نہبام دہدەن.

گەر ئەم دہولتہ گہورانہ لہ جاردانہکیان راست دہکەن، خزمەت بہ مروّقایہتی دہکەن، دہبو یارمەتی پیویست پتیشکەش بہ دہولتہ تازہپینگہیشتوہکان بکەن، کە لہ ژیانیکی تەنگ دہژین، ئەک لہبەر زۆریی دانیشتوان، بەلکو لہ ناکامی ئەو قەیرانہ ئابوریانہی، کە ولآتہ داگیرکەرہکان لہ ولآتہ ہەزارەکان دروستی دہکەن و نەداری بلاوددکەنہوہ.. لہکاتیئکدا ئەو ولآتانہ بہلایین دۆلار خہرج دہکەن، بۆ بہخیوکردنی ملیۆنہا سەگ، کە ہەر یہکەنی مانگانہ (۲۰) جونہیہی پت دہدرئ، کە زیانہ دروستی یہکەشی بہ دیار کەوتوہ، ہەرہوہا بلیۆنہا دۆلار خہرج دہکەن بۆ داہینانی چەکی روخیتەر، بۆ بہہیلاک دانی مروّقایہتیو، ہەندیکی دہفرۆشنہ ئەو گەلہ ہەزارانہی، کە دواي وروژاندنی فیتنہ و ناشوب و دوژمنایہتی، بہ نیو یہکتری دہکەون؟ ہەمو ئەمانہی لہ بری یاریدہدانیہتی لہسەر چاک کردنی زہویہکانی.

نایا دہزانی رێژہی داہاتی تاکیک لہ ولآتہ دہولتہمەندہکان دہگاتہ ۸۷٪، کەچی لہ گەلہ تازہ پینگہیشتوہکان دہگاتہ ۵،۷٪ .

لەوہی رابورد ہست دہکەین و بۆمان دہردہکەوئ، کە جاردانی سنوردار کردنی مندال بون، کە دہولتہ گہورہکان جاپی بۆ لیدہدەن، نەخشہیہکی ئیمپریالیزمہ، کە بہ پلہی یہکەم خزمەتی جولہکە دہکات... جا با لہسەر ئەمہ بہ حەزەر بین و فہرمودہکە پیغەمبەر ﷺ بخەینہ بہرچااو بہر دلمان، کە دہفہرموئ : ((تزوجوا الولود الولود فانی مکاثر بکم الأمم)). ئەمەش لہ ئیعیجازی فہرمودہ زانستی یہکانی پیغەمبەرہ.

((إذا مات ابن آدم انقطع عمله إلا من ثلاث: صدقة جارية، أو علم
 ينتفع به، أو ولد صالح يدعو له)).^(۱)، واته: گهر ناده میزاد مرد له
 کرده و ده که می داده بری، مه گهر له سی شت نه بی: خیری کی به رده وام، یان
 زانیاریه ک بلاو بکاته وه سودی لیو در بگیری، یان مندالتی کی صالح و چاک
 دوعای بو بکات.

بانگ دان به گوئی مندالی تازه له دایک بو

نەبو رافع گوتویه تی: ((رأيت رسول الله ﷺ أذن في أذن الحسن بن علي حين ولدته فاطمة رضي الله عنهم جميعاً))^(۱)، واتە: لەو کاتە ی حسەنی کۆری عەلی لە دایک بو، رەزای خوایان لێ بێ، پێغه مبه‌ری خوام بینی، بانگی به‌ گوئی حسەن دا خویند.

لەو کاتە ی مندال له دایک دەبی وا باشە

شتیکی شیرینی بە دەم بکری و دوای بو بکری

نەبو موسا گوتویه تی: ((ولد لي غلام، فأتيت به الى النبي ﷺ فسماه إبراهيم وحنكه بتمرّة ودعا له بالبركة ودفعه اليّ))^(۲)، واتە: کۆریکم لە دایک بو، بردم بو لای پێغه مبه‌ر، ئەویش ناوی نا (ئێبراهیم)، خورمایدەکی لە ناو دەمی نەرم و شل کردەووە دەمی منالە کە ی پێ شیرین کردو دوای بو کرد، کە بەرە کەت بکەوێتە ژیان و تەمەنی یەو، پاشان مندالە کە ی پێدامەو.

۱ رواه أبوداود والترمذي حديث صحيح

۲ رواه البخاري ومسلم .

پیوسته هۆزه بانه و خهته نه بۆ مندال بکری

پێغه مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ((مع الغلام عقیقة، فأهريقوا عنه دماً، واميطوا عنه الأذى))^(۱)، واته: کۆر له‌و کاته‌ی له‌ دایک ده‌بی ده‌توانی هۆزه‌بانه‌ (عقیقه) ی بۆ بکه‌ن به‌ سه‌ربرینی مه‌رو، سه‌رتاشینی.

هه‌روه‌ها پێغه مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ((کل غلام مرتهن بعقیقه، تذبح عنه یوم سابعه، ویسمى فيه، ویخلق رأسه))، واته: هه‌مو مندالیک که‌ له‌ دایک ده‌بی، مه‌ر سه‌ربرینه‌که‌ی ده‌بیته‌ بارمه‌تی ئه‌و، له‌ هه‌فته‌مین روژدا ده‌کری، ناو له‌ منداله‌ که‌ ده‌ری و سه‌ری ده‌تاشی^(۲).

هه‌روه‌ها ده‌فرموی: ((عن الغلام شاتان مکافتان وعن الجارية شاة))^(۳)، واته: بۆ کۆر دوو مه‌ر سه‌رده‌بردری و ده‌کرته‌ قوربانی و بۆ کچیش یه‌ک مه‌ر.

((أجعلوا مکان الدم خلوفاً یعنی فی رأس الصبی یوم الذبح له))^(۴)، واته: له‌و روژه‌ی که‌ هۆزه‌بانه‌ ده‌کری، له‌ جیاتنی خوین له‌سه‌ری مندال هه‌لبسووی، بۆنی پیادا بکه‌ن.

خاتو عایشه‌ گوتویه‌تی: له‌ سه‌رده‌می نه‌فامیدا گه‌ر هۆزه‌بانه‌یان

(۱) رواه البخاري ومسلم

(۲) نێمه‌ تاقیمان کردۆته‌وه‌و که‌سانی تریش تاقیان کردۆته‌وه‌، که‌ نهم سه‌رتاشینه‌ باشتین ناکامی بوه‌، وه‌کو: زۆری و چری قژو په‌ونه‌قداری. به‌لام سه‌رتاشینه‌که‌ی به‌ گوێزان، ده‌بی زۆر به‌ هیڤی و هیمنی و له‌سه‌رخۆیی نه‌نجام بدری.

(۳) رواه أحمد فی المسند والترمذی حدیث صحیح.

(۴) رواه ابن حبان (حدیث صحیح)

بىكردايە، لۆكەيان بەخوینى ھۆزەبانەكە دەکرد، جا گەر سەرى مندالەكەيان
بتاشىبايە، لۆكە خویناويەكەيان لەسەر مندالەكەيان دادەنا، جا پىغەمبەر
ﷺ فرموى: ((أجعلوا مكان الدم خلوفاً أي طيباً...)).

((عق رسول الله ﷺ عن الحسن والحسين وختنهما لسبعة أيام))^(۱)،
واتە: پىغەمبەرى خوا ھۆزەبانەى بۆ ھەسەن و ھوسەين كەردە، لە ھەفتەمىن
رۆژى لە داىك بونيان خەتەنەى كەردەن.

جا لەبارەى خەتەنە كەردن، لە كىتەبى (حیاتنا الجىنسىيە) دىكتۆر سەرى
القەبانىدا ھاتە: خەتەنە كەردن كەركى تەندروستى زۆر چاك و بەرزە،
خاوەنەكەى لە زۆر دەرد و نەخۆشى دەپارێزى، خەتەنە كەردن چەند سودىكى
ھەيەكە ئەمانەن:-

۱- بە برىنى قولفەى سەرى چوك (زەكەر)، خاوەنەكەى لەو ماددە رۆنى و
چەورى يەكان رزگارى دەبى، كە لەم شۆينەو دەردەچى، كە دەبىتە ھۆى
دل تىكدان و قىز لى بونەو، جا ئەم برىنە دەبىتە ماىەى بۆگەنى نەبون.
۲- بە برىنى قولفەى سەرى چوك مەزۇق رزگارى دەبى لە مەترسى
نەكشانى چوك.

۳- خەتەنە كەردن دوچارىون بە نەخۆشى شىرپەنجە (سرطان) كەم دەكاتەو.
دەركەوتەو ئەم جۆرە شىرپەنجە لە لای ئەو كەسانەى، كە قولفەيان
تەسكە زۆر رو دەدات. ئەو ھەش لەناو ئەو گەلانەى دروشەكانى دىن
بەجى دەھىنن زۆر كەمە.

۴- گەر لە خەتەنە كەردنى منداڵ پەلە بكەين، ئەوا دەتوانى دور بخەتەو
لە توشبونی مەزەچرەكەى شەو، يان مەز بەخۆدا كەردن. زۆرەى منداڵ،

(۱) رواه البيهقي (حديث صحيح).

که له سهەر جیگا که می میز به خۆیدا دهکات به هۆی پیچه وانه یی دهماره و دیه، که سهەر چاوه که می قولقه ی چوکه که یه، که له پیستی خواره و دی به درێژی ده مینیتته وه.

۵- به خهته نه کردنی مندال، مهترسی زۆر کردنی دهستپهر (العاده السرية) که م دهکاته وه، چونکه بونی قولقه و مادده ی چهوری، دهماره کانی دهوهری چوک ده بزوینتی، و له هه رزه کار (مراهق) دهکات، که بیهوهرینتی و زیاد له پیویست گه مه ی پی بکات.

۶- خهته نه کردنی کاریگه ری یه کی ناراسته و خۆی هیه له سهەر به هیزی ناره زوی جنسی، چونکه له هه ندیک په یانگای زانستیدا ده رکه وتوه، که سه ر ژمیریان کردوه نه و که سانه ی خهته نه کراون، ماوه ی جوتبونیان پیش ناوهاته وه درێژه ده خایه نی، زیاتر له و که سانه ی خهته نه نه کراون. له بهر نه وه نه وانه زیاتر چیژو خۆشی له مه وه رده گرن و زیاتریش چیژو خۆشی به ژن ده دات.

هه ر له م بواره دا، له ژیر روشنایی فه رموده ی پیغه مبه ر ﷺ باسی خهته نه کردنی ئافره ت ده که یین و، ده پرسین ئایا دروسته ئافره ت خهته نه بکری؟

ئوم عه طیه گو تویه تی: ((أن امرأة كانت تحتن النساء في المدينة، فقال لها رسول الله ﷺ: لا تنهكي!! فإن ذلك أحظي للمرأة وأحب للبلع))^(۱)، واته: له شاری مه دینه ئافره تی که هه بو، خهته نه ی ئافره تانی ده کرد، جا پیغه مبه ر ﷺ پیی فه رمو: له خهته نه کردندا ناگادار به زۆری

مه بره، چونکه (بظر)^(۱) باشتین خوشی و چیژ وەرگری نافرته و بو پیاویش واته (میرد) خوشترو باشتره.

له گیرانه وهیه کی ترده که (رزین) گیراویه تیه وه و سنده ده که شی (صحیح) ده لئی: پیغه مبه ر^ﷺ به و نافرته ی فدرمود: ((أشهي ولا تنهكي! فإنه أنور للوجه! وأحظى عند الرجل))، واته: له خهته نه کردنی نافرته تاندا که میکی لئی بره و زوری لئی مه بره، چونکه نه مه پوشنایی روخسار زیاتر ده کات و له لای پیاویش خوشترو.

خهته نه کردنی نافرته تان بریتی یه له برین و جیا کردنه وه ی به شینک له میتکه، نابج له ناوچه سارد و فینکه کاندا نافرته نه م به شعی لئی برپردی، واته نابج خهته نه بکری. به لام له ولاته گهرمه کاندا دروسته و پیوستیشه نافرته خهته نه بکری، چونکه له شوینه گهرمه کاندا میتکه گه شه ده کات و، ناره زوی جنسی نافرته به شیوهیه کی ناسروشتی زیاد ده کات، که له وانیه به ره و لارییی بیات.

میتکه هه ندیک جار به شیوهیه کی وا گه وره ده بی، که رینگه ی جوتبون له پیاو ده گری. له بهر نه وه ی رۆلنکی گرنگی له جوتبوند هیه. وه که به ده رکه وتوه، به تاییه تی له لای نافرته، کاریگه ریه کی زوری هیه بو خوشی وەرگرتن له کاتی جوتبوندا. بویه پیغه مبه ر^ﷺ فهرمانی به خهته نه کاری نافرته تان کردوه که میکی لئی بری، چونکه زور برین ده بیته

۱) البظر - میتکه: نه و پارچه گوشته یه که به سه روی ناوه وه ی فهرجی نافرته وه که نه رکی بریتی یه له چیژو خوشی وەرگرتن له لای نافرته.

هۆی ساردیی و کزی ئارهزوی جنسی^(۱) له لای ئافرهت و نه بونی ئارهزوی جوتبون و نه گه یشتنه پلهی له زهت و خوۆشی وه رگرتن.

(۱) بۆیه له کوردستانی خۆمان، به تینه گه یشتن له فەرموده کە ی پیغه مبه ر ﷺ به نه زانینه وه، خه ته نه ی کچانیان کردووه، که تا ئیستاش له هه ندئ شوین هه ر به رده وامه و به ناوی دینه وه ده کړی. به لام با بزانئ ئه م فەرموده یه له روانگه ی زانسته وه بۆ ولاتی ساردی ئیمه پیاده ناکړی، ته نها بۆ شوینه گه رمه کان، چونکه وه ک له سه ره وه باسکرا له شوینی ساردو فینک میتکه گه وره و زیاد ناکات. جا گه ر گه وره نه بیته و لیی بپړی، یان له ریشه وه بپړی، ده بیته هۆی بی به شبونی ئافره تان له چیژی جنسی و دوچاربون به کزی جنسی، که کیشه وگرفت له نیوان ژنو میرد دروست ده کات. وه ک دکتۆریکی ئافره تانی سلیمانی گوتیه تی: ((۹۵٪ ئافره تانی کوردستان دوچاری کزی جنسی بوون، هۆیه که شی برینی نه و شوینه یه))... (وه رگپړ)

گهر مندال زمانی کرایه وه با به

(لا إله إلا الله) زمانی پاراو بکری

ابن القيم له کتیبه کهیدا ده لئ: ((گهر مندال له قسه کردن نزیک بوود، توش بتهوی قسه کردنی له لا ئاسان بکهیت، با زمانیان شیرین بکری به ههنگوین و خوئی (الآندران). چونکه ههنگوین و نهم جوړه خوئی به زمان قورسی و قسه نه کردن لا ددهن. کاتیکیش زمانیان ده کرتیه وه، با پیان بلین: (لا إله إلا الله، محمد رسول الله)، با به کهم شت بی به گوئیان دابدري با وشه (الله) و به کخوابه رستی بیت، بو نمونه: بلئ: خوی گه وره له سر عهرشه کهیه تی و ته ماشایان ده کات، گوئی له قسه کانیه، له هه شوتینک بن خوا له گه لیانه)).

به واتای: ناوا فیری منداله کهی بکات، وهک نیین عه بباس و غهیری نه ویش له هاو ده کانی، له ته فیسیری فهرموده ی خوی بالا ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ گوتویانه: به هیچ شیوه و حالیک دروست نیه بوتری، خوی گه وره به زاتی خوی له هه مو شوتینکه، وهک هه مو زانایانی پیشو ده لئین: خوی گه وره له سر عهرشی خویه تی، هیچ شتیک وینه ی نهوی نیه و خودا بیسه رو بینایه.

بو راستی شه وهش، وهک خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿أَأَمِنْتُمْ مَنِ فِي السَّمَاءِ﴾ و ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ و، فهرموده ی پیغه مبهری خوا ﷺ بو نوممه ته کهی که ئیمانیان تاقی ده کاته وه: (أین الله) خوا له کوئییه؟ وهلامی دایه وه که له ناسمانه. هه کهسی بلئ: خوا له هه مو

شویئیکه، ئەوا کوفری کردو، پەنا بە خوا.

لەبەر ئەوە ئەو منداڵە، کە گەیشته تەمەنیکی وا، کە چاکەو خراپە ی جیا دەکردهو و فامی دەکرد، بنەماو بنچینه کانی یە کخوایە رستی پێ بگوتری، هەروەک لەم فەرمودە یەدا دەدرەوشیتهو:

ثین عەبباس گوتی: ((کنت خلف رسول الله ﷺ فقال يا غلام: إني معلمك كلمات: إحفظ الله يحفظك، إحفظ الله تجده تجاهك، وإذا سألت فاسأل الله وإذا استعنت فاستعن بالله، واعلم بأن الأمة لو اجتمعت على أن ينفعوك لم ينفعوك إلا بشيء قد كتبه الله لك. رُفعت الأقاليم وجفت الصحف))^(۱)، واتە: پۆژتێک لە سواری و لاخ لە دواوەی پیغەمبەر بوم، پێی گوتم: رۆڵە من چەند و شەیه کت فیڕ دەکەم: خوا بیاریزە، واتە دینی خوا لە فەوتاندن بیاریزە، خوا دەتپاریزی. خوا بیاریزە هەمیشە بۆ بەهانا هاتن بەرەو روت دیت. گەر داوا ی شتێکت کرد، کە لە توانای تۆدا نەبوو بەخەڵکی جێبەجێ نەدەکرا، وەک هیدایەت و چاکبۆنەوێ نەخۆشی و فراوانی رزق و پۆزی، ئەوا هەر لە خوا داوا بکە، تەنھا پشت بە خوا ببەستە. ئەوەش بزانی گەر هەمو خەڵک کۆبێنەو و لەسەر ئەو بن کە سودێکت پێ بگەیهنن، بەلام خۆی گەورە نەینوسی بێ و ویستی لەسەر نەبێ، ناتوانن ئەو سودەت پێ بگەیهنن، قەزاو بپاری خوا نوسراوە و پراوەتەو.

ئەم فەرمودە یە گەورەترین بنەماکانی خوا بە یەك زانی بەدەر دەخات، کە ئەویش بە فەرمانی کردنی خواو داوا نەکردن و پشت نەبەستن بە غەیری

(۱) رواه أحمد في المسند والترمذي (حديث صحيح).

خواو، تهنه پست بهستن به خواو پروابون به قهزاقه دهری خواجه. که نه فس بهرزی و هاتنه پیشه وهو کارکردن و بهس له خواترسان له دل و دهرن دهرورژینئ. به لام مسولمانان نیستا له کوین له ناست رینماییه کانی پیغه مبه، که زوربه یان له سویند خواردن و قوریانی و داواکردن و نه زکردندا مبهستیان خوا نیه، ده چنه سهر مه زاری پیغه مبه ران و پیاوچاکان و لیان دپارینه وهو داویان لی ده کهن، له کاتی خوشی و ناخوشی و نه خوشی و موسیبهت دا، داوی پیوستی یه کانیان لی ده کهن، له کاتیکدا نهو که سانه ی نهوان لیان دپارینه وهو هیچیان پی ناکری، نه ده توانن سود بگه یهن، نه زهرهرو زیان، ته نانهت به زیندویش نه یاتوانیوه، چ جای به مردویی! نهو کاردهش هه موی شیرک و نه فامی و ویلی و گه مژهیی یه. پیغه مبه ﷺ به که که کی خوی فهرمو، که خوشه ویستی دلی بو:

((یا فاطمة لا أغني عنك من الله شيئاً!!))^(۱)، واته: فاطمه! من له

لای خوا ناتوانم هیچ شتیکت بو بکه م.

لیردها چند نایه تیکی قورنان باس ده کهن، که خوی گه وره گالته بهو که سانه ده کات، که له غهیری نهو داواو نزاو پارانه وهو ده کهن و هه ره شه شیان لی ده کات، به خراپترین و دژوارترین چاره نوس وهک دده فرموی: ﴿يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَمَا لَا يَضُرُّهُمْ﴾ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ، يَدْعُوا لِمَنْ ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَيْسَ الْمَوْلَى وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ﴿(الحج: ۱۲-۱۳)، واته: له غهیره ز خوا، هانا بو شتی وا دها، که

نه زیانی لیدددا نه قازانجی پیدددا، نه و د یه له پې هتله بون، هانا بو که سی وا دېا، زیانه که ی له قازانجی نریکتره، نای چ یاریکی به دکاره، چ هاو دده میکی ناله باره!

هر وده ها ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادُ أُمَمٍ مُلْكٍ﴾ (الأعراف - ۱۹۴)، واته: نهو که سانه ی، که نیوه له جیاتی خوا د دیانپه رستن، یان داواو نزاو پارانه و دیان لی ددگن هر وده که نیوه به ندن.

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذَبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾ (الحج - ۷۳)، واته: نهوانه ی هانای پی ددېن، نه گهر هه مویان وده کو بن، ناتوانن میشی ساز بدن.

﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (العنكبوت - ۴۱)، واته: نهو که سانه ی غه یردز خودا د دسگه لیکیان بو خویان په یدا کرده - گهر بزائن - وه کو کاکله موشان (جالجالوکه) یان به سهر هاتوه، که خانوی بو خوی ته نیوه، دیاره خانوی کاکله موشان له هه مو مالان سس تره.

له کاتی نان خواردن

چی فیږی مندالہ کت ده که ی؟

له سهر خوانی ناغواردن پیویسته مندالہ کت بهو شیودیہ فیږ بکه ی وهک، که نه بو چه فصی کوری خیزانی پیغه مبهری خوا ده لی: له کاتی نان خواردن ددستم نه گیرا بهم لاو نه ولای قاپی خواردنه که، پیغه مبه ریش فهرموی:

((یا غلام: إذا أكلت فقل: بسم الله وكل يمينك وكل مما يليك))^(۱)

واته: رۆله! گهر خواردنت خوارد بلئی: به ناوی خدا (بسم الله)، به دهستی راستت بخۆو له پیشه وهی خۆت بخۆ، واته دهستت مه گیره بۆ شوینی تر.

نهم فهرموده یه به لگه یه له سهر نه وهی که تنها بلئی بسم الله.

له فهرموده ی عایشه هاتوه به مرفوعی، که پیغه مبه ر فهرمویه تی:

((إذا أكل أحدكم طعاماً فليقل: بسم الله، فإن نسي في أوله، فليقل:

بسم الله أوله وآخره))^(۲)، واته: ته گهر یه کیکتان نانی خوارد با بلئی:

بسم الله. گهر له بیږی چو سهره تا ناوی خوا بیږی، با بلئی به ناوی خوا له سهره تاو له کۆتایی خواردنه که وه.

(۱) رواه الطبراني (حديث صحيح) .

(۲) رواه الترمذي (حديث صحيح) .

فیتنه‌ی مندالان

خوای گه‌وره دده‌رموی: ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (الأنفال - ۲۸)، واته: بزانن که مال و سامان و مندال کانتان جی‌ی تاقیکردنه‌وهن بۆ نیوه، واته گهر له پیناوی خوا به‌کار نه‌هینرین نه‌وا فیتنه‌یه بۆ نه‌و که‌سه^(۱)، خوای گه‌وردهش پاداشتی گه‌ورده‌ی له لایه.

دده‌رموی: ﴿إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ﴾ (التغابن - ۱۴)، واته: له خیزانه‌کانتان و مندال کانتان، هه‌یه دوژمنن بۆ نیوه، حه‌زه‌ریان لێ وهرگرن.

﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تُرَضُّوْنَهَا أَحَبُّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ

(۱) نهم فیتنه‌یه کاتی‌ک رو دده‌ات گهر مندال و ژن ناگایان له خوا نه‌می‌نن، که به هوی نه‌وانه‌وه زۆر سور بیت له‌سه‌ر چیژو خوشیه‌کانی دنیا، نه‌وه‌ش به زۆر کۆکردنه‌وه‌ی مال و شانازی کردن ده‌بیت. ههر شتی‌ک له خوا بێ ناگات بکات، وه‌ک مال و مندال، نه‌وا شومه بۆ خاوه‌نه‌که‌ی، نه‌وه‌ش مانای نه‌وه نیه که مال و مندال یاساغ کراون، به‌لام زۆر قولبونه‌وه له‌مه‌داو زۆر داواکردنی دنیا، که شه‌وو رۆژ خۆی بێ سه‌رقال بکات و ناخیره‌ت له‌بیر بکات و خۆی بۆ ناماده نه‌کات، یاساغ کراوه.

پوخته‌ی قسان نه‌وه‌یه، مرۆف پتویسته به خودی خۆی ناگادار بێ، ده‌رک به نه‌حوالی خۆی بکات، خیری دین‌وو دنیای خۆی بناسی، به حه‌لالی پاره په‌یدا بکات و کاریش بۆ ناخیره‌ت بکات.

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ (التوبة - ۲۴)، واته: بلی گهر باوک و دایک و مندال و خوشک و براکان و خیزان و عه شیردتان و، نهو مال و سامانهی کوّتان کردو ته و دو، نهو که لوپه لی بازرگانی یه ی دترسن له برده و که وئ و، نهو خانوبه رده ی هه زتان لی یه تی، لاتان له خوا و پیغه مبه ره که ی و جیهاد له پیناوی خوا دا خوشه و یستره، نهوا چا و پروانی فه رمانی خوا بن، خوا ی گه ورده ش رینمایی فاسقان ناکات.

پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: ((إِنَّ الْوَلَدَ مَبْخُلَةٌ، مَجْنُونَةٌ، مَجْهُلَةٌ، مَحْزُونَةٌ))^(۱)، واته: مندال مایه ی رده زلی و ترسنوکی و نه زانی و خه مباریه.

لوتف و له سه رخوی پیغه مبه ر بو مندال

((كان رسول الله ﷺ لِيُدْلِعَ لِسَانَهُ لِلْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَيَرَى الصَّبِيَّ حَمْرَةً لِسَانَهُ فِيهِبَسُ إِلَيْهِ))^(۱)، واته: پیغه مبه ری خوا بو حه سه نی کوری عدلی زمانی دهرده هینا، به نیازی گهمو یاری کردن. حه سه نیش که سورایی زمانی پیغه مبه ری ده بینی، یه کسه ر به په له بو ی ده چو.

((كان رسول الله ﷺ يصلي، فإذا سجد وثب الحسن والحسين على ظهره، فإذا أرادوا أن يمنعوها، أشار إليهم أن دعوهما! وذلك في المسجد، فلما قضى الصلاة وضعها في حجره وقال: من أحبني فليحب هذين))^(۲)، واته: پیغه مبه ر ﷺ له مزگه وت نوژی ده کرد، کاتیک که سوجه دی دهرده حه سه ن و حه سه ن ده چونه سه ر پشته پیغه مبه ر بازیا ن نه دا، هاوده له کانی پیغه مبه ر وسته یان قه ده غه یان بکه ن، به لام پیغه مبه ر ناماژه ی بو کردن وازیان لی بینن. جا که پیغه مبه ر نوژه که ی نه نجامدا، ههر دوکیانی له سه ر کوشی دانا و فرموی: ههر که سینک منی خوشده ویت، با تم دووه ی خوش بو ی.

((جاء أعرابي الى الرسول ﷺ فرآه يقبل الحسن أو الحسين فقال: أتقبلون الصبيان؟! فما نقبلهم. فقال النبي ﷺ: أو أملك أن نزع الله من قلبك الرحمة؟!))^(۳)، واته: پیاوکی ده شته کی هاته خزمه ت

(۱) رواه ابن حبان (حديث حسن).

(۲) أخرجه أبو يعلى وإسناده حسن.

(۳) رواه البخاري ومسلم.

پیغمبر، بینی پیغمبر حهسن، یان حوسهین ماچ دهکات، دهشته کی
یه که گوتی: نئوه منداڤ ماچ دهکهن؟! نئمه منداڤ ماچ ناکهین. پیغمبر
فرموی: من چی بکه م خوی گه وره ره حم و به زهیی له دلتا دامالیود.
نه بو هور دیره گوتیه تی: ((قَبْلِ النَّبِيِّ ﷺ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَعِنْدَهُ
الْأَقْرَعُ بْنُ حَابِسٍ التَّمِيمِيُّ جَالِسًا، فَقَالَ الْأَقْرَعُ: إِنَّ لِي عَشْرَةَ مِنَ الْوَلَدِ
مَا قَبِلْتُ مِنْهُمْ أَحَدًا فَنَظَرُ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثُمَّ قَالَ: مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا
يَرْحَمُ))^(۱)، واته: پیغمبر ﷺ حهسنی کوری عهلی ماچ کرد، له وکاته
نه قره عی کوری حابسی ته میمی له لابو. نه قره ع گوتی: من (ده) منداڤم
ههیه، تا ئیستا یه کیکیانم ماچ نه کردوه. پیغمبر ته ماشای نه قره عی
کردو فرموی: ((هه رکه سی به به زهیی و به رحم نه بی، رهم و به زهیی پی
ناکری)).

لیره دا له باره ی به سۆز جولانه وه ره فتار کردن له گهڻ منداڤدا، ده بینین
زۆربه ی باوکان گه مه و یاری کردنیان له گهڻ منداڤه کانیان فرامۆش دهکهن.
به پیچه وانه شه وه زۆر به دڻ ره قانه رده فتاریان له گهڻ دهکهن و ده یانتر سین و
له جولوه یاری کردن و گه مه کردن قه ده غه یان دهکهن، نایه لڻ به سه ربه سستی
بجولینه وه، وا له و منداڤانه دهکهن ژیا نیان بیته دۆزه خ. نه م جوړه باوکانه
به و شتوه په رو درده هه لیه و له منداڤه کانیان دهکهن، که رڼو قینه
به رامبر به باوکیان هه لگرن و هه ول بدن له مال رزگاریان بیی.
پیغمبر خوا له ژیا نیاندا، چهند نمونه یه کمان ده داتی سه باره ت به
گه مه و یاری کردن له گهڻ منداڤ و به لوتف ره فتار کردن. له بهر نه وه پیویسته

(۱) رواه البخاري ومسلم.

له گهل مندا له كاماندا بهو شيويه بين، كه پيغه مبهري ريفتاري كردوه. ههروهها له گهل مندا له كان بچين بو دهردهو بو پياسه و ژيانيان به خته و درو شاد بكهين.

(له سهريو بويه ته كه ي، كه نه بو يه علا دهری هيناوه، كه هسه ن و حوسهين له كاتي سوجه دا چونه ته سهري پشته پيغه مبهري...) ده ليين: نه م كاره ي پيغه مبهري له كوئ و نه ودي ئيستا له كوئ، كه زوري بهي بي ناگايان له دين دهيكهن، دل رةقانه ريفتار دهكهن له گهل نه و مندا لانه ي دين بو مزگهوت، به تايبه تي كاتي ك كه مي ك ياري و گه مه دهكهن. جا دهست دهكهن به سهركونه و سهري زه نشت كردنيان و در كردنيان له مالي خوا، نه ودهش زهري كي زوره بو ديني خوا. هاوه له بهري زه كاني پيغه مبهري لقه خورمايان هه لده و اسي بو نه ودي مندا ل و گه ودهش له مزگهوت بيخون. له بهر نه وه گهري شتي كم به دهست بو ايه، بو ههري مزگهوت و تي ك مه له وانگه (مسيح) و يانه يه كي نشان هاوي شتم تيا ده كردوه، كه له پيداويستي يه كاني ئيسلا من و پيغه مبهري ﷺ داواي فيربوني كردوه، كه ده بيته هو ي به هيز كردني جهسته و له شي مندا ل و خو شه ويست كردني مالي خوا.

هه نديك نه فام و تينه گه يشتو به به لگه ي نه و فهرموده (ضعيفه) مندا ل له مزگهوت دهر دهكهن كه ده لي: (جنبوا مساجدكم صبيانكم و مجانينكم)، واته: مندا له كانتان و شيت، له مزگهوت دوور خه نه وه.. كه چي فهرموده ي (صحيح) به پيچه وانه ي نه وه هه يه.

پتيويسته مزگهوت له چه ند نه و مي ك دروست بكري، بو نه ودي هه مو جو ره چالاكي يه كاني كو مه لايه تي و ئيسلامي و په رورده يي، بو گه ودهو بچو كي تي دا نه نجام بدرئ.

ئەو کەسانەى بە بونى کچ دل تەنگ دەبن

خوای گەورە دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ، يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَّا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (النحل: ۵۸-۵۹)، واتە:

هەركاتێكێش مژدەى كچ بۆ يەكێك لەمانە بدريتێ، روخسارى ڕدش هەلەگەڕێ و لەبەر خۆیەوه پيش دەخواتەوه، لە مەينەتى ئەو هەوالەى پێى دراو، لە هۆزى خۆى تەرە دەبێ، ئاخۆ بە سوکايەتى بەخۆى بکا، يان دە ناخى ئاخى ڕاکا؟ ئای چەند خراب پێ ڕادەگەن!

هەروەها دەفەرموئ: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاءً وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الدُّكُورَ، أَوْ يَزْوَجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ (الشورى: ۴۹-۵۰)، واتە: لەو ناسمانانەو زەمىنە فەرمانرەوا هەر خودايەو چى بخوازێ دروستى دەکا، بە يەكێ كچ دەبەخشێت و بەيەكێ كۆر، نيتەر بە مەيلى خۆيەتى، يان دوانەيەكى كۆر و كچيان دەدات، هێندى كيشيان كە مەيلى لى بێ، نەزۆك دەکا. هەر خۆى زانايەو توانايە.

((كان رجل عند ابن عمر وله بنات، فتمنى موتهن، فغضب ابن عمر فقال: أنت ترزقهن؟!))^(۱)، واتە: پياویك لە لای ئێبن عومەر دەبێ و چەند كچێكى دەبێ، ئاواتى مردنیاى بۆ دەخوازێ. ئێبن عومەریش تورە بو

(۱) كتيبى الأدب المفرد للبخاري.

گوتی: تو رزق و رۆزی ئەو کچانه دده دی؟! (۱)

(۱) کچ به خشی خواجه دهیبه خشی، هه رکه سی به بونی کچ دلتەنگ بێ، ئەوا دژی ویستی خوا دهووستی و نیشانهی نارهزایی یه بهرامبهه به خوا، چونکه کوپو کچ ههردوکیان دروستکرای خوانو خوای گهورهش به مرۆفی داناو. له بهر نهوه نهو کهسهی نهم رهفتاره ی لێ پو بدات خۆی توشی خهشم و تورهبی و عهزایی خوا دهکات.

نهوهی جۆی داخه له کۆمهڵگه کهمان نهم دیاردهیه بلاوهو تهشه نهی کردوه، که پیچهوانه ی یاسای خواو سوننه تی پیغه مبه ره ﷺ. نهم دیارده بهش، که له ناو ئیمه به شیوهیه کی زهق دهیبنی، نیشانهی نا ناشنایی و دوریانه له راسته پێی نیسلام. نه گینا کچ و کوپ له مرۆفایه تیدا جیاوازیان چی یه؟ کاتیک که کچ به پهروه دهیه کی نیسلام پێ ده گهیه نی، له وانه یه له کوره کهت زیاتر به که لک خۆت و کۆمه لگه کهت بێ و نافرته تیکێ له خواترس و ته قوادارو خاوهن پهوشست و ناکار به رزی لێ ده رچێ. له لای خوای گهوره سهنگی مهحهک له خواترسانه نهک کوپ یه تی.

له میژوی نیسلام دا چهنده ها نافرته ی زاناو داناو قورنان له بهرو شه رخ زانو قوربانیده رو نازا دهرکه و تن. ته نانهت سورته تیک به ناوی نافرته تان دابه زیوه، سورته تیکیش به ناوی یهک نافرته دابه زیوه، که خاتو (مریم) هه خوای گهوره به ریزه وه باسی دهکات.

-وه رگێت-

پاداشتی بہ خیر کردنی کچ

پیغمبر ﷺ دہ فرموی: ((من عال جاريتين حتى تبلغا جاء يوم القيامة أنا وهو - وضم أصابعه-))^(۱)، واتہ: ہر کہ سیٹک دو کچ بہ خیر بکات، تادہ گنہہ حددی بلوغ، نہوا نہو کہ سہ لہ رپڑی قیامت دیت، منو نہو ناوہا پیٹکہ و دین - پیغمبر پہ نجہ کانی دہستی پیٹکہ وہ نوساند -^(۲)۔

ہر و ہا دہ فرموی: ((من عال جاريتين دخلت أنا وهو في الجنة كهاتين - وأشار بأصبعيه السبابة والتي تليها-))^(۳)، واتہ: ہر کہ سیٹک دو کچ بہ خیر بکات، نہوا منو نہو لہ بہ ہشت وک نہو دو پہ نجہ و این - پیغمبر ناماڑی بو پہ نجہی شایہ تمانو نہوی تہ نیشتی کرد -۔

ہر و ا دہ فرموی: ((من عال ابنتين أو ثلاثة أو أختين أو ثلاثة حتى يسن أو يموت عنهن، كنت أنا وهو في الجنة كهاتين - وأشار بأصبعين السبابة والتي تليها-))، واتہ: ہر کہ سیٹک دو یان سی کچ، یان دو یان سی خوشک بہ خیر بکات، تا تہ مہنی گہورہ دہبی، یان لہ لایان دہ مری، نہوا منو نہو لہ بہ ہشتدا، وک نہو دو پہ نجہ و این - ناماڑی بو پہ نجہی شایہ تمانو تہ نیشتی کرد -۔

(۱) رواہ مسلم .

(۲) ہم مزدہیہ گہورہیہ تابیہ تہ بہ کچ نہک کور، کہ واتہ با دایک و باوکان بہ بونی کچ دلخوش بن، نہک بہ پیچہ و انہوہ دلتنہ نگ بن۔ خوابہ بہ ہوی دینہ کہ تہوہ شارہ زامان بکہ۔

(۳) رواہ ابن حبان والترمذی (حدیث صحیح) .

پیویسته کچ بخوینئی

خوای گه وره دده فرموی: ﴿هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الزمر - ۹)، واته: نایا ئەو که سانهی ده زانن، وهك ئەو که سانه یه کسانن که نازانن؟ له راستیدا نه خیر.

هه رووها دده فرموی:

﴿اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (العلق: ۳-۵)، واته: بخوینه، په روهرده گارت له هه مو کهس به خشنده تره، ئەوهی که ئاده میی فیری نوسین کردوه به قه لهم، ئاده میی زانا کردوه بهو شتانهی که نهیده زانی.

پیغه مبهەر ﷺ دده فرموی: ((النساء شقائق الرجال))^(۱)، واته: ئافره تان خوشک و نیوده هاوشان و هاووینیهی پیاوانن له خوورده وشت و سروشتدا.

ئهم فرمودهیه ئەوه مان بۆ دهرده خات، که هه ر چ شتیك مسوولمان فرمانی پی ده کری، له وانهش داواکردنی زانیاری، ئافره تیش ده گریتیهوه، ته نهها ئەو شتانه نه بی که تایبه قه مند ده کری.

((قال النبي ﷺ لإحدى الصحابيات وكان إسمها الشفاء: ألا تعلمين هذه - يريد حفصة - رقية النملة كما علمتها الكتابة))^(۲)، واته: یه کیك له ئافره ته سه حابی یه کان، که ناوی (شیفاء) بو، پیغه مبهەر ﷺ پیی

(۱) رواه أحمد في المسند وأبوداود والترمذي (حديث صحيح)

(۲) رواه أبوداود (حديث صحيح)

فهرمو: (حه فسه) فیری (رقية النملة)^(۱) ناکه ی، وهک چۆن فیری نوسینت کرد.

له گهوردهیی کاری پیغه مبهەر ﷺ نه وهیه، خوئی نه خوینده وار بودو
فهرمانی به فیریونی نوسین کردوه بۆ هه فسه ی خیزانی، له کاتی کدا
حه فسه به ته مه نیش بو. له مه دا وانه یه کی کاری گهر ده بینری بۆ نه و
پیاوانه ی خیزانه کانیا ن به نه خوینده واری ده هیلنه وه، وازیان لی دینن فیر
نه بن! که به هۆی نه خوینده واری یه وه بۆشاییه کی زۆریان بۆ پهیدا ده بی، به
هۆی نه خوینده وه ی په رتوکه به سوده کان، ههروه ها ده بیته هۆی نه وه ی
شهیتان وه سوده به خاته دلپانه وه!! یان بنه هۆیه ک بۆ یارمه تی نه دان و
هاوکاری نه کردنی منداله کانیا ن بۆ خویندن.

نهم نایه ت و فهرمودانه ی پیغه مبهەر ﷺ سه باره ت به فیریونی ئافره تان
باسکران، قسه ی نه و که سه می شک وشکانه به درۆ ده خاته وه، که ده لپن
نابی ئافره ت فیری خوینده وه و نوسین ببی. به لگه شیان نهم فهرموده
هه لبه ستر او (موضوع) ده که ده لی: ((لا تسکنوهن الغرف، ولا تعلموهن
الکتابه)). واته: ئافره تان له ژورده ویا ن نیشته جی مه که ن و فیری نوسینیا ن
مه که ن. نه مجۆره فهرموده هه لبه ستر او چۆن بۆته هۆی نه فامی ئافره ت و
نه فامی منداله کاغان.

(۱) (رقية النملة): (رقية) واته دوعا خویندن و نوشته ی شرعی.

(النملة): ابن القيم له (زاد المعاد) دا ده لی: (النملة) چهند برینیکه له هه ردو
لاته نیشته وه ده رده جی. بۆیه پپی ده لپن (نملة) چونکه نه و که سه ی دو چاری بو، وا هه ست
ده کات که میرو له به سه ر شوینی برینه که دا ده رواو ده ی گه زی.. پروانه (مفصل أحكام
المرأة والبيت المسلم في الشريعة الإسلامية) ی د. عبدالکریم زیدان، به رگی سییم،
ل. ۲۵۰. (وه رگیت)

يەككە لى وتارىپىژى مزگەوتەكان پىي گوتىم: لى لادىيەكدا قوتابخانەيەكى كچانى داخستود، واى زانىودە ئەم فەرمودەيە (صحيح)!!
 فېربونى ئافرەت بە خويىندەودە نوسىن، كارىكى ھەستيارو خەتەرناكە،
 چونكە گەر ئافرەت خويىندە نوسىنى بۆ كارى باشو چاكە بەكارھىتە،
 ۋەك ئەۋەي خواۋ پىغەمبەر دايان ناۋە، ئەۋا بەرزترىن و كارىگەرترىن
 سەرەنجام و ئاكامى دەپىت. ھەرۋەھا سودى بۆ ئافرەتەكەۋ مىللەتەكەشى
 دەپىت، چونكە خويىندە نوسىن دەپىتە يارمەتيدەرى بۆ چاكتر بەجىھىتەنى
 نەركى سەر شانى، كە برىتىيە لى ھاۋسەريەتى و دايكايەتى و پەرۋەردەي
 چەند نەۋەيەك و بەرپۆدەبەرىي مالىۋە.

ئەۋانەش پىيويستىيان بە لىكۆلىنەۋەيەكى فراۋانى عەقىدەۋ بنەماكانى
 ئىسلام و مېژوى ئىسلام و پەرۋەردەي ئىسلامى و ژيانى ئىسلامى و مالى
 ئىسلامى ھەيە.

لى راستىدا كۆمەلگەي ئىسلامى فېركردنى ئافرەتەنى بە خراپى
 بەكارھىتە، دەرەنجامەكەشى دەپىن برىتىيە، لى بەرھەلدايى خورپەشت و
 پەرۋەردە، كە قەۋاردەي نەتەۋەۋ نىشتەمان دەخاتە مەترسىيەۋە، كە نە ۋەكو
 پىاۋ بە نەركى خۆي ھەستىۋ، نە ۋەك ئافرەتەتۋانى بە نەركى پەرۋەردە
 ھەستى.

پىويستە ئەۋە بزەن موبەشېرەكان و رۆژھەلاتناسەكان (المستشرقين)،
 ئەۋانەي ھەۋل و كۆش دەدەن بۆ داروخانى مالى ئىسلامى، گەندەل
 كردنى خىزانى ئىسلامى، كە بەرايىيە بۆ لىناۋبردنى ھىزى مەسولمانان،
 چەندەھا سالى بە بەردەۋامى پلان و نەخشە دادەنپن بۆ ئەۋ كودەتايەي، كە
 گومانم نىيە گەيشتونەتە ئامانجە پىسو پوخىنەرەكەيان، كە لەژىر پەرۋەردەي

هه بونی غیره له سهه ئافره تی مسوئلمان و هه وئلدان بۆ فیروبونی، خۆی
حه شارداوه و خۆی گۆریوه.

ئا نه وانه چ فیروبونیکیان مه بهسته؟

فیروبونیکي فهره نجیان مه بهسته، دهیان هوی ئادابه بهرزو جوانه کانی
ئیسلامی بگۆرن، له ژێر پهردهی زانست و زانیاریدا ژدهری خویان
بلاوبکه نهوه.

خوینهری بهرێز! نه مهش راقهی پلانی ته بشیرو داگیر کهرانه سهبارت به
ئافره تان.

له کتیبی (الغارة على العالم الإسلامي) لاپهه (۴۷) دا هاتوه:

((پنویسته موبه شیردکان ناتومید نه بن، که ده بین به گا ورکردنیان بۆ
مسوئلمانان کزه، چونکه به دنیاییه وه مسوئلمانان له دنیاندا ئاره زوویه کی
زۆریان بۆ زانسته کانی نه وروپی و رزگارکردنی ئافرهت گه شهی کردوه -
مه به ستیان له مه دا فه لسه فوه تیۆره ره وشته به ره لاییه کانه--)).

له لاپهه (۸۸-۸۹) راپۆرتیک سهبارت به کارو بریاره کانی کۆنگره ی
(لکنو) و (قاهیره) هاتوه، که کۆنگره ی به گا ورکردن (تبشیری) ن و له سالی
۱۹۱۱ گرێدرا، به نامه ی کاری بریتی بو له چهند کاریک:

یه کهم: دیراسه کردنی حالی ئیستا.

دوهم: هه لسانه وه ی ویست و هیمه ته کان، بۆ فراوانکردنی فیترکردنی
ته بشیری له فیترکردنی ئافره تاندا.

ئا بهم چه شنه له کۆنگره ی موبه شیردکان، به ناو رزگارکردنی ئافره تی
مسوئلمان دهستی پیکرد.

ئه ری به خوا! موبه شیرد خاچه رسته کان بانگه وازی ده کهن و کار ده کهن، بۆ

به ناو رزگار کردنی ئافره تی مسولمان، دیاره ده پرسی بۆچی؟!
 نه وهش وه لام: (مورو برجر) که بابایه کی جوله که ی نه مریکی
 هاوچه رخه، له کتیبه کهیدا (العالم العربي اليوم) ده لئی:
 ((ئافره تی مسولمانی خوینده وار، له گشت تاکیکی کۆمه لگه له
 رێنماییه کانی نایینه وه دورتره، به توانا ترین تاکی کۆمه لگه شه، بۆ نه وه ی
 هه مو کۆمه لگه له ئیسلام دور بخته وه^(۱)!

له کتیبی (التبشير والاستعمار) دا هاتوه، که نه مه بوخته که یه تی:
 کاتی موبه شیر ده کان هاتنه جیهانی عه ره بیه وه، ده رکیان کرد ئافره ت
 زیاتر له پیاو کاریگه ری له په روه ده کردندا هیه، له بهر نه وه له پێشه وه ی
 بایه خ پێدان یان دانا، رۆژهه لاتناس (جیب) ده لئی: قوتابخانه ی کچان له
 (بیروت) دا بیلبله ی چاومه ..

هه ر له بهر نه مه ش بو نه مریکیه کان له سالی (۱۸۷۰) دا داوا ی سی
 هه زار دۆلاریان له قوتابخانه یه کی دینی له (بیروت) کرد، پاساوی داوا که یان
 بریتی بو له وه ی، که ئافره ت له ژیا نی ماله وهیدا نرخ ی هیه، نه و
 قوتابخانه ش له ناینده دا یاری ده ی به گا ور کردنی سوریا یه. (۸۶-۸۷).

سوربونی پیغه مبه ران بۆ داوا کردنی مندالی صالح

خوای گه ودره له سهر زمانی زه که ریا ده فهرموی: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ (آل عمران - ۳۸)، واته: په رو در دگرم له لایهن خۆته وه مندال و وچه یه کی باشم پێ بیه خشه، به راستی تو بیسه ری دوعاو نزاو پارانه وهی.

ههروه ها له سهر زمانی ئیبراهیم ده فهرموی: ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ (ابراهیم - ۴۰)، واته: په رو در دگرم سه رکه وتوم بکه ی بۆ به جی هینانی مه رجه کانی ته وای نوێژو به رده وامی یه تی، ههروه ها بۆ منداله کانیشم، خوایه... په رو در دگرم ان نهم داواو نزیاه گیرا بکه.

ههروه ها له سهر زمانی زه که ریا ده فهرموی: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ (الانبیاء - ۸۹)، واته: په رو در دگرم داوات لی ده که م، که به ته نهایی نهم هیللی به بی بونی مندال، تۆش باشتین وارسى.

سور بونی ئیسلام بۆ پاریزگار کردنی تهنندروستی ئافرهت و
منداله که ی به نه گرتنی پۆژو له مانگی په مه زاندا

خوای گه ورده ده فهرموئ: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ
مِسْكِينٍ﴾ (البقرة - ۱۸۴)، واته: نهو که سانه ی ناتوانن رۆژو بگرن له
سه ریانه فدیة بدن، که نان دانی هه ژارانه .

نه بو داود له عیكره مه ی ودرگرتوه، که ئیبن عه بباس ددرباره ی
فهرموده ی خوای گه ورده ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ﴾ گوتیه تی: نه م
پروخسته و رینگه دانی رۆژو نه گرتنه، بۆ به سالآچوو پیره و بۆ ئافره تی
به ته مه نه. که له بری ههر رۆژێك هه ژاریك نان بدن. ئافره تی سك پپرو
شیردر، گهر له خۆیان، یان له منداله که یان بترسن، که به به رۆژوبون
توشی مه ترسی دهن، نهوا بۆیان هه یه به رۆژو نه بن و فدیة بدن، که
تیرکردنی یه که هه ژاره له ههر رۆژێکدا^(۱).

له کۆتاییدا نه وه شی زیاد کردوه و ده لئ: ئیبن عه بباس به دایکی
کوړه که ی ده گوت: (تۆ له و که سانه ی، که زۆر به زده حه مت پۆژوی بۆ ده گیرئ.
له بهر نه وه له سه رت پتویسته فیدیة بده ی و قه زان که یه وه)^(۲).

له (نافع) وه که ئیبن عومه ر سه باره ت به ئافره تی دوگیان پرسای
لیکرا، کاتیك گهر به رۆژو بئ، به لام له وه بترسئ منداله که ی توشی
مه ترسی ببئ، نه ویش گوتی: با به رۆژو نه ببئ و له شوینی ههر رۆژێك یه که

(۱) (به زار) گێپراویه تیه وه.

(۲) دار القطنی نيسنادده که ی به (صحیح) داناوه .

(مُد) واته: (یهك مشت گهنم) بدات به هه ژاران^(۱).
 پیغه مبهَر ﷺ فەر مویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَنِ الْمَسَافِرِ الصَّوْمَ وَشَطْرَ
 الصَّلَاةِ، وَعَنِ الْحَبْلَى وَالْمَرْضِعِ الصَّوْمَ))^(۲)، واته: خوای به خشنده
 رۆژو گرتن و نیوهی نوژی له سهَر رَیَبوار (مسافر) هه لگرتوه، هه رو ده ها بۆ
 نافره تی دو گیان و شیرد هریش.

له م باره یه وه چه ند تاهه تیک هاتوه، که ده بی نه خوش و رَیَبوار، رۆژو
 بگر نه وه. به لām له سهَر نافره تی دو گیان و شیرد هری پتویست نه کراود. نه م
 حوکمه شه رع یه چه ند ئاسانه، که چی به داخه وه- له نیو زۆربه ی
 مسولماناندا شاراه و نادیاره، نه زانراوه و بوته هۆی ئه وه ی ئافره تی دو
 گیان و شیرد هری مندا له که یان تیا بچی، یان نه خوشی پری تی بکات.
 نافره ت کاتیک ده زانی ده بی رۆژوه که بگریته وه، ناچار رۆژو ده گری و
 خویی و مندا له که شی توشی زه در و زیان ده کات!

نازانم نافره تی دو گیان، یان شیرد هری که ی کاتیک بۆ ده لوی و ده گونجی،
 که رۆژوه که ی بگریته وه، چونکه نافره ت به تابه تی له یه که م سالی
 شو کردیندا له نیوان سکپری و شیردان دایه!

ئین عومه رو ئین عه بباس ده لئین: ((الْحَبْلَى وَالْمَرْضِعُ إِذَا أَفْطَرَا
 عَلَيْهِمَا الْفَدْيَةَ وَلَا قِضَاءَ عَلَيْهِمَا!!))، واته: نافره تی دو گیان و شیرد هری،
 گه ر به رۆژو نه بون، له سه ر یانه فدی به دن و قه زایان له سه ر نی یه .
 قسه کانی ئین عه بباس و ئین عومه ر حوکمه که ی (مرفوع) د. چونکه

(۱) مالك و بهیه قی گیراویانه ته وه.

(۲) رواه أبوداود والترمذي وأبن ماجه (سند جید).

وانا بىنرئى ئەم دو زانا يە لە خۆيانەو قسە بکەن.
 ھەندىک لە ئىمامى مەزھەبەکان لەسەر ئافرەتى دوگيان و شىردەريان بە
 واجب داناو، روژو بگرنەو.
 بىگومان ئەم ئىمامانە - پەچمەتى خوايان لى بى - ئەم بەلگانەيان
 نەدیتو، نەگىنا نەيان دەتوانى موخالەفەى بکەن. لە کاتىکدا گشتيان
 گوتويانە گەر فەرمودىيە کى (صحيح) ھەبو ئەو مەزھەبى منە.

چه ند ریبا زیکی په روه رده یی بهرز

هاندان بو په روه رده کړدنی منداډ

خوای گه وره ده فمر موی: ﴿وَكُتِبُ مَا قَدُمُوا وَآثَارَهُمْ﴾^(۱) (یس - ۱۲)،
 واته: هر کاریکی به زیندویي کړدویانه و شوینه واریان، گش دد نویس.
 خوای گه وره ده فمر موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ
 نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ
 مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ (الحریم - ۶)، واته: نهی نه و که سانه ی
 باوهرتان هیناو، خوتانو و خیزانو و منالتان پیاریزن له و ناگره ی، که
 سوتهمه نی یه که ی خه لک و به رده، چه ند فریشته یه کی توندو تیژو تورده
 سه رپهرشتی نه و ناگره ده که نو، سه رپیچی خوا ناکه ن له و کارانه ی پیان
 ده سپیژدی.

پاراستنی زن و منداډ له م ناگره بریتي یه له په روه رده کړدو
 فیژ کړدنیکی نیسلامی، نه و دی که خوا و پیغه مبه ر ﷺ فمرمانیان پی داوه.
 خوای گه وره ده فمر موی: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا

(۱) ثم ثابته پیژده ناماژده به و ده کات، خوای گه وره ته نه ی کړده و کانی مرؤف تو مار
 ناکات، به لکو نه و دی دوا ی مردنی خوی به جی دی دین، نه ویش ده نویس، جا چاکه بیت،
 چاکه ده نویس، خراپه بیت، خراپه ده نویس، دیاره مندالیش له گه وره ترین شوتنه واری
 مرؤفه، له به رنه و، کړده و به کانی منداله کان بو دایک و باوک ده نویس به بی نه و دی له
 کړده و دی منداله کان که م بکات، به هه مان شیوه، گهر دایک و باوک په روه رده ی
 منداله کانیان فمراموش کړدبی، نه و کړده و دی خراپه کانی منداله کانیان بو ده نویس.

وَذَرِيَّتَنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾ (الفرقان - ۷۴)، واتە: ئەو کەسانەى دەلێن پەرودەدگارمان لە خێزانە کائمان و وەجە کائمان پۆشنایى چاومان پێ بێهخشەو، بمانکە بە پێشەوا بۆ لە خوا ترسان.

لە راستیدا پروادارانى هۆشیار و هۆشمەند، وەك ئایەتەكە ناماژەى پێ کرد، سورن لەسەر صالح بون و چاك بونى منداڵە کانیان، تا ببەنە مایەى پۆشنایى و بینایى چاویان و، ببەنە زەخیرە بۆ ژیان و مردنیان. ئەو کەسانەش کە پەرودەى کۆر و کچە کانیان فەرامۆش کردووە چەند مال و وێران و چارەڕەشن. پێغەمبەر ﷺ فەرمویەتى: ((إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ مِنْ عَمَلِهِ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ، أَوْ عِلْمٌ يَنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ)) (۱)، واتە: گەر ئادەمیزاد مرد لە کردە وەكەنى دادەبەرێ و پەيوەندى دەپچرێ، تەنھا لە سێ شت نەبێ: خێرێكى بەردەوامى هەبێ، وەك مزگەوت دروست کردن یان پرۆژەى ئاوەدان کردنەو یان پارە (وەقف) کردن بۆ موحاهیدان. یان زانیاری یەك بلا و بکاتەو خەلك سودى لێ وەرگرن، هەروەها کۆرێكى مسوڵمان و صالحى هەبێ دوعای خێرى بۆ بکات.

هەروەها فەرمویەتى: ((كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ: الْإِمَامُ رَاعٍ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ بَعْلِهَا وَ وَلَدِهِ وَ مَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا، وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ)) (رواه البخاري ومسلم)

پێغەمبەر دەفەرموێ: ((إِنَّ الرَّجُلَ لَيَرْفَعُ دَرَجَتَهُ فِي الْجَنَّةِ فَيَقُولُ: أُنِّى لِي هَذَا؟ فَيَقَالُ بِاسْتِغْفَارٍ وَلَدَكَ لَكَ! أَمَا أَبُوكَ فَلَوْ كَانَ أَقْرَبَ بِالتَّوْحِيدِ،

بۆ ئەمەش ھەر كەسئ ددیهوئ روشنبیری پەرودردی مندالی زیاد ببئ، با لە مبارەیهود چەند پەرتوكێك بخوینیتەود، وەك: (كيف أربي طفلي)، (نقائص الأطفال و طريقة إصلاحها)، (التربية الجنسية على المكشوف)، (أطفالنا ضحايا)، و، لیدوان لەسەر كتیبی (لفتة الكبد في تربية الولد) و (عبقرية الإسلام في التربية).

(١) رواه أحمد في المسند.

مندال هان بدری نو فیری نویژ بیت

پیغمبر ﷺ ده فہرموی: ((مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ لَسَبْعِ
وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا لِعَشْرِ، وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ))^(۱)، واتہ: بہ
مندالہ کانتان بلین لہ تمہنی حوت سالیڈا نویژ بکہن، لہسر نویژ
نہ کردن لہ تمہنی (دہ) سالیڈا لئیان بدہنو، جیگہی نوستنیان لہ
یہ کتری جیا بکہنہوہ^(۲).

(۱) رواہ أحمد فی المسند وأبو داود (حدیث صحیح)

(۲) گہر دایکانو باوکان بہ گشتی تہم فہرمودہیان پیریہو بکردایہ، لہوانہ بر حاتمیان بہو
حالہی نیستا نہ گہیشتاہ. چونکہ گہر ہر کہسہو لہلای خوئیہوہ تہم فہرمودہی پیریہو
کردایہ، تہوا کۆمہ لگہیہ کی رہوشت پاکو دہست پاکو داوین پاکمان یو دروست دہبو.
بۆچی؟ چونکہ نویژ کردن، وک خوی گہورہ دہیہو، مروڈ لہ خراپہ کاری و بہدرہوشتی
دہپاریژی، لہسر تہو بنہمایہش، کہم کہس وا دہبو لہسر حسابی رہشو روتان،
گیرفانی پر کات و ناپاکیی بکات. —وہرگیژ—

گوپینی ناوه ناشیرینه کان

((كان رسول الله ﷺ يغير الأسم القبيح))^(۱)، واته: پیغه مبهری خوا ناوی ناشیرینی ده گۆری^(۲).

(۱) رواه الترمذي (صحيح)

(۲) ئەمەش لە کاردانەوهی ناوه لەسەر خاوەنەکە.

ئەبو داود گوتیەتی: پیغه مبهری خوا ﷺ ناوی (عاصی و عزیزو عتله و شیطان و حکم و غراب و حباب و شهاب) ی گۆری شهاب بۆ هشام، حرب بۆ سلم — واته ناشتی —، مضطجع بۆ منبعث. ناوی عفردی گۆری بۆ خضرة، شعب الضلالة بۆ شعب الهدی، ناوی بنی مغویە ی کرده بنی رشده.

خطابی گوتیەتی: پیغه مبهەر بۆیه ناوی عاصی (یاخی) گۆری، لەبەر کەراهیەتی مانای عصیان، چونکە سیفەتی پروادار: گوپرایەتی و ملکه چی یه بۆ خوا.. عتله: مانای توندوتیژی، سیفەتی پرواداریش نەرم و نیانی و سانایی یه. شیطانیش: لە شطن هاتوه، واته دور لە خێرو چاکه، کە ناوی ماردی پیسه له جنۆکەو شاده میزاد.. حَکَم: ئەو حاکمیه کە حوکمەکە ی رەد ناکرێتەوه، ئەم سیفەتەش تەنها لایەق بە خۆی گەورە یه، کە یه کێک لە ناوه کانی (الحکم) یه.

غراب: لە (غرب) وەرگیراوه واته: دور، هەروا ناژەلێکە کە خواردنەکە پیسه (قەلەرەش)، کە پیغه مبهری خوا رۆی بە کوشتنی داوه، لە کاتی حج دابی یان کاتی تردا. (حباب) جوړیکە لە ژیان، ریوایەت کراوه کە شەیتانه. شهاب: پارچە یه کە لە ناگر، ناگریش سزای خوا یه..

بەلام عفرد: ئەو زەوی یه یه کە شتی لێ سەوز نابێت، ناوی نا(خضرة) لەسەر مانای گەشبینی تا سەوز دەبێت! باشترین ناوی ئافرەت: ناوی ئافرەتە صحابیه کانه. ناوانی کۆر بە نورالدین و رکن الدین و بدرالدین ئەوه هەرگیز جانیژ نی یه. لەوهی رابورد مەترسی ناوانی کۆر کچمان بۆ دەرکوت.

ئیمه بۆمان دروست نیه لاسایی خەلکی نەفام بکەینەوه، کە ناوی سەیر له مندالەکانیان دەنێن، وەک هەندیک لە باوکان کردویانە بە عادیەت، بە داخەوه ناو له

((عن ابن عمر بن الخطاب ان ابنة له كان يقال لها عاصية، فسمها رسول الله ﷺ جميلة))^(۱)، واته: نین عومهری کورپی خه تتاب کچینکی هه بو ناوی (عاصیه) بو، واته: (یاخی)، پیغه مبهری خوا ناو دهکی گۆری بو (جمیله) واته: (جوان).

((ان زينب بنت أبي سلمة، كان اسمها برة، فقل تزكي نفسها! فسمها رسول الله ﷺ زينب))^(۲)، واته: زهینه بی کچی نه بی سلمه، پیشتەر ناوی (بره) بو، واته چاکه کار، جا خه لک دهیانگوت نه وه پاکانهی نه فسی خۆی دهکات و خۆی به بی گونا ه دادهنی، پیغه مبهری خواش ناو دهکی گۆری بو زهینه ب.

پیغه مبهر ﷺ فرمویه تی: ((... لا تسمين غلامك يساراً ولا رباحاً، ولا نجيحاً ولا أفلح، فإنك تقول أثم هو؟ فلا يكون))^(۳)، واته: کور دهکاتان ناو مهنی چه پ و قازانج که رو سه رکه وتوو سه رکه وت، چونکه تو شتیک ده لی، نایا نه و که سه نه و دی تیدایه؟ نه خیر نه و که سه نه و نه یه.

کچه کانیان ده نین شهیدایی عبشق ... (هیام) و (گرام) و، ناوی ئافرته سه حابه کانیان له بیر کردوه، که به زانست و نه ده بو جیهاد ناویان ده رکردبو.

(۱) رواه الترمذي وهو صحيح الأسناد.

(۲) رواه البخاري ومسلم وغيرهم.

(۳) رواه أحمد في المسند وغيره (صحيح).

مه ترسى سپاردنى په روه رده و فیرکردنى منداډ به غه یری پیاوچاگان

پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ((کل مولود یولد علی الفطرة فأبواه یمجسانه
أو یهودانه أو ینصرانه))^(۱)، واته: هه مو منداډیک له سه سر وشتی
خواناسی له دایک دهبیت، جا دایک و باوکی دهیکه نه ټاگر په رست، یان
جوله که، یان گا ور.

(۱) رواه البخاري.

عبدلله ى كورى عامر گوتويه تى: ((دعتني أُمي يوماً - و رسول الله ﷺ قاعداً في بيتنا- فقالت: تعال أعطك، فقال لها رسول الله ﷺ: ما أردت أن تعطيه، قالت: أردت أن أعطيه تمراً، فقال لها: أما إنك لو لم تعطيه شيئاً كُبِيتَ عليك كذبة))^(۱)، واته: رۆژتێك دایکم بانگی كردم و پێغه مبه ریش له مالممان دانیشتبو. دایکم گوتی: ودره شتیکت بددمی.

دایکم گوتی: ویستم خورمای بده می.

پیغهمبر فرموی: گهر بهاتایه و هیچ شتیکت پی نه دایه، نه و
درۆ به کت بو دهنوسرا^(۲).

(۱) رواہ أبو داود (حدیث صحیح)

۲) نیمه‌ی مسولمان و هه‌لگری مه‌شخه‌لی ریبازی راست و راستگویی، ده‌بی مندا‌له‌کافان له‌سەر راستی و راستگویی و درۆنه‌کردن له‌گه‌لیاندا په‌روه‌رده بکه‌ین، تا له‌نیوان یه‌ک‌ت‌ریدا متحمانه دروست ببی و پ‌روا به یه‌ک‌تری بک‌ری. له‌بەر ئه‌وه مندا‌ل له هه‌ر ته‌مه‌نیک دابی نابی درۆی له‌گه‌ل دا بک‌ری، ئه‌گه‌ر به گالته‌ش بی. هه‌موانی‌ش سه‌ره‌نجام و ناکامی درۆکردن له‌گه‌ل مندا‌ل، به تاییه‌تی و گه‌وره به‌گشتی، ده‌زانی و ده‌ریشکه‌وتوه چ مه‌ترسی یه‌کی سامناکی هه‌یه. (وه‌رگ‌یر)

پیوسته له نیو مندا لندا یه کسانیی په پیره و بکری

خوای گه وره ده فهرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْمُتَعَلِّلِينَ﴾ إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿اقتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ﴾ (یوسف: ۷-۹)، واته: چیروکی یوسف و براكاني په ندو وانه و ناموژگارین بو شه و کسانه ی که ده پرسن. کاتې براكاني یوسف کوښونه وه و گوتیان: دیاره یوسف و براكه ی له لای باوکمان له نیمه خوښه ویسترد، له کاتیکدا نیمه کوښه لیکین - به بی نه وانیښ ده توانین خزمه تی باوکمان بکهین - بیتگومان باوکمان ناشکراو پونه که گومړا بود لهو کاره ی دهیکات. براكانیان گوتیان: یوسف بکوژن یان له زهوی یه که له شونښکی دور فری بدن، که نه توانی بگه ریته وه لای باوکی، نه و کاته سوزو خوښه ویستی و چاودیری باوکتان تایبته ددبی به نیوه، له دوا یوسف نیوه ش دهن به قهومیکی چاک و صالح.

نوعمانی کوری به شیر گوتویه تی: ((أعطاني أبي عطية، فقالت أمي، لا أَرْضِي حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. فذهب أبي إلى النبي ﷺ وقال له: لقد أعطيتُ ابني عطية، فأمرني أمه أن أشهدك يا رسول الله، فقال النبي ﷺ: أعطيتَ سائرَ ولدك مثل هذا؟! قال: لا!. فقال رسول الله ﷺ: إعدلوا بين أولادكم! ولا تشهدني، فأني لا أشهد على جور)) (۱)،

واته: نه بی عهطیه شتیکی دا پیّم، دایکم گوتی: من پازی نابم تا پیغه مبهَر ﷺ نه بیته شایهت. ده لّی: باوکم چوه خزمهت پیغه مبهرو پیّی گوت: شتیکم به کورده کم به خشیوه، دایکی ده لّی ده بیّ تو بییت به شایهتی نه مه.

پیغه مبهَر فرموی: وه کو نه مهت داوه به هه مو منداله کانت؟!

نه ویش گوتی: نه خیر!

پیغه مبهری خوا فرموی: له شت به خشیندا به دادگه ری (عه دالهت) بچولینه وه بهشی هه مو ان بدهن. منیش مه که به شایهتی نه وه، چونکه من نامه شایهت له سهر شتیك، که سته می تیدا بکری.

نه نهس ده گپریته وه: ((أَنْ رَجُلًا كَانَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَجَاءَ ابْنُ لَهُ فَقَبَّلَهُ وَأَجْلَسَهُ عَلَى فَخْذِهِ، وَجَاءَتْ ابْنَةُ لَهُ، فَأَجْلَسَهَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَلَا سَوَّيْتُ بَيْنَهُمَا؟!))^(۱)، واته: پیاوئیک له خزمهت پیغه مبهَر بو، کورپکی نه م پیاوه هاته لای. پیاوه کهش کورده کهی ماچ کردو له سهر پانی داینا، هه روه ها کچیکی هه بو نه ویش هاته لای، نه ویش هیّنا ی له به رده می خوی داینا. پیغه مبهری خوا فرموی: نه وه بوچی وهک یهک ته ماشات نه کردن و یه کسانیت له نیوانیاندا نه واندا.

زۆربه ی دایک و باوک سکا لای نه وه ده کمن، که له نیوان منداله کانیا ندا هه سودی و غیره پیک بردن ده بینری، نه وهش ده بیته هو ی لاسهنگی و لاوازی که سایه تی و ره فتاری مندال.

پیغه مبهَر ﷺ واجبی کرده، که ده بیّ له نیوان کچ و کور.. خوشک و

(۱) رواه البزار و رجاله ثقات.

برا یه کسانى په پړدو بکړئ و به عه دالته مامه له و هه لږس و که وتیان له گه لدا
 بکړئ، تا حه سودی و رڼو قینه یان به رامبه ر به یه کتری نه بڼ.
 زور جار دایک و باوک هه موو نه مانه ده کات، له به سه رهاتى یوسف
 (سه لامى خواى لى بڼ) نه و دمان بینى، که به وه هوى کاره سات، که
 برایه کانی یوسف گومانیان و ابوو، که یه عقوبى باوکی به سه ر نه وانی
 هه لېژارد بوو له وانی زیاتر خوشه و یست.

سۆزۈ به زهیی پیویسته بۆ مندال بنویندری

پیغهمبهر ﷺ ده فرموی: ((الراحمون یرحمهم الرحمن، یرحموا من فی الأرض یرحمکم من فی السماء))^(۱)، واته: ئەو کەسانە ی بە به زهیین، خوی به خشنده رەحمیان پێ دەکات، کەواته به به زهیی بن له گەڵ هەرچی یەک، کە له سەر زهوی ههیه، ئەو کاته ئەوهی کە له ئاسمان دایه رەحمتان پێ دەکات. ئەنەس گوتیوه تی: ((ما رأیت أحداً کان أرحم بالعیال من رسول الله ﷺ))^(۲)، واته: کەسم وەک پیغهمبهری خوا نەبینیوه بۆ مندال به رەحم تر بێ.

((وکان من وصایاه ﷺ لقواده: أغزوا باسم الله... ولا تقتلوا ولیداً))^(۳)، واته: له راسپاردەکانی پیغهمبهر بۆ سەرکردە ی سوپاکانی دهیفرمو: به ناوی خوا جیهاد بکەن و بجهنگن... مندال مه کوژن. ئەم پهروهردە به زه ی پیغهمبهر ﷺ کاریگهری یه کی گه و ره زوری کردیوه سەر دڵ و دهرونی هاو ده له به رێزه کانی. به نمونه: عومهری کوری خهتتاب - رەزای خوی لی بێ - پیاویک له به نی ئەسه دی بۆ کاریک راسپارد، کە بیکات، پیاو ده که هاته لای تا په یانی سەر راستیه تی کاره که ی وەرگرێ، له و کاته دا عومهر هه ندی له منداله کانی ماچ کرد. پیاو ده کهش گوتی: ئە ی گه و ره ی پرواداران ئەوه ماچیان ده که ی، به خوا من

(۱) رواه أبوداود والترمذي (حديث صحيح) .

(۲) رواه مسلم .

(۳) رواه مسلم .

((وكان رسول الله ﷺ يزور الأنصار، فإذا جاء دور الأنصار، جاء صبيان الأنصار يدورون حوله. فيدعو لهم ويمسح رؤسهم ويسلم

(۳) رواه البخاری .

عليهم: الحديث))^(۱)، واتە: پېغەمبەرى خۇا ﷺ سەردانى ئەنصارەكانى دەکرد، كاتىك كە دەھاتە گەرەكى ئەنصارەكان، مندالە ئەنصارى يەكان، دەۋرى پېغەمبەريان دەدا، پېغەمبەرىش دوعاى خېرى بۇ دەکردن دەستى بەسەرياندا دەھىناو سالاۋى لى دەکردن.

لەم چەند فەرمودەدا ئەو دەمان بۇ دەرئەكەۋى، كە پېغەمبەرى خۇا چەند بەرەحم بوە لەگەل مندال دا. ئەو دەش شايستەى ئەو دىەو ھاندەرە بۇ باۋكان، تاسودى لى ۋەرگرنو پەيرەۋى بىكەن، چونكە زۆرەيى باۋكان - بە داخەۋە - بە خراپى رەفتارو مامەلە لەگەل مندالەكانيان دەكەن، لەسەر چەند شىتەكى بى ھودە، بە بى بەزەبىانە لە مندالەكانيان دەدەن. تەنانت لە گەمەو يارى كەرنىشان دەكەن و كەمترىن سەربەستيان پى نادەن و ئىھانەيان دەكەن و سەركۆنەيان دەكەن.

ئەم كارەش كاردانەۋەى لى دروست دەبى و دەبىتە ھۆى نانەۋەى ئاكام و سەرخامىكى خراپ، و كارىش دەكاتە سەر كەسايەتى مندالەكە بە رادەيەكى وا، كە لەوانەيە ۋەك شىت رەفتار بىكات و لە ژياندا سەركەۋتو نەبىت.

ھەرۋەھا ئەو شەمان بۇ دەردەكەۋى، كە پېغەمبەر ﷺ سۆزو نازى داۋەتە مندالان، بە باشى مامەلە ۋە رەفتارى لەگەل كەردون، ئىتر بە ئومىدى ئەۋەى ئەمە بىتە پەندو وانە بۇ ئەو باۋكە دل رەق و وشكانەى، كە بە توندوتىژى و دل رەقانە و ئاژەلانە مامەلە لەگەل مندالەكانيان دەكەن، كە ئەمەش دەبىتە ھۆى لاۋازكەرنى كەسايەتەيان و زەبون كەرنىان، كە رەنگە

(۱) رواه أحمد في المسند وغيره وسنده صحيح .

رقو قىنە بەرامبەر بە باوكيان دروست بېيت.
جا لەمبارەود كارەساتيكتان بۆ باس دەكەين، كە بۆ پەند وەرگرتن و
هاندانى داىكان و باوكانە تا منداڵەكانيان لە بنەماي پەرودەهەيى دروست
پەرودە بەكەن:

هەواڵەكان رايانگەيان، پۆليسيك پارەي پاشەكەوت كرد، هەتا تواني
تاقمە قەنەفەيەك بکړي. جا خۆي و ژنەكەي زۆر پسي دلخۆش بون. لە
كاتيكتا ئەوان ناگايان لى نەبوو، منداڵەكەيان بە موس تاقمە قەنەفەكەي
دراند، كاتى باوكي ئەمەي بيني، شيتگير بوو يەكسەر بە دارى تيز زۆر بە
توندى لە پەنجەكاني منداڵەكەي دا، بۆ بەياني پەنجەكاني منداڵەكە
نيلتهاى كرد، پزىشك بريارى برينهەي دا، ئەوەبوو لە نەخۆشخانه
پەنجەكانيان بريەوه.

جا دواي نوژداريەكە، باوكەكە سەردانى كوردەكەي كرد، كوردەكەي
هاواری كرد:

بابە، بابە پەنجەكانم بۆ بگهڕێنەوه، ئيتەر تاقمەكە نادريئم. كاتى باوكەكە
گوئي لەم قسەيە بوو، گوللەيەكي لە خۆيداو خۆي كوشت...
با بەردەوامى ئەوه بزاني، منداڵ پيويستی بە سۆزو خۆشەويستی هەيە،
هەرودەك چۆن پيويستی بە خواردن و خواردنەوه هەيە، جا لە سايەي
خۆشەويستيدا دەرون و كەسايەتي گەشە دەكات.

دایک و باوک که مندالیان دهمری و

ئارامی له سهر ده گرن پاداشتیان بۆ ههیه

ئهو سه عیدی خودری ده گپیتتهوه: ((إن رسول الله ﷺ قال للنساء: ((ما منكم امرأة يموت لها ثلاثة من الولد إلا كانوا لها حجاباً من النار!)) فقالت امرأة: وإثنان؟ فقال: وإثنان))^(۱)، واته: پیغه مبهری خوا به تافرده تانی فهرمو: ههر که سیک له نیوه سی مندالی بمری، ئهو مندالانه ده بن به پهردهیه که بۆ پاراستنیان له ناگری دۆزهخ.

جا ژنیك گوتی: ئه دی نه گهر دو مندالی بمری؟ فهرمو: گهر دو مندالیشی بمری، هه مان شتی بۆ ههیه.

ههروهها پیغه مبهر ﷺ ده فهرمو: ((ما من مسلم يموت له ثلاثة من الولد لم يبلغوا الحنث، إلا تلقوه من أبواب الجنة الثمانية من أيهما شاء دخل))^(۲)، واته: ههر مسولمانیک سی مندالی بمری که بالغ نه بو بن، ئهوا ئهو مندالانه له بهردهم ههر ههشت ده رگای به ههشتهوه پی یان ده گات، که له کامه ده رگاوه ناره زوی ده کات ده چیتته ژورهوه.

((ما من مسلم يموت له ثلاثة من الولد لم يبلغوا الحنث، إلا أدخله الله الجنة بفضل رحمته إياهم))^(۳)، واته: ههر مسولمانیک سی مندالی بمری، که نه گه یشتبهنه هه دی بالغ بون، ئهوا خوا ی به خشنده به فەزل و به زهیی خۆیهوه، له بهر ئه م مندالانه ئهو مسولمانه ده باته به ههشت.

(۱) رواه البخاري والنسائي .

(۲) حديث صحيح .

(۳) رواه البخاري ومسلم والنسائي

مندال شه فاعهت بو دایک و باوکی دهکات

ئەبو حەسان گوتویەتی: ((توفی ابنان لی، فقلت لأبی هريرة: سمعت من رسول الله ﷺ حديثاً تحدثنا، يطيب أنفسنا عن موتانا: قال نعم! صغارهن دعاميص الجنة، يلقي أحدهم أباه -أو قال أبويه- فيأخذ بناحية ثوبه أو بيده كما أخذ بصنفة ثوبك هذا، فلا يفارقه حتى يدخله الله وأباه الجنة!))^(۱)، واتە: دو کورم مردون، جا به ئەبو هورەیرەم گوت: گویم لە فەرمودەیه کی پێغه مبه‌ری خوا بوو دەر باره‌ی مردو و کانمان، که ده‌بیته‌ مایه‌ی دڵنه‌وایی و ئارامی دڵ و ده‌رومان. ئەویش گوتی: به‌لێ، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمویه‌تی: منداله‌ کانیان چۆله‌ که‌ی به‌هه‌شتن، یه‌کیک له‌و مندالانه‌ به‌ باوکی -یان فەرمو‌ی دایک و باوکی- ده‌گات، له‌چی کراسه‌ که‌، یان ده‌ستی ده‌گرێ، وه‌ک چۆن له‌چی که‌ی کراسه‌ که‌ت ناواهی ده‌گرم، جائه‌و منداله‌ لێی جیانا بیته‌وه‌، تا خ‌وای گه‌وره‌ منداله‌ که‌و دایک و باوکی ده‌باته‌ به‌هه‌شت.

(۱) رواه مسلم .

ژن ده توانی خه می میړده که ی کهم بکاته وه

نه نه س گوتویه تی: ((اشتکی ابن لأبي طلحة، فمات، وأبو طلحة خارج، ولم يعلم بموته، فلما رأت امرأته أنه قد مات، هیأت شیئاً ونحتته فی جانب البيت. فلما جاء أبو طلحة قال: کیف الغلام؟ قالت: قد هدأت نفسه. وأرجو أن يكون قد استراح! ثم قربت له العشاء، ووطأت الفراش، فلما أصبح اغتسل، فلما أراد أن يخرج أعلمته بموت الغلام، فصلی مع النبی ﷺ ثم أخبره بما كان منها، فقال النبی ﷺ: ((لعله یسارك لكما فی ليلتكما))! فجاءهما تسعة أولاد، كلهم قرؤوا القرآن))^(۱)، واته: کورپکی نه بو ته لحه توشی نه خوښی یه ک بو، به هو ی نه خوښی یه که وه مرد، له و کاته ش نه بو ته لحه له دهره و دی مال بو، نه شی زانیبو که کورپ که ی مردوه، خیزانه که ی، که بی نی کورپ که ی مردوه، شتیکی ناماده کردو له لایه کی ماله که ی دانا.

که نه بو ته لحه هاته وه گوتی: کورپ که چونه؟ ژنه که گوتی: هی دی بو ته وه، داوام وایه که حسابی ته وه! پاشان ژنه که ی نانی شتیوانی بو دانا و جیگای نو ستنی بو ناماده کرد، که به یانی داهات نه بو ته لحه خو ی شوشت و ویستی بچی ته دهره وه، ژنه که ی هه والی مردنی کورپ که ی پیدا. نه بو ته لحه چو نویژی له گهل پیغه مبه ر کرد، پاشان نه م رودا و دی بو گیرایه وه، پیغه مبه ر ﷺ فرموی: به لکو خوی گه وره به ر که ت به او ی ته نه م شه و ه تان - واته کاتی جوتبونتان -. خوی گه وره ش نو مندالی پی به خشین، که هه مویان قورثان خوین بون.

(۱) رواه البخاري بنحوه .

جیگهی نوشتنی مندالان له یه کتری جیا بکه نه وه

پێغه مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: ((مروا اولادکم بالصلاة وهم أبناء سبع، واضربوهم علیها وهم أبناء عشر، وفرّقوا بینهم فی المضاجع))^(۱)، واته‌: له ته‌مه‌نی جه‌وت سالی‌دا فرمانی نوێژکردن به‌ منداله‌ کانتان بده‌ن، له ته‌مه‌نی (ده‌) سالی گه‌ر نوێژیان نه‌کرد لی‌یان بده‌ن و، جیگهی نوشتنیان جیا بکه‌نه‌وه‌^(۲).

(۱) رواه‌ أبوداود (حدیث حسن)

(۲) جیا کردنه‌وه‌ی جیگهی نوشتنی مندال له ته‌مه‌نی (ده‌) سالی، نه‌ده‌بیکی نی‌سلامی گزنگه‌، که به‌داخه‌وه‌ زۆر که‌س فرامۆشیان کردوه‌، که یه‌ کێک له‌و که‌سانه‌ له‌لام دانی پیا‌دا هێنا، که به‌ هۆی فرامۆشکردنی نه‌و فرمانه‌ی پێغه‌مبه‌ر، ده‌ست درێژی کردۆته‌ سه‌ر پوری و کچی پوری!

له‌ کتییی (طوق الحماسة)ی نیمام (ئیب‌ن حزم) هاتوه‌، ژنیکی عه‌ره‌ب، که له‌ خزمیکی سکی پر ب‌بو، پرسیا‌ری لی‌کرا: نه‌وه‌ چیه‌ له‌ سکت؟! گو‌تی: نزیکیی سه‌رین، درێژی شه‌و! به‌ واتای نه‌م کاره‌ساته‌ له‌ نا‌کامی نوشتن پێکه‌وه‌، یان نزیکیی له‌و و، زۆر تێکه‌لا‌و ب‌ون له‌نی‌و خزمه‌کانیدا رویداوه‌!

نه‌وه‌ی ده‌بیته‌ به‌لگه‌ی گه‌وره‌یی نی‌سلام و پێشکه‌وتنی مه‌به‌ده‌نه‌کانی نه‌وه‌یه‌، که تی‌وری جیا‌کردنه‌وه‌ی نوشتنی مندال، پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێش‌چا‌رده‌ سه‌ده‌ فرمانی پ‌ئ‌کردوین، نه‌م‌رۆ زانا‌یان له‌ کتیبه‌ پزیشکی و جنسی‌یه‌کاندا، هانی له‌سه‌ر ده‌ده‌ن و لایه‌نه‌ باشه‌کانی نا‌شکرا ده‌که‌ن و جه‌زه‌ر به‌ فرامۆش نه‌کردنی ده‌ده‌ن.. له‌ کتییی (صرح طفلك عن الجنس) له‌ دانرا‌وی (کۆمه‌له‌ی لی‌کۆلینه‌وه‌ی مندال له‌ نه‌مریکا) دا هاتوه‌: (منداله‌ کان ناب‌ێ له‌ یه‌ک پێخه‌فدا ب‌خه‌ون، هه‌روه‌ها با‌شتر وایه‌ له‌یه‌ک ژور نه‌خه‌وێترین، نه‌و مندالانه‌ی له‌ یه‌ک پێخه‌فدا ده‌خه‌ون، به‌شی‌وه‌یه‌کی رێک‌خرا‌و توشی لی‌ک خ‌شاندن و پێکه‌وه‌ نوسانی جه‌سته‌یی ده‌بن، که له‌وانه‌یه‌ به‌ هۆیه‌وه‌ گه‌مه‌ پ‌ئ‌کردن رو بدات...

خه‌وتنی مندالی‌ش له‌گه‌ل دا‌یک و با‌وکی له‌یه‌ک ژوردا، کارێکه‌ هه‌رگیز پ‌ئ‌ی نا‌گوت‌ری

مافه کانی دایک و باوک

خوای گه وره ده فرموی: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَنْفُلَنَّ عَنْكَ الْكِبَرُ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا، وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ (الإسراء - ۲۳)، واته: په وروږدگار ت فرماني داوه له و زیاتر که سی تر نه پهرست و، له گهل دایک و باوک به باشی رده تار بکه. گهر یه کیکیان له لات پیر بون پی یان مه لی نؤف له بهر بیزاری، گهر داوای شتیکیان لی کردی. گهر شتیکت به دل نه بو سهرکونه و سهرزده نشیان مه که. قسه ی خو ش و نه رم و نیانیان له گهل بکه و بالی ملکه چی به زه یی یان بو رابجه. بللی خوا به رده م به دایک و باوکم بکه، وهك نه وان منیان به بچوکی به ختو کردوه و پیگه یاندوه^(۱).

حیکمه ت و دانایی. مندال که ده خوی و پیډه چی خه وتوه، به لام ناواش نی یه، ته نانه ت نه وانه ی له تمه منی دو سالی یان سی سالی دان، له کاتی هست کردن به دیارده ی کرداری جنسی دایک و باوک له سرچی دا، ده ترسن.. ته نانه ت تاریکیش نابیته په رده له به رده میاندا، چونکه مندالی بچوک له ده نگه ده نگدا توشی دل راوکی ده بیت!! ده توانین بلین زور به ی حال ته کانی کزی جنسی، که له مندالان رو ددهات، هویه که ی فراموش کردنی جیا کردنه و ی شوینی نوستنیانه و، نوستنیانه له ژوری دایک و باوک، همو نه مانهش به شرعی خوا و عه قلیش قه ده غه یه، که واته با دایک و باوکان ناگادارین. ^(۱) نه مه هستی سروشتی یه بهرام بهر به و که سی، که چاکه کردنیان، توشی بیزاری نه کردون و به همل کوشش دانیان داوای پاداشت ناکه، به لکه همو چاودیری به رده و ام به زه یی یه کیان خستوته گهر، له بهر تزیکی و سروشتی یه تی، که هیچی که متر نی یه له سوپاس و پی زانین، نه مهش بو نه و ی وهایی مرو قایه تی بیاریزی له دهرده کانی پی نه زانین و نکولی کردن.

ههروه ها خوى بالا ده فرموى: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ (البقرة - ۸۳)، واته: كاتيك پهيماى متمانهييمان له بهنى نيسرائيل وەرگرت، كه جگه له خوا كهسى تر نه پهرستن و به ندياهه تى بو نه كه ن و، له گهل داىك و باوكانىش باش بن.

ده فرموى: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾ (لقمان - ۱۴)، واته: فرماغان به ناده ميزاد كرده له گهل باوك و داىكى باش بى و چاكيان له گهلدا بكات، چونكه داىك به هوى سك پرى يهوه توشى بى هيزى و سستى له شو (مضاعفات) ده بى. نهم داىكه بو ماوهى دو سال

به نركى خومان ده زانين، كه نيتمه ده باره زى ژنو ميتردى نيسلامى به خته وهر ده نوسين، قسه له سهر مافه كانى داىك و باوك بكهين، كه له لايهن ژنه وه، يان له لايهن كوره تاوانباره كه يانه وه، به ناراسته ي هاوسهر به دكاره كه ي خراپه يان به رامبه ر ده كرى، نازانن بهم كرده وه يان يه كه م به ردى بناغهى جيا بونه وه و روخانى به خته وه ريان داده نين، چونكه خوى گه وه له مافه كانى باوك و داىك بى ناگا نابى، تولهش ده ستيتى بو شو داىك و باوكه ي، كه نه و پهرى تواناو كوششيان سهر ف كرده وه شو و غونيان كرده له پيناو به ختيا ر كرده كوره كه يان، كه له ته مهنى گه وه ييدا خو به زل زانينيان به سهر دا ده سه پيتى.

نيتمه كه له سهر به خته وهرى خيژانى مسولمان سورين، نهم ناموزگارى و راسپاردانه مان پيشكهش كردن، ناوا ته خوازين ژنو ميترد لى بى ناگا نه بن، نه مهش چى تى ناچى، ته نها دابه زين له هه ندى خوپه رستيان داو، بير له به سال اچونى خويان بكه نه وه، چونكه خوى گه وه نامرى، چون بيت ناوات له گهل ده كريت چ بچيتى نه وه ده دوريه وه!

به خته وهر ترين كهس نه ريه، كه كوشش ده كا بو دلخوش كردن و شادى خستنه نيو دلى باوك و داىكى يه وه، نه مهش ته نها هه ندىك سوزو كه ميك له قوربانى و په له كرده ي ده وى، بو شو په يره وه ي كه نيسلام داي ناوه شو پلانه ي داي ناوه بو مافه كانى داىك و باوكى.

شیری ده داتی. له بهر نه وه سوپاسی من بکه و سوپاسی دایک و باوکت بکه، چاره نویستان گه رانه و هیه بو لای من.

ههروه ها ده فهرموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾ (الاحقاف- ۱۵)، واته: فهرمانان به ئاده میزاد کردوه چاکه له گهل دایک و باوکیا بکات، چونکه دایکی به نیش و نازارو ناخوشی یه وه نو مانگ له سکیدا هه لیگرتوه، کاتیکیش له دایک بو، به هه مان شیوه نیش و نازارو نه شکله نجهی بینیه وه. جا به حمل و له شیر برینه وه که ده کاته (۳۰) سی مانگ، دایکه که له م نازاره دایه.

پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی: ((أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِأكْبَرِ الْکِبَائِرِ؟ الشَّرْکُ بِاللَّهِ، وَعَقْوُقُ الْوَالِدَیْنِ))^(۱)، واته: ئایا هه والی گونا هه هه ره گه وه رکانتان پی رابگه یه نم؟ بریتین له هاوبه ش دانان بو خوا و نازاردانی دلی دایک و باوک. ((جاء رجل الى النبی ﷺ یسأله: یا رسول الله من أحق الناس بحسن صحابتي؟ قال أمک! قال: ثم من؟ قال: أمک. قال: ثم من؟ قال: أمک. قال: ثم من؟ قال: أبوک)) (رواه البخاري ومسلم)، واته: پیاو یک هاته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و لی ی پرسى: نه ی پیغه مبه ری خوا! کی له هه مو خه لک شایسته تره بیکه مه ها وه لئو چاکه ی له گه لدا بکه م؟ فهرموی: دایکت. گوئی: پاشان کی تر؟ فهرموی: دایکت. گوئی: پاشان کی تر؟ فهرموی: دایکت. گوئی: پاشان کی تر؟ فهرموی: باوکت.

((رغم انف من أدرك والديه عند الكبر أو أحدهما ولم يدخل الجنة))^(۱)، واته: لوتی تهو کهسه به قور داچی، که ده گات به دایکو باوکی، یان یه کیکیان له کاتی پیری و، خزمه تیکی وایان ناکات که پیی بجیته به هشت.

ده فهرموی: ((أنت ومالك لوالدك! إن أولادكم من أطيب كسبكم، فكلوا من كسب أولادكم))^(۲)، واته: تۆ مال و سامانت هی باوکتیه! منداله کانتان له باشتین ده سته وتی ئیوهن، ده که واته له ده سته وتی منداله کانتان بخۆن.

ده فهرموی: ((إن الله حرم عليكم عقوق الأمهات))^(۳)، واته: خوی گه وره نازار دانی دلی دایکانی له سهرتان حهرام کردوه.

پیغه مبهەر ﷺ ده فهرموی: ((لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق))^(۴)، واته: گوپرایه لی و فرمان بهری که سیک ناکری، که سهرپیچی فرمانه کانی خوا بکات.

(۱) رواه مسلم والترمذي .

(۲) رواه أحمد في المسند وأبو داود (حديث صحيح) .

(۳) رواه البخاري .

(۴) رواه أحمد في المسند (صحيح) .

فیتنه ی نافرته

له نافرته بگهړئ

پيغمبر ﷺ دهغه رموي: ((ما تركت بعدي فتنة أضر على الرجال من النساء))^(۱)، واته: له دواي خوځم هيچ تايك كړنه وه يهك، و هك تايك كړنه وه ي نافرته تان يو سهر پياو اتم به جي نه هيشته وه، كه ناوا كاري گهر بي.^(۲)

(۱) رواه البخاري ومسلم

(۲) هه نديك گوتويانه: شهي تان به نافرته ده لئ: تو نيوه ي سهر بازي مني، تو تيريكي مني ده بها ويزم و نامانچ ده پيكم، جانيوه ي سهر بازه كه ي بريتي به له ناره زوبازي (الشهوة)، نيوه سهر بازه كه ي تري بريتي به له تور ه يي (الغضب).

يه كيك له ژير سهر ديړي (ژن له دواي هره هه نكاويك، كه له ژيان هه نكاوي ده نيي، خوي شار د و ته وه) گوتويه تي: ژن له دواوه ي هه مو به د به ختي به كه، هه روه ها هوي به خته وه ريشه، نافرته پالت ده نئ يو ناواتي زور.

نافرته نهو مروقه ساده و نالوژه يه، نهو شه ماله سيحرو چيژه جوانه يه، تاوان و شته خراپه كانه، نهو بايه گهر مدي ناگري غه زه به!

لهو جهسته لاوازو ناسكه، به هيژ ترين هو كاره كاني سيحري تيډا شاره و ته وه، هه روه ها تاوان و كاري خراپيش. ههر لهم جهسته بي هيژه دا هو كاره كاني كاره چاك و پاك و جوانه كان شاره و ته وه!

سهر ي بچوكي شوړش و ناگره، هه روه ها هيمني و شي تي و ژيري و رو شني تيډايه. له بهر هه مو نه مانه و مه ترسي نافرته، و هك له پيشه وه باس كرا، پيغمبر ﷺ راي سپار دوه، كه نافرته ي ديندار له بي دين به باشر دابنري. قبول كړدني دين و سور بون له سهر ي، ماناي ويستي نيسلامه له بهر قهراري خيژان و خوشگوزهراني.

همروها ددهرموی: ((إن الدنيا حلوة خضرة، وإن الله مستخلفكم فيها، فينظر ماذا تفعلون، فاتقوا الدنيا واتقوا النساء، فإن أول فتنة بني إسرائيل كانت في النساء))^(۱)، واته: دنیا سهوزو شیرینه و خوی گه وردهش نیوهی تیدا جینشین کردوه، ته ماشاش دهکات بزانی چی دهکهی.

که واته: له رازاوهیی و، له ری لادهری دنیا خۆتان پیاریزن و له شته فریودرهکانی نافرهت و فیل و تهله که شهیتانیهکانیان خۆتان پیاریزن، چونکه یه کهم تاقیکردنهودی بهنی نیسرائیل به هوی نافرهتانهوه بو.

پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهفرموی: ((لولا حواء لم تخن أنثى زوجها الدهر!))^(۲)، واته گهر دایکه حهوا نهبوايه، بهدریژی ری رۆزگار، هیچ نافرهتیک ناپاکی له میژدهکهی نهدهکرد.^(۳)

هاوسهری بی دین بارگرانی یه لهسهر میژدهکهی و وهچهکهی، غونهی وهك نهوهیه، که ناتوانی له بهردهم کۆسپ و تهگهره ناخۆشی و بهلایهکانی دنیا خۆی رابگری، له ژبانیشدا بهختیار نابیت. بهراستی میننهی نافرهت و فیتنهیی مالی و سامانی و رهچهلهکی، بهختیاری ناکات، خیزانهکشی بهختیار ناکات، تا بیگۆژی بۆ بهروبو میکی نارهزومهندو بهزهیی یهکی فراوان و رابواردنیکی سودمهندو توشویهکی دیاریکراو.

لهم بارهوه پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دهفرموی: ((إن الدنيا متاع، وخير متاعها المرأة الصالحة)). (رواه مسلم والنسائي) (الأسرة في الإسلام)

علامه صدیق حسن خان له کتیبهکهی (حسن الأسرة) گوتیهتی: نافرهت فیتنه (واته تاقیکردنهودی پیاوان)، چونکه سروشتی پیاو زۆر به لایاندا دهچیت، له پیتا و نهوان توشی حهرام ده بیت، به هوی نهوانهوه ههولێ کوشتارو دۆژمنایهتی دهدریت، که مترین شت له مهدا نهوهیه، که له دنیا دا نارهزوت لیتی بی و، گهندهل کردنیشی زیانی زۆرتیه.

(۱) رواه مسلم .

(۲) رواه مسلم

(۳) (منأوی) له (فیض القدیر) دا له رافهی نهم فرمودهیه گوتیهتی: ... به واتای گهر خیانهتی دایکه حهوا بۆ نادهم نهبوايه به گومرا کردنی و هاندانی لهسهر سه پیتیچی

کړدنی فەرمانی خوا به خواردنی درهخته که، نهوا هیچ نافرته تیک خیانه تی له میړده که ی نه ده کرد، چونکه دایکه ههوا دایکی نافرته تانه، جا نافرته تانی بهو چواندود، گهر نهو نهم پړی یی نه گرتبا بهر، هیچ نافرته تیک له گهل میړده که ی نهم پړی یی نه ده گرتبه بهر، جا که ناپاکی کرد، نهم ناپاکی به له نیو کچه کانی بلاوه ی کرد، کهم نافرته هیه له ناپاکی میړده که ی دهر باز بیټ، جا به کرده وه بیټ یان به گوشتار.

مده بست له ناپاکی داوین پیسی (زنا) نی یه، حاشا نه خیر! به لکو دایکه ههوا مهیلی دا به ناروزی نه فس به خواردنی درهخته که، نه مهش بو باوکه نادم رازایه وهو جوان کرا، که فەرمانی نیلیس جی به جی بکات، که نه مه به ناپاکی نادم دانرا، به لام نهو نافرته تانه ی دوی نهو دین، که ناپاکیه کیان لی روده دات به هو ی نه وه یه! نهم فەرموده یه ناماژیه بو دلدانه وه ی پیاو له وه ی، که له ژنه کانیان دهیی ننو روده دات، وه له دایکه گه وره یان روی داوه! نه مهش له سروشتیانه وه یه و بو یان ماو ته وه.

که راته له که مته رخمی کړدنیان به بی مده بست لومه یان ناکړی، هه روا پتویسته نافرته تان خو یان به مجوره ناسانی و له سه رخو یی به رانه یینن، به لکه ده بی نه فسی خو یان زه بت بکه نو جیهادی ههوا و ناروزیان بکه ن، بو نه وه ی له لای خوی گه وړه پاداشت به ده ست بی ننو پله و پایه ی بهرز له لای پیاو دهسته بهر بکه ن.

مەترسى كېشەى جنسى

ئىسلام گرنگى يەكى زۆرى بە كېشەى جنسى داودو تايىسەتى يەكى بۆ داناو، ئەوئىش بە چاودىرى كىرنى يەتى، وەك لەم كىتېبەدا ھەندىكى لى باسكرا، ئەوئىش ديارە لەبەر گرنگى پىدانو مەترسى يەكە يەتى. بە بۆنەى ئەم ناوئىشانەو، پىتوئىستە نامازە بەو بەكەين، يەكەم تاوان لەسەر زەوى رويدا، ھۆيەكەى جنس بو!!

لە تەفسىرى (ابن كئىر) ھاتود: ئادەم ھەر مىنداللىكى لە دايك بوبى كوپو كچى پىكەو لە دايك بون، جا كوپى ئەم سەكەيان كچى سەكەكەى تى دەكردە ھاسەرى خۆى، كوپى سەكەكەى تر كچى ئەم سەكەى دەكردە ھاسەر، تا ئەو كاتەى دو كوپى لە دايك بو كە ناويان ھابىل و قابىل بو. قابىل خاوەنى بىستانىك بو، ھابىلىش خاوەنى مەر بو. قابىل گەورەترىيان بو، كە خوشكىكى ھەبو لە خوشكى ھابىل جوانتر بو، ھابىل داواى خواستنى خوشكى قابىلى كرد، قابىل رازى نەبو گوتى: ئەو خوشكەو لەگەل من لە دايك بوو لە خوشكى تۆ باشترە، من شايستەترم بىكەمە ھاسەرى خۆم!.

باوكىشى فەرمانى پىدا، كە خوشكەكەى بدات بە ھابىل، بەلام رازى نەبو، جا ھەردوكيان قورىانىيىكيان بۆ خاوى گەورە سەرىرى، تاوەكو بزائى كامەيان شايستەترن بە كچەكە، لەو كاتەدا ئادەم ﷺ لە لايان نەبو، جا ئاگرىك ھاتو قورىانى يەكەى ھابىلى خواردو وازى لە قورىانى يەكەى قابىل ھىنا، قابىل تورە بو، گوتى: دەتكورم بۆ ئەوئى خوشكەكەى من نەكەيە ھاسەرى خۆت!!...أ.ھ. (۱)

(۱) بە كورتى ئىبن جرير گىراوئەتەرە.

خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْثِ﴾ (آل عمران - ۱۴)، واته: خوْشه‌یستی نارده‌زوه‌کانی نه‌فسانی بوْ خه‌لک رازاوه‌ته‌وه، که بریتی‌یه له ژنان^(۱)، مندال، کیسه‌ی زیرو زیو، نه‌سپی خوْشه‌نگ و نیشانه‌دارو مه‌رو مالآت و کشتوکال.

پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فرموی: ((أَكْثَرُ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ تَقْوَى اللَّهِ وَحُسْنُ الْخُلُقِ، وَأَكْثَرُ مَا يُدْخِلُ النَّارَ: الْفَمُّ وَالْفَرْجُ))^(۲)، واته: نه‌ودی که به زوْری خه‌لک ده‌باته نیو به‌هسته‌ود، له خوا ترسان و په‌وشت باشی‌یه، زوْریه‌ی نه‌ودش خه‌لکی ده‌باته نیو ناگری دوزه‌خه‌وه: زمان و داوینه.

هه‌روه‌ها ده‌فرموی: ((مَنْ وَقَاهُ اللَّهُ شَرَّ مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَ شَرَّ مَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ))^(۳)، واته: هه‌ر که‌سی خوای گه‌وره له خراپه‌ی زمانی و داوینی^(۴) بیاریزی نه‌وا ده‌چیته به‌هسته‌وه.

(۱) له‌م نایه‌ته‌دا خوای گه‌وره نافرته‌ی به‌سه‌روی نارده‌زوه‌کان (الشهوات) داناوه، له‌به‌ر نه‌ودی له هه‌مو لایه‌که‌وه پیش‌ه‌ودی دلی بی‌اوان ده‌که‌ن.. یه‌کیک له نافرته‌ه صالحه‌کان ده‌یگوت: له به‌دبه‌ختیمان نه‌وه‌یه، که خوای گه‌وره له پیش‌ه‌ودی نارده‌زوه‌کانی داناوین، پاشان نه‌م نایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه.

(۲) رواه الترمذي (حديث حسن).

(۳) رواه الترمذي وابن حبان (حديث صحيح).

(۴) یه‌که‌م خوین له‌سه‌ر زه‌وی ریژرا، خوینی یه‌کیک له کوربه‌کانی ناده‌م بو به‌ه‌وی پیش‌ه‌رکی کردن له‌سه‌ر نافرته‌ه، وه‌ک له پیش‌ه‌وه باسان کرد، نامۆش‌نی یه‌گه‌ر پیغه‌مبهری خوا ﷺ رزگار بون له ناگر بوْ که‌سیک مسوگه‌ر بکات، که زمان و داوینی بیاریزیت، له‌و که‌سانه‌ش ده‌بیّت، که له پیش‌ه‌وه ده‌بن له‌چونه به‌هسته‌شت.

پیغمبر ﷺ ده فرمودی: ((إِنَّهُ يَدْخُلَانِ الْجَنَّةَ: مَنْ حَفِظَ مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَرِجْلَيْهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ))^(۱)، واته: دو شت هه ن ده بنه مایه ی چونه به هه شت: هه رکه سی زمان و داوینی له گونا ه و تاوان بیاریزی، ده چیت به هه شته وه. هه روه ها هه رمویه تی: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنْيٍّ!))^(۲)، واته: خواجه من په نا به تو ده گرم، له خراپه کاری گوی و چاو و زمان و دل، له خراپه کاری داوینم.

له بهر نه وه په پاکخوبی کردن و به پاک راگرتن و ناراسته کردن غه ریزه ی جنسی، بو ریگای راست و دروست و شرعی به گرنه گرتن شوین و پایه داده نریت، چونکه سه لامه تی و هه ستانه وه ی نوممت له سه نه مه راده وه ستی! هه ر به بونه ی قسه کردن له سه ر مه ترسی کیشه ی جنسی، باش وایه باسی نه وه بکه ی ن، که بزاقی چاکسازی نایینی (اللوثری) له نه وروپا له گرنه گرتن هویه کانی چاره سه ر کردن نه م کیشه یه، وه که (مارتن لوثر) سه ر وکی نه م چاکسازی نه ناشکرای کرد، که به پی نه وه ی له کتیبی (حیاتنا الجنسية) دکتور (فریدریک کهن) هاته وه، گوتویه تی: (هه ر که سیک ده یه وئ به زوره ملی گه رمایی جنسی کپ بکاته وه، به که سیک ده چی، که بی هه ستو ده یه وئ قه ناعه قان پی بکات سه ر وشت پیچه وانه ی نه و شته یه، که نیمه ده یناسین، نه ناگر شت ده سوتینیی و، نه ناویش شت ته ر ده کات و، نه پی اویش ده خواو ده خواته وه!!)

لوثر به قسه کانی به ریه رچی تیگه یشتنه کانی ره وشتی که نیسه ده داته وه، که به سه ر خه لکیدا سه پانده و، نه ویش بریتی به له و ره به نی یه ی خویان دایان هینا وه، نه و قسه یه ی ده لی:

جنس خودی خوی شتیکی پیسه، تافره ت دروستکراویکی شه ی تانی پیسه، پیویسته خوی لی دور بخوړته وه، هاوسه رگرتن (زواج) یش پیویستی یه کی غه ریزه یی -نازه لی- یه بو گشتی، به لام که سی به خته وه ری ته قوادار نه و که سیه، که ژن نه هینتی.

(۱) رواه الخرائطي (حديث صحيح) .

(۲) رواه أبو داود (حديث صحيح) .

خِیزان له به ردهم گِیژَه لَوکِه دا

مه ترسی تیکه لاوی و

به تهنهها دانیشتن له گهل ئافرهت

پیغه مبهَر ﷺ ده فرموی: ((أَلَا لَا يَبْتَئَنَّ رَجُلٌ عِنْدَ امْرَأَةٍ نَيْبٍ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ نَاكِحًا أَوْ ذَا مَحْرَمٍ))^(۱)، واته: با هیچ پیاوێک له لای ژنیك شوی کردبێ نه مینیتته وه، مه گهر ماره پری بێ، یان مه حره میتکی بێ - وهك باوك و براو خال و مام -.

ههروهها ده فرموی: ((إِنَّ الْمَرْأَةَ تَقْبَلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، وَتَدْبِرُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ))^(۲)، واته: ئافرهت له رازاوهیی و فیل دا، له شیوهی شهیتان دیته پیش پیاوو، له سههر شیوهی شهیتان پشت هه لته کا. ههروا ده فرموی: ((لَا يَخْلُونُ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ ثَالِثَهُمَا الشَّيْطَانُ))^(۳)، واته: هه ر پیاوێک له گهل ئافرهتیک به ته نهایی دانیشیت، نهوا سێیه میان شهیتانه، که دیته نێوانیان و ده بێته هاندهر بو خراپه کاری.

ده فرموی: ((لَا يَخْلُونُ أَحَدُكُمْ بِامْرَأَةٍ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ))^(۴)، واته: نابێ هیچ که سێک له نێوه له گهل ئافرهتیک به ته نهایی و به جوته دابنیشن،

(۱) رواه مسلم .

(۲) رواه مسلم .

(۳) رواه الترمذي حديث صحيح واسناده جيد.

(۴) رواه البخاري ومسلم

مه گهر مه حره میکی یان له گهل دابین^(۱).

(محمد طلعت حرب) له پهرتوکه که ی (المرأة والحجاب) دا ده لئ: ټیکه لای ژن و پیاو هه لگرتنی بالا پوښی دو ئاواتی دیر زه مانى نه وروپایه، به شیوه کی و، که گشت که سیک ههستی پښ ده کات.

ده لئ: هیچ له مپهرو بهر به سټیک نه ماوه بو نه ودى کومه لگه ی نیسلا می له روزه لات بهرو رو خان بیات، نه مهش نهک ته نهها له میسر، به لکو گورانکاری به سر ئافره تی مسولمان هی ناو ده بهرو نهو خراپه کاری و به دره وشتی یه ی بردون، که ئافره تی روزه ئاوا ی گرتو ته وده. نه مهش ده بیته مایه ی مه ترسی و خه ترناکی ره وشتی کومه لگه.

هه ندیک گه نچو لاو به کوړو کچه وه سه یریان به وه دئ، که نابښ کوړو کچیک به ته نهایی له ژوریک کوښنه وه، به لکو ده بښ برایه کی، یان

(۱) نه م نه ده به بهر زه ی نیسلا م، له کوږ له ئاست دابو نه ریتی بیگانه فاجیره کان، که نه م جوړه کوښنه وه ی پیاو ژنی نامه حره م به ته نهایی و ټیکه لای ژن و پیاو به کارنکی ئاسایی داده نښ.

با خوښنه ناگاداری نه م چیر که بیت، که باسی راده ی هه لوه شانه وه ی روزه ئاوا ده کات، که له روزه نامه ی (أخبار اليوم) ژماره (۳) ی یونیوی سالی ۱۹۵۶ له ژماره ۶۰۸ لاپه ره ۲ بلاوی کردو ته وه:

(پیاو ټیک له ماله که ی خوږ، هاوسه ره که ی خوږ له گهل پیاو ټیک بیگانه به روتی گرتو، وهک روزه له دایک بونیان، بویه له دادگا سکا لای بهر ز کردو ته وه داوا ی جیابونه وه (طلاق) ی کردو له هاوسه ره داوین پیسه که ی، که سوکایه تی به که پامه تی و که پامه تی مالی هاوسه ری یه تی پیروزی کردو، به لام دادگای ټینگلیزی له یه کن له دادگاکانی له نده ن، ره فتاری نه م پیاو کونه په رسته ی به دل نه بو، که له گهل پيشکه و تنی روزه ئاوا یی و کومه لایه تی ناگو نځی!! بویه حوکیان دا به ره تکر دنه وه ی داوا که ی، به پاساوی نه وه ی له سر پیاو (هاوسه ر) پیویسته ره چاوی بارود خو دابو نه ریت بکات!!!).

خوشکیکی له گهل بئی. به بیروبوچونی ئەم گەنجانە ئەم شیواژە، ڕینگە گرتنە له سەر بەستی و ئازادی یان، دیارە ئەوەش بە مەبەستی ئارەزوو هەواو هەوەسیان و ئارەزووبازیان، ئەمە دەڵێن.

رۆژنامەی (الجمهورية) ی میسری لە رۆژی ۹ ی یۆنیۆی ۱۹۶۲ سەرۆتاریکی بلاو کردەووە لە ژێر سەردێری: (ئافەرتیکی نوسەری ئەمریکی دەڵێ: مەهیڵن کۆرۆ کچ تیکە لاو بن، ئافەرتان بێستەنەو). -سەرۆتارە که به کورتی باس دەکەین:-

ناوی ئافەرتە نوسەرەکە (هیلسیان ستانسیری)یە، که رۆژنامەنوسیکی ناودارە. ئەم ئافەرتە نوسەرە سەردانی زانکۆکان و سەربازگەکانی لاوان و دامەزراوە کۆمەڵایەتی یەکانی کۆماری میسری کرد، جا دەڵێ: کۆمەڵگەی عەرەبی (مەبەستی پێ ئیسلامی) کۆمەڵگایەکی ڕێک و پێک و ساغەو، لە سروشت (طبیعة) باشی ئەو کۆمەڵگایە ئەوەیە، که پابەندی خوو نەریتیان، که کۆرۆ کچ لە سنووریکی مەعقول و دیاریکراودا ڕەفتار دەکەن، نەریتیکتان هەیە، که بەرەڵلایی سیکسی بە حەرام دادەنرێت، که ئەمە لە رۆژناوا بە ئاسایی دادەنرێ و هەرەشەش لە کۆمەڵگا و خێزانی ئەوروپا و ئەمریکا دەکات...

لەبەر ئەوە نامۆزگاریم ئەوەیە، پابەندی ڕەوشت و خوو نەریتتان، تیکە لاو نەبونی کچ و کۆرۆ بن. سەر بەستی ئافەرتان سنووردار بکەن و بگەڕێنەووە چەرخێ بالا پۆشی و سەرپۆشین. کۆمەڵگەی ئەمریکی بووتە کۆمەڵگەیەکی وشک و بێ سۆزو عاتیفە، پڕە لە بەرەڵلایی کاری جنسی و ئافەرتی ڕوت، بونەتە قوربانی تیکە لاوی سەر بەستی بێ سنور، که لاوەکانیان تەمەنیان پیش ئەوێ بگاتە بیست سالی لە گرتوخانەکان و

شوسته کان و خانوه نهی نی یه کان ده بیئرینه و ده! نهو سه ره بستی یه بی سنورده
به خشیمان به کچ و منداله کانان، وای لی کردن ببن به چه ته کانی (جیمس
دین) و چه ته ی مادده بی هوشکهره کان و کوپله سپی یه کان.

تی که لاوی کورو کچ و به ره لالی و سه ره بستی، له کو مه لگای نه وروپی و
نه مریکی، خیزانی خسته مه ترسی یه وه و قییه و نه خلای خسته له رزد،
له گرنگترین نه و قسه یه ی له ریگه ی گومرای زانستی هاته ناو
نومه ته که مان نه وده بو، تی که لاوی نیوان کورو کچ سروشته کان پاک
ده کاته وده ده بیته شتیکی ناسایی و، بیر کردنه وه له مه سه له کانی جینس
که م ده کاته وده.. نه مهش درۆیه به ده می زانسته وده ده کری، که واقعی ژیان
نه مه به درۆ ده خاته وده. په یوه ندیم به یه کی که له زانا دهرونناسه
میسریه کانه وه کرد، که باودریان به م تیوره گه ندله هه بو، پیم گوت: گهر
نه مه راست با، ده بوایه نه و تی که لاوی ته واده ی ژن و میرد بیته هوی
دور که وتنه و دیان له مه سه له کانی جنسی! نه مهش راست نی یه.

ئەه ی ژنی میردداریابە!

پێغه مبهەر ﷺ دەفرموی: ((لا تبأشر المرأة المرأة فتنتها لزوجها كأنه ينظر إليها))^(۱)، واتە: با ئافرەت وەسفی جوانی و شوخ و شەنگی ئافرەتییکی تر بۆ میژدەکەمی ئەکات بەو شیۆدیەمی، کە وایە میژدەکەمی بکات تەماشای بکات، ئاوا وەسفی دەکات، کە دەیهیئیتە پیش چاوی وەک بلیی تەماشای دەکات.

ئەم تەو جیهەمی پێغه مبهەر ﷺ، دەرونی ئادەمیزاد بە دیار دەخات و دەیناسینی و مەترسی یە کەشی دەخاتە رو، کە زۆرجار بە هۆی وەسف کردنی ئافرەتیی بۆ پیاو، دەبیته هۆی ئەو دی دلی پیاو دەکە بۆ لای ئافرەتە وەسف کراو دەکە بچیی، نیازی خراپی هەبی و ئافرەتە کە ببیته نیچیری خۆشەویستی. هیچ گومانیش لەو دا نیە ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ...﴾ بە ئارەزووی خۆی قسە ناکات، هەرچ دەیلی لە خواوە تیگە یە نراو دە (النجم: ۲-۳).

ئەبن القیم دەلی: ئەو شتانەمی دەبنە هۆی خۆشەویستی بۆ خۆشەویستراو چوارن:

یەکیکیان: تەماشاکردن بە چاویان بە دل، کە بۆی وەسف دەکری، چونکە زۆربەمی خەلک خۆشەویستی یان بەبی بینین بۆ دروست دەبی. جا لەبەر ئەمە پێغه مبهەر ﷺ حەرامی کردووە ئافرەت وەسفی ئافرەتییکی تر بۆ میژدەکەمی بکات^(۲).

(۱) رواه أحمد في المسند والبخاري وأبو داود والترمذي (حديث صحيح).

(۲) روضة المحبين، لایەرە ۸۸.

پاراستنی ئافرهت و پاریزگاری کردنی

پیغه مبهرد عليه السلام ده فرموی: ((لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تَوَمَّنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تَسَافِرَ سَفَرًا يَكُونُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَصَاعِدًا إِلَّا وَمَعَهَا أَبُوهَا أَوْ أَخُوها أَوْ زَوْجُهَا أَوْ ابْنُهَا أَوْ ذُو مَحْرَمٍ))^(۱)، واته: ئافرهتێك كه برپای به خوای گه وره و رۆژی دواپی ههیه، بۆی هه لال نیه سه فەر بۆ شوینێك بکات، که ماوه که ی له سێ رۆژ به ره و سه ره وه زیاتر بیت. مه گه ر باوکی، یان براهکی، یان میرده که ی، یان کورده که ی، یان مه خره میکی له گه ل دابی.

پیاویك دانی به م راستی به هیتناو ده لێ: له شارێك بوم، به دوا ی ژنه که م نارد، که بێته لام، نه ویش له شارێکی تر بو. جا له کاتی دیاریکراودا چاوه روانیم کرد، به لام فرۆکه که هه ر نه گه یشت. له فرۆکه خانه که به ته له فۆن پرسیارم کرد، نه وانیش گو تیان: فرۆکه که شتیکی خراپ بو وه نیش ناکات و ناچار بو به مه به ستی چاک کرد نه وه ی له شوینێك بنیشی، پاش سه عاتیکی تر فرۆکه که ده گاته شوینی خۆی، پاشان فرۆکه که گه یشت.. ژنی پیاوه که له سه ر فرۆکه که دابه زی، میرده که شی چو له ته نیش ژنه که ی را وه ستا. نه و ئافره ته ی خزمه تی ناو فرۆکه که ده کات (مضیفة) به ژنه که ی گو ت: خوا حافیزیت له فرۆکه وانه که کرد؟ کاتی نه و قسه یه ی گو ت نه یزانی نه و پیاوه ی له ته نیش ژنه که یه میرده یه تی.

میردی ژنه که زانی چی رویدا وه چی بوه، چونکه فرۆکه وانه که فێلی له سه ر نشینه کان کرد بو به بیانوی بونی خه له لێك له فرۆکه که، که ماوه ی

(۱) رواه البخاري ومسلم وغيرهما .

کاترژمیریک پیویستی به چاککردنه وه ههیه، جا فرۆکه که له فرۆکه خانیه ک
 نیشته وه سه رنشینه کانیش دابه زیون، پاش تیپه ربونی کاترژمیریک
 سه رنشینه کان گه رابونه وه ناو فرۆکه که، له ماوه ی ئهم کاترژمیره دا
 فرۆکه وانو یاریده ده ره که ی نیشی خو یان له گه ل به جی هینابو، واته: زینایان
 له گه ل کردبو! ئهم رودا وه مایه ی په ندو ناموژگاری یه بۆ ئه و که سه ی په ندو
 وانه وه ده گریت.

نافره ت له کاتی سه فەرکردندا، که یه کیکی مه حره می له گه لدا ده بی،
 ئهم مه حره مه ده بیته سودمه ند بۆی، به ودی یارمه تی ده دات و له
 ده سترژی ده یاریزی.

یه کیک له نافره ته به ره للاو گالته جاره کان، که گو ی بیستی ئهم
 فهرموده یه ی پیشه وه بو، به لایه وه سه رنج راکیشه رو گرنه بو. ئه وه بو
 خوای گه وره وای ریک خست له گه ل خیزانه که م سه فەر بکه م، کاتی که
 نافره ته که هات خوا حافیزیمان لی بکات، بی نی من چۆن بومه ته
 یارمه تیده ری ژنه که م له هه لگرته ی که لو په لی سه فەر. ئه و کاته دانی به
 حیکمه تی فهرموده که ی پیغه مبه ر ﷺ دانا.

پوانینی حه‌رام تیری‌که له تیره‌کانی شه‌یتان^(۱)

خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ، وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ﴾ (النور: ۳۰-۳۱)، واته: به پیاوه برواداره‌کان بلی: با چاویان و نه‌وی که‌ن له ناست ئافرده‌تی بی‌گانه (نامه‌حرم)، با داوینیان بی‌پارێزن له خراپه‌کاری و زینا و گونا‌ه و تاوان. ئهم چاو دانه‌واندنه بۆ دلی ئه‌وان پاک‌ترو باش‌ت‌ره، خوای گه‌وره‌ش ئاگاداره به‌ودی ئه‌نجامی ده‌ده‌ن. هه‌روه‌ها به ئافرده‌ته برواداره‌کانیش بلی با چاویان نه‌وی که‌ن له ناست پیاوی بی‌گانه، با داوینیان بی‌پارێزن له زینا و خراپه‌کاری، با جوانی و رازاوه‌یی خۆیان به دیار نه‌خه‌ن، ته‌نها ئه‌وه نه‌بی که به‌دیار ده‌که‌وی -ئه‌ویش ده‌م و چاو و دو ده‌سته‌کان ده‌گریته‌وه-، با سه‌رپۆشه‌کانیان به‌سه‌ر س‌نگ و به‌رۆکیاندا بی‌ننه خواره‌وه.

پێغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌فرموی: ((إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حِفْظَهُ مِنْ

(۱) بێ‌داری و هۆشیاری نی‌سلام چه‌نده گه‌وره‌یه، که لێ نه‌گه‌راوه مسوڵمان به پێی هه‌وا و ئاره‌زوو ر‌ه‌فتاری جنسی خۆی، پلان بۆ خۆی دا‌بنی، هه‌تا گه‌ر تاوانی زینای لێ رودا، خۆی و که‌سانی تر به هیاک بدات و شایسته‌ی سزای دنیا و ئاخیره‌ت بی‌ت، به‌ل‌کو نی‌سلام هه‌موو ئه‌و ده‌روازه خراپانه‌ی ده‌بنه هۆی تی‌وه‌گلان به‌م تاوانه ناشیرینه، له‌به‌رده‌می داده‌خات: وه‌ک روانینی حه‌رام و سفوریی و خۆپۆشته نه‌کردن و تی‌که‌لاوی کچ و کو‌ر و خۆ چو‌اندن به ئافرده‌ته بی‌پروا‌کان و، نی‌شته‌جێ بوون له نزیک‌یکانه‌وه، فرامۆش کردنی بالا‌پۆشی و شتی تر، که هه‌موو ئه‌م پێشه‌کیانه به‌ره‌و خراپ‌ترین سه‌ره‌نجام کێش ده‌کات.

الزنى، أدرك ذلك لا محالة، فرنى العين النظر، وزنى اللسان النطق، والنفس تتمنى وتشتهي، والفرج يصدق ذلك أو يكذبه)) (رواه البخاري ومسلم وأبو داود والنسائي)، واته: خواى گه ورده به شى زینای له سهر ناده میزاد نویوده، مه حالیشه که ئەم به شه ده بینى، ئەم زینایهش له مانه پێك دیت: زینای چاو ته ماشا کردنه به حه رامى، زینای زمان به کاره یێنانیتى به خراپه کارى، نه فسى مروڤیش هه ردهم داواى ئەم کاره دهکات و ئاره زویه تى، ئەو کاتهش (داوین- فرج) پۆلى خۆى ده بینى، که یان زیناکه دهکات، یان نایکات.

جه ربرى كورى عبدالله گوتویه تى: ((سألت رسول الله ﷺ عن نظرة الفجأة فأمرني أن أصرف بصري))^(۱)، واته: ده باره ی ته ماشا کردنى له ناکاو ئافهت، پرسیارم له پێغه مبه ر ﷺ کرد، فه رمانى پێ کردم که چاوم لى ی لادهم.

نیمام ابن القيم ده لى: (نظر) نه کردن چهند سودى کى هه یه: یه کهم: رزگار کردنى دل له تازارى حه سهرت هینان. دودم: پۆشنایى و رهنگدانه وه له دل به جى ده هیللى، که له پوخسارو نه ندامه کانى لهش به دهرده که وى.

سى یه م: دل به هیتز دهکات و نازایه تى پێ ده به خشى. چواره م: خۆشى و شادى و دل فراوانى ده دات به دل، که خۆشى یه که ی له خۆشى ته ماشا کردنه که خۆشته ر.

پێنجه م: دل رزگار دهکات له دى لى و به ندایه تى شه هودت و ئاره زوبازى. شه شه م: ده رگایه که له ده رگا کانى دۆزه خى له سهر داده خات.

هوتهم: عقل به هیزو زیاد ده کات، چونکه بهرۀ لاکردنی چا و بو ته ماشاگردنی حرام، له که می عقله ویه... ا.ه. (۱).

پاشکاوییه کی ناشکرا (صراحة مكشوفة)

پنځه مېر عليه السلام ده فرموي: ((إذا رأى أحدكم امرأة، فوَقعت في قلبه، فليَعْمَدْ إلى امرأته، فليواقعها، فإن ذلك يُرَدُّ ما في قلبه)) (۲)، واته: نه گهر يه کيک له نيوه ئافره تېکی بينی و که وته دلې يهود، با بجیتته وه لای ژنه که ی و له گه لیدا جوت ببی، چونکه نهم جوتبونه ده بیتته هو ی رت کردنه وه ی نه وه ی که چو ته دلې و دلې پی دی داده مرکې (۳).

(۱) به کورتکراو دی له (روضه المحبین)، لاپهړه، ۹۵-۱۰۲ وهرگړاوه.

(۲) رواه مسلم.

(۳) به راستی ته وجیه تکی پر له حکمت و بهرزه، به تایبه تی له پوژگار تکی گنده لی وه که نه مړو، نافرته تان زیاد له سنور لادان خو یان له پوژاک دامالیو وه، خو یان کردو ته مزراحی ده ستی گالته جاری نافرته تان، بونه ته په پره و کارو جی به جی کهری زغیره ته مسیلی یه کانی بیتگانه له دوا ی دویلاج کردنیان بو زمانی عمره بی. نافرته تان به شتیه به ک خو یان ده خه نه رو و پوژاک تیک له بهر ده کمن، که هر به ناو پوژاکه، جا که به مجوزه خو یان غایش ده کمن، سهرنجی گهنج و پیای پی راده کیشن، په نگه سهر بکیشن بو خرا به کاری و داوین پیسی. هر بویه پنځه مېر عليه السلام لهم فرموده یه دا رینمای پیوان ده کات، هر کات شتیکی ناوایان که وته بهر چاو و سهرنجی پاکیشان و ناره زوی بزواندن، راسته وخو بچنه وه لای خیرانیان، نه و گه غانه ش که ژنیان نه هیناوه، ده بی نارام بگرن و زور به پوژو بن، هه روا دوعا بکه ن هتا خوا ی به خشنده کاری ژن هینانیان بو ناسان ده کات... نه و جوزه نافرته تانه ش گهر توژیک نابریان هه بی، ریگه به خو یان ناده ن نهم جله سهر شو پر که ره له بهر بکه ن. (وهرگړی)

دهبی ژن له داوای میړده کهي بو جوتبون په له بکات

پیغه مېهر ﷺ ده فېرموئ: ((ثلاثة لا تقبل منهم صلاة، ولا تصعد إلى السماء، ولا تجاوز رؤوسهم: امرأة دعاها زوجها من الليل فأبت عليه ... الحديث))^(۱)، واته: سئ کس نوږځيان قبول نابی، بهر وړه ناسمانیش بهر ز نابیته وده له سهر سهریشیان زیاتر تیږه ناکات: یه ک لهو که سانه ټو ټا فېرته یه، که میړده کهي به شو داوای جوتبونی لې ده کات، به لام ژنه کهي رازی نابی وداواکهي جی به جی ناکات.

ده فېرموئ: ((إذا دعا الرجل امرأته إلى فراشه، فلم تأتته، فبات غضبان عليها، لعنتها الملائكة حتى تصبح))^(۲)، واته: پیاو گهر داوای سهر جی یی له ژنه کهي کرد، ژنه کهي به دم داواکهي نه چو، میړده کهي لسی ټوړه بی و بهو حاله تهش بمینتته وده، ټو فريشته کان نه فرین (له عنه) لهو ژنه ده کهن تا به یانی ده کاته وده.

هرو هها ده فېرموئ: ((إذا دعا الرجل امرأته إلى فراشه، فلتجب وإن كانت على ظهر قتب))^(۳)، واته: پیاو گهر داوای سهر جی یی له ژنه کهي کرد بو جوتبون، با ژنه کهي به دهم داواکهي بچی، ټه گهریش ټا فېرته که له سهر پستی حوشر بی.

(۱) رواه ابن خزيمة (حديث صحيح) .

(۲) رواه البخاري ومسلم وأبو داود والنسائي .

(۳) رواه البزار (حديث صحيح) .

پیغمبر ﷺ ده فرموی: ((إذا دعا الرجل زوجته لحاجته فلتأته، وإن كانت على التنور))^(۱)، واته: گهر پیاو داوای جوتبونی له ژنه کهی کرد، با ژنه کهی به دهنگی یه وه بجی، با ژنه کهی له سهر ته ندوری نان کردنیش بی. هه روا ده فرموی: ((والذي نفسي بيده ما من رجل يدعو امرأته إلى فراشه فتأبى عليه إلا كان الذي في السماء ساخطاً عليها حتى يرضى عنها))^(۲)، واته: سویند بهو که سهی نه فسی منی به دهسته، هه پیاویک داوای سهرجینی له ژنه کهی بکات و ژنه کهشی به دهنگی یه وه نه چی، نه روا نه وهی له تاسماندایه تورده ده بی، تانه وکاتهی میرده کهی لیتی رازی ده بی^(۳).

(۱) رواه النسائي والترمذي (حديث صحيح).

(۲) رواه البخاري ومسلم.

(۳) زورجار له بهر چهند نیش وکارک، ژن له میرده کهی دور ده که وئو داواکهی جی به جی ناکات، جا به مجوره ژنه ده لیم: پتویسته له کاتی داواکردنی سهرجینی هه مو نیش وکارو خه مو خه فته تیک بخریته لایه ک، هه مو نیعتبارتیک بخریته لایه کی تر! به راستی نه وکاته چهند کاتیکی به تام و خوش و به له زه ته، که ژن و میرد بو لای یه کتری راده کیشی و له ناو سوزو خوشه ویستیان بو یه کتری بتوینه وه و بینه یه ک جهسته و، تیشکی خوشه ویستی و نهوین له م که شه جوان و خوشه به سهریانداندا بلا و بییته وه.

به بۆنه ی قسه کردن ده رباره ی راسپارده کانی پیغمبر ﷺ بو ژنان، که په له بکه ن بو به جی هینانی داوای میرده کهی بو جوتبون، نه م سهربرده یه باس ده که ی:

له کتیبی (الآغانی) که میک به کورتی و دهسکاریه وه هاتوه که نافرته تیک گوتویه تی:

((له لای عانیشه ی کچی ته لحه بوم، گوتیان: نه وه (عه مری کوری عبیده) هه راپایه وه - واته میردی عانیشه -. منیش لاکه و تم و میرده کهی چوه ژورده وه، جا بو ماوه یه ک گویم له دهنگی ده ستبازی ژنه که بو، گویم له قسه ی سه یرو سه مه ره بو.. هه ر که میرده کهی چوه ده ره وه، به عانیشه م گوت: تو نه وه پله و پایت هه یه و شتی وا ده که ییت؟! نه ویش گوتی: نیمه نه وه نده ی له توانا ماندا هه یه، به ده م نه وه که له پیاوانه وه ده چین و به ده م نه وه شتانه وه ده چین، که ده مان بزویتی.. که واته من چ شتیکی خراپم کردوه! گوتم: جه زم ده کرد به شه و

نهوه تان بگردبايه. نهویش گوتی: گهر به شهو بایه نهوه بۆ زی زۆر گهوره بو، خوئی پی نهده گیرا، چونکه نهو ههركه من ده بیستی ناره زوی ده جوتی و دهستی بۆم دینی و منیش به ناره زوی نهو دهكهم، بۆیه نهوه روده دات، كه ده بیستی!

لهم فەرمودانه نهوه مان بۆ ده رده كهوی كه پیغه مبهه ﷺ داوا له ئافهت دهكات به زویی و به پهله ناره زوی جنسی میرده كهی تیر بکات، نه مهش له بهر چهند شتیك، له وانه: لهو كاتهی ئافهت به دهنگی میرده كهیه وه ناچیت، میرده كهی وا ده زانی ژنه كهی خوئی ناوی، دیاره نهو دهش سهره خجابه كهی باش نابیت، جی به جی كردنی داواکاری پیاو نهوه ناگهیه نی، كه ژن ملكه چی میرده كهی بی و بۆی به چیته ژوره وه، بهلكو ده بی ژنه كهش وهك پیاوه كه نامادهی هه بیته، ناره زوی جوتبونی هه بی و ناره زو له گه له یه كتریدا بگۆرنه وه. ههروه ها ژنه كه نابی ساردی خوئی پیشان بدات، چونكه گهر ژن نامادهی خوئی ده رنه بریو سارد بو، نهوا بیرۆكهیه کی خراپ له لای میرده كهی دروست ده بی.

له سهر ژن پیویسته له گه له میرده كهی ته فاهومی هه بیته و به راشكاوی له باره ی هه مو شتیکی جنسی قسه ی له گه له بکات. گهر ناره زوی جنسی میرده كه له سنوری خوئی زیاتر بو، نهوا له سهر ژن پیویسته به لیژانی و دانایی نهو چالاکی به جنسی بهی میرده كهی به چالاکی تر پیر بکاته وه، فكه ی جنسی له لای كهم بکاته وه له بیری بیا ته وه، نهو دهش له كاتیكدا گهر میرده كهی ریژه ی جوتبونه كهی له سنوری مام ناره ندی زیاتر بو، كه له ههفتهیه كدا دو جاره. گهر جوتبون لهم سنوره زیاتر كرا، به تاییه تی پاش تیپه ربونی ماوهیه کی درێژ به سهر ژن هیناندا، نهوا ده بیته هۆی لاوازی و بی هیژی جهسته و لاشه و عهقل و جینس.

به م بۆنه وه گرنگترین شت، كه پیویسته ناماژه ی پی بكهین نهوهیه، كه زۆر ئافه تی میرده دار، به هۆی نهشاره زایان له مانای رابواردنی جنسی، له پیاوان دور ده كه ونه وه و به رده وام ده بن له سهر ساردی نواندن، جا گهر پیاو (میرد) شاره زا نه بیته به وروژاندنی، به گه مه و یاری درێژ خایه ن، به تاییه تی شوینه هه ستیاره كانی ژن، گهر نهو هاوسه رییه تی یه ئارا به رده وام بیته، نهوا ژن به دهم داوا ی میرده كهی نایهت، ئینجا گیروگرفت و كیشه دروست ده بیته.

له هۆیه كانی دوركه و تنه وه ی ژن له میرده كهی، زۆر جار به هۆی خواپه رستی یه کی لارو خواره وهیه، ته نانهت هه ندی ژن خۆیان له میرده كانیان دور ده گرن، نه مهش له ناكامی

ئاراسته کردنی قوتابخانه خراپه که یانه، که نیسلام لیی بهری یه، نیسلام هاوسه ریه تی به عیبادهت داناوه.

ئاموژگاریم بۆ پیانو (میژد) نهو یه، هر ته نهها پشت بهو فهرمودانه نه بهستن، که هانی ژن ده دات له سه ر به ده مه وه هاتنی داوای میژده که ی، به لکو له سه ریه تی که سه لیه دار بیته و ته نازول بکات له خوویست (آنانی) و به له کردن بۆ جوتیون، پیویسته تواندار بیته له سه ر سه رنج راکیشانی هاوسه ره که ی. گوتراوه ئافرهت وه ک ئامیری موسیقا وایه، به دهستی موسیقار نه نیکی کارامه نه بیته ناز نه نی.

چہ ند مہ ترسیہ ک ہرہ شہ لہ خیزان دہ کھن

مہ ترسی خزمی میردو ہاوپریانی خیزان

پیغہ مبہر ﷺ دہ فرموی: ((إياكم والدخول على النساء، فقال رجل: يا رسول الله! أرايت الحمى؟ قال: الحمى الموت))^(۱)، واتہ: نہ کھن نیوہ بچنہ شوینیک... ژوریک کہ ٹافرت بہ تہنہا لہو ژورہ بیت۔ پیایک گوتی: نہی پیغہ مبہری خوا: نہی گہر برای میردہ کھی بیت؟ پیغہ مبہر فرموی: نہ میان ہر مردنہ، بہ واتای جیگہی فیتنہو نزیکی سہرکیشی خراپہ کاریہ، چونکہ خراپہ کاری و مہیل بہ لایاندا کارہ کھی ٹاسانتر دہ بی... بہ ہوی فراموش کردنی نہم فرمودہ پیروژہ، چہندہا کیٹشو گیروگرفت ہاتوتہ کایہوہو بوتہ ہوی روخاندنی بنہ ماکانی خیزان۔ نمونہی (الحمی): بریتی یہ لہ ہاوپریانی میردو ناسیاوانی ژن، کہ زور جار مہ ترسی خراپہ کاری لہ وانہوہ دروست دہ بی۔ زور کہ سیش بی ناگا لہ فرمانہ کانی خواو پیغہ مبہر، دیدو بچونیان وایہ، کہ ہاوپریانی میردو ناسیاوانی ژن جیگہی مہ ترسی نین۔ جا شہوانہ لہ گہ لیان دہ میٹنہوہو سہرہیان لہ گہ ل دہ کھن۔

نہوہی بہ راستی و واقعی رویداوہ نہوہیہ، کہ یہ کیٹ لہو جوڑہ کہسانہ لہ مالی خویدا ہاوپریکھی و ژنہ کھشی دہ عوت کردبو، کاتیک میوانہ کان ہاتن، نہوہیوہ دہستی کرد بہ تیگردنی مہی بویان، پیاوہ کہ پیژہی مہیہ کھی بو ہاوپریکھی زیاتر تی دہ کرد، بہ لام بو ژنہ کھی کہ متری

تىڭ دەكرد، بۇ خۇشى كەمىكى دەخواردەو، تا زۆر سەرخۇش نەبى و بە ناگا بى و نيازە گلاوۋەكەى بىننىتە دى. پاش تىپەربونى سەعاتىك، يان زياتر ھاۋرىكەى سەرخۇش بو ناگای لە خۇى نەما، چاۋچاۋىن و گەمەو يارى لە نىۋان پىاۋەكەو ژنى ھاۋرىكەى دەستى پىڭ کرد، چونكە ئەۋىش سەرخۇش بو. جا ھەر لە نىك مىردەكەيەو پىاۋەكە زىناى لە گەلدا کرد.

ھەرۋەھا ئافرەتىش، كە ھاۋرى خىزان بى، مەترسىەكى لە پىاۋى ھاۋرى خىزان كەمتر نىە، كەۋاتە دەبى زۆر ناگادار بىن.

لە ۋىلايەتى فلۇرىدا لە نىۋ چىنى دەۋلەمەندان تاۋانكارىەكى قىزەون پويدا!! كە كورتەكەى بەم شىۋەيە:

ژنىك ھەزى لە پزىشكىكى لاو کرد، كە لە رى مىردەكەيەو لە يەكئى لە ئاھەنگەكان لە يانەيەكدا يەكتريان ناسى، كە مىردەكەى زۆر ھاتوچۇى ئەم يانەيەى دەكردو ژنە گەنجەكەى لە گەل خۇى دەبرد... جا ژنەكەى بە پىۋى باۋو نەرىنى چىنى دەۋلەمەندانەو داۋى لەم گەنجە كىردو سەماى لە گەل دەكرد!! جا پەيۋەندى لە نىۋان ژنەكەو پزىشكە گەنجەكە پتەو بوو كە ناۋى (أنطون) بوو، لەسەر زەۋاج پىكھاتن..

بەلام گرفت ئەۋەيە چۆن لەم مىردەى دەرباز بىت، كە زۆر خۇشى دەۋىت، ھەرۋەھا چۆن لە دوو منالە بچوكەكەى دەربازى بىت... بەلام پزىشكەكە ھانى ژنەكەيدا، كە ژەر بختە نىۋ خواردنى مىردەكەى و مندالەكانى ئەۋەبوو ژنەكە تاۋانەكەى ئەنجام داو... لە گەل عاشقەكەى بە ئۆتۆمبىل پىاۋى کرد...

لەو كاتەى پۆلىس بە داۋى ژنە تاۋانبارەكەو دۆستەيەكدا دەگەپان، بىنيان لە دۆلىكدا، كە زۆر قول نەبوو لە نىك رىگای گشتى تەرمى

ھەردوکیان بە شیواوی کەوتووھ. ئۆتۆمبیلە کە دواى وەرگەپانى، تانكى
بەنزىنە کەى تەقىبۆوھ:

ئەمەش تۆلەى خوا بوو، کە بە زویى ھاتەدى! (حضارة الإسلام) (۷۴)
س ۴، ص ۹۹).

ئەمە نمونەيە کە کە لە ھەزاران نمونەى زيانى تىکەلاوى ژنو پياوى
نامەحرەم، جا ئايا پەندى لى وەردە گیرئ؟!

ئاگادارکردنه وه له دهرخستنی

جوانی و رازاوهیی ئافرهت

خوای گه وه ده فەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَنِسَاءُ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ﴾ (الأحزاب - ۵۹)، واتە: ئەو پێغه مەبەر بە خێزانە کانت و کچە کانت و بە ئافەرەتە باوەردارە کان بلی، با عەباکانیان بە سەر خۆیاندا بیننە خوارەوه^(۱)، ئەمە بۆ ئەوان چاکترە بۆ ئەوەی بناسرێن و ئازار

(۱) لە کتێبی (الاسلام والحياة الجنسية) هاتو: ئەم چارەسەرە قورئانییە، کە داوای خۆداپۆشین دەکات، سوودەکی تەنھا لە سەر ئەو بارە دەرونییە لە پێشەوه باسکرا کورت هەل نەهاتو، بە لکو سودێکی کۆمەلایەتی تێدا، کە چارەسەرکردنی قەیرانە!!! قەیرانی هاوسەرگرتن (الزواج)ە.

لە بنەماکانی ئەم قەیرانە ئەو روتی یە، کە لە کەنار دەریاو ناھەنگەکان، لە کۆبوونەوه کان و کۆڕو شەقامەکان و هاوینەهەوارەکان، سەرئەجی چاری پیاوان رادەکیشت... کە ئافەرەتان جلیان لەبەرەو روتیشن.

خواردنێکی مویاح.. زەمینەکی کراوە.. جەستە کە لە هەمو شوێنێک لەبەر دەمیەتی، بە وتەیک شێرین یان بەلێنێکی درۆ، ئەو جەستە لەوانەییە بێتە مولکی ئەو پیاو. ئافەرەتە کەش فریوو چەواشە دەکری، نەفسەکی دەکەوتە ژێر دەسەلاتی پیاو، کە، پاشان ژیاڵەکی، وە کچێکی شەریف کۆتایی دیتو، سەرەتای ژیاڵی وەکو کچی شەوانی دەست پێدەکات!! جا قەیرانی هاوسەرگرتن لە کۆمەلگەدا بەو شێوەیە دەمیێتەوه. جا مادام روتی شتیکی باو! هەمو قەدەغە کراوێکی ش خواراوه خەلکی دواي دەکەوئ.

هەمو شتیکی کەم نرخ لە کاتی دەست بەسەرگرتندا، بایەخەکی کەم دەبێتەوه! گەر کچ خۆی پۆشتە کات -یان بە عیبارەتیی وردتر- گەر بە بالاپۆشی خۆی پارێزگار

بکات، نهوا کوپ ناواته خوازی ده بی و پهله ی هینانی ده کات..
 (ماری ودالن)، که به پهروه ده یه کی رۆژ ناوایی گۆش کراوه، وته که ی چند جوانه، که
 له کتینه که ی (فن العلاقات الجنسية) دا گوتیه تی:
 ((کچان شوینه واریکی مه عنده ی گوره هه لده گرن، که په یوه ندی به سیره ی گه نجانه وه
 هیه، نه وه نه به سه، که پۆشاکه که ی فرهامۆش بکاو گرنگی پچ نه دات، یان له په خشان
 کردنی قۆی زیاده رۆیی بکات، نهو شوینه به ده ریخت، که پتویسته به شارریتته وه و چاوه کان
 نه بیینن، وا ده کات گه نجان به چاویکی دیاری کراوه و به روانه نهو.
 ئافره ته به جوله و روانینه کانی و هه لسه و که وتی، ده توانی سه رنجی ته ماشاکه ر بۆ خۆی
 رابکشی و چند بیرۆکه یه کی له لا دروست بکات، که به ره و کرداری ناشیرینی بیات.
 له وانیه به گوتی: پتویسته پیاوان ئاره زوه کانیان کپ بکه ن، بیگومان نه وه له سه ریان
 پتویسته، ئیمه گازانده لێ کردنیان که م ناکه ی نه وه، به لکو نه وان شایسته ی گازانده ی
 زۆرن، به لام نه و کچه ی ته له بۆ رینگای گه نجان داده نیته وه، کچیکی تاوانباره!! له سه ر
 ئافره ته بیته مسۆگه ری پاراستنی داوینی پیاوان، نهک هۆیه ک بیته بۆ روخاندنی!
 هه ره ها له باری دایه بیپاریزی وهک نه وه که ده بیپاریزی.
 گه ر کچ هیزی خۆی ناسی، گه ر په رتیزیکی عاقلانه و خۆ به که م نواندنی نه بامدا، نه وه
 ده توانی پیاو له هه مو بیرۆکه یه کی پیس و خراپ دور بخته وه!!)).
 له کاریگه ره تر سناکه کانی (تبرج) له روی ته ندروستی یه وه نه وه یه، ده بیته هۆی
 نه زۆکی ئافره تان. له م دوا یی یه دا له (صوفیا) پایته ختی بولغاریا، له گه ل قوتابی یه ک
 دانیشتم، که له وئ ده یویند، ئافره تیکی بولغار ی کردۆته هاوسه ر، که دکتۆره یه،
 ده رباره ی مندا له کانی په سیارم لیکه رد، قوتابی یه که گوتی: خیزانه که م به هۆی
 له بهر کردنی ته نوره ی کورت، دو چاری نه زۆکی به، له ناکامی سه رما بون بۆته هۆی زیان
 گه یانندن به مندا له دانی. جا نه ویش ده رباره ی قه ده غه کردنی پۆشینی ته نوره ی کورتی
 نویسی، که کچانی هاو ره گه زی له م جله ناگادار ده کاته وه.
 (۱) له خراپترین زیانه کانی (تبرج)، وروژاندنی گه نج و لاوه هاندانیانه بۆ ده ستر دۆی کردنه
 سه ر ئافره تی ده ر خه ری جوانی و پازاوه، بۆ به لگه ی نه مه ش غونه یه ک دینی نه وه:

هه روا دده رموی: ﴿يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوَآتِهِمَا﴾ (الأعراف- ۲۷)،
واته: تهی نه وه دکانی نادهم، با شهیتان نه تاغخاته ناو به لاو نارپه حه تی، وهک
باوک و دایکتانی له به ههشت دهرهینا، له به ههشت دهری کردن به جوړی،
که پوښاکه که یانی لی داکه ندنو بو به هوئی نه وهی، عه یبو عه ورده که یان
دهرخات و نیشانیان بدات.

دده رموی: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُدْرِينَ زِينَتُهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ

گه غیچی خه لکی لادی شه ویک له سینما له گهل هاوسره سفوره که ی دیته دهرود، که
له به ردهم خه لکیدا شانازی پیوه ده کرد! جا ته کسیه که به کرئی ده گریته بو نه وهی
بیانگه یه نیتوه گونده که ی، له ریگا شهیتان چوه ناو عه قلی شو فیړه که و، به هوئی
دهرخستنی دیمه نی جوانی و رازاوه یی ژنه که، یاری به عه قلی یه وه کرد، جا وای پیشاندا
که نو تو مبیله که شتیکی خراب بو، نو تو مبیله که ی وه ستاندو هاته خوار بو
چاکر د نه وهی، له کوتایی داوای له پیاه که کرد له نو تو مبیله که بیته خوار بو نه وهی له
دواوه که میک پال به نو تو مبیله که وه بنیت، جا شو فیړه که یه کسر نو تو مبیله که ی لی
خوړی و نافرته که ی فراند، میړدی ژنه که ش هه رجه نده داوای فریا که وتنی کرد، به لام هیچ
که سیک به هاواری یه وه نه هات... جا گومانی خرابی لی بکه و له هه واله که ش مه پر سه
که چی رویدا! ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ ... خودا ستمی لی نه کردن،
به لام خو یان ستم ده که ن.

جاریک به یه کیک له نافرته ناسیاه کانم گوت، خوئی پوښته بکات و جوانی و رازاوه یی
خوئی دهرنه خات، نه ویش وه لامی دامه وه، که من کونه په رستم! منیش پیتم گوت: به لکو
تو کونه په رستی، که لاسایی نافرته هه مه جی یه کان ده که یته وه که خو ت روت کردو ته وه،
هیشتاکه ش هه ندیکیان له هه ندی ولاتی نه فریقی ماون، که ته نها پاش و پیشیان
داده پوښ!

گهر پیشکه وتن به روتی بیت، ده بوايه بز و مه یون له پیشه وهی پیشکه وتن بان.

جُوبِهِنَّ وَلَا يُنْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ
 أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ
 نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ
 الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ
 مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ ﴿النور - ۳۱﴾، واته: نهی پیغه مبهەر، به نافرته بر واداره کان بلی
 با له ئاست پیاوی بیگانه چاویان نزم کهن و، داوینی خۆیان له خراپه کاری
 بیاریزن و، جوانی و رازاوهیی خۆیان بۆ پیاوی بیگانه به دهر نه خهن، ته نهها
 نهوه نه بی که به دهرده کهوئ، که رو خسار و ههردو دهست دهگریته وه. با
 سه پرۆشه کانیاں به سه سر و سینگیاں بیته خوار و دایووشی، با جوانی
 خۆیان به دیار نه خهن، جگه له میرده کانیاں و مندالی میرده کانیاں، یان
 برایه کانیاں، یان مندالی برایه کانیاں، یان مندالی خوشکه کانیاں، یان نهو
 نافرته نهی خزمه تکاریاں و نهو نافرته نهی که هاوړی یه تیاں ده کهن، یان
 نهو پیاوه خزمه تچی یانهی، که له پیاوه تی که وتون و توانای جیماعیان
 نیه، یان بۆ نهو مندالانهی ئیحتلامیاں نه بو وه نه گه یشتونه ته رادهی
 ئاره زوکردنی نافرته تان.. با به بی یه کانیاں له زهوی نه دهن، که له قاج له
 زهوی دانه دهنگی لسی دهرده چیی و، بهو دهنگه نهو جوانی یه
 شاردویه تیا نه وه بزانی و سهرنجی پی رابکیشری^(۱).

(۱) مامۆستامه ووددی له کتیبه کهی (الحجاب) دا گوتویه تی: له وانه یه نافرته زمانی بی دهنگ
 بی، به لام جولانه وهی تری شوینی نهو دهگریته وه، که دهنگه کهی کار له گوئی بیسه ر

هدروا ده فدرموی: ﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا، وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (الأحزاب: ۳۲-۳۳)، واته: نهی نافره تانی پیغه مبه، یه کیك له نیوه وده کو یه کیك له نافره ته کانی تر نیه، له بهر نزیکی نیوه له پیغه مبه، نه گهر نیوه له خوا بترسن، نیوه قیاس ناکرین به نافره ته کانی تر له باره ی گهره بیستان، به نه رمی و ناسکی قسه له گهل پیوان مه کهن، نه بادا نهو کهسه نیفاقی له دلی هه بیته، قسه به گویره ی شهرعی خوا بکه و ملکه چ بن، نارام بگرن له خانوه کانتان و نویره بگرن و جوانی و رازاوه یی خوستان به در مه خهن،^(۱) وهك نهو جوانی و رازاوه یی یه له سه رده می نه فامی یه کهم به دره ریان ده خست، نویژده کان

ده کات، نه مهش له بابی نه ته پیسه وهیه، که نیسلام قه ده غه ی ده کات به فهرموده ی خوی گهره: ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بَأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ (النور-۳۱).
(۱) (تبرج) نه وهیه نافره ته نهو رازاوه یی و جوانیه ی خو ی به دره رجات، که پیوسته له سه ری دایپوشن، چونکه نهو جوانی و رازاوه یی یه نارده زوی پیوا ده بزوتنی... (فتح البیان)
لهو کاته ی (غلیوم) نیمپراتوری نه لمانیا سه ردانی تورکیای کرد، نه دنامانی کومه له ی (الاتحاد والترقی) حمزبان کرد شارستانیه تی خو یان پیشان بدهن، بویه ده ستیان کرد به هینانه ده ری هندیك له قوتابی کچ، که سفور بون، چه بکه گولیان پیشکهش کرد، نهویش سه ری سورما له وهی بینی، به بهر پرسیارانی گوت: (ناواته خواز بوم له تورکیا بهرگی حیشه مت و حجاب ببینم به حوکی نایینی نیسلامیتان، که چی نهو سفوره ده بینم، که نیتمه له نهو روپا پیوه ی گرفتارین، که به رهو له نیویردنی خیزان و تیگدان ی نیشتمان و مندال په رته وازه کردن ده بات!!).

نه نجام بدن و زه کات بدن و گوپرایه لی خوی گه و ره پیتغه مبه ره که ی بن.
 خاتو عائشه ره زای خوی لی بی گوتویه تی: ((ان أسماء بنت أبي بكر
 رضي الله عنهما، دخلت على رسول الله ﷺ وعليها ثياب رقاق،
 فأعرض عنها رسول الله ﷺ وقال لها: يا أسماء! إن المرأة إذا بلغت
 الحيض، لم يصلح أن يُرى منها إلا هذا وهذا (وأشار إلى وجهه
 وكفّيه)).^(۱)، واته: نه سمای کچی نه بو به کر هاته خزمه ت پیتغه مبه ره ﷺ
 پوشاکیک کی ته نک ی له بهر بو^(۲)، پیتغه مبه ریش روی لی و درگیر او پی ی
 فرمو: نه سماء! نافره ت که توشی خوینی بی نوژی بو، بوی نی یه و دروست
 نی یه، هیچ شوینی کی ببینری جگه له روخساری و دهسته کانی.
 پیتغه مبه ره ﷺ فرمویه تی: ((من جرّ ثوبه خيلاء لم ينظر الله إليه يوم
 القيامة، فقالت أم سلمة: كيف تصنع النساء بذيولهن؟! قال: يرخين
 شبرا، قالت: إذا تنكّشف أقدامهن! قال: فيرخين ذراعاً، ولا يزدن
 عليه)).^(۳)، واته: هدر که سیك پوشاکه که ی له بهر لوت بهرزی له دوی خوی
 بخشین، واته دریز بی ت، خوی گه و ره ته ماشای ناکات، نوم سه له مه
 گوتی: نه دی نافره تان چی له دامه نیان بکه ن؟!
 فرموی: با بستیک ی بهی لئه وه.
 گوتی: که واته قاچیان به دیار ده که ویت.

(۱) لهذا الحديث طرق يقوي بها الى درجة الحسن.

(۲) ابن عبد البر گوتویه تی: (مه بهستی پیتغه مبه ره ﷺ نه ویه که نه و نافره تانه ی پوشاک ی
 ته نک له بهر ده کن له شیان تیدا دیاره، نه وانه به ناو پوشتن، له راستیش دا روتن).

(۳) أخرجه أصحاب السنن وهذا لفظ الترمذي.

فهرموی: بایه گهز بهیلتنه وهو له سهری زیاد نه کهن.
 ده فهرموی: ((ثلاثة لا تسأل عنهم، رجلٌ فارق الجماعة، وعصى إمامه، ومات عاصياً. وأمةٌ أو عبدٌ أبق فمات. وامرأةٌ غاب عنها زوجها - قد كفاها مؤنة الدنيا - ففترجت بعده، فلا تسأل عنهم))^(۱)،
 واته: سی چین پرسیار دهر باره دیان مه کهن، پیاویک که له جهماعهت جیابوبیته وهو له پیشه واکه ی یاخی بوییت و به یاخی بویی بری، نافردتیکی کویله یان پیاویکی کویله له گه ورده کی هه لاتبی، نافردتیکی میرده کی له لای نه بییت و میرده کی پیداوستی دنیای بۆ دابین کردب، به لام دواي نهو جوانی و رازاوهیی خوی پیشانی پیاوی بیگانه داب، نهو لایان مه پرسن.
 هه روا ده فهرموی: ((صنفان من أهل النار لم أرهما: قوم معهم سياطٌ كأذناب البقر، يضربون بها الناس! ونساءٌ كاسياتٌ^(۲) عارياتٌ، مائلاتٌ میلاتٌ، رؤوسهن كأسنمة البخت، لا يدخلن الجنة ولا یرخن ریحها،

(۱) رواه أحمد في المسند والبخاري في الأدب المفرد والحاكم وصححه وأقره الذهبي وهو كما قال.

(۲) له رساله (التبرج) ی ژنی دکتور محمد رضا هاتووه: هه ژنیکی له مال دهرده چییت و، خوی جوان کردییت و رازاندییت وه، نهو به زمانی خوی ده لی: نه ری ته ماشای نهم جوانیه ناکهن؟

نایا کهس ههیه لیم نزیکی بیته وهو کاری خوی بکات؟
 نهو جۆره ژنه له بازارو شهقامه کان جوانی خوی نمایش ده کات، وهک چۆن بازارگانی گه پۆک که لویه لی خوی نمایش ده کات، وهک چۆن پاقلاده فروش، پاقلاده کی به رهنگی جوان و کاغهزی دره و شاده نمایش ده کات، بۆ نهوهی سه رنجی کریار رابکیشتی و بفروشتی و کریاری زۆر بییت، برسیه کان هه لیهی بۆ بکه ن). لا په ره ۲۶، چاپی گۆفاری (التمدن الإسلامي) له دیمه شق.

وإن رَجَحَهَا لَتُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا^(۱)، واته: دو پۆل هەن ئەهلی ناگرن، نەمدیون: کۆمەڵێک قامچی یان بەدەستە پێی لە خەڵکی دێدەن! ئافەرتانێک پۆشتەن و روتیشن، بە لارو لەنجە دەپۆن و سەرنجی پیاو بۆ خۆیان رادەکێشن، قژیان لەسەر سەریان کۆدەکەنەود وەک کۆپانەی حوشت، ئەوانە نە دێچنە بەهەشت و نە بۆنی بەهەشت دەکەن، کە بۆنەکە لە ماودی ئەوەندەو ئەوەندە بۆنی دەکری.

ههروهها دهفهرموي: ((إن المختلعات و المنتزعات هُنَّ المنافقات)) (رواه الطبراني (صحيح)، واته: ئەو ئافەرتانەی خۆیان روت و قوت دەکەن و جل لە خۆیان دادەمالن، ئەو ئافەرتانە دەغەلن.

نابى ئافرهت خوۋى به پياو بجوينى و

به پيچه وانه وه

خوای گه وره ده فەر موی: ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ (النساء - ۳۲) ^(۱)، واته: ناواته خوازی شتیک مەبن، که خوای گه وره فەزلی کردوه به سەر هەندیکیان دا، پیاوان لەو هی به دەستی دینن بە شتیکیان بۆ هەیه، ئافرهتانیس

۱) هۆی دابه زینی ئەم ئایەتە ئەوەبو، که ئوم سەله مە گوتی: ئەی پیتە مەبری خوا، پیاوان غەزا دەکەن و ئیمە غەزا ناکەین، ئیمە تەنھا نیوەی میراتمان بۆ هەیه. جا ئەم ئایەتە هاتە خوار.. موحامەد ئەمەیی گوتوو (حاکم) بە صحیحی داناوو (ذهبی) رازی بوو بەود. سەبارەت بە دابه زینی ئەم ئایەتە گوتراوه، که ئافرهتان گوتویانه: ویستومانە خوای گه وره غەزامان لەسەر دابنن، بۆ ئەو هی وەک پیاوان پاداشتمان بۆ بنوسری، نینجا ئەم ئایەتە دابه زی.. ئەمە (عەکرەمە) گوتویه تی.

مانای ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ﴾ ئەو هی که ئافرهت وەک پیاو پاداشت وەردەگرت و گوناھی بۆ دەنوسری، هیچ جیاوازی نی یە لە هەر یەکیکیان دا، مەگەر بە گۆڕه ی تایبەتەندی نەبیت، جا با ئافرهتان ناواته خوازی ئەوه نەبن وەکو پیاوان بن، چونکه پاداشت بۆ هەموان بە پێی سنوری کارەکی دانراوه، پتویست بە هەل گەڕانەو هی ئافرهتان ناکات لەسەر نەرکه کانی ماله و دیان.

خوای گه ورهش فەر مویه تی: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلٌ غَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ (آل عمران - ۱۹۵)، واته: پەرورەدگاریان بەدەنگیانەوه هات، که من کردە هی هیچ مرۆیه ک - له نێرو می - بەبێ پاداشت ناهێلمه وه، گشتتان لەلای من چون یە کن.

به شیکیان ههیه له وهی به دهستی دینن، داوا له خوای گهوره بکهن له
فه زلی خوی، خوای گهوره به هه مو شتیک زانایه.

((لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ وَ الْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ
النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ))^(۱)، واته: پیغه مبهری خوا نه فره تی لهو پیاوانه کردوه،
که خویان به ئافره تان ده چوینن و، نه فره تی لهو ئافره تانه کردوه، که خویان
به پیاوان ده چوینن.

پیغه مبهر ﷺ فه رمویه تی: ((لَيْسَ مِنْهَا مَنْ تَشَبَّهَ بِالرِّجَالِ مِنَ
النِّسَاءِ، وَلَا مَنْ تَشَبَّهَ بِالنِّسَاءِ مِنَ الرِّجَالِ))^(۲)، واته: ئه و ئافره تانه ی
خویان به پیاوان ده چوینن له ئیمه نین و، هه روا ئه و پیاوانه ی خویان به
ئافره تان ده چوینن.

ئهبو هورهیره گوتویه تی: ((لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الرَّجُلَ يَلْبِسُ لِبْسَةَ
الْمَرْأَةِ، وَالْمَرْأَةُ تَلْبِسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ))^(۳)، واته: پیغه مبهری خوا نه فرینی
لهو پیاوه کردوه، که جلی ئافره ت له بهر بکات، نه فرینی لهو ئافره ته ش
کردوه، که جلی پیاو له بهر بکات.

پیغه مبهر ﷺ ده فره موی: ((ثَلَاثَةٌ لَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ: الْعَاقُّ لَوَالِدَيْهِ، وَالْمَرْأَةُ الْمُتَشَبِّهَةُ بِالرِّجَالِ، وَالذَّيُّوثُ))^(۴)،
واته: سئ که س ئاچنه به ههشت، رۆژی قیامهت خوای گهوره ته ماشایان
ناکات: ئه و که سه ی ئازاری دلئ دایک و باوکی ده دات، ئه و ئافره ته ی خوی

(۱) رواه البخاري وغيره.

(۲) رواه أبو داود وسنده صحيح.

(۳) رواه أبو داود والنسائي وابن ماجه والحاكم وقال صحيح على شرط مسلم.

(۴) رواه أحمد في المسند بسند صحيح

بە پىياوان دەچۆيىنى،^(۱) گەواد.

دەفەر مۆي: ((أخرجوا المخنثين من بيوتكم))^(۲)، واتە: ژنانىيەكانو نىترە موكان لە مائەكانتان دەرکەن.

(۱) لە گرنگترین ھۆيەكانى قەدەغەکردنى خۆچواندن نەوھيە، شۆيئەوارىكى مەترسیدار لە دلۆدەرەون بەجى دىلى، كە بۆ رفتار دەگوازىتەرە، جا گەر ئافرەت خۆى بە پىياو بچۆيىتى، ئەوا مەيلى بەلای کردەوەكانى پىاودا دەدات و سروشتەكەى دەگۆرپىت و مەيىنەيەكەى لە دەست دەدات. ھەمان ھالەتیش بۆ پىياو پىادە دەيىت... ئارادەش نى يە كە ئەم كارە گۆرپىنى فيترەتەر، مەرگەساتە بەلام چ مەرگەساتىك.

لە گرنگترین ئەو شتانەى پىويستە ناماژەى پى بکړئ، لە مەترسى خۆچواندن (تشبە) نەوھيە" لە لەشى مۆژف چەند گلاندا (غدة) يک ھەيە، كە ھۆرمۆنى مەيىنە و ھۆرمۆنى نىرینە دەرەدەدات، ھۆرمۆنەكانى مەيىنە زياتر دەيىت بەسەر ھۆرمۆنەكانى نىرینە بە پىچەوانەرە، ديارە ئەمەش بەھۆى خۆچواندن و رفتارکردنەو دروست دەيىت. گەر ئافرەت خۆى چواند بە پىياو، جا چ لە جل و بەرگدا، يان لە جولە و نەريت و ئارەزوەكاندا، ئەوا ئەو گلاندا ھۆرمۆنەكانى نىرینە زياتر دەرەدەدات، ئەو كاتە سروشتى ئافرەتەكە بە سروشتى پىياو دەچيىت، بە ھەمان شۆيەش لەلای پىياو.

ماناى ئەمەش نەوھيە، گۆرپىنى رەفتارى ئافرەت، كار لە دەردانى ئەو ھۆرمۆنانە دەكات، جا ئەگەر ئافرەت رۆيە پىياوى گرتەبەر، لە جل و بەرگ و جولانەو و کردەوەكانى خۆى بە پىياو چواند، ئەوا ھۆرمۆنەكانى نىرینەيى زال دەيىت بەسەر ھۆرمۆنەكانى مەيىنەدا، ئەو كاتەش ئافرەتەكە بە پىياو دەچيىت، لەمەشدا وەرگىرانى تىگەيشتەكان و گۆرپىنى فيترەتەر، بە فيرۆدانى بەرزترین سروشتەكانىيەتى، ئەو كاتەش وەك پىياوى لى دى، كە ئەو خۆى پازى دەكات و نە پىياو كەشى.

ھەرەھا بە پىچەوانەرەش راستە، ئەگەر پىياو رۆيە مەيىنەى گرتەبەر و خۆى بەوان چواند لە ھەلس و كەوت و جل و بەرگیدا، تەننەت لە ريش تاشينيشدا، ئەوا تايبەتەندى يەكانى پىياوئەتى و ھيژ لە دەست دەدات.

ئەم كارەش لە رۆژئاوا بە ئاشكرا بەرچاو دەكەوئ، كە خۆچواندى ئافرەت بە پىياوان زۆرتەر، پىياو وازى لە ئافرەت ھيئاو و ئافرەتیش لە پىياو، ھەردوکیان بە شۆيەيەكى زۆر ناھيىرین مەيلىان داو بە لای (شدوذ الجنسي) دا.

(۲) رواه البخاري

لاییی غه ریزه ی خو ده رخستن^(۱)

(۱) نهم غه ریزه یه پال به خاوه نه که یه وه ده نیت خوی ده ربحات، گهر نهمه بۆ بلاو کردنه وه ی کاره چاکه کان و ناکاره باشه کان بیت، نه وه کاریکی دروست و شهرعی یه. له قورسانی پیرزدا له سهر زمانی نیبراهیم پیغه مبه ر هاتره، که دوعای کرده: ﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾، واته: نه ی پهره ر دگارمان، ژنو منالانی و امان پی ببه خشه، بینه مایه ی چاو و ونیمان، بشمانکه پیشه و بۆ خویار تیزه کان. کۆمه لیک له صوفی یه کان هه ولای دژایه تی کردن و خفه کردنی نهم غه ریزه یان داوه، ته نانه ت ابن عطاء الله السکندری گوتیه تی: (أدفن وجودك في أرض الحمول! فما ينبت مما يدفن، لا يتم نتاجه) واته: وجودی خۆت له زهوی بی هیزی بنیژه، ههر شتیک نه نیژی سهر ز نابی و، به ره مه که شی به ته وای نایه ته به ره هم.. که نه مه ی ناو ناوه (الحکم العطانیة).

نهم جۆره گومرا کردنه مان بینیه؟! که به عۆره درۆ لایییونه، دینی یان له سهر مسولمانان مراندو بونه هۆی کزی و بی هیزی و داروخان، جا هه مو نه وانه له کوئی و، وه سفی خوی گهره بۆ پرواداران له کوئی، که ده فهرموی: ﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾، ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ و، فهرمودی پیغه مبه ر ﷺ ((أنا سيد ولد آدم ولا فخر!))؟!

نه وه ی جی داخ و دل گرانی یه نه وه یه، نهم غه ریزه یه له لای زۆر له نافرته تان به چه وتی پیاده ده کری، به شیوازی ناشیرین هه ولای خۆ به ده رخستن یان ده دن، که رازاوه یی خویان ده رده خهن و بۆن له خویان ده دن و عه وراتیان به ده ر ده خهن، که وروژاندنی پیاوانی تیدایه. نافرته تیک له یه کیک له سهیرانگا کاند، که پیاویک له نزیک یه وه بوه، له لای پۆلیس سکالای کردو گوتی: نه و پیاوه نازارم ده دات، کاتیک پرسیری له پیاوه که کرد سه باره ت به مه، نه ویش گوتی پشتم تیکردوه بۆ نه وه ی ته ماشای نه که م، نافرته ته که گوتی: نا به مه یه نازارم ده دات، چونکه گرنگیم پی نادات!

با نهم جۆره نافرته تانه له خوا بترسن و پۆشاک یه حیشمه ت بیۆشن، با دور بکه ونه وه له هه لسو که وت و کرداری وروژینه ر، بۆ نه وه ی شه ره فی نه وان و شه ره فی پیاوان پارێزراو بیت،

خوای گوره ده فهرموئ: ﴿...وَلَا يَضْرِبْنَ بَأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (النور- ۳۱)، واته نابې نافرته تانی نیماندار قاچیان بدهن به زه ویدا (تا دهنگی خشل و پاوانه کانیان بیت) و بزانی، که زینه تدارو خشلدارن، که واته، نهی نیمانداران! هم موتان بهر و لای خوا بگهړینه وه، به لکو سهرافراز بن. پیغه مبه ریش ﷺ فهرمویه تی: ((أَيُّهَا امْرَأَةُ إِسْتَعْطِرْتِ ثُمَّ خَرَجْتِ، فَمَرْتِ عَلَى قَوْمٍ لِيَجِدُوا رِيحَهَا فِيهَا زَانِيَةٌ، وَكُلَّ عَيْنٍ زَانِيَةٌ))^(۱)، واته: هه نافرته تیک خوی بون خوش بکات^(۲) و پاشان بچیته دهره وه به لای

نم هه لس و کهوت و کرده وه و روژینه رانه ته نها با بؤ میړده که ی بیت.. با نافرته حهزی خو به دهر خست له مهیدانه کانی په روه رده و هچ ی چاکر ناماده کردنی به رزه پیاوړان و به رزه دایکان به دهر بخات، وک که له دوعای شیراهیم ﷺ هاتوه. (۱) رواه أحمد في المسند والنسائي حديث حسن . (۲) ماموستا مهودودی له کتیبه که ی (الحجاب) دا له ژیر سهردی ری (فتنة الطيب) گوته تی:

بون خوشی نیر هریکه له دهرونی خراپه وه ده چیته ناو نه فسیکی خراپه - مبهستی گهر نافرته تیک خوی بون خوش کردی و له ریگا بیت - نه وه ناسکترین هویه کانی هوال دان و په یامنی ریه تی، که سیستمی رهوشتی گشتی (مبهستی نانیسلامیه) به سوکی داده نی، به لام شهرم و شکوی نیسلامی و ههست ناسکی یه که ی، گهیشته راده ی نه وه ته نانه ت نم هکاره ناسکه، له هکاره کانی فریودان فهراموش ناکات، ریگه به نافرته نادات به بون خوشی به ریگادا پروات، یان له کور و مهجلیس دابنیشی، با خویشی دابیوشی و جوانی و رازاوه یی به دهر نه خات، چونکه بونه که ی لهو شوینه دا بلا و ده بیته وه و سوزو عاتیفه ده جولینی.. (ص ۳۱۹)

به بونه ی قسه کردن له سر مهترسی چونه دهره وه ی نافرته به بون خوشی، نم توژینه وه بؤ دلدا نه وه و پند و هرگرتن باس ده کین، که له کتیبی (الهلل) نساء مفترسات، لاپره ۹۶-۹۷ به کورتی وهر گیراوه.

کۆمه لیک پیاودا پروات بۆ شه وهی بۆنه کهی سهرنجیان راپکیشتی، شهوا وهک زیناکهر وایه،^(۱) ههمو چاوئیک زینا دهکات .

نایا دهزانن نهینی شاراره له دواي کۆبونه وهی چهند سهگیک له دهووری دئله سهگیک، که دهیهوئ جوت ببی چی یه؟ نهم پرسیارکردنه که ماوهی چهند سالتیکه له نارادایه، سهرنجی بهکی له زانایانی راکیشا.. نهویش نهو گومانه باوهی ههبو، که دئله سهگ -له وهزی زاوژیدا- بۆنیک میینه دهردهات، که له شوئینیکی دوروه نترینهکان بۆ خوی رادهکیشی، هیچ سهگیک ناتوانیت بیر له جینس بکاتهوه، گهر نهم بۆنه سحری یه نهیت، جا نهو کاته غهریزه کهی دهبزویو، به دواي شه دئله سهگه دهگهری، که بۆنه کهی دهرکردوه.

یهکی له زانایان نهم راستی یه دهگیریتتهوه، که سهرقالتی تاقیکردنه وهی شهو ماددهیه بوه، که نترینی سهگ ههلهدنهو جنسی دهبزوینی، رۆژیک کارخانه کهی بهجی دئلیو به پی دهچیتتهوه بۆ مال، که مییک لهو ماددهیه به جلهکانیهوه نوسابو، جا کۆمه له سهگیک به بی دهنگیو هاربو (ههلهچو) بهدواي کهوتن، خه لکیش بهمه سهریان سورماو نهیانزانن هۆکه چی یه.

شهو بۆنه کاتیک له دئله سهگ دهردهچیت، که ناره زوی جنسی هه بیت. جا نهم بۆنه وهک پلیتی لئ گپرانه وهی نهینی وایه، که ههوا ههلی دهگریو دهیگوازیتتهوه بۆ ههمو سهگهکانی ناوچه که.. هیچ سهگیک ناتوانیت بیر له جنس بکاتهوه، گهر شهو نامه کیمیایی یه، یان سروشتی یه پی نهگات!! که لوت دهیگوازیتتهوه بۆ دهواری بۆن کردنو، له کۆدهماره کانهوه بۆ میشکو، له میشکهوه بۆ لیکه رۆژینهکانی جنسی، جا گپ دهگریو خاوهنه کهی، جنسی گپ دهگریو، سهگهکان کۆدهبنهوهو جهنگیک ووردو خاشکه ر لهسر دئله سهگه که رو دهات!! نا بهو شیویه له دواوهی نهم بیرۆکه یه، دئله سهگه که یاری خوی نهنجام ده دا.

(۱) مهناوی له (فیض القدیر) دا گوتویه تی: به واتای وهک زیناکهر وایه له گوناهدا، با جیاوازیشی هه بی، چونکه بکهری هۆیه که، وهک بکهری هۆکاره که یه، (الطیبي) گوتویه تی: نافرهت که به بۆنخۆشی له ماله کهی دهردهچیت، ناره زوی پیاو دهوورۆژینیت، وهک مهیل دانی زیناکردن وایه.

(کل عین زانیه) به واتای ههر چاوئیک تهماشای نافرهتیک بیگانه یان پیاویکی

بینگانه‌ی کرد، به‌شیک‌ی زینای به‌رکه‌وتوه، چونکه چاو نه‌مه به‌شی‌یه‌تی له‌و زینایه. هه‌ندی له‌ مالیکی‌یه‌کان له‌م فهرموده‌دا نه‌ره‌دیان وهرگرتوه، که چیژ وهرگرتن به‌ بۆنکردنی بۆن خوشی نافرته‌تی بینگانه‌ هه‌رامه، چونکه خوای گه‌وره‌ نه‌گه‌ر شتیک هه‌رام بکات، نه‌وا شه‌ریعت نه‌و شته‌ش قه‌ده‌غه‌ ده‌کات، که نزیکه‌ له‌و به‌چی، هه‌ندی له‌ سه‌له‌ف له‌مه‌دا زیاده‌ڕۆیی‌یان کردوه، ته‌نانه‌ت نیه‌ن عومهر ڕه‌زای خوای لێ بێ قه‌ده‌غه‌ی کردوه، گه‌ر نافرته‌تیک له‌ شویتیک دانیه‌شت و دوایی هه‌ستا، یه‌که‌هر پیاو له‌ شوینه‌که‌ی دابنیه‌شی، مه‌گه‌ر کاتێ گه‌رمایی شوینی دانیه‌شته‌که‌ی نامیه‌تی!

نابئ خو به بی پروایان بچویندری

خوای گه ورده دده فرموی: ﴿فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (یونس - ۸۹)، نهم نایه ته ناراسته ی موساو هارون علیه السلام کراوه، واته: به رده وام بن له سهر خواناسی و چاکه کاری و شوین ریچکه ی نه زانان مه که ون.

ده فرموی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ﴾ (النساء - ۱۱۵)، واته: هه که سیئک سه ریچی له فرمانه کانی پیغه مبه ربکات، دوا ی به دیار که وتنی ریگای راست، غهیری ریگای پرواداران بگریته بهر، نهوا وازی لسی دینینو ناگری دوزه خی توش ده کهینو، توشی خراپترین چاره نوی ده کهین.

هه روا ده فرموی: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ (البقرة - ۱۲۰)، واته: جوله کهو گا ورده کان لیئت رازی نابن تا کو شوین نایینی نهوان نه کهوی! بلئی به راستی ریگای راستی خوا هه نهمه ریگای راسته که ئیسلامه، گهر شوین نارد زوده کانیان بکهوی پاش نهودی که (سروش)ت بو هات نهوا خوای گه ورده دوستو یاریده دهرت نی یه.

هه روا ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (البقرة - ۱۰۴)، واته: نهی نهوانه ی

باوه پرتان هیناوه مه لئین (راعنا)^(١)، چونکه به عهده بی نه گهر چی مانای
 په چا وکردن و موراعاته، به لām به زمانی جوله که (جنیوه). له جیاتی ئهم
 وشهیه بلین (انظرنا) به مانای چاوت له ئیمه بی، بو کافرانیش نازارو
 عه زابی به ئیش ههیه.

پهغه مبهدر ﷺ فرمویه تی: ((من تشبه بقوم فهو منهم))^(٢)، واته:
 ههر که سیک خۆی به قومیک بچوینن، نهوا ئهو که سه لهوانه.

ئهو واقیدی لهی شی ﷺ گوتی: (له گهل پهغه مبهدری خوا پیش خهیه
 ده چوین، ئیمه نهو مسولمان بوین، موشریکه کان دره ختیکیان هه بو له
 ده وردی ده مانه وهو چه که کانیاں پیوه هه لده واسی، که پیاں ده گوت: (ذات
 أنواط):. گوتمان: ئهی پهغه مبهدری خوا، (ذات أنواط) یکمان بو دابنن، وهك
 که نهوان (ذات أنواط) یان ههیه، پهغه مبهدریش ﷺ پهی فرموین: ((الله
 أكبر! وهك که بهنی نیسرائیلی یه کان گوتیان په رستراویکمان بو دابنن وهك
 که نهوان په رستراویکیان ههیه، نهوه ئیوه ریباری پیش خۆتان

(١) قه تاده و غهیری ئهو گوتیه تی: جوله که کان به گالته جاری یه وه دهیانگوت (راعنا)، جا
 خوی گه وه رازی نه بو پرواداران وهك نهوان نهو قسهیه بکهن.

نیام ئین تهیمیه قسهیه کی له سر ئهم نایه ته ههیه، گوتیه تی: هه مو نه مانه نهوه
 ده ده خن، ئهم وشهیه له مسولمانان قه دهغه کراوه، چونکه جوله که نهو کاته نهو
 قسهیان ده کرد، هه رچه نه لای جوله که ئهم قسهیه شتیکی ناشیرینهو، لای مسولمانان
 ناشیرین نی یه، به لām خۆ چواندنیاں له مه دا خۆ چواندنه به بی پروایان، خۆ چواندنه به
 ریگایان بو گه یشتن به مبهسته کانیاں.. (اقتضاء الصراط المستقیم)

(٢) حدیث صحیح رواه أبو داود .

ده گرنه بهر!)^(۱).

پیغمبر ﷺ فرموده تی: ((لَتَتَّبَعَنَّ سُنَنَ مَنْ قَبْلَكُمْ شَبْرًا بِشْبِيرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ: حتی لو أنَّ أَحَدَهُمْ دَخَلَ جُحْرَ ضَبٍّ لَدَخَلْتُمُوهُ؟، وحتی لو أنَّ أَحَدَهُمْ جَامَعَ أَمْرَأَتَهُ بِالطَّرِيقِ لَفَعَلْتُمُوهُ))^(۲)، واته: لیرو به دوا شوین ریبازی قهومی پیش خوتان ده کهون، بست به بست و گز به گز، ته نانهت گهر یه کیکیان بجیتته ناو کونی سه رمازه له وه، نیودهش ده چنه ناوی^(۳). ته نانهت گهر یه کیکیان له ریگادا له گهل خیزانه کهی جوت ببی،

(۱) فرموده یه کی (صحیح) ه .

(۲) رواه الحافظ العراقي .

(۳) خو چواندن به بیگانه که سایه تی له ده ست دهادت، کیانی نومعت ناهیلئی، که نه ویش به لگهی لاوازی به تی یه، چونکه لاواز لاسای به هیتر ده کاته ره، لاساگردنه وهی بی پروایان له جل و بهرگو دابو نه ریتیان، سه ده کیشتی بو لاساگردنه و هیان له بیرو باوه پرو بیرو چکه کانیا ندا .

بویه نیمام نیین ته میه گوتیه تی: ((نم فرموده یه له که مترین حاله ته کانی هرامکردنی خو چواندن به بی پروایان ده خوازئی، نه گهر چی (ظاهر) ده کهی به بی پروا دانانی خو چوینره به وان، وه خوی گه وره ده فرموی: ﴿وَمَنْ يَتَّخِذْهُم مِّنكُمْ قَائِلًا مِنْهُمْ﴾، واته: همر که سیك له نیوه دوستایه تیان بکات نه ره له وانه. نه مهش بهرام بهری وتهی نیین عومره که ده لی: (همر که سیك له خاکی موشریکان بنیات بنی و نه ورورزو میهره جانیان بکات و خوی پییان بجوینتی هتا ده مرئی، روژی قیامت له گهل نه وان هشر ده کرئی، نه مهش خو چواندنی ره ها ههل ده گرئی!)).

نم فرموده یه لاسایی گردنه وهی بیگانه له پیشه سازی یان و زانسته به سوده کانیا ن ناگریته وه، چونکه حکمت شتیکی بزر بوی پروا داره .

نه ری نافرته مسولمانه کان! نه مرز که له و فرموده یه له کوین؟!

بە داخەوہ ئەو ئافەرەتەنە لە زۆر نەرىت و جل و بەرگ و خۆ جوان کردن و نینۆک درێژ کردن خۆ بە ئافەرەتە بیگانەکان دەچوین، کە ئەو نینۆک درێژ کردنە وەک نینۆکی ئاژەلە درێژەکانە، کە زۆریەى نەخشەسازى جولەکەى جیھانى یە بۆ مالا بەفەرۆدان و دابەزینی نرخی مەرۆ و گالتە پێ کردنى.

وێرای ئەوہى باسکرا لەم لاسایى کردنە کوێرانەى، ھۆبە کیشە بۆ بەفەرۆدانى سامانى گشتى و پالى ناوہ بە زۆر لە ئافەرەتان، کە لە پێى کارى خراپەوہ ئەو مۆدیلە پیس و خراپەى دەستەبەر کردن.

جا وریا بن ئەى پیاوان و ژنانى خاوەن عەقل!

بە شێوہەکی تایبەتى راسپاردەم بۆ ژن (ھاوسەر) ئەوہى، کە سایەتى خۆى بەھێز بکات و وەک مەمۆن لاسایى نەکاتەوہ، لەسەرى یەتى خاوەن ویستیکى بەھێز بێت و تەوژمەکانى سەردەم و جل و بەرگى پۆژناوایى کارى تى نەکات، جا چ لە پۆشاکیدا، یان لە کەلەپەلى مالاوہیدا، یان لە نەرىتى دا، چونکە بەختیارى ژن و مێرد، بە خۆشەویستى نێوانیان و سۆز نواندنیان و لێک گەشتنیانە، نەک بە پۆشاکى زۆر و کەل و پەل و شانازى کردن لەبەردەم میوان و دراوسێکان.

بێ ناگایى لەم نامۆژگاریانە چەندە بۆتە ھۆى سەرکێشى ناکۆکى و دژایەتى و جیاپونەوہ لە نێوان ژن و مێرددا، کەواتە ناگادار بن ناگادار!

بە بۆنەى قسەکردن لەسەر ناگادارى دانى خواى گەورە بە خۆ نەچواندن بە بێ برۆیان، سەرنجى خوشکى برۆدار رادەکێشم، کە قژ لە ئوتودان (کى الشعر) و رەنگ کردنى بە رەنگى جیا جیا لەسەر شێوہى بیگانە، سەرەرای حەرامى یەکەى، دەبێتە ھۆى قژ ھەلۆەرین بە خێرایى.

دکتۆر عبدالمنعم المفتى مامۆستار سەرۆکى بەشى نەخۆشى یە پێستى یەکان لە کۆلیجى پزىشکى لە زانکۆى قاھیرە، لە گۆڤارى (طبيبك الخاص)، سالى دوہم، ژمارە (٤) ی نىسانى ١٩٧٠، ٩٤ل، نەقلی کردوہ و گوتیەتى:

((چەند شێوازى پزىشکى چاککردنى قژ ھەبە کە دەبێتە ھۆى ھەلۆەرىنى "بەکارھێنانى ئوتو... یان بەکارھێنانى یەک تاکە دەرمانى کیمىسانى، کە چەند ماددەى یەکى گەرمى تێدا یە دەبێتە ھۆى ھەلۆەرىنى قژ... ئەم دەرمانانە، سروشتى مو لاواز دەکات، ھەتا

شيوي داواکړاو ودرده گړی...)).

هه نديکيش زياني به ستنی قژ نازانن، چا چ به به کارهيتاني (رولو) بيت، يان به هر ريگايه کی تر، هروا راکيشان بؤ چند کاتژميړيکی دريژ، ماناکه ی راکيشاني ره گي قژه به ستراوه که و سنور دانانه بؤ چونی نهو چندی يه خوینهي ده گاته قژ...

ماناي نه ممش روداني بي هيزي يه له خانه کانی ره گي قژه به ستراوه که دار، وه ستاني گه شه کردنيه تی.. پاشان پالناني بؤ قوناغی راوه ستان.. پاشان سيس بون.

به بؤ نهی قسه کردن له سهر مهرجه کانی بالا پوشي نيسلامی، جيی داخه، که بليتم زور له نافرته مسولمانه پاريزکاره کان (التقيات) نه زانن بهرامبر به م مهرجانه، ده بينين هه نديکيان چاک سهری داپوشيوه، هيچ مويه کی به دياره وه نی يه، که چی قاچه کانی به دياره ون، گومان وا دهبه ن، که تنه ها گوره وی به سه بؤ داپوشي نی قاچ!! نه مه هه له يه، چونکه گوره وی قه باره ی قاچ درده خات.

لهو نافرته تانه هه ن جل و بهرگيکی پوشته له بهر ده کهن، به لام ته سکه و زور له به شه کانی جه سته ی به ديار ده خات. هه يانه جل و بهرگی پان و فراوان له بهر ده کات، به لام رهنگاو رهنگه، نه م جوره حيجابانه جانيز نی يه.

١) نه م ريوايه ته جگه له ((لو أن أحدهم جامع أمراًته))، فرموده که هه موی حاکم گيړاويه ته وه به (صحيح) ی داناوه ذهبي هاردهنگی (صحيح) ده که يه.

مەرجه كانى بالا پوشى ئافرهتى مسوئلمان

مەرجه كانى بالا پوشى ئافرهتى مسوئلمان ههشتن:

۱- جله كه هه مو لهش دابگرىت، له هه دىسى اسماء دىارى كراوه: ((يا أسماء! إن المرأة إذا بلغت المحيض، لم يصلح أن يرى فيها إلا هذا وهذا، وأشار الى وجهه وكفيه))^(۱)، واته: ته سماء، ئافرهت كه توشى خويىنى بى نويزى بو، بوى نى يه و دروست نى يه هيج شوينىكى بىينرى، جگه له دهم و چاوو ههردو دهستى.

۲- نابى جله كه له خودى خويىدا رازاوه بىت، ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ...﴾، نهم ئايه ته به گشتى هه مو پوشاكيكى دهره وه دهگرىته وه، گهر سه رنج راکيشه رى پياوان بىت. گه واهى ته مهش فه رمايشتى خواى گه ورديه: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾.

له فه رموده شدا هاتوه: ((ثلاثة لا تسأل عنهم: رجل فارق الجماعة وعصى إمامه ومات عاصياً، وأمة أو عبد أبق فمات وإمراً غاب عنها زوجها قد كفاها مؤنة الدنيا فترجت بعده، فلا تسأل عنهم)).

۳- پىويسته جله كه نه ستور بىت و ته نك نه بىت، وهك پىغه مبه ر ﷺ فه رمويه تى: ((سيكون في آخر أمتي نساء كاسيات عاريات، على رؤسهن كأسنمة البخت...)).

۴- پىويسته پان و به رين و فراوان بى و ته سك نه بىت، كه ته ندا ميكي له شى

(۱) حديث حسن بمجموع طرقه.

نافرہ تہ کہ بہ دیار بخت.

نوسامہی کوری زہید گوتی: ((کسانی رسول اللہ ﷺ قبضۃ کثیفہ
مما أهداها له دحية الكلبي، فكسوتها أمرأتي، فقال: ما لك لم تلبس
القبضية؟ قلت: كسوتها أمرأتي، فقال مُرّها فلتجعل تحتها غلالة، فإني
أخاف أن تصف حجم عظامها))^(١)، واتہ: پیغہ مبهری خوا بہرگیکی
وہک جبہی پی بہ خشیم، کہ تہسک بو، دوحیہی کہلبی بہ دیاری
پی شکہشی پیغہ مبهری کردبو، منیش بہ خشیمہ خیزانہ کہم، جا
پیغہ مبهری پی گوتم: بوجی نہو جلہت لہ بہر نہ کردودہ، منیش گوتم:
بہ خشیمہ خیزانہ کہم لہ بہری بکات. فہرموی: بہ خیزانہ کہت بلئی با
ژیرکراسی لہ گہل لہ بہر بکات، چونکہ دہترسم قہ بارہی نیسکہ کانی
بہ دہر بخت.

۵- نابی بؤن خو ش کرابی، پیغہ مبهری ﷺ فہرمویہ تی: ((أیما امرأة
استعطرت، فمرت على قوم ليجدوا ريحها، فهي زانية)).

۶- نابی بہ جل و بہرگی پیوان بجی، ((لعن رسول الله ﷺ الرجل يلبس
لبسة المرأة، والمرأة تلبس لبسة الرجل)).

۷- نابی بہ جل و بہرگی کافران بجی ((... ومن تشبه بقوم فهو منهم)).
سہرؤکی گہورہی میسر میصطفی کامل، سہرؤکی پارتی نیشتمانی
لہ میسر، لہ پوژنامہی (اللواء) دا لہ و ہلامی قاسم آمین، لہ کتیبہ کہی
(تحریر المرأة) دا گوتویہ تی: ((من لهو کہسانہ نیم دیدگایان وابی، کہ

(۱) رواہ أحمد فی المسند (۲/۲۰۵).

پتویسته پهروه ردی کچان له سهر مه بدنه کانی ته وروپی بیت، چونکه له مه دا مه ترسی ههیه بو سهر ناییندهی نوممت، چونکه ئیمه مسولمانین، ههر نوممه تیکیش شارستانی یه تیه کی تایبته به خوی ههیه، لایهق به ئیمه نی یه وهک مه یون لاسایی کویرانهی بیگانه بکهینه وه، چونکه بالا پۆشی له رۆژه لاتدا پارێزهره، به لام چ پارێزهریک!

٨- نابئ جل و بهرگه که بو ناوبانگی و شۆرته بیت، وهک که پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: ((من لبس ثوب شهرة في الدنيا ألبسه الله ثوب مذلة يوم القيامة ثم ألهب فيه نارا))^(١)، واته: ههر که سیک جل و بهرگ بو ناوبانگی له بهر بکات، خوا له رۆژی قیامه تدا جل و بهرگی زه بونی له بهر ده کات و ناگری ده دات.

(١) (حجاب المرأة المسلمة) به کورتکراره یی.

داوین پاک له ژیر سیبهری خوايه

- پاداشتی داوین پاکي -

خوای گه ورده له باسی چیروکی یوسف دا دده فرموت:

﴿وَرَأَوْدَتُهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ (یوسف- ۲۳)، واته: یوسف که له مالتی زوله یخا بو، زوله یخا داوای له یوسف کرد، که له گه لای جوت بېی، جا حوت ددرگاکانی خانوده کوی کیل داو به یوسفی گوت ودره رویی خوت له من بکه، یوسف گوتی: خوم دپاریزم به خودا له م کاره، چونکه (قطفیر) میردی تو گه ورده من، ریزگرتنی جینگای منی به تو سپارد، -من خیانت له و ناکم-، به راستی سته مکاران قهت رزگار نابین^(۱).

(۱) هه والی نهوانه زوره، که له ترسی خوای گه ورده به سر ههواو نارده زوه کانیان زالا بون، لهوانه: شهویک خلیفه عومری کوری خه تتاب -په زای خوای لای- له کاتی گه پانیدا گوئی له نافرديک بو شیعری به سر گه غیچکی جواندا هه لده گوت، ناواته خوازبو هاوسه ری نهوبا، که ناوی نصر بن حجاج بو:

هل من سبيل الى خمر فأشربها	أو من سبيل إلى نصر بن حجاج
إلى فتى ماجد الأعراق مقتبل	سهل الحيا كريم غير ملجأ
فتة أعراق صدق حين تنسبه	أخي حفاظ عن المكروب فراج

خه لېفه که گوئیستی بو توره بو، گوتی: به خوا نابین پیاویک له گه لم دابن نافرديان له مالهوه به سریدا هه لېلین.

بو به یانی هتایه لای خوی، جا که جوانی به کوی بینی گوتی: به خوا نابین له شاریک دابنیشی، که نافرديان ناواته خوازت بن، برز بو (به سرده) و چوندت پیوسته له پاره ی

هه‌روا ده‌فهرموی: ﴿وَلَقَدْ رَاودْنَاهُ عَنْ نَفْسِهِ فَوَسْوَسَ﴾ (یوسف - ۳۲)،
واته: زوله‌یغا گوتی: به‌راستی داواکاری به‌دکاریم له‌ئهو کرد، نه‌میش
نه‌یویست داواکاریه‌که‌م جی‌به‌جی بکات.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمویه‌تی: ((حه‌وت که‌س له‌ژێر سیبهری خوی گه‌وره‌ن،
له‌ پۆژیکدا هیچ سیبهریک نی‌یه، جگه‌ له‌ سیبهره‌که‌ی ئهو نه‌بی‌ت:
پیشه‌ویه‌کی داد‌گهر (عادل)، گه‌نجیک له‌ گوپ‌رایه‌لی‌ خوادا په‌روه‌رده
بو‌بی‌ت، پیاویک دل‌ی به‌ مزگه‌وته‌وه‌ به‌ستراو بی‌ت، دو که‌س له‌به‌ر خوا
یه‌کتریان خۆش بو‌یت و له‌سه‌ر ئه‌مه‌ کو‌بینه‌وه‌ له‌یه‌کتری جیا ببنه‌وه،
پیاویک ئافره‌تیک‌ی جوان و خاوه‌ن پله‌و پایه‌ بانگی بکات بۆ داوین پیسی و
بلی: من له‌ خوا ده‌ترسم!! پیاویک به‌ شاراو‌دی خیریک بکات نه‌هیل‌ی

(بیت المال) هه‌لگره‌.

نه‌صر پێ‌ی گوت: به‌راستی منت کوشت، چونکه‌ جیا‌بونه‌وه‌ له‌ نیشتمان وه‌ک کوشتنی
نه‌فسه‌.

عومه‌ر پێ‌ی گوت: چۆن وایه‌؟

نه‌صر وه‌لام‌ی دایه‌وه‌: خوی گه‌وره‌ ده‌فهرموی: ﴿وَلَوْ أَنَا كُنَّا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا
أَنفُسَكُمْ أَوْ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ﴾.

خه‌لیفه‌ گوتی: به‌لام‌ منیش نه‌وه‌ ده‌لیم، که‌ شوعه‌یب گوتی: ﴿إِنْ أَرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾.

جا خه‌لیفه‌ به‌م چاره‌سه‌ره‌ جوانه‌ هه‌ولیدا (نه‌صر) به‌ غه‌ریزه‌ جنسی‌یه‌که‌ی به‌رزیکاته‌وه
بۆ سۆز نواندنی نیشتمانه‌که‌ی و خۆزگه‌ خواستنی بۆ که‌س وکاری.

کاتێ کچه‌که‌ زانی (نه‌صر) به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ دورخاوه‌ته‌وه‌ بۆ (به‌صره‌)، شه‌ویک
هۆنراوه‌یه‌کی گوت، تیایدا به‌رائه‌تی خۆی ناشکرا کرد، که‌ ئهو قسانه‌ی کردویه‌تی
سه‌رزاره‌کی بو‌وه‌ و سه‌وه‌سه‌ی شه‌یتان بو‌ه، خۆی ئافره‌تیک‌ی له‌ خوا ترس و داوین پاکه‌.

عومه‌ریش که‌ گوئی له‌ هۆنراوه‌که‌ی کچه‌که‌ بو‌ ده‌ستی کرد به‌ گریان، له‌به‌ر گومان
بردنی به‌و ئافره‌ته‌و، له‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: سوپاس بۆ خوا، که‌ هه‌واو ناره‌زوی به‌ لغای
داوین پاک‌ی و ته‌قواوه‌ به‌ستوه‌.

دهستى چه پى به وه بزاني، كه دهستى راستى به خشيوه تى، پياويك يادى خوا بكات و له ترسى خوا چاوى پر بى له فرميسك))..^(١)

ههروه ها فرمويه تى: ((سى كه س له پيش نيو له شار دهرون تا چونه ناو نه شكه و تيك، جا به رد يكي گه وه له سهر شاخه كه وه كه وه به رده مى نه شكه و ته كه وه كونه كه ي گرت، نهو سى كه سه گوتيان: هيچ شتيك له م به رده رزگارتان ناكات، مه گهر داوا له خواى گه وه بكن به هوى كرده وى باشتان فرياتان بكه وى..

يه كيكيان گوتى: خوايه من كچيكي مامم هه بو، كه له هه موخه لك زياترم خوښ ده ويست، داواى زينام لى كرد نهو يش ملكه چ نه بو. ساليك له ساله كان هاته لام و داواى پاره ي لى كردم، منيش سه دو بيست دينارم پى به خشى به مهر جى، كه ملكه چى داوا كه م بيت، نهو يش داوا كه ي جى به جى كردم، ويستم كار كه بكه م گوتى: نهى به ندهى خوا، له خوا بترسه! نهو مؤره به حه قى خو ي نه بى مه يشكي نه و مه يكه وه، منيش كار كه م نه كردو وازم لى هينا، كه خوښه ويست ترين كه س بو له لام، نهو پاره يه ش، كه پيم به خشى بو ليم نه سه نده وه، خوايه نه گهر نهو كارم له بهر خاترى تو كرده، ده رگامان لى بكه وه له وه مان رزگار بكه،^(٢) جا

(١) بوخارى و موسليم و غه يرى نهوان گيراويه تيان وه.

(٢) ته وه سول كردن بهر شيويه دروسته و خواى گه وه پى رازى يه، ده بى به هوى كرده وى چاك بيت، ته وه سول كردن به پيغه مبه ران و غه يرى نهوان جاني زى يه. له فرموده ي صحيحدا هاتوه: ((يا فاطمة! لا أغني عنك من الله شيئاً!)) فاطيمه! من له لاي خوا هيچم بؤ تو پى ناكړى.. پيويسته له سهر پروادار، متمانه له سهر كرده وى خو ي بكات! ويته ي نه م ناراسته يه نى يه، كه پالنه ره بؤ جيديه ت و پيشكه و تن، نهو نومه تى، كه واسيطه كارى تيدا بلاوه، سهر فراز نابى و به ره و پيش ناروات!

به رده که لا کهوت))..^(١)

پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: ((ثلاثة لا ترى أعينهم النار: عين حرس في سبيل الله، وعين بكت من خشية الله، وعين كفت عن محارم الله))^(٢)، واته: سی چاو ناگر نابینی: چاوئک له پیناوی خوای گه ورده پاسه وانی بکات، چاوئک له ترسی خوا بگری، چاوئک خوئی له هه رامکرا و ده کانی خوا لابتات.

له نین عامر دوه گوتویه تی: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بو ددیغه رمو: ((پیاوئک هه بو له به نی نیسرائیلی به کان ناوی (کفل) بو، له هیچ گونا هیک سلی نه ده کردوه. ئافره تیک هاته لای، شهست دیناری پیدایا به رامبه ر به دهست تیکه لکردن و داوین پیسی، جا کاتیک ویستی کاره که بکات، ئافره ته که له ترسا گریا.

(کفل) گوتی: بۆ ده گری؟!

ئافره ته که گوتی: قهت ئەم کارەم نه کردوه، به لام هه ژاری و نه داری پالی پیوه ناوم بۆ ئەم کاره.

(کفل) گوتی: تۆ له ترسی خوا ده گری، ئەوا من شایسته ترم به وه، برۆ ئەوه ی پیم به خشیت بۆ خو ت بی، به خوا له دوا ی ئەوه هه رگیز سه رپیچی خوا ناکه م، ئەو شه وه گیانی سپارد، بۆ به یانی له سه ر ده رگای ماله که ی نوسرابو: خوا ی گه وره له گونا هی (کفل) خو ش بو، خه لکه که به م کاره سه رسام بون))^(٣).

(١) بوخاری و موسلیم گێڕاویه تیانه وه.

(٢) رواه الطبرانی حدیث صحیح.

(٣) حاکم و ترمذی گێڕاویه تیانه وه به (حسن) یان دانا وه (صحیح) ه.

پَیغَمبَر ﷺ فەر موپه تی: ((لَوْ عَلِمْتُمْ مَا أُعْلِمُ لَضَحَكْتُمْ قَلِيلاً وَ لَبَكَيْتُمْ كَثِيراً، وَمَا تَلَدَذَّيْتُمْ النِّسَاءَ عَلَى الْفُرُشِ، وَلَخَرَجْتُمْ إِلَى الصَّعْدَاتِ تَجَارُونَ إِلَى اللَّهِ...)) (رواه الترمذی و غیره)، واته: تهودی من دهیزانم، گهر ئیوه بتانزانیبایه، کهم پیده که ننو زور ده گرینو، سهرجیی له گهل خیزانتان نه ده کردو، ده چونه سهر بهرزاییه کان له خوا ده پارانه وه.

نزیکى زینا مه‌که‌ون

خوای گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزُّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾^(۱) (الإسراء - ۳۲)، واته: نزیک زینا مه‌که‌ون، چونکه زینا کاریکى زور ناشیرین و خرابترین ریگایه.

هه‌روا ده‌فرموی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا... تَا دَه‌گاته: وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا، يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا...﴾ (الفرقان: ۶۸، ۶۳-۶۹)، واته: به‌نده‌کانى خوا نه‌وانه‌ن که به‌سه‌ر زه‌ویدا به‌ نه‌رمی و له‌سه‌ر خو ده‌رۆن... سیفه‌تیا وایه که له‌ غه‌یری خوا خودایه‌کی تر ناپه‌رستو، که‌س به‌ ناحق ناکوژن و، زینا ناکه‌ن. هه‌ر که‌سیک یه‌کی له‌مانه‌ بکات، ده‌گات به‌ سزاو عه‌زاب، له‌ روژی قیامه‌تدا دو چه‌ندانه‌ عه‌زابه‌که‌ی بو زیاد ده‌کرئ و به‌ هه‌میشه‌یی و به‌ ریسوایی تیتدا ده‌مینتته‌وه.

ئین مسعود گوتویه‌تی: ((قلت: یا رسول الله أي الذنب أعظم عند الله؟

(۱) له‌سه‌ر ئەم ئایه‌ته ئیمام ئین القیم قسه‌یه‌کی هه‌یه‌و گوتویه‌تی:

خوای گه‌وره ریگای زینای به‌ خرابترین ریگا داناوه‌ فرمویه‌تی، کرده‌ی زینا خرابترین شوینی له‌ دۆزه‌خدا هه‌یه‌، رۆحه‌کانیشیان له‌ به‌رزه‌خ جیگیره‌و له‌ ته‌ندوریکى ناگرین دایه‌، که‌ گرپه‌که‌ی له‌ ژیرانه‌وه‌ بۆیان دیت، جا که‌ گرپه‌که‌یان بو دیت هه‌را هه‌رایان لى پمیدا ده‌بیته‌و به‌رز ده‌بنه‌وه‌، پاشان ده‌گه‌رینه‌وه‌ شوینی خوین، نابو شتویه‌ تا روژی قیامه‌ت ده‌مینته‌وه‌. وه‌ك پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ خه‌ویدا بینویه‌تی، خه‌ونی پێغه‌مبه‌رانیش بیتگومان راسته‌. (روضة‌ المحبین، به‌ کورتکراوه‌یی)

قال: أن تجعل لله نداً وهو خلقك.. قال: قلت: ثم أي؟ قال: أن تقتل ولدك مخافة أن يطعم معك.. قال: قلت: ثم أي؟ قال: أن ترني بحليلة جارك... الحديث^(١)، واتہ: گوتم: نہی پیغمبرہی خواج گوناہیک لای خوا لہ ہم مو گوناہہ کان گہورہ ترہ؟ فہرموی: ہاوبہشی بو پھیدا بکہی، کہ نہو توئی دروست کردوہ.

دہلئ: گوتم: پاشان چی تر؟ فہرموی: مندا لہ کت بکوژی لہ ترسی نہوہی خواردنت لہ گہل بخوات.

دہلئ: گوتم: پاشان چی تر؟ فہرموی: زینا لہ گہل خیزانی دراوسیکتہ بکہی.

سمرہی کوری جندب گوتمی: قال لنا رسول الله ﷺ ذات غداة: ((إنه أتاني الليلة آتيان وإنهما ابعتاني وإنهما قالَا لي: انطلق، واني انطلقت معهما... فأتينا على مثل التنور، فإذا فيه الغط وأصوات، قال: فانطلقنا، فإذا فيه رجال ونساء عراة وإذا هم يأتيهم هب من أسفل منهم، فإذا أتاهم ذلك اللهب ضوضوا)) الحديث.... وفي آخره ((وأما الرجال والنساء العراة الذين في مثل التنور، فإنهم الزناة والزواني))^(٢)، واتہ: روژئک پیغمبرہی خوا پی فہرموین: نہمشہو دو فریشتہ ہاتن منیان لہ گہل خویان برد و پییان گوتم: برؤ، منیش لہ گہلیان رویشتم... چوینہ شوئینک کہ وہک تہندور وابو، دہنگہ دہنگی لیوہ دہہات، فہرموی: جا تہماشامان کرد، دیتمان چہند پیاو و ئافرہتیکی پوتی تیدایہ، لہ ژیرہودیان گری ناگریان بو دیت، کہ نہو گرہ ناگردیان بو دہہات ہاوار

١ رواه البخاري ومسلم.

٢ رواه البخاري باختصار.

هاوارو قیژدیان لی هه‌لده‌ستا... ئه‌و پیاو و ئافره‌ته پوتانه‌ی که له‌ناو شوینیکی وه‌ک ته‌ندور دابون، ئه‌وانه ئافره‌تی زیناکه‌رو پیاوی زیناکه‌ر بون. پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((لا یحل دم امریء مسلم یشهد أن لا اله إلا الله وإني رسول الله إلا یاحدى الثلاث: الشیب الزانی، والنفس بالنفس، والتارك لدينه المفارق للجماعة))^(١)، واته: خوینی هیچ مسوڵمانیک هه‌للا نی‌یه، که شایه‌تمان بێنی، مه‌گه‌ر به‌یه‌کیک له‌سێ شت نه‌بیته: پیاوی ژن دارو ژنی می‌رد دارو زیناکه‌ر^(٢)، یه‌کیک هه‌قی

(١) رواه البخاري ومسلم.

(٢) بۆ پاراستنی قه‌واره‌ی خێزان، نی‌سلام سزای توندی بۆ پیاوی ژندارو ژنی می‌رددار (محسن)ی زیناکه‌ر داناهه، که شه‌ریعه‌تی ته‌وراتیش هه‌ر هه‌مان سزای بۆ داناون، که‌واته دوژمنانی نی‌سلام چی یانه سه‌باره‌ت به‌م سزایه، نی‌سلام به‌توندوتیژی و دل‌ه‌قی تاوانبار ده‌که‌نو غه‌یری نی‌سلام تاوانبار ناکه‌ن؟! له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که چه‌ند مه‌رجیکی وردی بۆ داناهه، که شوینه‌که‌ جێی باسکردنی نی‌یه، بۆ ئه‌وه‌ی وه‌لامی بدریته‌وه!

پرسیار له‌ ئه‌دیبی گه‌وره (مصطفى صادق الرافعي) کرا ده‌باره‌ی حیکمه‌تی به‌ر‌دباران کردنی زیناکه‌ری (محسن)، جا له‌ کتێبه‌که‌ی (وحي القلم) دا وه‌لام ده‌داته‌وه‌ ده‌لێ: چونکه‌ مالیکی وێران کردوه‌ و روخاندوه، پێویسته به‌به‌رده‌که‌ی بکوژریته‌وه؟! چونکه‌ هیچ پێویست به‌ زینا ناکات و پاساویشی بۆ نی‌یه، پیاو و ژن هه‌ر یه‌که‌یان به‌هه‌مو سه‌ره‌ستی خۆیان یه‌کتریان هه‌لبژاردوه، ته‌نانه‌ت نه‌م هه‌قه‌ بۆ خودی مه‌لیکی نینگه‌له‌را نه‌بوه، که له‌م هه‌لبژاردنه‌دا له‌ مافه‌که‌ی بێ به‌ش کراوه، تاوه‌کو گه‌یشته‌وته راده‌ی ناچار بون به‌ ته‌نازول کردن له‌ موڵکه‌که‌ی!

هه‌روه‌ها هه‌ر یه‌کیکیان مافی هه‌ل‌ه‌شاندنه‌وه‌ی عه‌ق‌دی زه‌واجه‌که‌ی هه‌یه، گه‌ر هه‌ستی به‌هه‌زنه‌کردنی که‌سی به‌رامبه‌ر کرد، گه‌ر هه‌ستی کرد ژیان به‌ردنه‌ سه‌ر له‌گه‌ڵی مه‌حاله، واته می‌رد به‌ شێوازیکی راسته‌وخۆ، ژنیش به‌ شێوازیکی ناراسته‌وخۆ له‌ رینگای قازی یه‌وه ده‌توانن لێک جیا‌بینه‌وه.

هه‌مو ئه‌وه‌ش به‌ پێچه‌وانه‌ی حاڵی زۆر له‌ دینه‌کانی تهره، که ته‌لاق دان حه‌رام ده‌کات، وه‌ک ماره‌به‌رینی ئافره‌تیکی ته‌لاق دراو بۆ پیاویکی تر حه‌رام ده‌کات، یان حه‌رامی ده‌کات

کوشتنی یه کیکی له سهه بیت، نهو کهسهی واز له نایینه کهی دینیی و له کۆمه لای مسولمانان جیا بیته وه.

ده فهرموئ: ((ثلاثة لا يكلمهم الله يوم القيامة، ولا يزكيهم، ولا ينظر اليهم، ولهم عذاب أليم: شيخ زان، وملك كذاب، وعائل مستكبر))^(۱)، واته: سئ کهس له روژی قیامهت خوی گه وه قسهیان له گه ناکات و به پاکیان دانانی و ته ماشایان ناکات و عه زابی به تازاریان بو ههیه: پیریکی زیناکهر، سه روکیکی دروژن، فه قیریکی به فیزو خو به گه وه زان.

((أتی فتی شاب الى النبی ﷺ فقال: یا رسول الله إئذن لی بالزنی! فأقبل القوم فزجروه وقالوا: مه مه! فقال: أدن. فدنا منه قریاً، قال: فجلس. قال أتجبه لأمرک؟! قال: لا والله! جعلنی الله فداءک. قال: ولا الناس یحبونه لأمهاتهم. قال: أتجبه لابنتک؟ قال: لا والله یا رسول الله

پیاهه که دوی ته لاق دانی ژنه کهی ژن بهیته وه، له ئینجیلی مهتی ۳۲/۵ هاتوه: ههر که سیک نافره تیکی ته لاق دراو ماره بکاته وه، نه وه زینای کردوه!! له ئینجیلی مهرقه ص ۱۰ / ۱۱-۱۲ هاتوه: ههر که سیک ژنه کهی ته لاق بدات و نافره تیکی تر ماره بکات، نهوا زینای له گه لدا دهکات، ههروه ها گهر ژن له پیاهه کهی ته لاق دراو، پاشان شوی کرده وه به یه کیکی تر، نهوا نهو نافره ته تاوانی زینای کردوه!!

کهواته!... چ پاساوێک بو ههر یه کیکی له ژن و میژد ههیه، که تاوانی زینا بکات و ناپاکی له گه ل میژده کهی یان ژنه کهی بکات؟! مه گهر بلاوبونه وی فسادی و خراپه کاری له سهه زهوی بیت.

له بهر هه مو نه مانه، نیسلام سزای بهردباران کردنی پتویست کردوه، نه م بهردباران کردنهش نهو کاته جی به جی ده کړئ، که زیناکهر دان به تاوانه کهی داده نئ... جا له بهر زوژی و زه جهه تیی مهرجه کانی دان نان به زینا کردنی یه کیکی، زوژجار نهو بهردباران کردنه جی به جی ناکړئ.

(۱) رواه مسلم والنسائي.

جعلني الله فداءك. قال: ولا الناس يحبونه لبناتهم. قال: أفتحبه لأختك؟ قال: لا والله جعلني الله فداءك. قال: ولا الناس يحبونه لأخواتهم. قال: أفتحبه لعمتك؟ قال لا والله، جعلني الله فداءك. قال: ولا الناس يحبون لعماتهم. قال أفتحبه لخالتك؟ قال: لا والله جعلني الله فداءك. قال: ولا الناس يحبونه لخالاتهم. قال: فوضع يده عليه وقال: اللهم أغفر ذنبه، وَطَهِّرْ قَلْبَهُ، وَحَصِّنْ فَرْجَهُ، فلم يكن بعد ذلك الفتى يلتفت الى شيء))^(۱)، واته: گه نجيک هاته لای پیغه مبهري ﷺ و گوتی: نهی پیغه مبهري خوا ریگام پی بدہ زینا بکهم! جا نهو خه لکھی لهوی تاماده بون نارده زاییان ده ربړی و سهرکونه یان کرد.

پیغه مبهري فهرموی: نزيك بهوده. گه غچه که لسی نزيك بؤوده، گوتی: دانیشته.

پیغه مبهري فهرموی: حمز ده کهی دايکت زینای له گهل بکری؟! گوتی: نا به خوا، خوا بم کاته فیدات. پیغه مبهري فهرموی: خه لکیش بؤ دايکیان حمز ناکهن.

فهرموی: حمز ده کهی کچه کهت زینای له گهل بکری؟! گوتی: نا به خوا، خوا بم کاته فیدات. فهرموی: خه لکیش بؤ کچیان حمز ناکهن.

فهرموی: حمز ده کهی خوشکه کهت زینای له گهل بکری؟! گوتی: نا به خوا، خوا بم کاته فیدات. فهرموی: خه لکیش بؤ خوشکیان حمز ناکهن.

فهرموی: حمز ده کهی پورت زینای له گهل بکری؟! گوتی: نا به خوا، خوا بم کاته فیدات. فهرموی: خه لکیش بؤ پوریان حمز ناکهن.

گوتی: پیغه مبهري ﷺ دهستی خسته سهر سینگی و فهرموی: خوابه له

(۱) رواه أحمد في المسند (حديث صحيح).

گوناهی خوش بهو، دلی پاک کهره وهو، داویننی بیاریزه.. پاش نه مه
گه نجه که ئاوری بۆ هیچ شتیک نه دایه وه.

ههروا ده فرموی: ((لا یزنی الزانی حین یزنی وهو مؤمن،^(۱) ولا

(۱) سه بارهت بهم فرموده یه پرسیار له جه عفری کوری محمد کرا، نهویش له زهوی یه که دا
بازنه یه کی کیشاو گوتی: نه مه بازنه یه پروایه، پاشان بازنه یه کی تری له ده وهی کیشاو
گوتی: نه مه بازنه یه نیسلامه، گهر عهبد زینای کرد له مه ده ده چی و له مه ده رناچی.

ئین القیم گوتیه تی: له زینادا هه مو خراپه یه ک کۆ ده بیته وه، که له کم ئایینی و
نه مانی ته قواو خراپی پیاوه تی و کم غیره تی یه وه دروست ده بی... جا غه درو درۆ
ناپاکی و کم شهرمی و نه بونی چاودیری و وازنه هیئان له تاوان و نه مانی غیره له دل دا،
له لقو پیویستی یه کانی زینا کردنه...

خوای گه وه دل توندی ده خاته دلی زینا کهره وه، ههروه ها به نه بام دانی زینا سینگ
ته نگ ده بی. گهر بابای خراپه کارو فاجر ده زانی چ خوشی و چیژو سینگ کرانه وه خوش
گوزهرانیه که له داوین پاکیده، رای وا ده بو، که نه و چیژوی له دهستی چوه زۆرتره،
له وهی به دهستی هیئاوه. له قازانجی لهش ساغی و سه رفرازی به پاداشت و کهره می
خواش هه مه پرسه، له وشته خراپانای له زینا دیته کایه وه نه وهی، که بابای زینا کهر
خۆی له رابواردن له گه ل خۆری یه کان له خانوی خوش له باخچه کانی (عه دن) له
به هه شتدا بی بهش ده کات.. (به کورتی له کتبی روضة المحبین ۳۵۸-۳۶۱)

نه مه و سه ره رای سزای نه م کاره فاحیشه یه له ناخیره تدا، سزاکه شی له دنیا دا بریتیه
له که وتنه ناو فیتنه و ناشوب و دوچار بون به نه خوشی یه پیسه کانی نه ندانه کانی زاوژی،
که ده بیته هۆی مندال نه بون و شیت بون، ده بیته هۆی به خیرایی کپ بونه وهی چیژی
جینسی.

دکتور (ادمس) له کتیه که ی (المعرفة الجنسية) دا گوتیه تی: (به گوتیه ی پیسه که ی
خۆم چهن پیریک ده ناسم، که له ته مهن هه فتاو پینج سالی دانو قابیلی یه تی جنسیان
به هیزه نه شه ژاوه. کاتیک سه بارهت به نهی نهی نه م زیندویه تی به عه جیه لیم پرسین،
نه وانیش پاراستنی چالاکی یه کانیان بۆ نه م هۆکارانه ی خواره وه گهرانه وه:

۱- له کاتی گه نجه ده ستیه (العاده السرية) یان نه کردوه.

۲- کاتیک گه یشتنه پله ی پیاوه تی، خۆیان پاراستوه و نومی کاره ناشیرینه کان نه بون.

يسرق السارق حين يسرق وهو مؤمن، ولا يشرب الخمر حين يشربها وهو مؤمن))^(١)، واته: نهو كهسهى زينا دهكات له كاتى زيناكهيدا پروادار نى يه، نهو كهسهى دزى دهكات لهو كاتهى دزى يه كه دهكات پروادار نى يه، نهو كهسهى مهى دهخواته وه له كاتى مهى خواردنه وه كهيدا پروادار نى يه. هه روا ده فهرموى: ((لا يحل دم امرئ مسلم يشهد أن لا إله إلا الله وأن محمد رسول الله، إلا في إحدى ثلاث: زنا بعد إحصان، فإنه يرجم، ورجل خرج محارباً لله ورسوله، فإنه يقتل أو يصلب، أو ينفي من الأرض، أو يقتل نفساً، فيقتل بها))^(٢)، واته: خوینى مسولمان، كه شایه تمان دینى خوینى حه لال نى يه، مه گهر له يه كى لهم سى شته دا نه بیټ: يه كيك كه ژنى هه بى يان شوى كرد بیټ و زينا بكات، نه وه به وه بهر دباران ده كریټ، پیاویك دژى خواو پیغه مبه ره كهى جهنگ بكات، نه وه ده كوژرى، يان هه له ده واسرى، يان له ولات دور ده خریټه وه، يان به ناحق كه سیک بكوژى، نه وا ده كوژریته وه.

-
- ٣- دواى هاوسه رگرتن (الزواج) له جوتبونياندا، رادهى مام ناوه ندی يان گرتوه زيا ده پوهى يان تیدا نه كرده، بۆ ماوه يه كى دريژيش هيژه جنسيه كه يان كونه كردو ته وه.
- ٤- مادده بى هو شكه ره كان و مهى و جگه ره يان به كار نه هيتا وه.
- ٥- له حاله تى نه فسى يه تىكى باش نه بوايه، له گه ل خيزان يان جوت نه ده بون.

(١) رواه البخاري.

(٢) رواه أبو داود والنسائي (حديث صحيح).

باسی ژیانی جنسی له بهه‌شت

پیغه‌مبەر ﷺ ده‌فرموی: ((إِنَّ لِلْمُؤْمِنِ فِي الْجَنَّةِ خَيْمَةً مِنْ لَوْلَاءَ وَاحِدَةٍ مَجُوفَةٍ طَوْلُهَا ثَلَاثُونَ مِثْلًا، وَلِلْمُؤْمِنِ فِيهَا أَهْلُونَ يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُ، فَلَا يَرَى بَعْضُهُمْ بَعْضًا))^(۱)، واته: له بهه‌شتدا بروادار خیه‌تیکی مرواری کلوری بۆ هه‌یه، که درێژی یه‌که‌ی سی میله، چه‌ند حۆریه‌کی تێدایه، بروادار به‌ سه‌ریاندا ده‌سوڕێنه‌وه، هه‌یج کامیکیان نه‌وی تریان نابینی.

هه‌روا ده‌فرموی: ((يُعْطَى الْمُؤْمِنُ فِي الْجَنَّةِ قُوَّةٌ كَذَا وَكَذَا مِنَ الْجَمَاعِ. قَالَ أَنَسُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَيَطِيقُ ذَلِكَ؟! قَالَ: يُعْطَى قُوَّةُ مِئَةٍ))^(۲)، واته: له بهه‌شتدا مروّفی بروادار نه‌وه‌نده‌و نه‌وه‌نده‌ی هه‌یزو توانای جوتبونی پێ ده‌به‌خشی.

نه‌نه‌س گوتی: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا، چۆن نه‌و که‌سه ده‌توانی به‌رگه‌ بگه‌ڕێو، نه‌وه‌نده جوتبونه بکات؟

پیغه‌مبەر ﷺ فرموی: بروادار هه‌یزو توانای (سه‌د) پیاوی پێ ده‌دری. نه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خوای لێ پێ) گوتی: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا، (هل نَصِلُ إِلَى نِسَائِنَا فِي الْجَنَّةِ؟!).

قال: ((إِنَّ الرَّجُلَ لَيَصِلُ فِي الْيَوْمِ إِلَى مِئَةِ عَذَاءٍ)) (رواه الطبراني، قال الحافظ أبو عبد الله المقدسي: و رجال هذا الحديث عندي على شرط مسلم)، واته:

(۱) رواه البخاري.

(۲) رواه الترمذي وصححه، وهو كمال قال.

نایه له بههشت له گهل ژنه کاغان جوت دهبن؟!

فهرمووی: پیاو له روژیکدا له گهل سهد ژن جوت دهبی، که کچینی یان ماوه.

له قیتی عوقه یلی گوتویه تی: ((قلت: یا رسول الله، أو لنا فيها أزواج مصلحات؟ قال: ((الصالحون للصالحات، تَلَدُونَهُنْ مِثْلَ لَدَاتِكُمْ فِي الدُّنْيَا، وَيَلَدُونَكُمْ، غَيْرَ أَنْ لَا تَوَالِدَنَّ))^(۱)، واته: به پیغه مبهری فهرمو: له بههشتدا ئافره تی صالحه مان بو هیه؟ پیغه مبهر فهرمو: پیاوی باش بو ئافره تی باشه، جا لهو ئافره تانه چیژ و خوشی وهرده گرن، وهک چۆن له دنیا خوشیتان لی وهرده گرتن، نهوانیش به هه مان شیوه چیژو خوشی له ئیوه وهرده گرن، به لام جوتبونه که مندالی لی ناکه ویتته وه.

ئهبو هورهیره گوتویه تی: ((قلت یا رسول الله: أَنْطَأُ فِي الْجَنَّةِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ دَحَاً دَحَاً! فَإِذَا قَامَ عَنْهَا رَجَعْتُ مُطَهَّرَةً بَكْرًا))^(۲)، واته: گوتم ئهی پیغه مبهری خوا: نایا له بههشتدا جوت دهبن؟ پیغه مبهری خوا فهرمو: سویند بهو که سهی گیانی به دهسته، ئیوه جوت دهبن به ته کانیکی توندو جوتبون له دواى جوتبون. جا ههر جار دی، که پیاوه که له سهری هه لدهستی، ئافره ته که وه کو کچینی لی دیتته وه.

له (معجم) ی طه به رانی له فهرمودی (ابو متوکل) هاتوه، که ئهبو سه عیدی خودری گوتویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمویه تی: ((إِنْ أَهْلَ الْجَنَّةِ إِذَا جَامَعُوا نِسَاءَهُمْ عُلُنَ أَبْكَاراً))، واته: خه لکی بههشت گهر

(۱) رواه الطبراني والحاكم وغيرها وسنده جيد.

(۲) صححه ابن حبان.

له گهل نافرته کانیان جوتبون، نهوا نافرته کان ده گهرینه وده سهر حاله تی کچینی.

له ههمان کتیبی طبعه رانیدا له حه دیسی (نه بو نومامه) - پرهای خوی لی بی - که پرسیار له پیغه مبر وَعَلَيْهِ کرا: نایا خه لکی به ههشت جوت ده بن؟ فهرموی: ((بَذَكِرْ لَا يَمَلُّ، وَشَهْوَةٌ لَا تَنْقُطُ! دَحَاً دَحَاً))، واته: جیماع ده کهن به چو کیک که بی تاقهت و وهرز نابیی، به ئارده زویدک نابری و کو تایی نایهت، جیماعه کهش یه که له دوا یه که.

ههر له ههمان کتیبدا هاتوه: پرسیار له پیغه مبر وَعَلَيْهِ کرا: نایا خه لکی به ههشت جوت ده بن؟ فهرموی: ((دَحَاً، لَا مَنِّي وَلَا حَيْضَةً))، واته: جوت ده بن به ته کانیکی توند، به بی مهنی و، نافرته تیش توشی خوینی حهیز نابیی.

گه‌نج و لاوان! بو لای خوا بگه‌پینه‌وه

خوای گه‌وره دده‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا، يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا، إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (الفرقان: ۶۸-۷۰)، واته: ئەو کەسانەى لە گەڵ خوا، پەرستار و یەکى تر ناپەرستن و هانای و دەر نابەن، کە سیش ناکوژن مەگەر بە حەقى خۆى نەبێ، چونکە کوشتنى کەسیک بە ناحق خوای گه‌وره حەرامى کردو، هەروا زینا ناکەن.. هەر کەسیک ئەم کارە حەرامانە بکات، لە روژی قیامەت سزای گوناھەکەى وەردەگرێ و بە زەبون و ریسواى تییەدا دەمینیته‌وه.. تەنھا ئەو کەسانە نەبێ، کە بو لای خوا دگه‌پینه‌وو باودێ دین و کردوێ باش ئەنجام ددەن. جا خوای گه‌وره بە لوتفى خۆى خراپەکانیان دگۆڕێ بە کردوێ باش، خوای بالا بەخشندهو میهرەبانە.

پێغه‌مبەر ﷺ دده‌رموی: ((لَلَّهِ أَشَدُّ فِرْحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ حِينَ يَتُوبُ إِلَيْهِ مِنْ فِرْحَةِ أَحَدِكُمْ كَانَ عَلَى رَاحِلَتِهِ بِأَرْضِ فَلَاقَ، فَانْفَلَتَتْ مِنْهُ، وَعَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ، فَأَيَسَ مِنْهَا، فَأَتَى شَجَرَةً فَاضْطَجَعَ فِي ظِلِّهَا، وَقَدْ آيَسَ مِنْ رَاحِلَتِهِ، فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذَا بِهَا قَائِمَةً عِنْدَهُ، فَأَخَذَ بِخَطَمِهَا ثُمَّ قَالَ مِنْ شِدَّةِ الْفَرَحِ: اللَّهُمَّ أَنْتَ عَبْدِي وَأَنَا رَبُّكَ، أَخْطَأُ مِنْ شِدَّةِ الْفَرَحِ))^(۱)، واته: خوای بەخشنده بە تەوبە کردن و گەڕانەوێ عەبەدێ

خۇي، لەو كەسە زۆر دۆل خۇش و شادتر دەبىي، كە لە بىابانىك بىي و
 حوشترەكەشى خواردن و خواردنەۋەي لىي باركرابىي، جا حوشترەكەي بە
 بارەۋە لىي ون بىي و نائومىيىد بىي لە دۆزىنەۋەي و بچىتە ژيىر سىبەرى دارىك
 پال كەۋىي. لەو كاتەدا دەبىيىي حوشترەكەي بەبارەۋە لەبەردەمى نامادە بوە،
 ئەۋىش يەكسەر رىشمەكەي رادەكىشىي و لەبەر زۆر دۆلخۇشى دەلىي: خۋايە
 تۆ عەبدى منى و منىش خۋاي تۆم. ئەم ھەلەيەش، كە دەيكات لەبەر زۆر
 دۆلخۇشى يەكەيەتى.

نهی گهنج و لاو به کچو کورپوډ! ههردهم نهوډتان له یاد بیت، خوای
گه‌ورده هیچ شتیک حه‌رام ناکات، گهر شتیکی باشر له‌وی حه‌لال نه‌کردبې،

عیشقئىكى سەر شىتانهى ھەرام كەردودە، كە خاوەنەكەى دەپروخىنى،
خۆشەويستى يەكەى ھەلەل كەردودە، كە داوا لە خاوەنەكەى دەكەت ژن بەيىنى،
يان شو بەكەت، داواى ژيانئىكى جىگىرو بەختيار دەكەت، داواى پىكەيىنانى
خىزانو پەرودەكەردنى كۆرۈ كەچ دەكەت، بۆ تەوھى بىنە پۆشنائى چاۋ بۆ
خۆى و بۆ داكىكى...

گَری غِیره به ختِیاری ژن و میړد ده سوتینئ

- غِیره ی باش و غِیره ی خراب -^(۱)

خوای گه ورده ده فهر موی: ﴿وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ (البقرة - ۲۵)،
واته: له به ههشت نافره تی پاک کراو دی تیدایه^(۲).

پیغه مبه ر ﷺ فهر مویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ يَغَارُ، وَالْمُؤْمِنُ يَغَارُ، وَغَيْرَةُ اللَّهِ
إِنْ يَأْتِي الْمُؤْمِنُ مَا حَرَّمَ اللَّهُ))^(۳)، واته: خوای گه ورده غِیره ی ههیه،^(۴)

(۱) نافره تی غِیره دار چهند نه گبه ته، چ ژبانئ کی به دبه ختی ههیه، یه کیک له نافره ته
شاره زابه کان گوتویه تی: ((نافره تئ کی هاوریم هه بو زور گوماندار بو، زور غِیره ی دهره حق
به میړد که ی هه بو، گهر میړد که ی بۆ دهره و پریشتابه، یان ژوان (موعد) ئی کی له گهل
یه کیک هه بایه، یان له ته له فون قسه ی بگردایه، یان دل خوش بوايه، یان زهرده خنه ی
له سره لیتو بایه، وایده زانی نافره تئ کی له ژبانئ نهو پیاوډا ههیه!!))

نهم نافره ته گه مژه یه حکمه ت و دانایی به کار نه ده هیئا، به ریشه داکوتانی نهم
نه خوشی یه خرابه، خوی له میړد ئیک بی به ش کرد که هیچ خوش و نه گئی یه کی نه بو.
له راستیدا غِیره دپته ناو میشکی ژن یان پیاو، به لأم پیوسته فری بدری، نه مهش له
توانای هه مو مرؤفئ کی ژیردا ههیه. با چاره سر پش سر هه لدانی شت بیت، نه گینا
گه ورده ده بی و پهره ده سینئ و شیفاکه ی زه حمت ده بی.

(۲) نیمام نبین القیم گوتویه تی: به واتای پاکن له خوینی هیزو میزو پیسایو، هه مو نهو
شتانه ی، که له نافره تی دنیا دا هه ن، ناوه و دشیان له غِیره و نازاردانی هاوسه ر پاک
کراوه ته وه. (روضة المحیین)، ص (۲۴۱-۲۴۲).

(۳) رواه البخاري والنسائي .

(۴) مناوی له کتیبی (الفیض) دا گوتویه تی: ((به نابروترین خه لک و عهزم به هیزیان نهو
که سده ی، که غِیره ی له هه موان زیاتره، چونکه نهو پرواداره ی له شوینی خوی غِیره ی
ده جولئ، له گهل سیفه تئ کی له سیفه ته کانی خوای گه ورده یه ک ده گریته وه، هه ر که سیکیش

برواداریش غیره دهیگرئ، غیره ی خوی گهوره نهویه، که بروادار کاریک بکات خوی گهوره حهرامی کردبئ.

پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ((لا أحد أغیر من الله ﷻ، فلذلك حرم الفواحش ما ظهر منها وما بطن، ولا أحد أحب الیه المدح من الله ﷻ))^(١)، واته: هیچ کهسیک له خوی گهوره به غیره تر نییه، له بهر نهویه کاره فاحیشه کانی به حهرام داناو، چ نهویه دیاره، چ نهویه نادیاره، هیچ کهسیکیش وهک خوی گهوره حهزی له مه دح نی یه. ههروا ده فرموی: ((المؤمن یغار، والله أشدّ غیره))^(٢)، واته: بروادار غیره دهیگرئ، خوی گهورهش غیره ی زورتره.

سهعدی کوری عوباده ردزای خوی لی بی گوتی: (لو رأیت رجلاً مع أمرأتی لضربتہ بالسیف غیر مُصَفِّح)^(٣)، واته: گهر پیاوئیک له گهل

له یه کی له سیفته کانی یهک بگریته وه، نهوا نهو سیفته له جلهوی نهو داده بی و له ره حه متی خوی نزیک ده کاته وه).

جا نهو ناراسته یه له کوئ، که زور له پیوانی نه مرۆ له غیره بی بهش بون، ده یان بینین خیزان و کچ و خوشکه کانیان له ریگاکان به پازاره یی و جوانی (متبرج) ده خه نه و، بۆ نهو که سانه ی شهره ف و ناموس هه تک ده کهن، تاکو ده ستریزیان بکه نه سهرو وهک مار پیوه یان بدهن!

(١) رواه البخاري ومسلم.

(٢) رواه البخاري ومسلم.

(٣) (غیر مصفح) به واتای به پانایی شمشیره که لی نادهم به لکو به تیژه که ی لی ددهم بۆ نهوی بی کوژم، أبو الفرج له کتیبی (النساء) دا گوتیه تی: معاویه گوتیه تی: ((سئ شت هه ن له خه سلته ی گه وره یی و پله به رزی یه: لی بوردن (الصفح)، نهو که سه ی ورگن نه بی، زیاده وۆبی نه کردن له غیره)). قه یسی کوری زوهیر چوه لای هه ندئ له عه ره ب و پی گوتن: من غیره دارم و شانازی پیوه ده کهم، من نهف سه رزم، به لام غیره نامگری

خیزانه که م ببینم، به تیزایی شمشیره که لسی ددهدم.
 جا پیغهمبه‌ری خوا ﷺ فهرموی: ((أعجبون من غيرة سعد لأننا أغيرُ منه، والله أغيرُ مِنِّي))^(۱)، واته: له غیره‌ی سهد سدرتان سوږ ده‌میښی؟! من له سهد زیاتر غیره‌م هدی، خوا‌ی گه‌وره‌ش له من به غیره‌تره^(۲).
 هه‌روا ده‌فهرموی: ((إن من الغيرة ما يحب الله، ومنها ما يبغض الله، فأما الغيرة التي يحبها الله فالغيرة في الريبة، وأما الغيرة التي يبغضها الله فالغيرة في غير الريبة))^(۳)، واته: غیره‌ی وا هدی هدی گه‌وره‌ه‌زی پی ده‌کات، غیره‌ی واش هدی هدی خوا‌ی گه‌وره‌ه‌زی لسی‌یه‌تی و پی‌ی ناخو‌شه. نه‌و

هه‌تا نه‌بینم، شانازی ناکم تاوه‌کو به کرده‌وه نه‌یکم.
 نه‌بو فهرج گوتی: له دوا‌ی واژه‌ینانی زیاده‌پژی کردن له غیره‌دا، عه‌بیان له معاویه گرت، که له خه‌سله‌ته‌کانی گه‌وره‌یی یه‌و هیچ عه‌بیی لسی‌ نابینم، چونکه زیاده‌پژی بریتی یه‌ له سنور تیپه‌راندن، که سهر‌کیشه‌ بۆ سته‌م کردن له نافرته‌که... هه‌روه‌ها عه‌بیان له قه‌یسی کوری زوه‌یر گرت به‌ گوته‌که‌ی: غیره‌ نامگری تا وه‌کو نه‌بینم، وا گومان ده‌به‌م که مه‌به‌ستی بینینی هۆ بی‌ت، نه‌ک نه‌بینی جوتبونه‌که.
 (۱) رواه البخاري ومسلم.

(۲) نیمام نین القیم گوتیه‌تی: نه‌و که‌سه‌ی خوا‌و پیغهمبه‌ره‌که‌ی خو‌شده‌وی، به‌ نه‌ندازه‌ی خو‌شویست‌و به‌گه‌وره‌گرتنه‌که‌ی غیره‌ی بۆ خوا‌و پیغهمبه‌ره‌که‌ی ده‌جولتی، گهر دلی له غیره‌ بۆ خوا‌و پیغهمبه‌ره‌که‌ی خالی بو، نه‌وا نه‌و که‌سه‌ خو‌شده‌ویستی یه‌که‌ی خالی یه‌، با واش دابنی که‌ له‌و که‌سانه‌یه‌ خوا‌و پیغهمبه‌ری خو‌ش نه‌وی، نه‌و که‌سه‌ درۆی کرده‌، که‌ جاری خو‌شده‌ویستی خو‌شویست‌راویک بۆ خه‌لکی لی‌ده‌دات، که‌ ده‌بینی خه‌لکانی تر حورمه‌تی خو‌شده‌ویسته‌که‌ی ده‌شکینن و پی‌ شیلی ده‌که‌ن‌و، سوکایه‌تی به‌ مافه‌کانی ده‌که‌ن، نا له‌م حالته‌دا غیره‌ی نا‌جولتی و دله‌که‌شی سارده‌و گهرمایي تی‌دا نه‌، چۆن نه‌مه‌ راسته‌ عه‌بدیک جاری خو‌شده‌ویستی خوا‌و لی‌دات و به‌رامبه‌ر به‌ سوکایه‌تی پی‌کردنی مه‌حارمه‌کانی خوا‌و غیره‌ی نه‌جولتی و، بۆ مافه‌ ون کراوه‌کانی غیره‌ی نه‌جولتی.

(۳) رواه أحمد في المسند والنسائي وأبن حبان (حديث حسن).

غیره یه خوی گه وړه پټی خوښه، غیره یه که له گومان دابیت، به لām نه و
غیره یه خوی گه وړه پټی ناخوښه نه و غیره یه که له گومانه وه پیدای
نابې^(۱).

(۱) ناراسته کړدنې نهم فەرموده یه چنډه گه وړه یه، چنډه ها غیره ی جا هیلې هه بوه بۆته هو ی
نه گبه تی خیزان... من (دانه ری کتیب) دان دهنیم که نهم قوناعهم به سردا تیپه ریوه، که
گه نچ بوم، ماله کم له گوند بو، له سر شاخیکې دور بوم، داوام له خیزانه کم ده کړد
خوی داپوشی نه بادا شوانیک، یان که سیکې تر تیپه ری و بیینی، که ناتوان ری نه مه
(تصور) بکړی و، ناتوان ری دهسته بهر بکړی و جی به جی بکړی، له ناو مال، یان له ناو
ژوردا، جا دم برد بۆ پیاسه، نه ویش دم چاوی دانه ده پوشت، گهر له نا کاو یه کیک
بیینیایه، نه و دنیام هه لده ساندو دام دهنی شانده پیاسه کم له نه و و خویشم تیک ددها،
که چی له راستیدا دده و چاو به بی دهر خستنی جوانی و رازاوه یی عه ورت نی یه، هه مو
نه مهش هوکی شاره زا نه بون بو به نیسلام.

نهرکی ژن و میړده، ژیرو له سرخو بن، گومان، چاوو دلیان دانه گری، که به هو یه و
ژیانیان تال دهیت و هره شه ی تیکدانی کیانی خیزان ده کات، نه مهش له ناکامی نه و
گومان و وه سوه سه شیتانیانه و خه له لی غه ریزه ی مولکداری یه.

له شته غه ریبه کانی غیره نه وده بو، سوارچا که کانی فهرنسا له سه ده ی ناوه راست
پشتینی ثاسینی قفل درایان به کار دهیتنا، له و کاته ی ده چون بۆ جهنگ ژنه کانیان به م
قفلا نه ده به سته وه، نه بادا زینا بکه ن.

من ناموژگاری ژن و میړد ده کم - به تاییه تی گهر به راستی دین دارن -، هه ریبه که
بوار بۆ چاودیری خوی گه وړه و لپرسینه وه ی ویژدانی خوی بکات، با به هو ی غیره وه
به خته وه ری خیزان تیک نه دهن، به تاییه تی گهر هه ردوکیان ده ستیان به سنوری شه ره وه
گرتبو، خو یان له بیینی دیمه نی غه رامی جنسی وروژینه ر دور گرتبو، له تیکه ل بون
له گه ل پایاو ژنی بیگانه دور که و تنه وه، هه ووه ها ژنه که خوی له خو رازاندنه وه بۆ خه لک
به دور گرتبی، که گومان ده خاته دلی میړدی هو شیاره وه.

یه کیک نویسیو ه تی و ده لی: پیوسته ژن پاریزه ر (محامیه) ی میړده که ی بیست و بهرگری
لی بکات، نه که هه ردم نهرکی بریتی بیست له کاری موخا به رات، هه ر له کاتی
هاتنه وه ی بۆ مال لیتی پرسی: له کوی بوی، چیت کړد، بۆ چی دوا که وتی، له گه ل کئی
قسه و گفتو گو ت کړد، چیت ده گوت... به راشکاری قسه بکه. نه مه و چنډه ها پرسپاری

کاتی تاوانباران هاتنه سهر عوسمانی کوری عهفان ﷺ، نائیلهی خیزانی قژی کردهوه، تا به لکو جوامیریکیان تیایی و بگه پرنه وه، نیمامی عوسمانیش، که ئاوری لی دایه وه هاواری نیمانی لی ههستا و سهرزده نشتی کرد، گوتی: سهرپۆشه کهت هه لگروه وه سهرت داپۆشه! بێن بمکوژن باشتره له وهی قژت ببینن!!

تر که ژیا نی هاوسهریه تی ده کاته دۆزهخ و له وزه دا نامینی. ((پێغه مبهری خوا ﷺ قه ده غهی کردهوه، که پیاو به شهو له سه فهر گه رایه وه، له نا کاو خۆی بکات به ماله وه دا، بۆ ئه وهی ژنه که ی تا قی بکاته وه، که نایا خیانه تی لیده کات یان نا؟ یان له هه له و سهرسی بگه پرن. موسلیم گپراویه تیه وه. ئه م باسه به گوتیه ک کو تایی دینن که (غیره) ی تیدا شی کرا وه ته وه و جیاوازی نیوان باش و خراب ده رده خات: دکتۆر امیر له قه تر له گو فاری (التربیه الحدیثه) (٣٤ سالی ١٢) هم گوتیه تی، که نه مه کورته که یه تی: غیره وهك هه مونه خو شی یه ده رونی یه کان، خا وه نه که ی ده فه وتینی، جا هاوسه نگی یه که ی تیک ده چی، که سایه تی یه که ی سوک ده بی، و یژدانی ده شله ژینی، جه سته ی بی هیژ ده کات، هیژی عه قلی که م کار ده کات، به ره می که م ده بی.. غیره وهك هه ستردن به که م و کورتنی له حال ته ساده کاند، هیچی تیانی یه، چونکه غونه یه کی به رگری کردنه له نه فس و، یاری ده ده ریکی ریک خه ری سروشتی یه بۆ پێشهرکی ی پرۆزانه. دیاره ده رونه ناسی له گه ل فره نه نگی ئینگلیزی هاو ده نگه له پێناسه ی غیره، که ده لی: ((غیره بریتیه له ترسانی خا وه نه که ی، که یه کینکی تر شوینی نه و بگریت)). ئه وه ی جیی داخه زۆریه ی ئه وه ی پنی ده لێن غیره ی ژن و میردایه ت، که زۆریه ی خا وه نه که ی به ره و به ده ختی و تیاجون، به لکو به ره و خو کوژی و، نه بجا مسانی تا وانی کوشتن و، سیداره ده بات، به زۆری ئه م غیره یه هیچ یه مایه کی راستی نه. زۆر زه جه تیشه که سیك هه بی چاره سه ری پیاری غیره تدار بکات، جگه له ژنه که ی.

ئافره تان غيره يان چەند زۆره!
 - نمونە يەك لە غيرە ي عائيشە و
 ئارام گرتنى پيغەمبەر ﷺ -

((شەويك پيغەمبەرى خوا ﷺ خەو لە چاوانى زرابو، چو قەبرستانى (بەقيع) تا سلاو و دوعا بکات، بۆ ئەوانەى لەوێ بە خاک سپاردراون.. کاتى بەيانى لە چيشتەنگاودا بەلای عائيشە تپەپرێ و چو لای، بينى و ژانەسەرى گرتو و نالە نالايەتى و دەلى: ئاي سەرم! جا پيغەمبەرى خوا ﷺ هەستى بە نازارى نەخۆشە کەى کرد و فەرموى: بەخوا عائيشە من سەرم ديشى!))

کە خاتو عائيشە چەند جار دەيگوت: ئاي سەرم! پيغەمبەر ﷺ بۆ گالتە پيى فەرمو: خو چ زيات پي ناگات، گەر لە پيش من بمرى و منيش هەستم کفنت بکەم و نويزت لەسەر بکەم و بتنيژم!!

خاتو عائيشەش غيرەى بزواو هاوارى کرد: با ئەو بەشى کەسى تر بى!! بەخوا ئەگەر لەجياتى تو وام بکردبايە، دەگەر پامەو ماله کەم، لەرقى ژنە کانت خو دەکرده بوى!

جا روخسارى پيغەمبەر ﷺ گەشايەو و خەندەيە کى جوانى کرد و نازاردە کەى نەما))^(۱).

((رؤزيك پيغەمبەرى خوا ﷺ پرسىارى لە خاتو عائيشە کرد و فەرموى: ئەو غيرەت هەيە؟! ئەو پيش وەلامى دايەو: بۆچى نا، يە کيکى وەك من

(۱) حاکم گيپراويه تيه وەو بە (صحيح)ى داناو.

غیردی بهرامبەر یه کیکی وهك تۆ نه بی!!^(١).

ئه نهس ﷺ گوتویهتی: ((پێغه مبهەر له مالمی هه ندی له خهزانه كانی بو، هه ندی له خهزانه كانی قاپیك تیكوشه یان بۆنارد، عانیشه خوی له دهستی خزمه تکاره که داو قاپه که کهوت وشکا، پێغه مبه ریش ﷺ تیكوشه که ی هه لده گرتوه و ده یخسته ناو پارچه قاپه که و ده یفرمو: بخۆن، ئه و دایکتان غیردی گرتوه!! پاشان نه یه یشت خزمه تکاره که بروات هه تا قاپیکی ئه و مالمی، که لئی بو دای به خزمه تکاره که، تا بیداته وه به ماله قاپ شکا و ده که))^(٢).

((کاتی پێغه مبه ری خوا ﷺ به صفیه وه گه رایه وه مه دینه، که له رینگا بو به خهزانی، خاتو عانیشه ره زای خوای لئی بی گوتی: خۆم نه ناسراو کردو خۆم گۆری، تا بچمه دهر وه بزاتم چیه، جا پێغه مبه ر منی ناسیه وه و به ره و روم هات و منیش گه رامه وه، به خهزایی رۆیی و گه یشته وه منو، له نامیزی گرتو و فرموی: چۆنت دیت؟! گوتم: جوله که ی کچی جوله که یه!! -مه بهستی به نه دیه و له شه ر گیرا وه-))^(٣).

خاتو عانیشه گوتی: ((ئه و شه وه ی نۆر دی من بو پێغه مبه ر له لام بیهیته وه، پێغه مبه ر گومانی و ابرد خه و م لئی که و توه، جا چوه دهر وه .. منیش به دوایدا رۆیشتم (وام زانی ده چیه لای یه کێ له هه و ییه کانم و دوی که و تم)، هه تا هاته قه برستانی (به قیع) .. پاشان گه رایه وه و منیش

١) نیمام نه محمد له مسنه د و موسلیم گیراویه ته وه.

٢) بوخاری گیراویه تی وه.

٣) نین ماجه و حافظ الدمشقی له (المرافعات) گیراویه تیانه وه، هه روهك طه به ریش له (مناقب أمهات المؤمنین) هیناویه تی.

گەر پامەۋە، خېرا پۇيشت، مەنەش خېرام كەرد، پۇيشتەنە كەي خېراتەر كەرد، مەنەش ھەروە ھاۋ پۇيشتى كەۋقەۋە.. جا ھاتە ژورەۋە ۋە ۋەرمۇي: عائىشە ئەۋە چىتە دلت زۆر لى دەدا.. مەنەش پىم راگەياندا.. ۋەرمۇي: گومانەت ۋايە خواۋ پىتە مەبرە كەي ستەمت لى دەكەن))^(۱).

خاتو عائىشە گوتى: ((غېرەم دەجولاً لەۋ ئافرەتەنەي خۇيان پىشكەشى پىتە مەبرى خوا ﷺ دەكردو دەمگوت: چۇن دەبى ژن خۇي پىشكەش بىكات؟! جا ئەم ئايەتە ھاتە خوارەۋە: ﴿ثَرَجِي مَن تَشَاءُ مِنْهُمْ وَتُؤَي إِلَيْكَ مَن تَشَاءُ وَمَن ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾ (الأحزاب- ۵۱)، واتە: تۆ سەر جىبى ھەر كاميان ۋە دۋا بىخەي ۋ كاميان بانگ بىكەيە لاي خۆت، كەيفى خۆتە، ژنى تەخسەر كراۋىش ئاشى كەيەۋە، گوناھىكت ئايەتە سەر.

بە پىتە مەبرەم گوت: ۋا دەبىنم پەرۋەردگار ت ئارەزوت زو جى بەجى دەكات!))^(۲).

خاتو عائىشە رەزاي خۇي لى بى گوتۈيەتى: ((گەر پىتە مەبرى خوا بۆ شۈيىن دەر بچۈايە، تىرۈپشكى لەنىۋ خىزانە كانى دەكرد، جا تىرۈپشكە كە بۆ عائىشە ۋە ھەفصە دەرچو، ھەردۈكەيان بەيە كەۋە دەرچون، پىتە مەبر بە شەۋ قسەي لەگەل عائىشە دەكردو لەگەلى دەرۋىي.

ھەفصە بە عائىشەي گوت: بۆ ئەمەشەۋ سۈارى حۈشترەكەم نابی ۋ مەنەش سۈارى حۈشترەكەي تۆ دەم، تا تەماشام بىكەي ۋ مەنەش تەماشات بىكەم!! گوتى باشە! عائىشە سۈارى حۈشترى ھەفصە بو، ھەفصەش سۈارى

(۱) (ۋەرمۇدە كە بە كورتىە) مۇسلىم گىئراۋىيە تىپەۋە.

(۲) بوخارى ۋ مۇسلىم گىئراۋىيە تىپانەۋە.

حوشتری عانیسه بو. پیغه مبهری خواش صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هاته لای حوشترده کی
 عانیسه، که حه فسه ی له سر بو، سلاوی لی کردو پاشان له گه لی رژی،
 هه تا دابه زین و له بهر چاوی عانیسه ون بون. نه ویش غیره ی بزوا! جا که
 دابه زین قاچی خسته کونیک و دهیگوت: نه ی پهروه ردگارم، دوپشکیک، یان
 ماریکم به سر دا زال بکه، تا پیوهم بدات، نه وه پیغه مبهردکه ته، ناتوانم
 هیچ شتیک ی بلیم!!^(١).

(١) موسلیم گیتراویه تیه وه.

بهر له ږودانسی کاره سات

له سه رخوی و په له نه کردن

خوای گه وره ده فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ، لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنَفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ، لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ.. الى قوله تعالى وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (النور: ۱۱-۲۱، ۱۳).

هه روه ها ده فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ، يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ، يَوْمَئِذٍ يُوقِفُهُمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ﴾ (النور: ۲۳-۲۵).

نهم ده نايه ته گشتيان دهر باره دی خاتو عانيشه دايکی ږوداران دابه زی (ره زای خوای لسی بچ)، له وکاته ی چهند که سیګ له مه دینه قسه یان بو هه لېست به تومه تی نه وه ی له گه ل یه کئ له هاو ده لې به ږیره کانی پیغه مبه ر ﷺ، که ناوی (صه فوان بن المعطل) بو، زینای کرده. چیروکی نهم ږوداوه به دریژی له کتیبه کانی ته فسیرو ژيان نامه ی پیغه مبه ر ﷺ باسکراوه، نه وه ی ده یه وئ شاره زایی له م ږوداوه په یدا بکات، با سوره تی (نور) دیراسه بکات، که په ندو ناموژگاری زوری تیا یه و رینمایی زوری لسی ودرده گیرئ

بۆ ژن و میژدو باوکه کان و غهیری نه وانیش، بۆ پاراستنی خیزان له داب نهریت و ده مارگیری (تعصب) ی نه فامی (جاهیلی) و حه سودی، که خیزان به ره و هه لڊیرو داروخان ده بات. له وانه یه خوای گه وره ویستبیتی له م روداو هی خاتو عایشه نه وه به دیار بخات: تا مسولمانان سه رسام نه بن و به لایانه وه نامۆ نه بئ، گهر شتیکی ناویان بۆ هه ل به ستر. له سه ریشیان پیویسته کاتیك قسه یه کیان بۆ هه ل ده به ستری، دان به خویان دابگرن و هیمن و له سه رخۆو به ئارام بن و، به وردی لی ی بکۆلنه وه.

نه وه ی لیژدها به لامانه وه گرنگه هه لویستی به رزو گه وره ی پیغه مبه ری خوا به ﷺ، له و کاته ی نه م قسه هه لبه ستره وه ی بیست، هه رچه نده به مه نازاری ده رونی پی گه یشت، به لام و پیرای بلا و بونه وه ی نه م هه واله له نیو مسولماناندا، تا نه و کاته ی سروش (وحی) دابه زی و داوین پاکی خاتو عایشه ی به ده ر خست، که بی تاوان و به ری یه دانی به خۆدا گرت و له حوکمدان په له ی نه کردو هه لنه چوو توره نه بو.

هه روه ها هه لویستی جوامیری هاوه لی به ریز (نه بوبه کری صدیق) مان به لاوه گرنگه، له گه ل نه وه ی به لاو موسیبه ته که له سه ر دلی نه بوبه کر زۆر توندو کاریگه رو ناخۆش بو، ده باره ی خۆشه ویستترین شت له لای نه و و عه ره به کان، که بریتی بو له ئابروو شه ره ف. به لام نه و وه ک نمونه ی باوکیکی داناو لیژان و کارامه هاته مه یدان و په له ی نه کردو هه ل نه چوو توره نه بوو، غیره ش پالی پیوه نه نا کاریکی خراب نه عجم بدات، وه ک نه وه ی عه ره به کان خویان پی به دیار ده خست و شانازی یان پی ده کرد.

جا با باوکان له م هه لویسته پر له جوامیری و مه ردانه یه دا، په ندو نامۆژگاری و درگرن و، داب و نهریتی جاهیلی زال نه بی به سه ریاندا.

سه هلی کوری سه عدی ساعدی گوتی: ((جاء النبی ﷺ الى بيت فاطمة فلم يجد علیاً، فقال: أين ابنُ عمِّك؟! فقالت: كان بيني وبينه شيء، فغاضبني فخرج! فقال النبی ﷺ: أنظري أين هو؟ فقالت: هو في المسجد راقداً. فجاء وهو مضطجع وقد سقط رداؤه عن شقه فأصابه تراب، فجعل النبی ﷺ يقول: قُمْ يا أبا تراب. قال سهل: وما كان له إسمٌ أحبَّ إليه منه))^(۱)، واته: پیغه مبهه هاته مائی فاتیمه کی کچی. بینی عهلی له ماله وه نی یه. فه رموی: ناموزاکه ت له کوئی یه؟! فاطیمه ش گوتی: ناخوشی یدک کهوته نیوانمانه وه تورپی کردم و چوه دهره وه!

فه رموی: بزانه له کوئی یه!

گوتی: له مزگهوت خهوتوه.

پیغه مبهه ﷺ چوه مزگهوت، بینی شهوا عهلی راکشاه وه عه باکی له سهه لایه کی کهوتوه له شی به خولّ بوه. به گالته وه پیی فه رمو: له ش به خولّ، ههسته^(۲).

(۱) رواه البخاري ومسلم.

(۲) په له کردنی پیغه مبهه بۆ چاگردنه وهی په یوه ندی ژنو میړد، وانه یه که بۆ دایکو و باوکانی کچ، چونکه نه مړوکه زور به یان گهر گوئی بیستی روداوتکی وهک فاطیمه (ره زای خوی لسی بی) بن، کچه که یان ده به نه وه مائی خویان و نایده نه وه، تا میړده که خوی بچوک ده کاته وه و ملکه چ ده بیټ! یان نه م کاره پیچه وانه ده بیټ، پیانو خیزانه که ته لاق ده دات و! به ردی بناغه ی خیزانه که ده روختنی و، به هو یه وه منداله کانی په رته وازه ده بن! رودانی جیاوازی و کیشه ی ژنو میړد، شتیکی چاوه روان کراوه، پیویست به هه راسانو ترس ناکات، به لکه ژبانی ژنو میړد ټک جیاوازی و کیشه ی تیدا رو نه دات، پیویستی به توژی نه وه هه یه، جا کیشه و جیاوازی ژنو میړد ایه تی شتیکی سروشتیه و ده بی رو بدات.

لېرەدا گەر ژن و مېرد بۇ خۇيان پېگاجارەيان بۇ دانە نابو، پېويستە سەرپەرشتيارانى ژن، يان پياو بە حېكمەت و نامۆزگارى باش، بېنە ناو مەسەلەكە بۇ چارە كوردنى ئەو كېشەو جياوازيانە، وەك لە شىوازي پېغەمبەر ﷺ بە ناشكرا بېنىمان، كە پەلەى كورد بۇ چاكبەنەوہى پەيوەندىەكانى ژن و مېردو، نەھىشتى جياوازي و خىلاف بە شىوازي گالتە كوردنى لە گەل عەلىى زاواى (رەزاي خواى لىي) بە ناواننى لەش بە خۇل! گەر عەلى لە مالمەوہ دەرەنەچرايە، لەوانە بو فاطىمە (رەزاي خواى لىي) پەلەى بىكرديا بۇ رازى كوردنى و نەھىشتى تورپەيەكەى.. لە مال دەرچون، پېويستە كۇتا چارە بېت، نەك لە سەرەتاوہ بېت، پېويستە ھەردولا حېكمەت و دانايان ھەبى.

لە پەندىكى عەرەبىدا ھاتوہ: (إذا عز أخوك فھن) بە واتاى گەر براكت تورپە بو ئەوا نەرم و نىان و خۇگر بە.

ئەو كوردەوہى پېغەمبەرى خوا ﷺ نەغامىدا بە گەراندەوہى زاواكەى بۇ مالمەكەى، لە ترسى گەرەبەونى كېشەى نىوان عەلى و نىوان خىزانەكەى بو، كە بە ھۆى چوہە دەرەوہى لە مال رويەدا..

ئەمروكەش پاش تېپەر بونى چواردە سەدە، ئافرەتى زاناي گەرە (ايفلين ملىس) بە ھارەبەشى لە گەل (دۇفا) و غەيرى ئەو، لە كىيى (كيف تبني حياتك الزوجية) دا، رېتىمايى دەدەن لە ژىر سەردىرى (لا تسرعى بمغادرة المنزل والذهاب الى والدتك) (پەلە مەكە لە مال بەجى ھىشتى و چوون بۇ لاي دايكت):

يەكەم شت پېويستە بگوتى ئەوہى، بۇ چارەسەر كوردنى ئەم جۇرە كېشەو ناكۇكيانە، نابى ھىچ كام لە ژن و مېرد مالمەوہ بەجى بھىلن، ژن بەچىتەوہ لاي دايكى، يان پياو بەچىتە يانەو چايخانەكان، چونكە بەم ھەلويستەيان، ناكۇكى يەكانيان چارەسەر ناكريت، ئەوان بەم كارە چارەسەرى كېشەكە دواوہەن، يا بە ناچارى ھەر دەبى رويەروى يەكترى بېنەوہو، كار بۇ چارەسەر كوردنى ئەو كېشەى نىوانيان بىكەن، جا زو بى يان درەنگ.

ژن كە مال بەجى دىلى و دەچىتەوہ بۇ لاي دايكى، كۆسپ و ئاستەنگىكى تر دروست دەكات، خودى دايك ھەست بەوہ دەكات، كە بىرى كچە بچوكەكەى دەكات، كە دەشگەرپىتەوہى لاي ھەست بە بەختەوہرى يەككى گەرە دەكات، ئەمەش مەترسى يەككى ھەقىقى دروست دەكات، كە ھەرەشە لە ژيانى ژن و مېردايەتى كچەكەى دەكات. مېردى دل برىندارو بى نارام، كە دەگەرپىتەوہ بۇ لاي دايكى، مەترسى يەكەى لە ھۆى ژنەكەى كەمتر نىە لەسەر تىكدانى ژيانى ھاوسەرى يەتى، باشترىن كوردەوہ، كە ژن و مېردى

ناکۆک له گهڵ یه کتری بیهکن، خیرا یه کلار دهنه وهی ناکۆکی یه کانه، که له نیتوانیاندا دروست ده بیته، جا له ههر کوی بیته، نهو کاته نابیهته هۆی دهست تیهوردانی دایک و باوک، یان هاورێی دلسۆز، لهو ناکۆکی یهی نیتوان ژنو میرد، بۆ نه وهی لایهنگیری لایهک بکهن، یان به هۆی ههلو یسته که یه وه بلین تو له سهر حهقی، که نه مهش ده بیته مایهی درێژه دان به ناکۆکی یه کهو ئالۆز کردنی.

بەم پۈنەيەو، بۆ شاھزادە بون و سودەرگرتن، بە باشم زانی بە درێژی باس لە ھۆیە
ریشەیی یەکانی زۆربەیی جیاوازی و کێشە پاستەوخۆ و ناراستەوخۆکانی نێوان ژن و مێرد
بکەین:

یه کهم: نهم نواندن و ورد نه بون له هه لێژاردنی هه یه کێک له ژنو مێرد بۆ یه کتری، وهک به درێژی له سه ره تای کتێبه که باس مان کردوه، کار تێکردنی خۆشه و یستی عاتیفی یانه، که مرۆڤ کوێرو کهێ دهکات، نهم جوړه خۆشه و یستی یه له سه ر بناغه ی ناره زو یازی و هه له شه ی دامه زراوه، پاشان جیاوازی له سه روشت و په روهرده به دیار ده که و ی و ئیختیلاف و ناکوکی رو ده دات...

نہمہو نہ گھر کار لہ کار ترازو خیرانیان پڻک هیٺاویا جیوازی و ناکوکی دروست بو، پیویست به ناومیدی و جیابونهوه له یه کتری ناکات، به لگه دهبی حیکمەت به کار بهیترئ و له پهره ردهو چاکسازیدا، پله پلهیی به کار بهیترئ، نهویش به قسهی خوش و ریزگرتن، چونکه مروّف دلیلی چاکه کردنه، وه که له پهنده گشتی یه کانی نیو خه لک هاتوه (انک علی ما ریته، و زوجک علی ما دعوته!...).

فونہی زۆری تریش هیه، که تیایدا سهرکوتن و چاکسازی دهسته‌مر کراوه، گهر نیازه‌کان پاك بوینو مامه‌له‌کردن به باشی بویی و پشت به خوای گه‌وره به‌ستراپی، چونکه خوای گه‌وره دل و ره‌وشت وه‌رگێژره!

هاوړئ په کی ساده وروشت باشم هېو قوتانجانې ته و او کرد، که به داخه و نه و
قوتانجانېه هېچ ناداینکی رفتارو گوزرانی، به تاییه تی له گدل که سو و کاری فیر
نه کرد... پاشان هینده ی پې نه چو ژنی هینا، مامه له و هه لس و که وتی له گدل
هاوسره که ی باش نه بو، یان نادابی نه و هه لس و که وتی هه نه ده زانی، جا له گه لیدا
زور دلې و توندوتیژ بو، به خرابی رفتار ی له گه لدا ده کرد، هاوسره که شکی له لای
خه سو و که ی سکا لای لم کرد.

خه سه کهش نامۆزگاری هاوسه ری کۆره کهی کرد و گوتی: ((کچه کهم! نهو پیاوه

گه غيڱى ناشاره زايه، نيشانهى چاكسازى لى به دى ده كړى، جا به نارامو خوگر به له سر كرده و كاني، پله به پله راي بهينه و ناموژگاري بكه، هر ده بى چاك بېى)). جا نه و قسه يه يه خه سوه كى گوتى هاته دى و پياوه كه چاك بو، بو به يه كى له ميره به شاه كان.

دوهم: خوويستى (انانيه) هر يه كيك له ژن وميرد، يان هر دو كيان - په نا به خوا! - و، چاوديرى نه كردن و دل رانه گرتنى، ده بته هوى سودمهندي خه لكى ترو ريز نه گرتنى كه سايه تى يه كه ي. خوويستى نه خوڅى يه كى كوشنده يه و زياده رويى يه له خوويستنى خودو فراموش كړدى مافى خه لكى تر، نه موش پينجه وانه ي نيسلام و نه و هاوسه ريه تى يه يه، كه پيوسته له سر قوربانى دان و به خشين بهر له وهر گرتن بنيات بنري.

خوويستى بهر ته گشت كار ه ناشيرين و تاوانكار يه كانه، هر كاتيك خوويستى گوږدرا به خوڅه خت كردن، نه ورا خاوه نه كه ي ده بته يه كيك له گوره پياو چاكان، هيچ شتيكيش و هك ترسان له خوا و په روه رده كړدى نيسلامى، غونه ي ناموژگاري و په روه رده و چاكسازى نيه.

چاكسازيش به پله پله يى و موماره سه كردن، نه بى نايه ته دى، له فرموده ي (صحيح) دا هاته: ((إِذَا الْحَلُمُ بِالْحَلُمِ، وَإِذَا الْعَلَمُ بِالْعَلَمِ، وَمَنْ يَتَّبِعِ الْخَيْرَ يَلْقَهُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الشَّرَّ يَوْقَهُ)).

نايه ت و فرموده ي زور هيه، جاري قوربانى دان و خوڅه خت كردن دده ن، له وانه نايه تى: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحْنُ نَفْسِهِ قَاوْنُكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الحشر - ۹).

پتغه مبه ر ﷺ فرموده تى: ((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ مِنَ الْخَيْرِ)).

كه واته نه ي ژن و ميردى سه نكين! له خوگر تنه وه (ايشار) له بير مه كهن، چونكه چاكسازى و به خت يارى تيدا يه و پا داشته كه ي به هه شته.

سئ يه م: هويه كى شاره وى بوغزو قين و جياوازي و كيشه ي نيوان ژن و ميرد هيه، كه سر كيشى سه رپنچى كړنه، به راشكاوى ده يلى تين: بري تيه له تير نه كړدى غه ريزه ي جنسى، به تاييه تى له هاوسه ننگ نه بونى و به ده مه وه نه هاتنى نيوان ژن و ميرددا.

به باشم زانی له م بابته دا نهو ليکولينه و هيه نه قل بکم، له بهر خاتري کومه لي ژنه ميړد داره کان و بانگه و ازي کردنيان بو خوراگري به کي کم، ناموزگاريش بي بو هاوسه رگرتن، تاکو کاره کانيان له سره روژنابي بي! جا هر که سيک خوراگرو به نارام بو، نهوا سرفرازو سرکه وتوه.

له راستيدا له سره تاي ژياني ژنو ميړدايه تيدا په يوه ندي په جنسيه کان، تا راده يه ک شاراو هيو به باشي نازانري چونه، زور لهو که سانه ي تازه ژنيان هيناوه، خويان که وتونه ته هلويسي ناواوه، که تييدا شله ژاون، جا چ له بهر شه و ي شاره زايي به کي پيشينه يان نه بو، يان شاره زايي به کانيان به جور يک بوه بارودوخه که ي جياوازي هه بوه له گه له نهو هلوسته دا، زور جاريش له سره تادا توشي دلراوکي ده بن، چونکه هر په کيک له ژنو ميړد بو په کتري به په روژن، هه ندي جار هه ست کردن به گوناه و داخ و ترس، ده يته مايه ي زياتر کردني شله ژانه که، به لام هينده ي بي ناچي جيگري و هيمني و نارامي شوني نهو دلراوکي به ده گريته وه، هه تا واي لي دي په يوه ندي په که يان زور توندو خوش ده بي. ليه تاي و کارامه يي ژن يان ميړد، به دروست بوني هوگري و نولفه تي نيوانيان و، هه لگرتني داواکاريه زه حه ته کاني نيوانيان به ره و پيشه وه ده چيت و، هر په کيکيشيان زياتر به دهم ناره زوه کاني نهوي تره وه ده چيت.

له هاوسه رگرتني سرکه وتودا په يوه ندي په جنسي به کان، به پتي تيپه ربوني سال زياتر تير ده بن، نابي له په کم شهوا چاوهرواني نهو په ري چيزو تي ربوني جنسي بکري، ته نانه ت له مانگه کاني په که مي ژن و ميړدايه تيش دا.

في ربوني به دهم وه هاتني ژنو ميړد بو په کتري

له کاته ي کچو کور ده بنه هاوسه ري په کتري و به ته واي هوگري په کتر ده بن، له سهريان پيوسته فيربن، چون به دهم داواي جنسي په کتري په وه دين. به دهم وه هاتني جينسي له لاي هر په کيک له ژنو پيار جياوازي هيه، چونکه پياوان زوتر جنسي يان ده روژي و ده گه نه خوشي، به لام ناهه تان پيوستيان به نه ندازه يه کي زور تري لاوانده وه و قسه ي خوش و ناماده يي جوتوبن هيه، نه م جياوازي په شتي کي سروشتي په و پيوسته له بهر چاو بگيري.

له گرنگرين نهو شتانه ي ژنو ميړدي تازه روبهروي ده بنه وه، في ربوني زه بت کردني

کاتی به ده مهوه هاتنی جنسی هه یه کتیکانه بۆ نهوی تر، یان گه یشتن به پتیکه یسانی په یوه ندی یهک، که هه ردوکیان تیر ببن، نهم کرده یهش به بی زه حمت نه بجام ده درئ، مادام هه یه کتیک له ژن و میرد ناماده یه بۆ رازی کردنی نهوی تر.

له راستیدا ژن و میرد ده زانن چۆن به دهم یه کتیه وه دین، نهمه کاریکه له وه گه وه تره، که کرده یه کی فیس یۆلۆجی بیت، به لکو کرده یه که هه مو که سایه تی ده گریتیه وه، له هه مان کاتیشدا ژیا نی ژن و میردایه تی ده گریتیه وه، زۆر جار په یوه ندی یه جنسی یه کان رهنگ دانه وه ی دیارده کانی تری ژیا نی هاوسه ری یه.

بۆ نمونه گه نا کوکی یهک ده رباره ی گرفته کانی دارایی هه بی، نهوا ژن یان میرد توشی سه رقالی و دل راوکی ده بیت و، قه ده غه ی سه رجیتی ده کات. به لām نه گه ر ژن و میرد پتیکه وه شه ویکي خۆش له جوتبونه کیان به سه ر به رن، بینگومان شونیه واره کی له به ختیاریان و تیربونی جنسی یان رهنگ ده داته وه. ته نگ و چه له مه و حالته کانی دل راوکی و ماندوبون، کاریگه ری خۆی هه یه له کز کردنی ناره زوی جینی.

له راستیدا که نه فتنی جنسی (العجز الجنسي) له لایه نی بایۆلۆجی یه وه، تارپاده یه کی زۆر، به ده گمه ن روده دات، جا کاتی کۆسپ و ناسته نگ له مباره وه دپته پتیه وه، پتیه وسته له هۆکاره راسته قینه کان بتویژریتیه وه، نهک هۆیه که بدریته پال که نه فتنی جنسی.

گرفته کان چین و چۆن به سه ریدا زال ده بیت؟

زۆر جار گرفته جنسی یه کان له نیشانه ی نه و ده ده سه ری یانه یه، که له په یوه ندی ژن و میردایه تی هه یه، له چاره سه رکردنی نهم گرفته نه به ده گمه ن ده رمانی پزیشکی، یان خۆیندنه وه ی یه کتیک له کتیه باشه کانی له مه ر نهم بابه ته سود ده گه یه نی. هه ندی جار به زوی ژن و میرد هه ست به مه حالی به رده وامی ژیا نی هاوسه ریه تیان ده که ن، که چه ند هۆیهک پالپشتی یه تی، جه سته یی یان عاتیفی. جا هۆیه که هه رچی یهک بیت، پتیه وسته هه نگاوی یه که می چاره سه رکردن له سه ر ده سته ی پزیشکی کارامه دا بیت، پزیشکی تایبه ت به نه خۆشی ئافره تان ده توانی به زوی هۆی نه ندامیی (عضوی) ده رده که ئاشکرا بکات و چاره سه ری بکات. بۆ چاره سه ری نه و لایه نه عه قلی یانه ی هۆکاری هه ره سن، پتیه وستی به کاتیکی درێژخایه ن هه یه، به لām زو ده ست پی کردن به چاره سه ر له ژیر سه ره رشتی رابه رتیکي پسپۆر، کاریگه ری له چاره سه ری گرفته که دا ده بیت.

هه‌ندی جار پیاو ده‌سته‌وه‌ستان ده‌بیت له به‌جی‌هتانی ته‌واوی کرده‌ی جنسی، که له‌مه‌شدا پیاو هه‌ست به زه‌بونی و زه‌لیلی ده‌کات. شتیکی سروشتی به پیاو هه‌ست به‌مه بکات، چونکه هیزه جنسی به‌که‌یان به‌لگه‌ی پیاوه‌تی به. زۆر جاریش هۆیه‌کانی کزی جنسی (الضعف الجنسي) ده‌رونی به ده‌توانی له‌سه‌ر ده‌ستی شاره‌زایه‌کی ده‌رونی پسپۆر چاره‌سه‌ری بکری.

وا ده‌بی ژنو می‌رد سکالای هارسه‌نگی نه‌بون له ژماره‌ی ناره‌زوه جنسی به‌کانیان ده‌که‌ن، که خۆیان هه‌ست به‌مه ده‌که‌ن.

له هه‌ندی‌ه‌دا ته‌دا ژنه‌که سکالای له راده‌به‌ده‌ری جنسی می‌رده‌که‌ی ده‌کات، له چه‌ند ته‌تی که‌مه‌ردا ده‌بینین شپۆازی چالاک‌ی جنسی پیاوه‌که‌و مه‌دای نه‌و چالاک‌ی به، له لایه‌نی جنسی به‌وه، خیزانه‌که‌ی رازی ناکات. جا زیاده‌پۆیی کردن له ته‌ته‌کانی نه‌و دو جۆره‌دا، گرفتگی ترسناک دروست ده‌کات، که پتویستی به کارامه‌یی به‌کی زۆر ده‌کات له توێژینه‌وه‌ی دا.

بۆ نه‌م جۆره‌ گرفتانه رینۆینی کاره پسپۆره‌کان، وا ده‌بینن ژنو می‌رد ده‌توانن رینگ‌چاره‌یه‌ک بۆ نه‌مجۆره‌ گرفتانه بدۆزنه‌وه، که هه‌ردولا رازی بکات و بیته‌ مایه‌ی به‌ختیاری و ناسوده‌یی ژیا‌نی هارسه‌رییان گه‌ر به گیانیکی سۆزو هابه‌شو له به‌کتری گه‌شت، به به‌که‌وه روه‌پو‌ی گرفته‌کان بونه‌وه.

گرفتگی خه‌سوه‌کان

ره‌نگه‌ کیشه‌و سه‌رپێچی ژنو می‌رد بۆ به‌کتری، هۆیه‌که‌ی خه‌سو بیت، هه‌مو نه‌مه‌ش له ئاکامی توندوتیژی و خراب هه‌لسۆراندنه، له‌وانه‌یه و ته‌یه‌کی خۆشی ژن، یان می‌رد، ده‌که‌ن چاک بکاته‌وه و گرفته‌کان نه‌هیتلی، وه‌که له‌وه‌ی رابورد بینیمان، که زاویه‌ک نامه‌یه‌ک بۆ خه‌سو که‌ی، ده‌نێری که ژیا‌ن له نیتوانیاندا سارد و سه‌لامه‌ت ده‌کات، جا له‌م بابه‌ته‌دا لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی باش باس ده‌که‌ین، که له سه‌رچاوه‌ی پێشو نه‌قل کراوه.

ئایا به‌راستی خه‌سو کاره‌ساته‌؟

ده‌بی چه‌ند هۆیه‌ک له دواوه‌ی نه‌و به‌پۆچه‌ خراپه هه‌بی، که له کۆمه‌لگه‌که‌مان له می‌شکی خه‌لکی دایه، ده‌بی چه‌ند ره‌گ و ریشالێک هه‌بی له دواوه‌ی نه‌و گاته‌و قسه‌ خۆشانه‌ی له‌مه‌ر خه‌سوان ده‌گوتری، چه‌ند ره‌گێک له دواوه‌ی دورخسته‌وه‌ی هه‌ریه‌کێک

له ژنو مېرډ بهرامبهر به خهسو هېيت.

دايك له چيني نيوهراستدا، كه تهمهني له ناوهراست دايه، سې گهڼې هيناو ته دنيا، دواي ژن هيناني كوره كاني، خوي به تهنهائي دهينيتتهوه، نهو، هه مو ژياني تهرخان كرده بو پهروهرده كردني منداله كاني، نهو مندالانه گهوره بون، يهك له دواي يهك مالهوهيان بهجي هيشتهوه، دايكيش نهو گرنگي پيدانهي هيههتي له دواي منداله كاني شتيكي سهره كي ني يهو تپهپ دهېن، زور جاريش وا دهېن مېرډه كي به كاري تايههتي خوي سهرقاله. مالهه كشي له كلو پهلو ريكو پيكيدها تيرو تهواوه، جا گهر هيچ كاريكي حقيقي نهېن خوي پې سهرقال بكات، نهوا روي بو لاي روله كاني وهرده گيترې. تا كار ده گاته مهترسي دهست خسته ناو كاروباريان، ژنو مېرديش دهيا نهوي كاروباري خويان بو خويان چاره بكه، له ژيانياندا هز به دهست تيوره داني داكيان ناكهن، جا له بهر نه م هويا نه شيوازه كاني بهرگري دژي خهسوي خو له شت هلقورتين پيدا دهېن، كه له شيوهي قسهي نهسته ق و نوكته بازيدها دهبيستري.

گرنگي داني ژماره يه كي زور له دايكان به روله كانيان، كه پيگه يشتون، كاريكي سروشتي و دروسته، پهنگه بهر ژه وهندي خيژاني بچوكي تيدابن، زور له دايكان له تهمهني چل، يان په نجا، يان تهنانهت له شست ساليدها، بهو شاره زايي و حيكمه ته ي هيا نه، يارمه تي زور پيشكهش به ژنو مېرډو خيژاني تازه ده كهن، گهر ريگايان پې بدرې.

دايكو باوك له كاتي تهنگ و چه له مهدها باشتري پشتيوان، جا گهر ژنو مېرډ پتيويستيان به سستهرنك هه بوو نه يان ده دوزي يهوه، دايك يه كسهر بو ياريد دهانيان ناماده دهبيت. گهر دايكو باوك لييان نزيك بن، ده توان زور خزمهتگوزاري يان پيشكهش بكه، وهك نهوهي خيژاني بچوك له بونه كاني وهك: مندالبون، مال گواسته نهوه، ساز كردني ناههنگيكي گهوره پتيويستي پې دهېن.

به لام مهترسي يهك هيه، نهويش په يوه ست بون و هوگربوني زياد له پتيويستي مرؤفه به دايكو باوكي يهوه، زور جار نه مه دهبيت هوي گهرا نهوهي نهر ته كاني مندالي، چونكه له مندالي يهوه ههر له لاي دايكو باوك بون و دور نه كهوتونه تهوه. گه نجان تهواو پينه گه يشتو، مهيليان به متمانه كردن له سهر كهس و كاريان هيه، زور جاريش باوكانيان لهو جزوه كه سانهن له سهر نه مه هانيان دهدهن، نه گينا مندال گه شه دهكات و پې دهگا، له تهمهني ژنه پتان متمانه له سهر خوي دهكات.

كردهي پشتگيري كردني ژياني هاوسه ريتي، كاريكي ناسان ني يه، بهلكه پتيويستي به

گرنگی دانی دو کهسی هوشدار ههیه، که دایک و باوکن، ژن و میړد چند پیگه یشتو بن، نه و دنده له مه ترسی دهست تیوه ردانی دایک و باوکیان دور دهبن، چونکه نه و کاته تواناو نازایه تییه کی باشیان ده بیت، که ژیانې تاییه تی یان پیتی بیه نه سهر. هه روده ها نه و دایک و باوکانه ی گرنگی پیدانی تاییه تی یان ههیه، که دورن له رۆله کانیان، ده توان به هاورپی به تی خیزانی رۆله کانیان به هره مه ند بن، به بی دهست تیوه ردان له کاروبار یاندا.

یه کلاکردنه وه ی کیشه کان

نه و کۆمه لئاسانه ی بایه خ به خیزان ده دهن، ده زانن، که رودانی کیشه ی نیوان ژنو میړد، شتیکی چاوه روان کراوه، نه و دتا دکتور تیرمان- مامۆستا له زانکۆی ستانفورد- و ژماره یه ک له هاورپیانی، لیستیکیان داناوه، که نزیکه ی شهست کۆسپ و ته گهری له خو گرتبو، که ژنو میړد ده یاندا یه پال یه کتری. به لām نه مه مایه ی ترسو هه راسانی نیه. چونکه هه ر ژیانیک ی ژنو میړدایه تی، هه رگیز کیشو خیلای تی دا نه بیت، ده بی نیمه لئی بکۆلینه وه و توژی نه وه ی ده رباره ی بکه یین.

نیمه گه ر له کاری نه م جوړه ژیا نه بکۆلینه وه، ده بینن یه کیک له ژنو میړد تییدا د لئیا و راستگۆ نه بووه. کیشه ی نیوان ژنو میړد شتیکی سروشتیه و هه ر ده بی روبات. له بهر نه وه ی هاوره گیری له نیوان دوو کهسی جیاواز دروست ده بی، جاری وایه کیشه کان له نیوانیاندا فراوان و گه وړه ده بی. گه ر ژن یان میړد به ته وای له دوو خیزانی له یه کچو بوون، بیگومان شتی زۆر ههیه، که له سهر چۆنیه تی نه بجامدانی جیاواز ده بن. په ننگه میزاج و به ها کان جیاوازی هه بیت، که هه رده م له گه ل نه ریته ساده کان و، ناره زوه کانی کهسی یه ک نه گرتیه وه، هه و گه ر ژنو میړد له ژینگه یه کی زۆر لیک جیاواز گه وړه بوین، په ننگه کیشه کان زیاتر قول بیتته وه.

به لām نه مه مانای وانیه، که کیشو مملاتی نیوانیان له نه بجامی کیشه راسته قینه له شتوازی گوزهرانو مه عیشه ت دروست ده بیت، چونکه کاتی وا ههیه کیشه له نیوان ژنو میړد له نه بجامی هۆی ده رکه به ته وای دروست ده بیت، ده رباره ی هه لویستی نه و ژیا نه ی که له بهر نه تدا کیشه یان له سهر دروست بووه.

بۆ غونه: بهر پیوه بهری (مصلحه) وه لیدی بانگ کرد، که فه رمان به ره له و (مصلحه) یه و له سهر هه لیه ک، که نه ویش نه یو ترا بوو په خنه ی لئ بگری، یان هه لویستی خۆی بۆ بهر پیوه به ره که ی رون بکاته وه، به لām که گه راپیه وه ماله وه زۆر توپه بوو له ناخیدا خفه ی

سەھل گوتى: عەلى ھىچ ناۋىكى وەك ئەم ناۋەى پىي خوش نەبۈە.

كردبوو، جا كاتى لە پىلاۋە كۆنەكەى دەگەر او نەيدۆزىەو، كە لە شوئىنى خۆى داينابوو، جا بە پوى خىزانەكەى تەقىەو، بەلام خىزانە زىرەك و تىگەيشتوۋەكەى، زانى ئەمپۆكە مىردەكەى بارى دەرونى تەواۋ نىە، چاۋەروانى كرد، ھەتا نانى ئىۋارەيان خوارد، جا وردە وردە مىردەكەى دواند، كە چ شتىك وا پەستى كردوۋە توورە بوۋە، نەۋىش گرفت و ماندوئىتى خۆى بۆ باس كردو بەمەش ھەستى بە دلىيايى كردو زۆر مورتاح بوو، جا كاتى وادەى نوست ھات، روانىنى بۆ روداۋەكە گۆراۋ، لەناكاۋ ھەستى بە سۆزو ھەنانىكى زۆر كرد، بەرامبەر بە خىزانەكەى.

ئەم غونە سادەىە، دەكرى بكرىتە غونەىەك بۆ ئەو شىۋازەى پىۋىستە بىگرىنەبەرۋ بەكارى يىنن، بۆ دابىن كردنى جىگرى و دلىيايى لە ژيانى ژن و مىرداىەتىمان، لەو كاتەى ھەندى ھەست و نەستى خراپان بەسەردا دىت، جا گەر ژنى ئەم پىاۋە سەبارەت بە مىزاجى مىردەكەى ھەستىار نەبايەو ۋە چاۋى مىزاجى نەكردبا، تورەبون ھەلچونەكەى لىقبول نەدەكرد، ۋەنگە ئەو كاتە بگرىاباۋ لەگەلى تىك بگرىابايە، بەمەش كارەكە بەو نەدەۋەستار دەبوە شەرىكى گەرمى راستەقىنە.

ياخى بونى ژن له ميړد

پيش باسكردنى سهرپيچى ژن بو ميړده كهي، پيوسته پياو زانياري ههبي و شاره زابي له ودي، نافرته چهند گورانكارى يه كي جهسته يي و د هروني به سهر دادى، نه و هس له كاتيځ دا به، كه توشى هيز دهبى. هيزيش وا له نافرته دهكات گوران به سهر هلسو كهوت و په فتاريدا بيت، كه وا ده خوازى ته حمولى بكرى. له بهر نه و له كاتي هيزدا پياو نابى نه و مامه له و هلسو كهوت و په فتاره ي له كاتي پاكيدا له گهل ژنه كهي دهيكات، به هه مان شيوه له كاتي هيزيش دا هه مان په فتارو شيواز به كار بينى، بهلكو پيوسته ته حمولى هه نديك په فتارى ژنه كهي بكات، گر به قسه ي نه كرد.

جا هه نديك له و گورانكارى يانه باس ده كين، كه له كاتي هيزدا به سهر نافرته دا دين، كه له كتيبى (الحجاب) ي ماموستا مه و دودى لاپه رده ١٨٥-١٨٦، نه قل كراوه، كه پشتى به قسه و ديدو بوچونى زانيانى ژيان ناسى و تويژكارى (تسريح) به ستود:

١- به هوى هيزه وه نافرته، هيزى نه گوري پله ي گرمى له لهش كه م ده بيته وه، پله ي گرمى دپته خواره وه.

٢- دل به هيواشى لى ددات، خوينى كه م دهكات، ژماره ي خانه كانى كه م ده بيته وه.

٣- رږينى (الصماء) و رږينى له وزه تين و ليمفاوى دوچارى گوران دهبى.

٤- وه رگه راني هيولينى كه م دهكات.

- ۵- خوییه کانی فوسفات و کلورید له لهش کهم ده کات.
- ۶- هه رسکردنی خواردنی تیکده چی و، پیک نوسانی بهزو پارچه کانی هیولینی له گه ل پارچه کانی لهش، له خواردن کهم ده بیت.
- ۷- دهرونی بی هیژ ده بی، نامیره کانی قسه کردن دوجاری گورانیکی تاییه تی ده بی.
- ۸- هه سترکردنی به شت، به رهو سستی دهروات و ئەندامه کانی لهش سست ده بی.
- ۹- تیگه یشتن و زیره کی و توانای ته رکیزی ئەفکاری دوا ده که وئ.
- دکتور (أمیل نودک)، که لیکۆله ره ده یه کی گه وره یه له م جوړه لقه زانسته، نویسیه تی:
- ئو نیشانانە ی له کاتی هیزدا نافرەت توشی ده بی بریتین له: سەر نیشەو هه سترکردن به ماندویی و نازاری ئیسقانه کان، لاوازی ئەعساب و میزاج تیکچون، تیکچونی میزلدان و هه رسکردنی خواردن به خراپی، هه ندیک جار قه بزى، له هه ندیک حاله تیشدا دل تیک هه لچون.
- جا له بهر ئەم هۆیانە ی باسکران، حیکمه تی پیغه مبه ر ﷺ دەر ده که وئ، که ته لاق دانى حه رام کردوه له کاتیک نافرەته که له ماو دی هیز دابی.
- هه ندیک له زانایان ده لێن له ماو دی هیزدا ته لاق ناکه وئ، هه ندیکى تر به حه رامیان داناوه.
- له باره ی سه ریچی ژن بو میرده که ی، خوا ی گه وره ده فه رموئ:
- ﴿وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا﴾
- (النساء- ۳۴)، واته: له و کاته ی ده ترسن ژنه کانتان به قسه تان نه که و

سەرپىچىتان بىكەن، يان چاويان بۇ غەيرى خۇتان دەگىپ^(۱)، ئەوا بە گوتەي خۆش و شىرىن نامۇژگارى يان بىكەن و بە يادىان بىخەنەو، كە ئەو ژنانەي بە گوتەي مېردە كانىان دەكەن پاداشتىان بۇ دەنوسرى، ئەگىنا خۇاي گەورە سزاي بۇ داناون بە ئاگرى دۆزەخ^(۲). گەر نامۇژگارى سودى نەبو، با

(۱) پىتويستە مېرد بە نەرىتى ئافرەتان ئاگادار بى، خۇراگر بى لەسەر ئەو كارە ئاشىرىنانەي دەيكەن، لە شوتىكەوتنى ئارەزوەكانىان نەرم و سادە نەبى، لە پاش ئەمە سور بىت لەسەر چاوپۇشىنىان و چاكسازىيان بىكات، مافەكانىان بەجى بېتىن و چاوپۇشى لە ھەلەو رەتەل بىردەنەكانىان بىكات. گەر گوناھىكى كىر لىي بېورى، با باسى چاكەكانى خۇي لەسەر خىزانەكەي نەكات. پىتويستە وەك رىگا چارە ھەرگىز بىر لە تەلاق نەكاتەو، كە ھىشتا ھىچ شىتىكى چارە نەكردەو.

(۲) ئەم ئايەتە ئامازەي بە رىز كىردى تەمبى كىردى ئافرەت دەكات، گەر سەرپىچى مېردەكەي كىر، جا پىاوەكە يەكەم شت دەيكات نامۇژگارى كىردىنەتەي و بىرھىنانەو، فەرمانەكانى خۇاي گەورە و مۇددەدان بە پاداشتى ئافرەتەي گوتىرايەل، بىرخستەنەو، بە سزاي ئاگرى دۆزەخ، جا گەر نامۇژگارى بى سود بو، ئەو كاتە مېرد پىشتى تى دەكات لە سەرچىي كىردەن، بە مەرجى شوتىنى خەوتنى جىا نەكاتەو، نەچى لە لايەكى تر بىخەي، ئەمەش بۇ ئەو ھەيە تاكو ئافرەتەي ياخى بو و سەرپىچىكەر بزانى بە چەكى جوانى يەكەي، پىا و گىنگى پى نادات گەر گوتىرايەل نەبىت، تاكو لە رەفتارەكەي بگەرپتەو، تەنازول لە فىزو خۇ بەگەورە زانىنەكەي بىكات، گەر ئەمەش سودى نەبو، ئەوكاتە بە ناچارى و بۇ سوربون لەسەر سەلامەتى خىزان، پەنا دەباتە بەر كەمىك لە لىدان. فەرمودەي پىغەمبەرىش شىو، ئەو لىدانە پون دەكاتەو.

مېرد بۇ جايىز نى يە ئەم سزايانە پىكەو پىادە بىكات، بەلكە دەبى پە بە پە بى. نىن كىر گوتىو، فەرمايشتى خۇاي گەورە ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا﴾ ھەرپەشەي بۇ پىاوان، گەر بەبى ھۆ ستەم لە ئافرەتان بىكەن.

ھەندىك كەس رەخەي لەسەر نىزامى لىدان ھەيە، بەلام گەر تاقى بىكاتەو، ئەو كاتە دەزانى لىدان لە چەند ھالەتتىكى دەگمەنى پەرورەدەدا چەندە پىتويستە، وەك ھالەتى شازو گوتىرايەل نەكردن. پەرورەدەناسان لە رۆژئاوا دىبارە گەرانەو بۇ داواكردى پەنا بىردەنەبەر سىياسەتى سزادانى جەستەي، لە ھالەتەكانى شىدۇزى قوتابى دا، دىبارە نىسلامىش لەو رىگا چارە تەمبى كىردەن، چاكە و گەورەيى خۇي پون و ئاشكرايە.

میترده که سهرجی بی له گهل ژنه کهی نه کات. گهر به ودهش چاک نه بو، نه و
لئیان بدن. جا گهر نافرته کان هاتنه وه بهر فرمان، ئیوه بیانوی
نازاردانیان مه دوزنه وه، خودا جی بهرزو زانیه.

پیغه مبه ر وَعَلَى اللَّهِ فرمویه تی: ((أَلَا وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا، فَإِنَّمَا هُنَّ
عَوَالٌ عِنْدَكُمْ، لَيْسَ لَكُنَّ مِنْهُنَّ شَيْءٌ غَيْرَ ذَلِكَ، إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ
بِفَاحِشَةٍ^(۱) مَبِينَةٍ، فَإِنْ فَعَلْنَ فَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا
غَيْرَ مَبْرَحٍ^(۲)، فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا^(۳))).

ده فرموی: ((لَا يَجْلِدُ أَحَدُكُمْ امْرَأَتَهُ جِلْدَ الْعَبْدِ، ثُمَّ يَجَامِعُهَا فِي آخِرِ
الْيَوْمِ))!! وفي رواية ((أَيَعْمَدُ أَحَدُكُمْ فِيَجْلِدُ امْرَأَتَهُ جِلْدَ الْعَبْدِ، فَلَعَلَّه
يُضَاجِعُهَا فِي آخِرِ يَوْمِهِ)) ثم وعظهم في ضحكهم من الضرطة فقال: ((لَمْ
يُضْحَكْ أَحَدُكُمْ مِمَّا يَفْعَلُ؟!))^(۴).

با هیچ که سیک له ئیوه له خیزانه کهی نه دا وه لیدانی کویل، پاشان
له شهودا له گهل جوت ببی^(۵). له ریوایه تیکی تر دا: هیچ که سیک له ئیوه

(۱) مبهست له (الفاحشة) هندیك کاری خرابه، نهك زینا کردن.

(۲) غیر مبرح، مانای کاریگر نه بی و زور به نیش نه بی.

(۳) رواه الترمذی وحسنه.

(۴) رواه البخاری ومسلم.

(۵) له وانه یه به میشکی هندیك کهس دابیت، که دژایه تییهك له نیوان فرموده کانی
پیشه وه هه بی، که هندیکیان ریگا به لیدان ددهن و، هندیکی تریش به که راهه تی
داده نی. له راستیدا هیچ دژایه تی یهك نی یه، یاساکانی نیسلام دژی یهك نین، وهك خوی
گه ورده فرمویه تی: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء-
۸۲). نه گهر قورنان کاری که سیک تر بویه، غهیره ز خودا، دیاره مبهستی ناریک و دژ
به یه کتریان فره تیدا پهیدا ده کرد.

دەيەۋى لە خىزانە كەي بدا وەك لىدانى كۆيلە، كە لەوانەيە بە شەو لەگەلى جوت بېي؟!..

پاشان پىغەمبەر ﷺ لەمەر پىكەنىنيان بە دەرچونى بايەك نامۇزگارى كىردن^(۱) و فەرمى: بۆچى ھەر يەككە لە ئىۋە بەمە پىدەكەنى، كە بۆ خۆيشى ئەم بايەي لى دەرەچى؟!.

ئىسلام - ئەو دىنە ھۇشيار كەرەۋەيە - گەر رىگەي بە پىياو داۋە بە لىدانى ژنەكەي، ئەمە بۆ ھەندى حالتى دەگەنەو، دەيى لىدانەكەش بە ئىش و نازار نەيىت و كارىگەر نەيىت، واتە لىدانىكى سوك و رەمىزى بىت، ئەمەش بۆ ئەو كاتەيە، كە لە دواي نامۇزگارى و سەرچىيى نەكردن لەگەلى داۋ، ھىچ چارەيەكى تر نەيى لەگەلى بە كاربەيتىت. لە كۆتەۋە پەندىكى عەرەبى ھەيە دەلى: (آخر الدواء الكي)، ھەرۋەھا نامرازەكانى سزادان و لىدان لە كۆتايىدا نەنجام دەدرى، نەك لەسەرەتاۋە، جا چ بۆ ئافرەت بى يان مىندال.

فەرمودەكەي تر بە خراپە باسكردنى ئەو پىياۋانەيە، كە لە يەكەم كات داۋ بە ھۆي ھۆيەكى پوچەرە پەلە دەكەن لە بەكارھىنانى لىدان، پاشانىش مىلكەچى خىزانەكانيان دەبن و سۆزيان لەگەل دا دەنويىن..!

(۱) لەوانەيە ھەندىك كەس لەم بابەتە سەرسورماۋ بن، بەلام گەر زانى عەرەب چەندە رقيان لەم كارە دەيىتەۋە، ئەو كاتە سەرسورمانى نامىنى، تەننەت با ئەو كەسەي دەيكات لەدەست خۆي نەيىت. جا پىغەمبەرى خوا ﷺ قەدەغەي ئەمەي كىرد، بۆ ئەۋەي كاپرا لەم ھەلۋىستەدا دەر باز بىي.

دەگىرپەنەۋە دەشتەكى يەك لەبەردەم كۆمەلىك لە ھۆزەكەي بايەكى لى دەرەچى، ئەۋانىش سوكايەتى پى دەكەن و گالتەي پى دەكەن، ئەمەش بوە مايەي قسەي خەلكى، تا واى لى ھات ناچار بىي گوندەكەي بۆ ماۋەي چەند سالىك بەجى بەيلى... پاشان گەراپەۋە، واى زانى خەلكەكە بايەكەي ئەۋيان لە بىر چۆتەۋە، جا لە رىگا توشى كۆمەلىك بو قسەيان دەكرد، يەككىيان گوتى: دەزانى لە كامە رۆژدا فلائە كەس بايەكى لى بەربو، ئەم داماۋەش يەكسەر ترساۋ، بۆ ھەتا ھەتايە گوندەكەي بەجى ھىشت.

لاساری و بی گویی می‌رد !!

خوای گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ (النساء - ۱۲۸)، واته: نه‌گهر ئافره‌تیک ترسا له‌ودی، می‌رده‌کهی لاساری بکات، یا پشستی تی‌بکات و گوئی نه‌داتی، نه‌وه هیچ لی‌یان ناگیریت و کاریکی چاکه، نه‌گهر نیوان خو‌یان چاک بکه‌ن و ناشت ببنه‌وه به ته‌واویی ریک بکه‌ون، هه‌میشه ریکه‌وتن و ته‌بایی شتیکی چاک و په‌سه‌نده، هه‌رچه‌نده خه‌لکی به سروشت هه‌زی به ره‌زیلی یه و ته‌نها به‌رژده‌ندی خو‌یان دیته به‌رچاو، نه‌گهر چاکه‌کارو ره‌فتار جوان بن و خاوه‌نی ته‌قواو پاریزکار بن، نه‌وه دل‌نیابن، خوا هه‌میشه و به‌رده‌وام ناگایه به کارو کرده‌وه‌تان.

دیاره پیشتی باسی یاخی بونی ژنمان کردو، چاره‌سه‌ر نی‌سلامیه‌کانان پونکرده‌وه، هه‌ر له ئاموژگاری، پاشان سه‌رجیی نه‌کردن، پاشان سزای جه‌سته‌یی سوک و په‌مزیی، وه‌ک لی‌دان به بالیف و سه‌رین له‌سه‌ر قه‌ره‌وتله‌دا، که به شی‌وه‌ی ده‌ستبازی دیته به‌رچاو و به چاکبونه‌وه کو‌تایی دیت.

با نیستاش باسی لاساری و یاخی بونی می‌رد ده‌که‌ین، که‌واته ژن ده‌بی چ بکات؟

گهر لاساری و یاخی بونه‌که له لایه‌ن می‌رده‌وه بی‌ت، با ژن هه‌موو فی‌ل و

زیردکی خوئی به کاریبئی و هوئه کانی دور که وتنه وهی میرده کهی به
 نهرم و نیانی و ژیرانه بتویژیتته وه، هه موو هوئه کانی چاکبونه وهی چاره سه
 بکات، هیچی تیدا نیه ژن که میک نازاری دهرونی ببینی، یان به سینه
 فراوانیه وه مال سهرف بکات بو چاره سه رکردنی ئهم حالته، چونکه که
 ههول و کوشش دهدات، نهوا بو بهر زترین ئه رک ههول دهدات، که دوا
 عیبادتی خوا، ژن شانازی پی دهدات.

دهکری ژن له هه ندی حالته لاساری و یاخی بوونی میرده کهی، به
 گه راندنه وهی که میک له مارهیی یه کهی، میرده کهی رازی بکات.

داوهری کردن

خوای بالا ده فرموی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعُثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا﴾ (النساء - ۳۵).

کاتیک ژن و میرد جیاوازیان که و ته نیوانه وه و سهرپیچی پهیدا بوو، ریگه چاره که نیسلام دایناوه بو ته و دی پیاو له گهل ژنه که ی به کاری بهیښی، هر له ناموژگاری و سهرجی بی نه کردن و لیدان، پاشان گهر نه گه یشتن به یه که و ته فاهوم سودی نه بو، نه و کاته، وه که خوای گه و ره ده فرموی: گهر له وه ترسان نه و جیاوازی به بگاته راده ی لیک جیا بونه وه، نه و با ناو بی کار یکی صالح له خزمی پیاو ه که و، ناو بی کار یکی صالح له خزمی ژنه که بانگ بکری، تا له م جیاوازی به بکولنه وه و ه و لده ن بیان گه یه نن به یه که و به ره زامه ندی هر دو لا چاکیان بکه نه وه^(۱). گهر نه و ان بیان ه وی په یوه ندی

(۱) ده بی داوهری کردن به نار ه وی هر یه کیک له ژن و میردی جیاواز به یه کتری یه وه بیت و، ناو بی کار یکی چاک (صالح) بیت، جا نه و دو ناو بی کاره سهری کیشه و جیاوازی به که یان ده که ن و ه و لی به یه که گه یشتن یان ده ده ن، گهر نه مه هاته دی، نه و شتیکی زور چاکه، نه گینا له یه کیان جیا ده که نه وه، گهر گونا ه که گونا ه ی میرده که بو، نه و حوکی گه پانه و ی ه مو ماره یی به که ی ده ده ن، نه گهر له گهل نه فقه دا نه یدابو... نه گهر گونا ه که گونا ه ی ژنه که بو داوای جیا بونه و ی کرد، نه و حوکی گه پانه و ی ه مو ماره یی به که ی ده ده ن بو میرده که ی، وه که له فرموده ی (صحیح) دا هاته، که کورته که ی نه مده: نافره تیک داوای جیا بونه و ی له میرده که ی کرد، پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمانی کرد ماره یی به که ی بو میرده که ی بگه رینیتته وه.

نیوانیان چاك بیته وده، خوای گه ورده سهرکه وتویان ده کات، خوای گه ورده
زاناو ناگادارده به هه موشتیک.

گومانی تیدا نی یه ئەم دادوهری کردنه، له دواى سهرنه که وتن و سهرنه گرتنی کۆششی
نامۆژگاری و سهرجیی نه کردن و ته مبی کردن، به سهر به رشتی دادپرس (قاضی) نه انجام
دهدری.

کاتئ ژن و میړد بو حوکمی خوا بانگ ده‌کړین چ ده‌لین؟

۱- ده‌لین سمعنا و اطعنا^(۱): واته: فەرموده‌ی خوامان بیست و گوږپایه‌ل

(۱) پټویسته ژن، یان میړد له‌گوتنی نهم قسه‌ی‌دا په‌له بکه‌ن، با له‌سەر دلانیش گران بیت، ه‌روده‌ها با ژن به میړد‌ک‌ه‌شی بلن: (له‌خوا بترسه) له‌په‌رو‌ه‌ر‌د‌گارت بترسه، یان (خوای‌گه‌وره بکه‌چاودتیری خوت)، له‌کتی‌بی (النهر)ی‌ابی حیان‌هاتوه، جوله‌ک‌ه‌یه‌ک به‌هارونه ره‌شیدی‌گوتوه: نه‌ی‌گه‌وره‌ی‌برواداران له‌خوا بترسه!

هارونه په‌شیدیش‌یه‌ک‌س‌ر له‌س‌ر ولاغ‌ه‌ک‌ه‌ی‌داد‌ه‌به‌ژن و سوجد‌ه‌ی‌بو خوا ده‌بات و پټویستی‌یه‌ک‌ه‌ی‌به‌جئ دینن، جا پټیان‌گوت بو نه‌م‌ه‌ت کرد؟ نه‌ویش‌گوتی: فەرما‌یش‌تی خوای‌گه‌وره‌م‌ه‌ات‌ه‌و‌ه‌یاد ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ﴾ (البقرة- ۲۰۶)، واته: گ‌ر‌پ‌ئی‌گوت‌ر‌ا: له‌خوا بترسه نه‌وا‌یه‌ک‌س‌ر ده‌مار ده‌ی‌گ‌ر‌ئو خ‌و‌ی‌به‌گه‌وره ده‌زانئو نام‌و‌ژ‌گاری‌قبول‌ناکات، جا نه‌و‌ک‌ه‌سه‌ناگ‌ری‌د‌و‌زه‌خ‌ی‌به‌سه‌بیت‌ه‌ف‌ه‌رش‌بو‌ی‌.

به‌م‌بو‌نه‌یه‌وه‌سه‌ر‌غ‌ی‌ژن و میړد‌را‌ده‌ک‌یش‌م، که‌ته‌ن‌ها قبول‌ک‌ردنی‌حوک‌می‌خوای‌گه‌وره چاره‌سه‌ری‌ک‌یش‌و‌جیا‌وا‌زی‌یه‌ک‌انه، بو‌راگ‌یر‌ک‌ردن و مان‌ه‌و‌ه‌ی‌ژیان‌ی‌ها‌وس‌ه‌ریه‌ت‌یان، که‌له به‌ر‌ژ‌ه‌و‌ه‌ندی‌ه‌ه‌م‌وان و به‌ر‌ژ‌ه‌و‌ه‌ندی‌م‌ندال‌ه‌ک‌ان‌یش‌ه... و‌پ‌ر‌ای‌نه‌م‌ه‌ش‌کاتئ‌تا‌وان‌بار‌دان‌به‌تا‌وان‌ه‌ک‌ه‌ی‌، یان‌که‌م‌ت‌ه‌ر‌خ‌ه‌می‌یه‌ک‌ه‌ی‌دینن‌و، به‌پ‌ئی‌ف‌ه‌ر‌مان‌ه‌کان‌ی‌خو‌ا‌و‌پ‌ن‌غ‌ه‌م‌به‌ر، به‌په‌له‌خ‌و‌ی‌چاک‌ده‌کات، نه‌وا‌به‌ب‌ی‌م‌شت و م‌ړ‌و‌ده‌مه‌قال‌ی‌نه‌و‌ریگ‌ه‌چاره‌یه‌کو‌ت‌س‌ایی‌به‌گرفته‌کان‌دینن.

خوای‌گه‌وره‌ده‌ف‌ه‌رم‌و‌یت: ﴿فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء: ۵۹)، واته: ه‌ر‌کات‌ین‌ک له‌س‌ر‌شت‌ی‌له‌نی‌و‌خ‌و‌یان‌دا‌پ‌یک‌نه‌هاتن، نه‌گ‌ر‌بر‌واتان‌به‌خود‌ا‌و‌رو‌ژ‌ی‌قیامت‌ه‌یه‌، ک‌یش‌ه‌ی‌خ‌وتان‌ه‌وال‌ه‌ی‌خو‌ا‌و‌پ‌ن‌غ‌ه‌م‌به‌ری‌خود‌ا‌بکه‌ن، نه‌م‌کاره‌بو‌تان‌باش‌تره‌و‌ناک‌ام‌ی‌چاک‌تری‌ه‌یه‌.

به‌بو‌نه‌ی‌ق‌سه‌ک‌ردن‌له‌س‌ر‌سه‌ر‌پ‌ت‌چی‌کردن، من‌ویژ‌دان‌ی‌ژن و میړد‌ده‌ه‌ژ‌ین‌م، که‌

خوای گه‌وره بکهنه چاودیر دهر باره‌ی مندالّه کانیان، با هر یه که‌یان له پیتناو نهو مندالّه بیگه‌ردانه، له‌سهر خویه‌رستی یه که‌ی دابه‌زی و قوریانی به هه‌ندی له به‌رژه‌وه‌ندی‌یه‌کانی بدات، که به‌هزی نهو سهر پیچی یه توشی گه‌وره‌ترین هه‌ژاندنی ره‌وشتی و عه‌قلی و چاره‌نوس ده‌بن، چونکه له ناکامی نه‌م سهر پیچی یه ناکوکی و دژایه‌تی و لیک جیابونه‌وه دروست ده‌بیّت.

نیمه باسی نه‌وه‌مان کردوه، که شه‌یتان چه‌ند زیاتر دل‌خوش ده‌بیّت به لیک هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی کۆله‌گه‌ی خیزان، چونکه نهو هه‌لوه‌شانه‌وه‌یه روخانی ناینده‌ی مندالّه و ناینده‌ی هه‌مو نه‌ته‌وه‌یه، مه‌گهر نه‌وه‌ی، خوا ره‌جی پی بکات!

له کۆتاییدا با دروشمی هه‌ر یه‌ک له ژن و می‌رد فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر بی (ﷺ): ((لا یفرک مؤمن مؤمنة إن کره منها خلقاً رضی منها آخر)) (رواه مسلم)، واته: پی‌او‌ی پروادار رقی له نافرته‌ی پروادار نه‌بیّت، گهر ره‌وشتیکی نابه‌دلی لی به‌دی کرد، خو له ره‌وشتیکی تری رازی ده‌بیّت.

به باشی ده‌زانم باشت‌ترین شت، که کۆتایی باسی سهر پیچی و دادوهری کردنی نیوان ژن و می‌رد به چه‌ند فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سهر هیمنی و له‌سهر خوچی له کاروبار و نه‌رمی نواندن له مامه‌له‌و ره‌وشت باشی، بیتین، که هه‌ر که‌ستیک کرده‌وه‌ی پی بکات، ده‌توانی گه‌وره‌ترین گرفت به ناسانی و دل‌پاک‌ی یه‌وه چاره‌سهر بکات و، له جی‌ی نیختیلاف و ناکوکی، ناشتی و خو‌شه‌ویستی دابنی.

قال النبی: ((إن فیک الخصلتین یحبها الله: الحلم والأناة)) (رواه مسلم) واته: دو خه‌له‌تت تێدایه خوا خو‌شی ده‌وین، هیمنی و له‌سهر خوچی و نه‌رم و نیانی.

((إن الله رفیق یحب الرفق، ویعطي علی الرفق ما لا یعطي علی العنف، وما لا یعطي علی ما سواه)) (رواه مسلم)، واته: خوا نه‌رم و نیانه و نه‌رم نیانی خو‌ش ده‌وی، نهو شته‌ی له‌سهر نه‌رم و نیانی ده‌یه‌خشی، له‌سهر توندوتیژی نایه‌خشی.

له ری‌وابه‌تیک‌ی تردا، پیغه‌مبه‌ر به خاتو عایشه‌ی فه‌رمو: ((علیکم بالرفق وإیاک والعنف والفحش، إن الرفق لا یكون فی شیء إلا زانه، ولا ینزع من شیء إلا شأنه))، واته: پتویسته له‌سهرتان نه‌رم و نیان بن، نه‌که‌ی توندوتیژی و کاری خراب بکه‌ی، چونکه نه‌رم و نیانی له هه‌ر شتی‌کدا هه‌بیّت جوانی ده‌کات، له هه‌ر شتی‌کدا نه‌می‌تیّت ناشیرینی ده‌کات.

((اتق الله حیث ما کنت، واتبع السینة الحسنة تمحها، وخالق الناس بخلق حسن))

بوین و فرمانبه ریمان کرد.

۲- هه روا ده لئین سمعاً و طاعة: گوئی رایله و فرمانبه رین.

بۆیه ده لئین (سمعنا و اطعنا)، چونکه خوای گه وره ده فرمانموی: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (النور - ۵۱)، واته: به راستی قسه ی پرواداران نه وه یه، کاتیک بانگ ده کرین بۆ حوکی خواو پیغه مبه ر ده لئین: گویمان گرت و به رفه رمانیش ده که یین. نه وانه سه رفرازو سه رکه وتون.

(رواه أحمد وغيره وسنده صحيح)، واته: له هه ر شوینیک بوی له خوا بترسه، چاکه به دوا ی خراپه دا بینه خراپه که ده سپیته وه، به ره وشتی جوان له گهل خه لک هه لسوکهرت بکه. ((من یحرم الرفق یحرم الخیر کله))، واته: هه رکه سی له نه رم و نیانی بی به ش بیست، نه روا له هه مر چاکه یه ک بی به ش بوه.

بۇ ھەر پىرسىياريكى
جنسى وه لامىكى خوى ھەيە

تۆ دەربارەى جنس پرسىار دەكەى و، ئىمەش وەلام دەدەينەو^(۱):

۱/ پرسىار: چۆن دەگرئ ھاوسەنگى جنسى نىوان ژن و مىرد
دروست بىيىت؟

وەلام: جىي داخە ھەندى پىاو (مىرد) تەنھا قەناعەت يان بە چىژ وەرگرتنى
خۆيان ھەيە، چاودەروانى ئەو ناکەن ژنەكەشيان چىژو خۆشى وەرگرئ،
ديارە ئەمەش دەبيىتە ھۆى تورە بونى ژنەكەى بەھۆى كارە جنسى
يەكەى و خۆويستىەكەى، چونكە ژنىش ھەز دەكات وەك مىردەكەى چىژ
وەرگرئ، وەك قاعىدەكى گشتىش، يەكەم جار پىاو زوتر لە ژن دەگاتە
چىژو خۆشى و ئاوى دىتەو، لەبەر ئەو پىويستە لەسەر پىاو ھەول
بدات ئاوى زو نەيەتەو و دواى بخات، گوتراويشە ژيانى ژن و مىردى
سەرکەوتو لەسەر ئەو وەستاو، كە ھەردوکیان بەيەكەو بەگەنە چىژو
خۆشى... جا لەبەر ئەو پىاو ھۆكارى موحەبى كارى جنسى يە،
پىويستە لەسەرى، كۆنترۆلى خۆى و جوتبونەكەى بکات، بۆ ئەو
ھەردو لا بەگەنە مەبەستى ئەو جوتبونە، چىژ وەرگرتنى يەكتريش
ھەردەم بۆ ھەردو لا باشترە...

۲/ پرسىار: ئەو دەرمانە پزىشكى يانە چىن، كە ئەندامەكانى
زاووزى بەھىژ دەكەن؟

وەلام: دەكرئ بگوتري گرتنەبەرى رىگای ناسروشتى بۆ بەھىژکردنى
ئەندامەكانى زاووزى، بە واتاى بەكارھىنانى دەرمانەكانى پزىشكى و
دەرمانە بەھىژكەرەكان، سودىكى كاتى يان ھەيە، ھەر دواى

(۱) ئەم باسەمان لە زۆر كتيب و گۆزارە زانستىە جياجياكانەو وەرگرتە.

به کارهينانی، کاری خوئی ده کات، پاشان هيندهی پی ناچی مروؤف
هست به کاردانهوئی هم دهرمانه ده کاتو، ورده ورده هیزه جنسی
یه کهی کز ده بیټ.. نیمه ناموژگاری گه نجان ده کهین، هم دهرمانه
پزیشکی یانه به کار نه هینن، له بهر نهوئی هیزی جنسی به شیړه یه کی
کاتی به هیز ده کات، پاشان هيندهی پی ناچی به رهو نه مان ده چیت.

هر که سیټک ده یه وئی هیزه جنسی یه کهی به هیز بیټ، باریسا (قواعد) ه
سروشتی یه کان په یرو بکات، وه ودرشو پشودانو خوړاک،
دور که وتنه وه له غم و دلپاوکی و شتی تر، چونکه پشودانی دهرونی، له
گه وره ترین هو یه کانی چالاک کردنی هیزی جنسی یه، چونکه هر
هه له یه که له به کارهينانی دهرمانه به هیز که ره دستکرده کان رو بدات،
زیانیکی زور له ودرگره کهی ده دات، که تنها زیان به نه ندانه کانی
زاوژی ناگه یه نی، به لکه کار له تهنروستی گشتی مروؤف ده کات.

۳/ پرسیار: له دوا میز کردن شله یه کی مهنی دیته دهره وه، ثایا
هوئی نه مه چی یه؟ ثایا کار ده کاته سهر تهنروستی مروؤف.
چاره سهره کهی چی یه؟

ودلام: گهر نهو شله مهنی یه کهم بو، نهوا هیچ زیانی نی یه، که هو یه کهی
بو فراوانی داقلیشان ده گه پیته وه، له ناکامی قه بزی یه وه دروست
ده بیټ، که پال به پیکهاتوه کانی شلهی مهنی کوکراود دهنیت، که له
ناکامی دهرنه چونی یه وه، له گه ل میز دیته دهره وه.

به لام گهر بو ماو یه کی در پزخایه ن به رد دوا م بو، نهو دلپوه ناو زور
هاته دهره وه، نهوا نهو حالته ته حالته تی نه خو ش یه وه، به لکه ی کزی
ده ماره له گوشراوه کاند، یان هه وکردنی پروستاته، که به به کارهينانی

فيتامين (E) و ئۆكۈتۈن چارەسەر دەكرىت، چۈنكى بە بەردەوام دەرچونى ئەو دۆلە مەنى يە كار لە تەندروستى گىشتى دەكات.

لەسەر گەنج پىيۈستە ھەردەم لە شتە وروژىنەرەكانى وەك ئەو شويىنە ئارەزوبازانەي، كە ديمەنى روت، يان دەستبازى جنسى، يان خويىندەنەوې چىرۆك و كىتەبە جنس بزويىنەكان دور بىكەويتەو.

پىيۈستە نەھىلرئ قەبز بى، با ئەو شتە نەرم كەرەوانە بخوات، كە يارىدەدەرى بەتالكردى پىچۆلە دەدات، ھەروا بوار نەدان بە كۆبونەوودو بەسەر يەكدا كەوتنى ماددە پىسەكان لە كۆمدا، باش وايە ئەو ماددانەي ئامارەمان بۆ كرد بەسەرپرشتى پزىشك، بەكاربەيىرئ.

۴/ پرسىيار: مەنى چى يە؟

وئەلام: بىرى ئەو مەنى يەي، كە پىاو لە يەك جار فرىي دەدات لە نىوان (پىنج) تا (دە) سانتىمەتر موکەعەبە، يەك سانتىمەترى موکەعەبى ئەو شلەيە، نىكەي شەست مىليۇن گياندارى تۆۋاوى (حيوان منوي) پىك دىت، گەر مەنى سىروشتى لە ژىر مىكرۆسكۆب پىشكىن، ئەوا ژمارەيەكى زۆرى (حيوانات منوية) چالاكى بەھىزى پىكھاتو لە ماددەي (سىرمن) تىدايە.

دكتور (فون بوھل) لە زانكۆي لىنىنغراد بە دىيارى خستو، گەر ماددەي سىرمن بىرئە جەستەي مەۋق، ئەوا سودى پى دەبەخشى، ئەمەش شويىنەواری بەھىزكەرى جوتىبون لە لاي ئافرەتافان بۆ راڧە دەكات، گومانى تىدا نى يە بەشېك لەو مەنى يە، ئەندامى زاوزىي ئافرەت دەيمىز.

٥/ پرسیار: هۆیه‌کانی کزی گیانداری تۆواوی چی یه؟

وه‌لام: گرنگترین هۆیه‌کانی کزی گیانداری تۆواوی یه‌کان بریتی یه له:

١- بی‌هیزی گشتی، که جهسته دوچاری ده‌بی.

٢- سه‌یلانی توند که کار ده‌کاته سهر جوتیه هیلکه‌ی گون.

٣- سه‌یلانی که قنار (مزممن).

٤- زهری.

٥- سیل.

٦- زیاده‌رویی کردن له جوتبون.

٧- هه‌ندی جوړی ته‌سکی، که قه‌نه‌واتی تۆواوی دوچاری ده‌بی.

٨- ده‌ست په‌ر (العاده السریه).

٩- زوړی ترشه‌لۆک له گولینک (مهبل) دا.

٦/ پرسیار: په‌یه‌هه‌ندی نیوان مه‌مکه و گۆئه‌ندامی زاووزی ئافره‌ت

چی یه؟

وه‌لام: په‌یه‌هه‌ندی یه‌کانی نیوانیان زوړ توندو تۆله، ته‌نانه‌ت ههر چ شتیک

کار له یه‌کیکیان بکات، کار له‌هوی تریش ده‌کات.. خویندنه‌ودی

چیرۆک و گێڕانه‌وه و روژینه‌ره‌کان و ته‌ماشاکردنی ئه‌و فلیمانه‌ی وه‌سفی ئه‌و

شانه‌ی وه‌ک ئه‌و ده‌کات، کاریکی خراب ده‌کاته سهر کۆئه‌ندامی

زاووزی ئافره‌ت، که مه‌مه‌که‌کانیش ده‌گرێته‌وه.. ئه‌رکی هه‌مو کچی‌که

سور بی له‌سهر پاراستنی مه‌مه‌که‌کانی، ئه‌ویش به‌ دور که‌وته‌وه له‌ ههر

شتیک که زیان به‌ کۆئه‌ندامی زاووزی ده‌گه‌یه‌نی، هه‌روه‌ها کۆئه‌ندامی

ده‌ماره‌کانیش.. فه‌رامۆش کردنی گرنگی دان به‌ مه‌مه‌که‌کان، کاریگه‌ری

یه‌کی زیانبه‌خش ده‌کاته سهر هه‌ردوکیان و، سهر ئه‌و جوانیه‌ی پێویسته

۷/ پرسپار: گوت‌های پزیشکی له‌مهر گزی جنسی (الضعف

ودلام: بئگومان درمان کاریگه‌ری زۆری هه‌یه له چاره‌سه‌ر کردنی کزی جنسیدا، درمانی وا هه‌یه ده‌کری بۆ ئهم نه‌خۆشیه به‌کار بهێنریت، به‌لام هه‌ندی درمان هه‌یه نابێ به‌کار بهێنریت، مه‌گه‌ر له‌ چه‌ند حاڵه‌تێکی نه‌خۆشی فعلی دا، که به‌کار هێنانیشی پێویسته له‌ ژێر چاودێری و رێنمایی بزێشک بێت.

وہلام: کزی جنسی دەگەرپیتەوہ بۆ چەند ھۆیەك، گرنگترینیان بەکارھێنانی ئامیژی زاوژی بە زو جوتبون و زیادەپۆیی کردن لە جوتبون، یان دەست پەر (العادة السرية) کردن، یان دابەزینی تەندروستی گشتی و ماندوکردنی جەستەیی و عەقڵی و ھەندئ نەخۆشی، ھەر و ھا دەگەرپیتەوہ بۆ چەند ھۆیەكی دەرونی (نەفسی) .. سروشتیشە کزی جنسی، جگە لە ھۆیەکانی، ببیتە مایە بێھێزکردنی ئامیژی زاوژی، یان کامل نەکردنی ھیزی ئامیژەكە، لەبەر ئەوہ وا دەبینن ماندوبون و كەم نوستن لە نێو ئەو ھۆیانە، كە دەبیتە ھۆی كزی جنسی، بە گوزارش (تعبیر) یكی تر ھەر چ شتێك ببیتە ھۆی بێھێزکردنی كۆتەندامی دەمار، ئەوا لە ھۆیەكانی كزی جنسی دادەنرێت.

نه خوشی یه کانی بربره ی پشت کاریگه ری یه کی راسته وخوؤ خراپی

لەسەر ئامىرى زاۋى ھەيە، بەلكە دەيىتە مايەى گرفتىكى ھەمودەكى،
نەخۇشى يەكانى زاۋى- وەك زوھرى و سەيلان- كارىگەريان لە كزى
جنسى ھەيە.

ھەروەھا تىك چۈن و شلەژانى كۆتەندامى ھەرس بە جۆرد
جياجياكانى يەود، دەيىتە ھۆى كزى جنسى، بە پىچەوانەى ئەودى لە نىو
خەلكىدا باود، ماددە بى ھۆشكەرەكان بە ھەمو جۆرەكانى يەود، وەك
حەشىشەو كۆكايىن و ترياك، كار دەكاتە سەر كزى جنسى، چونكە ئەو
ھىزە جنسى يەى مەرۆق، لە يەكەم كاتى خواردنى ئەو ماددە
بى ھۆشكەرەنە، ھەستى پى دەكات، تەنھا ھىزىكى لەناو چو، ھىندى
پى ناچى بەرەو كزى وەردەگەرئ و پىويست بە چارەسەر دەكات. بە
دياريش كەوتوۋە جگەرە كىشان كارىگەرى لە كزى جىسىدا ھەيە،
ئەم گوتەيەش بە شىۋەيەكى گشتى لەسەر مەى (عرق) پىيادە دەيى.
لە ھۆيەكانى كزى جنسى ئەودە، ھەندىك لە پىاوان لەكاتى جوتبوندا،
بە مەبەستى سىك پرنەبون، تۆيەكەى لە دەردوۋە دەھىننە دەرەو.
زانراۋىشە كە زۆر دەستپەرەكردن ھۆيەكى سەرەكى يە لە ھۆيەكانى
كزى جنسى.

۹/ پىرسىيار: پزىشكان دەللىن (ترسان) ھۆيەكە لە ھۆيەكانى كزى

جنسى! جا مەبەست لەم گوتەيە چى يە و ماناى چى يە؟

وەلام: ترس لە كزى جنسى، كارىگەرى خۆى ھەيە، نكوللى لى ناكرى، كە
بە چەند دياردەيەك و شىۋەى جيا خۆى دەنويىن، وەك ترسان لە دوچار
بون بە نەخۇشى يەكى پىس، ئەوۋەش لە حالەتى جوتبون لەگەل
ئافرەتىكى گومان لىكراو، يان لەوانەيە ترسەكە لە ئاشىكرابونى

کاره که ی بیت، گهر جوتبونه که ناشه رعۍ بیت، یان ترسان له سک پرېونی ثافره ته که، جا به ههر هوږیه ک بیت نه یه وئ سکی پرې بی، یان ترسان له زیان گه یانندن و نازاردانی ثافره ته که.

جاری وا هه یه به خه یالۍ پیاوډا دئ، که ناتوانۍ جوت بی، نه وده ش ده گه پټه وه بؤ هه ست کردنی مروځ به کم و کورتی له بی هیژی پټکهاته ی نامیری زاوژی یدا، یان بی هیژی له خودی توانا جنسی یه که یدا، نه وده ی مایه ی سه رنجه نه وده یه، ترسان له جوتبون، گهر سنوریکۍ بؤ دانه نرئ، ده بیت ته حه قیقه تیکی واقعی، گه وره ترین هوږیه کانی هه ستکردن به ترس، ترسانه له قه باره ی نه دما می زاوژی، که زور جار هه ست کردنه که وده می یه و هیچ شوینه واریک و مه ترسی یه کی نی یه، نه مه ش ده گه پټه وه بؤ نه زانی نه و که سه، به شیوازی نامیری زاوژی و فیسولوجی و زانیاری یه کانی تری په یوه نندیدار به م مه به سه.

۱۰/ پرسیار: شوینه واری پیشه، یان حاله تی دهرونی له دوچار بون به کزی جنسی چی یه؟

وه لام: بنگومان نه و پیشه یه ی مروځ کردویه تی یه پیشه ی خوی، هه روه ها حاله تی دهرونیش له موماره سه کردنی کرده ی جنسی دا، کاریگه ریان هه یه و شوینه واریان دیاردو نکولی ناکرئ له توش بون به کزی جنسی. نه و پیشانه ی سروشتیکی وده ستاویان هه یه و پټویستی به جول نه یه و کم جول نه بؤ چند سعاتیکی دریژ خایه ن، زیانیکی زور به هیژی جنسی ده گه یه نی، هه ندئ پیشه پټویستی به دده ستاو دده ستکردنی کانزاکان یان پټکهاته ژه هراوی یه کان هه یه، به هوۍ کاریتیکردنی له سه ر دده ماره کان، ده بیت ته هوۍ کزی جنسی.

به لّام سده بارت به حاله تى دهر ونى يه وه، كزى جنسى به زورى، يان له نكاوه (طاري) يان كاتى يه، كه هينده ي پي ناچي نامي نى به نه مانى، نه وه هويانه ي دهنه مايه ي نه وه كزى يه.

شوينه وارى حاله تى دهر ونى له كزى جنسى دا، تنها له سهر بي هيزو لاوازو نه خو شى كورت هه لنه هاتوه، به لكه تهنه دروست باشه كانيش ده گريته وه، زوريش پيوست به گرنگى پي دان ناكات، چونكه زور جار بو خو ي نامي نى.

له وانه يه هه مو پياويكي له ش ساغ به هو ي چهنه هو يه كي دهر ونى، دو چارى كزى يه كي جنسى كاتى بي نى؟ خه مو په ژاردو هه راسان بون به هو ي گرفته كانى كار كردن، يان مال و سامان يان غه يري نه مه، له وانه يه بو كاتي ك بي نى ته له ده ستداني تواناي زاو زى پياو. هه روه ها گه ر پياو له ژيانى روژانه يدا روه پروي گرفته ك بي نى، كه به زه حمت چاره سهر بكرى ت و عه قلى سهر قال بكات، نه وا تواناي زاو زى كردنى كز ده بي نى، چونكه عه قلى، تا سنورى ك به م گرفته وه سهر قال ده بي نى، كه هه مو شتي ك له گه ل خو ي فهراموش ده كات، به لكه زور جار مرؤف خواردنه كه شى فهراموش ده كات و ناره زوى خواردنى نامي نى، گه ر هه ندي ك كه س هه رگيز نه م حاله ته له نكاو (طاري) انه ي كزى جنسى تا قى نه كرده يته وه، ماناي نه وه ناگه يه نى له لايه نى جنسى يه وه له و كه سانه به هيز ترن، كه نه م حاله تانه يان به سهر دا هاتوه، به لكه نه مه بو نه وه ده گه ريته وه، كه نه وه كه سانه له ژيان ياندا توشى تنه گ و چه له مه ي دهر ونى توندو ناخوش نه بون، يان نه وه كه سانه له و جوړه كه سانه بن، كه گرنگى به گرفت و ناسته نك و زه حمته كانى ژيان ناده ن.

۱۱/ پرسیار: زۆر گویمان لە (وەرزشی جنسی) دەبیّت، گە بۆ چارەسەری کزی جنسی بەکار دەهێنریت، بئێوەی فیکرەیه کمان لە ماھییەتی یەوە ھەبێ.. جا ئەو وەرزشە چی یەو چۆن ئەنجام دەدرێ؟

وەلام: وەرزشی جنسی لە چارەسەرکردنی کزی جنسی و بەهێزکردنی ماوەی رەپ بون (الانتصاب)، بۆ ماوەیەکی زۆر سودی ھەیە، ئەم کردەیش بەو ئەنجام دەدرێ، کە پێش ئەنجامدانی کردەیی جنسی (جوتبون)، پارچە قوماشیک و قاپیک سەھۆلاو بێنی، پارچە قوماشە کە بە ئاودە کە تەر بکری و بۆ چەند جارێک چوکی پێ بسپێتەو، جا گەر ئەم وەرزشە بۆ چەند جارێک دوبارە کرایەو، ئەو کزی جنسی یە نامیتێ و ھێزە جنسی یە کە پیاو بە کاملی دەگەرێتەو.

۱۲/ پرسیار: ئایا بە خەیاڵ داھاتن (الإیحاء) کاریگەری لە کزی جنسی دا ھەیە؟

وەلام: بەئێ! گەر مەرۆف و بە خەیاڵی دابی، یان ھاوڕیکانی، یان کەس و کاری وای تێ بگەییەن، کە جنسی کزە، ئەوا گەر ویست و کەسایەتی یە کە بێ ھێز بیت، بە راستی دووچاری ئەو کزی یە دەبیّت. بە پێچەوانەشەو، گەر بە خەیاڵی دابیّت جنسی بە ھێزەو دەتوانی جوت ببی، ئەو دەرونی خۆشی دا ئەمە دوبارە بکاتەو، گوێ ئەداتە قسەیی خەلکی، بە تایبەتی شەوی ژن گواستنەو گەر بە زاوا نەبێ، ئەوا توشی کزی جنسی نابێ.

جا متمانە بە خۆکردن، ھۆیەکی گەورە یە لە ھۆیەکانی بەتوانایی و سەرکەوتن، ئەک تەنھا لە ھاوسەرگرتن (الزواج)، بەلکە لە ھەمو ژياندا،

نه مهو نابې پاپانه وده بهر دوا می دوا کړدنی هیڅو لسیزې پورې نه ده
ساغی، له خوی گوره له پیر پکړی.

و دلام: ماوهی جوتبون له تاکیکهوه بو تاکیکی تر جیاوازی ههیه، به
 گویره جیاوازی نهو کهسه، ههندی کهس توانای درپژ خایهنی ماوهی
 جوتبونی دراوهتی، که ئارهزوهکانی خیزانهکی تیر دهکات، ههندیکی
 تریش سکالای خیرا ناو هاتنهوه دهکهن پیش جوتبون به چهند ساتیک،
 که نه مهش دهبیته هوی خه و په ژاره و دل گرانی بو پیاوو، تهنگی و
 وهرسی بو ئافره ته که، جا گهر نه م کاره چهند جار له لای پیاو دوباره
 بیتهوه، نهوا له بنه رته دا جوریک له ترسانی بو دروست دهبیته، که
 بیهوی جوت بیی، ههر له گه له نه مه شدا شتیکی تر پروده دات، که بریتی
 یه له رهپ نه بون (عدم الإنتصاب)، که کار دهکاته حالتهی کزی جنسی،
 که بیوستی به چاره سه رکی تر دهکات.

وا دهبی خیرا هاتنه‌وهی مهنی له پیش جوتبون، هۆیه‌که‌ی بگه‌رپته‌وه
 بو چهند هۆیه‌کی جیا جیا، که پیاو ژیانه جنسی به‌که‌ی به‌ حاله‌تی خیرا
 هاتنه‌وهی مهنی ده‌ست پێ ده‌کات، چونکه له‌و کاته‌دا له‌ دهرونی خۆیدا
 بریاری داوه، دهبی کرده جنسی به‌که‌ نه‌نجام بدات، که له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا
 شاره‌زایی به‌کی پیشینه‌ی نی‌یه‌.. جا فه‌حس کردنی حاله‌ته‌کانی خیرا
 هاتنه‌وهی مهنی، پتۆستی به‌کی زۆری به‌ لێکۆڵینه‌وه هه‌یه، به‌ر له‌

گەشتىن بە بىر ياردانى چارەسەرلىكى دىيارىكراو.
خېرا ھاتنەۋى ئاۋ بە ماندوبونى ئەعساب، دۋاى يىارى و دەست
بازى يەكى درىژ خايەن بەستراۋەتەۋە، يان ھۆيەكەى دەگەرپتەۋە بۆ زۆر
ھەستىارى بۆرى مىزكردن، ئەم زۆر ھەستىارىيە، بە تەنھا دەتۋانى پىاۋ
دوچارى كاردانەۋەيەكى خېرا بىكات، كە ئاكامەكەشى خېرا ھاتنەۋى
مەنى دەبى. ئا بەم شىۋەيە جۆراۋجۆرى ھۆيەكانى خېرا ھاتنەۋى
مەنى، جۆراۋجۆرى رېگاپارە دەخۋازى.

۱۴/ پىرسىيار: چارەسەرى ئاۋ زوۋ ھاتنەۋە بەر لە جوتبون چى يە؟
ۋەلام: يەكەم ھەنگاۋى چارەسەر كىردن لەسەر دەست نىشان كىردنى ھۆى
نەخۆشى يەكەۋە دەۋەستى، جا ھەر كاتىك ھۆيەكە زانرا، ئەۋ كاتە
چارەسەر كىردنەكە ئاسان دەبىت، ئەمەش بە ھۆى بەگۈى كىردنى
رېنمايەكانى پىزىشكەۋە دېتە دى.

۱۵/ پىرسىيار: باشتىرىن كاتەكانى جوتبون چ كاتىكە؟
ۋەلام: باشتىرىن كاتەكانى جوتبون ئەۋ كاتەيە، كە مەرۋۇ جەستەۋدەرونى
ئاسودە (مرتاج) بىت، ئەم ئاسودەيى يەش بە زۆرى دۋاى نوپۇزى بەيانىان
دەستەبەر دەكرى، كە ژنو مىرد لەۋ كاتەدا بە جەستەۋ دەرونەۋە
ئاسودەن، ھەلى خەۋتەنەۋەشيان بۆ دەردەخسى.

۱۶/ پىرسىيار: باشتىرىن بار (ۋەج) جوتبون چ بارىكە؟
ۋەلام: ھەمۇ جوتبونىك پىۋىستى بە فىكر ھىمنى و خاۋى لەش ھەيە، ھەر
جوتبونىك لە بارودۇخىكى شەكەت، يان لە بارى ماندوبەتەيەۋە ئەنجام
بدرى، ئەۋا جەستەۋ ئەعساب ماندو دەكات.
ھەندى كەس بە راۋەستانەۋە لەگەل خېزانىان جوت دەبن، كە ئەمەش

زۆر زىيان و ئازار بە تەندروستى دەگەيەننى، جوتبون دواى نان خواردنىش
 ھەمان زىيان دەگەيەننى، باشتىن شىۋازى جوتبون پالکەوتنى ئافرەتە،
 دەشكرى ھەندى جار بە پىچەوانەۋە بىكرىت.

۱۷/ پرسىيار: بۇچى ھەندى ئافرەت بە جوتبون ئازارى پى دەگات؟

ۋەلام: ئەو ئازارەي، يان ئەو تەنگى يەي ژن لە كاتى جوتبون ھەستى پى
 دەكات، دەلالەت لە ھەبونى كۆسپىك، يان ھەو كوردنى بۆرى زاۋزى
 دەكات، ئەگەر ئەو ئازارو تەنگى يە لە ئەنجامى رەفتارى توندى
 مېردەكەي نەبىت لە كاتى جوتبوندا، يان نەزانىنى پى... ۋەك
 قاعىدەيەكى گشتىش ھۆى ئازار، يان تەنگى نەزۆكى يە... فەحسى
 پزىشكى ئەۋە دەگەيەننى“ ئەو نەزۆكى يە زۆر جار لە گەل جوتبونىكى بە
 ئازارەۋەيە، ئاكامى خودى كوردە جنسى يەكە نى يە، بەلكە لە ئاكامى
 ئەو ھۆكارەيە، كە دەبىتە مايەي ھەست كوردن بە ئازار لە كاتى جوتبوندا.
 ئەمەش بۇ تەسكى فەتھى مىندالدىن، يان زۆر ھەستىيەتتى، يان
 ھەو كوردنى ھەردو شفرە دەگىتەۋە، يان ھەبونى كولك (قرحە) زھرى
 يان فتق، يان ھەبونى نەخۆشى يەك لە مىزلىدىن، يان كۆم دا.

۱۸/ پرسىيار: ھۆى بەرەبەرەكانى يەكانى ژن چى يە؟

ۋەلام: ھۆيەكانى بەرەبەرەكانى ژن چەند شىتىكن، گرنگىرىنىيان
 ھەلنەستانى پياۋە بە ئەركە جنسى يەكەي لە دەستبازى كوردن و يارى و
 شتى تر، بەم بۆنەيەۋە ئەم نوكتە خۆشە باس دەكەين:

پياۋىك ھەستى بە بەرەبەرەكانى خىزانەكەي و فەرامۆش كوردنى
 كاروبارى مالەۋەي دەكرد، جا پياۋەكە لە پارچە كارتۆنىك ئەم پەندەي

نوسى و له ژوورى چىشتخانەى ھەلۋاسى: (كارەكت بە چاكى بكة،
ھىواكت دىتە دى)، جا ژنەكە ئەو پارچە كارتۇنەى ھىناو لەسەر
قەرەۋىلەى نوستنى ھەلۋاسى.

۱۹/ پرسىيار: ئامۇژگاريت بۇ پىاوان چى يە، بۇ ئەۋەى خۇشەۋىستى
پتەۋىيان و گەنجىتيان لە ھىلانەى ھاۋسەر يەتى بپارىژن؟

۱- گولتيكى سورى بۇ ئامادە بكة (بۇ تىيىنى يەك گول لە كۆمەلە
گولتيك سەرنج راکىشەر ترو شاعىرى ترە).

۲- ھەندى جار لەسەر جى، نانى بەيانى لەگەل بىخۇ.

۳- يادگارى يەكانى رۇژانى خالى و بىكارى، ۋەك مانگى ھەنگوين لە
يادت بپارىژە.

۴- لە شويىنى كارەكت تەلەفۇنى بۇ بكة، پىي بلىي بىر لە تۇ
دەكەمەۋەو بىرت دەكەم.

۵- لە رۇژانى پشودا لەگەل خۇتى بىبە بۇ گەشتىكى خالى لە خەلك.

۶- تەسجىلىكى بۇ ئامادە بكة بۇ يادگارى يە بە نرخەكانتان.

۷- ھەردەم باسى ھىواۋ ئاۋاتەكانتى بۇ بكة، بەشدارى بكة لە بىرۋكەو
ھەستەكانت.

۸- سوربە لەسەر كرىنى ئەو بۆنەى، كە خۇى ھەزى لىيەتى بە گوتەيەكى
شېرىن پىي بلىي تەنھا لە مالىۋە بەكارى بھىنى نەك بۇ دەرەۋە.

۹- ھەردەم كەل و پەلەكانت بە رېك و پىكى دابنى، جەكانت رېك بىخەو
بە شويىنى خۇى ھەلۋاسە، گۆرەۋى و پىلاۋەكانت لە خوارەۋەى خىزانو
لە ژىر كورسى فرى مەدە.

١٠- هېچ شتيك له مالهوه فہرامؤش مہكہ، كہ پټويستی به چاك كړدنهوه، يان گورپينهوه هہبيټ، هہر چہندہ بچوكيش بيټ.

١١- هہردہم لہگہلې بچؤ بؤ كړينې شت ومہكہكانې.

١٢- هہردہم باسې ئەندازہې دلخؤشې و گہورديې و شانازيتې بؤ بکہ.

١٣- گہر هہر چ ياري يہكي شہرعيتان كړد، ليگہرې با بؤ چہند جاريك ئەو ليټ بباتهوه.

١٤- هہردہم به ئيعجابهوه تہماشاي بکہ، پيا هہلډان به جلو بہرگي و قژ شانہ كړدنې و شوخ و شہنگي ئەوت لہ بير نہچې.

١٥- پيش دەرچونت لہ مالهوهو، گہرانہودت بؤ مالهوه به گہرمي ماچي بکہ.

١٦- نارہزو (هيوايہ) تيكي نوؤ و هاوبہش و خؤشې لہگہليدا دہست پي بکہ! باشتريشي خويندنهوډي به سوده.

١٧- هہر چ شتيك دہزاني دلخؤشې دہكاو عاتيفہو هہستہ شہرعي يہكاني دہورؤښنې، ئەودش بخہ ناو ئەو ليستهيہوه.

٢٠/ پرسيار: چ ئافرهټيك لہ هہمو ئافرهټان جوانترہ ؟

وہلام: جواني نمونہې وهكو بہزديي خواي گہوره وايہ، كہ بہسہر روي زہوي دابہش كراوہ، جواني جواني گيان و پەروردهو پردهشته، هہمو ئافرهټيك بہشي لہ جواني هہيہ، بہ مہرجي بہدياري بخات و چاوديري بكات و پاريزگاري لہسہر بكات، بہلام جواني وينہو جواني جہستہ، سہرہراي خيروي كارتېكردنہكہي، ناگاتہ پلہي جواني گياني (الروحي) لہ بہہاو بہرزي و مانہويډا.

٢١/ پرسپار: چ پیاوړیک به دلۍ ئافره ته ؟

وهلام: نړیکترین پیاو له دلۍ ئافره ته پیاوړیه، که هه لاس وکوتی له گهل
باش بی، به مخرجی نهو مامه لیه دروست کړاو نه بیټ، به لکه له ناخه وه
سدرچاوهی گرتبی. هه لاس وکوت لیږه دا مانای ریږو زهوقو به خشینو
رهوشتو موجه لهی خوشه، که هه مو نه مانه له پاریزگاری که سایه تی
پیاوه، چونکه هیچ شتیک له لای ئافره وه پیاوی بی شه خسییه،
یان شه خسییه ت کز ناشیرین تر نی یه!

٢٢/ پرسپار: چ شتیک پیویسته بو ئه وهی ببیته هوۍ دهرنه چونی

پیاو له ماله وه بو چایخانه کان و شوینی تر؟

وهلام: پیاو له ماله وه پیویستی به خوشه ویستی و سوزو حنانون پشوو
هیمنی و جیگری یه کی زورو جوانی و رازاوهی نویکار هیه، جا گهر
خیزانه کی هه مو نه مانه ی بو فراهه م نه کات، نه وانه مه پال به
میرده که یه وه دهنیت، بو را کردن له ماله وه و پروکردنه چایخانه کان و شوینی
تر، گهر شه خسی یه تی کز بیټ و به هره کانی ساده بیټ. چایخانه و هاو
وینه ی له دوژمنه هره سهخته کانی خیزانه..^(١)

٢٣/ پرسپار: گرفته کانی شهوی ژن گواستنه وه (لیلة الزفاف)

چی یه؟

وهلام: وا ده بی پیاو له شهوی گواستنه وده دا دوچاری خاوبونه وهی ئامیری
نیرینه ی ده بیټ، که پی ی ده لئین خاوبونه وهی شهوی یه که م، نه مه کاتی

(١) چهند سالتیک بهر له نیستا و تاریکم بلاو کرده وه له ژیر ناونیشانی (المقهی نادي الشیطان)
(چایخانه یانه ی شهیتانه).

يەنە بە نەمانى ھۆيەكانى لەنىو دەچى، جا ھۆيەكە، يان لە ئاكامى ترسى سەرنەكەوتنە، يان شارەزا نەبونيەتى لەم بارەو، يان بە ھۆى نەبونى متمانە بە خۆيەتى، بەلام ئەمە بە دەگمەن نەبى رو نادات، بەتايىبەتى گەر ژن و مېرد خۆشەويستى يەكترى بن، ئەو كاتە ھەرگىز ئەمە رو نادات. خۆشەويستى مەسگەرى بەخشىنى متمانە بەخۆبونى پىاۋ، ھەرودھا ھاۋبەشى ژن بۆ مېردەكەى و يارىدەدانى لەم شەۋەدا مەسگەرى ئەم متمانەيە... كە نابى مەندو بى.

پاش ئەمە قۇناغى سكاللا كەردن دىتە پىشەۋە، كە لە ئاكامى ھەندى نىشانەى لە نكاۋەو دەروست دەبىت، ۋەك بە پەلە فىچقە كەردنى مەنى (سرعة القذف)، ئەمەش لە ئاكامى مېشك شەلەژانى پىاۋەۋەيە، يان ھەبونى ھەستىارى يەكى زۆرى ئامىرى نىرىنەيى يە. بە تاقىكەرنەۋەو مومارەسە كەردن دەكرى ئەم دياردەيە نەھىلر.

۲۴/ پەرسىيار: كاريگەرى يەكانى جگەرە لەسەر جوتە ھىلكەى گون چى يە؟

ۋەلام: جگەرە دەبىتە ھۆى كزى جنسى، ئامىرى نىرىنە بى ھىز دەكات، جگەرە كىشەنى درىژ خايەن، گون ژەھراۋى دەكات و بەرھەمى تۆۋ (نطفة) كەم دەكات، بەلكە تۆۋى زۆربەى جگەرە كىشەكان مەردو، چۈنكە توتن لە ترشى (تسيان ھىدرىك) پىكەھاتو، دەرەشكەۋتو ئەم ترشە تۆۋى پىاۋ ژەھراۋى دەكات، بەم ھۆيەشەۋە بىنراۋە رىژەى نەزۆكى لەپىاۋە جگەرە كىشەكان زۆرتەرە لە جگەرە نەكىشەكان.

٢٥/ پرسیار: ئایا جگهره گیشان کار ده کاته سهر هیلکه دانی ئافرته؟

وه لام: هیلکه دانی ئافرته بریتی به له گلاندیکی بچوکی تیکه له که له خواره وهی سک دایه له لای مندا له دان، هیلکه دان نه وهیلکه به رههم دهیینه، که له گه له تۆوی پیاو به که ده گری. له به کگرتنی نه وه دو توخه (هیلکه وه تۆ) دا، خوای گه وه ره مرۆقیک دروست ده کات.

به م دوایی به ده رکه وت نیکوتین ده بیته هوئی تیک دانیکی فراوان له م ماوه زۆره دا، نه م تیک دانه له زۆر حالته دا ده بیته مایه نه زۆکی. دکتۆر (هۆفستاتر) شاره زای نه م کاره گوتویه تی: نه وه ئافره تانه ی له کارخانه کانی توتن کار ده که نه به که می مندا لیان ده بی، گهر مندا لیشیان بو، مندا له کانیان بی هیژو لاواز ده ره ده چن^(١).

٢٦/ پرسیار: دوای لادانی په رده ی کچینی، ئامۆژگاریت بو پیاو (میرد) چی به؟

وه لام: دوای لادانی په رده ی کچینی، گهر جوتبونه که نازارو گرفتی له گه له بو، پیویسته پیاوه که جوتبون دوا بخات، بو ماوه ی دو یان سی پۆژ، پیویسته جوتبون له مانگی به که می هاوسه رگرتن (الزواج)، موعه وه خوشی بی بو ژنو میرد پیکه وه، بو نه وه ی ژنه که له جوتبون وه رس نه بی، به لکه له مانگه کانی به که میشدا، له وانیه نه ندای زاوزی ژنه که نه گه یشتیته راده ی وروژاندنی جنسی سروشتی، له به ره نه وه له سه ره میرد پیویسته جوتبون که م بکاته وه، مه گهر ههستی به ناره زوی

(١) له -رسالة طرق التدخين وأضراره- به کورتکراوه یی وه رگیاره).

هاوسەرەكەي كۆر بە بەشدارى كۆردى، بە مانايەكى تر پىويستە مېرد
واز لە خۆويستى خۆي بەيئىنى، با هاوسەرەكەي ھەست بەودە بىكات، كە
رېز لە ھەستى دەگىرى، تا ئەويش رېزى بگىرى... با مېرد دودل نەبى گەر
لە سەرەتاو ساردى يەكى لە هاوسەرەكەي بىنى!

٢٧/ پرسىار: ئايا ھىچ كۆردەيەك ھەيە كە نەھىلى پياو ئاوى
زو بىتەو؟

وہ لām: لە چەند بۆنەيە كدا ئەمەم باسكۆدو، دەگىرى ئەمە زىاد بگەين:
يەكەم: ھەر كاتىك ھەستى بە نزيك بونەوہى ھاتنەوہى مەنى كۆر، با
يەكسەر بىرو ھۆشى لای جوتبون لابادات، بەوہى كە لە سەدوہ بژمىرى
بە ئاوەژويى، واتە لە ١٠٠-٩٩-٩٨-٩٧-٩٦-... ھتەد، لەسەر ژن
پىويستە لەمەدا بە باشى رۆلى خۆي بىيئى و ئاگادار بىت لە ئاراستە
نەكۆردى گۆتەيەكى رەخنەگرانە بۆ مېردەكەي، نەبادا ئەم رەخنەيە
بىتە برىنىكى قول لە دليدا.

دوہم: مېرد دەتوانى لە كاتى جوتبون دا شتىك بختە سەر ئامىرەكەي،
تاوہكو ھەستىارەكەي كەم بىكاتەوہو، خىرايى فيچقەكۆردى مەنى
يەكەي دوا بخت.

ھەروا دەگىرى ھەندى ھەتوان (مەرھم)ى سڤكە بەكاربەيئىرى، كە دەمارى
چوك (ذكر) سڤ دەكات و ھەستىارىي سەرەگۆي زەكەر كەم دەكات وەك
ھەتوانى (زايلىوكاين).

زۆر پياو توانيويانە بە بەكارھىنانى ئەمجۆرە ھەتوانانە ئەنجامىكى
زۆرباش وەدەست بەيئىن، بە لām ھەندىكىش ئەنجامى باشيان وەدەست
نەھىناوہ.

گرنگ لدم شیوازه نه وهیه، که بهر له ماوهیه کی دیاریکراو له جوتبون، ههتوانه که به کار دهیترئ، بۆ نه وهی ده ماره کان، کاتی پیویست وه رگرن بۆ سرکردنی، ههروا پیویسته ههتوانه که به زوی لانه برئ، نه بادا کاریگریه کهی نه میتئ.

واته ماوهیه که بهر له جوتبون، ههتوانه که به سه ره گۆی زه کهر بمیتته وه.

٢٨/ پرسیار: ئایا راسته ناره زوی جنسی له لای ژن و پیاو له

دوای ته مه نی چل سالی نامیتئ؟

وه لām: که سیك بیروباوه ری وابئ، نه وه شتیکی هه لهیه، چونکه نه وه که سه ی ته ندروستی به کی باشی ههیه و هیچ نه خوژی به کی نه ندامی (عضوی) نییه، ده توانئ تا دوای ته مه نی هه فتا سالی موماره سه ی جنسی بکات. زۆریه ی حاله ته کانی هه ست کردن به کزی جنسی له قوناغی نه م ته مه نه دا، ده گه ریتته وه بۆ چه ند هۆیه کی ده رونی، یان بۆ هه ولدانی پیاو بۆ ده رخستنی پیاوه تی به که ی له ریگای جنسه وه، ئاکامیش نه وه ده بی که جوتبونه که به ریگای کار پی کردنه وه ده بیتو، زاتیه تی خو ی له ده ست ده دات، که نه ساس و زه روری به بۆ سه ره که وتنی. جا لی ره دا پیاو له گه یشتن به ئاماخه که ی هه ره س دیتئ، نه وه ی به بیریدا دی نه وهیه، که به هۆی ته مه ن و پیری به وه توانا جنسی به که ی نه ماوه. راسته به سالا چون ناره زوی جنسی که م ده کات، به لām توانای په پ بون وه ک خو ی ده میتته وه، به لکه توانای ته حه کوم پی کردنه که ی به دریتژیی ماوه ی جوتبونه که زیاد ده کات. ژنیش به هۆی زۆر پیکه وه ژیان ی له گه ل میرده که ی، توانای زۆر تر ده بی، که خو ی له گه ل میرده که ی بگوختنی،

به مېش ده تواني به ماوډيه كي كه م بگاته چيژي جنسي.
 هر له هه لانه نهوډيه، كه بيروباوړ وابي ته مېني ناڅوميدى (سن
 الياس)، ماناي كوټايي چالاكي جنسي نافرته، چونكه زوربهى نهو
 كارتېكردنانهى له گهل وهستاني هيز ده كه وي، نه ساسه كهى نه فسي يه.
 داو دهرمانى چالاككهرى جنسپش، زوربهى روللى خوئ له رپي
 كارتېكردنى نه فسي يوه ده بيني و، هيچ سوديكي حه قيقى نى يه، مه گهر
 له چهند حاله تيكي ده گمندا نه بي، كه برپتي يه له حاله ته كاني كه مې
 رږيني هورموني نيرينه يي له گون دا.
 به لام گهر ژنو ميړد ناروزى نه جامدانى كاري جنسي يان هه بو، به
 واتاي ناماده يي جوتبونيان تيډا هه بي، نهوا نه مه مسوگهرى گونجاندى
 جنسي يه، جا ته مېني ژنو ميړد هر چنديك بيت.

٢٩/ پرسپار: ئايا دلهر او كي، په يوه ندى به كزي جنسي يه وه
 هه يه؟

وه لام: به لي، زور حاله تي كزي جنسي هه يه، به تايبه تي لاي پياو،
 هوپه كهى دلهر او كي (قلق) يه. نه مېش ماناي نهو نى يه نهو دلهر او كي يه
 له ساتي كه وه پيدا بو، به لكه له ناكامى بارودوخو تي كه ل بونى راستى و
 ناراستى نوئ و كون دروست ده بيت... هه نديكي ده گه رپته وه بو سالانى
 يه كه مې مندالي، نهو كاتهى مندان يه كه م زانيارى له باره ي جنسه وه
 ودرده گري... نه مېش ماناي نهو نى يه دهر باز بون له دلهر او كي
 زه همت و مه حال بي، به لكه به ده ستني شان كردنى هوپه حه قيقى يه كهى
 ده كرى لى دهر باز بى.

٣٠/ پرسیار: ئایا خواردەمەنی پەییوەندی به توانای جنسی یه‌وه هه‌یه؟

وه‌لام: پەییوەندی خواردەمەنی به پیکهاته‌ی جه‌سته‌ی مرۆف، پەییوەندی یه‌کی لێک نزیک‌ی ته‌واویان هه‌یه، ته‌نها به ته‌ماشاکردنی جه‌سته‌ی هه‌ر پیاویک، پزیشک ده‌توانی بزانن توانای جنسی ئه‌م پیاوه‌ چه‌نده، به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر شیوازی نان خواردنه‌که‌ی بزانن.

جا پیاو ده‌توانن گۆرانیک‌ی زۆر به‌سه‌ر توانا جنسی یه‌که‌ی به‌یئنی، ئه‌ویش به‌ گۆرینی چۆنیه‌تی شیوازی نان خواردنه‌که‌ی، لێره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌ نی‌یه، که‌ که‌میکی تری خواردەمەنی توانای زیاتر ده‌کات، به‌لکو مه‌به‌ست له‌مه‌ ئاماده‌کردنی جوهره‌ خواردنیک‌ی دیاریکراوه‌ به‌ ئاره‌زویه‌کی تایبه‌تی یه‌وه‌ بیخوات، له‌و نان خواردنه‌ش گه‌ر خۆراکی رۆنی و نیشاسته‌یی له‌گه‌ڵ بێ، بێگومان کاریگه‌ری یه‌کی جه‌وه‌ری ده‌کاته‌ سه‌ر جه‌سته‌ی پیاو...

٣١/ پرسیار: ئایا پیاوان له توانای جنسی یه‌کسانن؟

وه‌لام: پیاوان هه‌موی له توانای جنسی دا یه‌کسان نین، پیاوانی جنسی سه‌رکه‌وتو ئه‌وانه‌ن، که‌ ته‌ندروستی یه‌کی باشیان هه‌یه‌و، ده‌توانن ته‌حه‌کوم به‌ غه‌ریزه‌کانیان بکه‌ن، ده‌توانن به‌ ده‌م وه‌لام دانه‌وه‌ی جنسه‌که‌ی تروه‌ه‌ بێن، زۆر ته‌مه‌ل نین، یان چالاکی یان به‌ پله‌ی زیاد له‌ پێویست نی‌یه. ئه‌و پیاوه‌ی له‌ ئاره‌زوه‌ جنسی یه‌کانی خێزانه‌که‌ی تی ده‌گات، ئه‌و پیاوه‌ی که‌ ماوه‌یه‌کی درێژ ده‌دات بۆ گه‌یشتن به‌ خوشی وه‌رگرتن، ئه‌و پیاوه‌ له‌ ژیا‌نی هاوسه‌ریتی سه‌رکه‌وتوه.

به‌لام به‌ ئاره‌زوی خودی خۆ جوهره‌ها خواردن بخورن، کاریگه‌ری یه‌کی

گه وړه له باش کردنی حالتی تهنډروستی و جهستهیی نهو کهسه هه یه، جا زیانی زور، له زور قهلهوی و زور لاوازیدا ده بیږیت.

۳۲/ پرسپار: چوڼ پیاو (میږد) ده توانی تا کوټا ته مه نی توانا جنسی په که ی بمینیت ته وه و پاریزگاری بکات ؟

وه لام: بز نه وهی مروټ تا کوټا ته مه نی، پاریزگاری به هیږه جنسی په که یه وه بکات و جنسه که ی بگه ږیت ته وه تیڅکرای ناسایی په که ی، ناموژگاری ده که یڼ به ده ست گرتن و میانه وړه ی کردن له جوتبوندا، که له هه فته یه کدا، دو جار، یان سی جار نه نجام بدری و، له روژیک دا له یه ک جار زیاتر نه بیټ، نه مه ش دواي نه وه یه، که پیاو له روی نه فسی و مه عنه وی جنسی، خیزانه که ی ناماده ده کات به ده ستبازی و گه مه و یاری کردن، تا کو بگاته لوتکه ی چیژی جنسی، جا به مه پیاو به باشتړین شیوه به نه رکه جنسی په که ی خوی هه ستاوه، که ده بی نه مه له مانگی هه نگوین پیاده بکړی، دواي نه مه له هه فته یه کدا دو جار نه نجام بدری، ټینجا یه ک جار له هه فته یه کدا گهر کرا، به تایبه تی دواي ته مه نی چل یان په نجا سالی.

۳۳/ پرسپار: نایا راسته نامیږی قه باره گه وړه ی پیاو نافرمت تیږ تر ده کات؟

وه لام: له چیږوکه جنسی په کان، که به نه یی ده فروشری، لهو چیږوکه ده گه نانه ی، که کو مه لیک خه لکی ساده باوه ږی پی ده که ن... گوايه نافرمت هز به پیاوی نامیږ گه وړه ده کات، چونکه مسوگه ری گه یشتنه نه وپه ږی چیژ وهرگرتنه له کاتی جوتبوندا... نهو راستی یه ی که پشکنینی زانستی دوزی یه وه و ناشکرای کرد نه وه یه، قه باره ی نه ندای

زاۋۇزى و دەۋرۈبەرەكەى... بەبى بەكارھېننى ئامپىرى نېرىنە، بە دەست بازى و يارى كردن دەگاتە خۆشى.. زۆر لەو چىرۆكانە بە درىژى باسى درىژى و توندى ئامپىرى نېرىنە دەكات، لە راستىدا ھېچ وجودى نى يە. بە زۆرى درىژى ئامپىرى نېرىنە لە نىۋان ۱۳-۱۸ سەنتىمەتر داىە، بەلام ئەو حالەتەنەى، كە زىاترن، يان كەمترن، ئەۋەيان شازەو زۆر دەگمەنە. بە ھەمان شېۋەش لە گولېنك (مېھل) مىيىنەدا. بەلام دەلېن گولېنك جگە لە كۈنى دەرەۋەى، ھېچ شۆيىنكى تىرى بەشدارى لە كۈندەى چىژ ۋەرگرتن ناكات، لەبەر ئەۋە لەۋكاتەدا درىژى ئامپىرى نېرىنە ھېچ نرخیكى نى يە، بۆيە پىۋىست بە دلەۋاۋكى و ناكۆكى و ترسان لە بچۈكى يەكەى ناكات!

۳۴/ پرسىار: ئاىا ھۆى تىرى ساردى جنسى (البرود الجنسي)

ھەيە ؟

ۋەلام: لە ھۆيە گرنگەكانى ساردى جنسى، توندو تىژى ۋە ھەلەشەيى پىاۋە، كە زۆر جار دەبىتە مايەى ساردى جنسى ئافرەتەكە، چونكە ئافرت پىۋىستى بە ماۋەيەكى درىژخايەن ھەيە بۆ ۋورۋاندن، تاكو بە تەۋاۋى جنسى ئامادە دەبى.

جا گەر پىاۋ ئەم راستى يەى نەزانى، يان بە ھۆى پەلەكردنەكەى ۋ گەيشتن بە چىژو خۆشى، خۆى لى گىل كرد، ئەو كاتە ئاكامەكەى ئەۋە دەبى، كە ئافرەتەكە ھەرگىز ئامادە نەبى بۆ جوتبۇن، بەلكە لەمەش زىاتر لەو جوتبۇنە دەترسى، بۆيە جنسى ۋەك سەھۆل سارد دەبى.

٣٥/ پرسپار: ئايا هوۍ تری ساردی جنسی ههیه؟

وهلام: لهو هوۍه گړنگانهۍ لهه رږژانه دا بلاووباوه بو ساردی جنسی، ترسان له سك پړۍه. چونكه نازاری سك پړۍو له دايك بون زور تونده، به پلهیهك شوینه واریکی کاریگر له دهرونی ژن دروست دهکات، جا ناکامه کهی وازهینانی دهبی له هه مو شتیك، كه په یوهندی به په یوهندی به جنسی به کانه وهه بیټ.

٣٦/ پرسپار: پیاویك دهناسم خیزانه کهی له چیژ وهرگرته کهی، به شداری له گهل ناکات هوۍه کهی چی به ؟

وهلام: رهنکه ژنه كه به هوۍ فهرامو شکردنی میړده کهی بو نه وو، خراپی هه لس و كهوت و مامه له له گهلیدا دهرونی ناسوده نه بیټ، جا لهه حالتده دا به شداری له گهل ناکات. پیویسته له سه ر پیاوه كه هه لس و كهوتی باش بكات و خیزانه کهی به خته وهر و ناسوده بكات، چونكه دلشادی و دلخوۍ دهسته بهر دهکات، کیښهۍ جنسیش میکانیکی نی به، وهك زور جار له لای پیاو ناواهی به! سوژو عاتیفه به كه م جار، دواتریش جنس!...

٣٧/ پرسپار: نه گهر ژن میړده کهی خو شده ویست، میړده که شۍ چه ند سیفه تیکی تیډا بی له گهل میزاج و ئامانجی نه و له ژیاندا یهك نه گریته وه، نه م نافرته چ بكات ؟

وهلام: لیږده دا کارامه بی نه و ژنه له چاره سه رکردنی هه لویست و نارامگرتهۍ له سه ر نه و چاره سه ر به دهرده كه وئ، له مه دا هه ر ده بی سه ركه و تن به ده ست بیښی، به تایبه تی گهر متمانه و خو شده ویستی میړده کهی به ده ست هیڼابو، چونكه خو شده ویستی، خو شده ویستی لی په یدا ده بیټ، كه

باشترین ريځگای چاکسازي يه.

ثافرت به خنده جوانه کهي ده تواني کار له ددروني مروځ بکات، نهم خنده يه شتي زور ده کاتو، زور شت دهسته بهر ده کات. به ختيازي ژنو ميږد تنها به دهستي پياو نيه، به لکه به دهستي پياو ژنه. چنده ها ثافرت ده ناسم توانيويانه به خو شهويستي و دانايي و حیکمه ته وه، چاکسازي ميږد کانين بکهن.

۲۸/ پرسيار: نایا راسته که شککه (الهریسة) جنس به هیژ ده کات، وهک لهو فهرموده يه هاتوه: ((شکوت الی أخي جبریل ضعفي فی الجماع، فوصف لي الهریسة، فإن فیها قوة أربعین رجلاً))؟ واته: پیغه مبهري ﷺ فهرمويه تي: به جوبرائيلي برام گوت که له جوتبوندا کزو بي هیژم، نه ویش پیی گوتم که شککه بخو، چونکه هیژي چل پياوی تیدا يه.

وهلام: نهم فهرموده يه به درو به زمانی پیغه مبهري ﷺ گوتراوه، نهم به ناو حه دیسه، کابرایه کی که شککه فروش هه لی به ستوه بو ردواجدان به هه ريسه کهي.

هه روه ها نه وهی نهم حه دیسه پوچل ده کاته وه نه وه يه، پیغه مبهري ﷺ هیژيکی جنسي هه بو، نمونه ی نه بو، له صحیح دا هاتوه: زور جار له يهک شهودا ده چوه لای هه مو خیزانه کانی!

۲۹/ پرسيار: نایا ناوی پياو سودی بو ثافرت هه يه؟

وهلام: دکتور محمد زکی الشافعی له کتبه کهي (الأزمات الزوجية و علاجها) وهلامی نهم پرسيار دی داوده ته وهو گوتويه تي: ((با پياو بزاني

جستهی نافردت پڙینه کانی ټو دده مژئ و سودی لی ودرده گری، وای لی دهکات ههست به بهختیاری و خوشی بکاتو، چالاکی زیاد بکات، له بهر ټوه پټویسته نافردت زور حلهقهی مندال نه بون به کار نه هیښی.

٤٠/ پرسیار: ئایا به کار هیښانی په ردهی بهرگری بو مندال نه بون زیانی ههیه؟

وهلام: ههندی ژنو میږد ټو په ردهیه به کار دهیښ بو مندال نه بون، که ناهیل لی له کاتی جوتبوندا گیانداري ټو وای (حیوانات منویه) بگاته ملی مندال دان، ټم ریگایه زیانی ههیه، نه گهر له په رده بهرگری به که دا کونی بچوک هه بیټ، که به چاو نابینریت، ټهوا سک پری رو ده دات، ههروهه ټو په ردهیه ههستیاری پیستی سهری ټامیری پیاو کهم دهکاته وه، که ده بیټه هو ی که میښک دوا که وتن له فیچقه کردنی ټو، ټه ویش ده بیټه مایه ی حاله تیکی تیر نه بونی ټه وای جنسی پیاو که، ههروهه ژنه کهش، ټه ودهش له زور حالهت دا که می له دل ټه واکو و شله ژانی دهرونی لی دروست ده بیټ.

٤١/ پرسیار: ئایا له کاتی جوتبوندا مهنی هاتنه وه له دهره وهی گولینک (مهبل) دا، زیانی ههیه؟

وهلام: ریگایه کی تری مندال نه بون ههیه، ټه ویش مهنی هاتنه وهیه له دهره وهی گولینک، که چنده ها زیانی بو ژنو میږد ههیه، ټه ویش ټه وهیه: به هو ی ټه مه وه پیاو تیر بونی جنسی به که ی کامل نابی، گهر هه لای کردو نه ی توانی مهنی به که بیټیته دهره وه، با له سهر شیوه ی دل ټپی کهم بیټ، ده بیټه هو ی مندال بون. ههروهه ټم ریگایه ده بیټه مایه ی

تيزاني كوټه ندامي زاوړي پياو و نيشانه ي دله راوكي و شله ژاني د هروني لي د هكه وپته وه، وپراي تير نه بوني ټاره زوي ژنه كه، نه مهش دديته مايه ي تيزاني كوټه ندامي زاوړي مي يينه و ټازاري پشت و ټاره زوي جوت نه بون و شله ژاني د هروني، كه جياوازي و ناكوكي يه كاني بهرده وامي ژن و ميرد د هروړتي و ژيانيان جيگير ناكات.

٤٢/ پرسپار: جياوازي نيوان دهست بازي (مداعبة) و لاواندنه وه (مغازلة) چي يه؟

وه لام: جياوازي يه كي زور هيه، نابي پياو تنها دهست بازي بكات و واز له موغازله كردن بيئي! دهربريني هم موغازله يهش به پياهلدان و ئيعجاب بون به جواني خيزانه كهي و روخوشي و رازاوه يي يه كهي دپته دي. هم دهربرينهش سودي بو ټافرهت هيه، تنانته دواي كوټايي هاتنيش نابي بجهوي. كه واته نه كهن بي دهنك بن، گهر دانايان گوتويانه: (الصمت حكم و قليل فاعله)، نه مه بو سهره تاو كاتي جوتبون ني يه. بالندهش بو ئيمه جي وانه يان چهند وانه، كه بهر له جوتبون له دوره ي بالنده كهي د هسورپته وه و گوراني زوري بو دهلي.

٤٣/ پرسپار: ئايا دهگري نمونه يه كه له لاواندنه وه نيوان ژن و ميرد مان بو باس بكهي، چونكه زور له پياوان عاتيفه يان وشكه...؟

وه لام: باسكردني نه مه زده ته، دهربرينو پياهلدان و لاواندنه وه نهيني يه، هر كه سهو جوړه شيوازو ليها توييه كي خوي هيه به گوړدي خيزانه كهي.

بهم بونه يه وه دهليتم باش وايه نه و پياهلدان و دهربرينه له نيوان ژن و

میږد دا بیټ، نهك تهنها له لای یه کیکیان، ناموژگاری ژن ده کهم لیټهاتو بیټو وا له میږده کهی بگه یه نیټ که به هیږه... پالنه وانه... کهواته ناگادار به ناگادار! نه کهی گهر به گالتهش بی پی بلای بی هیږو که نه فتو دهسته وهستان، چونکه له ری ناگا لی نه بونو عه قلی ناووه به خیرایی، بهمه کاری تی ده کری، به تایبه تی گهر ویستی بی هیږ بیټو به خیرایی کار تی کردنی دهره کی کاری تی بکات، نه مهش زور جار له شه وانی یه کهمی زاوایه تی رو ددهات، زوریه ی نه وانه ی له مباره وه هرهس دینو سهرناکهون، له ناکامی نهو قسه یه ی هاور پیانی میږد یان کهس وکاری یه وه رو ددهات، که بو خوی وا ههست دهکات.

ههروه ها بهم بونه یه وه ناماژه بو نه وه ده کهم، زوریه ی روداوه کانی که نه فتی جنسی (العجز الجنسي) هو یه کهی دهرونی یه، کهواته وریا بن! وریا.

جا نه ی پیاو (میږد)! خوای گه وره هیږی پی به خشیوی، توش متمانه کی زورت به خو هه بیټ، داوای بهر دهوام بون له سهر لهش ساغی و هیږو توانا له خوا بکه..

٤٤/ پرسپار: پی شه کی یه کانی لابر دنی په رده ی کچینی چی یه؟ وه لام: بهر له لابر دنی په رده ی کچینی، دهر برینو پیا هه لدان و قسه ی خوش و ده ستبازی و یاری کردنی دريڅ خایه ن شتی کی پیویسته و هه ر ده بی بی، له بهر نه وه ی گلانده کان (الغد) له ناکامی نه مه دا شله یه ك دهر ژینو شوینه هه ستیاره کان ره پ ده بنو دهورو ژین، نه وکاتهش نامیری نیږینه به ناسانی ده چیته گولینك (مهبل)، دوا ی نه وه ی که ته ر ده بی و نه رم ده بیته وه.

٤٥/ پرسىار: شىوازەکانى لابرەنى پەردەى کچىنى چىن ؟

وہ لām: چەند شىوازىک ھەيە کە ئەمانەن:

يە کەم: ئافرەتە کە لەسەر پشت پال کەوئ و ھەردو پانى بکاتەو و کۆى بکاتەو بە لای شانى دا لارى بکاتەو، جا بە مە ھەردو شەفرە بچوکە کە دەکرىنەو و بە ئاسانى چوک دەچىتە ژورەو. ئەم شىوازە شىوازی نوئىە. دوەم: پىاو لەسەر پشت پال بکەوئ و، ئافرەتە کەش بىتە سەر چوکى پىاو دەکە، بە ھىواشى و ھىمنى، تا دەگاتە ئەو ھەردە کاتەى، کە پىئى پى دەدرئ، جا چوک زۆر بە وردى و ھىمنى دەچىتە ناوہو.

ئەم شىوازە يە کە مچار مروق بە کارىان دەھىنا، وەک لە نوسىن و یتەکانى کۆن دەرکەوتەو. ئەم جۆرە سودى بۆ ھەندئ پىاوى ماندو ھەيە. (١).. (٢)

٤٦/ پرسىار: ھۆى دورکەوتنەو ھەندئ پىاو لە خىزانەکانىان و

نزىک نەبونەو لىيان چى يە؟ ھەرچەندە خىزانەکانىشان

جوانن ؟

وہ لām: رەنگە ھۆيە کەى لەمەدا (قىز) بئ، کە بە زۆرى لە ئاکامى پىسى و بۆن ناخۆشى يەو و دروست دەبىت، ھەندئ ئافرەت عەبىتک لە کۆتەندامى زاوئى ھەيە، پىويستە لەسەر ژن نەھىلئ مێردە کەى ھەمو بە شەکانى کۆتەندامى زاوئى بىيئى، چونکە ھەندئ پىاو تەنھا بە تەماشاکردنى

(١) لە کتیبى حیاتنا الجنسیە بە دەستکاریەو وەرگىراوہ.

(٢) ئەم زانیارى يە گرنگانە کورى مسولمان و کچى مسولمان لە کورئ دەستیان دەکەوئ، گەر دایک و باوکيان نەوێرن باسى ئەم بابەتەيان بۆ بکەن، کە دەبىتە ھۆى سەرنەکەوتن و ھەرەس، يان سەل کردنەو يان دەست درىژى کردنە سەر خەلکى.... جا ئایا لەسەر ئەم راشکاوى يە مان گازاندە دەکرىن؟!

قېزى دەپتە، بەتايىبەتى گەر گرنگى بە پاڭ و خاۋىنى نەدات، يان بۆنىكى ناخۇشى لىيىت... يەككە بىنى و مەرىك گۆشتەكەي دادەمالن، جا بە بىنىنى ئەمە بە درىزايى تەمەنى گۆشتى لەبەرچاۋ كەوت!!
 ھەندى ئافرەت لە كاتى جوتبۇندا ئاۋىكى سېي لى دىتە دەرەد، جا پېۋىستە لەسەريان ھەردەم پاڭى بىكەنەۋە بىسپرنەۋە، گەر زۆر بەردەوام بو پېۋىستە لەسەريان بچنە لاي پزىشكى پىسپۆر، بۇ ئەۋدى تەندروستى و مىردەكەي لە دەست نەدات.

ئەۋدى لەسەر ئافرەت پېۋىستە - ھەروەھا لەسەر پىاۋىش - پارىزگارى سىنگ و بەرۋكى بىكات و قزى شانە بىكات، خاۋىنى رابگرى و بە بەردەوامى بۆنى جىاجىا بەكاربەيتى، بەتايىبەتى لە كاتەكانى جوتبۇندا، ھىچ كامىكىان شۋىتتىكى جەستەيان بۇ يەكترى دەرەنەخەن، كە ھەزى پىي نەكەن!

لەسەر ژن پېۋىستە - ھەروەھا پىاۋىش - لە سروشت شت فېر بېي، ئىمە دەبىنن، كە بالئەدە لە كاتى ئارەزو ھەستانىدا خۇي بە پەرى جوان دەپازىنىتەۋە، ھەروەھا ماسى و گىاندارەكان لە ۋەرزى بەھاردا، كە كاتى بەرھەم ھىنانى يەتى، پەردەكانى بە پەرى نوئ دەگۆرى، تەننەت پودەكش لە ۋەرزى مۇترەبە كەردندا دەگەشيتەۋە، لە بەھاردا دەگوترى سروشت لە بوكتىنى دايە!

ئابى ئافرەت بە زانستەكەي لەخۇبايى بېي - بە تايىبەتى زانستى وشكى قوتابخانە و دور لە ژيان -، ھىچ شتىك جىي پاراۋەيسى و جوان كەردن ناگرىتەۋە، بە مەرچى لە سنورى خۇي دەرەنەچى، زۆر تەكلىف نەكات و، دور بى لە جىل و بەرگى بىگانە.

پېۋىستە جوانى ئافرەت، مىندال و كەلو پەلى مالىۋەش بىگرىتەۋە،

پێویستە مالا وەك بوك بێت لە جوانی و پێك و پێکی دا، لە گەڵ ئەوەش
 ھەزەر بکری لە زیادەپۆیی، کە ھەر ھەشە مایەپوچی و نەگبەتی لە خێزان
 دەکات.

جا ھێنانەوی چەپکە گۆل و ھەندی لە دیمەنی سروشتی، وەك دەریا و
 تاقگەو دارستان و بێستان و غەیری ئەمانە بۆ مالا، سێحری و جوانی
 بەسەر خانودا دینیی، دەبێت بە ھەشتی پیاو، کە تەندروستی و بەختە وەری و
 لەسەر خۆیی لە ھەموو ئەندامانی خێزان ڕەنگ دەداتەوێ. لە سودەکانی
 ئەمە ئەوەیە، کە پیاو مالا کە خۆی خۆش دەوێت، راناكات بۆ
 چایخانەکان (یانەکانی شەیتان)، وەك لە وتاریکدا چەند سالتیک پیش
 ئیستا بلۆم کردبۆو.

ئەوی لەمەر ژن گۆتم، بە پیاویشی دەلێم، فەرامۆش کردنی جەستە و
 لەشی، ھەروا خۆ جوان نەکردنی دەبێتە مایە قیزبونەوی خێزانە کە،
 سەحابی بەرێز عبداللەھ کۆری عەبباس گوتویەتی: (ھەز دەکەم خۆم بۆ
 خێزانە کەم جوان بکەم، وەك چۆن ھەزم لێیە خۆی بۆم جوان بکات).
 جا کۆتایی ئەم باسە گرنگە بە چەند فەرمودەیەکی (صحیح)ی
 پێغمەبەر ﷺ دینین:

جابر دەلی: ((أتانا رسول الله ﷺ زائراً، فرأى رجلاً شعناً، قد تفرق
 شعره، فقال: أو ما كان يحد هذا ما يغسل به ثوبه؟!))، واتە:
 پێغمەبەری خوا ﷺ بە میوانی ھاتە لامان، پیاویکی بینی چلکن و قژ
 ئالۆزو درێژو ناشرین بو، فەرموی: ئەو کە سێک نیە جلی بۆ بشوات؟!
 (ابو الاحوص) لە باوکیەو گێراویەتیەو، کە گوتویەتی: ((أتيت رسول
 الله ﷺ وعليّ ثياب دون، فقال: ألك مال؟ قلت: نعم، من كل المال،

قد أعطاني الله من الأبل والبقر والغنم.. قال: فإذا أتاك الله مالاً، فليز أثر نعمة الله عليك وكرامته))، واته: چومه خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ و جلیکی شرم له بهردابو، فهرموی: مال و سامانت ههیه؟ گوتم: بهائی، هه مو مالتیکم ههیه، خوا حوشترو مانگا و مهرو مالتی پیدام.. فهرموی: خوی گه و ره که مالتی پیدای، با شوینه واری نیعمهت و ریزی خوا به سه رته وه ببینری.

نه به و ره دیره گوتویه تی: قال رسول الله ﷺ: ((الفطرة خمس: الختان والأستحباء، (حلق العانة) وقص الشارب، وتقليم الأظافر ونتف الأبط)).

(أم هانئ) گوتویه تی: ((قدم رسول الله ﷺ علينا بمكة قدمة. وله أربع صفائر (الصفيدة)).))، واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له مه که هاته لامان، چوار که زی هه بو.

(عطاء کوری یسار) گوتویه تی: ((كان رسول الله ﷺ في المسجد، فدخل رجل ثائر الرأس واللحية، فأشار إليه رسول الله ﷺ بيده، كأنه يأمره بإصلاح شعره ولحيته، ففعل، ثم رجع فقال رسول الله ﷺ: أليس هذا خيراً من أن يأتي أحدكم وهو ثائر الرأس كأنه شيطان!))، واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له مزگهوت بو، پیاویک هات، قزو ریشی نالوزاوی و نارپک بو، پیغه مبه ریش به دهستی خوی ناماژدی نه و دی کرد، که قزو ریشی چاک بکات، نه ویش قزو ریشی رپک و پیک کرد، جا که گه رایه وه خزمهت پیغه مبه ر ﷺ، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموی: نه دی نه وها باشت نیه له و دی به کیک له نیتوه قزی نالوزاوی بی و دهک بلتی شهیتانه!

(ابن المسیب) گوتی لە پێغه مبه‌ری خوا ﷺ بو ده‌یفه‌رمو: ((إِنَّ اللَّهَ طيب يحب الطيب، نظيف يحب النظافة، كريم يحب الكرم، جواد يحب الجود، فنظفوا أنفسكم، ولا تشبهوا باليهود)) وفي رواية: ((إِنَّ اللَّهَ جميل يحب الجمال))، واته: خوا پاكه‌و پاکی خۆش ده‌وێ، خاوه‌ن رێزه‌و ریزی خۆش ده‌وێ، سه‌خیه‌و سه‌خی خۆش ده‌وێ، كه‌واته‌ پش ده‌می خۆتان پاك بكه‌نه‌وه‌و، خۆتان به‌ جوله‌كه‌ مه‌چوینن ..

—له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی تر دا—: خوا جوانه‌و جوانی خۆشه‌ده‌وێ.

٤٧/ پرسسیار: بۆچی پیاو دوچار ی کهنه‌فتی جنسی (العجز

الجنسی) یان ئامیڕ نه‌رمی ده‌بی؟

وه‌لام: کهنه‌فتی جنسی، یان نه‌رمی ئامیڕ له‌ لای پیاو، له‌ ئاکامی هۆکاری نه‌ندامی یان نه‌خۆشی یه‌كه‌وه‌ دروست ده‌بی، كه‌ كار ده‌کاته‌ سه‌ر میکانیکیه‌ی ره‌پ بون، وه‌ك هۆکاری ده‌رونی، كه‌ ترسان له‌ سه‌رنه‌كه‌وتن و هه‌ره‌س (فشل)، یان كه‌م و كورتی ئاره‌زوی جنسی، یان نه‌بونی ئاره‌زوی جنسی ده‌گرێته‌وه‌، یان ترسان له‌ ئاکامی مه‌ترسی یه‌ك، یان هه‌ستکردن به‌ تاوان، یان شله‌ژانی له‌ خۆ ئاماده‌کردن له‌ ئاماده‌بون، وه‌ك هه‌ندێ كه‌س كه‌ ئاره‌زوی جنسی یان له‌لا دروست نابیت، مه‌گه‌ر به‌ ته‌ماشاکردنی چه‌ند دیمه‌نیـك نه‌بی، كه‌ کاری وه‌حشیه‌ت گه‌ری، یان ئازاردانی خه‌لكی تری تیدا بی، یان توندو تیژی، یان لێدانی لایه‌نیکی تر، له‌ حاله‌ته‌کانی سادیزم^(١) و

(١) سادیزم (سادیه) بریتیه‌ له‌ چێژ و هه‌رگرتن له‌ ته‌نجامی توندوتیژی و ئازاردانی خه‌لك.

ماسوشيزم^(١)، که ښه ش به نه خوښ داد نه ريت.

وا ده بې نامير نهرمی له يه کهم جوتبونه وه، يان يه کهم شهوی زاوایی دروست ده بېت، يان له کاتي هه ست کردن به بچوکی ناميری يه وه، يان هه بونی هه چ شيوانيتک، يان نه خوښی يه که له کوته ندامی زاوړی دا

وشی (سادیه) ده گه ريت هه بؤ نوسه ری فهره نسی (المرکيز دی ساد)، که له نيوان سالانی (١٧٤٠-١٨١٤) ژباړه، ده لئين خوی دو چاری هم جوړه نه خوښه ده رونه بسوه، که نافرته ده هينا به روتی لپی ددها.

ساديزم زور جار به جنسه وه په يوه سته، ده توانين بلين حال ته کانی ده سترديزی کردنه سر نافرته، نمونه کی ساديه ت بيت، چونکه به زه برو زور جنسه که نه نجام دهری. ساديه ت دو جوړی هیه:

١/ ساديهی روا لته دی درو: نه وه ش شو پياوانه ده گريته وه، که واده زانن به به ديار خستنی هيزی ماسولکه ييان، نافرته زياتر جنسی ده وروژي. جا ساديه تی نه وانه، ته نها چنه د جوليه کی غماش کردنه بؤ نه وهی بزانی به هيزن.

٢/ ساديهی راسته قينه: نه وه کاتي به دهره ده که و، کاتي پياو هيزو توندوتیزي به رامبه ر نافرته به کار دیني، تا نافرته که نازار بچيژی، به مده ش چيژی لی وهرده گری. هه ندي پياو هیه له شهوی زاوایی، کاتي پردهی کچيني نافرته که ناهيلنی و نافرته که توشی به رونی خوین ده بی، چيژی له راده به دهر وهرده گری و، وا هه ست ده کات به هه مو واتا کانی پياو هتی، پياوه.

(١) ماسوشيزم (ماسوشيه ت) ده گه ريت هه بؤ نوسه ری نه مساوی (ليوبولد ده شير ماسوشی) ١٨٣٦-١٨٩٠، گشت چيرو که کانی باس له بابته جنسيه شاهه کان ده کات، که وا پال هوانی چيرو که کانی، کاتي شو نافرته تانهی دلدارو نه وينيانن لييان ددهن، نه وان هه ست به چيژی زور ده که ن. شا ليره دا ماسوشيه کان ناگه نه چيژو خوشی، هه تا کاری توندوتیزي و نازاردانی، له لایه ن نافرته وه به کار نه هيزنی. جا ده کري بلين: ماسوشيه ت، بريته له چيژو وهرگرتن به نازاردانی دهرن، بابای نازاردراو حمز به وه ده کات زه بونو ملکه چ و ژيرده ستي که سانی تر بيت.

(الإنحرافات الجنسية عن الرجل والمرأة - جمال مصطفى مردان) (وهه گري)

دروست دەبىت، يان لە ئاكامى ترسان لە لادانى پەردەدى كىچىنى، يان قىسەى ھاوپىر و خىزمان دروست دەبىت.

وا دەبى ئامىر نەرمى بە ھۆى ترسان لە شۆيىنەوارى دەست پەر (العادة السرية)، يان ترسان لە نازاردانى لايەنى تر، يان ترسان لە دروست بونى سىك پىرى، يان ھەست كردن بەودى ئەو كەسە تاوانىك ئەنجام دەدات، يان ترسان لە دوچار بون بە نەخۆشەكانى زاوژى ۋەك سەيلان و زوھىرى، يان ترسان لە نەمانى شلەى تۆواوى، دروست دەبىت.

وا دەبى نەرمى ئامىر لەو ھەو دەروست بىت، گەر مەروڤ ماو ھەكى درىژ لە جوتبون دور كەوتتەو، لە ژىنگەيەكى دور لە ژيانى جنسى و كارتىكردنەكانى يەو بىت، ۋەك سەفەرى درىژخايەن. يان وادەبى نەرمى ئامىر، ھۆيەكەى درىژدەدان بە ماو ھە دەست گىرانى يەو بىت، چونكە ئەمە دەبىتە مايەى تىزان (الأحقان) ى گلاندى پرۆستات و پىكھاتەكانى تۆواوى و زۆر ئىحتىلام بون، لەگەل نازارى جوتە ھىلكەى گون.

وا دەبى نەرمى ئامىر لە زۆر بەردەوامى دەست پەر، يان جوتبونى ناسروشتى يەو دەبىت.

وا دەبى ئامىر نەرمى ھۆيەكەى ژنە، ئەمەش بە ھۆى ھەلس و كەوتى و چۆنيەتى رەفتارى لەگەل مەردەكەى دەبىت، چونكە ھەندىك پىاو زۆر ھەستيارن.

وا دەبى ئامىر نەرمى بە ھۆى بەھىزى كەسايەتى ژنەو دەبىت، ئەمەش لە كاتى سەردانى ھەندى نەخۆش بەدى دەكرىت، كە خىزانەكانىان دەبەنە لای پزىشك.

وا دەبى ئامىر نەرمى ھۆيەكەى جنس ساردى ھەندىك ئافرەت و،

گرزبونى گولېنىك (مەھىل) ۋ، پى نەدان بە كىرنەۋە ۋە خاۋبونەۋە گولېنىككە، لە كاتى چۈنە ناۋەۋە ئامىرى نىرىنەدا.

ھەندى جار ھۆيەكانى ئامىر نەرمى، يان رەپ نەبون پىكھاتەيىيە، ۋەك پىكھەتەنى ئەندامى زاۋىي، يان لە پىكھاتەكەيدا شىۋاۋى تىدايە، يان دوچارى نەخۇشى ئەندامى دەيىت ۋەك ئاۋسان، يان فەوتانىك كە دەيىتە چەمىنەۋە بەلەي راست، يان چەپ، يان خوارەۋەدا، ئەۋەش بە زۆرى لە كاتى دوچار بون بە نەخۇشى شەكرەۋە دروست دەيىت.

ۋا دەيى ئامىر نەرمى لە ئاكامى كەم ۋ كورتى ئەركى، يان ئەندامى جوتە ھىلەكانى گون بىت، كەم ۋ كورتى لە ھۆرمۇناتى نىرىنەۋە پەيدا دەيىت، كە بە بناغەي كىردەي رەپ بون ۋ پىكھاتەنى ئەندامى زاۋىي ۋ كۆئەندامى زاۋىي ناسەرەكى (شانوي) ۋەك پىرۇستات ۋ پىكھاتەكانى تۆۋاۋى، ھەروەھا بە ھۆي نە ۋ كەم ۋ كورتى يەي، كە لە لاي بەتەمەنەكان ھەيە، ئامىر دوچارى تىزان دەيى.

ۋا دەيى ئامىر نەرمى لە ئاكامى چەند نەخۇشەيەكى دەمارى، لە ناۋ نىۋەندى رەپ بون لە مۇخ، يان مەغزى دىركى، يان پەتەدەمارى يەكان دروست دەيى، كە كاردەكاتە سەر رەپ بون، ۋەك لە نەخۇشى يەكانى شەكرەۋە دەدات، ھەر چ نەخۇشى يەكى پىرپەي پىشت ھەيى، چ پىكھاتەيىيىيى، يان نەخۇشى يى، كار دەكاتە سەر رەپ بون.

۴۸/ پىرسىيار: گىرنگىرىن ھۆيەكانى ئامىر نەرمى چىيە؟

ۋەلام: بارى تەندروستى گىشتى، كار دەكاتە سەر رەپ بون، ۋەك كەمى خۇراك ۋ قىتامىن، ھەروا نەخۇشى شەكرەۋە پالەپەستۆي خويىن ۋ نەفلەۋەنزىۋ مەلارياۋ نەخۇشى يە كەقنارەكان (الزمنە) ۋەك: نەخۇشى

دلّو گورچیلو جه‌رگ، که ده‌بیته هۆی کزی ناره‌زوی جنسی، هه‌روه‌ها ده‌بیته هۆی نامیر نه‌رمی، هه‌ر چ نه‌خۆشی و شله‌ژانیک له‌ گلانه‌دکانی وه‌ک: گلاندی نی‌رینه له‌ گون داو، گلاندی نخامی و گلاندی سه‌روی هه‌ردو گورچیلو، گلاندی ده‌ردقی، هه‌روه‌ها قه‌له‌وی، ناره‌زوی جنسی که‌م ده‌کاته‌ود.

هه‌روه‌ها وا به‌دی ده‌کری جگه‌ره کی‌شان له‌ لای هه‌ندئ نه‌خۆش ده‌بیته مایه‌ی نامیر نه‌رمی، هه‌روه‌ها ماده‌ هۆشکه‌ره‌وه‌کان و تریاک و هه‌شیشه‌کانیش، جا ناره‌زوی جنسی کز ده‌بیته، نی‌وه‌ندی ده‌ماره‌کانی به‌رپرس له‌ ره‌پ بون سپ ده‌بی.

٤٩/ پرسیار: باشت‌ترین می‌رد کئیه‌؟

وه‌لام: له‌ گو‌قاری (الحرفیون) و تاریک له‌ ژیر سه‌ردیری (أفضل الأزواج - باشت‌ترین می‌رد) دا هاته‌وه‌ که‌ پیاوی ئینگلیزی باشت‌ترین می‌رده له‌ نه‌وروپا، نه‌مه‌و لیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌ به‌م دوا‌یی یه‌ نه‌نجام دراو ناشکرای کرد که‌.. ده‌رکه‌وتوه‌ می‌ردی ئینگلیزی به‌شداری خیزانه‌که‌ی ده‌کات له‌ کاروباری ماله‌وه‌دا.. بو‌ نمونه: له‌ ٨٥٪ ی پیاو (می‌رد) ی ئینگلیزی قاپ بو‌ خیزانه‌کانیان ده‌شۆن.. که‌چی نه‌م ری‌ژه‌یه‌ له‌نیو پیاوانی تری نه‌وروپا ته‌نها ٥٣٪ یه‌.

ئای له‌م روانگه‌ کورته‌یه‌ له‌ ناسینی باشت‌ترین می‌ردا!!... له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و پرای مامه‌له‌ باشی بو‌ خیزانه‌کانی، وه‌ک به‌ دریژی با‌سمان کرد، سه‌ره‌پای کاره‌ سیاسی و سه‌ربازی یه‌کانی و کاری تری، هه‌رگیز یارمه‌تی دانی خیزانه‌کانی فه‌رامۆش نه‌کردوه‌.

له‌ خاتو عایشه - په‌زای خوای لی بی - پرسیار کرا، سه‌بارده‌ت به‌

کاری پیغهمبر کاتیک دهاته مالهوه، نهویش له ولام دا گوتی:
((يكون في مهنة أهله))^(۱)، واته: له خزمهتی خیزانه کهی دهیئت.

ههروهها له ریوایهتیکي تر دا له ولامی هه مان پرسیاری پیشو گوتی:
((كان بشراً من البشر: يحلب شاته، ويخدم نفسه))^(۲)، واته:
مروفتیک بو وده هه مو مروفتیکي تر (به واتای کاری پیغهمبر تهنها له
گیانندی په یامی خوا کورت هه لئه هاتبو)، بو خوئی مه پره کهی ددهووشی،
خوئی خزمهتی خوئی ده کرد.

ئه م پیغهمبره گه ورده ﷺ باسی باشتین پیاو ده کات و دده فرموی:
((خيرکم خيرکم لأهله!! وأنا خيرکم لأهلي!))^(۳)، واته: باشتینتان
ئه و که سهیه، که بو ئافره تان باش کرده دویه، منیش له هه موانتان بو
خیزانه که م باشترم. ههروهها فرمویه تی: ((خيرکم خيرکم
للنساء!!))^(۴).

ئه م پیغهمبره گه ورده ﷺ ریسایه کی گرنگی قاپ شوستنی
به خشیوه به پیاوان (میرد) و غهیری نه وان، نه مهش به نه هیشتنه و دی
هیچ شتیکي خواردن له ناو قاپه که دا گهر که م بیئت: ((فکان يلعب
الصفحة، بلسانه))^(۵)، واته: پیغهمبری خوا قاپه کهی به زمانی
ده لئسی یه وه.

(۱) رواه البخاري .

(۲) رواه أحمد وغيره بسند جيد .

(۳) رواه الترمذي وغيره وسنده حسن .

(۴) رواه الحاكم وسنده صحيح .

(۵) رواه مسلم .

ئاي لەم رېسا ئابورىيە سىستىمى خۇراكه! كه خواردەمەنى لە فرى
دان رزگار دەكات. ئاي لەم رېسا كردهيە خىرا پاك كردهوى قاپ و
دەفر لە مادە رۆنى يەكان و ھاو وىنەيان!

زۆر كەس بە ھۆى خۆ بەگەوردە زان و نەزانی و زیادەپرۆيى كەردنى، سەرى
لەم كەردەوى پىغەمبەر دەسورمى.

بىرم دى چەند سالىك لەمەو بەر چوم بۆ توركىيا، من و ھەندىك لە
بانگبەرانى ئىسلام بانگ كراين بۆ وەلىمەى خىزانىكى توركى، منىش
قاپەكەم بە نان سىرىيەو بە سودو فىربون، جا ئەو بانگبەرە بە
سەرسورمانەو قىزى لە كارەكەم بۆو، ئەمە رىساىەكى ئابورى و
سودىكى مالىەو.

بىگومان ئەم دو فەرمودە پى ناچى بە ھەندى خەلك نامۆ بى، ئەگەر
مىژوى جاھىلىيەتى پىش ئىسلاميان دىراسە بىكرەو رادەى بە
ناشىرىن پروانىنى ئافرەت و كارەكانى مالىەو دىانى بزانىيە، كە بەگەوردە
زان و زەبر بە دەستەو دەچونەو مالىەو دانيان بە ھىچ مافىكى
خىزانەكانيان و خۆشويستەن سۆزى مندا ئەكانيان نەدەھىنا.

ئەو جى داخە، ئەو دى دل پەژارە دەكات ئەو دى "لەو دو
فەرمودەى سىردى پىغەمبەر ﷺ، كە لە مالىەو دى باس دەكات،
ئىستاكەش نامۆيە يان ونە، نەك تەنھا لە رۆژھەلاتى جىجىادا، بەلكە
لە رۆژئاواش دا، كە خەلكەكى لافى رىزگرتنى ئافرەت و سۆزدارىان
بەسەردا لى دەدەن، جا ئەم كەردەوى پىغەمبەر ﷺ بەلگەيەكە لە
بەلگەكانى بەرزى و گەوردى، بەلكە لوتكەى شارستانى يەتە.

كەردەوى پىغەمبەر ﷺ لە يارمەتى داني خىزانەكەى، ئامارەى چەند

شتیک و چاکه (فضائل) ی زور ده کات، سهره پای نه و دی پیشو، له وانه: به زه بی هاتنه و دی به خیزانه که ی و وانه به خشینی کرده و دی بو مسولمانان! پیوستی یاریده دانی خیزان به پیی توانا، که نه و نافرته به درزیایی چند سعاتیک له چیشته خانه راده و هستی، مالوه پاک و خاوین راده گری، به کاروبار دیا جیاکان هه لده ستی، له پیشه و دیان په روه رده کردنی مندا ل که هر کیکی پیروزه و، هه روه ها شه و غونی له سهریان.

همو نه مانه په یوه ندی نیوان ژنو میرد به هیژ ده کات و سوژداری یه که ی زیاد ده کات، هه روه ها وانه یه کی کاریگه رو کرده و دی یه بو مندا ل، له متمانه کردن له سهر خو و پشتگیری کردنی خه لکی دا.

۵۰/ پرسیار: نیمه کومه له نافرته تیکین، ته مه نمان له چل سالی تیپه ری کرده، یان وهك ده لئین گه یشتوینه ته ته مه نی نائومی دی (سن الیاس) و عاده مان وه ستاوه، هیوای سك پری و مندا ل بونمان نی یه، ئایا نه مه مانای نه و دیه که نیمه گه یشتوین به خالی نه گه رانه وه؟.. که بتوانین ژیان ی خو ش له گه ل می رده گانمان ببهینه سهر، وهك له پیشان دهمان برده سهر، ئایا نه مه خو شی ودرگرتنه ته نها به دروست بونی عاده و سك پری و مندا ل بونه وه بهنده؟ یان ده گری نه مه دهسته بهر بکری؟!

وهلام: نازانین کی ناوی له و ماوه ژیان ی نافرته ناوه ته مه نی نائومی دی، نه م ناوانه ناوانی کی سته مانیه، به لکه هه لیه، نافرته له دوا ی نه م ته مه نه ش ده توانی ژیان ی کی شاد بباته سهر و سنوری بو نی یه.. به لام به مەر جی گه ر نه و هه مو خه یالات و بیرو که نه خو شانه له می شکی

بهینیتته دده وده، تارمایی ملکه چ بون بو ناثومیدی له ژیانیدا دهر بکات.

سهر د پای هه مو نه و گور انکاری یانه ی به سهر ژیانیدا دی، ده توانی خوشی وهر بگری به گه یشتنی به میرده که یه وده.. نه و نه م خوشی وهر گرتنه به هیچ حالیک قه دهغه ناکات، هه رگیز نابیتته به ربه ست له نیوان خو ی و میرده که ی.. هیچ به ربه ستیک له نیوان هه ردو کیاندا نی یه له دور و نریکه وده، ثافرت بو خو ی نه م به ربه ستته دروست ده کات، وا ده زانی نه رکی ته نها بریتی یه له سک پری و مندا ل بون!! پاشان هیچ رو لیک کی نی یه. هه مو شتیک به لایه وده کو تایی هاتود. جا حو کمی له ناو چون له سهر خو ی ده دات، چاودروانی چاره نوی حه تمی ده کات.. نه مه پروانینیکی ره شبینانه یه بو ژیان، به لکه نه و په ری ره شبینی یه، نافرته تا کو تاساتی ژیانی ده توانی خوشی له ژیانی خو ی وهر بگری. ده توانی سهرنج راکیشهر بیت، تا کو ته مهنی ژیانی ویستراو بیت، ته نها له سهری پیویسته گرنگی به تهنروستی و شوخ و شهنگی (رشاقة) خو ی بدات و پاریزگاری دهر و ن ساغی یه که ی بکات.

گومان نه بات به گه یشتنی به م ته مهنه، نه گینا حو کمی نه بونی به سهر دا درا وده ده بی و زهر و ره ناثومید بی و ره شبین بی و به پروانینیکی ره شه وده پروانیتته دنیا^(۱).

(۱) جارتیک بهرنارد شو له خه سوه که ی پرسى - که ته مهنی هه شتا سال بو - : له چ ته مهنیک نافرته خو شه ویستی بو پیاو له ده ست ده دات؟
نه ویش به گوئی دا چرپاندى و گوتى: (کوره که م جوړج، نه م پرسیاره له نافرته تیکى له من به ته مهنتر بکه!).

۵۱/ پرسپار: مهرجه کانی جوتبون له گهل ئافره تی دووگیان
(حامل) چین؟

ولهلام: پټویسته له جوتبوندا مام ناوهندی بیت، واته له گهل ئافره تی
دووگیان، میړده که ی بوی هدی له هه فته ی یدک جار له گهل جوت بیی
هه تا سهره تای نویه مین مانگ، به لام به دریځایی نویه مین مانگی، نابیی
له گهل جوت بیی، نه بادا جوتبون له کوتا مانگدا، مندا له که زوو له
دایک بیی، له نه نجامی پاله په ستوی چوک (ذکر) له سهر ملی مندا لدان،
پاشان شتیکی باش نیه له کاتی بونی مندا له مه نی هه بی، به تاییه تی
گهر زوخاوی له گهل بی، نهو کاته ده بیته هوی هه وکردن (التهاب) ی
چاوی مندا له که.

له کۆتایی دا

خوینهری به پێزو عهداڵی راستی: ئەو دی باس کرا له په یوهندی ژنو
مێردو نهیئنی یه کانیان و چۆنییهتی هه ئس و کهوت و ر دهفتار کردن و به پێز
دانانی ژنو نهرم و نیانی له گه لێ به پێی قورئان و سوننهت و قسهی زانایان،
هه ر ناوا شتیکی ساده نی یه بیخوینیتسه وه به سه ریدا تیپه ری به بی
په یه روی و پیاده کردنی.

په یه روی کردنی ئەم نایهت و فهرموده و راستی یه زانستی یه کان ده باره ی
ژنو مێرد، ده وری نه ساسی ده بیئنی له به خته وه ری و کامه رانی خێزان و
کۆمه ل. که واته وریا به ئەم ته و جیهاتانه ی، که باس کراون له م کتێبه
فهرامۆشیان نه که ی.

چونکه فهرامۆش کردنیان تال کردنی په یوهندی یه کانی ژنو مێرده.
خوا ی به خشنده و میهره بان هه مو ژنو مێردیکی چاک لێک پیرو ز بکات و
خۆش به ختیان بکات له دنیا و ناخیر دهت. پێشیان ده لێم: (بارک الله لك و
بارک عليك و جمع بینکما فی خیر).

(بارک الله لك وعلى خیر طاهر).

وه رگێر

وه رگير له چهند ديري كدا:

- له سالى ١٩٦٥ له شارى كۆيه له داىك بوه.
- له سالى ١٩٩٠ بۆته نهدامى كۆمهلهى خوشنوسانى عيراق - به غداد.
- نهدامى كۆمهلهى خوشنوسانى كوردستانه.
- نهدامى سهنديكاي هونه رهمه ندى كوردستانه.
- نهدامى سهنديكاي رۆژنامه نوسانى كوردستانه.
- نهدامى رۆژنامه نوسانى نيتوده وله تى (IFJ) ه
- له سالى ١٩٨٠ به شدارى كردوو له پيشانگاي دواناوه ندى كۆيهى كوران، كه له شارى كۆيه له گهلا قوتابخانه كانى دى (چالاكى قوتابخانه كان ساز كرد).
- له سالى ١٩٨١ به شدارى كردوو له پيشانگاي مهلبه ندى لاوانى كۆيه كه له هۆلى قوتابخانهى دواناوه ندى كۆيهى كوران له شارى كۆيه ساز كرا.
- له سالى ١٩٨٢ به شدارى كردوو له پيشانگاي تايبه تى قوتابخانهى دواناوه ندى كوران له هۆلى كتيبخانهى گشتى له شارى كۆيه ساز كرا.
- له سالى ١٩٨٢ به شدارى كردوو له پيشانگاي مهلبه ندى لاوانى كۆيه كه له شارى سليمانى له سه ر ناستى حوكمى زاتى سازكراو توانى پلهى يه كه م به ده ست بيتن و خه لات بكرى.
- له سالى ١٩٨٣ به شدارى كردوو له پيشانگاي مهلبه ندى لاوانى كۆيه كه له شارى سليمانى له سه ر ناستى حوكمى زاتى سازكراو توانى پلهى دووهم به ده ست بيتن و خه لات بكرى.
- له مانگى (١٢)ى سالى ١٩٨٧ به شدارى كردوو له پيشانگاي رۆشنبرى و جه ماوه ر (الثقافة والجهامير) كه له هۆلى قوتابخانهى (أولى)ى سه ر ه تايى له كۆيه سازكراو به (١٠) تابلۆ به شدارى كرد.

- لە (۱۹۸۸/۲/۸) بە (۲۰) بىست تابلۆ بەشدارى كردوو لە پيشانگاي هونەرمەندانى كۆيە كە تىپى باواجى كۆيە پىنى ھەلسابوو لە قوتابخانەى (أولى) سەرەتايى كۆيە.
- لە (۱۹۸۹/۸/۲۰) بە ھاوكارى تىپى باواجى كۆيە پيشانگايەكى تايبەتى لە ھۆلى قوتابخانەى (ناسۆس) سەرەتايى لە شارى كۆيە كردۆتەو كە (۲۰) تابلۆى لەخۆ گرتبوو.
- لە سالى ۱۹۹۳ بە (۵) تابلۆ بەشدارى كردو لە پيشانگاي مەلبەندى لاوانى كۆيە.
- لە (۲۰۰۰/۱۰/۱) بە (۴) تابلۆ بەشدارى لە ئىستىقالتى دووھى ھەولير بۆ خۆشئووسى و نەخشەسازى كردوو و پرونامەى رېژلېناتى پىدراو.
- بە خەتى نەسخ و ديوانى و تەعليق بەشدارى كردوو پيشپرېكىتى دەولى پىنجەمى خۆشئووسى كە لە شوباتى ۲۰۰۱ لە ئەستانبول سازدرا.
- بەشدارى كردوو لە پيشپرېكىتى خۆشئووسى خاچى سوورى نۆنەتەوھى كە لە (۲۰۰۱/۱۰/۱۴) سازكراو پرونامەى رېژلېناتى پىدراو.
- بەشدارى كردوو لە پيشپرېكىتى كۆمەلەى خۆشئووسانى كوردستان لەسەر ناستى ھەولير كە لە كۆتايى سالى ۲۰۰۲ سازدرا، نەوھبوو لە خەتى نەسخ پلەى يەكەمى بەدەست ھىنا.
- لە رۆژنامەى ھاوكارى و پاشكۆى عىراق و ناسۆ، سەبارەت بە ھونەرى خۆشئووسى چاپىكەوتنى لەگەڵدا سازدراو.
- بە خەتى نەسخ و ديوانى و تەعليق بەشدارى كردوو پيشپرېكىتى دەولى شەشەمى ھونەرى خۆشئووسى كە لە شوباتى ۲۰۰۴ لە ئەستانبول سازكرا.
- لە (۲۰۰۴/۷/۱۸) بەشدارى كردوو لە پيشانگاي خۆشئووسانى ھەولير، كە بەرپۆبەرايەتى رۆشنپىرى و ھونەرى پاريزگاي ھەولير بۆ (۲۰) خۆشئووسى سازكردبوو، لەژىر ناوئىشانی ((پیتە رەنگينەكان لە سايەى نازاديدا)).
- لە مانگى ئادارى ۲۰۰۵ بەشدارى كردوو لە پيشپرېكىتى خۆشئووسانى كوردستان، كە لە ھەولير ساز دراوو، لە خەتى ديوانى پلەى دووھى بەدەست ھىناو، لە خەتى (نەسخ) يەش پاداشت (مكافاة).

- لە (۲۰۰۶/۲/۱۵) بەشدارى كردووه لە پيشپرکيى قەلاومنارە بۆ خوښنووسى
کە لەسەر ناستى کوردستان لە ھەولير سازدرايوو، لە خەتى ديوانى پلەى يەكەمى
بەدەست ھيئاو خەلاتى پى بەخسرا.
- لە سالى (۲۰۰۶) بەشدارى كردووه لە پيشپرکيى خوښنووسى (عبدالحميد
الكاتب) کە لە سوريا سازدرايوو. پرونامەى ريزلتياننى پى بەخسرا.
- لە (۲۰۰۷/۲/۲۶) بەشدارى كردووه لە پيشانگاي کۆرپەندى ھزرى ئىسلامى بۆ
خوښنووسى، کە لە ھەولير لە ھۆلى خانزاد ساز درايوو.
- لە (۲۰۰۷/۲/۲۸) بە خەتى ديوانى بەشدارى كردووه لە پيشپرکيى ھوتەمى
جيهانى ھونەرى خوښنووسى بە ناوى (ھاشم محمد البغدادى) کە لە تورکيا ساز
درايوو.
- لە (۲۰۰۷/۳/۳۱) بەشدارى كردووه لە پيشانگاي فۆتۆگرافى تابلوى پيشپرکيى
خوښنووسانى کوردى بەشدار بوو لە پيشپرکيى ھوتەمى جيهانى - تورکيا بە
ناوى خوښنووس (ھاشم محمد البغدادى) کە لە ھەولير لە بارەگاي کۆمەلەى
خوښنووسان ساز کرايوو.

نەم کتیب و نامیلکانەى لە زمانى ەەرەبى وەرگێراو تە سەر زمانى کوردى:

- ۱- ژنو مێردى ئىسلامى بەختەوەر (شەش جار چاپ کراوەتەو).
- ۲- سوپاکەى پێغەمبەر ﷺ.
- ۳- چەند وانەىەک لە پێغەمبەرى سەرکردە لە شاراوەى نەهیندا.
- ۴- چۆن بونیەو بناغەى ئىسلامیمان لە روخان دەپارێزین.
- ۵- ۳۰ نیشانەى مونافيقان (دو جار چاپ کراوەتەو).
- ۶- مەرجهکانى حىجابى نافەرەتى مسولمان لە قورئان و سوننەتدا (دو جار چاپ
کراوەتەو).
- ۷- بالاپۆشى نافەرەتى مسولمان (دو جار چاپ کراوە).
- ۸- نایا دەزانى جۆرەکانى شيرک چين؟
- ۹- نایا دەزانى جۆرەکانى کوفر چين؟

- ۱۰- نایا ده بی ولاء و براء مان بۆ کئی بی؟
 ۱۱- مندالی موسولمان چی ده لی؟ (پینج جار چاپ کراوه ته وه).

نهو نامیلکانهی نامادهی کردوه:

- ۱- له فیهه شارهزا به به پرسیارو وهلام (دوجار چاپ کراوه ته وه).
 ۲- گولبژیریک له فهتوای هاوچه رخ سه بارهت به ئافرهتان (سی جار چاپ کراوه ته وه).
 ۳- ۱۰ نادابی کۆمه لایه تی له قورنانو سونهتدا.
 ۴- فرهژنی له نیتوان فیهی نیسلام و ویستی پیاودا.
 ۵- خیزانه کهت به پاره مه زنده ناکریت.
 ۶- کچ له نیتوان واقعی نیسلام و داب و نه ریتی جاهیلیدا.
 ۷- وینهی سه ر تابلوو وینهی فوئو غرافی له روانگهی نیسلامدا.
 ۸- مافهکانی ژنو میرد له نیسلامدا. (دوجار چاپ کراوه).

پيرست

۵	پيشكه شه
۶	پيشه كې چاپې شه شه م
۸	پيشه كې چاپې پينجه م
۱۱	پيشه كې چاپې دوه مې ودرگيران
۱۴	ژيانې ژن و ميړدايه تي له نيسلامدا به خواپه رستي داده نړۍ
۱۷	هاندان بو ژن هيتان و شو كردن
۲۱	به رز راگرتني غه ريزه ي جنسي
۲۹	نافره ت خوشترين خوشي ژيانه
۳۱	په له كردن بو ريشه كيش كردني خواپه رستي چهوت و لاري
۳۵	هه ليزاردني هاوسه ري چاك
۴۲	له كاتي داخوازي پيوسته كورو كچ يه كترې بيينن
۴۵	پشكنيني پزيشكي پيش هاوسه رگرتن
۴۷	پشكنيني گروهه كاني خويني ژن و ميړد
۴۹	شيكردنه ودي ناوي مهني پياوه كه
۴۹	شيكردنه ودي دهرهاويزي بروسات
۵۰	پيشيركي نه كردن له خوازييني
۵۲	هزه ركدن له ماره بريني كچي ته مه ن بچوك
۵۵	به مه رج داناني وهلي له ماره بريندا
۵۸	راي نيسلام دهرباري خوشه ويستي
۵۹	خوشه ويستي زه حمه ته
۶۲	ناسان كردني هاوسه رگرتن و بهره كه تيه كه ي
۶۴	پيشگيري له به شونه دانه ودي بيوه ژن
۶۷	پياوي صالح بوي هديه كچه كه ي بو پياوي صالح بخاته رو
۷۳	قه دهغه كردني داواكردني ماره يي زور
۷۷	پرژوي ژن هيتان

- ۷۹ مارەبى و سور بون لەسەر بەجى ھىنانى
- ۸۱ داخوازى و دوعاكەى
- ۸۲ نامۆزگارى و پاسپاردە بەر لە ھاوسەرگرتن
- ۸۲ نامۆزگارى باو ك لەكاتى بەشودانى كچەكەى
- ۸۴ نامۆزگارى خەزور بۆ زاواكەى
- ۸۵ داىكىك نامۆزگارى كچەكەى دەكات پېش شەوى گواستەنەوى
- ۸۷ خۆشى و شادىەكانى ژن گواستەنەوى گۆرانى و دەفە لىدان
- ۹۰ خۆت بۆ خىزانەكەت جوان بىكەر با ئەويش خۆى بۆت جوان بىكات
- ۹۶ قەدەغە كردنى ھەلگرتنى موى برۆر روخسارو قۆى دەستكرد
- ۹۸ قەدەغە كردنى بېرىنى قۆى ئافرەت و ئوتودانى
- ۹۹ موستىلەى زىر بۆ پىاو ھەرامە
- ۱۰۰ بۆغخۆشى خۆشەويستى دروست دەكات
- ۱۰۴ لەسەر جىنگاى بوكتىنى لاواندەنەوى ئافرەت لەكاتى دخول پىن كردنى
- ۱۰۹ لە شەوى زاواىى دا چى دەلىتى؟
- ۱۱۰ بەر لە جوتبون بوك و زاوا پىنكەو نوژ دەكەن
- ۱۱۱ لەكاتى جوتبون پىاو چ دەلىتى
- ۱۱۲ باس كردنى نەپىنى يەكانى جوتبون بۆ خەلكى ھەرامە
- ۱۱۶ دواى مانگى ھەنگوین
- ۱۱۸ كاتى بەيانى زاوا چ دەكات
- ۱۱۹ چۆن پىاو دەچىتە لای خىزانەكەى؟
- ۱۲۲ دەست كەرتنى خىر و پاداشت لەكاتى جوتبوندا
- ۱۲۵ ئەوكەسەى لە رۆژى ھەينى لەگەل ھاوسەرەكەى جوت بېى
- ۱۲۹ جوتبون لە رېتى كۆمەرە ھەرامە
- ۱۳۴ جوتبون لەگەل ژنى ھەيزدار ھەرامە
- ۱۳۸ داپۆشىنى ەمەرەتى پىاو لە ھەمو كەسك جگە لە ژنەكەى
- ۱۳۹ واباشە لەنىوان دو جوتبوندا خۆيشورى
- ۱۴۱ خۆشوشتنى رۆژى ھەينى پىويستە
- ۱۴۲ پىويستە لە مال ھەمام ھەبى
- ۱۴۴ ئەدەبى پىاو لەگەل كەس و كارى خىزانەكەى

۱۴۵	ترساندنې نه وانه ی ژن هه لده خه لیتین وله میړده کوی ده کهن
۱۴۸	هونه ری لاواندنه وهو ده ستبازی کردن
۱۶۶	یاری و ده ستبازی کردن له ماوه ی حه یزدا
۱۶۷	گه مهو یاری کردن له گهل خیزان له کاتی خوشتندا
۱۶۹	خوشه ویستی به کی پیغه مبهرو گه مه کردن کی خوش
۱۷۱	یاری کردن له گهل خیزان به کورت کردن وهی ناوه کوی
۱۷۲	به رز راگرتنی یاری له گهل خیزان
۱۷۹	ماچ کردن ژن له لایمن ده ست نویژ ناشکینتی
۱۸۰	ماچ کردن له کاتی به رزوبوندا
۱۸۳	جوتبون له رزوی په مه زمان
۱۸۵	پیغه مبهری هاوسه ری رو خوش
۱۸۹	شادیه کانی ژن هینان و داوه ت کردن
۱۹۰	پتویستی به ده مهو وچونی وه لیمه (نانی زه ماوه ند)
۱۹۱	حه رامه تنه ها ده وله مه ندان بو نانی زه ماوه ند بانگ بکرتن
۱۹۲	تنه ها پیوا ی چاک بو نانی زه ماوه ند بانگ بکرتن
۱۹۲	باده وله مه ند کومه کی نانی زه ماوه ندی هه ژاران بکات
۱۹۳	نهو کسه ی ناماده ی نانی زه ماوه ند ده بیت
۱۹۴	به هیوا ی به یه کوهه گوچان و کوری به دوا دا بی نه مه پیروزبایی جاهیلانه
۱۹۵	به باشی ره فتار کردن له گهل خیزان
۱۹۸	چون مامه له له گهل نهو خیزانه ده کوی که خوشت ناوی
۲۰۲	وا چاکه پیوا له گهل هاوسه ره کوی نه رم و نیان بی
۲۰۶	پایه به رزی نافرته
۲۰۹	بنه ماکانی وهرگرتنی نافرته له نیسلامدا
۲۱۵	جوانی نافرته کانی به هه شت وه که قورشان وینای ده کات
۲۱۹	له سیفه ته کانی نافرته تی چاک
۲۲۴	سیفه ته کانی نافرته تی ره فتار ناشیرین
۲۲۸	هاوسه ری نمونه یی
۲۳۲	پیغه مبهر هاوسه ری به وه فایه
۲۳۶	ماف و نه رکه کان

۲۳۶ مافی ژن لهسر میترده کی
۲۴۱ نابی پیاو بو ماویه کی دریژ له خیزانه کی به دوریت
۲۴۳ ژن هاوړې و هاوسره
۲۴۴ مافی پیاو لهسر ژنه کی
۲۴۸ ژن بهی ژیننی میترده کی نابی پژوی سوننه بگری
۲۵۰ نه به خشینی مال بهی ژیننی میترده
۲۵۱ به خشینی سامانی ژن بو میتردی هه ژار
۲۵۳ ترساندنې نو ژنانه ی داوای ته لاق به ناحق ده کهن
۲۵۳ بهرگری کردنې خوړی له پیاو چاک
۲۵۴ پاداشتی گوږایه لی ژن بو میترده کی
۲۵۶ راسپارده سببارت به نافرته
۲۶۰ خیزانه کت به پاره مه زنده ناکړی
۲۶۵ بهرپرسته ژن و میترده
۲۶۸ مه به سته کانی ژن هینان له باره ی سیاسی و عسکری یوه
۲۷۱ ژبانی ژن و میتردایه ی تنها رابواردن نیسه
۲۷۴ لهسر جینگه ی زاوایی به ره و مهیدانی جیهاد
۲۷۵ له به لگه کانی پیغه مبه رایه تی
۲۷۷ نیسلام به پوره رده ی بهیژ نافرته پوره رده ده کات
۲۷۹ سوربونی نافرته لهسر زانیاری و پاداشت وهرگرتن
۲۸۰ سیفته تی نافرته تی سرکرده کان
۲۸۹ سرپرشتیار (قوامه) ی پیاو بهسر نافرته
۲۹۳ مه ترسی کاته کانی دهست به تالی
۲۹۶ پیغه مبه و ده هاوسه ریکی توند
۲۹۸ سه رغینک له ساده یی ژبانی پیغه مبه ر
۳۰۰ پیویسته ژن لهسر هه ژاری میترده کی نارام بگری
۳۰۴ هاندان بو نه فقه دانی ژن
۳۰۵ هه ره شه کردن لهو که سانه ی دهره ق به خیزانیان ره زیلن
۳۰۶ پاداشت وهرگرتن لهسر به ختو کردنې مندل
۳۰۸ حوکمی میتردی ره زیل

۳۱۰ هاندانی زور کردنی منډال
۳۱۴ بانگ دان به گوښی منډالې تازه له دایک بو
۳۱۴ لهو کاته منډال له دایک دهبی وا باشه شتیکی شیرینی به دهم بکړی
۳۱۵ پتویسته هوزدهبانه و خهتهنه بو منډال بکړی
۳۲۰ گهر منډال زمانی کرایهوه با به (لا إله إلا الله) زمانی پاراو بکړی
۳۲۴ له کاتی نان خواردن چی فیزی منډاله کت ده که ی؟
۳۲۵ فیتنه منډالان
۳۲۷ لوتف و له سهرخوږی پیغه مېهر بو منډال
۳۳۰ نهو که سانه ی به بونی کچ دل تهنگ دېن
۳۳۲ پاداشتی به خو کردنی کچ
۳۳۳ پتویسته کچ بخوښی
۳۳۸ سور بونی پیغه مېهران بو داوا کردنی منډالې صالح
۳۳۹ سور بونی نیسلام بو پارټزگار کردنی تهنروستی نافرته و منډاله که ی
۳۴۲ چهنه رټبازیکې په روه رده یی بهرز
۳۴۲ هاندان بو په روه رده کردنی منډال
۳۴۵ منډال هان بدری زو فیزی نوږت بیت
۳۴۶ گوږینی ناوه ناشیرینه کان
۳۴۸ مه ترسی سپاردنی په روه رده و فیترکردنی منډال به غهیری پیاوچاکان
۳۴۹ حوکمی درو له گهل منډال
۳۵۰ پتویسته له نیو منډالاندا یه کسانیی به کار به یترئ
۳۵۳ سوز و بهزه یی پتویسته بو منډال بنویندرئ
۳۵۷ دایک و باوک که منډالیان دهمرئ و نارامی له سهر ده گرن
۳۵۸ منډال شه فاعهت بو دایک و باوکي ده کات
۳۵۹ ژن ده توانی خه می میړده که ی که م بکاته وه
۳۶۰ جینگه ی نوشتنی منډالان له یه کتری جیا بکه نه وه
۳۶۱ مافه کانی دایک و باوک
۳۶۵ فیتنه نافرته
۳۶۸ مه ترسی کیشه ی جنسی
۳۷۱ مه ترسی تیکه لاری و به ته نها دانیشتن له گهل نافرته

- ٣٧٥ نه‌ی ژنی می‌رددار وریا به!
- ٣٧٦ پاراستنی نافرته و پارێزگاری کردنی
- ٣٧٨ پوانینی هه‌رام تیریکه له تیره‌کانی شه‌یتان
- ٣٨٠ راکشاکوی یه‌کی ناشکرا
- ٣٨١ ده‌بی ژن له داوای می‌رده‌که‌ی بۆ جوتیون په‌له بکات
- ٣٨٥ مه‌ترسی خزمی می‌ردو هاوڕێسانی خه‌زان
- ٣٨٨ ناگادارکردنه‌وه له ده‌رخستنی جوانی و رازاوه‌یی نافرته
- ٣٩٦ نابێ نافرته خۆی به‌پیاو به‌چوینێ و به‌پێچه‌وانه‌وه
- ٣٩٩ لا‌رێشی غه‌ریزه‌ی خۆ ده‌رخستن
- ٤٠٣ نابێ خۆ به‌ بی‌ پروایان به‌چویندرێ
- ٤٠٨ مه‌رجه‌کانی حیجابی نافرته‌تی مسوڵمان
- ٤١١ داوێن پاك له ژێر سیبه‌ری خواجه
- ٤١٦ نزیککی زینا مه‌که‌ون
- ٤٢٣ باسی ژبانی جنسی له به‌هه‌شت
- ٤٢٦ که‌نج و لاوان! بۆ لای خوا به‌گه‌ڕێنه‌وه
- ٤٢٨ بکوژێک هه‌یه ناوی چێژ و له‌زه‌ته
- ٤٣٠ کړی غیره به‌ختیاری ژن و می‌رد ده‌سووتینێ
- ٤٣٥ نافرته‌تان غیره‌یان چه‌ند زۆره!
- ٤٣٩ له‌سه‌رخۆیی و په‌له نه‌کردن
- ٤٥١ یاخی لوانی ژن له می‌رد
- ٤٥٦ لاساری و بی‌گوویی می‌رد!!
- ٤٥٨ داوه‌ری کردن
- ٤٦٠ کاتێ ژن و می‌رد بۆ حوكمی خوا بانگ ده‌کړین چ ده‌لێن؟
- ٤٦٣ بۆ هه‌ر په‌رسا‌ریکی جنسی وه‌لامیکی خۆی هه‌یه
- ٥٠٧ له‌ کو‌تایی دا
- ٥٠٩ وه‌رگێڕ له‌چه‌ند دێرێکدا:
- ٥١٣ پێرست

نهم ڪٿي به

- ديارپيه ڪي گرانبهه ايه بؤ گشت ژن و ميړدي ڪي پابهند به بهرنامه ۱ خوا و ، پر چهك ڪراو به بيرو هؤشي نيسلامى .
- ديارپيه ڪه وهرگره ڪه ۱ خوش بهخت و ژيان شادو ناسوده دمكات .
- ڪٿي بي ڪه چارمه سهرى ڪيشه و گرفته ڪانى ژن و ميړد دمكات و ، نه خشه و پلانى راسته هينه يان بؤ دادمنى .
- ڪٿي بي ڪي ناوازميه و تاكه دموله مهند ڪه رى ڪٿي بخانه ۱ ڪوردپيه له مهر په يوهندي ۱ مافه ڪانى ژن و ميړد و ، چؤنيه تي هاوسه رگرتن و مامه له و رهفتارى نيسلاميانه ۱ هاوسه راپه تي .
- تاكه ڪٿي بي ڪه وهرگير راپته سهر زمانى ڪوردى ، كه باسى ڪؤسپ و له مپهرم ڪانى بهردهم بوك و زاوا بكات و چارمه سازى بؤ دابنيت، هه روا په يوهنديه جنسيه ڪان بهند و بهست و ريڪبخت .

نوسينگه ۱ ته فسير

بؤ ڏوڏ ڏوڏ ڏوڏ ڏوڏ

مه وئير - شه قامى دادگا - ژير ٺوٺيلى شيرين پلاص

ت: 2230908 - 2221695 - 2518138

موبائل: 07701387291 - 07504605122

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

altafseer@hotmail.com

